BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

ATHENAEVS

DIPNOSOPHISTAE

RECENSVIT

G. KAIBEL

VOL. III

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

ATHENAEI NAVCRATITAE

DIPNOSOPHISTARVM

LIBRI XV

VOL. III

LIBRI XI–XV · INDICES

RECENSVIT

GEORGIVS KAIBEL

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIORIS (MDCCCXC)

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXII

Gedruckt mit Unterstützung der
Deutschen Forschungsgemeinschaft

Printed in Germany
Druck: Anton Hain KG, Meisenheim

PRAEFATIO

Tertium Athenaei volumen editurus quamquam non ita sum morosus ut nihil hac mea opera profectum esse querar, tamen multo plura me aliis perficienda reliquisse probe intellego. nam quod in aliis scriptoribus gravissimum est ut ante quam librum recte aestimes hominem penitus cognitum habeas, quae ingenii animique indoles fuerit, quae cogitandi consuetudo, quae dicendi ratio, hoc ipsum in Athenaeo sophista longe difficillimum est, qui non suo sed aliorum sapit ingenio, qui vel tum cum ipse loqui videtur tecta veterum scriptorum imitatione insidias struit legentibus. non raro igitur verendum ne quae in ipso Athenaeo facile toleres in Athenaeo compilatore toleranda non fuerint, saepe etiam illud ne ipso invito verba tradita correxerim. primaria autem Athenaei opera cum in eo posita fuerit ut quae aliunde collegerat probabili quodam modo ordinaret et in dialogi speciem disponeret, non prius recte de Athenaeo scriptore iudicari poterit quam quo modo qua arte quo consilio, quibus denique ex fontibus ille pretiosissimum opus compilaverit accurate quaesitum fuerit. quod negotium per se difficile difficiliusque etiam epitomatoris culpa factum (nam de epitomatore si quis dubitare

potuit non legit is Athenaeum) quoniam ego in me non recepi (neque enim unius opinor hominis est sed coniunctam multorum requirit diligentiam), satis hinc apparet maximam fere et gravissimam officii partem aliis relictam esse, qui facile sine dubio multa aliquando rectius et intellegere et corrigere poterunt quae nunc desperanda esse videntur. interim singula quaedam quae in prioribus duobus voluminibus corrigenda vel adnotatis addenda censeam breviter significabo, omissis tamen quae in Comicorum volumine tertio Kockius vel in Parodorum editione Brandtius nova protulerunt: ad haec enim facilis cuivis aditus paratus est.

I 2c simillimo modo Libanius (praef. in Demosth. 1) Montium proconsulem utriusque linguae peritum cum Asteropaeo Homerico comparavit.

I 6d *ἰχθύᾳ τρίβων* Diels; incertius est quod idem paullo post Aristotelis verba corrupta ratus ita fere emendanda putabat *δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐντεῦθεν ἀπίασι καὶ πρὸς κτλ'.*

I 8e cf. Rob. Weber De Dioscuridis *περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ νόμων* libello, Lipsiae 1888.

I 10b *οὐ δίψης ἄκος* recte Wilamowitz, qui vidit verba ex Euripidis Cyclope (97) petita esse.

I 11d Philemonem vere coniecit Weber (comment. Ribbeck. p. 446 sqq) haec dixisse: *τὸν μὲν οὖν ἀκρατισμὸν ἄριστον ἔλεγον, τὸ δὲ ἄριστον δεῖπνον, τὸ δὲ δεῖπνον δόρπον.* Athenaeum alia scripsisse facile apparet.

I 21e *περιιστάντα* Usener.
I 25d *κρεμῶντες* Nauck.
II 35a *οὐκ εἴων με — διδόναι σχολήν* Timocratis videntur verba esse.
II 39e legendum *περὶ κρεωφαγίας*.
II 53f legendum *τὸ πλατὺ κάρυον τὸ καλούμενον Σαρδιανόν*.
II 67a lege *Δίνων*.
II 68f in Epicharmi versiculo lege *ἀπολελεμμένας*.
II 69f lege *ὡς Γλαυκίδης ἱστορεῖ*, cf. p. 81a.d.
III 86b de Aeschyli verbis v. Nauck FT² fr. 285, qui improbabilem Pappageorgii coniecturam memoravit.
III 98e *Ἀλέξαρχος Ομαίμων πρόμοις γαθεῖν* Usener, quod non videtur praestare.
III 104c Theogneti v. 8 quod Porsonum coniecisse dixi *ἀνέστροφεν*, dedit hoc codex XV 671c.
III 114b fortasse *δράμικες δὲ καὶ δράμεις παρ' Ἀθαμᾶσιν*.
III 122b de Theodoro poeta v. BKeil anal. Isocrat. p. 99 et quae ipse in scriptorum indice adnotavi.
IV 133b legendum puto *ὡς Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων*. totum opus decem erat librorum, nec probabile est per omnes libros plantarum et animalium similitudines Speusippum tractasse; secundi autem libri hoc argumentum fuisse certo constat, indeque factum ut apud Athenaeum huius solius libri mentio fieret. vix igitur dubium quin etiam illo loco quae de cicadae et cercopae similitudine dicta sunt non e quarto sed e secundo libro fluxerint.

IV 157d *κρεοφαγεῖν* ante me proposuit Kontos bull. de corr. Hell. II 234.

IV 165b fortasse *Φρύνιχος — μνημονεύει τοῦ ἡδυλογεῖν*. in ipsius Phrynichi versu 6 *συγκρούσαντες* scribendum esse demonstravi Hermae vol. XXIII p. 37.

IV 171c legitur *ὃν νῦν καλοῦσι Ῥωμαῖοι προγεύστην*, ubi latino vocabulo *gustator* graecum substitutum est. sed cum in glossariis *gustator* non *προγεύστης*, sed *πρωτογεύστης* verti soleat, hoc ipsum fortasse Athenaeo restituendum est. recte vero *τοὺς προγεύστας* legitur p. 171e.

IV 182d de magadidis interpretatione (verba sunt Tryphonis) vide ad XIV 634d. — in Anaxandridae versiculo ante Meinekium Schweighaeuserus *μέγαν* coniecerat.

V 190e *καταγηράναι* Nauck.

V 194a graeca haec fient si scripseris *ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις εὐ⟨εργε⟩σίαις*.

V 206de invitus neglexeram quae de hoc Moschionis loco Ritschelius disputavit opusc. I 469, qui tamen quod coniecit *Διοκλείδης μὲν ὁ Ἀβδηρίτης θαυμαζέτω ἐπὶ τῇ — ἑλεπόλει*, non videtur ferri posse, nisi paullo post ante verba *Ἱέρων δὲ ὁ Συρακοσίων βασιλεύς* hiare orationem statueris.

V 215e scribendum puto *ἤ που Θουκυδίδης τὸν Σωκράτη παρενέκρουσε*.

V 221b rectissime Schoenemann de lexicogr. p. 44 sq. adn. *Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ Πτηνῶν ἱστορίας* restituit.

VI 229e legendum *ἐν τῷ Πλούτῳ [τῷ] δράματι*.

VI 234e Stephani Thucydidis f. demoticum nomen intercidisse putabat Hartel Stud. über att. Staatsr. p. 8.

VI 238e Antiphanis verba (v. 7) μὴ ἐξελθεῖν φρέαρ recte defendit Diels coll. Simplicii phys. p. 470, 21 (ed. D) et Zenob. 3, 45.

VI 250d εὖ γε νὴ τοὺς θεούς [ἐποίησαν], ἔφη recte Diels; pergit enim Democles deinceps εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐπιτετίμηκας, Διονύσιε, et videri vult hoc ipsum statim ab initio dicere voluisse.

VI 253f Athenaeus Μαραθωνομάχοι videtur scripsisse.

VI 254a ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ Κρατείᾳ habet codex hoc quoque loco; de fabulae nomine non recte iudicaram praef. vol. I p. XL, cf. Hermae XXV p. 98.

VI 257c sic potius verba collocanda ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν ⟨τινος⟩ κολάκων.

VI 258c πάλιν ἡ τοῦ βίου | ὑγρότης με του σοῦ ἔθλιψε Usener Epicur. p. 45 adn., quod dubito num praeferendum sit.

VI 266f Χῖος δεσπότην [ὠνήσατο] recte Herwerden.

VI 275a διῆγον τοὺς υἱούς Usener.

VII 276c (cap. 3 in) poetae comici verba sunt εἶτα πῶς δειπνήσομεν | τοσαῦτα δεῖπνα, sed non Aristophanis ipsius, qui deinceps citatur.

VII 279b Batonis v. 10 sic scribendum esse coniecit Diels εὔζως δ' ἅπαντας εὐτυχεῖν δώσεις ἐμοί.

VII 292 de ἄλλος σοφιστὴς μαγειρικῆς Nauck non recte, opinor; σοφιστὴς μαγειρίσκος eodem iure dici poterat quo σοφιστὴς μάγειρος XIV 658e.

VII 294e Ἀρχέστρατος δ' ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ

ζηλώσας βίον Nauck, quod si voluisset scriptor, dicendum ei fuerat *ὁ τὸν Σαρδαναπάλλου ζηλώσας βίον*, cf. VIII 335f.

VII 297e neque *τοὺς ἁλιέας* nec *τοὺς Αἰολέας* Antigonus dixit Neptuno thynnos sacrificare, sed, ut egregie vidit Toepffer att. Geneal. p. 305 adn, *τοὺς Ἁλαιέας*.

VII 299f *Φυλότιμος* recte codex.

VII 307f comici poetae verba sunt *Θεσμοφορίων τὴν μέσην | ἄγομεν· δίκην γὰρ κεστρέων νηστεύομεν.*

VII 313ab lege *βόακας καὶ σμαρίδας.*

VII 318d in Posidippi epigrammatis v. 3 *γῆν ἀνὰ κοιρανέουσαν* coniecit Vahlen, quod neque a sententia neque ab dicendi concinnitate mihi commendari videtur.

VII 328f corrigenda haec sine dubio hunc in modum: *τῶν δὲ ἐριτίμων μέμνηται Δωρίων ⟨ἐν τῷ περὶ Ἰχθύων⟩ λέγων — ἐν ὑποτρίμματι. Ἐπαίνετος δέ [ἐν τῷ περὶ ἰχθύων] φησι.* ceterum de Dorione vide quae docte exposuit Maximilianus Wellmann Hermae XXIII 187 sqq.

VII 329c lege *Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου ⟨τὸν⟩ τόκον.*

VIII 338c *παρά τινος τῶν ἁλιέων* recte Diels.

VIII 339d Timoclis ex Icariis versus ita ut nulla fere correctione opus esset ionicis numeris discribi posse demonstravit Wilamowitz ind. lect. Gott. 1889/90 p. 23: neque enim comoediam fuisse Icarios, sed fabulam satyricam, id quod ipsius Athenaei testimonio constare (IX 407f *Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις σατύροις*); Timoclem autem et tragicum et comicum fuisse poetam. haec, quae vera

esse nondum mihi persuasi, quoniam breviter responderi non potest, nunc memorasse satis habeo.

VIII 341e *ἐποιδουμένης αὐτῷ τῆς γαστρός* Gesneri est coniectura, quam fortasse memorare debui.

VIII 354b *εἰς τὴν θεωρουμένην ἕξιν ἦλθεν* Usener ad Epicuri fr. 171.

VIII 360c de Rhodiorum cantilena v. Usener Altgriech. Versbau p. 82.

VIII 361d oraculi versum ita Diels restituebat *ᾗ κ' ἰχθὺς δείξῃ ὗς τ' ἄγριος ἡγήσηται.*

VIII 368f pullos a quibusdam *ἵππους* dici ait Athenaeus, ubi *πίπους* coniecit Casaubonus. *πιπώ* avis est apud Antoninum Lib. c. 9 et 14, quo altero loco *κνιπολόγος πιπώ* Nicandri fortasse verba sunt.

IX 384a fortasse *περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων [χηνῶν] περιττῶς ἐσκευασμένων.*

IX 394e *νέαν ἰξίαν φύεσθαι* Diels.

IX 395b legendum *ἐν δὲ Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ.*

IX 399b *τὰ δ' ἑκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύμβους ἢ γλήνας* Diels coll. Galen. II 736. IV 410.

IX 406e lege *Ἡγήμων ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας γράψας.*

IX 409f *ὡς Ἀντικλείδης ἐν τῷ — Ἐξηγητικῷ* correxit Stiehle Philol. VIII 633.

IX 410f fortasse *Ἑλλάνικος ἐν μὲν ταῖς Ἱστορίαις.*

X 411b in Ionis versu primo *ὑπὸ δὲ τῆς βουλιμίας* pulcre correxit Bentley.

X 421f in Euripidis versu primo *πορφυρέως* ante me correxerat Lobeck Phryn. p. 234 adn.

X 423d lege *πρότερον δέ μοι λελέξεται.*

X 424e *τὸν κρατῆρα τὸν παιώνιον* Usener.

X 426d Alexis fortasse scripsit *οὐκοῦν ἐγχέω | Τρίτωνα.* similiter in eadem re iocatus est Aristophanes Eq. 1188 sq.

X 426e fortasse *ὅτι εὗρουν ὁ μάντις [Παλαμήδην] ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι.* Ionis enim ipsa verba sunt.

X 428f lege *ἐν γὰρ τοῖς Καβίροις*, uti recte in codice scriptum est: docuerunt tituli Thebani nuper reperti.

X 433b lege *πλεῖστον δὲ ἔπινε.*

X 443a *Κλέομις ὁ τύραννος* correxit Schaefer Demosth. I 435, cf. Nikitsky Mittheil. d. Athen. Inst. X (1885) p. 57.

X 447d (c. 68 in) gravissimo meo errore factum est ut quid in codice scriptum esset adnotare neglegerem. habet Marcianus *οἶνος φιλος ον* (i. e. *ὃν*) *θυρσοφόρος*, unde poetam scripsisse *ὃν ⟨πόρε⟩ θυρσοφόρος μέγα πρεσβεύων Διόνυσος* coniecit Hiller anth. lyr. p. XII.

Praeterea etiam ad postremos libros habeo quae addam.

XI 486e suspecta mihi *τράπεζα Ῥηνιουργής*, quae potius *κρούπεζα Ῥηνιουργής* vel *Ῥηναιουργής* fuisse videtur; *ἔμβαθρα Ῥηνιουργῆ* habet Pollux 7, 93.

XI 495c fortasse *ὄλπην δὲ Κλείταρχος κτλ'.*

XI 496c citatur Alexander *ἐν τιγονι*, quod ut Alexandri comici fabulam reciperaret Meinekius *ἐν Τιγονίῳ* scripsit. mihi cum reliquis quae attulit hoc loco glossographus testimoniis mediae vel

novae comoediae poeta parum apte coniungi videtur; fortasse Alexandri Aetoli tragoedia fuit, ut scribas *Ἀλέξανδρος Ἀντιγόνῃ*.

XI 503f immerito Wilamowitzii athetesin repudiavi: *Μνημοσύνῃ* quin sit interpolamentum dubitari non potest comparato Plutarchi loco amatorii libri p. 749b *μόνον εὐχώμεθα τῇ μητρὶ τῶν Μουσῶν ἵλεῳ εἶναι καὶ συνανασῴζειν τὸν μῦθον*, quem ipsum locum Athenaeus imitari voluit; cf. etiam XIII 555b.

XII 518f apud Sybaritas Timaeus narravit in usu fuisse *ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς σκοπαίους, τοὺς καλουμένους παρά τισι στίλπωνας, καὶ κυνάρια Μελιταῖα*, quae verba paullo post ipse Athenaeus (519b) ita interpretatur *ἀλλ' οἱ Συβαρῖται ἔχαιρον τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀνθρώποις*, ubi aperte griphi notissimi memoriam iniecit *ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος* (schol. Plat. rep. V 479c). eunuchum igitur intellegit. inde paene certum mihi videtur Timaeum scripsisse *τοὺς καλουμένους παρά τισι* CΠΑΔΩΝΑC. sed altero vocabulo *σκοπαίους*, quod non magis sanum est, ne nunc quidem scio quid faciam.

XII 530f dudum paenituit in Phoenicis versu 15 aliena coniectura verba integerrima temptasse. Hipponactis enim versiculum (fr. 13) *ἀκούσατ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω* ita imitatus est Phoenix ut pro suo dicendi more augeret:

ἄκουσον εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
εἶς ἢ Κόραξος ἢ ἀπὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Ἰνδὸς κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω.

XIII 571a quod traditum est *καὶ τοῦ Μάγνου ἐπιραπίσαι βουληθέντος*, non potuit hoc scribere Athenaeus, ut ipsius verba quae secuntur docent: corrigendum *καὶ τοὐλπιανοῦ κτλ'*.

XIII 596e *Νύμφις ἐν Περίπλῳ Ἀσίας* codex: sed ubique Athenaeus Nymphin Heracleotam Heracleoticorum auctorem, Nymphodorum autem Syracusanum Circumnavigationis sive Praeternavigationis Asiae scriptorem citavit. itaque aut *Νυμφόδωρος* scribendum est aut, si traditum nomen tuearis, Nymphis non Heracleota intellegendus sed Syracusanus.

XIII 609c legendum *ὡς Ἀντικλείδης* (*Κλείδημος* cod) *ἱστορεῖ ἐν η' Νόστων*, ut vidit Stiehle Philol. VIII 633.

XIII 610f in adnotatione ad paginae 347 versum 20 delenda verba 'add. Mein.'

admirabilem olim Schweighaeuserus in indicibus conficiendis diligentiam collocarat, quo sane instrumento in utendis Athenaei copiis careri omnino non posse consentiunt omnes. illos autem indices cum corrigere instituissem, id quod necessarium erat, tam multa corrigenda addenda demenda, tam multa aliter administranda esse intellexi, ut tutius existimarem ab integro novas tabulas componere, quae gaudebo si legentium usui aptae esse videbuntur.

Argentorati
mense Februario a. h. s. LXXXX.

ΙΑ

Ἄγε δή, τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται; 459
κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Κηφισόδωρον (I 802 K), ἑταῖρε Τιμόκρατες. συναχθέντων γὰρ ἡμῶν καθ' ὥραν μετὰ σπουδῆς διὰ τα ἐκπώματα ὁ Οὐλπιανός, ἔτι καθημένων ἁπάντων, πρὶν καί τι διαλεχθῆναι ἔφη· 'παρὰ μὲν τῷ Ἀδράστῳ, ἄνδρες φίλοι, καθίσαντες οἱ ἀριστεῖς δειπνοῦσιν, ὁ δὲ Πολύιδος ἱερὰ θύων ἐν ὁδῷ παραπορευόμενον τὸν Πετεὼ κατέσχεν καὶ κατακλίνας ἐν τῇ πόᾳ θαλλίαν τε κατακλάσας ἀντὶ τραπέζης παρέθηκε τῶν τυθέντων. καὶ τῷ Αὐτολύκῳ ἐλθόντι 'Ἰθάκης ἐς 460
πίονα δῆμον' ἡ τροφὸς καθημένῳ δηλονότι — οὕτως γὰρ ἐδείπνουν οἱ τότε — τὸν Ὀδυσσέα, φησὶν ὁ ποιητής (τ 399),

[παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς,
τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
παυομένῳ δόρποιο]

ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς γόνασιν ἔστησεν. ἡμεῖς οὖν μὴ διατρίβωμεν, ἀλλ' ἤδη κατακλινώμεθα, ἵν' ἡμῖν ὁ Πλούταρχος περὶ ὧν ἐπαγγέλλεται ποτηρίων ἀποδοὺς τὸν λόγον καὶ τὰς κύλικας πλήρεις b

6 καί τινα λεχθῆναι A: corr. K 15—17 del. Mein 19 ἡμεῖς δ' οὖν Mein, sed oratio non integra 20 fort. ἐπήγγελται, videtur hoc promisisse Plutarchus X 448 b

ἅπασι προπίῃ. 2. ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον ποιητὴν Σιμωνίδην ἐν Ἰάμβοις οὕτως (fr. 26 B)·

ἀπὸ τράπεζαν εἷλέ νιν ποτήρια.

καὶ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα δὲ ποιήσας φησίν (p. 76 Ki)·

νέκυς δὲ χαμαιστρώτου ἐπὶ τείνας
εὐρείης στιβάδος παρέθηκ' αὐτοῖσι θάλειαν
δαῖτα ποτήριά τε, στεφάνους δ' ἐπὶ κρασὶν ἔθηκεν.

ἅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς πόσεως, ὡς τὸ ἔκπωμα οἱ Ἀτ-
c τικοί, ἐπεὶ ὑδροποτεῖν καὶ οἰνοποτεῖν λέγουσιν. Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσιν (198)·

γαμφηλαῖσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην.

κἀν τῷ αὐτῷ δὲ ἔφη (124)·

πολλῷ γ' ὁ Βάκις διεχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.

καὶ Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι (I 187 fr. 143, 10 K)·

⟨ἡ δὲ⟩ κρείττων ⟨ἡ⟩ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

ὁ δὲ Ἀνακρέων ἔφη (fr. 97 B[4])·

οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἰνοποτάζων
d γὰρ εἴρηκε (Υ 84). καὶ Σαπφὼ δ' ἐν τῷ β' ἔφη (fr. 67)·

πολλὰ δ' ἀνάριθμα ποτήρια
καλαιφις.

καὶ Ἀλκαῖος (fr. 52)·

ἐκ δὲ ποτήριον
πώνης Διννομένῃ παρίσδων.

1 ποτήριον lemma A recte, opinor, cf. Poll. VI 98 4 εἷλε καὶ ποτήρια vix recte Mein, εἷλεν, ᾗ ποτήρια . . . Wilam 6 χαμαιστρώτους ἐπί τινας A: corr. Welcker 7 προέθηκ' A: corr. Mein 8 δαῖτα Fiorillo: δὲ τὰ A δ' K: τ' A 9 cf. Phot. s. ποτήριον 12 κόλλαιμον A 16 suppl. ex p. 481 d 18 οἰνοπότις, ut videtur, Poll. VI 22 22 καλαιφις corruptum 24 ποτηρίων A: corr. Bgk 25 διννομενη A: corr. Ahr

τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δημήτηρ ποτηριοφόρος κατὰ τὴν Ἀνθέων χώραν, ὡς Αὐτοκράτης ἱστορεῖ ἐν β´ Ἀχαικῶν (FHG IV 346). 3. ἄξιον δὲ εἶναι νομίζω ζητῆσαι ὑμᾶς πρὸ τοῦ καταλόγου τῶν ποτηρίων, ὧν πλῆρές ἐστι τὸ κυλικεῖον τοδί — εἴρηται γὰρ οὕτως ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη παρ᾽ Ἀριστοφάνει μὲν ἐν Γεωργοῖς (I 418 K)·

ὥσπερ κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται. e

ἔστι καὶ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Μελιλώτῳ (II 145 K). Εὔβουλος δ᾽ ἐν Λήδᾳ (ib. 185)·

ὡσπερεὶ σπονδὴν διδοὺς
ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφε τὰ ποτήρια.

κἀν Ψαλτρίᾳ δ᾽ ἔφη (ib. 206)·

τὰ κυλικεῖα δὲ
ἐξεῦρεν ἡμῖν.

ἐν δὲ Σεμέλῃ ἢ Διονύσῳ (ib. 197)·

Ἑρμῆς ὁ Μαίας λίθινος, ὃν προσεύγμασιν
ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον...

Κρατῖνος δ᾽ ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι (ib. 291)· f

πολλοστῷ δ᾽ ἔτει
ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ᾽ ἥκω, συγγενεῖς
καὶ φράτερας καὶ δημότας εὑρὼν μόλις
εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην· Ζεὺς ἔστι μοι
ἑρκεῖος, ἔστι φράτεριος, τὰ τέλη τελῶ —

4. ἄξιον δ᾽ ἐστὶ ζητῆσαι εἰ οἱ ἀρχαῖοι μεγάλοις ἔπινον ποτηρίοις. Δικαίαρχος μὲν γὰρ ὁ Μεσσήνιος, ὁ Ἀριστοτέλους μαθητής, ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου (FHG II 247) 461 μικροῖς φησιν αὐτοὺς ἐκπώμασι κεχρῆσθαι καὶ ὑδαρέ-

9 fort. ἔτι ⟨δὲ⟩ καὶ 11 ὥσπερ A: corr. Schw 20 ἔτι A: corr. Mus 23 ἐγράφην A: corr. Eust. 1271, 31 (non E) 24 φρατόριος AE: corr. Bergk 25 melius ἄξιον οὖν, cf. cap. 3 in

στερον πεπωκέναι. Χαμαιλέων δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Μέθης, εἴ γε τῆς φωνῆς μνημονεύω, φησίν (fr. 32 Köpke)· ʽεἰ δὲ οἱ ταῖς ἐξουσίαις χρώμενοι καὶ τῷ πλουτεῖν προτιμῶσι τὴν μέθην ταύτην, οὐδὲν θαυμαστόν. οὐκ ἔχοντες γὰρ ἑτέραν ἡδονὴν ταύτης καλλίω οὐδὲ μᾶλλον εὐχερῆ καταφεύγουσιν εἰκότως ἐπὶ τὸν
b οἶνον. ὅθεν δὴ καὶ τὰ μεγάλα τῶν ἐκπωμάτων ἐπιχώρια γέγονε τοῖς δυνάσταις. οὐ γὰρ παλαιὸν οὐδὲ τοῦτό γέ ἐστι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ νεωστὶ εὑρέθη πεμφθὲν ἐκ τῶν βαρβάρων. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπεστερημένοι τῆς παιδείας ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν πολὺν οἶνον καὶ πορίζονται τροφὰς περιέργους καὶ παντοίας. ἐν δὲ τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις οὔτ' ἐν γραφαῖς οὔτ' ἐπὶ τῶν πρότερον εὑρήσομεν ποτήριον εὐμέγεθες εἰργασμένον πλὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ἡρωικοῖς. τὸ γὰρ ῥυτὸν ὀνομαζόμενον μόνοις τοῖς ἥρωσιν ἀπεδίδοσαν. ὃ καὶ δόξει τισὶν ἔχειν ἀπορίαν, εἰ μή τις ἄρα φήσειε διὰ τὴν
c ὀξύτητα τῆς ἐπιφανείας τῶν δαιμόνων καταδειχθῆναι τοῦτο. χαλεποὺς γὰρ καὶ πλήκτας τοὺς ἥρωας νομίζουσι καὶ μᾶλλον νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν. ὅπως οὖν μὴ διὰ τὸν τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὴν μέθην φαίνωνται τοιοῦτοι, δημιουργοῦσιν αὐτοὺς πίνοντας ἐκπώμασι μεγάλοις. καί μοι δοκοῦσι λέγειν οὐ κακῶς οἱ φάσκοντες τὸ μέγα ποτήριον φρέαρ ἀργυροῦν εἶναι.ʼ ἐν τούτοις ἀγνοεῖν ἔοικεν ὁ Χαμαιλέων ὅτι οὐκ ἔστι μικρὸν τὸ παρ' Ὁμήρῳ
d (ι 346) διδόμενον τῷ Κύκλωπι ὑπ' Ὀδυσσέως κισσύβιον.

4 ταύτην om. E οὐδὲν καινόν E 8 οὐ K: οὐδὲ AE
10 fort. μεταπεμφθὲν 14 πρότερον corruptum, requiritur artis operum commemoratio, velut στηλῶν, μνημάτων sim, ἠρίων Wilam 15 fort. ἡρῴοις 15. 16 cf. Theophr. infra p. 497 e
21 φαίνονται A: corr. E

οὐ γὰρ ἂν τρὶς πιὼν οὕτως κατηνέχθη ὑπὸ μέθης τηλικοῦτος ὤν. ἦν οὖν καὶ τότε μεγάλα ποτήρια, εἰ μὴ αἰτιάσεταί τις τὴν δύναμιν τοῦ οἴνου, ἣν αὐτὸς Ὅμηρος (ι 208) *ἐξηγήσατο, ἢ τὸ ἄηθες τῆς πόσεως τοῦ Κύκλωπος, ἐπεὶ τὰ πολλὰ ἐγαλακτοπότει. ἢ τάχα καὶ βαρβαρικὸν ἦν τὸ ἔκπωμα, εἴπερ μέγα ἦν, ἐκ τῆς Κικόνων εἰλημμένον λείας. τί οὖν ἔχομεν λέγειν περὶ τοῦ Νέστορος ποτηρίου, ὃ μόλις ἂν νέος βαστάσαι ἴσχυεν, 'Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρε'* (*Λ* 637), *περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ διδάξει τι ἡμᾶς ὁ Πλούταρχος.* e *ὥρα οὖν κατακλίνεσθαι.*

5. *καὶ κατακλιθέντων 'ἀλλὰ μήν', ὁ Πλούταρχος ἔφη, 'κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν* (fr. 3 B[4]).

οὐ γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλ' ἄσκαφον ματεύων,

κυλικηγορήσων ἔρχομαι, οὐ τῶν Κυλικράνων εἷς ὑπάρχων, οὓς χλευάζων Ἕρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν (I 246 K)·

εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ ὑπὸ τῇ Οἴτῃ κατοικοῦντες, ὥς φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ὀνομασθῆναι f *φάσκων αὐτοὺς ἀπό τινος Κύλικος γένος Λυδοῦ, ἑνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σκυθῖνος ὁ Τήιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἱστορίῃ λέγων οὕτως* (FHG IV 491)· *'Ἡρακλῆς λαβὼν Εὔρυτον καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρους πρήσσοντας παρ' Εὐβοέων.*

2 *εἰ μὴ* ⟨*ἄρα*⟩ Wilam, *αἰτιάσαιτο* Di 5 *ἐγαλακτοπώτει* A: corr. E 6 *τῆς τῶν Κικ.* E 9 *ἴσχυσεν* AE: corr. Wilam 14 *ἀρῶν* Scaliger, ut putat Di ('vir magnus' apud Cas): *δρῶν* A om. E *ἀλλὰ σκάφον* A *ἀλλὰ σκύφον* E: corr. Bergk 18 *σκληρόπεδον* Schw, sed sententiae acumen desidero 19 *μάλ'* E: *μᾶλλ'* A 24 *ἱστορῃι* A, proprium libri nomen fort. intercidit

462 Κυλικρῆνας ἐξεπόρθησε ληιζομένους καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν τὴν Τρηχινίαν καλεομένην.' Πολέμων δ' ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησιν οὕτως (fr. 56 Pr)· 'τῆς δ' Ἡρακλείας τῆς ὑπὸ τὴν Οἴτην καὶ Τραχῖνος τῶν οἰκητόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας Κυλικρᾶνες, οἳ δ' Ἀθαμᾶνες, ἀφ' ὧν οἱ τόποι διαμένουσιν· οἷς οὐδὲ τῆς πολιτείας μετέδοσαν οἱ Ἡρακλεῶται συνοικοῦσιν, ἀλλοφύλους ὑπολαβόντες. Κυλικρᾶνες δὲ λέγονται, ὅτι τοὺς ὤμους κεχαραγμένοι κύλικας ἦσαν.' 6. οἶδα δὲ καὶ Ἑλλάνικον ἐν Ἐθνῶν Ὀνομασίαις λέγοντα (FHG I 57)
b ὅτι Λιβύων τῶν Νομάδων τινὲς οὐδὲν ἄλλο κέκτηνται ἢ κύλικα καὶ μάχαιραν καὶ ὑδρίαν, καὶ ὅτι οἰκίας ἔχουσιν ἐξ ἀνθερίκου πεποιημένας μικρὰς ὅσον σκιᾶς ἕνεκα, ἃς καὶ περιφέρουσιν ὅπου ἂν πορεύωνται. πολλοῖς δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλλυριοῖς τόπος διαβόητός ἐστιν ὁ καλούμενος Κύλικες, παρ' ᾧ ἐστι τὸ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας μνημεῖον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG I 345). καὶ Πολέμων δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Μορύχου (fr. 75 Pr) ἐν Συρακούσαις φησὶν ἐπ' ἄκρᾳ τῇ νήσῳ πρὸς τῷ Γῆς Ὀλυμπίας ἱερῷ
c ἐκτὸς τοῦ τείχους ἐσχάραν τινὰ εἶναι, ἀφ' ἧς, φησί, τὴν κύλικα ναυστολοῦσιν ἀναπλέοντες μέχρι τοῦ γενέσθαι τὴν ἐπὶ τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς ἀόρατον ἀσπίδα· καὶ

1 κυλικριvας A κυλικρᾶνας superscr. ι E Κυλικρῆνας ⟨δ'⟩ Mein, praestat ⟨καὶ⟩ Κυλικρῆνας 2 τρηχηνίαν A: corr. E 4 εἰσὶ δ' Ἡρακλείας Wilam 5 καὶ Τραχῖνα A: corr. Wilam, sed dubito 6. 7 fort. οἳ δ' Ἀθαμᾶνας (scil. λέγουσιν), tum 7 velut διαμένουσιν ⟨ὠνομασμένοι⟩ vel ὄνομα ἔχουσιν 8 συνοικοῦσιν K: συνοίκους A 10 κεχραιμένοι A: corr. Schw ex Hes. s. Κυλικράνων, ἐγκεχαραγμένοι Mein 16 τόποις A: corr. E 21 Γῆς K: τῆς A 22 sqq haec non integra

οὔτ ὠξάφιᾶσιν εἰς τὴν θάλασσαν κεραμέαν κύλικα. καθέντες εἰς αὐτὴν ἄνθεα καὶ κηρία καὶ λιβανωτὸν ἄτμητον καὶ ἄλλα ἄττα μετὰ τούτων ἀρώματα.

7. *ὁρῶν οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον κατὰ τὸν Κολοφώνιον* Ξ ε ν ο φ ά ν η *πλῆρες ὂν πάσης θυμηδίας* (fr. 1 B[4])·

νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους, d
ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
κρατὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς ἐυφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος ἕτοιμος, ὅς οὔποτέ φησι προδώσειν,
μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοις ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησι·
ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν.
πάρκειται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα e
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὔφρονας ἄνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν (ταῦτα γὰρ ὦν ἐστι προχειρότερον) f
οὐχ ὕβρις πίνειν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἴκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος.

1 calix fictilis non idem ac calix ille e Telluris sacro depromptus, qui quomodo illuc rediret, sine dubio narraverat Polemo 1. 2. fort. *καταθέντες* 4 sententia coepta aliquo modo continuatur cap. 9 init 8 *ἀμφιτιθεὶς* A: corr. Di 11 *οἶνος ἐστὶν ἕτοιμος* AE: corr. Mus 17 *ἄντο* A *ἂν τὸ* E 18 *θαλείη* A: corr. E 19 *ὑμνὲν* A: corr. E 21 *δὲ* Bergk: *τε* AE 22 *ὢν* (sic) A 23 *ὕβρεις* A: corr. Mus *πίνειν δ'* AE: *δ'* del. Bergk 24 *γυραλέος* Wilam

ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνῃ,
ὡς οἱ μνημοσύνη, καὶ τὸν ὃς ἀμφ' ἀρετῆς.
οὔτι μάχας διέπειν Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων
οὐδέ ⟨τι⟩ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιας σφεδανάς, τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι,
463 θεῶν ⟨δὲ⟩ προμηθείην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

8. καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων φησίν (fr. 94 B⁴)·
οὐ φιλέω ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγῃ,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσεται εὐφροσύνης.

καὶ Ἴων δὲ ὁ Χῖός φησιν (fr. 2 B)·
b χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεύς, σωτήρ τε πατήρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσὸς
οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ἡρακλέι τ' Ἀλκμήνῃ τε,
Προκλέι Περσείδαις τ', ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι,
c πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή,
ὀρχείσθω τις, ἑκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
ὅντινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

ἐποιοῦντο δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ καλούμενοι σοφοὶ συμποτικὰς

1 πιὼν E: πιω A ἀναφαίνει AE: corr. Herm 2 ὡς οἱ Schneidewin: ωση A ὡς ἡ E, post ἀρετῆς fort. hiat oratio 3 διεπειν A: διέπει E, pendet infinitivus, ut vidit Wilam, ab vocabulo ἀγαθόν (6) 4 τι add. Mein, si recte eius notam intellego, οὐδὲ τὰ Κενταύρων φλάσματα Herm πλασμάτων προτέρων AE: corr. Schw 5 σφεδανάς Osann: φενδόνας A 6 δὲ add. Scal ἀγαθήν A: corr. Herm 8 φιλέω ὃς E: φιλεος A 9 λέγῃ K: λέγει A 11 μνήσκεται AE: corr. Franke 14 κρητὴρ A 15 προχοαῖσιν ἐν ἀργυρεαις A: corr. p. 496 c, nisi fuit varia lectio προχόοισιν ἐν ἀργυρέαις 16 χειρῶν νιζέτω corrupta, ἱζέτω Bentl

ὁμιλίας. ʽπαραμυθεῖται γὰρ ὁ οἶνος καὶ τὴν τοῦ γήρως δυσθυμίαν' φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Μέθης (fr. 120 W).

9. διόπερ συνιοῦσι καὶ ἡμῖν ἐπὶ τὰς Διονυσιακὰς ταύτας λαλιὰς οὐδεὶς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους (II 377 K),

οἳ τῶν πέλας
οὐδέν' ἀδικοῦμεν οὐδέν. ἆρ' ⟨οὐκ⟩ οἶσθ' ὅτι d
τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν
μόνον ἐστὶν ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
μοίρας; ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
φήσει με κρίνειν, οὐκ ἔχοιμ' ἂν ⟨σοι⟩ φράσαι·
ἔγνωκα γοῦν οὕτως ἐπισκοπούμενος
εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπων ὅλως,
ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς αἰεὶ
τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα
ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ', ὃ δὴ
ὁρῶμεν. ὃς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ e
καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
τοῦτον ὃν ἀφεῖται, κἂν τύχῃ γ', ἐράνου τινός,
πανηγυρίσας ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφώ (fr. 5 B⁴)·

ἐλθέ, Κύπρι,
χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρως

5sqq οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως | ἡμῖν φθονήσαι νοῦν ἔχων· οἳ τῶν πέλας Alexidis verba esse vidit Dobr 8 οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδένα AE: corr. Kock οὐκ add. Dobr 10 μόνον Madvig: ὄνομ' AE 12 φήσειε AE: corr. Dobr σοι add. Di 13 δ' οὖν Dobr 21 κἂν Mein: καὶ A (om. E) γ' Mus: τ' AE 25 χρυσειαισιν A: corr. Neue αβροῖς A: corr. Bergk (ἄβρως)

συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχοοῦσα

τούτοις τοῖς ἑταίροις ἐμοῖς τε καὶ σοῖς.

10. πρὸς οὓς λεκτέον ὅτι τρόποι εἰσὶ πόσεων κατὰ πόλεις ἴδιοι, ὡς Κριτίας παρίστησιν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων Πολιτείᾳ (FHG II 68) διὰ τούτων· 'ὁ μὲν Χῖος
f καὶ Θάσιος ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπιδέξια, ὁ δ' Ἀττικὸς ἐκ μικρῶν ἐπιδέξια, ὁ δὲ Θετταλικὸς ἐκπώματα προπίνει ὅτῳ ἂν βούλωνται μεγάλα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν παρ' αὑτῷ ἕκαστος πίνει, ὁ δὲ παῖς ὁ οἰνοχόος ὅσον ἂν ἀποπίῃ.' τοῦ δ' ἐπιδέξια πίνειν μνημονεύει καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις οὕτως (II 135 K)·

464 τίνα δὴ παρεσκευασμένοι
πίνειν τρόπον ἐστὲ νυνί, λέγεθ'. Β. ὅντινα τρόπον
ἡμεῖς; τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.
Α. βούλεσθε δήπου τὸν ἐπιδέξι', ὦ πάτερ,
λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι. Β. τὸν ἐπιδέξια
λέγειν; Ἄπολλον, ὡσπερεὶ τεθνηκότι.

11. παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεράμεα ποτήρια. καὶ γὰρ Κτησίας 'παρὰ Πέρσαις, φησίν (fr. 51 M), ὃν ἂν βασιλεὺς ἀτιμάσῃ, κεραμέοις χρῆται.' Χοιρίλος δ' ὁ ἐποποιός φησι (fr. 9 Ki)·

χερσὶν ὄλβον ἔχω κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἐαγός,

1 συνμεμιγμένον A 3 τούτοισι A τε Schw: γε A, Sapphus versiculum Hermannus restituebat τοῖσδε τοῖς ἐμοῖς ἑτάροις τε καὶ σοῖς, sed Plutarchus poetriae verba suo usui accomodavit, quae ipsa fere scripserat ταῖσδε ταῖς ἐμαῖσι ⟨καλαῖς⟩ ἑταίραις scripserat 4 πρὸς οὓς i. e. τοὺς φθονοῦντας cap. 9 init 9 βούληται E, sed superscr. ων 10 ἐπιχεῖ post ὁ οἰνοχόος Mein, ego post ἀποπίῃ (v. 11) supplendum puto 14 λέγετε τίνα A: corr. Madvig 15 πίνειν ἡμεῖς A: πίνειν del. Dobr 16 δῆτα Cob 18 ὥσπερ ἐπὶ Schw 23 ὄλβον corruptum

ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, οἷά τε πολλὰ b
πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς Ὕβριος ἔκβαλεν ἀκτάς.

ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα ὅτι ἥδιστα πολλάκις ἐστὶ τὰ κεράμεα ἐκπώματα, ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐκ τῆς Κόπτου καταγόμενα· μετὰ γὰρ ἀρωμάτων συμφυραθείσης τῆς γῆς ὀπτᾶται. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ Μέθης c (fr. 96 R) ʽαἱ Ῥοδιακαί, φησί, προσαγορευόμεναι χυτρίδες διά τε τὴν ἡδονὴν εἰς τὰς μέθας παρεισφέρονται καὶ διὰ τὸ θερμαινομένας τὸν οἶνον ἧττον ποιεῖν μεθύσκειν. σμύρνης γὰρ καὶ σχοίνου καὶ τῶν τοιούτων ἑτέρων εἰς ὕδωρ ἐμβληθέντων ἕψονται καὶ παραχεόντων εἰς τὸν οἶνον ἧττον μεθύσκουσιν.' κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει φησίν (fr. 97)· ʽαἱ Ῥοδιακαὶ χυτρίδες γίνονται σμύρνης, σχοίνου, ἀνήθου, κρόκου, βαλσάμου, ἀμώμου, κινναμώμου συνεψηθέντων· ἀφ' ὧν τὸ γινόμενον τῷ οἴνῳ παραχυθὲν οὕτω ⟨τὰς⟩ μέθας ἵστησιν ὥστε d καὶ τῶν ἀφροδισίων παραλύειν τὰ πνεύματα πέττον.'

12. οὐ δεῖ οὖν ἡμᾶς ἐκμανῶς πίνειν ἀποβλέποντας εἰς τὸ πλῆθος τῶν καλῶν τούτων καὶ παντοδαπῶν κατὰ τὰς τέχνας ἐκπωμάτων. τὴν δὲ μανίαν τοὺς πολλούς φησιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῇ Εἰσαγωγικῇ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν Πραγματείᾳ τοῖς πλείστοις προσάπτειν. καλεῖσθαι γοῦν τὴν μὲν γυναικομανίαν, τὴν δ' ὀρτυγομανίαν. ʽτινὲς δὲ καὶ δοξομανεῖς καλοῦσι τοὺς φιλοδόξους, καθάπερ τοὺς φιλογύνας γυναικομανεῖς καὶ e

2 διονύσοιο AE ὕβρεως AE: corr. ς ἔκβαλ' ἄνακτος AE: corr. Canter 7 inepte cum fictilibus Copticis componuntur cadi Rhodii, quibus quidem ipsum quod inerat decoctum significatur 9 fort. διὰ τὸ παραχεόμεναι 14 ἀνήθου Wilam: ἄνθους AE 15 πινόμενον AE: corr. Mein 16 τὰς add. K 21 Εἰσαγωγικῇ K: εἰσαγωγῇ τῇ A, cf. ad IV p. 159 d 22 προσάπτεσθαι AE: corr. Mein

τοὺς φιλόρνιθας ὀρνιθομανεῖς, τὸ αὐτὸ σημαινόντων τῶν ὀνομάτων τούτων. ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ μὴ ἀλλοτρίως καλεῖσθαι τὸν τρόπον τοῦτον. καὶ γὰρ ὁ φίλοψος καὶ ὁ ὀψοφάγος οἷον ὀψομανής ἐστι καὶ ὁ φίλοινος οἰνομανὴς καὶ ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἀλλοτρίως τῆς μανίας κειμένης ἐπ' αὐτοῖς ὡς ἁμαρτάνουσι μανικῶς καὶ τῆς ἀληθείας ἐπὶ πλεῖστον ἀπαρτωμένοις.' 13. ἡμεῖς οὖν, ὡς καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐγίνετο, ἅμα ἀκροώμενοι τῶν γελωτοποιῶν τούτων καὶ μίμων, ἔτι δὲ τῶν ἄλλων
f τεχνιτῶν ὑποπίνωμεν. λέγει δὲ περὶ τούτων ὁ Φιλόχορος οὑτωσί (FHG I 411)· ''Ἀθηναῖοι τοῖς Διονυσιακοῖς ἀγῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἠριστηκότες καὶ πεπωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν θέαν καὶ ἐστεφανωμένοι ἐθεώρουν, παρὰ δὲ τὸν ἀγῶνα πάντα οἶνος αὐτοῖς ᾠνοχοεῖτο καὶ τραγήματα παρεφέρετο, καὶ τοῖς χοροῖς εἰσιοῦσιν ἐνέχεον πίνειν καὶ διηγωνισμένοις ὅτ' ἐξεπορεύοντο ἐνέχεον πάλιν· μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ Φερεκράτη τὸν κωμικόν (I 202 K), ὅτι μέχρι τῆς καθ' ἑαυτὸν ἡλικίας
465 οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας.' Φανόδημος δὲ (FHG I 368) πρὸς τῷ ἱερῷ φησι τοῦ ἐν Λίμναις Διονύσου τὸ γλεῦκος φέροντας τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῶν πίθων τῷ θεῷ κιρνάναι, εἶτ' αὐτοὺς προσφέρεσθαι· ὅθεν καὶ Λιμναῖον κληθῆναι τὸν Διόνυσον, ὅτι μιχθὲν τὸ γλεῦκος τῷ ὕδατι τότε πρῶτον ἐπόθη κεκραμένον. διόπερ ὀνομασθῆναι τὰς [πηγὰς] Νύμφας καὶ τιθήνας τοῦ Διονύσου, ὅτι τὸν οἶνον αὔξάνει τὸ ὕδωρ κιρνάμενον. ἡσθέντες οὖν τῇ κράσει ἐν ᾠδαῖς ἔμελπον τὸν

2. 3 μὴ ἀλόγως E 6 ἐν αὐτοῖς AE: corr. K 7 πλεῖον A: corr. K ἀπαρτώμενοι A: corr. Cas 14 οἰνοχοεῖτο A: corr. E 15 fort. καὶ τοῖς χοροῖς ⟨δὲ⟩ 19 fort. οὐκ ἀσίτους ⟨οὐδ' ἀπότους⟩ coll. p. 485 d 22 αὐτοῖς A αὐτοὶ E: corr. Schw 25 πηγὰς del. K, cf. II 38 d. XV 693 e 26. 27 fort. προσκιρνάμενον

Διόνυσον, χορεύοντες καὶ ἀνακαλοῦντες Εὔαν τε καὶ Διθύραμβον καὶ Βακχευτὰν καὶ Βρόμιον. καὶ Θεό- b
φραστος δ' ἐν τῷ περὶ Μέθης (fr. 121 W) *φησὶν ὅτι 'τοῦ Διονύσου τροφοὶ αἱ Νύμφαι κατ' ἀλήθειαν. αἱ γὰρ ἄμπελοι πλεῖστον ὑγρὸν χέουσι τεμνόμεναι καὶ κατὰ φύσιν δακρύουσι.' διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἕνα τῶν τοῦ Ἡλίου ἵππων φησὶν εἶναι* (fr. 896 N)

Βακχίου φιλανθέμου
Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς·
ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.

καὶ Ὀδυσσεὺς ὤπασεν (ι 208)

μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα c
χεῦ'· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει.

Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι (fr. 5 B[4])·

ἔγχευε δ' ἓν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῷ βρυάζον·
εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἐνέχευ', ἀναμίσγων
αἷμα Βακχίου νεορρύτοισι δακρύοισι Νυμφᾶν.

14. *οἶδα δέ τινας, ἄνδρες θιασῶται, καὶ μέγα φρονήσαντας οὐχ οὕτως ἐπὶ πλούτῳ ὡς ἐπὶ τῷ κεκτῆσθαι πολλὰ ἐκπώματα ἀργυρᾶ τε καὶ χρυσᾶ. ὧν εἷς ἐστι καὶ Πυθέας ὁ Ἀρκὰς ἐκ Φιαλείας, ὃς καὶ ἀποθνῄσκων* d

1 Εὔαν τε K coll. Hes. s. v: *εὐάνθη* A 8 *φιλανθέου* A *φιλανθέος* E: corr. Schw 9 et 10 *αἰθίοπα* A *αἴθωπα* E 9 *πεπαίνοντοαρχατους* A: corr. E 11 *ὤπασεν*: aliter apud Homerum 14 *χεῦεν* AE 16 *ἔχευεν δ'* A: corr. Bergk 18 *μέτρα* i. e. *ὕδατος*, cf. Hom. ι 209 18. 19 *ἀνέχευαν ἔμισγε διαμα* A *ἐνέχευεν, ἀνέμισγε δ' ἅμα* E: *ἐνέχευ'* K, *ἀναμίσγων* Wilam, *αἷμα* Grotefend 19 *βακχεῖα* E *νεωρυτως* A *νεορρύτοις* E: corr. Wilam *δακρύουσι* AE: corr. C (teste Schw) *πηγᾶν* (pro *Νυμφᾶν*) E, cf. litt. a 23 *φιαλίας* A, cf. Steph. B. 664 M

οὐκ ὤκνησεν ὑποθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε·

Πυθέα μνῆμα τόδ' ἔστ', ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός,
ὃς κυλίκων ἔσχεν πλῆθος ἀπειρέσιον
ἀργυρέων χρυσοῦ τε καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ,
τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος.

τοῦτο δ' ἱστορεῖ Ἁρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ
e τῶν κατὰ Φιγάλειαν Νομίμων (FHG IV 411). Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ Παιδείας περὶ Περσῶν λέγων γράφει καὶ ταῦτα (c. 8, 18)· 'καὶ μὴν ἐκπώματα ἢν μὲν ὡς πλεῖστα ἔχωσιν, τούτῳ καλλωπίζονται· ἢν δ' ἐξ ἀδίκων φανερῶς ᾖ μεμηχανημένα, οὐδὲν τούτῳ αἰσχύνονται. πολὺ γὰρ ηὔξηται ἐν αὐτοῖς ἡ ἀδικία τε καὶ αἰσχροκέρδεια.' ὁ δὲ Οἰδίπους [δι' ἐκπώματα] τοῖς υἱοῖς κατηράσατο, ὡς ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα πεποιηκώς φησιν, ὅτι αὐτῷ παρέθηκαν ἔκπωμα ὃ ἀπηγορεύκει, λέγων οὕτως (fr. 2 Ki)·

f αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης
πρῶτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἑοῖο
τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ,
466 αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλέας ἠρᾶτο (θεῶν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινύν),
ὡς οὔ οἱ πατρῶι' ἐνηέι ⟨ἐν⟩ φιλότητι
δάσσαιντ', ἀμφοτέροισι δ' αἰεὶ πόλεμοί τε μάχαι τε...

1 ἐπιθέσθαι A: corr. E 6 πασσάμενος A (πάντων ἀσπασάμενος E): corr. Cas 8 φιγαλίαν A 11 ἀδίκου Xen 12 τούτῳ K: τῶι A om. E, τοῦτο Xen 14 διεκπώματα (sic A) del. K 23 μεταμφοτέροισι Mein, ἑοῖσιν ἐπ' Herw 24 θεῶν Mein: θεὸν AE 25 πατρωιαν εἴη φιλότητι A: corr. WRibbeck (duce Hermanno) 26 δάσαντο A: corr. Herm δ' ἔοι Herm

15. *Καικίλιος* δὲ ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς ἀκτῆς ἐν τῷ περὶ Ἱστορίας (fr. 51 Burckh) Ἀγαθοκλέα φησὶ τὸν τύραννον ἐκπώματα χρυσᾶ ἐπιδεικνύντα τοῖς ἑταίροις φάσκειν, ἐξ ὧν ἐκεράμευσε κατεσκευακέναι ταῦτα. ὁ δὲ παρὰ *Σοφοκλεῖ* ἐν τοῖς Λαρισαίοις Ἀκρίσιος καὶ b αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὥς φησιν ὁ τραγικός (fr. 348 N)·

πολὺν δ' ἀγῶνα παγξενεὶ κηρύσσεται,
χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δίς.

Ποσειδώνιος δ' ἐν ιϛ' τῶν Ἱστοριῶν (FHG III 259) Λυσίμαχόν φησι τὸν Βαβυλώνιον, καλέσαντα ἐπὶ δεῖπνον Ἵμερον τὸν τυραννήσαντα οὐ μόνον Βαβυλωνίων ἀλλὰ καὶ Σελευκέων μετὰ τριακοσίων, μετὰ τὸ τὰς τραπέζας ἀρθῆναι τετράμνουν ἑκάστῳ τῶν τριακοσίων ἔκπωμα c δοῦναι ἀργυροῦν, καὶ σπονδοποιησάμενον προπιεῖν ἅμα πᾶσιν· καὶ ἀποφέρεσθαι ἔδωκε τὰ ποτήρια. *Ἀντικλείδης* δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ ιϛ' Νόστων (scr. Al. M. p. 148 M) περὶ Γρᾶ διηγούμενος τοῦ τὴν ἀποικίαν εἰς Λέσβον στείλαντος σὺν ἄλλοις βασιλεῦσι, καὶ ὅτι χρησμὸς ἦν αὐτοῖς δηλώσας καθεῖναι διαπλέοντας τῷ Ποσειδῶνι εἰς τὸ πέλαγος παρθένον, γράφει καὶ ταῦτα· ʽμυθολογοῦσι δὲ [περὶ] τῶν ἐν Μηθύμνῃ τινὲς περὶ τῆς ἀφεθείσης εἰς τὴν θάλασσαν παρθένου καὶ φασὶν ἐρασθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμόνων τινά, ᾧ ἦν τοὔνομα d Ἔναλος, ἐκκολυμβῆσαι βουλόμενον ἀνασῶσαι τὴν παι-

8 πανξενα A: corr. K   10 κοῖλα suspectum   12 ιϛ' Mueller: κϛ' A   15 fort. μετ' ἄλλων (vel ἑτέρων) τριακοσίων   19 ἐν τῷ ϛ' Wilam   22 καταθεῖναι AE: corr. Coraes   24 περὶ del. Mein   25 καθεθείσης Mein

δίσκην. τότε μὲν οὖν ὑπὸ κύματος αὐτοὺς ἀμφοτέρους κρυφθέντας ἀφανεῖς γενέσθαι, χρόνῳ δ' ὕστερον ἤδη τῆς Μηθύμνης οἰκουμένης παραγενέσθαι τὸν Ἔναλον καὶ διηγεῖσθαι τὸν τρόπον, καὶ ὅτι ἡ μὲν παρθένος παρὰ ταῖς Νηρῇσι διέτριβεν, αὐτὸς δὲ τὰς τοῦ
781 Ποσειδῶνος ἔβοσκεν ἵππους· καί ποτε [καὶ] κύματος

ΕΚ ΤΟΥ ΙΑ

ἐπιφερομένου μεγάλου συγκολυμβήσαντα αὐτὸν ἐκβῆ-
c ναι ἔχοντα κύπελλον χρυσοῦ οὕτω θαυμασίου ὡς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ.' 16. τιμιώτατον δ' ἦν πάλαι τὸ τῶν ἐκπωμάτων κτῆμα. Ἀχιλλεὺς οὖν ὡς ἐξαίρετόν τι εἶχεν ἀνάθημα δέπας, 'οὐδέ τις ἄλλος οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ οὔτε τεῳ σπένδεσκε ⟨θεῶν⟩, ὅτε μὴ Διί (Π 225).' καὶ ὁ Πρίαμος δὲ τὸν υἱὸν λυτρούμενος τοῖς ἐπισημοτάτοις κειμηλίοις καὶ δέπας δίδωσι περικαλλὲς (Ω 234). αὐτός γε μὴν ὁ Ζεὺς τῆς Ἡρακλέους γενέσεως ἄξιον ἡγεῖται δῶρον Ἀλκμήνῃ δοθῆναι ποτήριον, ὅπερ Ἀμφιτρύωνι εἰκασθεὶς δίδωσιν,

d ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο χρύσεον αἶψα

[ποτήριον]. τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησίχορος (fr. 8) ποτηρίῳ διαπλεῖν φησι τὸν ὠκεανόν, ᾧ καὶ τὸν Ἡρακλέα περαιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας ὁρμῶντα. οἴδαμεν δὲ καὶ

4 τὸν τρόπον: *quo pacto evaserat* Dalec, notata lacuna 6 καὶ om. E post κύματος extremum pag. 214ʹ vocabulum aliquot codicis folia perierunt, incipit rursus codex paullo post cap. 30 initium; quae intercedunt edita ex epitomes libris C et E 8 aliter Plut. conviv. p. 163 d, apud quem qui cupam afferebat polypus erat 10 παρ' ἀνθρώποις Herw 12 γοῦν Di 13 οὔτ' ἀνδρῶν ex Homero Di: οὔτε θεῶν CE 14 θεῶν om. CE 20 versus est poetae Alexandrini 21 ποτήριον epitomator addidit, fuit καρχήσιον coll. p. 474 f

τὸ Βαθυκλέους τοῦ Ἀρκάδος ποτήριον, ὃ σοφίας ἆθλον ὁ Βαθυκλῆς τῷ κριθέντι ἀρίστῳ τῶν καλουμένων ⟨ζ´⟩ σοφῶν ἀπέλιπε. τὸ δὲ Νέστορος ποτήριον πολλοὶ ⟨καὶ⟩ κεραμεύουσι· πλεῖστοι γὰρ περὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο. καὶ θεοφιλὲς δὲ τὸ ποτήριον· ʻχρυσέοιςʼ γοῦν ʻδεπάεσσιν ἀλλήλουςʼ δεξιοῦνται (Δ 3). ἐλευθέριον δέ, φησί, καὶ ἐμμελῶς ἐν οἴνῳ διάγειν, μὴ κωθωνιζόμενον μηδὲ Θρᾳκίῳ νόμῳ ἄμυστιν οἰνοποτεῖν, ἀλλὰ τῷ πόματι φάρμακον ὑγείας ἐγκιρνάναι τὸν λόγον.

17. ὅτι διὰ σπουδῆς εἶχον οἱ ἀρχαῖοι ἐγκόλαπτον e ἱστορίαν ἔχειν ἐν ἐκπώμασιν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τέχνῃ εὐδοκίμησαν Κίμων καὶ Ἀθηνοκλῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ λιθοκολλήτοις ἐκπώμασι. Μένανδρος δέ πού φησι (fr. 977 K) καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορευτά. Ἀντιφάνης (II 115 K)·

ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
ἀφρῷ σκιὰ καὶ χρυσοκόλλητον δέπας
μεστὸν κύκλῳ χορεῦον ἕλκουσι γνάθοις
ὁλκῆς ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον
τἄνω κάτω δεικνύντες. f

φησὶ πρός τινα Νικόμαχος (III 389 K)·

ὦ ⟨χαῖρε⟩ χρυσόκλυστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν.

Φιλιππίδης (III 309 K)·

τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς τὰ παρεσκευασμένα·
ἅπαντα χρυσᾶ, Τρόφιμε, νὴ τὸν Οὐρανόν,

2 κριθέντι E: κληθέντι C ζ´ add. Mein 3 καὶ add. K 7 ἐμμελὲς CE: corr. Schw 8 poetae verba subesse putat Wilam 9 fort. φάρμακον ὕβρεως 10 ἐγκόλαπτον Schw: ἀκόλαστον CE 14 καὶ τορνευτά E, fort. τορευτὸν καὶ τορεύματα 16 βακχείου AE 17 σκῖᾱ CE, ἀφρῷ σκιασθὲν Valcken, rectius βρυάζον, nisi fuit adiectivum ad ornatam poculi speciem pertinens, velut δαφνόσκιον καὶ 19 ὁλκοῖς A: corr. Wilam 22 χαῖρε add. Mein χρυσοκλαῦστα CE: corr. Letronne

ὑπερήφανα. ἐγὼ μὲν [γὰρ] ἐξέστην ἰδών.
κρατῆρες ἀργυροῖ, κάδοι [καὶ] μείζους ἐμοῦ . . .

ὅτι Παρμενίων συγκεφαλαιούμενος ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον Ἐπιστολαῖς τὰ Περσικὰ λάφυρα 'ποτηρίων,
782 φησί, χρυσῶν σταθμὸς τάλαντα Βαβυλώνια ογ', μναῖ νβ'. ποτηρίων λιθοκολλήτων σταθμὸς τάλαντα Βαβυλώνια νϛ', μναῖ λδ'.'

18. ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης fr. 4 B.·

οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγχέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

Ἀνακρέων (fr. 62 B⁴)·

φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε ⟨δ'⟩ ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους ἔνεικον, ὡς δὴ
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

πρὸ δὲ τούτων Ἡσίοδος (op. 593)·

κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥτ' ἀθόλωτος,
τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

Θεόφραστος (om. Wimm)· 'ἐπεὶ καὶ τὰ περὶ τὴν
b κρᾶσιν ἐναντίως εἶχε τὸ παλαιὸν τῷ νῦν παρ' Ἕλλησιν ὑπάρχοντι. οὐ γὰρ τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν οἶνον ἐπέχεον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸν οἶνον, ὅπως ἐν τῷ πίνειν ὑδαρεστέρῳ χρῷντο τῷ ποτῷ καὶ τούτου ποιησάμενοι τὴν

1 fort. ὑπερήφαν' ⟨ἔργ'⟩ γὰρ del. Wilam 2 ἀργυροῖ corruptum, nisi forte aureorum vasum enarratio intercidit καὶ del. Schw 11 ἐγχεύας CE: corr. Cas ἀλλ' ⟨ἂν⟩ ὕδωρ K, ἀλλ' ⟨ὑφ'⟩ ὕδωρ Wilam 14 δ' add. Cas 15 δὴ Orio p. 62, 31: μὴ CE fort. recte 16 πρὸς τὸν ἔρωτα CE: corr. Orio 18 ἀεννάου CE 19 τέταρτον E 20 τὸ περὶ K 22 ὑπάρχοντα E 23. 24 ὑδαρέστερον CE: corr. K, conieci etiam ὑδαρέστερον ⟨ἀηδεστέρῳ⟩ 24 χρῶνται CE: corr. Schw

ἀπόλαυσιν ἧττον ὀρέγοιντο τοῦ λοιποῦ. καὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰς τοὺς κοττάβους κατανήλισκον.'

19. ἔνδοξοι δὲ τορευταὶ Ἀθηνοκλῆς, Κράτης, Στρατόνικος, Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος, Καλλικράτης ὁ Λάκων καὶ Μῦς, οὗ εἴδομεν σκύφον Ἡρακλεωτικὸν τεχνικῶς ἔχοντα Ἰλίου ἐντετορευμένην πόρθησιν, ἔχοντα ἐπίγραμμα τόδε·

γραμμαὶ Παρρασίοιο, τέχνα Μυός. ἐμμὶ δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἃν ἕλον Αἰακίδαι.

20. ὅτι κλεινοὶ λέγονται παρὰ Κρησὶν οἱ ἐρώμενοι. e
σπουδὴ δὲ αὐτοῖς παῖδας ἁρπάζειν· καὶ τοῖς καλοῖς παρ' αὐτοῖς ἄδοξόν ἐστιν ἐραστοῦ μὴ τυχεῖν. καλοῦνται δὲ οἱ ἁρπασθέντες παρασταθέντες. διδόασι δὲ τῷ ἁρπασθέντι στολὴν καὶ βοῦν καὶ ποτήριον· ἣν καὶ πρεσβύτεροι γενόμενοι φέρουσιν, ἵνα δῆλοι ὦσι κλεινοὶ γενόμενοι.

21. ὁρᾷς δ', ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους (Arist. Eq. 92).

αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν d
τοῖς πότοις διατριβή, ἀναζωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα μετὰ φρονήσεως τὸν ἑκάστου νοῦν, ὥς φησιν ὁ Πίνδαρος (fr. 218)·

ἁνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσᾳ νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες . . .

1. 2 cf. X p. 427 d   8 γραμμ$^{\alpha}$ CE (sine acc): corr. K, γραμμὰ Mein   πηρασίοιο CE: corr. Iac, cf. Paus. 1, 28, 2   δὲ εἰκὼν Mein   10 sqq cf. Strab. 10 p. 483   13. 14 cf. infra c. 106   16 δ' om. E   24 ἔξωθεν, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσου CE: corr. Mitscherlich   25 ἴσα CE: corr. Herm, ἴσα πλέομεν Bergk   26 ἀφνειὸς CE: corr. Herm

εἶτ' ἐπάγει·

ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

22. ΑΓΚΥΛΗ ποτήριον πρὸς τὴν τῶν κοττάβων παιδιὰν χρήσιμον. Κρατῖνος (I 93 K)·

πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον, ἂν ὕδωρ ἐπῇ.
ἀλλ' ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο χοᾶς
πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης, ἐπονομάζουσ' ⟨ἅμα⟩
e ἵησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει.

καὶ Βακχυλίδης (fr. 24 B)·

εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντείνουσα πῆχυν.

ἐντεῦθεν ἐννοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ (fr. 179 N) ἀγκυλητοὺς κοττάβους. λέγονται δὲ καὶ δόρατα ἀγκυλητὰ καὶ μεσάγκυλα ἄλλα· ἀπὸ ἀγκύλης ἤτοι τῆς δεξιᾶς χειρός. καὶ ἡ κύλιξ δὲ [ἡ] ἀγκύλη διὰ τὸ ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει. ἦν γὰρ τοῖς παλαιοῖς πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότταβον προΐεσθαι. καὶ οἱ πολλοὶ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἐφρόνουν μέγα ἢ ἐπὶ τῷ εὖ ἀκοντίζειν. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ τῆς χειρὸς σχηματισμοῦ, ὃν ποιούμενοι εὐρύθμως ἐρ-
f ρίπτουν εἰς τὸ κοττάβιον. καὶ οἴκους δὲ ἐπιτηδείους κατεσκεύαζον εἰς ταύτην τὴν παιδιάν.

23. ὅτι παρὰ Τιμαχίδᾳ ΑΙΑΚΙΣ ἡ κύλιξ καλεῖται.

ΑΚΑΤΟΣ ποτήριον ἐοικὸς πλοίῳ. Ἐπικράτης (II 286 K)·

2 ἀμπελίτοις E 5 fort. ὕδωρ ῥέπῃ 6 χοέας CE: corr. Pierson, χόας Di 7 ἅμα add. Mein 10 τοῖσδε τοῖς νεανίαις XV p. 667 c, cf. Bacch. fr. 28 11 ἐντείνουσα CE, ἀντείνασα A p. 667 12 νοοῦμεν CE: corr. K 14 ἀλλ' ἀπὸ A: corr. Wilam, qui tum ἀπ' ἀγκύλης ⟨δὲ⟩ 15 ἡ del. K, nisi forte delendum ἡ ἀγκύλη, cf. Bekk. an. 338, 3 ἀπαγκυλοῦν A: corr. K, cf. XV 667 20. 21 προθύμως ἔρριπτον Bekk. an 23 αἰακίξ Suid et Hes (cod. αἴκυξ superscr. ι)

κατάβαλλε τἀκάτια, ⟨τὰ⟩ κυμβία
αἶρου τὰ μείζω, κεὐθὺ τοῦ καρχησίου
ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν δ' ἐπουρίσας
πλήρωσον, εὐτρεπῆ τε τὸν κοντὸν ποοῦ
καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

ΑΩΤΟΝ παρὰ Κυπρίοις τὸ ἔκπωμα, ὡς Πάμφιλος. 783
Φιλητᾶς δὲ (fr. 39 Bach) ποτήριον οὖς οὐκ ἔχον.

ΑΡΟΚΛΟΝ ἡ φιάλη παρὰ τῷ Κολοφωνίῳ Νικάνδρῳ (fr. 129 Schn).

24. ΑΛΕΙΣΟΝ καὶ ΔΕΠΑΣ τὸ αὐτό. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ περὶ Πεισιστράτου (γ 40)· 'ἐν δ' οἶνον ἔχευε χρυσείῳ δέπαι.' εἶτα παρακατιὼν τὸ αὐτό (v. 50)· 'τούνεκα σοὶ δώσω χρύσειον ἄλεισον.' καὶ ἑξῆς τὸ αὐτὸ πάλιν (v. 63)· 'δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας.' φησὶν οὖν Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός· 'δοκεῖ μοι φιαλῶδες εἶναι τὸ δέπας· σπένδουσι γὰρ ἐν αὐτῷ. λέγει γοῦν Ὅμηρος (Π 225) δέπας, δι' οὗ Διὶ μόνῳ b
σπένδεσκεν Ἀχιλλεύς. καλεῖται δὲ δέπας ἤτοι ὅτι δίδοται πᾶσι τοῖς σπένδειν βουλομένοις εἴτε καὶ τοῖς πίνειν, ἢ ὅτι δύο ὦπας εἶχε· ταῦτα δὲ ἂν εἴη τὰ ὦτα. τὸ δὲ ἄλεισον ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἄγαν λεῖον εἶναι ἢ ὅτι ἀλίζεται ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρόν. ὅτι δὲ δύο ὦτα εἶχε δῆλον (χ 9)·

ἤτοι ὃ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
χρύσεον ἄμφωτον.

ἀμφικύπελλον δὲ λέγων αὐτὸ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι ἦν ἀμφίκυρτον.' Σιληνὸς δὲ ἀμφικύπελλόν φησι τὸ μὴ ἔχον ὦτα. ἄλλοι δὲ τὴν ἀμφὶ ἀντὶ τῆς περὶ

1 τὰ add. K κυμβία Mein: κυλίκια CE 3 δ' Cas: τ' CE 4 ἐντρεπῆ C 5 κάλους CE: corr. Valck 8 αροκλον corruptum 17 fort. ἀφ' οὗ 20 sq cf. Et. M. 61, 32. 90, 45 27 μὴ ἔχον suspectum, nec sufficere videtur δύ' ἔχον, cf. Aristarchi explicatio Et. M. 90, 43

εἶναι, ἵν' ᾖ περίποτον, τὸ πανταχόθεν πίνειν ἐπιτή-
δειον. *Παρθένιος* δὲ διὰ τὸ περικεκυρτῶσθαι τὰ
c ὠτάρια· κυφὸν γὰρ εἶναι τὸ κυρτόν. *Ἀνίκητος* δὲ
τὸ μὲν κύπελλόν φησι φιάλην εἶναι, τὸ δ' ἀμφικύ-
πελλον ὑπερφίαλον, τὸ ὑπερήφανον καὶ καλόν. εἰ μὴ
ἄρα τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ ἄλεισον θέλει τις ἀκούειν,
ἔξω λειότητος ὄν. *Πείσανδρος* δέ φησιν (om. Kinkel)
Ἡρακλέα Τελαμῶνι τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας ἀριστεῖον
ἄλεισον δοῦναι.

25. ὅτι ἐστὶ ποτήριον ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ ΚΕΡΑΣ καὶ ΕΝΙΑΥ-
ΤΟΣ καλούμενον.

d ΑΜΦΩΞΙΣ ξύλινον ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς ἀγροί-
κους *Φιλητᾶς* φησι (fr. 35 Bach), [τοὺς] ἀμέλγοντας εἰς
αὐτὸ καὶ οὕτως πίνοντας.

ΑΜΥΣΤΙΣ. καλεῖται μὲν οὕτω πόσις τις, ἣν ἔστιν
ἀπνευστὶ πίνειν μὴ μύσαντα. καλοῦσι δ' οὕτω καὶ
τὰ ποτήρια, ἀφ' ὧν ἔστι πιεῖν εὐμαρῶς. καὶ τὸ ῥῆμα
δὲ ἐξημύστισε φασί, τὸ ἐφ' ἓν πνεῦμα πιεῖν, ὡς ὁ
κωμικὸς *Πλάτων* (I 654 K)·

λύσας δὲ ἀργὴν στάμνον εὐώδους ποτοῦ
ἵησιν εὐθὺς κύλικος εἰς κοῖλον κύτος·
ἔπειτ' ἄκρατον κοὐ τεταργανωμένον
ἔπινε κἀξημύστισεν.

e ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους, μεμετρημένον
πρὸς ὠκύτητα χρόνου. ὡς *Ἀμειψίας* (I 676 K)·

3 *Ἀνίκητος* suspectum 5. 6 non coeunt haec cum superioribus 10. 11 ridicule haec ab epitomatore corrupta, Athenaeus nescio quo sententiarum conexu rettulerat e Callixino quae V p. 198 a leguntur 12 ἄμφωξις Hes. s. v. et Et. M. 94, 7: ἄμφωτις CE 13 τοὺς del. K 18 ἐξεμύστισε CE: corr. Schw, fort. ἐξαμυστίσαι 20 ἀργὴν corruptum εὐώδη E 23 κἀξεμύστισεν CE: corr. Schw 25 fort. ⟨τοῦ⟩ χρόνου

αὔλει μοι μέλος·
σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ', ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.
αὔλει σύ, καὶ ⟨σὺ⟩ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.
Β. οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον,
ἀλλ' ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.

26. ΑΝΤΙΓΟΝΙΣ ἔκπωμα ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου, ὡς ἀπὸ Σελεύκου ΣΕΛΕΥΚΙΣ καὶ ἀπὸ Προυσίου ΠΡΟΥΣΙΑΣ.

ΑΝΑΦΑΙΑ ἡ θερμοποτὶς παρὰ Κρησίν. f

ΑΡΥΒΑΛΛΟΣ ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ συσπαστὰ βαλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους τινὲς καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι (1094)·

κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν.

οὐ πόρρω δέ ἐστι τοῦ ἀρυστίχου ὁ ἀρύβαλλος, ἀπὸ τοῦ ἀρύτειν καὶ βάλλειν. λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν ἄρυστιν. Σοφοκλῆς (fr. 697 N)·

κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη,
ἣ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας. 784

ἐστὶ δὲ καὶ πόλις Ἰώνων Ἄρυστις.

ΑΡΓΥΡΙΣ εἶδος ποτηρίου, οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας (II 275 K)·

καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν.

27. ΒΑΤΙΑΚΙΟΝ, λαβρώνιος, τραγέλαφος, πρίστις, ποτηρίων ὀνόματα. Περσικὴ δὲ φιάλη ἡ βατιάκη.

3 σὺ suppl. Iacobs 4 sq scolii verba corrupta inepte defenduntur; numeri aeolici, sententia haec '*quae multa habes noli his parcere*' 5 κάσθίειν vix recte Di, edendi verbum alienum 7 ἀπὸ προύσεου E προυσίς C E: corr. Schw ex p 475 f 8 verba vix integra 18 κακὴ κακῶς Mein 20 fort. πόσις Ἰώνων ἄρυστις 21 sq haec ex Diphili Tithrausta, cf. p. 484 e et 496 b 25 βατιάκη, cf. Lagarde ges. Abhdl. 211

Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς ταῖς πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ σατράπας φέρεταί τις ἐπιστολὴ ἐν ᾗ ταῦτα γέγραπται· ʽβατιάκαι ἀργυραῖ κατάχρυσοι τρεῖς. κόνδυα ἀργυρᾶ ϱϛʹ· τούτων ἐπίχρυσα λγʹ. τισι-
b γίτης ἀργυροῦς εἷς. μύστροι ἀργυροῖ κατάχρυσοι λβʹ. λαγυνοθήκη ἀργυρᾶ μία. οἰνοφόρον βαρβαρικὸν ἀργυροῦν ποικίλον ἕν. ἄλλα ποτήρια παντοδαπὰ μικρὰ κθʹ, [ἄλλα ποτήρια μικρά] ῥυτὰ καὶ βατιάκαι Λυκιουργεῖς ἐπίχρυσοι καὶ θυμιατήρια καὶ τρυβλία.'

ΒΗΣΣΑ ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἐστενωμένον ἄνωθεν.

28. ΒΑΥΚΑΛΙΣ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ αὕτη, ὡς *Σώπατρος* ὁ παρῳδός·

βαυκαλὶς ἡ τετράκυκλος.

καὶ πάλιν

νᾶμα μελισσῶν ἡδὺ μὲν ὄρθρου
καταβαυκαλίσαι τοῖς ὑπὸ πολλῆς
κραιπαλοβόσκου δίψης κατόχοις.

c κατασκευάζουσι δέ, φησίν, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν ὕαλον μεταρρυθμίζοντες πολλαῖς καὶ ποικίλαις ἰδέαις ποτηρίων, παντὸς τοῦ πανταχόθεν κατακομιζομένου κεράμου τὴν ἰδέαν μιμούμενοι. Λύσιππον τὸν ἀνδριαντοποιόν φασι Κασάνδρῳ χαριζόμενον, ὅτε συνῴκισε τὴν Κασάνδρειαν, φιλοδοξοῦντι καὶ βουλομένῳ ἴδιόν

1 sqq vix Alexandri haec epistula, sed ex epistulario desumpta, quo regis ad satrapas, satraparum ad regem epistulae collectae erant, cf. supra c. 17 3 βάτια καὶ CE: corr. Mus 6 λαχανοθήκη CE: corr. K 6. 7 οἰνοφόρον — ποικίλον ἕν fort. explicatio vocabuli τισιγίτης (v. 4. 5) 8 inclusa del. Wilam βατία (βασία C) καὶ CE: corr. K λυκιουργοὶ CE: corr. Schw 10 βῆσα expressim Eust. 1405, 15, βησίον Hes, fort. βησία, cf. de plurali numero litt. d βρομιάδες 14 τετρακότυλος Mein 17 πολλοῖς E 20 πολλαῖς καὶ ποικίλαις Nauck: πολλάκις πολλαῖς CE

τινα εὑρέσθαι κέραμον διὰ τὸ πολὺν ἐξάγεσθαι τὸν Μενδαῖον οἶνον ἐκ τῆς πόλεως, φιλοτιμηθῆναι καὶ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ γένη παραθέμενον κεραμίων ἐξ ἑκάστου ἀποπλασάμενον ἴδιον ποιῆσαι πλάσμα.

29. ΒΙΚΟΣ. Ξενοφῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ (c. 9, 25)· d
'Κῦρος ἔπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδεεῖς.' ἐστὶ δὲ φιαλῶδες ποτήριον κατὰ τὸν Παριανὸν Πολυδεύκην.

ΒΟΜΒΥΛΙΟΣ, θηρίκλειον Ῥοδιακόν, οὗ περὶ τῆς ἰδέας Σωκράτης φησίν· 'οἱ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες ὅσον θέλουσι τάχιστ' ἀπαλλαγήσονται, οἱ δ' ἐκ βομβυλιοῦ κατὰ μικρὸν στάζοντος . . .' ἐστὶ δὲ καὶ ζῷόν τι.

ΒΡΟΜΙΑΔΕΣ, ἔκπωμα ὅμοιον τοῖς μακροτέροις τῶν σκύφων.

30. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ ΕΚΠΩΜΑ τὸ γράμματα ἔχον ἐγκεχαραγμένα. Ἄλεξις (II 397 K)·

ΙΑ

τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι
πρώτιστον. ἦν γὰρ στρογγύλον, μικρὸν πάνυ, 466
παλαιόν, ὦτα συντεθλασμένον σφόδρα, e
ἔχον κύκλῳ τε γράμματ'. Β. ἆρά γ' ἕνδεκα
χρυσᾶ 'Διὸς σωτῆρος'; Α. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

τοιοῦτον εἴδομεν ποτήριον γραμματικὸν ἀνακείμενον ἐν Καπύῃ τῆς Καμπανίας τῇ Ἀρτέμιδι, ἀργυροῦν, ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν κατεσκευασμένον καὶ ἐντετυπωμένα ἔχον τὰ ἔπη χρυσοῖς γράμμασιν, ὡς τὸ Νέστορος ὄν.

3 παραθεμένου Wilam κεραμείων CE: corr. Schw 4 ἴδια superscr. ον CE 9 φησίν, i. e. in Antisthenis Protreptico, ut vidit Heitz, cf. Poll. 10, 68 11 στάζοντες CE: corr. Koppiers, cf. Hes. s. βομβυλιός 12 βρομιάς non nomen sed adiectivum poeticum poculi videtur esse 17 σοι Schw: σου CE 18 a voc. στρογγύλον rursus incipit codex A 24 ἐντετυπωμένον A: corr. Mus, cf. p. 489 b

Ἀχαιὸς δ' ὁ τραγικὸς ἐν Ὀμφάλῃ καὶ αὐτὸς περὶ γραμματικοῦ ποτηρίου ποιεῖ τοὺς Σατύρους τάδε λέγοντας (fr. 33 N)·

f ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι
τὸ γράμμα φαίνων, δέλτ', ἰῶτα καὶ τρίτον
οὖ, νῦ τό τ' ὖ πάρεστι, κοὐκ ἀπουσίαν
ἐκ τοὐπέκεινα σὰν τό τ' οὖ κηρύσσετον.

ἐν τούτοις λείπει τὸ ὖ στοιχεῖον, ἐπεὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι τῷ οὖ ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνά-
467μεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον ἔδει σημαίνειν διὰ τοῦ οὖ μόνου γράφουσι. παραπλησίως δὲ καὶ τὸ εἶ γράφουσιν καὶ ὅταν καθ' αὑτὸ μόνον ἐκφωνῆται καὶ ὅταν συζευγνυμένου τοῦ ἰῶτα. κἀν τοῖς προκειμένοις οὖν οἱ Σάτυροι τοῦ Διονύσου τὴν τελευταίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ οὖ μόνου ὡς βραχέος ἐγκεχαραγμένου ἐδήλωσαν ὅτι συνυπακούεσθαι δεῖ καὶ τὸ ὖ, ἵν' ᾖ Διονύσου. τὸ δὲ σὰν ἀντὶ τοῦ σίγμα Δωρικῶς εἰρήκασιν. οἱ γὰρ μουσικοί, καθάπερ πολλάκις Ἀριστόξενός φησι, τὸ σίγμα λέγειν παρῃτοῦντο διὰ τὸ σκληρόστομον εἶναι
b καὶ ἀνεπιτήδειον αὐλῷ· τὸ δὲ ῥῶ διὰ τὸ εὔκολον πολλάκις παραλαμβάνουσι. καὶ τοὺς ἵππους τοὺς τὸ C ἐγκεχαραγμένον ἔχοντας σαμφόρας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (122)·

οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας.

καὶ Πίνδαρός δέ φησι (fr. 79 B[4])·

πρὶν μὲν ἦρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων.

5 φαῖνον A: corr. Toup 6 οὖ Pors: ῶ A τό τ' ῡ Toup: του ῡ A κοὐκ ἀπουσίαν recte i. e. καὶ τὴν ἑαυτῶν παρουσίαν 9 τὸ ο̅υ̅ A: corr. E 10 δίφθογγον διασημαίνει A: corr. Wilam 12 ὅταν καὶ καθ' A: transpos. K 15 οὖ K: ō A 20 τὸ δὲ ρ̅ A: corr. E

μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἐκπώματος ὡς οὕτως καλουμένου Εὔβουλος ἐν Νεοττίδι οὕτως (II 188 K)·

μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμ' ἀεί. c
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο
ἔχων φιάλιον τῷδε. B. πολλὰ γίνεται
ὅμοια.

31. ΓΥΑΛΑΣ. Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις (fr. 41 Bach) Μεγαρέας οὕτω φησὶ καλεῖν τὰ ποτήρια, γυάλας. Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἐν α' περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς Λέξεων ζητουμένων φησί· 'γυάλας ποτηρίου εἶδος, ὡς Μαρσύας γράφει ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἡρακλέους οὕτως (scr. Al. M. p. 45)· 'ὅταν εἰσίῃ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν, ὑπαντᾶν οἴνου πλήρη γυάλαν ἔχοντά τινα, τὸν δὲ λαβόντα σπένδειν'.'

32. ΔΕΙΝΟΣ. [ὅτι καὶ τοῦτο ποτηρίου ὄνομα] Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σῳζούσῃ καταλέγων ὀνόματα ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου λέγων οὕτως (II 427 K)· d

ὅσα δ' ἐστὶν εἴδη Θηρικλείων τῶν καλῶν,
γύναι δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος μέγας
χωρῶν μετρητήν, κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά·
B. ποτήρι' ἡ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν βλέπει.

Κλεάνθης δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ Μεταλήψεως ἀπὸ τῶν κατασκευασάντων φησὶν ὀνομασθῆναι τήν τε e Θηρίκλειον κύλικα καὶ τὴν Δεινιάδα. Σέλευκος δ'

3 κάκιστα Dobr 5 sic distinxit Cob 7 γυάλας Schw: γύαλα A (περὶ γυλης lemma) γυάλα E, γυλλάς Hes. cod φιλίτας A 12 i. e. rex Macedonum, cf. Hes. s. v. γυάλας; ceterum non Marsyam sacerdotem fuisse sed eum qui regi obviam issit coni. Wilam 13 συναντᾶν A: corr. K 15 inclusa del. Di 19 γύναι corruptum, κοτύλαι Mein lege δῖνος 21 B. add. Mein 24 cf. Hes. s. Δεινιάδης, erravit Athenaeus sive ipse Cleanthes, cf. p. 471 b

εἰπὼν ἐκπώματος εἶναι γένος τὸν δεῖνον παρατίθεται Στράττιδος ἐκ Μηδείας (I 720 K)·

οἶσθ' ᾧ προσέοικεν, ὦ Κρέων, τὸ βρέγμα σου;
ἐγᾦδα· δείνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ.

Ἀρχέδικος δ' ἐν Διαμαρτάνοντι παράγων οἰκέτην τινὰ περὶ ἑταιρίδων διαλεγόμενόν φησι (III 276 K)·

Νικοστράτην τιν' ἤγαγον πρῴην σφόδρα
γρυπήν, Σκοτοδίνην ἐπικαλουμένην, ὅτι
f δεῖνόν ποτ' ἦρεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ.
Β. δεῖνον καὶ δεινόν, ὦ θεοί.

ἐστὶ καὶ γένος ὀρχήσεως, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι (I 797 K) παρίστησιν·

οὑτοσὶ δεῖνος τι δεινος καὶ καλαθίσκος οὑτοσί.

Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεία (fr. 7 B[4]) καὶ τὴν ἅλω καλεῖ δῖνον. Κυρηναῖοι δὲ τὸν ποδονιπτῆρα δεῖνον ὀνομάζουσιν, ὡς Φιλητᾶς φησιν ἐν Ἀτάκτοις (fr. 42).

468 33. ΔΕΠΑΣΤΡΟΝ. Σιληνὸς καὶ Κλείταρχος ἐν Γλώσσαις παρὰ Κλειτορίοις τὰ ποτήρια καλεῖσθαι. Ἀντίμαχος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησί (fr. 16 K)·

πάντα μάλ' ὅσσ' Ἄδρηστος ἐποιχομένους ἐκέλευσε
ῥεξέμεν· ἐν μὲν ὕδωρ, ἐν δ' ἀσκηθὲς μέλι χεῦαν
ἀργυρέῳ κρητῆρι, περιφραδέως κερόωντες·
νώμησαν δὲ δέπαστρα θοῶς βασιλεῦσιν Ἀχαιῶν

4 l. δίνῳ περικατω τετραμμεινω A 8 σκοτοιδεινην A σκοτοδίνην superscr. ει E 9 l. δῖνον 10 καὶ δεινόν om. E, verba corrupta 13 δῖνός γε δεινὸς Herm, quod non sufficit καλαιθισκος A, cf. Hes. s. v 15 δεῖνον A δῖνον superscr. ει E κυριναῖοι A: corr. E 16 φιλίτας A ἐν ἀττικοῖς A: corr. Schw 22 ῥέξαιμεν A: corr. Mus χεῦε A: corr. Schellenberg

ἐνσχερὼ ἑστηῶσι, καὶ ἐς λοιβὴν χέον εἶθαρ
χρυσείῃ προχόῳ.

καὶ πάλιν (fr. 15)· b

ἄλλοι δὲ κρητῆρα πανάργυρον ἠδὲ δέπαστρα
οἰσόντων χρύσεια, τά τ' ἐν μεγάροισι. ἐμοῖσι
κείαται.

κἀν τοῖς ἑξῆς δέ φησι (fr. 17)·

καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθέος κελέβειον
ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἴη.

34. ΔΑΚΤΥΛΩΤΟΝ ἔκπωμα οὕτως καλούμενον παρὰ c Ἴωνι ἐν Ἀγαμέμνονι (fr. 1 N)·

οἴσῃ δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος
ἔκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί,
Πελίου μὲν ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν.

Ἐπιγένης μὲν οὖν ἀκούει τὸ ἄμφωτον ποτήριον, εἰς ὃ οἷόν τε τοὺς δακτύλους διείρειν ἑκατέρωθεν· ἄλλοι δὲ τὸ ἐν κύκλῳ τύπους ἔχον οἷον δακτύλους, ἢ τὸ ἔχον ἐξοχὰς οἷα τὰ Σιδώνια ποτήρια, ἢ τὸ λεῖον. ἄχραντον δὲ πυρὶ παρὰ τὸ Ὁμηρικόν (Ψ 267)· 'ἄπυρον κατέθηκε d λέβητα,' τὸ ἐπιτήδειον εἰς ψυχρῶν ὑδάτων ὑποδοχὴν ἢ τὸ πρὸς ψυχροποσίαν εὔθετον. τινὲς δὲ τὸ κέρας. περὶ δὲ τὴν Μολοσσίδα οἱ βόες ὑπερφυῆ ἱστοροῦνται κέρατα ἔχειν· περὶ ὧν τῆς κατασκευῆς Θεόπομπος ἱστορεῖ (FHG I 285). ἐξ ὧν πιθανὸν καὶ αὐτὸν ἐσχηκέναι. πλησίον δὲ τῆς Μολοσσίας ἡ Ἰωλκός, ἐν ᾗ ὁ

1 ἐνχερως A: corr. Iacobs ἑστιῶσι A: corr. Herm 4 ἄλλος A: corr. Schellenberg 8 ἀσκηθὲς A: corr. K καὶ λέβειον A: corr. Mus 9 προφερέστατον Stoll 12 οἴσει Mus: οἶσι A 14 μὲν Osann: μέγ' AE 15 ἐπιμένης AE: corr. E superscr 16 διαιρεῖν A: corr. E, ᾧ οἱ δάκτυλοι ἐνείροντο Hes. s. v, sed cf. litt. f 18 σιδενια A: legebatur Σιδόνια e Musuri emend 20 τὸν ἐπιτήδειον AE: corr. Schw 24 καὶ Ἄκαστον Wilam

ἐπὶ Πελίᾳ ἀγὼν ἐτέθη. ‘βέλτιον δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τῷ τοῦ δράματος ἐξηγητικῷ (p. 89 Schm), ὅτι παρήκουσεν Ὁμήρου λέγοντος (Φ 270)·

πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.

e ἔδοξε γὰρ ἔκπωμα εἶναι· ἐστὶ δὲ χαλκίον ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. δακτυλωτὸν δ' οἷον κύκλῳ τὴν φιάλην κοιλότητας ἔχουσαν ἔνδοθεν οἷον δακτύλων, ἢ ἐπεὶ περιείληπται τοῖς τῶν πινόντων δακτύλοις. τινὲς δὲ ἀπύρωτον φιάλην τὸ κέρας· οὐ γὰρ γίνεται διὰ πυρός. λέγοι δ' ἂν ἴσως κατὰ μεταφορὰν ἔκπωμα τὴν φιάλην.’ Φιλήμων δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς Ὀνόμασιν ἢ Γλώτταις προθεὶς
f καλπίς φησι· ‘δακτυλωτὸν ἔκπωμα καὶ τὸ ἄμφωτον, εἰς ὃ ἐστιν οἷόν τε τοὺς δακτύλους ἑκατέρωθεν διείρειν. οἳ δὲ τὸ ἔχον κύκλῳ δακτυλοειδεῖς τύπους τινάς.’

35. ΕΛΕΦΑΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο ποτήριόν τι, ὡς Δαμόξενός φησιν ἐν Αὑτὸν πενθοῦντι (III 348 K)·

εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων
ὁ παῖς. Β. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; Α. ῥυτὸν
469 δίκρουνον ἡλίκον τι τρεῖς χωρεῖν χοᾶς,
Ἄλκωνος ἔργον. προὔπιεν δέ μοί ποτε
ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος.

μνημονεύει τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις, οὗ τὸ μαρτύριον παρέξομαι ἐν τῷ περὶ τοῦ ῥυτοῦ λόγῳ (p. 497 a).

36. ΕΦΗΒΟΣ. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασικοίταν οὕτως φησὶ καλεῖσθαι Φιλήμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ

5 χαλκεῖον AE: corr. Mein 7. 8 κοιλότητα AE: corr. Eust. 1300, 7 8 ἢ ἐπὶ A: corr. E, tum fort. περιληπτὸς 14 διαιρεῖν A: corr. Cas 18 ἥξει Mein 20 χωροῦν AE: corr. Coraes 26 ἐνβασικοίταν A: corr. E

περὶ Ἀττικῶν Ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν. Στέφανος δ' ὁ κωμικὸς ἐν Φιλολάκωνί φησι (III 360 K)·

τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά. b
Β. καινόν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον;
Α. κώμη μὲν οὖν τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν.
Β. εἰς τὰς Ῥοδιακὰς ὅλος ἀπηνέχθην ἐγὼ
καὶ τοὺς ἐφήβους, Σωσία, τοὺς δυσχερεῖς.

37. ΗΔΥΠΟΤΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν ὁ Σάμιος Λυγκεὺς Ῥοδίους ἀντιδημιουργήσασθαι πρὸς τὰς Ἀθήνησι θηρικλείους, Ἀθηναίων μὲν αὐτὰς τοῖς πλουσίοις διὰ τὰ βάρη χαλκευσαμένων τὸν ῥυθμὸν τοῦτον, Ῥοδίων δὲ διὰ τὴν ἐλαφρότητα τῶν ποτηρίων καὶ τοῖς πένησι τοῦ καλλωπισμοῦ τούτου μεταδιδόντων. μνημονεύει δ' c αὐτῶν καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ διὰ τούτων (II 417 K)·

ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα,
ἡδυποτίδας τρεῖς, ἠθμὸν ἀργυροῦν.

Σῆμος δ' ἐν πέμπτῃ Δηλιάδος (FHG IV 494) ἀνακεῖσθαί φησιν ἐν Δήλῳ χρυσῆν ἡδυποτίδα Ἐχενίκης ἐπιχωρίας γυναικός, ἧς μνημονεύει καὶ ἐν τῇ η'. Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερός φησι (II 293 K)·

παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδυποτίδας δώδεκα.

38. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρακλείας (fr. 5 Ki) τὸ δέπας ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὠκεανὸν εἶναι μέν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ παρ' Ὠκεανοῦ τὸν Ἡρακλέα. μήποτε δὲ ἐπεὶ μεγάλοις ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἥρως, διὰ τὸ μέγεθος παίζοντες οἱ ποιηταὶ d

4 τι νῦν τοῦτο γέγονε νῦν A: corr. Iac 6 τὰς δ' οδιακος A: corr. Adamus 7 δυσχερις A: corr. Cas 10 μὲν αὐτοῖς πλουσίως A: corr. Mus 15 ψυκτήρια A: corr. p. 502e 18 cf. tit. Delius apud Dittenberg. syll. 367,7 21 ἡδυπότια A: corr. Mus (vel ἡδυποτίδες) 24. 25 παρ' ὠκεανὸν (ὠκεανοῦ Mus) ἡρακλέα A: corr. K

καὶ συγγραφεῖς πλεῖν αὐτὸν ἐν ποτηρίῳ ἐμυθολόγησαν. Πανύασις δ' ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας (fr. 7 Ki) παρὰ Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ Ἡλίου φιάλην κομίσασθαι τὸν Ἡρακλέα καὶ διαπλεῦσαι εἰς Ἐρύθειαν. ὅτι δὲ εἷς ἦν
e ὁ Ἡρακλῆς τῶν πλεῖστον πινόντων προείπομεν. ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν (fr. 8 B)·

ἆμος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρύσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον πάιδάς τε φίλους,
f ὃ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον ποσὶν πάις Διός.

καὶ Ἀντίμαχος δ' οὑτωσὶ λέγει (fr. 4 B)·

τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαι
Ἠέλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν (fr. 69 N)·

ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς
ισου πατρὸς Ἡφαιστοτευχὲς
δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
πολὺν οἰδματόεντα ⟨πόντου⟩
φέρει δρόμου πόρον οὔθεις,
μελανίππου προφυγὼν
ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

39. Μίμνερμος δὲ Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ κατ-
470 εσκευασμένῃ πρὸς τὴν χρείαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαίστου

2 ἐν τετάρτῳ Duebner, ἐν ια' Wilam 8 ἅλιος δ' A: corr. K 10 ἀφίκηθ' A: corr. Blomfield 11 παῖδάς A: corr. Holsten 12 παῖς A: corr. Blomf 14 χρυσέῳ Cas (χρυσείῳ): εὐχρεωι A 15 πομπει A: corr. Schw 17. 18 verba corrupta 20 πόντου suppl. K 21 φέρει δρόμου corruptum, latet adiectivum velut φαιδροδρόμου οὔθεις corruptum 24 δ' ἐναννοι A: corr. Mein

τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περαιοῦσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοῖλον τοῦ ποτηρίου. λέγει δ' οὕτως (fr. 12 B[4])·

Ἠέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἤματα πάντα,
οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπὴν ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς
ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή, b
ποικίλη Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὕδονθ' ἁρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ.
ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρῳ Ὥρων (FHG IV 515) ἐπὶ λέβητός φησιν αὐτὸν διαπλεῦσαι, τοῦτο πρώτου εἰπόντος c
τοῦ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσαντος (p. 312 Ki). Φερεκύδης δ' ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν προειπὼν περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπιφέρει (FHG I 80)· 'ὁ δ' Ἡρακλῆς ἕλκεται ἐπ' αὐτὸν τὸ τόξον ὡς βαλῶν, καὶ ὁ Ἥλιος παύσασθαι κελεύει, ὃ δὲ δείσας παύεται. Ἥλιος δὲ ἀντὶ τούτου δίδωσιν αὐτῷ τὸ δέπας τὸ χρύσεον, ὃ αὐτὸν ἐφόρει σὺν ταῖς ἵπποις, ἐπὴν δύνῃ, διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἑῴην, ἵν' ἀνίσχει [ὁ ἥλιος]. ἔπειτα πορεύεται Ἡρακλῆς ἐν τῷ δέπαι τούτῳ ἐς τὴν Ἐρύθειαν. d
καὶ ὅτε δὲ ἦν ἐν τῷ πελάγει, Ὠκεανὸς πειρώμενος αὐτοῦ

4 πόνον ἔλλαχεν Herm 9 ποικίλη K: κοίλη AE 10 ὑπόπτερον A: corr. Heyne 11 εὕδονθ' Mus: εὕδονθ' ὀθ' A χοροῦ A: corr. Mus 12 ἵν' ἀληθοον A: corr. Mein 20 βαλὸν A: corr. Cas 20. 21 καὶ ὁ Ἥλιος δείσας παυσ. κελ., ὃ δὲ παύεται recte opinor Wilam 22 αὐτὸν ς: αὐτὸς A 24 ἑῴην, ἵν' K: ἔω ἢ $\overline{νιν}$ A glossam del. K

κυμαίνει τὸ δέπας φανταζόμενος. ὁ δὲ τοξεύειν αὐτὸν μέλλει, καὶ αὐτὸν δείσας Ὠκεανὸς παύσασθαι κελεύει.'

40. ΗΘΑΝΙΟΝ. Ἑλλάνικος ἐν Αἰγυπτιακοῖς οὕτως γράφει (FHG I 66)· 'Αἰγυπτίων ἐν τοῖς οἴκοις κεῖται φιάλη χαλκῆ καὶ κύαθος χαλκοῦς καὶ ἠθάνιον χάλκεον.'

ΗΜΙΤΟΜΟΣ ἔκπωμά τι παρ' Ἀττικοῖς ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀνομασθέν, φησὶν Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις.

e 41. ΘΗΡΙΚΛΕΙΟΣ. ἡ κύλιξ αὕτη ἐγκάθηται περὶ τὰς λαγόνας ἱκανῶς βαθυνομένη ὦτά τε ἔχει βραχέα ὡς ἂν κύλιξ οὖσα. καὶ μήποτε Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα, ὅταν οὑτωσὶ λέγῃ (II 324 K)·

γενόμενος δ' ἔννους μόλις
ᾔτησε κύλικα καὶ λαβὼν ἑξῆς πυκνὰς
ἕλκει, καταντλεῖ, κατά τε τὴν παροιμίαν
αἰεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκός, εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπός ἐστιν.

ὅτι δὲ κύλιξ ἐστὶν ἡ θηρίκλειος σαφῶς παρίστησιν
f Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ Φυτῶν Ἱστορίᾳ (5, 3, 2). διηγούμενος γὰρ περὶ τῆς τερμίνθου φησί· 'τορνεύεσθαι δὲ ἐξ αὐτῆς καὶ κύλικας θηρικλείους, ὥστε μηδένα ⟨ἂν⟩ διαγνῶναι πρὸς τὰς κεραμέας.' κατασκευάσαι δὲ λέγεται τὴν κύλικα ταύτην Θηρικλῆς ὁ Κορίνθιος κεραμεύς, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔχει, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ τὸν κωμικὸν Ἀριστοφάνη. μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ οὕτως (I 741 K)·

ΣΠΙ. χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον,
γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι τί θώμεθα;
471 ἆρ' εἶ κάτοπτρον φύσεος; ἢν πλῆρες δοθῇς,

5 l. χάλκεος 13 κύλικα E: κύλην A 16 ἄνθρωπος AE: corr. Mein, tum ἐστιν videtur delendum 21 ἂν om AE 23 ἔσχε E 27 τοθωμεθα A: corr. Cas 28 ἀρει A: corr. Coraes φύσεως A: corr. Di

οὐδέν ποτ' ἄλλο. δεῦρο δή, γεμίσω σ' ἐγώ.
γραῦ Θεολύτη, γραῦ. ΘΕΟΛ. τί με καλεῖς σύ, φίλτατε;
ΣΠΙ. ἵν' ἀσπάσωμαι· δεῦρο παρ' ἐμέ, Θεολύτη,
παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον. οὑτωσὶ καλῶς.
ΘΕΟΛ. Σπινθὴρ τάλας, πειρᾷς με. ΣΠΙ. ναί, τοιοῦτό τι·
φιλοτησίαν δὲ ⟨τήνδε⟩ σοι προπίομαι.
δέξαι· πιοῦσα δ' ὁπόσον ἄν σοι θυμὸς ᾖ,
παράδος τὸ περιόν.

Κλεάνθης δ' ἐν τῷ περὶ Μεταλήψεως συγγράμματί b φησι· 'τὰ τοίνυν εὑρήματα καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔτι καὶ τὰ λοιπά ἐστιν, οἷον Θηρίκλειος, Δεινιάς, Ἰφικρατίς· ταῦτα γὰρ πρότερον συνιστορεῖν τοὺς εὑρόντας. φαίνεται δ' ἔτι καὶ νῦν· εἰ δὲ μὴ ποιεῖ τοῦτο, μεταβεβληκὸς ἂν εἴη μικρὸν τοὔνομα. ἀλλά, καθάπερ εἴρηται, οὐκ ἔστιν πιστεῦσαι τῷ τυχόντι.' ἄλλοι δ' ἱστοροῦσι θηρίκλειον ὀνομασθῆναι τὸ ποτήριον διὰ τὸ δορὰς θηρίων αὐτῷ ἐντετυπῶσθαι. Πάμφιλος δ' ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τοῦ c τὸν Διόνυσον τοὺς θῆρας κλονεῖν σπένδοντα ταῖς κύλιξι ταύταις κατ' αὐτῶν. 42. μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὁμοίοις οὕτως (II 82 K)·

ὡς δ' ἐδείπνησαν (συνάψαι βούλομαι γὰρ τὰν μέσῳ)
καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε Θηρίκλειον ὄργανον,
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνογόνου σταγόνος
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

1 δή γε μισῶ σε ἐγώ A: corr. Abresch 2 φιλτάτη A: corr. Pors 3 ἵν' Pors: τίν' A 5 ταλα σπειραις μεναι A: corr. Adamus 6 τήνδε add. Mein προσπίομαι A: corr. Mus 8 περιόν Kock: πρῶτον A 10 τὰ τούτων εὑρήματα καὶ ὅσα τοιαῦτα εὐκατάληπτά ἐστιν Wilam 11 δεινίας A, cf. p. 467e ἰφικράτης A: corr. Leopardi, cf. Et. M. 376, 49 11sq verba compendiata 16 διὰ τὸ μορφὰς Eust. 1153, 43 de suo, non recte 21 τὰν Koppiers: τὰ A 23 σεμνοπόνου A: corr. K

καὶ Εὔβουλος ἐν μὲν Δόλωνι (II 175 K)·

διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·
d καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμην
ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἡνίκ' ἦν νέος.

ἐν δὲ Κυβευταῖς (ibid. 183)·

ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν
τῶν θηρικλείων ὑπεραφρίζουσαν παρα,
κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα,
στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνενιμμένην,
κισσῷ κάρα βρύουσαν, ἐπικαλούμενοι
e εἷλκον Διὸς σωτῆρος.

Ἀραρὼς δ' ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι (II 179 K)·

ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτε
ἔτευξε κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
ἤ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις;

Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππεῖ (II 328 K)·

καὶ θηρίκλειός τις κύλιξ, στέφανον κύκλῳ
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.

καὶ ἐν Ἱππίσκῳ (II 299 K)·

μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασε
f κοίλην ὑπερθύουσαν . . .

43. Τίμαιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG I 226) θηρικλείαν καλεῖ τὴν κύλικα γράφων οὕτως·

6 μαλαν αν δρικην A: corr. E 7 pro παρα fuit substantivum velut κόρην, cf. p. 472 cd 8 κωθωνόχειρον AE: corr. Ahlwardt 9 ὀξυπινδακα AE: corr. Schw 11 καταβρύουσαν AE: corr. Pors ἐπικαλούμενος E 14 κεραμιτιοσε A κεραμῖτι· σὲ E: corr. Pors 20 ἔχουσαν A: corr. Mus ἐπίκτητόν A: corr. Pors 21 ἐν ηπακωι A: corr. Cas

Πολύξενός τις τῶν ἐκ Ταυρομενίου μεθεστηκότων ταχθεὶς ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἕτερά τε δῶρα παρὰ τοῦ Νικοδήμου καὶ κύλικα θηρικλείαν λαβὼν ἐπανῆκεν.' Ἄδαιος δ' ἐν τοῖς περὶ Διαθέσεως τὸ αὐτὸ ὑπολαμβάνει θηρίκλειον εἶναι καὶ καρχήσιον. ὅτι δὲ διαφέρει σαφῶς παρίστησι Καλλίξεινος ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξαν- 472 δρείας φάσκων (cf. V p. 199 b) τινὰς ἔχοντας θηρικλείους πομπεύειν, τοὺς δὲ καρχήσια. ὁποῖον δ' ἐστὶ τὸ καρχήσιον ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται. καλεῖται δέ τις καὶ θηρίκλειος κρατήρ, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κύκνῳ (II 339 K)·

φαιδρὸς δὲ κρατὴρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἕστηκε λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς
πλήρης, ἀφρίζων· ὃν λαβὼν ἐγὼ κενὸν
τρίψας, ποήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
στήσας, συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα. b

θηλυκῶς δὲ τὴν θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος ἐν Θεοφορουμένῃ (III 65 K)·

μέσως μεθύων ⟨τὴν⟩ θηρίκλειον ἔσπασε.

καὶ ἐν Μηναγύρτῃ (ib. 93)·

προπίνων θηρίκλειον τρικότυλον.

καὶ Δίωξιππος ἐν Φιλαργύρῳ (ib. 359)·

τῆς θηρικλείου τῆς μεγάλης χρεία ἐστί μοι.
ΑΙΣΧ. εὖ οἶδα. Α. καὶ τῶν Ῥοδιακῶν. ἥδιστα γὰρ
ἐκ τῶν τοιούτων, Αἰσχρέα, ποτηρίων
εἴωθα πίνειν.

Πολέμων δ' ἐν πρώτῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως οὐδετέρως ὠνόμασεν εἰπών (fr. 1 Pr)· 'τὰ χρυσᾶ c

3 θηρίκλειον A: corr. Schw 15 ἀνάψας Mein 19 τὴν add. Schw 20 Μητραγύρτῃ Clericus 21 ⟨μεστὴν⟩ προπίνων Mein 25 αἴσχεα A: corr. Mein

θηρίκλεια ὑπόξυλα Νεοπτόλεμος ἀνέθηκεν.' 44. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῷος ἐν Φιλαδέλφοις ἢ Ἀποκαρτεροῦντί φησιν (III 279 K)·

ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
θηρίκλειοι ⟨καὶ⟩ τορευτὰ πολυτελῆ ποτήρια
ἕτερα.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Φιλωνίδῃ (II 281 K)·

τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην,
d προσφέρων ἔδωκεν· οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα.
εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως.

Θεόφιλος δ' ἐν Βοιωτίᾳ (II 473 K)·

τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινὰ
τῶν θηρικλείων, πῶς δοκεῖς, κεραννύει
καλῶς, ἀφρῷ ζέουσαν. οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς
οὕτως μὰ τὴν Γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
ἄρας ἐνώμα.

e ἐν δὲ Προιτίσι (ib. 476)·

καὶ κύλικα . . . . θηρίκλειον εἰσφέρει
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἕπτ' Ἀγαθῆς Τύχης.

ΙΣΘΜΙΟΝ. Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ Ὀνομάτων Κυπρίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν.

45. ΚΑΔΟΣ. Σιμμίας ποτήριον, παρατιθέμενος Ἀνακρέοντος (fr. 17 B⁴)·

ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ ⟨μικρὸν⟩ ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.

5 ⟨καὶ⟩ τορευτὰ Schw: τορευταὶ A 9 διαπρεπῆ K, cf. v. 11 13 fort. Βοιωτίῳ 15 δοκεῖ A: corr. Mus κεράννυσιν A: corr. Pors 17 Γῆν Schw: την A 18 ἀιρασαν ὦμον A: corr. Iacobs et Pors, sed dubito 20 κύλικ' ⟨ἀκράτου⟩ Kock 26 λεπτοῦ μικρὸν Hephaest. ench. p. 59: λεπτὸν A

Ἐπιγένης δ' ἐν Μνηματίῳ φησίν II 418 K·

κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; Α. ναί· f
⟨λουτῆρι'⟩ — ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν;
ὄψει γὰρ αὐτός. Β. βασιλέως υἱὸν λέγεις
⟨Καρῶν⟩ ἀφῖχθαι δηλαδὴ Πιξώδαρον.

Ἡδύλος Ἐπιγράμμασι·

πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον 473
εὕροιμ' ἂν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.
ἀλλὰ κάδοις Χίου με κατάβρεχε καὶ λέγε 'παῖζε,
Ἡδύλε'. μισῶ ζῆν ἐς κενόν, οὐ μεθύων.

καὶ ἐν ἄλλῳ·

ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτὸς πάλι Σωκλῆς
εἰς ἠοῦν πίνει τετραχόοισι κάδοις,
εἶτ' ἐξαίφνης που τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
Σικελίδου παίζει πουλὺ μελιχρότερον,
ἐστὶ δὲ δή, πολὺ ⟨δὴ⟩ στιβαρώτερος. ὡς δ' ἐπιλάμπει b
ἡ χάρις, ὥστε φίλει καὶ γράφε καὶ μέθυε.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κεράμιόν φησιν Ἴωνας κάδον καλεῖν. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τρίτῃ (c. 20) 'φοινικηίου, φησίν, οἴνου κάδον.'

46. ΚΑΔΙΣΚΟΣ. Φιλήμων ἐν τῷ προειρημένῳ (p. 469a) συγγράμματι ποτηρίου εἶδος. ἀγγεῖον δ' ἐστὶν ἐν ᾧ τοὺς κτησίους Δίας ἐγκαθιδρύουσιν, ὡς Ἀντικλείδης

3 ἔστι δὲ κρουνιαναι A: corr. p. 480 a 4 λουτῆρι' add. ex p. 486 b 6 Καρῶν add. Bgk 9 εὕροιμεν A: corr. Iacobs 11 ἡδύλεμε σωζην A: corr. Iac 13 ἐκ νυκτὸς Mein: ἐκ νυκτῶν A πάλι Σωκλῆς Bgk: πασισωκλης A 15 πάροινον A: corr. Mus 16 πολὺ A: corr. Mus 17 δὴ add. K, πολύ ⟨τι⟩ Mein 18 φίλει Iac: φίλε A, sed verba ne sic quidem integra 19. 20 cf. glossa corrupta in Bekk. an. 268, 18 κάδοι: ὑπὸ Σολίων κάδοι, ὑπὸ Ἰώνων κεράμια 20 κάδον lemma cod: καλὸν A 21 φοινικηιου A, fort. φοινικήου

c φησὶν ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ γράφων οὕτως (fr. 13 M)· Διὸς κτησίου σημεῖα ἱδρύεσθαι χρὴ ὧδε· καδίσκον καινὸν δίωτον ἐπιθηματοῦντα στέψαι τὰ ὦτα ἐρίῳ λευκῷ καὶ ἐκ τοῦ ὤμου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐκ τοῦ μετώπου .... τοῦ κροκίου, καὶ ἐσθεῖναι ὅ τι ἂν εὕρῃς καὶ εἰσχέαι ἀμβροσίαν. ἡ δ' ἀμβροσία ὕδωρ ἀκραιφνές, ἔλαιον, παγκαρπία· ἅπερ ἔμβαλε.' μνημονεύει τοῦ καδίσκου καὶ Στράττις ὁ κωμικὸς ἐν Λημνομέδᾳ λέγων οὕτως (I 717 K)·

> Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου,
> οἱ δ' ἐκ καδίσκου ⟨σ'⟩ ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

d 47. ΚΑΝΘΑΡΟΣ. ὅτι μὲν πλοίου ὄνομα κοινόν, ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται Ἀμειψίας ἐν Ἀποκοτταβίζουσί φησι (I 670 K)·

> ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους.

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατείᾳ (II 338 K) — ὁ δὲ λόγος περί τινος ἐν καπηλείῳ πίνοντος —

> εἶθ' ὁρῶ τὸν Ἑρμαίσκον τῶν ἁδρῶν τούτων τινὰ
> κάνθαρον καταστρέφοντα, πλησίον δὲ κείμενον
> στρωματέα τε καὶ γύλιον αὐτοῦ.

e Εὔβουλος δ' ἐν Παμφίλῳ πολλάκις μεμνημένος τοῦ ὀνόματός φησιν (II 192 K)·

> ἐγὼ δὲ (καὶ γὰρ ἔτυχεν ὂν καταντικρὺ
> τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα)

2 σημεῖα suspectum, fort. σιπύας coll. Hes. s. καδίσκοι 3 ἐπίθημα ἔχοντα Mueller στέψαι τὰ Iac: στέψαντα A 4. 5 supplendum fere ⟨καθέσθαι τὰ ἄκρα⟩ τοῦ κροκίου 5 ἴσχεαι A εἴσχεαι E 8 καὶ στράτων A (φησί που διογένης E post ipsos versus): corr. Cas coll. I p. 32 b 11 σ' add. Pors, γ' Fritzsche 15 ημαμιαι φέρ' A: corr. XV p. 667 f 16 κρατίαι A 18 τῶν ἀνδρῶν A: corr. Herm 19 fort. κανθάρων, cf. p. 474 a 20 τε del. Di

ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου,
κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα
ὀβολοῦ παραθεῖναί θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον.

καὶ πάλιν·

ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι δὴ καινὸς ὡς ξηραίνεται.

καὶ ἔτι· f

ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινὰ
οἴεσθε μέγεθος ἀρεσιαν μέγαν πάνυ,
καὶ ξηρὸν ἐπόησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον.

Ξέναρχος δ' ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε (II 472 K)·

σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς ἀργυροῦν,
εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν· εἰς τὸν κάνθαρον,
παιδάριον, ἔγχει, νὴ Δί' εἰς τὸν κάνθαρον. 474

Ἐπιγένης Ἡρωίνῃ (II 417 K)·

ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους,
ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἁδρούς, ταπεινὰ δὲ
καὶ γλαφυρὰ πάντες . . . . ὡσπερεὶ
αὐτὰ τὰ ποτήρι', οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

48. Σωσικράτης Φιλαδέλφοις (III 391 K)·

λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν
αὔρα, κόρη Σκείρωνος, ἡσύχῳ ποδὶ
προσῆγε πρᾴως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον. b

Φρύνιχος Κωμασταῖς (I 374 K)·

εἶτα κεραμεύων ἂν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος
ἑκατὸν ⟨ἂν⟩ τῆς ἡμέρας ἔκλαιεν οἴνου κανθάρους.

5 δη καινὸς (i. e. κενὸς, ut vidit Mus) ὡς del. Cob, πάλιν ἦν κενός [ὡς ξηραίνεται] K   8 αρεσιαν A: videtur panis aliquod nomen latere (velut ἀθαρίαν), tum μέγαν πάνυ fort. glossema   11 τἀργυροῦν Dobr   12 δὲ πάλιν ἄγωμεν A: corr. Mein   13 νὴ δί' νὴ τὸν κάνθ. A: corr. Mein   17 exspecto πάντα   ὡσ περὶ A ὥσπερ E: corr. ς   18 πιομένοις Mein   21 l. Σκίρωνος   24 οἴκω A: corr. Letronne   25 ἂν add. Erf, tum ἔκαεν Letronne, sententiae acumen non perspicio

Νικόστρατος Διαβόλῳ (II 222 K)·

ἡ ναῦς δὲ πότερον εἰκόσορός ἐστ' ἢ κύκνος
ἢ κάνθαρος; τουτὶ γὰρ ἂν πύθωμ' ἔτι,
αὐτὸς περανῶ τὰ πάντ'. Β. ἀμέλει κυκνοκάνθαρος·
[ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος]

Μένανδρος δὲ Ναυκλήρῳ (fr. 348 K)·

ἥκει λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος (Eur. Tro. 1)
c Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὡς ἐς καλὸν
τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον
πρῶτος λέγω σοι τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον.
ΣΤΡ. ποῖον; τὸ πλοῖον; ⟨Α. οὐδὲν οἶσθας, ἄθλιε.⟩

[καὶ μετ' ὀλίγα·]

ΣΤΡ. τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; Α. ἔγωγε μὴν
κείνην ναῦν Καλλικλῆς ἐποίησε
τὸν καλούμενον, Εὐφράνωρ ⟨δ'⟩ ἐκυβέρνα Θούριος.

Πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς Ἀντίγονον περὶ Ζωγράφων φησίν (fr. 63 Pr)· "Ἀθήνησιν ἐν τῷ τοῦ Πειρίθου γάμῳ
d πεποίηκεν Ἵππυς τὴν μὲν οἰνοχόην καὶ τὸ κύπελλον λίθινα, χρυσῷ τὰ χείλη περιτεραμνίσας, τὰς δὲ κλισίας ἐλατίνας χαμᾶξε ποικίλοις στρώμασι κεκοσμημένας, ἐκπώματα δὲ κεραμέους κανθάρους, καὶ τὸν λύχνον ὁμοίως ⟨τὸν⟩ ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξηρτημένον, ἀνακεχυμένας ἔχοντα

2 εστιν ἢ A: corr. Stephanus 3 ἐὰν A ἔτι Iac: ὅτι A 4 περιανω A: corr. Iac 5 del. Di 11 suppl. e Macrobio 5, 21, 15 12 καὶ μετ' ὀλίγα del. Bentl 13 ἔγωγε μὴν Bentl: ἐγὼ τὴν ἐμὴν A 14. 15 τὴν ναῦν ἐκείνην ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς (haec Grot) ὁ Καλύμνιος (sic Heringa) edunt; mihi τὸν καλούμενον ⟨κάνθαρον⟩ glossa videtur esse, ut fere scribas ⟨ἣν μὲν⟩ Καλλικλῆς | ἐποίησεν, Εὐφράνωρ κτλ' 15 ευφρανορ ἐκυβέρνα A: corr. Grot, omnino haec non de navigio, sed de cantharo poculo intellegenda 18 Ἵππυς Di: ἱππεύς AE, cf. Plin. 35, 141 19 χρυσωτὰ χείλη AE: corr. Mus 22 τὸν add. K

τὰς φλόγας.' ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου κεραμέως ὠνομά-
σθη τὸ ἔκπωμα Φιλέταιρός φησιν ἐν Ἀχιλλεῖ (II 231 K):
Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως (Eur Iph. A 701),
ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου, πενιχροῦ πάνυ, e
ἀλλ' οὐ τυράννου, νὴ Δί'.
ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον κοσμάριόν ἐστιν κάνθαρος Ἀντι-
φάνης εἴρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ (ib. 36).

49. ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ. Καλλίξεινος ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς
περὶ Ἀλεξανδρείας φησὶν (FHG III 65) ὅτι ποτήριόν ἐστιν
ἐπίμηκες, συνηγμένον εἰς μέσον ἐπιεικῶς, ὦτα ἔχον
μέχρι τοῦ πυθμένος καθήκοντα. ἐστὶ δὲ ἱκανῶς ἐπί-
μηκες [τὸ] ποτήριον τὸ καρχήσιον, καὶ τάχα διὰ τὸ f
ἀνατετάσθαι οὕτως ὠνόμασται. ἀρχαιότατον δ' ἐστὶ
ποτήριον τὸ καρχήσιον, εἴ γε ὁ Ζεὺς ὁμιλήσας Ἀλκμήνῃ
ἔδωκε δῶρον αὐτὸ τῆς μίξεως, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ
δευτέρᾳ (FHG I 77) ἱστορεῖ καὶ Ἡρόδωρος ὁ Ἡρα-
κλεώτης (FHG II 29). Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς
κεκλῆσθαί φησιν αὐτὸ ἀπό τινος τῶν ἐν τῇ νηὶ κατα-
σκευασμάτων. 'τοῦ γὰρ ἱστοῦ τὸ μὲν κατωτάτω πτέρνα
καλεῖται, ᾗ ἐμπίπτει εἰς τὴν ληνόν, τὸ δ' οἷον εἰς
μέσον τράχηλος, τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει καρχήσιον. ἔχει 475
δὲ τοῦτο κεραίας ἄνωθεν νευούσας ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη,
καὶ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον αὐτῷ θωράκιον, τετράγωνον
πάντῃ πλὴν τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς· αὗται δὲ

7 fort. Βοιωτίῳ   9 sqq *'procerum et circa mediam partem conpressum [ansatum] mediocriter, ansis a summo ad infimum pertingentibus'* Macr. 5, 21, 4   12 τὸ del. K, nisi forte omnia haec ἐστὶ δὲ ἱκανῶς — τὸ καρχήσιον delenda   12. 13 cf. schol. Pind. Nem. 5, 94   15 δέδωκε E   20 ᾗ Coraes: ἢ AE   22 ἄνω συννευούσας AE: corr. Dobr, *'et inde diffundi in utrumque veli latus ea quae cornua vocantur'* Macrob

προὔχουσι μικρὸν ἐπ' εὐθείας ἐξωτέρω. ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὕψος ἀνήκουσα καὶ ὀξεῖα γιγνομένη ἐστὶν ἡ λεγομένη ἠλακάτη. μνημονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ Σαπφὼ ἐν τούτοις (fr. 51 B)·

> κῆνοι δ' ἄρα πάντες
> καρχησία ⟨τ'⟩ ἦχον
> κἄλειβον· ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἐσλὰ
> τῷ γαμβρῷ.

⟨Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ (I 24 K)·

> στολὴν δὲ δὴ τίν' εἶχεν; τοῦτό μοι φράσον.
> Β. θύρσον, κροκωτόν, ποικίλον, καρχήσιον.⟩

Σοφοκλῆς Τυροῖ (fr. 599 N)·

> προσπτῆναι μέσην
> τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια,

b πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς δράκοντας καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ καρχήσια. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεκραμένα τιθέναι ποτήρια, καθὰ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ. ὠνομάσθη δὲ τὸ καρχήσιον διὰ τὸ τραχύσματα ἔχειν κεγχροειδῆ, καὶ εἴρηται κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ $\overline{ε}$ πρὸς τὸ $\overline{α}$ ἀντὶ τοῦ κερχήσιον· διὸ καὶ Ὅμηρος (Φ 541) τοὺς ὑπὸ δίψους κρατουμένους καρχαλέους εἶπεν. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Ὥροις (FGH I 35) παρὰ
c Λακεδαιμονίοις φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν δείκνυσθαι τὸ δέπας τὸ δοθὲν Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός, ὅτε Ἀμφιτρύωνι εἰκάσθη.

6 καρχήσι' ἔχον A καρχήσια ἔσχον Macrob: corr. Bgk 7 καὶ ἔλειβον A 9 Cratini locus add. e Macrobio 10 τουδο μοι Macrobii cod: corr. Pors 13 προστῆναι μέσην A: non certa coniectura corr. Bgk, προς . γην δειμι Macrob. cod 14 σιτία τὰ καὶ A: corr. Macrob 20 fort. κερχνοειδῆ 23 τοῖς ὅροις A: corr. Schw 26 εἰκασθεὶς ⟨συνεγένετο αὐτῇ⟩ K

ΚΑΛΠΙΟΝ. ποτηρίου τι γένος Ἐρυθραίου, ὥς φησι Πάμφιλος. εἶναι δ' αὐτὸ οἷόν ἐστι τὸ σκαφίον.

50. ΚΕΛΕΒΗ. τούτου τοῦ ἐκπώματος Ἀνακρέων μνημονεύει (fr. 63 B)·

ἄγε δή, φέρ' ἡμίν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους.

ἄδηλον δὲ πότερον εἶδός ἐστι ποτηρίου ἢ πᾶν ποτήριον κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ τὴν λοιβὴν d ἤτοι λείβειν· τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ συνήθως ἔταττον, ἀφ' οὗ λέγεται καὶ ὁ λέβης. Σιληνὸς δὲ καὶ Κλείταρχος τοὺς Αἰολεῖς φασιν οὕτω καλεῖν τὸ ποτήριον. Πάμφιλος δὲ τὸ [ποτήριον] θερμοποτίδα καλούμενον τὴν κελέβην εἶναι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 138 Schn) ποιμενικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν τὴν κελέβην εἶναι. καὶ γὰρ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησί (fr. 19 Ki)·

κήρυκας ἀθανάτοισι φέρειν μέλανος οἴνοιο
ἀσκὸν ἐνίπλειον κελέβειόν ⟨θ'⟩ ὅττι φέριστον
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις κεῖτο μέλιτος πεπληθός. e

καὶ πάλιν (fr. 18)·

ἀτὰρ ἀμφίθετον κελέβειον ἑλόντες
ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον ἦεν.

1 τι εἶδος E fort. Ἐρυθραῖοι, ὥς φησι vel etiam Ἐρυθραίους φησὶ 2 εἶναι K: οἶμαι A 5 ἡμῖν AE 6 ὅπως AE: corr. X p. 427 a 10 πότερον K: ποῖον A 12 ἤτοι Mein: ἢ τὸ AE 15 τὸ ποτήριον θερμοποτίδα καλουμένην A (Πάμφιλος μόνην τὴν θερμ. καλουμένην E): corr. K 20 κήρυκάς θ' ἅμα τοῖσι Stoll 21 θ' add. Schw 22 ἐνὶμμεγάροις A κεῖται A: corr. Bgk 25 προφερέστατον Stoll

ἀλλαχοῦ δέ φησιν (fr. 17)·

καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθέος κελέβειον
ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἴη.

σαφῶς γὰρ νῦν κελέβειον ἀντὶ ἀγγείου τινὸς τέθεικε, προειπὼν ποτήρια δέπαστρα. Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν ταῖς Φαρμακευτρίαις φησίν (v. 2)·

στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ·

f καὶ Εὐφορίων (fr. 72 M)·

ἠέ ποθεν ποταμῶν κελέβῃ ἀποήφυσας ὕδωρ.

Ἀνακρέων (fr. 32 B)·

ᾠνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
οἶνον τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

Διονύσιος δ' ὁ Λεπτὸς ἐξηγούμενος Θεοδωρίδα τὸ εἰς τὸν Ἔρωτα μέλος τὴν κελέβην φησὶ τίθεσθαι ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ ποτηρίου οἷον Προυσιάδος καὶ θηρικλείου.

476 51. ΚΕΡΑΣ. τοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κέρασι τῶν βοῶν πίνειν· ἀφ' οὗ τὸν Διόνυσον κερατοφυῆ πλάττεσθαι ἔτι τε ταῦρον καλεῖσθαι ὑπὸ πολλῶν ποιητῶν. ἐν δὲ Κυζίκῳ καὶ ταυρόμορφος ἵδρυται. ὅτι δὲ τοῖς κέρασιν ἔπινον δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λέγεσθαι, ὅταν συμμίσγωσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ, κεράσαι φάσκοντες· καὶ τὸ ἀγγεῖον δ' ἐν ᾧ κιρνᾶται ὁ οἶνος κρατὴρ ἀπὸ τοῦ συγκιρνᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ, ⟨ἢ⟩ ἀπὸ τοῦ κέρατος; οἷον κερατήρ, ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ κέρας ἐγχεῖσθαι
b τὸ πόμα. διαμένει δὲ ἔτι καὶ νῦν ἡ τῶν κεράτων κατασκευή. καλοῦσι γοῦν ἔνιοι ταῦτα ῥυτά. καὶ τῶν

2 ἀσκηθὲς A: corr. K 3 προφερέστατον Stoll 16 πρώτους ⟨ἀνθρώπους⟩ Dobr, cf. I p. 12 d 17 διονύσιον A: corr. E 20. 21 verba graviter turbata et fort. interpolata 22 κερνᾶται A: corr. E 23 ἢ add. K 24 οἱονεὶ E εἰς κέρας E fort. recte

ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λέγων (fr. 166 B[4])·

ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος
οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες
ἐπλάζοντο.

καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ζ' τῆς Ἀναβάσεως διηγούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρᾳκὶ Σεύθῃ συμπόσιον γράφει οὕτως (c. 2, 23)· 'ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθε c πρὸς τὸν Σεύθην, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον κέρατα οἴνου προὔτεινον.' ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ περὶ Παφλαγόνων διηγούμενός φησι (c. 1, 4)· 'κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐδείπνουν καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις.' Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων (fr. 185 N)·

ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρᾳ (fr. 442 N)·

καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας
τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης. d

Ἕρμιππος Μοίραις (I 236 K)·

οἶσθά νυν ὅ μοι ποίησον; τήνδε νῦν μή μοι δίδου,
ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὖ μοι δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον.

4 ἀνδροδάμαντα δ' Boeckh (duce Casaubono): οδαμαν δ' A 6 τράπεζαν A: corr. E 13 προὔπινον Xenoph 16. 17 ἐν περρεβοις (superscr. αι man. rec.) A: corr. Di 17 περρεβους A 20 προβεβλημένοις E 23 corruptus, γέροντα Adamus ὑπολαινης A: corr. Mus 24 μυραις A: corr. Cas

Λυκοῦργος δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου (fr. 18 Tur) Φίλιππόν φησι τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις οἷς ἐφιλοφρονεῖτο. τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησι Θεόπομπος ἐν δευτέρᾳ Φιλιππικῶν (FHG I 285), τῶν βοῶν τῶν παρ' αὐτοῖς γινομένων μεγάλα κέρατα φυόντων, ὡς χωρεῖν τρεῖς καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα
e ποιεῖν ἐξ αὐτῶν, τὰ χείλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας· καὶ Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησίν (fr. 5 B⁴)

πίνετο νεκτάρεον πῶμ' ἐν χρυσέαις προτομαῖς
ταύρων κεραστῶν,
ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρόν.

Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρᾶ ποιοῦντες κέρατα ἔπινον ἐξ αὐτῶν. ἔστι γοῦν τοῦτο εὑρεῖν ἐν τοῖς Δημιοπράτοις ἀναγεγραμμένον οὕτως.. ἐκ στήλης ἀνακειμένης ἐν ἀκροπόλει ἣ τὰ ἀναθήματα περιέχει (CIA II 665, 8. 667, 37)· 'κέρας ἔκπωμα ἀργυροῦν, καὶ περισκελὶς πρόσεστι ⟨ἀργυρᾶ⟩.'

52. ΚΕΡΝΟΣ ἀγγεῖον κεραμεοῦν, ἔχον ἐν αὐτῷ πολ-
f λοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους, ἐν οἷς, φησίν, μήκωνες λευκοί, πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὦχροι, φακοί. ὁ δὲ βαστάσας αὐτὸ οἷον λικνοφορήσας τούτων γεύεται, ὡς ἱστορεῖ Ἀμμώνιος ἐν γ' περὶ Βωμῶν καὶ Θυσιῶν.

7. 8 non opus est περιχρυσοῦντας, cf. ad V p. 214 b 10 ἐπίνετο A: corr. Mein πόμα A: corr. Fiorillo χρυσαῖς A: corr. Mein 11 ταύρων Wilam: τε ἄλλων A, vix fuit aliud κεράτων A: corr. K 12 verba non integra 15 sq verba inepte contracta, cf. Koehler Hermae XXIII 399 17 περισκελεις A: corr. Schw 18 ἀργυρᾶ suppl. e titulis 20 κοτυλισμοὺς AE: corr. p. 478 d, ubi pleniora haec ex Polemone φησίν A (i. e. Polemo): εἰσὶ E 22 ὁ δὲ βαστάσας i. e. ὁ κερνοφόρος, cf. Poll. 4, 103

53. ΚΙΣΣΥΒΙΟΝ τὸ μόνωτον ποτήριον Φιλήμων. Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν τὸ κίσσινον ποτήριον σημαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομέδᾳ (fr. 146 N)·

πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς, 477
ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος
πόνων ἀναψυκτῆρ', ὃ δ' ἀμπέλων γάνος.

τὸ γὰρ κισσύβιον, φησί, λέγεται ἐπὶ συνόδου ἀγροικικῆς, ἔνθα προσήκει μάλιστα τὸ ξύλινον ποτήριον. Κλείταρχος δέ φησιν Αἰολεῖς τὸν σκύφον κισσύβιον καλεῖν· Μαρσύας δὲ κύπελλον καὶ τὸ ξύλινον ποτήριον. Εὔμολπος δὲ γένος τι ποτηρίου, ἴσως, φησίν, κατ' ἀρχὰς ἐκ κισσίνου κατασκευασθὲν ξύλου.' Νίκανδρος δὲ ὁ b Κολοφώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰτωλικῶν γράφει (fr. 1 Schn)· 'ἐν τῇ ἱεροποιίῃ τοῦ Διδυμαίου Διὸς κισσοῦ σπονδοποιέονται πετάλοισιν, ὅθεν τὰ ἀρχαῖα ἐκπώματα κισσύβια φωνέεται.' Ὅμηρος (ι 346)·

κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος 'σκύφει, φησί, καὶ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ· Πολύφημος μὲν τῷ κισσυβίῳ, θατέρῳ δὲ c Εὔμαιος. Καλλίμαχος δ' ἔοικε διαμαρτάνειν ἐν τῇ συγχρήσει τῶν ὀνομάτων, λέγων ἐπὶ τοῦ οἰκείου ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πόλλιδι συνεστιασθέντος αὐτῷ (fr. 109)·

3 planius erat ⟨τὸ⟩ παρ' Εὐριπίδῃ, cf. Macrob. 5, 21, 13 7 πίνων ἀνὰ ψυκτῆρα E 15 ἱεροποιήμῃ A, ἱεροποιήσει Macrob: corr. Mus κισσοῦ E: κισσοὺς A κισσῷ (omisso πετάλοισιν) Macrob 17 φωνέαται Macrob, πιφωνέαται probabiliter Mein 19 μυραλεανὸς A 24 συγχύσει non recte Cas 25 Πόλλις non est nomen Atticum συνεστιαθέντος Mein

καὶ γὰρ ὅ Θρηικίην μὲν ἀνήνατο χανδὸν ἄμυστιν
ζωροποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.
τῷ μὲν ἐγὼ τόδ' ἔλεξα περιστείχοντος ἀλείσου
τὸ τρίτον.

ὁ γὰρ λέγων ἄλεισον τὸ αὐτὸ καὶ κισσύβιον τὴν ἀκριβῆ d θέσιν τῶν ὀνομάτων οὐ διαφυλάττει. εἰκάσειε δ' ἄν τις τὸ κισσύβιον τὸ πρῶτον ὑπὸ ποιμένων ἐργασθῆναι ἐκ κισσίνου ξύλου. ἄλλοι δὲ ἐτυμολογοῦσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, τὸ δ' ἐστὶ χωρεῖν (σ 17)·

οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται.

καὶ ἡ τοῦ ὄφεως κατάδυσις χειή (Χ 93), ἡ καταδεχομένη τὸ ζῷον. καὶ κήθιον τὸ χήτιον τὸ χωροῦν τοὺς ἀστραγάλους. Διονύσιος δ' ὁ Σάμιος ἐν τοῖς περὶ τοῦ e Κύκλου (FHG II 10) τὸ Ὁμηρικὸν κισσύβιον κυμβίον ἔφη γράφων οὕτως· 'καὶ αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ὁρῶν ταῦτα ποιοῦντα πληρώσας τοῦ οἴνου κυμβίον δίδωσι πιεῖν.'

54. ΚΙΒΩΡΙΟΝ. Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς Εὐφορίωνά φησι (FHG IV 417) τὸν ποιητὴν παρὰ Πρυτάνιδι δειπνοῦντα καὶ ἐπιδεικνυμένου τοῦ Πρυτάνιδος κιβώριά τινα δοκοῦντα πεποιῆσθαι πολυτελῶς, τοῦ κώθωνος εὖ μάλα προβεβηκότος, λαβὼν ἓν τῶν κιβωρίων ὡς ἐξοινῶν [καὶ μεθύων] ἐνεούρησε. Δίδυμος δέ φησι (p. 75 Schm) f ποτηρίου εἶδος εἶναι, καὶ τάχ' ἂν εἴη τὰ λεγόμενα σκυφία διὰ τὸ κάτωθεν εἰς στενὸν συνῆχθαι ὡς τὰ Αἰγύπτια κιβώρια.

1 ἀπήνατο A: corr. Macrob 9 ὅ ἐστι χωρεῖν E et Et. M. 809, 52 12 τὸ κήτιον A: corr. E, nisi fuit χήθιον vel χείθιον, cf. Eust. 1259, 36 13. 14 huc pertinent Macrobii verba 5, 21, 11 '*fuerunt qui cymbium a cissybio per syncopam dictum existimarent*', cf. infra p. 481 e 16 fort. πληρώσας ⟨ἀκράτου⟩ [τοῦ οἴνου] κυμβίον ex p. 481 20 τοῦ κωθωνισμοῦ K 21 προβεβληκότος A: corr. E ὡς ἔξοινον (mutata structura) E, ἔξοινος ὢν Cas, sed cf. Poll. 6, 21 22 καὶ μεθύων del. Herw

55. ΚΟΝΔΥ ποτήριον Ἀσιατικόν. Μένανδρος Κόλακι (fr. 293 K)·

κοτύλας χωροῦν δέκα
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν, Στρουθία.

Ἵππαρχος Ἀνασῳζομένοις (III 272 K)·

προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ τοῦ δε δειου
ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν, εὖ οἶδ' ἐγώ,
ἀλλ' ἢ δαπίδιον ἓν ἀγαπητὸν ποικίλον,
Πέρσας ἔχον καὶ γρῦπας ἐξώλεις τινὰς
τῶν Περσικῶν — Β. εἰς κόρακας, ὦ μαστιγία. 478
Α. καὶ κόνδυ καὶ ψυκτῆρα καὶ κυμβίον.

Νικόμαχος δ' ἐν πρώτῳ περὶ Ἑορτῶν Αἰγυπτίων φησί· 'τὸ δὲ κόνδυ ἐστὶ μὲν Περσικόν, τὴν δὲ ἀρχὴν ἦν Ἕρμιππος (FHG III 54) ἀστρολογικὸς ὡς ὁ κόσμος ἐξ οὗ τῶν θεῶν τὰ θαύματα καὶ τὰ καρπώσιμα γίνεσθαι ἐπὶ γῆς· διὸ ἐκ τούτου σπένδεσθαι. Παγκράτης δ' ἐν πρώτῳ Βοκχορηίδος·

αὐτὰρ ὅ γε σπείσας ἐκ κόνδυος ἀργυφέοιο
νέκταρ ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.' b

ΚΟΝΩΝΕΙΟΣ. Ἴστρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν πρώτῳ Πτολεμαίδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως γράφει οὕτως (FHG I 423)· 'κυλίκων Κονωνείων ζεῦγος καὶ θηρικλείων χρυσοκλύστων ζεῦγος.'

56. ΚΟΤΥΛΟΣ. τὰ μόνωτα ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει (fr. 139 B). Διόδωρος δ' ἐν τῷ

3 δέκα καὶ A: corr. X p. 434 c 4 στρουθίον A: corr. p. 434 6 τῷ στρατιώτῃ; Β. πολύ γ' ἔχει ἀργύριον οὗτος. Α. οὐδαμόθεν Wilam 11 ψυκτηρίαν Iacobs, ψυκτήριον Mein, fort. καί ⟨τι⟩ κυμβίον 13—15 non intellego 16 Pancratis versus videntur a Nicomacho appositi fuisse 18 ἀργυρέοιο Dalec 20 κονώνιος A ὁ καλλιμαχος A: corr. Mus (ὁ Καλλιμάχιος) 20. 21 ⟨περὶ⟩ Πτολεμαίδος Mein

πρὸς Λυκόφρονα (cf. Lyc. fr. 76 Streck) παρὰ Σικυωνίοις καὶ Ταραντίνοις ἐπιπολάζειν φησὶ τὸ ἔκπωμα, εἶναι δ' αὐτὸ λουτηρίῳ ἐοικὸς βαθεῖ. ἔχει δὲ καὶ οὖς ἐνιαχῇ. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Ἴων ὁ Χῖος (fr. 51 N) 'κότυ-
c λον οἴνου πλέων' λέγων. Ἕρμιππος δὲ ἐν Θεοῖς (I 232 K)·

τόν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων.

καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ (ib. 613) 'τὸν κότυλον φέρει' φησί, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις (ib. 410). Εὔβουλος δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις (II 189 K)·

ὁ δ' ἱερεὺς Εὐήγορος
ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἑστὼς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων
οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

Πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος, ἴδιον δ' εἶναι Διονύσου. Πολέμων δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Δίου Κῳδίου φησί (fr. 88 Pr)· 'μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν
d ποιεῖ καὶ αἱρεῖ τὰ ἐκ τῆς θαλάμης καὶ νέμει ὅσοι ἄνω τὸ κέρνος περιενηνοχότες. τοῦτο δ' ἐστὶν ἀγγεῖον κεραμεοῦν ἔχον ἐν αὐτῷ πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους· ἔνεισι δ' ἐν αὐτοῖς ὅρμινοι, μήκωνες λευκοί, πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὦχροι, φακοί, κύαμοι, ζειαί, βρόμος, παλάθιον, μέλι, ἔλαιον, οἶνος, γάλα, ὄιον ἔριον ἄπλυτον. ὁ δὲ τοῦτο βαστάσας οἷον λικνοφορήσας τούτων γεύεται.'

57. ΚΟΤΥΛΗ. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ (I 484 K)·

5 πλέον A: corr. Di 9 φέρε Schw, cf. Aristoph. fr. 71 K 11 Εὐήγορον agnovit Wilam, coll. Dem. Mid. 10 15 Διὸς Vossius, sed cf. Bekk. an. p. 242, 26 17 fort. ποιεῖται αἱρεῖ τὰ Mein: αιρεῖται A 17. 18 ὅσοι (ὅσοις Schw) ἂν ὦσι τὸ κέρνος Cas 20 ἔνεισι K: ἔνιοι A πυρροί A, cf. p. 476 f 22. 23 ᾠόν, ἔριον Mein vix recte, ᾠόν, χόριον Wilam 23 ὁ δὴ A, cf. p. 476 αὐτὸ (pro τοῦτο) melius p 476

ἄλλαι ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Θασίου μέλανος μεστὸν
κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτε-
ρον δέμας οὐδένα κόσμον,
ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος οἴνου ἀκράτου.

Σιληνὸς καὶ Κλείταρχος ἔτι τε Ζηνόδοτος τὴν e
κύλικα·

πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα (Ψ 34).

καί (Zenob. 5, 71)·

πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χείλεος ἄκρου.

Σιμάριστος δὲ τὸ λεπτὸν ποτήριον οὕτως καλεῖσθαι. Διόδωρος δὲ τὸν παρά τισι κότυλον κοτύλην ὠνομακέναι τὸν ποιητήν (ο 312) *'πύρνον καὶ κοτύλην.' ὃν κύλικα μὲν οὐκ εἶναι, οὐ γὰρ ἔχειν ὦτα, παραπλήσιον δ' ὑπάρχειν λουτηρίῳ βαθεῖ, ποτηρίου δὲ εἶδος εἶναι. δύνασθαι δὲ καὶ τὸν παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς καί τισι τῶν* f *Ἰώνων λεγόμενον κότυλον, ὃν ὅμοιον ὄντα τῷ προειρημένῳ ἓν οὖς ἔχειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Κράτης ἐν Παιδιαῖς* (I 138 K) *καὶ Ἕρμιππος ἐν Θεοῖς* (ib. 232). *Ἀθηναῖοι δὲ μέτρον τι καλοῦσι κοτύλην. Θουκυδίδης* (7, 87)· *'ἐδίδοσαν μὲν αὐτῶν ἑκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου.' Ἀριστοφάνης Προάγωνι* (I 511 K)·

ὃ δ' ἀλφίτων . . πριάμενος τρεῖς χοίνικας
κοτύλης δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

1 sqq corrupti et mutili   *ἄλλαι δ'* Madvig   *γρᾶες* del. Madv   3 *δέπας* Blaydes   *οὐδὲν ἄκοσμον* A: corr. Toup   4 velut ⟨*δεινῶς ὑπ'*⟩ *ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος* ⟨*φρένας*⟩ *οἴνου ἀκράτου*   5 *σειληνος* A   13 ⟨*δύο*⟩ *ὦτα* Strecker   15 *Αἰολεῦσι* puto   16. 17 *τῶν προειρημένων* A: corr. Madv, i. e. *λουτηρίῳ*, tum fort. *ἐνιαχῇ οὖς ἔχειν* coll. p. 478 b   18 *παιδείαις* A: corr. Cas   22 *προαγῶνι* A man. rec   23 *μοι* suppl. Kock   24 *εἴκοσ'* ex 'membranis Italicis' Cas: *οἴκαδ'* A

479 Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγκοιλον. πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην, φησίν, ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον· ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον αἷμα τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυσθῆναι δυνάμενον. καὶ ἐν κοτύλῃ δέ τις παιδιὰ καλεῖται, ἐν ᾗ κοιλάναντες τὰς χεῖρας δέχονται τὰ γόνατα τῶν νενικηκότων οἱ νενικημένοι καὶ βαστάζουσιν αὐτούς. Διόδωρος δ' ἐν Ἰταλικαῖς Γλώσσαις καὶ Ἡράκλειτος, ὥς φησι Πάμφιλος, τὴν κοτύλην καλεῖσθαι καὶ ἡμίναν, παρατιθέμενος Ἐπιχάρμου (p. 296 L)·

b καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρόν, ἡμίνας δύο.

καὶ Σώφρων (fr. 5 Bo)· 'κατάστρεψον, τέκνον, τὰν ἡμίναν.' κοτυλίσκην δ' εἴρηκε Φερεκράτης ἐν Κοριαννοῖ (I 165 fr. 69)·

τὴν κοτυλίσκην μηδαμῶς.

Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι (459)·

κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

κοτύλη δὲ καλεῖται καὶ ἡ τοῦ ἰσχίου κοιλότης, καὶ αἱ τοῦ πολύποδος ἐν ταῖς πλεκτάναις ἐπιφύσεις παραγώγως κοτυληδόνες. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν (fr. 57, 6 N)·

ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

c Μαρσύας δέ φησι τὸ ἐν τῷ ἰσχίῳ ὀστοῦν καλεῖσθαι ἄλεισον καὶ κύλικα. κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερὸς

5 ἐγκοτύλῃ AE: corr. ex Poll. 9, 122 8 καὶ Ἡρακλέων Valck, καὶ Ἡρακλείδης (i. e. Tarentinus) Wilam 23 Marsyam intellego Pellaeum, quem Suidas tradit Ἀττικὰ (Ἄτακτα opinor, ut voluit etiam Geierus) ἐν βιβλίοις ιβ' scripsisse; verba ipsa valde compendiata, fuerunt fortasse talia Μαρσύας δέ φησι . . καλεῖσθαι ⟨κοτύλην. Ἑρμῶναξ δὲ συνώνυμα ἀναγράφει κοτύλην καὶ⟩ ἄλεισον καὶ κύλικα, cf. p. 480 f et Et. M. 478, 57

τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος, καὶ οἷς χρῶνται οἱ μύσται. ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Θυατειρηνὸς παρατιθέμενος τὸ ἐκ Νεφελῶν Ἀριστοφάνους (I 491 K)·

μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.

Σιμμίας δὲ ἀποδίδωσι τὴν κοτύλην ἄλεισον.

58. ΚΟΤΤΑΒΙΣ. Ἁρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν Νομίμων (FHG IV 411) διεξιὼν περὶ τῶν ἐπιχωρίων δείπνων γράφει καὶ ταῦτα· 'καθαγισάντων ταῦτα ἐν κεραμέᾳ κοτταβίδι πιεῖν ἑκάστῳ μικρόν, καὶ ὁ προσφέρων ἂν εἶπεν 'εὐδειπνίας'. d Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν Ὑπομνήμασιν, ὧν ἀρχὴ 'ἐν τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ,' φησίν (FHG IV 419)· 'ὁ καλούμενος κότταβος παρῆλθεν εἰς τὰ συμπόσια τῶν περὶ Σικελίαν, ὥς φησιν Δικαίαρχος (FHG II 247), πρῶτον εἰσαγαγόντων. τοσαύτη δὲ ἐγένετο σπουδὴ περὶ τὸ ἐπιτήδευμα ὥστε εἰς τὰ συμπόσια παρεισφέρειν ἆθλα κοτταβεῖα καλούμενα. εἶτα κύλικες αἱ πρὸς τὸ πρᾶγμα χρήσιμαι μάλιστ' εἶναι δοκοῦσαι κατεσκευάζοντο, καλούμεναι κοτταβίδες. πρὸς δὲ τούτοις οἶκοι κατεσκευάζοντο κυκλοτερεῖς, ἵνα πάντες εἰς τὸ μέσον τοῦ κοττάβου τεθέντος ἐξ ἀποστήματος e ἴσου καὶ τόπων ὁμοίων ἀγωνίζοιντο περὶ τῆς νίκης. οὐ γὰρ μόνον ἐφιλοτιμοῦντο βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπόν, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἕκαστα αὐτῶν. ἔδει γὰρ εἰς τὸν ἀριστερὸν ἀγκῶνα ἐρείσαντα καὶ τὴν δεξιὰν ἀγκυλώσαντα ὑγρῶς ἀφεῖναι τὴν λάταγα· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὸ πῖπτον ἐκ τῆς κύλικος ὑγρόν· ὥστε ἔνιοι μεῖζον ἐφρόνουν ἐπὶ

1 χέονται A: corr. Cas ex Hes. s. κοτυλίσκος, indidem fort. [καὶ] ᾧ scribendum, cf. p. 496 a 7 φιγάλιαν A 10 ἀνεῖπεν ευδειπνειας A, cf. IV p. 149 b 11 ὧν ἡ ἀρχὴ ς 16 κοττάβια A 21 fort. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων 23 ἕκαστα ποιεῖν Wilam 24 τῇι δεξιᾶι κυκλώσαντα AE: corr. K 25 εὐρύθμως ἀφεῖναι K πίπτον A πίπτειν E, fort. ῥιπτόμενον

τῷ καλῶς κοτταβίζειν τῶν ἐπὶ τῷ ἀκοντίζειν μέγα φρονούντων.'

f 59. ΚΡΑΤΑΝΙΟΝ. μήποτε τὸ νῦν καλούμενον κρανίον ἔκπωμα οὕτως ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι. Πολέμων γοῦν ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικὸν περὶ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγων Μεταποντίνων ναοῦ γράφει καὶ ταῦτα (fr. 22 Pr)· 'ναὸς Μεταποντίνων, ἐν ᾧ φιάλαι ἀργυραῖ ρλβ', οἰνοχόαι ἀργυραῖ β', ἀποθυστά-
480 νιον ἀργυροῦν, φιάλαι γ' ἐπίχρυσοι. ναὸς Βυζαντίων, ἐν ᾧ Τρίτων κυπαρίσσινος ἔχων κρατάνιον ἀργυροῦν, σειρὴν ἀργυρᾶ, καρχήσια β' ἀργυρᾶ, κύλιξ ἀργυρᾶ, οἰνοχόη χρυσῆ, κέρατα δύο. ἐν δὲ τῷ ναῷ τῆς Ἥρας τῷ παλαιῷ φιάλαι ἀργυραῖ λ', κρατάνια ἀργυρᾶ β', χύτρος ἀργυροῦς, ἀποθυστάνιον χρυσοῦν, κρατὴρ χρυσοῦς, Κυρηναίων ἀνάθημα, βατιάκιον ἀργυροῦν.'

ΚΡΟΥΝΕΙΑ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ (II 418 K)·

κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; Α. ναί.

b ΚΥΑΘΙΣ, κοτυλῶδες ἀγγεῖον. Σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μίμῳ 'Γυναῖκες αἳ τὰν θεὸν φαντὶ ἐξελᾶν' (fr. 2 Bo)· 'ὑποκατώρυκται δὲ ἐν κυαθίδι τρικτὺς ἀλεξιφαρμάκων.'

60. ΚΥΛΙΞ. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ (I 156 K)·

νυνὶ δ' ἀπόνιξε τὴν κύλικα δῶσων πιεῖν,
ἔγχει τ' ἐπιθεὶς τὸν ἠθμόν.

ταῦτα δ' ἐστὶ κεράμεα ποτήρια καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦ κυλίεσθαι τῷ τροχῷ· ἀφ' ὧν καλεῖται τό τε κυλικεῖον,

1 rectius ἢ ἐπὶ τῷ εὖ ἀκοντίζειν supra c. 22 3 κρανεῖον A κράνιον E 8. 9 ἀποθουστάνιον A, cf. v. 14 20 ἐξελᾶν Apoll. de adv. p. 592, 14 Bekk: ἔλεξαν A 21 κυατθίδι A τρικτοι A: corr. Schw 24 ἀπονίζειν A: corr. K 25 ἠθμόν A

ἐν ᾧ τίθεται τόπῳ τα ποτήρια, κἂν ἀργυρᾶ τυγχάνῃ
ὄντα, καὶ τὸ κυλικηγορεῖν, ὅταν ἐπὶ τῇ κύλικί τις
ἀγορεύῃ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα κα- c
λοῦσι κυλιχνίδα διὰ τὸ τῷ τόρνῳ κεκυλίσθαι. ἐγένοντο
δ' ἐπίσημοι κύλικες αἵ τε Ἀργεῖαι καὶ αἱ Ἀττικαί. καὶ
τῶν μὲν Ἀττικῶν μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε
(fr. 124 B)·

ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτό ⟨τοι⟩ πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη
συμπόταισίν τε γλυκερὸν
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθηναίαισι
κέντρον. . .

αἱ δ' Ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον
πρὸς τὰς Ἀττικάς. φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς d
Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος (fr. 27 B[4])·

αὐτὴ δὲ φοξίχειλος ⟨Ἀργείη κύλιξ⟩,

ἢ εἰς ὀξὺ ἀνηγμένη, οἷοί εἰσιν οἱ ἄμβικες καλούμενοι.
τὸ γὰρ φοξὸν ἐπὶ τούτου τάττουσι, καθότι Ὅμηρος
ἐπὶ τοῦ Θερσίτου (B 219)·

φοξὸς ἔην κεφαλήν.

καὶ ἔστιν οἷον φαοξός, ὁ πρὸς τὰ φάη ὀξὺς δρώμενος.
61. διάφοροι δὲ κύλικες γίνονται καὶ ἐν τῇ τοῦ συσ-
σίτου ἡμῶν Ἀθηναίου πατρίδι Ναυκράτει. εἰσὶν γὰρ e
φιαλώδεις μέν, οὐ κατὰ τόρνον, ἀλλ' ὥσπερ δακτύλῳ
πεποιημέναι, καὶ ἔχουσιν ὦτα τέσσαρα, πυθμένα εἰς
πλάτος ἐκτεταμένον (πολλοὶ δ' ἐν τῇ Ναυκράτει κερα-
μεῖς ἀφ' ὧν καὶ ἡ πλησίον τῶν κεραμείων πύλη

4 κυλιχνίδα K coll. Poll. 6, 98 et Hes. et Phot. s. v: κυλικίδα AE 9 τοι add. Boeckh 11 διόνυσοιο A ἀθηναιεσι A: corr. Schneider 16 suppl. ex Et. M. 798, 21, φοξόχειλος, φοξὴ χειρός, φοξίχειρος alii, φοξὴ χεῖλος Bergk 21 fort. ἀπωξυμμένος 22 πίνονται A: corr. ed. Bas

Κεραμικὴ καλεῖται) καὶ βάπτονται εἰς το δοκεῖν εἶναι ἀργυραῖ. ἐπαινοῦνται δὲ καὶ αἱ Χῖαι κύλικες, ὧν μνημονεύει Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις (I 240 K)·

Χία δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται
περὶ πασσαλόφιν.

f Γλαύκων δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις Κυπρίους φησὶ τὴν κοτύλην κύλικα καλεῖν. Ἑρμῶναξ δ' ἐν Συνωνύμοις οὕτως γράφει· 'ἄλεισον, ποτήριον, κύπελλον, ἄμφωτις, σκύφος, κύλιξ, κώθων, καρχήσιον, φιάλη.' Ἀχαιὸς δὲ ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίωνι ἀντὶ τοῦ κύλικες παραγώγως κυλιχνίδας εἴρηκε διὰ τούτων (fr. 14 N)·

ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν
κοινόν τε χρὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας.

καὶ Ἀλκαῖος (fr. 41 B⁴) ⟨ἐν τῷ . .⟩·

481 πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
κὰδ δ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις, αιταποικιλλις.
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς ⟨υἱὸς⟩ λαθικαδέα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ ⟨δύο⟩
πλέαις ⟨κὰκ κεφαλᾶς⟩.

καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ (fr. 43)·

λάταγες ποτέονται κυλιχνᾶν ἀπὸ Τηιᾶν,

ὡς διαφόρων γινομένων καὶ ἐν Τέῳ κυλίκων.

62. Φερεκράτης Κοριαννοῖ (I 164 K)·

ἐκ τοῦ βαλανείου γὰρ δίεφθος ἔρχομαι,
ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα. Β. δώσω πιεῖν.

7 Ἑρμῶναξ Dobr: ἱππῶναξ A 8 ποτήριον fort. delendum 10 κύλικας K 12 δευραμονον A: corr. Nauck 14 suppl. Mein 15 τὸν λύχνον ἀμμένομεν A: τὰ λύχν' Pors, ὀμμένομεν Ahr 16 αἶψ' ἀπὺ κιλλίβα Ahr, cf. X p. 430d 17 υἱὸς add. e p. 430 λαθικηδέα A, cf. p. 430 18 ἔδωκεν A ἔγχεαι κερνα A, cf. p. 430 δύο add. e p. 430 19 πλέαις p. 430: πλείους A, reliqua suppl. e p. 430 21 κυλίχναν et τηίαν A: corr. Cas 24 διεφθορὸς A: corr. Cas 25 φάρυγγα A

Α. γλίσχρον γέ μοὐστὶ τὸ σίαλον νὴ τὼ θεώ.
Β. εἰ λάβω κυρισοι τὴν κυλίσκην; Α. μηδαμῶς b
μικράν γε. κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή,
ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον.
εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγχεον τὴν μείζονα.

ὅτι δὲ μεγάλοις ποτηρίοις αἱ γυναῖκες ἐχρῶντο ὁ αὐτὸς εἴρηκε Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι διὰ τούτων (ib. 187)·

εἶτ' ἐκεραμεύσαντο τοῖς μὲν ἀνδράσιν ποτήρια
πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοὔδαφος μόνον,
κοὐχὶ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῆ γευστηρίοις· c
σφίσι δέ ⟨γ'⟩ αὐταῖσιν βαθείας κύλικας ὥσπερ ὁλκάδας
οἰναγωγούς, περιφερεῖς, λεπτάς, μέσας, γαστροειδάς,
οὐκ ἀβούλως, ἀλλὰ πόρρωθεν κατεσκευασμέναι
αὔθ' ὅπως ἀνεκλογίστως πλεῖστος οἶνος ἐκποθῇ.
εἶθ' ὅταν τὸν οἶνον αὐτὰς αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν, d
λοιδοροῦνται κὠμνύουσι μὴ 'κπιεῖν ἀλλ' ἢ μίαν.
ἡ δὲ κρείττων ἡ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

63. ΚΥΜΒΙΑ τὰ κοῖλα ποτήρια καὶ μικρὰ Σιμάριστος. Δωρόθεος δέ· 'γένος ποτηρίων βαθέων τὰ κυμβία καὶ ὀρθῶν, πυθμένα μὴ ἐχόντων μηδὲ ὦτα.' Πτολεμαῖος δὲ ὁ τοῦ Ἀριστονίκου τὰ κυφά. Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὸ χωρὶς ὠτίων ποτήριον ὠνομακέναι Θεόπομπον ἐν Μήδῳ (I 741 K). Φιλήμων Φάσματι (II 502 K)·

1 γλαισχρον A: corr. Cas γέ Dobr: τέ A μοὐστὶ τὸ Di: μου τὸ A 2 τί (hoc Iacobs) λάβω κεράσαι σοι; τὴν κοτυλίσκην (sic p. 479 b); Kock, praestat τί λάβω; κεράσω σοι τὴν κοτυλίσκην; 8 εἶτα κεραμεύσαντα A: corr. Bgk μὲν E: om. A 10 δωροῦντ' A: corr. Cas 11 σφίσι δέ γ' Bgk: φασὶ δ' A 12 λεπτάς, μεστὰς E, fort. ἐκτεταμένας γαστρώνιδας Kock 14 spurium putat Wilam 16 κόμνύουσι A μὴ πιεῖν E recte, opinor 18 κοῖλα ex πλοῖα corruptum, velut τὰ ποτήρια καὶ πλοῖα μικρά 20 ὀρθὸν A: corr. E

ἐπεὶ δ' ἡ Ῥόδη
κυμβίον ἀκράτου κατασέσειχ' ὑμᾶς ἄνω.

Διονύσιος δ' ὁ Σάμιος ἐν ἕκτῳ περὶ τοῦ Κύκλου (FHG II 10) τὸ αὐτὸ οἴεται εἶναι κισσύβιον καὶ κυμβίον. φησὶ γὰρ ὡς Ὀδυσσεὺς πληρώσας κυμβίον ἀκράτου ὤρεξε τῷ Κύκλωπι. οὐκ ἔστι δὲ μικρὸν τὸ διδόμενον αὐτῷ κισσύβιον παρ' *Ὁμήρῳ* (ι 346)· οὐ γὰρ ἂν τρὶς πιὼν μέγιστος ὢν τὸ σῶμα ταχέως ἂν ὑπὸ τῆς μέθης κατηνέχθη. τοῦ κυμβίου μνημονεύει καὶ *Δημοσθένης* ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (158) ἀκολουθεῖν αὐτῷ φάσκων ῥυτὰ καὶ κυμβία. ⟨καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ (133)· 'ἐπ' ἀστράβης δὲ ὀχούμενος ἐξ Ἀργούρας τῆς Εὐβοίας, χλανίδας δ' ἐπ' ὄχου καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων,
f ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι.'⟩ καὶ ἐν τῷ κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου (58). φησὶ δὲ *Δίδυμος* ὁ γραμματικὸς (p. 75 Schm) ἐπίμηκες εἶναι τὸ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι, παρόμοιον πλοίῳ ⟨ὃ καλεῖται κύμβη⟩. καὶ *Ἀναξανδρίδης* ἐν Ἀγροίκοις (II 136 K)·

μεγάλ' ἴσως [ποτήρια]
προπινόμενα καὶ μέστ' ἀκράτου κυμβία
ἐκάρωσεν ὑμᾶς. B. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν.

Ἄλεξις Ἱππεῖ (II 328 K)·

1. 2 verba obscura 1 ἔπιεν ἡ Ῥόδη Macrob. 5, 21, 7 2 κατασέσεικεν A 6 sqq cf. supra p. 461 d 8 fort. ⟨οὕτω⟩ ταχέως ἂν vel οὕτως ἂν 11—14 suppl. duce Macrobio 5, 21, 8 13 δ' ἐπ' ὄχου Schneidewin: ΔΕ ΟΧΟ cod. Macr καὶ κάδους Dem: ΟCI cod. Macr 17. 18 suppl. Egenolff ex Bekk. anecd. 274, 29 (cf. Et. M. 545, 31), tum huc fort. transponenda sunt verba p. 482 de ὅτι δὲ καὶ πλοῖον — ναυστολεῖς χθόνα, cf. Macrob. 9 20 ποτήρια del. K duce Macrobio, ubi haec ΙΩΟ (i. e. ἴσως) ΚΥΜΒΙΑ ΠΡΟΠΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΕΤΤΑ ΑΚΡΑΕΚΑΚΩCΕΜΥΜΑC 22 ἀνακεχέτικεν A

τά τε κυμβία
⟨ἆρ'⟩ ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων; 482
Β. νὴ τὸν Δί', ἦν γάρ. Α. ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

64. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀγήτορα τὸν Λάκωνα Ἐπιστολῇ (p. 201 Bernh) ὡς κυαθῶδες ἀγγεῖον τὸ κυμβίον παραδίδωσι γράφων οὕτως· 'θαυμάζουσι δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ πῶς κύαθον μὴ κεκτημένος, ἀλλὰ κυμβίον μόνον, φιάλην προσεκέκτητο. δοκεῖ δή μοι τὸ μὲν τῆς τῶν ἀνθρώπων χρείας ἕνεκα, τὸ δὲ τῆς τῶν θεῶν τιμῆς εἰς τὴν κτῆσιν παρειληφέναι. κυάθῳ μὲν οὖν οὐδὲν ἐχρῶντο τότε οὐδὲ κοτύλῃ. κρατῆρα γὰρ ἵστασαν b τοῖς θεοῖς, οὐκ ἀργυροῦν οὐδὲ λιθοκόλλητον, ἀλλὰ γῆς Κωλιάδος [γῆς]. τοῦτον δ' ὁσάκις ἐπί τι πληρώσαιεν, ἀποσπείσαντες τοῖς θεοῖς ἐκ τῆς φιάλης ᾠνοχόουν ἐφεξῆς, τὸν νεοκρᾶτα βάπτοντες τῷ κυμβίῳ, καθὰ καὶ νῦν παρ' ὑμῖν ποιοῦσιν ἐν τοῖς φιδιτίοις. εἰ δέ ποτε πλεῖον πιεῖν βουληθεῖεν, προσπαρετίθεσαν τοὺς καλουμένους κοτύλους, κάλλιστα καὶ εὐποτώτατα ἐκπωμάτων. ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι τῆς αὐτῆς κεραμείας.' ὅταν δ' Ἔφιππος ἐν Ἐφήβοις λέγῃ (II 255 K)·

οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει, c
οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης,

οὐ τὸν τραγικὸν λέγει ποιητήν, ἀλλά τινα ὁμώνυμον αὐτῷ, ἤτοι φίλοινόν τινα ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστήν, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων Ποιητῶν. τὸ γὰρ

2 ἄρ' add. Dobr 3 ἔγωγε κακῶν A: corr. Di 7. 8 κυμβίον μόνην φιάλην A: corr. Cas 11 ἔστησαν Macrob 13 τῆς Κωλιάδος γῆς A, ΤΗΟ ΚΩΛΙΑΔΟC Macrobii cod: corr. HSau; pe ἐπί τι πληρώσαιεν A, ΕΙ ΟΠΛΗΡΑCΑΙΕΝ Macr. cod, legebatur ἐπιπληρώσαιεν 16 φιδιτείοις (sic) A

ἐπέγεσθαι κατὰ τὰς ἑστιάσεις κυμβία καὶ δοκεῖν τούτοις διαμάχεσθαι εἰς ἑκάτερα τείνει. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Νηρηίσιν (ib. 146)·

d δὸς δὴ τὸν χόα
αὐτῷ σύ, Κῶμε, καὶ τὸ κυμβίον φέρων·
Εὐριπίδης τις σήμερον γενήσεται.

καὶ Ἔφιππος ἐν Ὁμοίοις ἢ Ὀβελιαφόροις (ib. 259)·

Διονυσίου δὲ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι
καὶ Δημοφῶντος, ἅττ' ἐποίησεν εἰς Κότυν,
ῥήσεις τε κατὰ δεῖπνον Θεόδωρός μοι λέγοι,
Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἑξῆς θύραν,
κυμβία τε παρέχοιμ' ἑστιῶν Εὐριπίδῃ.

ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἡ κύμβη Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ φησίν (fr. 123 N)·

e ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;

κύββα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους.

65. ΚΥΠΕΛΛΟΝ. τοῦτο πότερόν ἐστιν ταὐτὸν τῷ ἀλείσῳ καὶ τῷ δέπαι ⟨καὶ μόνον⟩ ὀνόματι διαλλάσσει —

τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν (I 670) —

ἢ διάφορος ἦν ὁ τύπος καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ δέπας καὶ τὸ ἄλεισον ἀμφικύπελλον, οὕτω [δὲ] καὶ τοῦτο. κυφὸν δὲ μόνον; ἀπὸ γὰρ τῆς κυφότητος τὸ κύπελλον, ὥσπερ

5 *σύγκωμε* A: corr. Mein 9 *ατεποιησεν* A: corr. Petitus *Κότυν* Cas: *κοτύλην* A 10 *κατὰ τὸ δεῖπνον* A: corr. Pors *θεωρός* A: corr. Mein 11 *Λάχητι τ'* Pors: *λητιτ* A 12 *εὐριπιδης* A: corr. Dobr 13—15 cf. supra ad p. 481 f 14 rectius *παρίστησιν* pro *φησίν* 16 *κύββα* A, *περὶ κύββης* lemma cod, cf. Hes. s. v *π φιους* A, cf. p. 483 a, ubi quae scripta sunt aptius ante cypellum transposueris 18 *καὶ μόνον* K (duce Casaubono): ἢ A, [ἢ] *ὀνόματι* ⟨*μόνον*⟩ *διαλλάσσει* Polak 19 praeterea alios Homeri versus attulerat scriptor, unde eadem esse *δέπας ἄλεισον κύπελλον* appareret, cf. supra c. 24 22 *δὲ* del. K

καὶ τὸ ἀμφικύπελλον, ἢ ὅτι παραπλήσιον ἦν ταῖς f πέλλαις, συνηγμένον μᾶλλον εἰς τὴν κυφότητα· ἢ ἀμφικύπελλα οἷον ἀμφίκυρτα ἀπὸ τῶν ὤτων, διὰ τὸ τοιαῦτα εἶναι τῇ κατασκευῇ. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητής (χ 10)·

<ἦτοι ὃ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν>
χρύσεον ἄμφωτον.

Ἀντίμαχος δ' ἐν ε΄ Θηβαΐδος (fr. 20)·

πᾶσιν δ' ἡγεμόνεσσιν ἐποιχόμενοι κήρυκες
χρύσεα καλὰ κύπελλα τετυγμένα νωμήσαντο.

Σιληνὸς δέ φησι· 'κύπελλα ἐκπώματα σκύφοις ὅμοια, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος (fr. 140 Sch.), . . . 'κύπελλα 483 δ' ἔνειμε συβώτης (υ 253).' Εὔμολπος δὲ ποτηρίου γένος, ἀπὸ τοῦ κυφὸν εἶναι. Σιμάριστος δὲ τὸ δίωτον ποτήριον Κυπρίους, τὸ δὲ δίωτον καὶ τετράωτον Κρῆτας. Φιλητᾶς δὲ (fr. 48 Bach) Συρακοσίους κύπελλα καλεῖν τὰ τῆς μάζης καὶ τῶν ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης καταλείμματα.

ΚΥΜΒΗ. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς Φωναῖς κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ Ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύββα.

66. ΚΩΘΩΝ Λακωνικὸν ποτήριον, οὗ μνημονεύει b Ξενοφῶν ἐν α΄ Κύρου Παιδείας (c. 2, 8). Κριτίας δ' ἐν Λακεδαιμονίων Πολιτείᾳ γράφει οὕτως (F H G II 68)· 'χωρὶς δὲ τούτων τὰ σμικρότατα ἐς τὴν δίαιταν, ὑποδήματα ἄριστα Λακωνικὰ <καὶ> ἱμάτια φορεῖν ἥδιστα καὶ χρησιμώτατα· κώθων Λακωνικός, ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλιῷ.

6 Homeri versus supplendus erat, cf. Et. M. 90, 46   16 φιλίτας A   18 sqq cf. ad p. 482 d e   20 κύμβα A κύμβαν E: corr. K, cf. p. 482 e   25 καὶ add. K   26 κώθων Cas: καθ' ὧν A, cf. Plut. Lyc. 9

οὗ δὲ ἕνεκα στρατιωτικόν, πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μὴ λίαν κατάδηλον εἶναι τὸ πόμα· εἶτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει
c τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ.' καὶ Πολέμων δ' ἐν τῇ . . τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον, ὅτι κεραμέοις ἀγγείοις ἐχρῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι γράφει οὕτως (fr. 61 Pr)· 'ἀλλὰ μὴν ὅτι ἀρχαικὸν ἦν τὸ τοιοῦτον [δὲ] τῆς ἀγωγῆς γένος . . . . ὃ καὶ νῦν δρᾶται παρά τισι τῶν Ἑλλήνων· ἐν Ἄργει μὲν ἐν ταῖς δημοσίαις θοίναις, ἐν Λακεδαίμονι δὲ κατὰ τὰς ἑορτάς, ἔν τε τοῖς ἐπινικίοις καὶ τοῖς γάμοις τῶν παρθένων, πίνουσιν ἐκ κεραμέων ποτηρίων· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις συμποσίοις καὶ φιδιτίοις ἐν
d πιθάκναις . . .' μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ἐν Ἐλεγείοις ὡς ποτηρίου οὕτως (fr. 4 B⁴)·

ἀλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοίτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα,

ὡς τῆς κύλικος λεγομένης κώθωνος. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν (599)·

εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ σκόροδα καὶ κρόμμυα.

e Ἡνίοχος Γοργόσι (II 431 K)·

1 οὐδὲ ἕνεκα A: corr. Cas; quae secuntur non credo mutila esse, erravit etiam Meineke coll. Phot. s. κώθων 2 κατάδολον A: corr. ed. Bas 3 ὑπολείπειν A: corr. HSteph 4 ἐν τῇ ⟨ε′⟩ Schw, cf. p. 484 c; Polemonis verba quem ad finem adscripta sint non iam patet 7 ἦν τὸ τοιοῦτον δὲ A: δὲ del. Di, τὸ τοιοῦτον λιτῆς ἀγωγῆς Mein, fort. τὸ τοιόνδε 8 hiatum not. Di ὁρᾶται recte, opinor, Wilam 12 φιδιτείοις A 13 hiatum not. K, ἐκεράννυον suppl. Wilam 15 ἀλλά τε A: corr. Mus 18 ἐν Mus: μὲν A 19 ὡς — κώθωνος verba suspecta 22 σκόρδα A, ἐλάας (pro καὶ) Bergk

πιεῖν πιεῖν τις ἐγχείτω λαβὼν
πυριγενῆ κυκλοτερῆ βραχύωτον παχύστομον
κώθωνα παῖδα φάρυγος.

Θεόπομπος Στρατιώτισιν (I 747 K)·

ἐγὼ γὰρ ⟨ἂν⟩ κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος
πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη;

Ἄλεξις Ἐρίθοις (II 363 K)·

εἶτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι.
παλαιὸν οἴκων κτῆμα (Eur. Med. 48).

ἀπὸ δὲ τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ ἀκρατοκώθωνας καλοῦσι τοὺς πλέονα ἄκρατον σπῶντας, ὡς Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (p. 23 ed. Bl[2]). *Καλλίξεινος δ' ἐν τετάρτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας ἀναγράφων τὴν τοῦ* f *Φιλαδέλφου πομπὴν καὶ καταλέγων πολλὰ ἐκπώματα γράφει καὶ τάδε* (cf. V p. 199 f)· '*κώθωνες διμέτρητοι β'.*' — 67. *περὶ δὲ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ ὅτι χρήσιμός ἐστι διὰ χρόνου ὁ κωθωνισμὸς Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρὸς ἐν τῇ περὶ Κωθωνισμοῦ ἐπιστολῇ φησιν οὕτως*· '*συμβαίνει τοὺς μὲν πολὺν ἄκρατον ἐν ταῖς συνουσίαις πίνοντας μεγάλα βλάπτεσθαι καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. τὸ μέντοι κωθωνίζεσθαι διά* 484 *τινων ἡμερῶν δοκεῖ μοι ποιεῖν τινα καὶ τοῦ σώματος κάθαρσιν καὶ τῆς ψυχῆς ἄνεσιν. γίγνονται γάρ τινες ἡμῖν ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν συμποσίων ἐπιπόλαιοι δριμύτητες· ταύταις οὖν ἐστι τῶν μὲν πόρων οἰκειότατος*

2. 3 verba turbata, *παῖδα* utique cum *πυριγενῆ* iungendum, nomen a quo pendeat *φάρυγος* periit; dochmios fuisse putat Wilam 3 *φάρυγγος* AE 5 *ἂν* add. Liebel (ex versu altero) 6 *ποιμαντὸν* A *πιόμαν τὸν* E: corr. Schw 8 *εἶτ' ἐν* A: corr. Pors, fort. *εἶτεν τρικότυλον* 9 *πλέον οἴκων* A: corr. Pors 11 *πλέον* A *πολὺν* E: corr. K *ὑπερίδης* A 15. 16 *διάμετροι β'* A, cf. p. 199 24 *ἐπιπόλεοι* A: corr. E

ὁ διὰ τῆς οὐρήσεως, τῶν δὲ καθάρσεων ἡ διὰ τῶν κωθωνισμῶν πρέπει μάλιστα. κατανίζεται γὰρ τὸ σῶμα τοῖς οἴνοις· ὑγρὸν γὰρ καὶ θερμὸν ὁ οἶνος· τὸ δὲ ἀφ' ἡμῶν διηθούμενον οὖρόν ἐστιν δριμύ. τὰ γοῦν ἱμάτια
b τούτῳ χρώμενοι ῥύμματι πλύνουσιν οἱ γναφεῖς. τρία δὲ παραφύλαττε ὅταν κωθωνίζῃ· μὴ πονηρὸν οἶνον πίνειν μηδὲ ἄκρατον μηδὲ τραγηματίζεσθαι ἐν τοῖς κωθωνισμοῖς. ὅταν δ' ἱκανῶς ἔχῃς ἤδη, μὴ κοιμῶ πρὶν ἂν ἐμέσῃς πλέον ἢ ἔλαττον. εἶτα ἐὰν μὲν ἐμέσῃς ἱκανῶς, ἀναπαύου μικρὸν περιχεάμενος· ἐὰν δὲ μὴ δυνηθῇς ἱκανῶς κενῶσαι σαυτόν, πλείονι χρῆσαι τῷ λουτρῷ καὶ εἰς τὴν πύελον κατακλίθητι σφόδρα εἰς θερμὸν ὕδωρ.' — Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς
c Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησι (fr. 60 Pr)· 'Διόνυσος τέλειος καθήμενος ἐπὶ πέτρας· ἐξ εὐωνύμων δ' αὐτοῦ Σάτυρος φαλακρός, ἐν τῇ δεξιᾷ κώθωνα μόνωτον ῥαβδωτὸν κρατῶν.'

68. ΛΑΒΡΩΝΙΑ ἐκπώματος Περσικοῦ εἶδος ἀπὸ τῆς ἐν τῷ πίνειν λαβρότητος ὠνομασμένον. πλατὺ δ' ἐστὶ τῇ κατασκευῇ καὶ μέγα· ἔχει δὲ καὶ ὦτα μεγάλα. Μένανδρος Ἁλιεῖ (fr. 24 K)·

εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυίνδων χρυσίον,
d Περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυρᾶ τε στρώματα
ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια τορεύματα
κἀκτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρώνια.

1 ἡ ς: ὁ AE 2 fort. διανίζεται 10 μικρὸν E superscr. ῶς: μικρῶς A, μετρίως Cas 13 Polemonis testimonium fortasse ante Mnesithei verba transponendum 20 post μεγάλα omissis Menandri Hipparchi Diphili Didymi testimoniis sic pergit E: εἴρηται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ λαβρώνιος 22 εὐπορου μὲν A: corr. Bentl ἐκ κυλινδων A: corr. Mein 23 δὲ κεῖνται Heindorf πορφυραῖ τορεύματ' A: corr. Bentl 24 ποτήρι' Ἰνδικά τε τορεύματα Iac

ἐν δὲ Φιλαδέλφοις (fr. 503 K)·

ἤδη δ' ἐπιχύσεις διάλιθοι, λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἑστήκεσαν.

Ἵππαρχος δ' ἐν Θαΐδι (III 273 K)·

ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις; Β. Ἡράκλεις,
ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον. e
Α. ὦ περιβοήτου, φιλτάτη, λαβρωνίου.

Δίφιλος Τιθραύστῃ καὶ ἄλλα γένη καταλέγων ποτηρίων φησί (II 568 K)·

πρίστις, τραγέλαφος, βατιάκη, λαβρώνιος.
ἀνδραπόδιον δὴ ταῦθ', ὁρᾷς, ἥκιστά γε,
ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα. Β. πρὸς τῆς Ἑστίας.
Α. ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἴκοσι.

Δίδυμος δ' ὅμοιον εἶναί φησιν (p. 75 Schm) αὐτὸ βομ- f
βυλιῷ ἢ βατιακίῳ.

69. ΛΑΚΑΙΝΑΙ κυλίκων εἶδος οὕτως λεγόμενον ἢ ἀπὸ τοῦ κεράμου, ὡς τὰ Ἀττικὰ σκεύη, ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐπιχωριάσαντος ἐκεῖ, ὥσπερ . . . . αἱ Θηρίκλειαι λέγονται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι (I 446 K)·

Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας, καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν
[κυλίκων] μέθυ ἡδέως καὶ φίλως.

70. ΛΕΠΑΣΤΗ. οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν, ὡς καλή, οἱ δὲ παροξύνουσιν, ὡς μεγάλη. τοῦτο δὲ τὸ 485
ποτήριον ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν εἰς τὰς μέθας καὶ τὰς

2 ἐπίχυσις A: corr. Ritschl 3 μυοσοβας A, cf. Poll. 10, 94 5 ἔστιν A 8 πιθραυστηι A: corr. Cas 10 τραγέλαφος πρίστις A: transp. Iac 11 ἀνδραποδίων δὴ ταῦθ', ὁρᾷς, ἥκιστα μέν K 18 ἐπιχωριάσαντες A: corr. E hiatum not. K, supplenda fere haec ὥσπερ ⟨τὰ Κορίνθια, ἢ ἀπὸ Λάκωνός τινος ἀνδρὸς κατασκευάσαντος αὐτά, ὥσπερ⟩, tum fort. λεγόμεναι 21 totum versiculum damnavit Di, fort. μεθ' ἡδέως σπάσαι φίλων, cf. Hes. s. Χῖον ἐκ Λακαίνης

ἀσωτίας πολλὰ ἀναλισκόντων, οὓς λαφύκτας καλοῦμεν. κύλικες δ' ἦσαν μεγάλαι. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ (916)

τί δῆτ' ἂν εἰ πίοις οἴνου κύλικα λεπαστήν;

ἀφ' ἧς ἔστι λάψαι, τουτέστιν ἀθρόως πιεῖν, κατεναντίον τῷ λεγομένῳ βομβυλιῷ. φησὶν γάρ που ὁ αὐτός (I 544 K)·

τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν, ὦναξ δέσποτα,
οἷον ἄθρουν μ' ἐξέπιες.

ἐν δὲ Γηρυτάδῃ (I 432 K)·

ἦν δὲ
b τὸ πρᾶγμ' ἑορτή. περιέφερεν δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν
ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῆ,

τὸ βάθος παρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου. Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ἀσκληπιῷ (II 28 K)·

τὴν δὲ γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι, τὴν βρυτικήν,
ῥίζιον τρίψας τι μικρὸν δελεάσας τε γεννικῇ
τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ, τοῦτ' ἐποίησεν ἐκπιεῖν.

Φιλύλλιος Αὔγῃ (I 783 K)·

πάντα γὰρ ἦν
μέστ' ἀνδρῶν ⟨καὶ⟩ μειρακίων
πινόντων· ὁμοῦ δ' ἄλλων
γρᾴδι' ἦν μεγάλαισιν οἴ-
νου χαίροντα λεπασταῖς.

Θεόπομπος Παμφίλῃ (I 744 K)·

3 τί δῆται νηπίοις A πίοις E: corr. Di, longe aliter Aristophanes 4 legebatur ἔστι λάψαι (et sic A) 7 τὸ δέμα E 8 ἀθροῦν A ἄθρουν E planius dixisset ἐν δὲ Γηρυτάδῃ ⟨φάσκων⟩ 10 δὲ κύκλῳ Poll. 10, 75 10. 11 alii alia temptarunt, placerent talia fere περιφέρων δ' ἀεὶ κύκλῳ λεπαστὴν | ἡμῖν τάχισθ' ὁ παῖς ἐνέχει, σφόδρα ⟨τινὰ⟩ κυανοβενθῆ 14 τὴν δὴ A: corr. Schw 15 γεννητικηι A: corr. Cas 19 μέστ' Iac: μετ' A καὶ add. Iac 20 ὁμοῦ δ' Ἄλεῳ Wilam 21 γρᾴδι' ἦν Dobr: γραιδίων A

σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστὴ πάνυ πυκνή, c
ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον Ἀγαθοῦ Δαίμονος
τέττιξ κελαδεῖ.

καὶ ἐν Μήδῳ (ib. 740)·

ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἷας Ἀχαιῶν,
κέρμα φίλον διαδούς, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν·
οἷον δ' οὐ κήλησε δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν
Λύσανδρον κώθωνι, πρὶν αὐτῷ δῶκε λεπαστήν.

Ἀμερίας δέ φησι τὴν οἰνοχόην λεπαστὴν καλεῖσθαι. d Ἀριστοφάνης δὲ (p. 220 N) καὶ Ἀπολλόδωρος γένος εἶναι κύλικος. Φερεκράτης Κραπατάλλοις (I 171 K)·

τῶν θεατῶν δ' ὅστις ⟨ἂν⟩
διψῇ, λεπαστὴν λαψάμενος μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι.

Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιός φησιν (fr. 142 Schn) Δόλοπας οὕτω καλεῖν τὴν κύλικα. Λυκόφρων δ' ἐν τῷ θ' περὶ Κωμῳδίας (fr. 85 Strecker) παραθέμενος τὰ Φερεκράτους καὶ αὐτὸς εἶναί φησι γένος κύλικος τὴν λεπαστήν. e Μόσχος δ' ἐν ἐξηγήσει Ῥοδιακῶν Λέξεων κεραμεοῦν ἀγγεῖόν φησιν αὐτὸ εἶναι, ἐοικὸς ταῖς λεγομέναις πτωματίσιν, ἐκπεταλώτερον δέ. Ἀρτεμίδωρος δ' ὁ Ἀριστοφάνειος ποτήριον ποιόν. Ἀπολλοφάνης δὲ Κρησί (I 799 K)·

καὶ λεπαστά μ' ἀδύοινος εὐφρανεῖ δι' ἡμέρας.

Θεόπομπος Παμφίλῃ (ib. 744)·

1. 2 πυκνὴν ἐκπιοῦσ' A: corr. Schw 6 διδοὺς A: corr. Di 12 ἂν add. Toup 13 λαψάμενος pariter vitiosum ac λαψαμένοις, quod coni. Bergk; numeri videntur trochaici, ut ludam τῶν θεατῶν δ' ὅστις ἂν δι|ψῇ, λεπαστὴν ἐγχεάμενον ἔστιν ἐκχαρυβδίσαι (scil. apud inferos); λάψαι glossa fuit ad ἐκχαρυβδίσαι 20 πωματίσιν dubitanter Cas, fort. στοματίσιν 23 λεπαστὰν ἀδύοινον (η sup. α) εὐφραίνει A: corr. Pors, recte igitur ἀμέρας Mein 24 sqq haec ex altera Pamphilae editione (cf. litt. bc) esse coni. Schw

λεπαστὴ μάλα συχνή,
f ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον Ἀγαθοῦ Δαίμονος
περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποεῖ.

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς 'κύλιξ, φησί, μείζων,' παρατιθέμενος Τηλεκλείδου ἐκ Πρυτάνεων (I 215 K)·

καὶ μελιχρὸν οἶνον ἕλκειν
ἐξ ἡδυπνόου λεπαστῆς.

485 Ἕρμιππος Μοίραις (ib. 236)·

ἂν ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιών,
τῷ Διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα.

71. ΛΟΙΒΑΣΙΟΝ κύλιξ, ὥς φησι Κλείταρχος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός .... ᾧ τὸ ἔλαιον ἐπισπένδουσι τοῖς ἱεροῖς, σπονδεῖον δὲ ᾧ τὸν οἶνον, καλεῖσθαι λέγων καὶ λοιβίδας τὰ σπονδεῖα ὑπὸ Ἀντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου.

ΛΕΣΒΙΟΝ ὅτι ποτηρίου εἶδος, Ἡδύλος παρίστησιν ἐν Ἐπιγράμμασιν οὑτωσὶ λέγων·

b ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι, θαῦμα
κοὐ ψευδές, νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·
ἧς τόδε σοί, Παφίη, ζωραῖς μύρρῃσι θυωθὲν
κεῖται πορφυρέης Λέσβιον ἐξ ὑέλου.
ἣν ⟨σὺ⟩ σάου πάντως, ὡς καὶ πάντων ἀπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πόθων.

3 περιστατὸν A 7 ἡδύπνου Elmsl 9 ἐὰν A: corr. E, ἢν recte Pors 11 κλέαρχος A: corr. Verraert 12 haec mutila, supplendum fere ⟨ὁ δεῖνα δὲ λοιβάσιον ἢ λοιβεῖον⟩ ᾧ τὸ ἔλαιον ἐπισπ. τοῖς ἱεροῖς, cf. Poll. 10, 65 14 καὶ λοιβίδας K: λοιβίδας καὶ A 18 κάλλιστον A: corr. Mus 20 ζωρεσμιτρῃσι A: corr. K, ζωροῖς μέτροισι Iacobs 22 σὺ add. Di καὶ πάλι τῶν K ἐπ' ἐκείνης A: corr. Mus; ceterum Λέσβιον non est vasculum potatorium, sed in victoriae memoriam illa unguento repletum vasculum dedicat

ΛΟΥΤΗΡΙΟΝ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησί (II 418 K)·

κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, ⟨κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ⟩ κρουνεῖα; Α. ναί. c
λουτήρι' — ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστα δεῖ λέγειν;
ὄψει γὰρ αὐτός.

72. ΛΥΚΙΟΥΡΓΕΙΣ. φιάλαι τινὲς οὕτως καλοῦνται ἀπὸ Λύκωνος τοῦ κατεσκευασμένου, ὡς καὶ Κονώνειοι αἱ ὑπὸ Κόνωνος ποιηθεῖσαι. μνημονεύει [τοῦ Λύκωνος] Δημοσθένης ἐν τῷ [περὶ τοῦ στεφάνου κἀν τῷ] πρὸς Τιμόθεον ὑπὲρ χρέως λέγων οὕτως (31)· ‘φιάλας Λυκιουργεῖς δύο.’ [ἐν δὲ τῷ πρὸς Τιμόθεον γράφει· ‘δίδωσιν ἀποθεῖναι τῷ Φορμίωνι μετὰ τῶν d
χρημάτων καὶ ἄλλας φιάλας Λυκιουργεῖς δύο.’ Ἡρόδοτος δ' ἐν ζ' (c. 76) ‘προβόλους δύο Λυκιουργίδας ἡμιεργέας’, ὅτι ἀκόντιά ἐστι πρὸς λύκων θήραν ἐπιτήδεια ⟨ἢ⟩ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.] ὅπερ ἐξηγούμενος Δίδυμος ὁ γραμματικὸς (p. 314 Schm) τὰς ὑπὸ Λυκίου φησὶ κατεσκευασμένας. ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος Βοιώτιος ἐξ Ἐλευθερῶν, υἱὸς Μύρωνος τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ, ὡς Πολέμων φησὶν ἐν α' περὶ Ἀκροπόλεως (fr. 2 Pr). ἀγνοεῖ δ' ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον, ἀλλ' ἀπὸ πόλεων ἢ ἐθνῶν. Ἀριστοφάνης τε γὰρ ἐν e
Εἰρήνῃ φησί (143)·

4 ολκεῖα κρουνιαναι A, cf. p. 472 f 7 περὶ λυκιουργίδων φιαλῶν lemma cod. A 8 κονώνιοι AE 9—11 inclusa del. Preller 11 ὑπὲρ χρέως Cas: ὕβρεως A 12—17 del. Di (duce Schweighaeusero), cf. Harpocr. p. 122, 14 Bekk 13. 14 μετ' ἄλλων χρημάτων καὶ φιάλας Dem 15 δύο λυκοεργέας (vel λυκεργέας) Herod 17 ἢ add. K, duplex est explicatio 20 ἐξ ἐλευθέρων A: corr. Cas 24 καὶ ἐθνῶν Harpocr

τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.

Κριτίας τε ἐν τῇ Λακεδαιμονίων Πολιτείᾳ (FHG II 69)· 'κλίνη Μιλησιουργὴς καὶ δίφρος Μιλησιουργής, κλίνη Χιουργὴς καὶ τράπεζα Ῥηνιοεργής.' Ἡρόδοτός τε ἐν τῇ ἑβδόμῃ φησί (c. 76)· 'προβόλους δύο Λυκοεργέας.' μήποτ' οὖν καὶ παρὰ ⟨τῷ Ἡροδότῳ ὡς καὶ παρὰ⟩ τῷ Δημοσθένει γραπτέον Λυκιοεργέας, ἵν' ἀκούηται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.

73. ΜΕΛΗ. οὕτω καλεῖταί τινα ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἀνάξιππος ἐν Φρέατι λέγων οὕτως (III 301 K)·

f σὺ δὲ τὴν μέλην, Συρίσκε, ταυτηνὶ λαβὼν
ἔνεγκον ἐπὶ τὸ μνῆμ' ἐκείνῃ, μανθάνεις;
καὶ κατάχεον.

ΜΕΤΑΝΙΠΤΡΟΝ ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπὴν ἀπονίψωνται διδομένη κύλιξ. Ἀντιφάνης Λαμπάδι (II 68 K)·

Δαίμονος
Ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος.

487 Δίφιλος Σαπφοῖ (II 564 K)·

Ἀρχίλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα
μεστὴν Διὸς σωτῆρος, ἀγαθοῦ δαίμονος.

ἔνιοι δὲ τὴν μετὰ τὸ νίψασθαι πόσιν, ὡς Σέλευκος ἐν Γλώσσαις. Καλλίας δ' ἐν Κύκλωψι (I 695 K)·

καὶ δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας.

Φιλέταιρος Ἀσκληπιῷ (II 230 K)·

ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα

2 τε Mein: δὲ A   3. 4 κλίνη Μολοσσιουργὴς καὶ κλίνη Χιουργής E   3 requiritur δίφρος Θεσσαλουργής   4 ἔμβαθρα Ῥηνιουργῆ habet Poll. 7, 93   6 suppl. Schw, cf. Harp. l. s   7 ἵνα καίηται A: corr. Schw, ἵνα ὀνομάζηται Harp, fort. ἵνα καλῆται   9 μέλη non fuit vasculi nomen; deceptus Athenaeus vel potius Pamphilus ipse (cf. Hes. s. v) corrupta Anaxippei versus scriptura   12 ἔνεγκ' A: corr. Pors   14 ἐπὰν E

μεγάλην, ἐπειπὼν τῆς Ὑγιείας τοὔνομα. **Φιλόξενος** δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τινί φησι (fr. 4 B[4])·

σὺ δὲ τάνδε Βακχία b
εὔδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι.
πραύ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει.

Ἀντιφάνης Λαμπάδι (II 68 K)·

τράπεζα φυστημινεις, ἅμα δ' ἦν Δαίμονος
Ἀγαθοῦ μετάνιπτρον.

Νικόστρατος Ἀντερώσῃ (ib. 220)·

μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς Ὑγιείας ἔγχεον.

74. ΜΑΣΤΟΣ. **Ἀπολλόδωρος** ὁ Κυρηναῖος, ὡς **Πάμφιλός** φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν.

ΜΑΘΑΛΙΔΑΣ **Βλαῖσος** ἐν Σατούρνῳ φησίν· c

ἑπτὰ μαθαλίδας
ἐπίχε' ἡμῖν τῷ γλυκυτάτῳ.

Πάμφιλος δέ φησι· 'μήποτε ἐκπώματός ἐστιν εἶδος, ἢ μέτρον οἷον κύαθος.' **Διόδωρος** δὲ κύλικα ἀποδίδωσι.

75. ΜΑΝΗΣ ποτηρίου εἶδος. **Νίκων** Κιθαρῳδῷ (III 389 K)·

καὶ πάνυ τις εὐκαίρως 'προπίνω, φησί, ⟨σοί⟩,
πατριῶτα.' μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν ἁδρόν,
χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

1 ὑπειπὼν A: corr. Schw 5 τανδ' ἐκβακχια εὔδροσον A: τάνδε Βακχίου | εὐδρόσου Iacobs 8 ἅπαντας A: corr. Mein 10 sententia: '*mensae subiatae sunt*' ἅμα δ' ἦν K: ἀλλὰ μὴν A 18 ἐπίχεε ἡμῖν τῶι γλυκυτάτωι A, ἐπίχεον Mein; Blaesum pedestri sermone usum esse putat Wilam 19. 20 ἢ μέτρον, haec aliorum fuit interpretatio, cf. Hes. s. v 23. 24 προπίνων φησὶ πατριῶτα A: corr. Heringa 24 fort. μάνην δ' ἔλαβε coll. Poll. 6, 99

d *παρέθετο τὰ ἰαμβεῖα καὶ Δίδυμος* (p. 73sq Schm) *καὶ Πάμφιλος. καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκός, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον· ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ χάλκειον ἔφη κάρα, λέγων οὕτως* (fr. 494 N)·

τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος·
τῷ καλλικοτταβοῦντι νικητήρια
τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

Ἀντιφάνης Ἀφροδίτης Γοναῖς (II 33 K)·

ἐγὼ 'πιδείξω καθ' ἕν· ὃς ἂν τὸν κότταβον
ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ⟨*ποιήσῃ πεσεῖν —*
Β. πλάστιγγα;⟩ *ποίαν; τοῦτο τοὐπικείμενον*
e *ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον λέγεις;*
Α. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ — οὗτος ὁ κρατῶν γίνεται.
Β. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; Α. ἐὰν τύχῃ μόνον
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολύς. Β. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ Μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;

Ἕρμιππος Μοίραις (I 237 fr. 47,5 K)

ῥάβδον δ' ὄψει, φησί, τὴν κοτταβικὴν
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,
μάνης δ' οὐδὲν λατάγων ἀίει·
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις
f *παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας*
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν.

3 *ἐφ'* Bentl: *ἀφ'* A 4 *σάλμωνι* A: corr. Mus 4 et 8 *χαλκεῖον* A 10 *ἐγὼ διδάξω* XV p. 666 f, recte ut videtur *καθ' ἕν· ὃς* K: *καθόσον* A (*καθ' ὅν· ὃς* Schw) 11 *ἀφῃς* A: corr. p. 666 11. 12 suppl. Toup e schol. Luc. Lexiph. c. 3 12 *ποίαν* p. 666: *ποῖον ἂν* A *τὸ ὑποκείμενον* A: corr. p. 666 14 *οὗτος* p. 667 a: *ἵν' οὗτος* A 15 *θίγῃ* Iacobs 22 *αἰεί* A: corr. Iac

76. ΝΕΣΤΟΡΙΣ. περὶ τῆς ἰδέας τοῦ Νέστορος ποτηρίου φησὶν ὁ ποιητής (Λ 632)·

πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο· δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης 488
πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τούτοις ζητεῖται πρῶτον μὲν τί ποτ' ἐστὶ τὸ χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔπειτα τί τὸ οὔατα δ' αὐτοῦ τέσσαρ' ἔσαν. τὰ γὰρ ἄλλα ποτήριά φησιν ὁ Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος δύο ὦτα ἔχειν. πελειάδας δὲ πῶς ἄν τις ὑπόθοιτο νεμομένας περὶ ἕκαστον τῶν ὤτων; πῶς δὲ καὶ λέγει δύο πυθμένας εἶναι τοῦ ποτηρίου; ἰδίως δὲ καὶ τοῦτο λέ- b γεται ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι μογοῦντες ἐβάσταζον τὸ ποτήριον, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν. ταῦτα προθέμενος ὁ Ἀσκληπιάδης ζητεῖ περὶ τῶν ἥλων, πῶς πεπαρμένους αὐτοὺς δεῖ δέχεσθαι. οἳ μὲν οὖν λέγουσιν ἔξωθεν δεῖν ἐμπείρεσθαι τοὺς χρυσοῦς ἥλους τῷ ἀργυρῷ ἐκπώματι κατὰ τὸν τῆς ἐμπαιστικῆς τέχνης λόγον, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως σκήπτρου (Α 245)·

ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.

ἐμφαίνεται γὰρ ὡς τῶν ἥλων ἐμπεπερονημένων καθάπερ ἐπὶ τῶν ῥοπάλων. καὶ ἐπὶ τοῦ ξίφους τοῦ Ἀγαμέ- c μνονος (Λ 29)·

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι

3 δὲ om. A: add. E 5 πελιάδες A: corr. E 6 δύο AE, cf. p. 488f. 489f 13 πελιάδας A: corr. E 19. 20 δεῖν ἐμπείρεσθαι i. e. si quis imitandum susceperit

χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον.

Ἀπελλῆς μὲν οὖν ὁ τορευτὴς ἐπεδείκνυεν, φησίν, ἡμῖν ἔν τισι Κορινθιακοῖς ἔργοις τὴν τῶν ἥλων θέσιν. ἐξοχὴ δ' ἦν ὀλίγη τοῖς κολαπτῆρσιν ἐπηρμένη καὶ οἱονεὶ κεφαλίδας ἥλων ἀποτελοῦσα. πεπάρθαι δὲ λέγεται τοὺς ἥλους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ οὐχ ὅτι ἔξωθεν πρόσκεινται
d καὶ πεπαρμένοι εἰσίν, ἀλλ' ὅτι ἐμπεπαρμένοις ἐοίκασιν ἔξω τε ὀλίγῳ προὔχουσι, μετέωροι τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες. 77. καὶ περὶ τῶν ὤτων οὕτως διορίζονται, ὅτι εἶχεν μὲν δύο ὦτα ἄνω, καθότι καὶ τἄλλα ποτήρια, ἄλλα δὲ δύο κατὰ τὸ κύρτωμα μέσον ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν μικρά, παρόμοια ταῖς Κορινθιακαῖς ὑδρίαις. ὁ δὲ Ἀπελλῆς ἐντέχνως ἄγαν ὑπέδειξε τὴν τῶν τεσσάρων ὤτων σχέσιν ἔχουσαν ὧδε. ἐκ μιᾶς οἱονεὶ ῥίζης, ἥτις τῷ πυθμένι προσκυρεῖ, καθ' ἑκάτερον τὸ οὖς
e διασχιδεῖς εἰσι ῥάβδοι ἐπ' ἀμφοῖν, οὐ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστῶσαι διάστημα. αὗται μέχρι τοῦ χείλους διήκουσαι τοῦ ποτηρίου καὶ μικρὸν ἔτι μετεωριζόμεναι κατὰ μὲν τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀγγείου φυλάττουσι τὴν διάσχισιν, κατὰ δὲ τὸ ἀπολῆγον πρὸς τὴν τοῦ χείλους ἔρεισιν πάλιν συμφυεῖς ⟨εἰσιν⟩. καὶ γίνεται τὸν τρόπον τοῦτον τέτταρα ὦτα. τοῦτο δὲ οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπ' ἐνίων ποτηρίων τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς θεωρεῖται, μάλιστα δὲ τῶν λεγομένων Σελευκίδων. τὸ δ' ἐπὶ τῶν
f δυεῖν πυθμένων ζητούμενον, πῶς λέγεται τὸ δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν, διαλύουσιν οὕτως τινές. τῶν πο-

1 χρύσεοι A 14 ἐπέδειξε K 16 προσκυρρει A: corr. E καθ' ἑκάτερον τὸ οὖς i. e. *ad utriusque ansae latus* 17 ἀπ' om. E 22 συμφυεῖς A συμφύονται E, εἰσιν add. Wilam 25 ἥκιστα δὲ E τὸ δὲ περὶ τῶν E

τηρίων τινὰ μὲν ἕνα πυθμένα ἔχειν τὸν φυσικὸν καὶ συγκεχαλκευμένον τῷ ὅλῳ ποτηρίῳ, καθότι τὰ λεγόμενα κυμβία καὶ τὰς φιάλας καὶ εἴ τι φιαλῶδές ἐστι τὴν ἰδέαν· τινὰ δὲ δύο, ὥσπερ τὰ ᾠοσκύφια καὶ τὰ κανθάρια καὶ τὰς Σελευκίδας καὶ τὰ καρχήσια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· ἕνα μὲν γὰρ εἶναι πυθμένα τὸν κατὰ τὸ κύτος συγκεχαλκευμένον ὅλῳ τῷ ἀγγείῳ, ἕτερον δὲ τὸν πρόσθετον, ἀπὸ ὀξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δ' εἰς πλατύτερον, ἐφ' οὗ ἵσταται τὸ ποτήριον. καὶ τὸ τοῦ 489 Νέστορος οὖν δέπας φασὶν εἶναι τοιοῦτον. δύναται δὲ καὶ δύο πυθμένας ὑποτίθεσθαι, τὸν μὲν οἷον τοῦ ποτηρίου φέροντα τὸν ὅλον ὄγκον [καὶ] κατὰ μείζονα κυκλοειδῆ περιγραφὴν ἔξαρσιν ἔχοντα τοῦ ὕψους σύμμετρον, τὸν δὲ κατ' ἐλάττω κύκλον συνεχόμενον ἐν τῷ μείζονι, καθ' ὅσον συννεύειν συμβέβηκεν εἰς ὀξὺ τὸν φυσικὸν τοῦ ποτηρίου πυθμένα, ὥστε ὑπὸ δυοῖν πυθμένοιν φέρεσθαι τὸ ἔκπωμα. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ ἐν Ῥόδῳ λέγεται τὴν Νεστορίδα κατασκευάσαι τῶν μαθητῶν αὐτῷ συνενεγκάντων τἀργύριον· ὅπερ b Προμαθίδας ὁ Ἡρακλεώτης ἐξηγούμενος τὴν κατὰ τὸν Διονύσιον διάταξίν φησιν σκύφον εἶναι παρακειμένως ἔχοντα τὰ ὦτα, καθάπερ αἱ δίπρῳροι τῶν νεῶν, περὶ δὲ τὰ ὦτα τὰς περιστεράς· ὡσπερεὶ δέ τινα ῥοπάλια δύο ὑποκεῖσθαι τῷ ποτηρίῳ πλάγια διὰ μήκους· ταῦτα δ' εἶναι τοὺς δύο πυθμένας. ὁποῖόν τι καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν ἐν Καπύῃ πόλει τῆς Καμπανίας ἀνα-

1 ἔχει AE: corr. Schw 5 τὰ καρχήσια E: καρχήσια A 7 συγχαλκευόμενον A: corr. E 10 δύναται i. e. δυνατόν ἐστι 12 καὶ del. Wilam 14. 15 ἐν τῷ μείζονι K: ἐν κύκλῳ μείζονι AE 21. 22 planius dixisset παρακειμένως ἔχοντα τὰ ὦτα ἑκατέρωθεν δύο καὶ δύο, cf. Aristarchi verba schol. Λ 632

κείμενον τῇ Ἀρτέμιδι ποτήριον, ὅπερ λέγουσιν ἐκεῖνοι
c Νέστορος γεγονέναι· ἔστι δὲ ἀργύρεον, χρυσοῖς γράμμασιν ἐντετυπωμένα ἔχον τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη.

78. 'ἐγὼ δέ, φησὶν ὁ Μυρλεανός, τάδε λέγω περὶ τοῦ ποτηρίου. οἱ παλαιοὶ καὶ τὰ περὶ τὴν ἥμερον τροφὴν πρῶτοι διαταξάμενοι τοῖς ἀνθρώποις, πειθόμενοι τὸν κόσμον εἶναι σφαιροειδῆ, λαμβάνοντες ἔκ τε τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης ⟨τοῦ⟩ σχήματος ἐναργεῖς τὰς φαντασίας, καὶ τὰ περὶ τὴν ἀίδιον τροφὴν τῷ περιέχοντι κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σχήματος ἀφομοιοῦν εἶναι δίκαιον ἐνόμιζον. διὸ τὴν τράπεζαν κυκλοειδῆ κατεσκευάσαντο καὶ τοὺς τρίποδας τοὺς τοῖς θεοῖς καθ-
d αγιζομένους, φθόεις κυκλοτερεῖς καὶ ἀστέρας ἔχοντας, οὓς καὶ καλοῦσι σελήνας. καὶ τὸν ἄρτον δ' ἐκάλεσαν ὅτι τῶν σχημάτων ὁ κύκλος ἀπήρτισται καὶ ἔστι τέλειος. καὶ τὸ ποτήριον οὖν τὸ δεχόμενον τὴν ὑγρὰν τροφὴν κυκλοτερὲς ἐποίησαν κατὰ μίμημα τοῦ κόσμου. τὸ δὲ τοῦ Νέστορος καὶ ἰδιαίτερόν ἐστιν. ἔχει γὰρ καὶ ἀστέρας, οὓς ἥλοις ὁ ποιητὴς ἀπεικάζει διὰ τὸ τοὺς ἀστέρας περιφερεῖς εἶναι τοῖς ἥλοις ὁμοίως καὶ ὥσπερ ἐμπεπηγέναι τῷ οὐρανῷ, καθὼς καὶ Ἄρατός φησιν ἐπ' αὐτῶν (453)·

e οὐρανῷ αἰὲν ἄρηρεν ἀγάλματα νυκτὸς ἰούσης.

περιττῶς δὲ καὶ τοῦτ' ἔφρασεν ὁ ποιητής, τοὺς χρυ

8 τοῦ add. Wilam ἐνεργεῖς A: corr. E 8. 9 τὰς φαντασίας Cas: καὶ τὰς φαντασίας A φαντασίας E 9 τὰ περὶ ς: τὰς περὶ A στροφὴν A: corr. Cas, qui ἀίδιον temptare non debebat 12sqq fort. τρίποδας ἀστέρας ἔχοντας (quales expressi sunt in nummis Crotoniatarum) καὶ τοὺς τοῖς θεοῖς καθαγιζομένους φθόεις κυκλοτερεῖς, οὓς καὶ καλ. σελήνας, cf. Hes. s. σελήνας 15 ⟨μάλιστα⟩ ἀπήρτισται requirit Schw 20 ὥσπερ Wilam: ὡς A, om. E, conieceram ὡς ⟨ἥλους⟩

σοῦς ἥλους παρατιθεὶς τῇ τοῦ ἀργυροῦ ἐκπώματος φύσει, τὴν τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐκτυπῶν κατὰ τὴν ἰδέαν τῆς χρόας οὐσίαν. ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς ἀργύρῳ προσέοικεν, οἱ δὲ ἀστέρες χρυσῷ διὰ τὸ πυρῶδες.' 79. ὑποθέμενος οὖν κατηστερισμένον τὸ τοῦ Νέστορος ποτήριον μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τὰ κράτιστα τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, οἷς δὴ τεκμαίρονται τὰ περὶ τὴν ζωὴν οἱ ἄνθρωποι· ʽλέγω δὲ τὰς πελειάδας. ὅταν f
γὰρ εἴπῃ·

δύο δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο,

πελειάδας οὐ σημαίνει τὰς ὄρνιθας, ἅς τινες ὑπονοοῦσι περιστερὰς εἶναι, ἁμαρτάνοντες. ἕτερον γὰρ εἶναί φησιν Ἀριστοτέλης (h. a. V 544 b2) πελειάδα καὶ ἕτερον περιστεράν. πελειάδας δ' ὁ ποιητὴς καλεῖ νῦν τὰς Πλειάδας, πρὸς ἃς σπόρος τε καὶ ἀμητὸς καὶ τῶν καρπῶν, ἀρχὴ γενέσεως καὶ συναιρέσεως, καθά φησι καὶ Ἡσίοδος (op. 383)·

Πληιάδων Ἀτλαιγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμητοῖ', ἀρότοιο δὲ δυσομενάων. 490

καὶ Ἄρατος (264)·

αἳ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομασταὶ
ἦρι καὶ ἑσπέριαι, Ζεὺς δ' αἴτιος, εἱλίσσονται·
ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο
σημαίνειν ἐπένευσεν ἐπερχομένου τ' ἀρότοιο.

τὰς οὖν τῆς τῶν καρπῶν γενέσεως καὶ τελειώσεως προ-

1 fort. περιτιθεὶς 5 κατεστηρισμένον A: corr. E 7 fort. ἄστρων 8 οἱ add. E: om. A πελιάδας ubique A: ubique corr. E 10 δύο AE 12 ἃς K: ὡς AE 16. 17 ἀμητὸς γίνεται τῶν καρπῶν K 17 συναίρεσις AE: corr. K 19 πλειάδων ἀτλαιγενέων A πληιάδων ἀτλαγενέων E 20 ἄρχεσθαι (ἄρχεσθ' E) ἀμητοῖο AE

σημαντικὰς Πλειάδας οἰκείως ἐνετόρευσε τῷ τοῦ σοφωτάτου Νέστορος ὁ ποιητὴς ποτηρίῳ· καὶ γὰρ τοῦτο τῆς
b ἑτέρας τροφῆς δεκτικὸν ἀγγεῖον. διὸ καὶ τῷ Διὶ τὴν ἀμβροσίαν τὰς Πελειάδας φέρειν φησί (μ 62)·

τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ Πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι.

οὐ γὰρ τὰς πελειάδας τὰς ὄρνεις φέρειν νομιστέον τῷ Διὶ τὴν ἀμβροσίαν, ὡς ⟨οἱ⟩ πολλοὶ δοξάζουσιν (ἄσεμνον γάρ), ἀλλὰ τὰς Πλειάδας. οἰκεῖον γὰρ τὰς προσημαινούσας τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τὰς ὥρας, ταύτας καὶ τῷ Διὶ φέρειν τὴν ἀμβροσίαν. διόπερ ἀπὸ τῶν πτηνῶν αὐτὰς χωρίζει λέγων·

c τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ Πέλειαι.

ὅτι δὲ τὰς Πλειάδας τὸ ἐνδοξότατον τῶν ἀπλανῶν ἄστρων ὑπείληφε, δῆλον ἐκ τοῦ προτάττειν αὐτὰς κατὰ τὴν τῶν ἄλλων συναρίθμησιν (Σ 485)·

ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν.

d ἐπλανήθησαν δ' οἱ πολλοὶ νομίζοντες τὰς πελειάδας ὄρνεις εἶναι πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ποιητικοῦ σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ γράμματος· ἔπειτα δ' ὅτι τὸ τρήρωνες μόνον ἐδέξαντο εἶναι ἐπίθετον πελειάδων, ἐπεὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν εὐλαβὴς ἡ ὄρνις αὕτη· τρεῖν δ' ἐστὶ τὸ εὐλαβεῖσθαι. πιθανὸν δ' ἐστὶ τὸ ἐπίθετον καὶ ἐπὶ τῶν Πλειάδων τιθέμενον· μυθεύονται γὰρ καὶ

1 ἐνετόρνευσε AE: corr. Hemsterhuis 2. 3 τῆς ἑκατέρας Schw 5 τοῦ δὲ ποτῆτα A 5. 6 πέλεια τρήρων ἔσται τ' A 8 οἱ add. Dobr, cf. litt d 13 τοῦ δὲ ποτῆτα A 14 τὸ ἐνδοξότατον τῶν ἀπλανῶν K: τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ ἀπλανῶν AE 16 τῶν ἄλλων E: ἄλλων A 20 πλειάδας AE: corr. K

αὗται τὸν Ὠρίωνα φεύγειν, διωκομένης τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληιόνης ὑπὸ τοῦ Ὠρίωνος. 80. *ἡ δὲ τοῦ ὀνό-* e
ματος ἐκτροπή, καθ' ἣν αἱ Πλειάδες λέγονται Πέλειαι καὶ Πελειάδες, παρὰ πολλοῖς ἐστι τῶν ποιητῶν. πρώτη δὲ Μοιρὼ ἡ Βυζαντία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὁμήρου ποιημάτων ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένῃ φάσκουσα τὴν ἀμβροσίαν τῷ Διὶ τὰς Πλειάδας κομίζειν. Κράτης δ' ὁ κριτικὸς (p. 53 W) *σφετερισάμενος αὐτῆς τὴν δόξαν ὡς ἴδιον ἐκφέρει τὸν λόγον. καὶ Σιμωνίδης δὲ τὰς Πλειάδας Πελειάδας εἴρηκεν ἐν τούτοις* (fr. 18 B⁴)·

δίδωτι δ' εὖχος Ἑρμᾶς ἐναγώνιος, f
Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς, ἔτικτε δ' Ἄτλας
ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν τάν γ' ἔξοχον εἶδος,
ταὶ καλέονται Πελειάδες οὐράνιαι.

σαφῶς γὰρ τὰς Πλειάδας οὔσας Ἄτλαντος θυγατέρας Πελειάδας καλεῖ, καθάπερ καὶ Πίνδαρος (Nem. 2, 16).

ἐστὶ δ' ἐοικὸς
ὀρειᾶν γε Πελειάδων
μὴ τηλόθεν Ὠαρίων' ἀνεῖσθαι.

σύνεγγυς γάρ ἐστιν ὁ Ὠρίων τῇ ἀστροθεσίᾳ τῶν Πλειάδων· διὸ καὶ ὁ περὶ ταύτας μῦθος, ὅτι φεύγουσι μετὰ τῆς μητρὸς τῆς Πληιόνης τὸν Ὠρίωνα. ὀρείας δὲ λέγει

2 *πληιόμης* A: corr. E 12 *δευτεσερμας* A: corr. Iacobs 13 *Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου παῖς* Bergk ex schol. Pind. Nem. 2, 16, *Ἑρμᾶς ἐναγώνιος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου | Μαιάδος παῖς· τίκτε δ' Ἄτλας* Wilam 14 *ἑπτὰ* Mus: *ἐπιτα* A *φίλαν θυγατερων* A: corr. Schneidewin *τάν γ'* corruptum, fort. *τὰν μίαν ἔξοχον εἶδος* 15 *ταὶ καλέονται* Hartung: *ἀγκαλέονται* A 16 *πελιάδας* A 19 *οριαν γε* A *ὀρίαν* (om. *γε*) E 20 *ὀαρίων ἀνεισθαι* A *ὀαρίωνα νεῖσθαι* E, v. Pindari codd 23 *οριας* A *ὀρίας* E

τὰς Πλειάδας ἐν ἴσῳ τῷ οὐρείας κατὰ παράλειψιν τοῦ ῡ,
491 ἐπειδὴ κεῖνται ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ ταύρου. καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαίζων τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν (fr. 312 N)·

αἱ δ' ἕπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνυμασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοῦ στέγῃ
κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἴρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. ἡ δὲ Μοιρὼ καὶ αὐτὴ τὸν τρόπον τοῦτόν φησι·

b Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς νιν
ἠείδει μακάρων· ὃ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τράφον ἄντρῳ
ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων·
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων
γαμφηλῇ φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.
τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν.
ὣς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμήν,
c αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσι.

καὶ Σιμμίας δ' ἐν τῇ Γοργοῖ φησιν·

αἲ θέρος ὠκεῖαι πρόπολοι πίλναντο Πέλειαι.

Ποσείδιππός τ' ἐν τῇ Ἀσωπίᾳ·

οὐδέ τοι ἀκρόνυχοι ψυχραὶ δύνουσι Πέλειαι.

2 οὐρίας AE, cf. schol. Pind 3 fort. δ' ⟨ἔτι⟩ 6 οὐρανοστεγῆ A: corr. Wilam 7 ἔνθεν Herw 14 τράφεν A: corr. Schw 17 γαμφηλῆς E, requiro πέτρης nomen velut Ταλλαίης φορεεσκοπετὸν A φορέεσκε (om. ποτὸν) E: corr. Camerar 23 αἲ θέρος A: legebatur αἰθέρος, qua lectione nihil probare poterat Asclepiades, fort. ὠκεῖαι θέρεος 24 ποσίδιππος A Ἀσωπίδι Mein, cf. ad XIII p. 596c

Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ ῥητῶς αὐτὰς εἶπεν ὁμωνυμεῖν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις (PL III 556 B[4])·

αἵ τε ποταναῖς
ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κεῖσθε.

καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ Πελειάδας αὐτὰς λέγει fr. 9 Rz·

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας. d

καὶ πάλιν (fr. 10)·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν (fr. 11)·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

οὐδὲν οὖν ἄπιστον καὶ Ὅμηρον τὰς Πλειάδας κατὰ ποιητικὸν νόμον Πελειάδας ὠνομακέναι. 81. *ἀποδεδειγμένου οὖν τοῦ ὅτι Πλειάδες ἦσαν ἐντετορευμέναι τῷ ποτηρίῳ, καθ' ἕκαστον τῶν ὤτων δύο ὑποθετέον εἴτε βούλεταί τις ὀρνιθοφυεῖς κόρας εἴτ' αὖ καὶ ἀνθρωποειδεῖς, ἄστροις δὲ πεποικιλμένας. τὸ μέντοι 'ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέθοντο' οὐχ ὡς περὶ ἓν ἕκαστον* e *ἀκουστέον· γενήσονται γὰρ οὕτως η' τὸν ἀριθμόν· ἀλλ' ἐπείπερ ἔσχισται μὲν ἑκάτερον τῶν ὤτων εἰς δύο σχίσεις, τούτων δ' αὖ συνάφεια κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπόληξιν, ἕκαστον μὲν ἂν λέγοιτο καθὸ τέτταρες αἱ πᾶσαι σχίσεις τῶν ὤτων, ἑκάτερον δὲ καθὸ συμφυῆ πάλιν ἐπὶ τέλει γίνεται τῆς ἀποστάσεως αὐτῶν. ὅταν οὖν εἴπῃ·*

δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν,

5 *νεῖσθε* Mein 8 *τάσδε* A: corr. Herm 15 *ἐντετορνευμέναι* A: corr. E 23 fort. *ἀπόληξιν*, cf. p. 488e 25 *ἀνα στάσεως* AE: corr. K, cf. p. 488e 28 *δύο* E

f καθ' ἑκατέραν τὴν σχίσιν τῶν ὤτων ἀκουσόμεθα μίαν πελειάδα· ἃς δοιὰς εἶπεν καθὸ συμφυεῖς εἰσιν ἀλλήλαις καὶ συνεζευγμέναι. τὸ γὰρ δοιοὶ καὶ δοιαὶ σημαίνει καὶ τὸ κατ' ἀριθμὸν εἶδος, τὸ δύο, οἷον (δ 129)·

δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

καὶ (π 253) ʻδοιὼ θεράποντεʼ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συμφυὲς καὶ τὸ συνεζευγμένον κατ' ἀριθμόν, ὡς ἐν τούτοις (ε 476)·

δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὃ μὲν φυλίης, ὃ δ' ἐλαίης.

492 γενήσονται οὖν ἐπὶ τῶν ὤτων τέσσαρες πελειάδες.

82. ἔπειθ' ὅταν ἐπενέγκῃ τὸ

δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν,

ἀκουστέον οὐ πυθμένας δύο, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν ἀναγνωστέον, ὡς ὁ Θρᾷξ Διονύσιος, ἀλλὰ κατὰ σύνθετον ὑποπυθμένες, ὅπως ἐπὶ τῶν πελειάδων ἀκούωμεν, ὅτι τέσσαρες μὲν ἦσαν ἐπὶ τῶν ὤτων, δύο δὲ ὑποπυθμένες, τουτέστιν ὑπὸ τῷ πυθμένι οἷον ὑποπυθμένιοι·
b ὥστε διακρατεῖσθαι τὸ δέπας ὑπὸ δυεῖν Πελειάδων ὑποκειμένων τῷ πυθμένι, ἓξ δὲ τὰς πάσας γενέσθαι Πλειάδας, ἐπείπερ ὁρῶνται τοσαῦται, λέγονται δὲ ἑπτά, καθότι καὶ Ἄρατός φησιν (257)·

ἑπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώποις καλέονται,
ἓξ οἶαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.
οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθὴς ἐκ Διὸς ἀστήρ,
ἐξ οὗ καὶ γενεῆθεν ἀκούομεν, ἀλλὰ μάλ' αὔτως
εἴρητ'. ἑπτὰ δ' ἐκεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται...

3 καὶ αἱ δοιαὶ A: corr. E 6 δύο θεράποντε A δοιὼ θεράποντες E 9 δυοὺς A: corr. E 11 γενήσοντ' A 14 δύο E 17 ἀκούσωμεν E 21 fort. γίνεσθαι 28 εἴρηται A

[ἓξ οἷαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν]. τὸ ὁρώμενον c
οὖν ἐν τοῖς ἄστροις καὶ ἐν τῇ φαινομένῃ κατασκευῇ προσηκόντως ἐτόρευσεν. τοῦτο μέντοι καὶ ἐπὶ τοῦ Διὸς σημαίνειν πείθονται τὸν ποιητὴν ὅταν λέγῃ (μ 62)·

τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν.
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη.
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι,

ὑπὸ τῆς ὀξύτητος τῶν πλαγκτῶν πετρῶν καὶ τῆς λειό- d
τητος ἀφαιρεῖσθαι λέγων μίαν τῶν Πλειάδων, ἄλλην δὲ πρὸς τοῦ Διὸς ἐνίεσθαι χάριν τοῦ σῴζειν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ποιητικῶς αἰνιττόμενος ὅτι τῶν Πλειάδων ἓξ ὁρωμένων ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἀπόλλυται, λέγονται δὲ καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἑπτά.
83. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας οὐκ οἰκείως τῷ ποτηρίῳ ἐντετυπῶσθαι τὰς Πλειάδας, ξηρῶν τροφῶν οὔσας σημαντικάς, λεκτέον ὅτι τὸ δέπας ἀμφοτέρων τῶν τροφῶν ἐστιν δεκτικόν. κυκεὼν γὰρ ἐν αὐτῷ γίνεται· τοῦτο e
δ' ἐστὶ πόσις ἐν τῷ κράματι τυρὸν ἔχουσα καὶ ἄλφιτον· ἄμφω δὲ ταῦτα κυκώμενα καὶ οὕτω πινόμενα λέγει ὁ ποιητής (Λ 624)·

624 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκεῶ ἐυπλόκαμος Ἑκαμήδη . . .
628 ἥ σφωιν ⟨πρῶτον⟩ μὲν ἐπιπροίηλε τράπεζαν
⟨καλὴν κυανόπεζαν⟩ ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,

1 versum incommode iteratum del. ς 5 τοῦ δὲ ποτῆτα A: corr. E 6 αἵ τ' AE 7 λεις A: corr. E 8 ἀνίησιν A: corr. E 11 τοὺς Διὸς A: corr. E 22 κυκεῶ etiam Homeri cod. Laur. D 23. 24 inclusa om. A 24 αὐτασ ἐπ' A 26 ἐπι δ' ἀλφίτου A

f πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός...
638 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν
οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
πινέμεναι δ' ἐκέλευεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκεῶ.

84. τὸ δὲ
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
493 πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν

οὐκ ἀκουστέον ἐπὶ μόνων Μαχάονος καὶ Νέστορος, ὡς οἴονταί τινες, τὸ ὃς ἀντὶ τοῦ ὃ λαμβάνοντες ἐπὶ τοῦ Μαχάονος·

ἀλλ' ὃς μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,

ἐκ τοῦ μογέων δηλοῦσθαι νομίζοντες, ἐπειδὴ τέτρωται. ὅτι δὲ καθ' Ὅμηρον ὁ Μαχάων οὐ τέτρωται ἐν ἄλλοις δειχθήσεται. ἀγνοοῦσιν δ' ὅτι τὸ ἄλλος Ὅμηρος οὐκ ἐπὶ μόνων Μαχάονος καὶ Νέστορος ἔθηκε, δύο γὰρ
b οὗτοι πίνουσιν, ἀλλ' εἶπεν ἂν ἕτερος. τοῦτο γὰρ ἐπὶ δύο τάσσεσθαι πέφυκεν, ὡς καὶ ἐπὶ τούτων (Γ 103)·

οἴσετε δ' ἄρν' ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν.

ἔπειτα δὲ τὸ ὃς ἀντὶ προτακτικοῦ τοῦ ὃ Ὅμηρος οὐδέποτε τίθησι· τοὔμπαλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ὃς ὑποτακτικοῦ παραλαμβάνει τὸ προτακτικὸν ὅ, οἷον (Z 153)·

ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν.

ἐλλείπει οὖν τὸ τις μόριον· τὸ γὰρ πλῆρές ἐστιν 'ἄλλος
c μέν τις μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν,' ὡς παντὸς ἀνθρώπου μόλις ἂν ἀποκινήσαντος ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸ ποτήριον, τοῦ δὲ Νέστορος αὐτὸ ῥαδίως βαστάζοντος δίχα

2 θεοῖσιν A 5 κυκεῶ etiam Homeri cod. Vindob 12 ἀλλ' ὃ μὲν A: corr. E 19 ἕτερον μὲν λευκὸν A: corr E 23 ἐνθάδε A 27 ἀποκινήσοντος A: corr. ed. Bas

πόνου καὶ κακοπαθείας. τὸ γὰρ ποτήριον ὑφίσταται μέγα [καὶ] κατὰ τὸ κύτος καὶ βαρὺ τὴν ὁλκήν, ὅπερ φιλοπότης ὢν ὁ Νέστωρ ἐκ τῆς συνεχοῦς συνηθείας ῥᾳδίως βαστάζειν ἔσθενε. 85. Σωσίβιος δ' ὁ λυτικὸς προθεὶς τὰ ἔπη·

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν, d

γράφει κατὰ λέξιν· 'νῦν τὸ μὲν ἐπιτιμώμενόν ἐστι τῷ ποιητῇ ὅτι τοὺς μὲν λοιποὺς εἶπε μογέοντας ἀείρειν τὸ δέπας, τὸν δὲ Νέστορα μόνον ἀμογητί. ἄλογον δ' ἐδόκει Διομήδους καὶ Αἴαντος, ἔτι δ' Ἀχιλλέως παρόντων εἰσάγεσθαι τὸν Νέστορα γενναιότερον, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα. τούτων τοίνυν οὕτως κατηγορουμένων τῇ ἀναστροφῇ χρησάμενοι ἀπολύομεν τὸν ποιητήν. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ ἑξαμέτρου 'πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ e γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν' ἀπὸ τοῦ μέσου ἐξελόντες τὸ γέρων τάξομεν τοῦ πρώτου στίχου πρὸς τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τὸ ἄλλος μέν, εἶτα τὸ ἐξ ἀρχῆς συνεροῦμεν 'ἄλλος μὲν γέρων μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης πλεῖον ἐόν, ὁ δὲ Νέστωρ ἀπονητὶ ἄειρεν.' νῦν οὖν οὕτω τεταγμένων ὁ Νέστωρ φαίνεται τῶν μὲν λοιπῶν πρεσβυτῶν μόνος τὸ δέπας ἀμογητὶ ἀείρων.' ταῦτα καὶ ὁ θαυμάσιος λυτικὸς Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχαρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυθρυλήτους ταύτας καὶ [τὰς] τοιαυτας λύσεις Πτο- f λεμαῖος ὁ Φιλάδελφος βασιλεύς. λαμβάνοντος γὰρ αὐτοῦ σύνταξιν βασιλικήν, μεταπεμψάμενος τοὺς ταμίας

2 καὶ del. K 3 φιλοπώτης A: corr. E 9 εἶπε Madvig: ἔστι A, ἔφη Wilam 14 sqq graece haec sic fere dicenda erant ἀπὸ ⟨κοινοῦ⟩ γὰρ τούτου τοῦ ἑξαμέτρου 'πλεῖον — ἄειρεν' ἐκ τοῦ μέσου ἐξελόντες (nihil nisi ἀπὸ τοῦ μέσου ἐξελόντες E) 20 ἀμογητὶ schol. (B) Λ 636 21 μὲν om. E 23 διέπαιξεν E 24 τὰς del. K

ἐκέλευσεν, ἐὰν παραγένηται ὁ Σωσίβιος ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῆς συντάξεως, λέγειν αὐτῷ ὅτι ἀπείληφε. καὶ μετ' οὐ πολὺ παραγενομένῳ καὶ αἰτοῦντι εἰπόντες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον, ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ προσελθὼν κατεμέμφετο τοὺς ταμίας. Πτολεμαῖος ⟨δὲ⟩
494 μεταπεμψάμενος αὐτοὺς καὶ ἥκειν κελεύσας μετὰ τῶν βιβλίων, ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαί εἰσι τῶν τὰς συντάξεις λαμβανόντων, λαβὼν ταύτας εἰς χεῖρας [ὁ βασιλεὺς] καὶ κατιδὼν ἔφη καὶ αὐτὸς ἀπειληφέναι αὐτὸν οὕτως· ἦν ὀνόματα ἐγγεγραμμένα ταῦτα, Σωτῆρος Σωσιγένους Βίωνος Ἀπολλωνίου [Δίωνος]· εἰς ἃ ἀποβλέψας ὁ βασιλεὺς εἶπεν 'ὦ θαυμάσιε λυτικέ, ἐὰν ἀφέλῃς τοῦ Σωτῆρος τὸ σω καὶ τοῦ Σωσιγένους τὸ σι καὶ τοῦ Βίωνος τὴν πρώτην συλλαβὴν [βι] καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ Ἀπολλωνίου, εὑρήσεις σαυτὸν ἀπειληφότα κατὰ τὰς σὰς
b ἐπινοίας. καὶ 'ταῦτ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτοῦ πτεροῖς' κατὰ τὸν θαυμάσιον Αἰσχύλον (Myrmid. fr. 139 N) ἁλίσκῃ, ἀπροσδιονύσους λύσεις πραγματευόμενος.'

86. ΟΛΜΟΣ ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμένον. Μενεσθένης ἐν δ' Πολιτικῶν γράφει οὕτως (FHG IV 451)· 'ἀλβατάνης δὲ στρεπτὸν καὶ ὅλμον χρυσοῦν. ὁ δὲ ὅλμος ἐστὶ ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμένον, ὕψος ὡς πυγονιαῖον.'

87. ΟΞΥΒΑΦΟΝ. ἡ μὲν κοινὴ συνήθεια οὕτως καλεῖ

4 ἦγον E 5 δὲ add. Mus, et legit fort. E, ubi haec ὁ δὲ βασιλεὺς ἥκειν αὐτοὺς κελεύσας (om. ὁ βασιλεὺς v. 8) 8 λαβὼν ταῦτα Mein ὁ βασιλεὺς del K, v. ad v. 5 9 εἰληφέναι AE: corr. K οὕτως A: ταύτας οὕτως E 11 Ἀπολλωνίου Lehrs: ἀπόλλωνος AE Δίωνος om. E, del. Lehrs 14 βι om E, del. Herw 15 ἀπόλλωνος A: corr. Lehrs 16 σαυτοῦ E 20 Μενεσθένης iure suspectus Dalecampio 21 ἀλβατάνης nomen sine dubio peregrinum idque corruptum 23 πυγωνιαῖον A: corr. E

τὸ ὄξους δεκτικὸν σκεῦος· ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα ποτηρίου, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος μὲν ἐν Πυτίνῃ οὕτως (I 70 K)·

πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἂν c
ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε, τοῦ λίαν πότου;
ἐγῷδα. συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τοὺς χόας
καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν
καὶ τἄλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον,
κοὐδ' ὀξύβαφον οἰνηρὸν ἔτι κεκτήσεται.

ὅτι δέ ἐστι τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κεραμέας σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι διὰ τούτων (II 71 K)· γραῦς ἐστι φίλοινος ἐπαινοῦσα κύλικα μεγάλην καὶ ἐξευτελίζουσα τὸ ὀξύβαφον ὡς βραχύ. d
εἰπόντος οὖν τινος πρὸς αὐτήν ⟨'σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι', λέγει⟩·

τοῦτο μέν σοι πείσομαι.
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὗ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ
ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν·
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ ⟨σε⟩,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὕνεκα.

κἀν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους (I 410 K) ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ᾔτουν e
ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφω δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἡγητέον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ᾔτουν. καὶ τὸ τοῖς ἀποκοτταβίζουσι δὲ ὀξύβαφον τιθέμενον εἰς ὃ τὰς λά-

1 δὲ καὶ E: δὲ A 12 τὸ ὀξύβαφον Koppiers: τὴν κύλικα A 13 suppl. Schw coll. X p. 446c 14 πίσομαι A: corr. Mus 17 οὖ μεν οὐ μεν ἀρτίως γὰρ A: corr. p. 446 20 σε add. p. 446 21 τῆς ἀσφαλείας A: corr. p. 446 23 ἀκουσώμεθα A: corr. Mus 27 accuratius XV p. 667e

ταγας ἐγχέουσιν οὐκ ἄλλο τι ἂν εἴη ἢ ἐκπέταλον ποτήριον. μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου καὶ Εὔβουλος ἐν Μυλωθρίδι (II 186 K)·

καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρω
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν· εἶθ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὄξος αὐτὸν εἶναι γνήσιον,
f τὸ δ' ὄξος οἶνον αὐτὸ μᾶλλον θατέρου.

88. ΟΙΝΙΣΤΗΡΙΑ. οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν σκόλλυν ἔφηβοι, φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἴνου, ὃ καλοῦσιν οἰνιστηρίαν, καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσι διδόασι πιεῖν.

ΟΛΛΙΞ. Πάμφιλος ἐν Ἀττικαῖς Λέξεσι τὸ ξύλινον ποτήριον ἀποδίδωσι.

89. ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. Ποσειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν ἕκτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG III 264) ὡς οὕτω
495 καλουμένων τινῶν ποτηρίων μέμνηται γράφων οὕτως· 'ἦσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι καὶ συνδέσεις τούτων μέχρι δικοτύλων· καὶ Παναθηναικὰ μέγιστα, τὰ μὲν δίχοα, τὰ δὲ καὶ μείζονα.'

ΠΡΟΑΡΟΝ κρατὴρ ξύλινος, εἰς ὃν τὸν οἶνον κιρνᾶσιν οἱ Ἀττικοί. 'κοίλοις ἐν προάροις' φησὶ Πάμφιλος.

90. ΠΕΛΙΚΑΙ. Καλλίστρατος ἐν Ὑπομνήμασι Θραττῶν Κρατίνου (I 38 K) ἀποδίδωσι κύλικα. Κράτης δ' ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς Διαλέκτου γράφει οὕτως (p. 64 W)· 'οἱ χόες πελίκαι, καθάπερ εἴπομεν, ὠνομάζοντο. ὁ δὲ

3 μυλωθρίδηι A: corr. Dalec 4sq versus corrupti 7 αὐτὸ Di: αὐτὸν A 8 οἰνιστηρία vasculum Athenaei (non Pamphili) errore natum, cf. Hes. et Phot. s. v, Poll 3,52. 6,22 8 saltem ἀποκείρεσθαι, cf. Hes 12 ὄλλιξ Athenaei error, fort. πέλ(λ)ιξ, cf. Poll. 10,78 et Hes. s. πελίκαν 17 συνδέσεις corruptum 20 κερνᾶσιν A κιρνῶσιν E 21 οἱ ἀγροῖκοι Wilam poetae verba a Pamphilo citata agnovit Mein

τύπος ἦν τοῦ ἀγγείου πρότερον μὲν τοῖς Παναθηναι- b
κοῖς ἐοικώς, ἡνίκα ἐκαλεῖτο πελίκη, ὕστερον δὲ ἔσχεν οἰνοχόης σχῆμα, οἷοί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἑορτῇ παρατιθέμενοι, ὁποίους δή ποτε ὄλπας ἐκάλουν, χρώμενοι πρὸς τὴν τοῦ οἴνου ἔγχυσιν, καθάπερ Ἴων ὁ Χῖος ἐν Εὐρυτίδαις φησίν (fr. 10 N)·

ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσσοντες ὄλπαις
οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε.

νυνὶ δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον ἀγγεῖον καθιερωμένον τινὰ τρόπον ἐν τῇ ἑορτῇ παρατίθεται μόνον, τὸ δ' ἐς τὴν
χρείαν πῖπτον μετεσχημάτισται, ἀρυταίνῃ μάλιστα ἐοι- c
κός, ὃ δὴ καλοῦμεν χόα.' τὴν δὲ ὄλπην Κλείταρχος Κορινθίους μέν φησι καὶ Βυζαντίους καὶ Κυπρίους τὴν λήκυθον ἀποδιδόναι, Θεσσαλοὺς δὲ τὴν πρόχοον. Σέλευκος δὲ πελίχναν Βοιωτοὺς μὲν τὴν κύλικα, Εὐφρόνιος δὲ ἐν Ὑπομνήμασι (fr. 107 Strecker) τοὺς χόας.

91. ΠΕΛΛΑ ἀγγεῖον σκυφοειδές, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος (*Π* 641)·

ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἐνιβρομέωσιν ἐυγλαγέας κατὰ πέλλας.

τοῦτο δὲ Ἱππῶναξ λέγει πελλίδα (fr. 38 B[4])·

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξε, d

δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. καὶ πάλιν (fr. 39)·

ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν.

5. 6 εὐριτιδαις A 7 ἀφύσαντες Bergk 11 χρεαν A 12 Κλείταρχος Cas: καὶ τάριχος A 22 αὐτοῖς E 27. 28 ἔπινεν ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη προὔπινεν Schw

Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης τίθησι τὴν λέξιν λέγων οὕτως (chol. p. 143)·

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἀστέρων ὀνήιστος . . .
καὶ τῶν τότ', ὡς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων
ἐὼν ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσῆν.

e *καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει φησίν* (ibid)·

ἐκ πελλίδος ⟨δὲ⟩ τάργανον κατηγυίης
χωλοῖσι δακτύλοισι τῆτέρῃ σπένδει,
τρέμων οἷόνπερ ἐν βορηίῳ νωδός.

Κλείταρχος δὲ ἐν ταῖς Γλώσσαις πελλητῆρα μὲν καλεῖν Θεσσαλοὺς καὶ Αἰολεῖς τὸν ἀμολγέα, πέλλαν δὲ τὸ ποτήριον. Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις (fr. 50 Bach) *τὴν κύλικα Βοιωτούς.*

92. ΠΕΝΤΑΠΛΟΑ. *μνημονεύει αὐτῆς Φιλόχορος ἐν*
f *δευτέρᾳ Ἀτθίδος* (FHG I 391). *Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Πινδάρου τοῖς Σκίροις φησὶν Ἀθήναζε ἀγῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου· τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον τὸν καλούμενον ὦσχον. τρέχουσι δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόαν καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ.*
496 *πενταπλόα δ' ἡ κύλιξ καλεῖται καθ' ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν καὶ ἀλφίτων καὶ ἐλαίου βραχύ.*

ΠΕΤΑΧΝΟΝ *ποτήριον ἐκπέταλον, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον* (III p. 125f).

3 *ἱστόρων* Haupt, hiatum not. Mein 4 *πολλῶν* A: corr. Toup 5 *πελλιάδα* A: corr. E 7 *δὲ* add. Schw *καὶ τηγυίης* A: corr. Pors 8 *τῆτέρῃ* suspectum Meinekio 9 *νωδος* A, fort. *πῶλος* 12 *φιλίτας* A 15 sqq cf. Robert Hermae XX 356 16 *Ἀθήνησι* Mein 20 *ἱεροῦ* om. E 23 *ἄλφιτον* A *ἄλφιτα* E: corr. K 24 *πένταχνον* E, *πέδαχνον* Hes

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι λέγων (I 466 K)·

πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

93. ΠΛΗΜΟΧΟΗ σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες ἑδραῖον ἡσυχῇ, ὃ κοτυλίσκον ἔνιοι προσαγορεύουσιν, ὥς φησι Πάμφιλος. χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι Πλημοχόας· ἐν ᾗ δύο πλημοχόας πληρώσαντες b τὴν μὲν πρὸς ἀνατολάς, τὴν δὲ πρὸς δύσιν .... ἀνιστάμενοι ἀνατρέπουσίν τε ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν. μνημονεύει αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθουν γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης (fr. 592 N), λέγων οὕτως·

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν.

ΠΡΙΣΤΙΣ ὅτι ποτηρίου εἶδος προείρηται ἐν τῷ περὶ τοῦ βατιακίου λόγῳ (c. 27).

94. ΠΡΟΧΥΤΗΣ εἶδος ἐκπώματος, ὡς Σιμάριστος c ἐν τετάρτῳ Συνωνύμων. Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Ἐλεγείοις (fr. 2 B)·

ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχυοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις.

Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις (fr. 52 Bach) ἀγγεῖον ξύλινον, ἀφ' οὗ τοὺς ἀγροίκους πίνειν. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρος ἐν τιγονι (III 373 K). Ξενοφῶν δ' ἐν

3 πενταχνευται AE: corr. Cas e Photio s. v, πεδαχνοῦται glossa Hesychii 5 ἡσυχῇ vix potest cum ἑδραῖον iungi, fort. ἑδραῖον, ⟨πλατὺν ἔχον τὸν πυθμένα⟩ ἡσυχῇ coll. Poll. 10, 74 7. 8 καλοῦσι πλημοχόην Poll 9 ἀνατολὴν E hiatum not. K sive ante sive post ἀνιστάμενοι 15 προσχέωμεν A: corr. Cas 21 κρητῆρι οἰνοχόαι (οἰνοχόοι E) AE, cf. p. 463 b 23 φιλίτας A φιλήτας E 25 Τιγονίῳ Mein

ὀγδόῳ Παιδείας (c. 8,10) προχοΐδας τινὰς λέγει [κύλικας] γράφων ὧδε (ὁ δὲ λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Περσῶν)· 'ἦν δὲ αὐτοῖς νόμιμον μὴ προχοΐδας εἰσφέρεσθαι εἰς
d τὰ συμπόσια, δῆλον ὅτι νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ἂν καὶ σώματα καὶ γνώμας σφάλλειν· νῦν δὲ τὸ μὲν μὴ εἰσφέρεσθαι ἔτι αὖ καταμένει· τοσοῦτον δὲ πίνουσιν ὥστε ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται, ἐπειδὰν μηκέτι δύνωνται ὀρθούμενοι ἐξιέναι.'

ΠΡΟΥΣΙΑΣ. ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο ἔξορθόν ἐστι προείρηται (p. 475 f). καὶ ὅτι τὴν προσηγορίαν ἔσχεν ἀπὸ Προυσίου τοῦ Βιθυνίας βασιλεύσαντος καὶ ἐπὶ
e τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ διαβοήτου γενομένου ἱστορεῖ Νίκανδρος ὁ Καλχηδόνιος ἐν τετάρτῳ Προυσίου Συμπτωμάτων (FHG IV 462).

95. ΡΕΟΝΤΑ. οὕτως ποτήριά τινα ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀστυδάμας ἐν Ἑρμῇ λέγων οὕτως (fr. 3 N)·

κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρὼ δύο,
φιάλας δὲ πεντήκοντα, δέκα δὲ κυμβία,
ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ
ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος.

ΡΥΣΙΣ φιάλη χρυσῆ, Θεόδωρος. Κρατῖνος ἐν Νόμοις (I 52, 124 K)·

ῥυσίδι σπένδων.

96. ΡΟΔΙΑΣ. Δίφιλος Αἱρησιτείχει (τὸ δὲ δρᾶμα
f τοῦτο Καλλίμαχος (fr. 100 d[4] Schn) ἐπιγράφει Εὐνοῦχον) λέγει δὲ οὕτως (II 542 K)·

1 κύλικας om. E 8 ὀρχούμενοι A: corr. E 9 ἔξορθον suspectum Meinekio 21 γρυψὶ AE: corr. Cas 22 ῥυσίς vetus apud Cratinum corruptela, cf. Hes. s. v.: χρυσίς recte infra p. 502 b; Theodorus grammaticus aut recte χρυσίδι legebat aut auream fuisse pateram e Cratini verbis colligere poterat

πιεῖν δ' ἔτι
ἁδρότερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ (cf. p. 472 b) καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ Μέθης (cf. p. 464 c) Λυγκεύς τε ὁ Σάμιος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (cf. p. 469 b).

97. ΡΥΤΟΝ ἔχει τὸ ῡ βραχὺ καὶ ὀξύνεται. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (cf. p. 481 e) 'ῥυτὰ καὶ κυμβία, φησί, καὶ φιάλας.' Δίφιλος δ' ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρατιώτῃ — ἐστὶ δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ τοῦ Αἱρησιτείχους — (II 542 K)·

ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας· πιεῖν δ' ἔτι 497
ἁδρότερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

Ἐπίνικος δ' ἐν Ὑποβαλλομέναις (III 331 K)·

καὶ τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία
πίνειν δεήσει τήμερον πρὸς κλεψύδραν
κρουνιζόμενον. ἀμφότερα δ' οἰωνίζομαι.
ἓν ἐστιν ἐλέφας — Β. . . ἐλέφαντας περιάγει [ῥυτόν];
Α. χωροῦν δύο χόας. Β. [ὃν] οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι.
Α. ἐγὼ ⟨δὲ⟩ τοῦτό ⟨γ' ἐκ⟩πέπωκα πολλάκις. b
Β. οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ.
Α. ἕτερον τριήρης· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα.

περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησίν·

ὁ Βελλεροφόντης ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Πηγάσου

1 δ' ἔτι Mein: δὲ A, γέτι p. 497a 2 ἄνδρ' ἕτερον A: cf. p. 497a ἐκ τῶν Ῥοδ. Mein, sed cf. p. 503f Ῥοδιάδων Schw, cf. Phot. s. v 11 πιεῖν γέτι A, cf. ad. v. 1 12 cf. ad. v. 2 16 ἀμφότερα intellegeremus, si ab initio plura servata essent 16. 17 οἰωνιζόμεναι. ἔστιν δ' ἐλέφας A: οἰωνίζομαι Mus, reliqua corr. K 17 ῥυτόν del. Dobr, fort. ⟨τί δ';⟩ vel ⟨ἀλλ'⟩ ἐλέφαντας 18 χωροῦντα A E: corr. Dobr ὃν del. Mein 19 δὲ add. Cas τοῦτο πέπωκα A: γ' add. Mein, ἐκπέπωκα Di 21 τουτις ὡς A: corr. Schw 22 τρίτου Dobr: ῥυτοῦ A

τὴν πύρπνοον Χίμαιραν εἰσηκοντικώς.
εἶεν, δέχου καὶ τοῦτο.

ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ῥυτὸν πρότερον κέρας. δοκεῖ δὲ σκευοποιηθῆναι ὑπὸ πρώτου τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου βασιλέως φορήματα γενέσθαι τῶν Ἀρσινόης εἰκόνων. c τῇ γὰρ εὐωνύμῳ χειρὶ τοιοῦτον φέρει δημιούργημα πάντων τῶν ὡραίων πλῆρες, ἐμφαινόντων τῶν δημιουργῶν ὡς καὶ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας ἐστὶν ὀλβιώτερον τὸ κέρας τοῦτο. μνημονεύει αὐτοῦ Θεοκλῆς ἐν Ἰθυφάλλοις οὕτως (Bergk anth.[2] 519)·

ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον Σωτήρια
πάντες οἱ τεχνῖται·
μεθ' ὧν πιὼν τὸ δίκερας ὡς τὸν φίλτατον
βασιλέα πάρειμι.

Διονύσιος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ῥυτοῦ ἐμνήσθη, ὡς προεῖπον (p. 467 d)·
d Ἡδύλος δ' ἐν Ἐπιγράμμασι περὶ τοῦ κατασκευασθέντος ὑπὸ Κτησιβίου τοῦ μηχανοποιοῦ ῥυτοῦ μνημονεύων φησί·

ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοζεφύρου κατὰ νηὸν
τὸ ῥυτὸν εὐδίης δεῦτ' ἴδετ' Ἀρσινόης,
ὀρχηστὴν Βησᾶν Αἰγύπτιον· ὃς λιγὺν ἦχον
σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου,
οὐ πολέμου σύνθημα, διὰ χρυσέου δὲ γέγωνεν
κώδωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίης,

4 *ἐπὶ πρώτου* Mein 6 *χειρὶ ἐκείνῃ τοιοῦτον* E 13 *τοδὶ κέρας* E 20 *φιλοζειφυρου* A: corr. Cas 21 *εἰδείης* A: corr. K, *αἰδοίης* Iacobs, sed requiritur nomen Arsinoae Zephyritidi proprium; femina forma alioqui inusitata videtur Hedylo condonanda 22 *Βησᾶν* K: *βησαν* A; rhytum Besae dei speciem referebat, cf. rhyta ab Epinico descripta supra litt. a b 23 *ἠγομένου* A: corr. Salmas 24 *οὐ* Iacobs: *καὶ* A 25 *σύνθημα* A: corr. Mus

Νεῖλος ὁκοῖον ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς
  εὗρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.
ἀλλ' εἰ Κτησιβίου σοφὸν εὕρεμα τίετε τοῦτο, e
  δεῦτε, νέοι, νηῷ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ Μέθης (fr. 122 W) τὸ ῥυτόν φησιν ὀνομαζόμενον ποτήριον τοῖς ἥρωσι μόνοις ἀποδίδοσθαι. Δωρόθεος δ' ὁ Σιδώνιός φησιν τὰ ῥυτὰ κέρασιν ὅμοια εἶναι, διατετρημένα δ' εἶναι, ἐξ ὧν κρουνιζόντων λεπτῶς κάτωθεν πίνουσιν, ὠνομάσθαι τε ἀπὸ τῆς ῥύσεως.

98. ΣΑΝΝΑΚΙΑ. Κράτης ἐν πέμπτῳ Ἀττικῆς Διαλέκτου (p. 65 W) ἔκπωμά φησιν εἶναι οὕτως καλούμενον. ἐστὶ δὲ Περσικόν. Φιλήμων δ' ἐν τῇ Χήρᾳ βατιακῶν f μνησθεὶς καὶ τῇ γελοιότητι τοῦ ὀνόματος προσπαίξας φησί (II 503 K)·

[σαννάκρα] ἱπποτραγέλαφοι, βατιάκια, σαννάκια.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ. ὅτι ἀπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχεν τὸ ἔκπωμα προείρηται (cf. c. 26), ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου. Πολέμων δ' ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον (fr. 57 Pr) 'ποτήρια, φησί, παραπλήσια Σελευκίς, Ῥοδιάς, Ἀντιγονίς.'

ΣΚΑΛΛΙΟΝ κυλίκιον μικρόν, ᾧ σπένδουσιν Αἰολεῖς, 498 ὡς Φιλητᾶς φησιν ἐν Ἀτάκτοις (fr. 53 Bach).

99. ΣΚΥΦΟΣ. τούτου τινὲς τὴν γενικὴν σὺν τῷ σ̄

1 ὁκοῖος A: corr. Schw 3 ἀλλ' εἰ Mein: ἀλλὰ A 7 Dorotheus Sidonius non diversus videtur ab Ascalonita 10 δὲ (pro τε) E, intellege '*et ab hac ipsa re nomen acceperunt*' 11 σαννάκρα (hoc accentu) AE: corr. K, Crates huius poculi notitiam ex uno Philemonis loco habuit 14 προσπαίζων E 16 σαννάκρα variam lectionem del. K; lusit Philemo eodem modo quo Aeschines 3, 82 barbara nomina Δορίσκον καὶ Ἐργίσκην καὶ Μυρτίσκην (pro Μυρτηνόν) enumerans 22 κάλλιον A: corr. Cas οἳ δὲ σκαλλόν add. Hes. s. v 23 φιλίτας A

προφέρονται διὰ παντός, οὐκ εὖ· ὅτε γὰρ ἀρσενικόν ἐστιν ὁ σκύφος, ὡς λύχνος, ἄνευ τοῦ σ̅ προοισόμεθα, ὅτε δὲ οὐδέτερον τὸ σκύφος, σὺν τῷ σ̅ κλινοῦμεν σκύφος σκύφους, ὡς τεῖχος τείχους. οἱ δ' Ἀττικοὶ τὴν εὐθεῖαν καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π̅ σκύπφον λέγει (fr. 193 Rz)·

b τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι.

καὶ πάλιν (fr. 194)·

καὶ τότε Μάντης μὲν δεσμὸν βοὸς αἴνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπόπισθεν
σκύπφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον ἀείρας
ἔστειχεν Φύλακος καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

ὁμοίως δὲ καὶ Ἀναξίμανδρος ἐν τῇ Ἡρωολογίᾳ λέγων
c ὧδε (FHG II 67)· 'Ἀμφιτρύων δὲ τὴν λείην δασάμενος τοῖς συμμάχοις καὶ τὸν σκύπφον ἔχων ὃν εἵλετο αὐτῷ.' καὶ πάλιν· 'τὸν δὲ σκύπφον Τηλεβόῃ δίδωσι Ποσειδῶν παιδὶ τῷ ἑαυτοῦ, Τηλεβόης δὲ Πτερέλεῳ· τοῦτον ἑλὼν ἀπέπλεεν.' ὁμοίως εἴρηκε καὶ Ἀνακρέων (fr. 82 B⁴)·

ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι
τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον,

— ἀντὶ τοῦ προέπινον. κυρίως γάρ ἐστι τοῦτο προπίνειν, τὸ ἑτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δοῦναι πιεῖν. καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ (ν 57) τῇ

d Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.

6 μετὰ τοῦ π̅ E 8 τόδ' εμαρης A: τῷ δὲ Μάρης Mus, Μάρις Wilam e Π 319, ubi item libri deteriores Μάρης habent 11 βοὸς Hemsterh: βιος A 12 τὸ δ' ἐποπισθεν A: corr. Mus 15 ἠρωιολογίαι A 20 ἔχων (pro ἑλὼν) Dobr 25 διδόναι E 26. 27. τῆι ἀρήτῆι ἡ δ' ἐν A: corr. Cas

καὶ ἐν Ἰλιάδι (Ι 224)·

πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα.

πληροῦντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις μετὰ προσαγορεύσεως. — Πανύασσις τρίτῳ Ἡρακλείας φησίν (fr. 4 Ki)·

τοῦ κεράσας κρητῆρα μέγαν χρυσοῖο φαεινὸν
σκύπφους αἰνύμενος θαμέας ποτὸν ἡδὺν ἔπινεν.

Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεῖ ἀρσενικῶς ἔφη (fr. 379 N)·

σκύφος τε μακρός.

καὶ Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ (fr. 33 N)·

ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ. e

Σιμωνίδης δὲ (fr. 246 B⁴) 'οὐατόεντα σκύφον' ἔφη. Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ (fr. 26 N)·

οἶνος οὐκ ἔνι
ἐν τῷ σκύφει,

τὸ σκύφει ἰδίως ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη. ὁμοίως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Κύκλωπι (p. 243 L)·

φέρ' ἐγχέας εἰς τὸ σκύφος.

καὶ Ἄλεξις ἐν Λευκαδίᾳ (II 344 K)·

οἴνου γεραιοῖς χείλεσιν μέγα σκύφος.

καὶ Ἐπιγένης ἐν Βακχίδι (II 417 K)·

τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

Φαίδιμός τε ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας (p. 214 Ki)·

δουράτεον σκύφος εὐρὺ μελιζώροιο ποτοῖο.

καὶ παρ' Ὁμήρῳ δ' Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος (p. 42 f adn. N) γράφει (ξ 112)·

πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφος, ᾧπερ ἔπινεν.

5 φαεινοῦ Kinkel 6 αἰνυμένους A: corr. ς θαμεὰς A ἔνειμεν Koechly 7 ευρυσθείαι A: corr. Cas 8 μικρός Nauck 10 καλεῖς A, cf. p. 466 f 15 τὸ σκύφει Wilam: τῶι σκύφει A ἰδίως Mus: τῶι ἰδίως A, fort. ⟨διὰ⟩ τοῦ $\overline{\epsilon\iota}$ ἰδίως 20 βακχίαι A: corr. Kock 26 ὤνπερ A: corr. E

Ἀρίσταρχος δέ·

πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφον, ᾧπερ ἔπινεν.

Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φησὶν (cf. p. 477b) ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο. συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ, ὡς ὁ Εὔμαιος (ξ 112)

πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧπερ ἔπινεν,
οινου ἐνίπλειον.

καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι (fr. 34 B⁴)·

499 πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
θεοῖσιν ἅδῃ πολύφανος ἑορτά,
χρύσεον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
χερσὶ λεόντεον ἐν γάλα θεῖσα
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον
ἀργειοφόνται.

Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησί (fr. 184 N)·

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;
ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ ποτήριον σκύφιον δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές· λέγει δ' ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους (fr. 7 B⁴)·

b σκύφιον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον
πί' ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

καὶ Ἄρχιππος δὲ ἐν Ἀμφιτρύωνι οὐδετέρως εἴρηκε (I 680 K). 100. λάγυνον δὲ μέτρου λέγουσιν εἶναι ὄνομα

12 θεοῖσιν Herm: θεοῖς A 15 ἐπαλαθεισα A: corr. Herm (scriptum fuit ἐγγάλα θεῖσα) 17 ἀργιφόντα gramm. Hamb. Philol. 10, 350, emendatio dubia 25 πί' E: πῖ' A 26 Archippi testimonium importune interiectum

παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς χοὸς καὶ κοτύλης. [χωρεῖν δ' αὐτὸ κοτύλας Ἀττικὰς δώδεκα.] καὶ ἐν Πάτραις δέ φασι τοῦτ' εἶναι τὸ μέτρον τὴν λάγυνον. ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος μὲν ἐν Ἑκάτῃ (II 223 K)·

τῶν κατεσταμνισμένων c
ἡμῖν λαγύνων πηλίκοι τινές; Β τρίχους.

καὶ πάλιν·

τὸν μεστὸν ἡμῖν φέρε λάγυνον.

καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Κλίνῃ (ib. 224)·

καὶ δυσχερὴς λάγυνος οὗτος πλησίον
ὄξους.

Δίφιλος ἐν Ἀνασῳζομένοις (ib. 544)·

λάγυνον ἔχω κενόν, ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν Ἐπιστολῇ γράφει· 'καθ' ὃν χρόνον ἐπεδήμησας ⟨ἐν⟩ Σάμῳ, Διαγόρα, πολλάκις οἶδά σε παραγινόμενον εἰς τοὺς παρ' ἐμοὶ πότους, ἐν οἷς λάγυνος κατ' ἄνδρα κείμενος οἰνοχοεῖτο, πρὸς ἡδονὴν διδοὺς ἑκάστῳ ποτήριον.' d
Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Θετταλῶν Πολιτείᾳ (fr. 452 R) θηλυκῶς λέγεσθαί φησιν ὑπὸ Θετταλῶν τὴν λάγυνον. καὶ Ῥιανὸς ὁ ἐποποιὸς ἐν Ἐπιγράμμασιν (p. 211 M)·

ἥμισυ μὲν πίσσης κωνίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνου,
Ἀρχῖν', ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει.
λεπτοτέρης δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέα· πλὴν ὅ γε πέμψας
αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἱπποκράτης.

1. 2 verba χωρεῖν δ' — δώδεκα, quae sunt χοός explicatio, del. K 3 φησι A (teste Schweighaeusero, ego non notavi): corr. Cas, nisi forte gravius haec corrupta 7 πηλίκοι. ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον (cf. litt. b) τινές A: corr. Schw 13 fort. Δίφιλος ⟨δὲ⟩ 16 ἐν add. Mus 19 verba non integra 23 κωπίτιδος A: corr. Toup 25 κρέας A: corr. Mein

οὐδετέρως δὲ Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν (II 541 K)·

e ὦ τοιχωρύχον
ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον·
ἔχον βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ' ὑπὸ μάλης,
καὶ τοῦτο πωλεῖν μέχρι ἂν ὥσπερ ἐν ἐράνῳ
εἷς λοιπὸς ᾖ κάπηλος ἠδικημένος
ὑπ' οἰνοπώλου.

τὸ δ' ἐν Γηρυονηίδι Στησιχόρου 'ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον' τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει. Ἐρατοσθένης δέ φησι (fr. 82 Strecker) λέγεσθαι τὴν πέτασον καὶ τὴν στάμνον ὑπό τινων. 101. τὸ δὲ σκύφος ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς σκαφίδος. καὶ τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμοίως ἀγγεῖον ξύλινον στρογγύλον γάλα καὶ ὀρὸν δεχόμενον, f ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ λέγεται (ι 222)·

ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα
γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

εἰ μὴ σκύφος οἷον σκύθος τις διὰ τὸ τοὺς Σκύθας περαιτέρω τοῦ δέοντος μεθύσκεσθαι. Ἱερώνυμος δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ Μέθης (fr. 2 Hi) καὶ τὸ μεθύσαι 500 σκυθίσαι φησί· συγγενὲς γὰρ εἶναι τὸ φ τῷ θ. ὕστερον δὲ κατὰ μίμησιν εἰργάσαντο κεραμέους τε καὶ ἀργυροῦς σκύφους. ὧν πρῶτοι μὲν ἐγένοντο καὶ κλέος ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι λεγόμενοι, χρησαμένου κατὰ τὰς στρατείας πρώτου Ἡρακλέους τῷ γένει· διὸ καὶ Ἡρακλεωτικοὶ πρός τινων καλοῦνται. ἔχουσι μέντοι πρὸς τοὺς ἄλλους

2 τυχωρυχον A: corr. Mus, fort. τοιχωρύχων, reliqua omnia obscura 8 γηρυονίδηι A: corr. Heringa Στησιχόρου Cas: λαγύνοις στησιχόρου A (τὸ δὲ παρὰ Στησιχόρῳ E) 10 τὴν πέταχνον dubitanter Strecker 13 ὀρρὸν E 15 νέον A 20 συγγενὲς γὰρ κτλ': haec ad comparationem σκύφου et σκύθου pertinent, itaque etiam haec Hieronymi 23 κατὰ Mein: διὰ AE 24 Ἡρακλεωτικοί, cf. IV p. 153c

διαφοράν· ἔπεστι γὰρ ἐπὶ τῶν ὤτων αὐτοῖς ὁ λεγόμενος Ἡράκλειος δεσμός. μνημονεύει δὲ τῶν Βοιωτίων σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκόρους, καλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξένια (fr. 28 B^4)· b

οὐ βοῶν πάρεστι σώματ' οὔτε χρυσὸς οὔτε πορφύ-
ρεοι τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενὴς
Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν
οἶνος ἡδύς.

διήνεγκαν δὲ μετὰ τοὺς Βοιωτίους οἱ Ῥοδιακοὶ λεγόμενοι Δαμοκράτους δημιουργήσαντος. τρίτοι δ' εἰσὶν οἱ Συρακόσιοι. καλεῖται δ' ὁ σκύφος ὑπὸ Ἠπειρωτῶν, ὥς φησι Σέλευκος, λυρτός, ὑπὸ δὲ Μηθυμναίων, ὡς Παρμένων φησὶν ἐν τῷ περὶ Διαλέκτου, σκύθος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Δερκυλλίδας ὁ Λακεδαιμόνιος Σκύφος, c ὥς φησιν Ἔφορος ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ λέγων οὕτως (FHG I 271)· 'Λακεδαιμόνιοι ἀντὶ Θίμβρωνος Δερκυλλίδαν ἔπεμψαν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀκούοντες ὅτι πάντα πράττειν εἰώθασιν οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν βάρβαροι μετὰ ἀπάτης καὶ δόλου. διόπερ Δερκυλλίδαν ἔπεμψαν ἥκιστα νομίζοντες ἐξαπατηθήσεσθαι· ἦν γὰρ οὐδὲν ἐν τῷ τρόπῳ Λακωνικὸν οὐδ' ἁπλοῦν ἔχων, ἀλλὰ πολὺ τὸ πανοῦργον καὶ τὸ θηριῶδες. διὸ καὶ Σκύφον αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι προσηγόρευον.'

102. ΤΑΒΑΙΤΑΣ Ἀμύντας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς d Ἀσίας Σταθμῶν περὶ τοῦ ἀερομέλιτος καλουμένου διαλεγόμενος γράφει οὕτως (scr. h. Al. M. p. 135)· 'σὺν τοῖς φύλλοις δρέποντες συντιθέασιν εἰς παλάθης Συριακῆς

2 Βοιωτικῶν A: corr. K 12 cf. Schmidt ad Hes. s. γυρτός 13 Παρμενίων ὁ γλωσσογράφος schol. A 591 περὶ Διαλέκτων Mein 14 immo Σίσυφος, cf. Xen. Hell. 3, 1, 8 22 σκύθον A 24 lemma ταβαίτη F

τρόπον πλάττοντες, οἳ δὲ σφαίρας ποιοῦντες. καὶ ἐπειδὰν μέλλωσι προσφέρεσθαι, ἀποκλάσαντες ἀπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ξυλίνοις ποτηρίοις, οὓς καλοῦσι ταβαίτας, προβρέχουσι καὶ διηθήσαντες πίνουσι. καὶ ἔστιν ὅμοιον ὡς ἄν τις μέλι πίνοι διείς, τούτου δὲ καὶ πολὺ ἥδιον.'

ΤΡΑΓΕΛΑΦΟΣ. οὕτω τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν μνη-
e μονεύει Ἄλεξις μὲν ἐν Κονιατῇ (II 333 K)·

κυμβία,
φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες.

Εὔβουλος δ' ἐν Κατακολλωμένῳ (ib. 180)·

ἀλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Μένανδρος δ' ἐν Ἁλιεῖ φησι (cf. p. 484 c)·

τραγέλαφοι, λαβρώνιοι.

Ἀντιφάνης Χρυσίδι (II 110 K)·

. . σατραποπλούτῳ δ', ὡς λέγουσι, νυμφίῳ,
κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους,
ζεύγη, καμήλους, στρώματ', ἀργυρώματα,
φιάλας, τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια,
f γαυλοὺς ὁλοχρύσους — Β. πλοῖα; Α. τοὺς κάδους μὲν οὖν
καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγάστορες.

ΤΡΙΗΡΗΣ. ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε. προείρηται δὲ τὸ μαρτύριον (p. 497 b).

ΥΣΤΙΑΚΟΝ ποτήριον ποιὸν Ῥίνθων ἐν Ἡρακλεῖ·

ἐν ὑστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατῆρα ⟨σὺ⟩
καθαρῶν τ' ἀλήτων κἀλφίτων ἀπερρόφεις.

5 fort. ὡς ἂν ⟨εἴ⟩ τις τοῦτο δὲ A: corr. Mein 7 κονιάτηι A 10 μετακολλωμένωι A: corr. Schw 15 σαπροπλούτωι A: corr. Dobr, qui addit τῷ 20 πάντες, εἰ προγάστορες Herw 21. 22 εὔνικος A: corr. Mus 24 ὑστιακκός Hes. s. v, unde paenultimam produci efficitur 25 σὺ add. Wilam, sed ne sic quidem verba integra

103. ΦΙΑΛΗ. Ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ (Ψ 270)·

ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε

καὶ 'χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν (Ψ 243)', οὐ τὸ 501
ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκίον τι [καὶ] ἐκπέταλον λεβη-
τῶδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.
Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν
ἀπύθμενον φιάλην. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν
τῷ περὶ τοῦ Κρατῆρος ῥησειδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθμένα
μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ
στόμα. τινὲς δέ φασιν, ὃν τρόπον ἀμφιφορεὺς λέγεται
ὁ ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὰ ὦτα δυνάμενος φέρεσθαι, οὕτως
καὶ τὴν ἀμφίθετον φιάλην. Ἀρίσταρχος δὲ τὴν δυ- b
ναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι, κατὰ τὸν
πυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. Διονύσιος δ' ὁ Θρᾷξ
τὴν στρογγύλην, τὴν ἀμφιθέουσαν κυκλοτερεῖ τῷ σχή-
ματι. Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς 'ἡ μὲν φιάλη,
φησί, κατ' ἀντιστοιχίαν ἐστὶ πιάλη, ἡ τὸ πιεῖν ἅλις παρ-
έχουσα· μείζων γὰρ τοῦ ποτηρίου. ἡ δὲ [ἀμφίθετος
καὶ] ἀπύρωτος ἢ ψυχρήλατος ἢ ἐπὶ πῦρ οὐκ ἐπιτιθε-
μένη, καθότι καὶ λέβητα καλεῖ ὁ ποιητὴς τὸν μὲν ἐμπυ- c
ριβήτην, τὸν δὲ ἄπυρον (Ψ 885)·

κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα,

τὸν δεχόμενον ἴσως ὕδωρ ψυχρόν, ὥστε καὶ τὴν φιάλην εἶναι χαλκίῳ προσεοικυῖαν ἐκπετάλῳ, δεχομένην ψυχρὸν ὕδωρ. τὴν δ' ἀμφίθετον πότερα δύο βάσεις ἔχειν δεῖ

4 χάλκεον A καὶ om. E 8 ῥησειδίου A: corr. Heyne, sed dubito 17 ἅλες A: ἅλις ex ἅλες corr. E, cf. Et. M. 793, 23 παρέχουσα K coll. Et. M: ἔχουσα AE 18. 19 inclusa del. Schw, nisi forte ita scripsit Asclepiades: ἡ δὲ ἀμφίθετος καὶ ἀπύρωτος, ⟨ἀπύρωτος μὲν⟩ ἢ ψυχρήλατος 19 ἡ ψυχρήλατος AE: corr. Wilam ἡ ἐπὶ AE: corr. Cas, cf. Eust. 1300, 2 20. 21 ἐν πυρὶ βήτην, τὸν δὲ ἀπύρωτον A: corr. E 24 χαλκείωι AE

νομίζειν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἢ τὸ μὲν ἀμφὶ σημαίνει
τὸ περί, τοῦτο δ' αὖ τὸ περιττόν; ὥστε λέγεσθαι τὴν
περιττῶς πεποιημένην ἀμφίθετον, ἐπεὶ τὸ ποιῆσαι θεῖ-
d ναι πρὸς τῶν ἀρχαίων ἐλέγετο. δύναται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ
τὸν πυθμένα καὶ τὸ στόμα τιθεμένη· ἡ δὲ τοιαύτη
θέσις τῶν φιαλῶν Ἰωνική ἐστι καὶ ἀρχαία. ἔτι γοῦν
καὶ νῦν οὕτως Μασσαλιῆται τιθέασι τὰς φιάλας ἐπὶ
πρόσωπον.' 104. Κρατίνου δ' εἰπόντος ἐν Δραπέ-
τισιν (I 27 K)·

δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους,

Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ περὶ Κωμῳδίας (fr. 25
Strecker) τὴν λέξιν ἀγνοεῖν φησι Λυκόφρονα· τῶν γὰρ
φιαλῶν οἱ ὀμφαλοὶ καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι παρό-
μοιοι· εἰς δὲ τὸ εἶδος οὐκ ἀρύθμως παίζονται. Ἀπίων
e δὲ καὶ Διόδωρός φησι· 'φιάλαι ποιαί, ὧν ὁ ὀμφαλὸς
παραπλήσιος ἠθμῷ.' ὁ δὲ Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης
ἐν τοῖς περὶ . . . . 'Κρατίνου βαλανειόμφαλοι, φησίν,
λέγονται, ὅτι οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν καὶ τῶν βαλανείων οἱ
θόλοι ὅμοιοί εἰσιν.' καὶ Δίδυμος δὲ τὰ αὐτὰ εἰπὼν
(p. 42 Schm) παρατίθεται ⟨τὰ⟩ Λυκόφρονος οὕτως
ἔχοντα (fr. 25 Str)· 'ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τῶν ἐν ταῖς γυ-
ναικείαις πυέλοις, ὅθεν τοῖς σκαφίοις ἀρύουσιν.' Τί-
μαρχος δ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ Ἐρατοσθένους Ἑρμοῦ
f 'πεπαῖχθαί τις ἂν οἰηθείη, φησί, τὴν λέξιν, διότι τὰ πλεῖ-
στα τῶν Ἀθήνησι βαλανείων κυκλοειδῆ ταῖς κατασκευαῖς
ὄντα τοὺς ἐξαγωγοὺς ἔχει κατὰ μέσον, ἐφ' οὗ χαλκοῦς
ὀμφαλὸς ἔπεστιν.' Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ (fr. 20 N)·

7 μασσαλιῶται E 10 Cratinus scripsit βαλανιομφάλους i. e. βαλανωτούς 17 hiatum not K, supplenda fere haec ἐν τοῖς περὶ ⟨τῆς Νεστορίδος· 'αἱ φιάλαι ὑπὸ⟩ Κρατίνου 20 τὰ add. Toup 22 ἀροῦσιν A: corr. Cas 26 ἀφ' οὗ AE: corr. Mus, fort. οὗ (ὅθι Eust. 1261, 24)

ἴτ' ἐκφορεῖτε, παρθένοι,
κύπελλα καὶ μεσομφάλους.

οὕτω δ' εἴρηκε τὰς βαλανειομφάλους, ὧν Κρατῖνος μνημονεύει (v. litt. d)·

δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους.

καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη (I 734 K)·

λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον 502
φιάλην. Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαζέ νιν,

ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος. Φερεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένους Πέρσας φησί (ib. 182)·

στεφάνους τε πᾶσι κὠμφαλωτὰς χρυσίδας.

105. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς μὲν ἀργυρᾶς φιάλας ἀργυρίδας λέγουσι, χρυσίδας δὲ τὰς χρυσᾶς. τῆς δὲ ἀργυρίδος [φιάλης] Φερεκράτης μὲν ἐν Πέρσαις οὕτως μνημονεύει (ibid)· b

οὗτος σύ, ποῖ τὴν ἀργυρίδα τηνδὶ φέρεις;

χρυσίδος δὲ Κρατῖνος ἐν Νόμοις (ib. 52)·

χρυσίδι σπένδων γέγραφε τοῖς ὄφεσι πιεῖν διδούς·

καὶ Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψι (ib. 234)·

χρυσίδ' οἴνου πανσέλησον ἐκπιὼν ὑφείλετο.

καὶ ὅ γε ἐ — — — —

ΕΚ ΤΟΥ ΙΑ

ἐκαλεῖτο δέ τις καὶ βαλανωτὴ φιάλη, ἧς τῷ πυθμένι χρυσοῖ ὑπέκειντο ἀστράγαλοι. Σῆμος δ' (FHG IV 495) ἐν

6 ἀλθαι A: corr. Schw 7 χρυσέων A: corr. Pierson, χρυσίων Valck 8 τελεστὴς A ἄκρατον ὠνόμαζεν ἴν' A: corr. Pors 9 ἄκατον superscr. ρ A, ὡς—εἰρηκότος verba suspecta 15 glossam del. Mein 19 γεγράφθω vel γεγράφθαι Wilam 21 πανσέληνον iure suspectum Meinekio 22 post καὶ ὅ γε ἐ (fol. 239' extr) deficit folium codicis (usque ad c. 107 in); supplenda haec ex epitoma 24. 25 cf. Poll. 6, 98 χρυσόμφαλοι δὲ τὴν ὕλην, ὡς αἱ Σαπφοῦς χρυσαστράγαλοι, et similia habuit Athenaeus

Δήλῳ ἀνακεῖσθαί φησι χαλκοῦν φοίνικα, Ναξίων ἀνάθημα, καὶ καρυωτὰς φιάλας χρυσᾶς. Ἀναξανδρίδης δὲ (II 164 K) φιάλας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα. Αἰολεῖς δὲ τὴν φιάλην ἄρακιν καλοῦσι.

106. ΦΘΟΙΣ. πλατεῖαι φιάλαι ὀμφαλωτοί. Εὔπολις (I 357 K)· ʽσὺν φθοῖσι προσπεπωκώς.ʼ ἔδει δὲ ὀξύνεσθαι ὡς Καρσί, παισί, φθειρσί.

ΦΙΛΟΤΗΣΙΑ κύλιξ τις, ἣν κατὰ φιλίαν προὔπινον, ὥς φησι Πάμφιλος. Δημοσθένης δέ φησι (19, 128)· ʽκαὶ φιλοτησίας προὔπινεν.ʼ Ἄλεξις (II 402 K)·

φιλοτησίαν σοι τήνδʼ ἐγὼ
ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ κύλικα προπίομαι.

ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ ἑταιρικὸν συνευωχούμενον φιλοτήσιον. Ἀριστοφάνης (I 557 K)·

ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά ʼστιν·
ἡ ʼπὶ τὸ δεῖπνον ὡς ἤδη καλεῖ μʼ
ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.ʼ

διὰ δὲ τὴν τοιαύτην πρόποσιν ἐκαλεῖτο καὶ κύλιξ φιλοτησία, ὡς ἐν Λυσιστράτῃ (203)·

δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησια.

ΧΟΝΝΟΙ. παρὰ Γορτυνίοις ποτηρίου εἶδος, ὅμοιον θηρικλείῳ, χάλκεον· ὃ δίδοσθαι τῷ ἁρπασθέντι ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ φησιν Ἑρμῶναξ.

2 Anaxandridas quid dixerit ex epitoma intellegi nequit, cf. X p. 433c 4 ἀρακὶν AE: aut ἀρακίδα aut ἄρακιν verum, cf. Hes. s. ἀράη (leg. ἄρακιν)· φιάλην et s. ἐξ ἀρκιάων (l. ἀρακίδων vel ἀρακίων)· ἐκ φιαλῶν 5 φθοίς patera nulla fuit, fuit placenta (ut etiam in proximo Eupolidis versu), et πόπανα ὀμφαλωτά habet Polybius 6, 25, 7; turbavit epitomator 6 προσπεπτωκώς E: corr. K (προπεπωκώς Cas) 10 φιλοτησίαν E 12 προπίνομαι E: corr. Schw 16 corruptus 17 χρό superscr. o (quod non χρόος est sed χρόνος) E: corr. Cas 21 Hesychius et χόννος habet et χόινον, ceterum cf. supra c. 20

ΧΑΛΚΙΔΙΚΑ ποτήρια, ἴσως ἀπὸ τῆς Χαλκίδος τῆς Θρᾳκικῆς εὐδοκιμοῦντα.

ΙΑ

107. ΧΥΤΡΙΔΕΣ. ⟨Ἄλεξις ἐν Ὑπο⟩βολιμαίῳ II 386 K·

ἐγὼ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα
χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν
τῆς τοῦ βασιλέως ταὔτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν
ὡς ἄν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον,
καὶ τῆς Ὁμονοίας δύο, τί νῦν μὴ κωμάσω c
ἄνευ λυχνούχου πρὸς τὸ τηλικοῦτο φῶς;

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Ἱστοριῶν c. 88 νόμον φησὶ θέσθαι Ἀργείους καὶ Αἰγινήτας Ἀττικὸν μηδὲν προσφέρειν πρὸς τὰς θυσίας μηδὲ κέραμον, ἀλλ' ἐκ χυτρίδων ἐπιχωρίων τὸ λοιπὸν αὐτόθι εἶναι πίνειν. καὶ Μελέαγρος δ' ὁ κυνικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ οὑτωσὶ γράφει· 'κἂν τοσούτῳ πρόποσιν αὐτῷ βαρεῖαν διέδωκε, χυτρίδια βαθέα δώδεκα.'

108. ΨΥΓΕΥΣ ἢ ΨΥΚΤΗΡ. Πλάτων Συμποσίῳ p. 213e· 'ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι, τὸν ψυκτῆρα ἐκεῖνον, ἰδόντα d αὐτὸν πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. τοῦτον οὖν ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγχεῖν.' .... 'παραμηκύνειν ἐγχειροῦντος τοῦ Ἀρχεβούλου, εὐκαιρότατα προχέων ὁ παῖς

1. 2 attulerat scriptor Ar. Eq. 237, cf. schol   4 incipit codicis fol. 240 βολιμαίωι, quae praecedunt suppl. Cas (χυτρίδες. Ἄλεξις· ἐγὼ Πτολεμαίου E)   7 ταὔτ' K: ταῦτ' A ἀπνευστί τ' X p. 431b: ἐκπνευστ' A   9 δύο, τί Mein: διὰ τί A   10 λύχνου AE: corr. Pors   τηλικοῦτον AE: corr. Pors   13 aliter haec Herod   16 αὐτοῖς Wilam, nisi corruptum potius διέδωκε   22 sqq ignoti scriptoris verba mutila, ab initio supplendum ⟨τὸν πότον⟩ παραμηκύνειν, Archebulus fortasse Theraeus poeta Euphorionis magister   23 παραχέων Mein, praestat fort. προσχέων

τοῦ οἰναρίου ἀνατρέπει τὸν ψυκτῆρα.' Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ φησὶ (II 319 K) 'τρικότυλον ψυγέα.' Διώξιππος Φιλαργύρῳ (III 359 K)·

παρ' Ὀλυμπίχου δὲ θηρικλείους ἔλαβεν ἕξ,
ιτάτους δύο ψυκτῆρας.

e Μένανδρος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Χαλκεῖά φησιν (fr. 510 K)·

τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος
'ἄκρατον' ἐβόων, 'τὴν μεγάλην.' ψυκτῆρά τις
προὔπινεν ἄν, τοὺς ἀθλίους ἀπολλύων.

Ἐπιγένης δ' ἐν Ἡρωίνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει (II 417 K)·

τὴν θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ῥοδιακὰ
κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας. εἶτ' οἴσεις μόνος
ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία.

Στράττις Ψυχασταῖς (I 728 K)·

ὃ δέ τις ψυκτῆρ', ὃ δέ τις κύαθον
χαλκοῦν κλέψας ἀπορῶν κεῖται,
κοτύλη δ' ἀνὰ χοίνικα μάττει.

f Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππίσκῳ ψυκτηρίδιον καλεῖ διὰ τούτων (II 297 K)·

ἀπήντων τῷ ξένῳ
εἰς τὴν κατάλυσιν ησονην αἴθων ἀνήρ.
τοῖς παισί τ' εἶπα (δύο γὰρ ἦγον οἴκοθεν)
τἀκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα
θεῖναι· κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, [τἀκπώματα]
ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας,

1. 2 ἐν οἰκιζομένωι A: corr. Schw, nisi fuit Ἄλεξις Εἰσοικιζομένῳ 4. 5 ἐξιτάτους β' A: distinxit Cas, v. 5 fort. στατοὺς vel ἀθρόους δύο ψυκτῆρας 10 ἄν, τοὺς Dobr: αὐτοὺς A ἀπώλλυον A: corr. Bentl 14 εἰσοίσεις A: corr. Mein 23 corruptus 25 τ' ἐκπώματ' A 26 glossam del. K, cf. ad VI p. 230c

ψυκτηρίδιον δὲ δύ' ὀβολούς, Φιλιππίδου λεπτότερον. 503

109. Ἡρακλέων δὲ ὁ Ἐφέσιος 'ὃν ἡμεῖς, φησί, ψυγέα καλοῦμεν, ψυκτηρίαν τινὲς ὀνομάζουσιν. τοὺς δ' Ἀττικοὺς καὶ κωμῳδεῖν τὸν ψυγέα ὡς ξενικὸν ὄνομα.' Εὔφρων ἐν Ἀποδιδούσῃ (III 320 K)·

ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὸν ψυκτηρίαν,
τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα, φακέαν τὴν φακῆν,
τί δεῖ ποιεῖν; σὺ γὰρ εἶπον. Β. ὥσπερ χρυσίου
φωνῆς ἀπότισον, Πυργόθεμι, καταλλαγήν. b

Ἀντιφάνης Ἱππεῦσι (II 54 K)·

πῶς οὖν διαιτώμεσθα; τὸ μὲν ἐφίππιον
στρῶμ' ἐστὶν ἡμῖν, ὁ δὲ καλὸς πῖλος κάδος,
ψυκτήρ, ὅτι βούλει, πάντ', Ἀμαλθείας κέρας.

ἐν δὲ τῇ Καρίνῃ σαφῶς δηλοῦται, ὅτι τούτῳ ἐχρῶντο οἰνοχοοῦντες κυάθῳ. εἰπὼν γάρ (II 56 K)·

τρίποδα καὶ κάδον
παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἴνου . . . .
μεθύσκεται,

ἐν τοῖς ἑξῆς ποιεῖ αὐτὸν λέγοντα·

ἔσται πότος c
σφοδρότερος. οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι
ἔξεστι κυαθίζειν γάρ . . . . . .

1 δὲ Schw: τε AE δέκ' ὀβολούς p. 230 6 Εὔφρων Mein: Εὐφορίων AE 7 τὴν ψυκτηρίαν AE: corr. Cas 8 τὸ σευτλίον δὲ τεῦτλα AE: corr. Schw φακέαν E: φακέα A 9 εὐ γὰρ εἶπον A: corr. Schw 13 πιλὸς A κάδος Dobr: καλὸς A 14 ὅτι βούλει Kock: τί βούλει A 15 τῆι καρνηι A: corr. Fabricius 20 ⟨τὸν⟩ αὐτὸν Wilam 21 ποτος ἔσται A: corr. Dobr 22 εἰ φράσαι corruptum 23 velut ἔξεστι κυαθίζειν, μεθύσκεσθαι δὲ δεῖ, et fortasse, ut monuit Wilam, ipsum hoc μεθύσκεσθαι repetendum ex v. 19, ubi μεθύσκεται sane importunum

τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν
ἀπόφερε τἄλλα πάντα.

Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ Ὀνομάτων 'τὸν ψυγέα, φησίν, ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι δῖνον.' Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαί φησι ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις (fr. 146 N)·

σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

d Εὐριπίδης Φαέθοντι (fr. 782 N)·

ψυκτήρια
δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται.

καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας εἴθ' Ἡσίοδός ἐστιν ἢ Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος (fr. 7 Rz)·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

110. ΩΙΔΟΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ποτήριον, φησὶ Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνοματικοῖς (fr. 115 V), τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ διδόμενον, ὡς Ἀντιφάνης παρίστησιν ἐν Διπλασίοις (II 45 K)·

τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; Β. οὐδὲ ἕν,
e ἂν μὴ κεράσῃ τις. Α. ἴσχε, τὸν ᾠδὸν λάμβανε.
ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων
τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα μηδὲ τὸν
Παιῶνα μηδ' Ἁρμόδιον.

ΩΙΟΣΚΥΦΙΑ. περὶ τῆς ἰδέας τῶν ποτηρίων Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φη-

5 ψυκτῆρα A ψυκτῆρας E: corr. Cas 9 αὔρας Valck ὑποσκίοισιν E: ὑπηκόοισιν A ψυκτηρίοισι A: corr. E 12 δένδρη Valck, δένδρων Dobr λέξεται A: corr. Cas 13 καὶ ὅταν A: corr. Cas 17. 18 σκοδίωι A: corr. Mus (σκολιῷ) 20 fort. τί οὖν ἔτ' ἔσται 21 ἐὰν A ἔχε τὸν ᾠδόν, λάμβανε Dobr

σὶν (cf. p. 438f) ὅτι δύο πυθμένας ἔχει, ἕνα μὲν τὸν κατὰ τὸ κύτος αὐτῷ συγκεχαλκευμένον, ἕτερον δὲ τὸν πρόσθετον ἀπ' ὀξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δὲ εἰς f πλατύτερον, ἐφ' οὗ ἵσταται τὸ ποτήριον.

ΩΙΟΝ. Δίνων ἐν γ' Περσικῶν φησιν οὕτως FHG II 92· 'ἐστὶ δὲ ποτίβαζις ἄρτος κρίθινος καὶ πύρινος ὀπτὸς καὶ κυπαρίσσου στέφανος καὶ οἶνος κεκραμένος ἐν ᾠῷ χρυσῷ, οὗ αὐτὸς βασιλεὺς πίνει.'

111. τοσαῦτα εἰπὼν ὁ Πλούταρχος καὶ ὑπὸ πάντων κροταλισθεὶς ᾔτησε φιάλην, ἀφ' ἧς σπείσας ταῖς Μούσαις καὶ τῇ τούτων Μνημοσύνῃ μητρὶ προὔπιε πᾶσι φιλοτησίαν. ἐπειπὼν ⟨δέ⟩ (Pind. Ol. 7,1)·

φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνεᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν 504
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν ⟨δρόσῳ⟩
δωρήσεται,

οὐ μόνον 'νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων', ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς φιλτάτοις ἔδωκε τῷ παιδὶ περισοβεῖν [ἐν κύκλῳ] κελεύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας (fr. 397 K)·

οὐδεμίαν ἡ γραῦς ὅλως
κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

καὶ πάλιν ἐκ Θεοφορουμένης (fr. 224)·

3 πρόσθε τὸν (i. e. προσθετὸν ex πρόσθετον vel contra corr) A 4 ἀφ' οὗ A: corr. E 6 ποτιβαζις (sic A) barbarum, quod recte fort. Scaligerus a vocabulo פַּתְבַּג (i. e. *cuppediae de mensa regia* Dan. 1,5) repetit 8 οὗ ὁ αὐτὸς A: corr. Cas 11 Μνημοσύνῃ del. Wilam, sed aegre eius nomine carebimus, cui post longam recitationem Plutarchus potissimas debet gratias (cf. Plat. Critiae p. 108cd), fort μητρὶ Μνημοσύνῃ προὔπινε A: corr. Wilam 12 δὲ add. K 14 δρόσῳ om. AE 16 νεανίαν A: corr. E 17 glossam del. Nauck 20 ἡ γραῦς Mus: ἤγρευσ' A 21 fort. ἀλλ' ἔπιν' ἀεὶ κύκλῳ

καὶ ταχὺ [πάλι] τὸ πρῶτον περισόβει ποτήριον
αὐτοῖς ἀκράτου.

b καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις (fr. 468 N)·

τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ.

αἰτοῦντος δὲ τοῦ γραμματικοῦ Λεωνίδου μεῖζον πο-
τήριον καὶ εἰπόντος 'κρατηρίζωμεν, ἄνδρες φίλοι . . .
οὕτως δὲ τοὺς πότους Λυσανίας φησὶν ὁ Κυρηναῖος
Ἡρόδωρον εἰρηκέναι ἐν τούτοις (FHG II 41) 'ἐπεὶ δὲ
θύσαντες πρὸς δεῖπνον καὶ κρατῆρα καὶ εὐχὰς καὶ
παιῶνας ἐτράποντο.' καὶ ὁ τοὺς μίμους δὲ πεποιηκώς,
οὓς αἰεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρίς φησι (FHG II 480)
τὸν σοφὸν Πλάτωνα, λέγει που (Sophr. fr. 124 Bo) 'κή-
κρατηρίχημες' ἀντὶ τοῦ ἐπεπώκειμεν.' 'ἀλλὰ μήν, πρὸς
c θεῶν', ὁ Ποντιανὸς ἔφη, 'οὐ δεόντως ἐκ μεγάλων
πίνετε ποτηρίων, τὸν ἥδιστον καὶ χαριέστατον Ξενο-
φῶντα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, ὅς ἐν τῷ Συμποσίῳ
φησίν (c. 2, 24)· 'ὁ δ' αὖ Σωκράτης εἶπεν· ἀλλὰ πίνειν
μέν, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐμοὶ πάνυ δοκεῖ. τῷ γὰρ ὄντι ὁ
οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς τὰς μὲν λύπας ὥσπερ ὁ μαν-
δραγόρας ἀνθρώπους κοιμίζει, τὰς δὲ ⟨φιλοφροσύνας
ὥσπερ ἔλαιον⟩ φλόγας ἐγείρει. δοκεῖ μέντοι μοι καὶ
τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα τὰ αὐτὰ πάσχειν ἅπερ καὶ
d τὰ τῶν ἐν γῇ φυομένων. καὶ γὰρ ἐκεῖνα, ὅταν μὲν ὁ
θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ, οὐ δύναται ὀρθοῦσθαι

1 πάλι del. Cob   περισοβεῖ AE: corr. Cob   6 hiatum not K, cf. lemma cod. ὅτι κρατηρίζειν τὸ πίνειν καὶ κρατῆρα τοὺς πότους ἐκάλουν   7 δυσανίας A: corr. Valck; mirum quod Lysanias qui περὶ ἰαμβοποιῶν scripsit Herodori mythographi testimonium non fabulae sed vocabuli alicuius causa attulit; vide ne Herodae iambi lateant   8 ἐπι δε A: ἐπεὶ δὲ Mus, potest aliud fuisse   9 κρατῆρας A: corr. Wilam   12. 13 κηκρατηριχημεσαντιτου A: dist. Valck, qui κήκεκρατηρίχημες   13 πεπώκειμεν A   20. 21 inclusa om. AE   22 τὰ τῶν ἀνδρῶν A: corr. E (ἀνῶν)

οὐδὲ ταῖς ὥραις διαπνεῖσθαι· ὅταν δὲ ὅσῳ ἥδεται τοσοῦτο πίνῃ, καὶ μάλα ὀρθά τε αὔξεται καὶ θάλλοντα ἀφικνεῖται εἰς τὴν καρπογονίαν. οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς, ἣν μὲν ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγχεώμεθα, ταχὺ ἡμῶν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ γνῶμαι σφαλοῦνται, καὶ οὐδ' ἀναπνεῖν μὴ ὅτι λέγειν δυνησόμεθα· ἢν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι μικρὰ ἐπιψακάζωσιν, ἵνα καὶ ἐγὼ Γοργιείοις ῥήμασιν εἴπω, οὕτως οὐ βιαζόμενοι μεθύειν e ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιξόμεθα.' 112. εἰς ταῦτά τις ἀποβλέπων τὰ τοῦ καλοῦ Ξενοφῶντος ἐπιγινώσκειν δυνήσεται ἣν εἶχε πρὸς αὐτὸν ὁ λαμπρότατος Πλάτων ζηλοτυπίαν, ἢ τάχα φιλονίκως εἶχον ἀρχῆθεν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἄνδρες οὗτοι, αἰσθόμενοι τῆς ἰδίας ἑκάτερος ἀρετῆς, καὶ ἴσως καὶ περὶ πρωτείων διεφέροντο, οὐ μόνον ἐξ ὧν περὶ Κύρου εἰρήκασι τεκμαιρομένοις ἡμῖν, ἀλλὰ κἀκ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων. Συμπόσια μὲν γὰρ γεγράφασιν ἀμφότεροι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὃ μὲν τὰς αὐλητρίδας ἐκβάλλει, ὃ δὲ εἰσάγει· καὶ ὃ μέν, ὡς πρόκειται (litt. d), f παραιτεῖται πίνειν μεγάλοις ποτηρίοις, ὃ δὲ τὸν Σωκράτην παράγει τῷ ψυκτῆρι πίνοντα μέχρι τῆς ἕω. κἀν τῷ περὶ Ψυχῆς δὲ ὁ Πλάτων καταλεγόμενος ἕκαστον τῶν παρατυχόντων (p. 59 b) οὐδὲ κατὰ μικρὸν τοῦ Ξενοφῶντος μέμνηται. καὶ περὶ τοῦ Κύρου οὖν ὃ μὲν λέγει ὡς ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐπεπαίδευτο πάντα τὰ πάτρια, ὁ δὲ Πλάτων ὥσπερ ἐναντιούμενος ἐν τρίτῳ Νόμων φησί 505 (p. 694 c)· 'μαντεύομαι δὲ περὶ Κύρου τὰ μὲν ἄλλα

1 διαπλοῦσθαι AE, διαδροῦσθαι Camillus Steinle 1. 2 τοσούτωι AE: corr. ed. Basil 7. 8 γοργείοισι A γοργείοις E 8 μεθύειν del. recte Orelli 10 omnis haec de Platone disputatio pessime truncata et turbata 13 φιλονείκως AE 15 διαφερόμενοι K

στρατηγὸν αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι καὶ φιλόπονον, παιδείας δ' ὀρθῆς οὐδὲ ἧφθαι τὸ παράπαν, οἰκονομίᾳ δ' οὐδ' ἡτινιοῦν προσεσχηκέναι. ἔοικε δ' ἐκ νέου στρατεύεσθαι, παραδούς τε τοὺς παῖδας ταῖς γυναιξὶ τρέφειν....' πάλιν ὁ μὲν Ξενοφῶν συναναβὰς Κύρῳ εἰς Πέρσας μετὰ τῶν μυρίων Ἑλλήνων καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς τὴν προδοσίαν τοῦ Θεσσαλοῦ Μένωνος, ὅτι αὐτὸς αἴτιος b ἐγένετο τοῖς περὶ Κλέαρχον τῆς ἀπωλείας τῆς ὑπὸ Τισσαφέρνου γενομένης, καὶ οἷός τις ἦν τὸν τρόπον, ὡς χαλεπός, ὡς ἀσελγής, διηγησαμένου· ὁ καλὸς Πλάτων μονονουχὶ εἰπὼν 'οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος' (Stesich fr. 32 B) ἐγκώμια αὐτοῦ διεξέρχεται, ὁ τοὺς ἄλλους ἀπαξαπλῶς κακολογήσας, ἐν μὲν τῇ Πολιτείᾳ Ὅμηρον ἐκβάλλων καὶ τὴν μιμητικὴν ποίησιν, αὐτὸς δὲ τοὺς διαλόγους μιμητικῶς γράψας, ὧν τῆς ἰδέας οὐδ' αὐτὸς εὑρετής ἐστιν. πρὸ γὰρ αὐτοῦ τοῦθ' εὗρε τὸ εἶδος τῶν λόγων ὁ Τήιος Ἀλεξαμενός, ὡς Νικίας ὁ Νικαεὺς c ἱστορεῖ καὶ Σωτίων. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ Ποιητῶν οὕτως γράφει (fr. 55 R)· 'οὐκοῦν οὐδὲ ἐμμέτρους τοὺς καλουμένους Σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους καὶ μιμήσεις ἢ τοὺς Ἀλεξαμενοῦ τοῦ Τηίου τοὺς πρώτους γραφέντας τῶν Σωκρατικῶν διαλόγων,'

1 *φιλόπολιν* Plat 2. 3 *οὐδητινι οὖν* A: corr. Di, *οὐδὲν τὸν νοῦν* Plat 4 apertum est multo plura excerpta fuisse 7 fort. *ὅτι οὗτος* 8. 9 *ὑπὸ της σαφέρνου* A 10 *διηγησάμενος φαίνεται· ὁ δὲ Πλάτων* E epitomatoris turbis male oblitteratis 11 *ὁ λόγος* E 17 *ἀλεξαμενος* (v. 21 *-μένου*) A: corr. E 18 *σωτηρίων* A: corr. Ionsius 19 fort. *ἐμμέτρους* ⟨*ὄντας*⟩ 21 *καὶ* ⟨*μὴ*⟩ *μιμήσεις τοὺς* Bernhardy, *ἢ* ⟨*μὴ*⟩ *μιμήσεις τοὺς* OJahn, *καὶ μιμήσεις μὴ τοὺς* K 22 *τοὺς πρότερον* (*προτέρους* Dobr) *γραφέντας* Bake, fort. *τοὺς πρότερον γραφέντας τῶν Σωκρατικῶν διαλόγους*, neque enim Socraticos Alexamenus, sed dialogos primus scripsisse traditur, cf. Diog. L. 3, 48

ἄντικρυς φάσκων ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης πρὸ
Πλάτωνος διαλόγους γεγραφέναι τὸν Ἀλεξαμενόν. δια-
βάλλει δὲ ὁ Πλάτων καὶ Θρασύμαχον τὸν Χαλκηδόνιον
σοφιστὴν ὅμοιον εἶναι λέγων τῷ ὀνόματι, ἔτι δ' Ἱππίαν d
καὶ Γοργίαν καὶ Παρμενίδην καὶ ἐνὶ διαλόγῳ τῷ Πρω-
ταγόρᾳ πολλούς, ὁ τοιαῦτα ἐν τῇ Πολιτείᾳ εἰπών
(8 p 562 cd)· 'ὅταν, οἶμαι, δημοκρατουμένη πόλις ἐλευ-
θερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων τύχῃ καὶ ἀκράτου
αὐτῆς μεθυσθῇ.' 113. λέγεται δὲ ὡς καὶ ὁ Γοργίας
αὐτὸς ἀναγνοὺς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ διάλογον πρὸς
τοὺς συνήθεις ἔφη 'ὡς καλῶς οἶδε Πλάτων ἰαμβίζειν.'
Ἕρμιππος δὲ ἐν τῷ περὶ Γοργίου (FHG III 48) 'ὡς
ἐπεδήμησε, φησί, ταῖς Ἀθήναις Γοργίας μετὰ τὸ ποιή-
σασθαι τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐν Δελφοῖς ἑαυτοῦ χρυσῆς
εἰκόνος, εἰπόντος τοῦ Πλάτωνος, ὅτε εἶδεν αὐτόν, 'ἥκει e
ἡμῖν ὁ καλός τε καὶ χρυσοῦς Γοργίας,' ἔφη ὁ Γοργίας·
'ἦ καλόν γε αἱ Ἀθῆναι [καὶ] νέον τοῦτον Ἀρχίλοχον
ἐνηνόχασιν.' ἄλλοι δέ φασιν ὡς ἀναγνοὺς ὁ Γοργίας
τὸν Πλάτωνος διάλογον πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν ὅτι
οὐδὲν τούτων οὔτ' εἶπεν οὔτ' ἤκουσε [παρὰ Πλάτωνος].
ταὐτά φασι καὶ Φαίδωνα εἰπεῖν ἀναγνόντα τὸν περὶ
Ψυχῆς. διὸ καλῶς ὁ Τίμων περὶ αὐτοῦ ἔφη (fr. 52 W)·

ὡς ἀνέπλαττε Πλάτων ὁ πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

Παρμενίδῃ μὲν γὰρ καὶ ἐλθεῖν εἰς λόγους τὸν τοῦ f
Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἡ ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ ὡς
καὶ τοιούτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους. τὸ δὲ πάντων
σχετλιώτατον καὶ τὸ εἰπεῖν οὐδεμιᾶς κατεπειγούσης

2 ἀλεξάμενον A: corr. E 17 καὶ del. Mein 20 glossam del. Rossi 23 ἀνέπλαττεν ὁ πλάτων πεπλασμένα A ἀνέπλαττε πλάτων E: corr. Nauck θύματα A: corr. e Diog. L. 3, 26 27 σχετλιώτερον A: corr. Mus fort. τὸ καὶ εἰπεῖν

χρείας (Parm. p. 127 b) ὅτι παιδικὰ γεγόνοι τοῦ Παρμενίδου Ζήνων ὁ πολίτης αὐτοῦ. ἀδύνατον δὲ καὶ Φαῖδρον οὐ μόνον κατὰ Σωκράτην εἶναι, ἦ πού γε καὶ ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι. ἀλλὰ μὴν οὐ δύνανται Πάραλος καὶ
506 Ξάνθιππος οἱ Περικλέους υἱοὶ [τελευτήσαντες τῷ λοιμῷ] Πρωταγόρᾳ διαλέγεσθαι, ὅτε ⟨τὸ⟩ δεύτερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ . . . ἔτι πρότερον τελευτήσαντες ⟨τῷ λοιμῷ⟩. πολλὰ δ' ἔστι καὶ ἄλλα λέγειν περὶ αὐτοῦ καὶ δεικνύναι ὡς ἔπλαττε τοὺς διαλόγους. 114. ὅτι δὲ καὶ δυσμενὴς ἦν πρὸς ἅπαντας, δῆλον καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἴωνι ἐπιγραφομένῳ, ἐν ᾧ πρῶτον μὲν κακολογεῖ πάντας τοὺς ποιητάς (p. 534), ἔπειτα (p. 541 d) καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου προαγομένους, Φανοσθένη τὸν Ἄνδριον κἀπολλόδωρον τὸν Κυζικηνόν, ἔτι δὲ τὸν Κλαζομένιον Ἡρακλείδην. ἐν δὲ τῷ Μένωνι καὶ τοὺς μεγίστους
b παρ' Ἀθηναίοις γενομένους Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα (p. 93 c. 94 a), Μένωνα δὲ ἐπαινεῖ τὸν τοὺς Ἕλληνας προδόντα. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ ⟨Εὐθύδημον⟩ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονυσόδωρον προπηλακίζων καὶ καλῶν ὀψιμαθεῖς ἔτι τε ἐριστὰς [ὀνομάζων] ὀνειδίζει αὐτοῖς καὶ τὴν ἐκ Χίου τῆς πατρίδος φυγήν (p. 271 c), ἀφ' ἧς ἐν Θουρίοις κατῳκίσθησαν. ἐν δὲ τῷ περὶ Ἀνδρείας (Lach. p. 179 c)

2 cf. Macrob. 1, 1, 5 '*inclitum dialogum Socrates habita cum Timaeo disputatione consumit, quos constat eodem saeculo non fuisse*', unde Τίμαιον pro Φαῖδρον coni. Wilam; sed Herodicus Athenaei auctor (cf. ad V p. 215 f) et de Timaeo et de Phaedro dixit, verba insuper corrupta (v. 3) restitui non possunt 4 οὐ δύνανται οὐδὲ E fort. recte 5 inclusa del. K 6 τὸ add. K, cf. V p. 218 b 7 οἱ πέμπτῳ ἔτει πρότερον Cas, *multo ante* Macrob, fort. οἱ πολλοῖς ἔτεσι πρότερον 7. 8 τῷ λοιμῷ ex v. 5 huc transposui 11 ἐπιγραφομένων A: corr. Cas 18 Εὐθύδημον suppl. Di, ⟨καὐτὸν⟩ καὶ τὸν Mein 19 Διονυσιόδωρον A 20 ὀνομάζων ex ὀνειδίζων corr. A, del. K

Μελησίαν τὸν *Θουκυδίδου* τοῦ ἀντιπολιτευσαμένου *Περικλεῖ* καὶ *Λυσίμαχον* τὸν *Ἀριστείδου* τοῦ δικαίου, τῆς τῶν πατέρων ἀρετῆς ἀναξίους εἶναι φάσκων. ἃ δὲ c περὶ *Ἀλκιβιάδου* εἴρηκεν ἐν τῷ *Συμποσίῳ* οὐδ' εἰς φῶς λέγεσθαί ἐστιν ἄξιον, ἔν τε τῷ προτέρῳ τῶν εἰς αὐτὸν διαλόγων· ὁ γὰρ δεύτερος ὑπό τινων *Ξενοφῶντος* εἶναι λέγεται, ὡς καὶ ἡ *Ἀλκυὼν Λέοντος* τοῦ *Ἀκαδημαϊκοῦ*, ὥς φησι *Νικίας* ὁ *Νικαεύς*. τὰ μὲν οὖν κατὰ *Ἀλκιβιάδου* λεχθέντα σιωπῶ· ὅτι δὲ τὸν *Ἀθηναίων* δῆμον εἰκαῖον εἴρηκε κριτὴν [ἔτι τε πρόκωπον], *Λακεδαιμονίους* δὲ ἐπαινῶν ἐπαινεῖ καὶ τοὺς πάντων *Ἑλλήνων* ἐχθροὺς *Πέρσας* (p. 121 sqq). καὶ τὸν ἀδελφὸν δὲ τοῦ *Ἀλκιβιάδου* d *Κλεινίαν* μαινόμενόν τε ἀποφαίνει καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἠλιθίους (p. 118e) *Μειδίαν* τε ὀρτυγοκόπον (p. 120a), καὶ τὸν τῶν *Ἀθηναίων* δῆμον εὐπρόσωπον μὲν εἶναι, δεῖν δ' αὐτὸν ἀποδύσαντας θεωρεῖν (p. 132a)· ὀφθήσεται γάρ, φησί, περίβλεπτον ἀξίωμα περικείμενος κάλλους οὐκ ἀληθινοῦ. 115. ἐν δὲ τῷ *Κίμωνι* οὐδὲ τῆς *Θεμιστοκλέους* φείδεται κατηγορίας οὐδὲ τῆς *Ἀλκιβιάδου* καὶ *Μυρωνίδου*, ἀλλ' οὐδ' αὐτοῦ τοῦ *Κίμωνος*. καὶ ὁ *Κρίτων* δ' αὐτοῦ ⟨*Κρίτωνος* (p. 45ab), ἡ δὲ *Πολιτεία* (I p. 329c) καὶ⟩ *Σοφοκλέους* περιέχει καταδρομήν. ὁ δὲ *Γοργίας* οὐ μόνον ἀφ' οὗ τὸ ἐπίγραμμα, ἀλλὰ καὶ *Ἀρχελάου* τοῦ *Μακεδονίας* βασιλέως (p. 471a), ὃν οὐ e

9. 10 *δημονικαῖον* A: corr. Mus 10 inclusa del. Di, cf. v. 15 13 *Κλεινίαν* Valck: *καὶ νικίαν* A E *ἀποκαλεῖ* (pro *ἀποφαίνει*) E, quod praestat 13. 14 *αὐτοῦ*: immo Periclis filios 14 *ὀρτυγοτρόφον* Plat 16 *ἀποδύντα* Plat 17 *φησί* i. e. fort. Herodicus, certe non Plato 18 sqq putant Gorgiam dialogum notari (p. 503c) et corrigunt v. 19 *τῆς Περικλέους* (pro *Ἀλκιβιάδου*) Dobr, *καὶ Μιλτιάδου* (pro *Μυρωνίδου* Cas) 18. 19 *τῆς Περικλέους* E 19 *κατηγορίας* Mein 21. 22 probabiliter suppl. Wilam, neque indigna haec Herodico calumniatore

μόνον ἐπονείδιστον γένος ἔχειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπέκτεινε τὸν δεσπότην. οὗτος δ' ἐστὶ Πλάτων, ὃν Σπεύσιππός φησι φίλτατον ὄντα [Ἀρχελάῳ] Φιλίππῳ τῆς βασιλείας αἴτιον γενέσθαι. γράφει γοῦν Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τοῖς Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν οὕτως (FHG IV 357)· 'Σπεύσιππος πυνθανόμενος Φίλιππον βλασφημεῖν περὶ Πλάτωνος εἰς ἐπιστολὴν ἔγραψέ τι τοιοῦτον· '. . . ὥσπερ ἀγνοοῦντας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας Φίλιππος διὰ Πλάτωνος ἔσχεν. Εὐφραῖον
f γὰρ ἀπέστειλε τὸν Ὠρείτην πρὸς Περδίκκαν Πλάτων, ὃς ἔπεισεν ἀπομερίσαι τινὰ χώραν Φιλίππῳ. διατρέφων δ' ἐνταῦθα δύναμιν, ὡς ἀπέθανε Περδίκκας, ἐξ ἑτοίμου δυνάμεως ὑπαρχούσης ἐπέπεσε τοῖς πράγμασι.' τοῦτο δ' εἴπερ οὕτως ἀληθείας ἔχει, θεὸς ἂν εἰδείη. ὁ δὲ καλὸς αὐτοῦ Πρωταγόρας πρὸς τῷ καταδρομὴν ἔχειν πολλῶν ποιητῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἐκθεατριζόμενον ἔχει καὶ τὸν Καλλίου βίον μᾶλλον τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων. ἐν δὲ τῷ Μενεξένῳ οὐ μόνον Ἱππίας ὁ Ἠλεῖος χλευάζεται, ἀλλὰ καὶ ὁ Ῥαμνούσιος Ἀντιφῶν καὶ ὁ μου-
507σικὸς Λάμπρος (p. 236a). ἐπιλίποι δ' ἄν με ἡ ἡμέρα, εἰ πάντας ἐθελήσαιμι ἐπελθεῖν τοὺς κακῶς ἀκούσαντας ὑπὸ τοῦ σοφοῦ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' Ἀντισθένη ἐπαινῶ· καὶ γὰρ καὶ οὗτος πολλοὺς εἰπὼν κακῶς οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀπέσχετο, ἀλλὰ καλέσας αὐτὸν φορτικῶς Σάθωνα τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέδωκεν.

116. Ἡγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι

2 fort. ἐστὶν ⟨ὁ⟩ *Πλάτων* 3 *Ἀρχελάῳ* aut delendum aut *Περδίκκᾳ* scribendum esse coni. Gomperz 14 *εἴπερ* vitiosum, fort. *τοῦτο δὲ πότερον* 18 Hippias in Menexeno non memoratur 20 *ἐπιλείποι* A *ἐπιλίπῃ* E: corr. Di 22 fort. *τοῦ σοφοῦ* ⟨*Πλάτωνος*⟩

περὶ τῆς πρὸς πάντας τοῦ Πλάτωνος κακοηθείας λέγων γράφει καὶ ταῦτα (FHG IV 412 · 'μετὰ τὴν Σωκράτους τελευτὴν ἐπὶ πλεῖον τῶν συνήθων ἀθυμούντων ἔν τινι συνουσίᾳ Πλάτων συμπαρὼν λαβὼν τὸ ποτήριον παρε- b κάλει μὴ ἀθυμεῖν αὐτούς, ὡς ἱκανὸς αὐτὸς εἴη ἡγεῖσθαι τῆς σχολῆς, καὶ προέπιεν Ἀπολλοδώρῳ. καὶ ὅς εἶπεν 'ἥδιον ἂν παρὰ Σωκράτους τὴν τοῦ φαρμάκου κύλικα εἰλήφειν ἢ παρὰ σοῦ τὴν τοῦ οἴνου πρόποσιν.' ἐδόκει γὰρ Πλάτων φθονερὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸ ἦθος οὐδαμῶς εὐδοκιμεῖν. καὶ γὰρ Ἀρίστιππον πρὸς Διονύσιον ἀποδημήσαντα ἔσκωπτεν, αὐτὸς τρὶς εἰς Σικελίαν ἐκπλεύσας· ἅπαξ μὲν τῶν ῥυάκων χάριν, ὅτε καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ Διονυσίῳ συγγενόμενος ἐκινδύνευσεν, δὶς δὲ πρὸς c τὸν νεώτερον Διονύσιον. Αἰσχίνου τε πένητος ὄντος καὶ μαθητὴν ἕνα ἔχοντος Ξενοκράτην, τοῦτον περιέσπασεν. καὶ Φαίδωνι δὲ τὴν τῆς δουλείας ἐφιστὰς δίκην ἐφωράθη· καὶ τὸ καθόλου πᾶσι τοῖς Σωκράτους μαθηταῖς ἐπεφύκει μητρυιᾶς ἔχων διάθεσιν. διόπερ Σωκράτης οὐκ ἀηδῶς περὶ αὐτοῦ στοχαζόμενος ἐνύπνιον ἔφησεν ἑωρακέναι πλειόνων παρόντων. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα κορώνην γενόμενον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν [μου] ἀναπηδήσαντα τὸ φαλακρὸν [μου] κατασκαριφᾶν καὶ κρώζειν περιβλέπουσαν. 'δοκῶ οὖν σε, ὦ Πλάτων, πολλὰ d κατὰ τῆς ἐμῆς ψεύσεσθαι κεφαλῆς.' ἦν δὲ ὁ Πλάτων πρὸς τῇ κακοηθείᾳ καὶ φιλόδοξος, ὅστις ἔφησεν· 'ἔσχατον τὸν τῆς φιλοδοξίας χιτῶνα ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἀπο-

8 εἰλήφειν pessime, requiritur ἐδεξάμην 13 συγγινόμενος Mein 15 puto ⟨καὶ⟩ τοῦτον 21. 22 μου duplex ab epitomatore additum 23 κρώζειν Dobr: κρατεῖν A, κράζειν Iac 24 ψεύδεσθαι A ψεύσασθαι E: corr. Schw 26 φιλοδοξίας K: δόξης AE, cf. quae attulerunt Cas et Schw

δυόμεθα, ἐν διαθήκαις, ἐν ἐκκομιδαῖς, ἐν τάφοις', ὥς φησι Διοσκουρίδης ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν FHG II 196). καὶ τὸ πόλιν δὲ θελῆσαι κτίσαι καὶ τὸ νομοθετῆσαι τίς οὐ φήσει πάθος εἶναι φιλοδοξίας; δῆλον δ' ἐστὶ τοῦτο
e ἐξ ὧν ἐν τῷ Τιμαίῳ λέγει (p. 19b)· 'πέπονθά τι πάθος πρὸς τὴν πολιτείαν, ὥσπερ ἂν εἰ ζωγράφος ἐβούλετο τὰ ἑαυτοῦ ἔργα κινούμενα καὶ ἐνεργὰ ἰδεῖν, οὕτω κἀγὼ τοὺς πολίτας οὓς διαγράφω.' 117. περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ κεκλεμμένων τί ἂν καὶ λέγοι τις; ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ ἡ διαπλαττομένη ἀθάνατος ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν χωριζομένη τοῦ σώματος παρὰ προτέρῳ εἴρηται Ὁμήρῳ. οὗτος γὰρ εἶπεν ὡς ἡ τοῦ Πατρόκλου ψυχὴ (Π 856)

Ἄιδόσδε κατῆλθεν
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.

εἰ δ' οὖν καὶ Πλάτωνος φήσειέν τις εἶναι τὸν λόγον,
f οὐχ ὁρῶ τίν' ἐσχήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ ὠφέλειαν. ἐὰν γὰρ καὶ συγχωρήσῃ τις μεθίστασθαι τὰς τῶν τετελευτηκότων ψυχὰς εἰς ἄλλας φύσεις ἢ πρὸς τὸν μετεωρότερον καὶ καθαρώτερον ἀνέρχεσθαι τόπον, ἅτε κουφότητος μετεχούσας, τί πλέον ἡμῖν; ὧν γὰρ μήτ' ἀνάμνησίς ἐστιν οὗ ποτε ἦμεν μήτ' αἴσθησις, εἰ καὶ τὸ σύνολον ἦμεν, τίς χάρις ταύτης τῆς ἀθανασίας; οἱ δὲ συντε-
508 θέντες ὑπ' αὐτοῦ Νόμοι καὶ τούτων ἔτι πρότερον ἡ Πολιτεία τί πεποιήκασιν; καίτοι γε ἔδει καθάπερ τὸν Λυκοῦργον τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὸν Σόλωνα τοὺς

1 verba *ἐν διαθήκαις — ἐν τάφοις* videntur ex ampliore dicti Platonici interpretatione superesse 5 longe alia Platonis verba 9 *κεκλεμμένων* K: *λελεγμένων* A, om. E 12 *προτέρῳ* K: *πρώτῳ* AE 19 *ἢ* Wilam: *καὶ* AE 22 *αἴσθησις* E: *αἴσθησις ἦι* A

Ἀθηναίους καὶ τὸν Ζάλευκον τοὺς Θουρίους, καὶ αὐτόν,
εἴπερ ἦσαν χρήσιμοι, πεῖσαί τινας τῶν Ἑλλήνων αὐτοῖς
χρήσασθαι. ‘νόμος γάρ ἐστιν,’ ὥς φησιν Ἀριστοτέλης
(rhet. ad Alex. p. 1420 a 25), ‘λόγος ὡρισμένος καθ’ ὁμολο-
γίαν κοινὴν πόλεως, μηνύων πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστα.’
ὁ δὲ Πλάτων πῶς; οὐκ ἄτοπον τριῶν Ἀθηναίων γενο-
μένων νομοθετῶν τῶν γε δὴ γνωριζομένων, Δράκοντος
καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος καὶ Σόλωνος, τῶν μὲν τοῖς
νόμοις ἐμμένειν τοὺς πολίτας, τῶν δὲ τοῦ Πλάτωνος b
καὶ προσκαταγελᾶν; ὁ δ’ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῆς
Πολιτείας· εἰ καὶ πασῶν εἴη αὕτη βελτίων, μὴ πείθοι
δ’ ἡμᾶς, τί πλέον; ἔοικεν οὖν ὁ Πλάτων οὐ τοῖς οὖσιν
ἀνθρώποις γράψαι τοὺς νόμους, ἀλλὰ τοῖς ὑπ’ αὐτοῦ
διαπλαττομένοις, ὥστε καὶ ζητεῖσθαι τοὺς χρησομένους.
ἐχρῆν οὖν ἃ πείσει λέγων ταῦτα καὶ γράφειν καὶ μὴ
ταὐτὰ ποιεῖν τοῖς εὐχομένοις, ἀλλὰ τοῖς τῶν ἐνδεχο-
μένων ἀντεχομένοις. 118. χωρὶς τοίνυν τούτων εἴ τις
διεξίοι τοὺς Τιμαίους αὐτοῦ καὶ τοὺς Γοργίας, καὶ τοὺς c
ἄλλους δὲ τοὺς τοιούτους διαλόγους, ἐν οἷς καὶ περὶ
τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι διεξέρχεται καὶ περὶ τῶν κατὰ
φύσιν καὶ περὶ πλειόνων ἄλλων, οὐδ’ ὣς διὰ ταῦτα
θαυμαστέος ἐστίν. ἔχει γάρ τις καὶ παρ’ ἑτέρων ταῦτα
λαβεῖν ἢ βέλτιον λεχθέντα ἢ μὴ χεῖρον. καὶ γὰρ Θεό-
πομπος ὁ Χῖος ἐν τῷ κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς
(FHG I 325) ‘τοὺς πολλούς, φησί, τῶν διαλόγων αὐτοῦ
ἀχρείους καὶ ψευδεῖς ἄν τις εὕροι· ἀλλοτρίους δὲ τοὺς

6 πῶς οὐκ ἄτοπος AE: corr. K 7. 8 Δράκοντος καὶ Σόλωνος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλ. Mein 8 αὐτοῦ Πλάτωνος E 11 εἴη Mein: ἐστιν AE 15 οὖν ἃ πείσει Mus: οὗ ἄπεισι A οὖν οὔ εἰσι E λέγειν E 21 οὐδὲ διὰ ταῦτα E fort. recte 25 αὐτοῦ non addiderat Theopompus

d πλείους, ὄντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν, ἐνίους δὲ κἀκ τῶν Ἀντισθένους, πολλοὺς δὲ κἀκ τῶν Βρύσωνος τοῦ Ἡρακλεώτου.' ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον ἅπερ ἐπαγγέλλεται καὶ ἡμεῖς ζητοῦμεν ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων, [ὅπερ] οὐχ εὑρίσκομεν, ἀλλὰ συμπόσια μὲν καὶ λόγους ὑπὲρ ἔρωτος εἰρημένους καὶ μάλα ἀπρεπεῖς, οὓς καταφρονῶν τῶν ἀναγνωσομένων συνέθηκεν, ὥσπερ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τυραννικοί τινες καὶ διάβολοι γενόμενοι. 119. Εὐφραῖος μὲν γὰρ παρὰ e Περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ διατρίβων ἐν Μακεδονίᾳ οὐχ ἧττον αὐτοῦ [ἐβασίλευε] φαῦλος ὢν καὶ διάβολος [ὃς] οὕτω ψυχρῶς συνέταξε τὴν ἑταιρίαν τοῦ βασιλέως ὥστε οὐκ ἐξῆν τοῦ συσσιτίου μετασχεῖν, εἰ μή τις ἐπίσταιτο γεωμετρεῖν ἢ φιλοσοφεῖν. ὅθεν Φιλίππου τὴν ἀρχὴν παραλαβόντος Παρμενίων αὐτὸν ἐν Ὠρεῷ λαβὼν ἀπέκτεινεν, ὥς φησι Κ α ρ ύ σ τ ι ο ς ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι (FHG IV 357). καὶ Κάλλιππος δ' ὁ Ἀθηναῖος, μαθητὴς καὶ αὐτὸς Πλάτωνος, ἑταῖρος Δίωνος καὶ f συμμαθητὴς γενόμενος καὶ συναποδημήσας αὐτῷ εἰς Συρακούσας, ὁρῶν ἤδη τὸν Δίωνα ἐξιδιοποιούμενον τὴν μοναρχίαν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ αὐτὸς τυραννεῖν ἐπιχειρήσας ἀπεσφάγη. Εὐαίων δ' ὁ Λαμψακηνός, ὥς φησιν, Ε ὐ ρ ύ π υ λ ο ς καὶ Δ ι κ α ι ο κ λ ῆ ς ὁ Κνίδιος ἐνενηκοστῷ καὶ πρώτῳ Διατριβῶν, ἔτι δὲ Δ η μ ο χ ά ρ η ς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα (fr. 2 Tur), δανείσας τῇ πατρίδι ἀργύριον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῇ ἀκρο-

5 ὅπερ del. Dobr 9 διάβολοι γεγόνασι E, non structura tantum, sed etiam sententia imperfecta εὔφρατος AE: corr. Cas 11 ἐβασίλευε et ὃς del. K 12 ἑταίραν A: corr. E 22 ἐπεσφάγη AE: corr. Nauck Εὐαίων Diog. 3, 46: εὐάγων AE 23. 24 ἐν ἐνηκοστῷ A, ἐν εἰκοστῷ Mus

πόλει [καὶ] ἀφυστερησάσης τυραννεῖν ἐβουλεύετο, ἕως συνδραμόντες ἐπ' αὐτὸν οἱ Λαμψακηνοὶ καὶ τὰ χρήματα ἀποδόντες ἐξέβαλον. Τίμαιος δ' ὁ Κυζικηνός, ὡς ὁ 509 αὐτὸς Δημοχάρης φησίν (l. s), χρήματα καὶ σῖτον ἐπιδοὺς τοῖς πολίταις καὶ διὰ ταῦτα πιστευθεὶς εἶναι χρηστὸς παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς, μικρὸν ἐπισχὼν χρόνον ἐπέθετο τῇ πολιτείᾳ δι' Ἀριδαίου. κριθεὶς δὲ καὶ ἁλοὺς καὶ ἀδοξήσας ἐν μὲν τῇ πόλει ἐπέμενε παλαιὸς καταγεγηρακώς, ἀτίμως δὲ καὶ ἀδόξως διαζῶν. τοιοῦτοι δ' εἰσὶ καὶ νῦν τῶν Ἀκαδημαικῶν τινες, ἀνοσίως καὶ ἀδόξως βιοῦντες. χρημάτων γὰρ ἐξ ἀσεβείας καὶ παρὰ φύσιν κυριεύσαντες διὰ γοητείαν νῦν εἰσιν περίβλεπτοι· ὥσπερ καὶ Χαίρων ὁ Πελληνεύς, ὃς οὐ μόνῳ Πλάτωνι ἐσχόλακεν, b ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτει. καὶ οὗτος οὖν τῆς πατρίδος πικρῶς τυραννήσας οὐ μόνον τοὺς ἀρίστους τῶν πολιτῶν ἐξήλασεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τούτων δούλοις τὰ χρήματα τῶν δεσποτῶν χαρισάμενος καὶ τὰς ἐκείνων γυναῖκας συνῴκισεν πρὸς γάμου κοινωνίαν, ταῦτ' ὠφεληθεὶς ἐκ τῆς καλῆς Πολιτείας καὶ τῶν παρανόμων Νόμων.

120. διὸ καὶ Ἔφιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ναυάγῳ Πλάτωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κεκωμῴ- c δηκεν ὡς καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμφαίνων ὅτι καὶ πολυτελῶς ἠσκοῦντο καὶ ὅτι τῆς εὐμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν ἐποιοῦντο· λέγει δ' οὕτως (II 257 K)·

1 καὶ ἀποστερήσας A καὶ ἀφυστερήσας E: corr. Wilam 3 Τιμόλαος Diog. 3, 46 7. 8 [καὶ ἀδοξήσας] Wilam 8 παλαιὸς corruptum, fort. πλούσιος coll. v. 11 8. 9 καὶ γεγηρακὼς AE: corr. K 21 haec extrema ab ipso Athenaeo adiecta Pontiani orationem claudunt

ἔπειτ' ἀναστὰς εὔστοχος νεανίας
τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων,
πληγεὶς ἀνάγκῃ ληψολιγομίσθῳ τέχνῃ
d *συνών τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν,*
εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
εὖ δ' ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθη,
εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρὸν
κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἑλίγμασιν,
ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,
σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ,
ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
e *ἔλεξεν· 'ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός.'*

μέχρι τούτων ἡμῖν πεπεραιώσθω καὶ ἥδε ἡ συναγωγή, φίλτατε Τιμόκρατες. ἑξῆς δὲ ἐροῦμεν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτων γενομένων.

ΙΒ

510 *Ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖς,* κατὰ τὸν Ἀλέξιδος *Τυνδάρεων* (II 384 K), *ἑταῖρε Τιμόκρατες·*

κἀκεῖ γὰρ ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ,
πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι καὶ δέκα

1 *ἐπεὶ καταστὰς* A: corr. Iacobs 2 *ὑποπλατωνικῶν* Wilam 3 *βρύσων ὁ θρασ.* A: corr. Mein 4 *λιψιγομισθω* A: corr. Hemsterh, sed dubito 7 *ὑποκαθιεῖσα τομα* A: corr. Scal 8 *πόδα* Scal: *πολλα* A 8. 9 fort. *ἐπισφύρων* (vel *περισφύρων*) *κνήμης ἱμάντων* 14 *πεπαιρεώσθω* A: corr. Cas, cf. XIII p. 588a

18 *ἄνθρωπε, Κυρηναῖος εἶναί μοι δοκεῖς* Alexidem scripsisse coni. Herw

ἅρματα συνωρίδες ⟨τε⟩ πεντεκαίδεκα·
τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν,
ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα.

κἀμοὶ δ' ἦν κράτιστον σιωπᾶν καὶ μὴ ἐπὶ τοσούτοις προειρημένοις ἕτερα προστιθέναι· ἀλλ' ἐπεὶ πάνυ λιπα- b ρῶς ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτων γενομένων λόγον καὶ τῆς τούτων ἡδυπαθείας . . .

2. ἡ γὰρ ἀπόλαυσις δήπου μετ' ἐπιθυμίας πρῶτον, ἔπειτα μεθ' ἡδονῆς. καίτοι Σοφοκλῆς γ' ὁ ποιητής, τῶν ἀπολαυστικῶν [γε] εἷς ὤν, ἵνα μὴ κατηγορῇ τοῦ γήρως, εἰς σωφροσύνην ἔθετο τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς τῶν ἀφροδισίων ἀπολαύσεις, φήσας ἀσμένως ἀπηλλάχθαι αὐτῶν ὥσπερ τινὸς δεσπότου (Plat. rep. I p. 329 c). ἐγὼ δέ φημι καὶ τὴν τοῦ Πάριδος κρίσιν ὑπὸ τῶν c παλαιοτέρων πεποιῆσθαι ἡδονῆς πρὸς ἀρετὴν οὖσαν σύγκρισιν· προκριθείσης γοῦν τῆς Ἀφροδίτης, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἡδονή, πάντα συνεταράχθη. καί μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν Ξενοφῶν τὸν περὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν Ἀρετὴν μῦθον ἐντεῦθεν πεπλακέναι (mem. 2, 1). κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα (v. 405 St)·

οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμὸς
οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν, d
ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια.
τὴν οἵ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκοντο
γραπτοῖς τε ζῴοισι μύροισί τε δαιδαλεόδμοις

1 συνωρίδες A καὶ συνωρίδες E: τε add. Mus 5 fort. ⟨ἔτι⟩ ἕτερα 6 ἀπαιτεῖς, ⟨ἀποδώσω⟩ καὶ τὸν Madvig vix recte, cf. praef. I p XXIV sq 9 εἶτα E et lemma A 10 γε om. E 11 sqq turbata et truncata 13 fort. ὥσπερ ⟨λυττῶντός⟩ τινος, cf. Plat 17 ἡ ἡδονὴ E: ἡδονὴ A 24 ἱλάσκονται A: corr. Porphyrius de abst. 2, 21 25 γραπτοῖς δὲ A: corr. Porph

σμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώδους,
ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὖδας.

καὶ Μένανδρος δ' ἐν Κιθαριστῇ περί τινος μουσικευομένου λέγων φησί (fr. 285 K)·

511 φιλόμουσον εἶν' αὐτὸν πάνυ
ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' αἰεί.

3. καίτοι τινές φασι κατὰ φύσιν εἶναι τὴν ἡδονὴν ἐκ τοῦ πάντα ζῷα δεδουλῶσθαι ταύτῃ, ὥσπερ οὐχὶ καὶ δειλίας καὶ φόβου καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων κοινῶς μὲν ἐν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς λογισμῷ χρωμένοις ἀποδοκιμαζομένων. τὸ οὖν ἡδονὰς διώκειν προπετῶς λύπας ἐστὶ θηρεύειν. διόπερ Ὅμηρος ἐπονείδιστον βουλόμενος ποιῆσαι τὴν ἡδονὴν καὶ τῶν θεῶν φησι
b τοὺς μεγίστους οὐδὲν ὑπὸ τῆς σφετέρας ὠφελεῖσθαι δυνάμεως, ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλάπτεσθαι παρενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς. ὅσα μὲν γὰρ ἀγρυπνῶν ὁ Ζεὺς ἐφρόντιζεν ὑπὲρ τῶν Τρώων, ταῦτ' ἀπώλεσεν μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατηθείς. καὶ ὁ Ἄρης ἀλκιμώτατος ὢν ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστάτου Ἡφαίστου συνεποδίσθη καὶ ὦφλεν αἰσχύνην καὶ ζημίαν ἐκδοὺς ἑαυτὸν ἔρωσιν ἀλογίστοις. φησὶ γοῦν πρὸς τοὺς θεούς, ὅτ' ἦλθον αὐτὸν θεασόμενοι δεδεμένον (θ 329)·

οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
c ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ ζωάγρι' ὀφέλλει.

'οὐδεὶς δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον ἡδύν, ἀλλὰ τὸν Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τὸν Σαρδαναπάλλου.

1 σμύρνοις τε A: corr. Porph 2 ξουθῶν—μελιττῶν Porph 5 εἶναι A 6 ἠκούσατ' K, ἀκούομεν Wilam 15 προενεχθέντας A: corr. Mein 18 fort. καὶ ὁ Ἄρης ⟨δ'⟩

καίτοι κατά γε τὴν δόξαν, φησὶν ἐν τῷ περὶ Ἡδονῆς Θεόφραστος (fr. 84 W), οὐχ ὁμοίως λαμπρός ἐστιν· ἀλλ' οὐκ ἐτρύφησεν ὥσπερ ἐκεῖνοι. οὐδὲ τὸν Ἀγησιλάου τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ ἔτυχεν, τὸν Ἀνάνιος οὕτως ἀοράτου κατὰ δόξαν ὄντος, οὐδὲ τὸν d τῶν ἡμιθέων τῶν ἐπὶ Τροίας, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὸν νῦν. καὶ τοῦτ' εἰκότως. ὃ μὲν γὰρ ἀκατάσκευος καὶ καθάπερ ἀνεύρετος ἦν, οὔτ' ἐπιμιξίας οὔσης οὔτε τῶν τεχνῶν διηκριβωμένων, ὃ δὲ πᾶσιν ἐξηρτυμένος πρὸς ῥαστώνην καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας διαγωγάς.'

4. Πλάτων δ' ἐν τῷ Φιλήβῳ φησίν (p. 65 c)· 'ἡδονὴ μὲν γὰρ ἁπάντων ἀλαζονίστατον. ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, αἳ δὴ μέγισται e δοκοῦσιν εἶναι, καὶ τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφεν παρὰ θεῶν, ὥσπερ καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν ⟨νοῦν⟩ οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτημένων.' ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τῆς Πολιτείας ὁ αὐτὸς Πλάτων πρότερος ὑπέδειξε τὸ ὑπὸ τῶν Ἐπικουρείων θρυλούμενον (cf Epic. fr. 456 Us. adn), ὅτι 'τῶν ἐπιθυμιῶν αἳ μέν εἰσι φυσικαὶ ⟨καὶ ἀναγκαῖαι, αἳ δὲ φυσικαὶ⟩ μέν, οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἳ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι', γράφων οὕτως (p. 559 a)· 'ἆρ' οὖν οὐχὶ ἡ τοῦ φαγεῖν μέχρις ὑγιείας καὶ εὐεξίας καὶ αὐτοῦ f σίτου καὶ ὄψου ἀναγκαῖος ἂν εἴη; ἡ μέν γέ που τοῦ σίτου κατ' ἀμφότερα ἀναγκαία, ᾗ τε ὠφέλιμος ᾗ τε παῦσαι

5 Ananium iambographum intellegit Bergk   κατὰ τὴν δόξαν E   6. 7 τὸν νῦν K: τῶν νῦν A, ⟨τὸν⟩ τῶν νῦν Mein   14 ἃ δὴ μέγιστα AE   16 ὡς Plat   16. 17 ἡδονῶν (ἡδομένων E) οὐδὲ τὸν λογισμὸν AE   19 ἐπικουρίων A   20. 21 suppletum ex lemmate A (ὅτι τῶν ἡδονῶν αἳ μὲν φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι, αἳ δὲ κτλ'), cf. Diog. 10, 149   25 ἥ τε ὠφέλιμος ἥ τε A

ζῶντας δυνατή; — ναί. — ἡ δὲ ὄψου, εἴ πῄ τινα ὠφέλειαν
πρὸς εὐεξίαν παρέχεται; — πάνυ μὲν οὖν. — τί δαί; ἡ
πέρα τούτων καὶ ἀλλοίων ἐδεσμάτων ἢ τοιούτων ἐπιθυ-
512 μία, δυνατὴ δὲ κολαζομένη ἐκ νέων πολλῶν ἀπαλλάττε-
σθαι, καὶ βλαβερὰ μὲν σώματι, βλαβερὰ δὲ ψυχῇ πρός
τε φρόνησιν καὶ πρὸς τὸ σωφρονεῖν, ἆρά γε ὀρθῶς οὐκ
ἀναγκαία ἂν καλοῖτο; — ὀρθότατα μὲν οὖν.'

5. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἡδονῆς
τάδε λέγει· 'οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλεῖς πάντων ἀγαθῶν
ὄντες κύριοι καὶ πάντων εἰληφότες πεῖραν τὴν ἡδονὴν
προκρίνουσιν, μεγαλοψυχοτέρας ποιούσης τῆς ἡδονῆς
τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις. ἅπαντες γοῦν οἱ τὴν ἡδο-
νὴν τιμῶντες καὶ τρυφᾶν προῃρημένοι μεγαλόψυχοι
b καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἰσιν, ὡς Πέρσαι καὶ Μῆδοι. μά-
λιστα γὰρ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὴν ἡδονὴν οὗτοι
καὶ τὸ τρυφᾶν τιμῶσιν, ἀνδρειότατοι καὶ μεγαλοψυχό-
τατοι τῶν βαρβάρων ὄντες. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἥδεσθαι
καὶ τὸ τρυφᾶν ἐλευθέρων· ἀνίησι γὰρ τὰς ψυχὰς καὶ
αὔξει· τὸ δὲ πονεῖν δούλων καὶ ταπεινῶν· διὸ καὶ
συστέλλονται οὗτοι καὶ τὰς φύσεις. καὶ ἡ Ἀθηναίων
πόλις, ἕως ἐτρύφα, μεγίστη τε ἦν καὶ μεγαλοψυχοτά-
τους ἔτρεφεν ἄνδρας. ἁλουργῆ μὲν γὰρ ἠμπίσχοντο
c ἱμάτια, ποικίλους δ' ὑπέδυνον χιτῶνας, κορύμβους δ'
ἀναδούμενοι τῶν τριχῶν χρυσοῦς τέττιγας περὶ τὸ μέτ-
ωπον καὶ τὰς κόρρας ἐφόρουν· ὀκλαδίας τε αὐτοῖς
δίφρους ἔφερον οἱ παῖδες, ἵνα μὴ καθίζοιεν ὡς ἔτυχεν.

6 οὐκ Plat: καὶ A   8 ἐν τῷ Mus: ἐκ τῶν A   9 πάντων K: τῶν AE   15 πάντων (pro τῶν ἄλλων) E   16. 17 μεγαλοψυχότεροι A: corr. E   17 ἀνθρώπων (pro βαρβάρων) E   20 καὶ (ante τὰς) om. E   21 ἕως μὲν ἐτρύφα E   23 δὲ ἐνέδυνον Ael. v. h. 4, 22   25 κόρρας Birt: κόμας AE

καὶ οὗτοι ἦσαν [οἱ τοιοῦτοι] οἱ τὴν ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μόνοι τὴν τῆς Ἀσίας ἁπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. καὶ οἱ φρονιμώτατοι δέ, φησίν, καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσιν, Σιμωνίδης μὲν οὑτωσὶ λέγων (fr. 71 B^{4})·

τίς γὰρ ἁδονᾶς ἄτερ θνητῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυραννίς;
τᾶς [δ'] ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζηλωτὸς αἰών. d

Πίνδαρος ⟨δὲ⟩ παραινῶν Ἱέρωνι τῷ Συρακοσίων ἄρχοντι (fr. 126 B^{4})·

μηδ' ἀμαύρου, φησί, τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέριστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

καὶ Ὅμηρος δὲ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὸ εὐφραίνεσθαι τέλος φησὶν (ι 5) εἶναι χαριέστερον, ὅταν δαιτυμόνες μὲν ἀοιδοῦ ἀκουάζωνται, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι. τοὺς δὲ θεούς φησιν εἶναι ῥεῖα ζώοντας (Z 138) — τὸ δὲ ῥεῖα ἐστὶν ἀπόνως — ὥσπερ ἐνδεικνύμενος ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν κακῶν ἡ περὶ τὸ ζῆν ταλαιπωρία καὶ ὁ πόνος.'

6. διόπερ καὶ Μεγακλείδης (FHG IV 443) ἐπιτιμᾷ τοῖς e μεθ' Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ποιηταῖς ὅσοι περὶ Ἡρακλέους εἰρήκασιν ὡς στρατοπέδων ἡγεῖτο καὶ πόλεις ᾕρει· 'ὃς μεθ' ἡδονῆς πλείστης τὸν μετ' ἀνθρώπων βίον διετέλεσε, πλείστας μὲν γυναῖκας γήμας, ἐκ πλείστων δὲ λάθρᾳ παρθένων παιδοποιησάμενος. εἴποι γὰρ ἄν τις πρὸς τοὺς οὐ ταῦτα παραδεχομένους· 'πόθεν, ὦ οὗτοι, τὴν περὶ τὰς ἐδωδὰς αὐτῷ σπουδὴν ἀνατίθετε,

1 οἱ τοιοῦτοι del. K, καὶ τοιοῦτοι ἦσαν οἱ τὴν Wilam 9 δ' del. K 10 δὲ add. K 13 φέρτιστον Boeckh 15 χαριέστατον Mein 26 οὐ om. E, fort. πρὸς τοὺς οὕτω ταῦτα

f ἢ πόθεν παρῆλθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ τῆς λοιβαίας κύλικος μηδὲν ὑπολείπεσθαι, εἰ μὴ τὰ περὶ τὰς ἡδονὰς ἐδοκίμαζεν, ἢ διὰ τί τὰ θερμὰ λουτρὰ τὰ φαινόμενα ἐκ τῆς γῆς πάντες Ἡρακλέους φασὶν εἶναι ἱερά, ἢ διὰ τί τὰς μαλακὰς στρωμνὰς Ἡρακλέους κοίτας εἰώθασι καλεῖν, εἰ κατεφρόνει τῶν ἡδέως ζώντων;' τοῦτον οὖν, φησίν, οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν λῃστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντῆν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν
513 Ἱμεραῖον. καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιός, πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ (fr. 57 B[4]), ὥς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὁμηρικήν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν καλουμένην. Ἀντισθένης δὲ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι φάσκων προσέθηκεν τὴν ἀμεταμέλητον. 7. ὁ δὲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ Ὀδυσσεὺς ἡγεμὼν δοκεῖ γεγενῆσθαι Ἐπικούρῳ τῆς πολυθρυλήτου ἡδονῆς, ὅσπερ φησίν (ι 5)·

b οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος παρέχῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

ὁ δὲ Μεγακλείδης φησὶ τὸν Ὀδυσσέα καθομιλοῦντα

1. 2 haec valde compendiata fort. τῆς Ἡρακλείας κύλικος 5 fort. Ἡρακλείους 7 οἱ νεώτεροι ποιηταὶ E recte, opinor 10 de Xantho cf. Robert Bild u. Lied p. 173 15 Antisthenis testimonium male interiectum

τοῖς καιροῖς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοιῆθῃ τοῖς Φαίαξιν εἶναι τὸ ἁβροδίαιτον αὐτῶν ἀσπάζεσθαι, προπυθόμενον c
τοῦ Ἀλκίνου (ϑ 248)·

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.

μόνως γὰρ οὕτως ᾠήθη ὧν ἤλπιζεν μὴ ⟨ἂν⟩ διαμαρτεῖν. τοιοῦτός ἐστιν καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί (Pind. fr. 43 B[4])·

ὦ τέκνον,
ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει·
τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν
ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει. d

ὁμοίως φησὶν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ (fr. 286 N)·

νόει πρὸς ἀνδρί, σῶμα πουλύπους ὅπως
πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.

καὶ ὁ Θέογνις (v. 215 Z)·

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου.

εἰσὶ δ' οἵ φασι ταύτης εἶναι τῆς γνώμης τὸν Ὅμηρον, προτάττοντα τοῦ σπουδαίου βίου πολλάκις τὸν καθ' ἡδονήν, λέγοντα (Δ 1)·

οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐῳνοχόει, τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι e
δειδέχατ' ἀλλήλους.

καὶ ὁ Μενέλαος δὲ παρ' αὐτῷ φησιν (δ 178)·

1 τοὺς καιροὺς AE: corr. K ὁμοιοήθης A erasis ut videtur litteris ιο, extrema littera ς addita a manu rec, ὁμοή superscr. ϑ E (i. e. ὁμοήθης vel ὁμοήθη) 6 ἂν add. K 12 τὸ παρεὸν δ' ἐπαινήσας E 15 νοει A, νοῦν δεῖ Pors χρῶμα Bergk πολύπους A 18 πολύπου AE πουλυπλόκου A: corr. E

οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε.

καί (ι 162)·

ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

διόπερ καὶ Ὀδυσσεὺς τρυφὴν καὶ λαγνείαν τέλος τοῦ βίου παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τίθεται.

8. διαβόητοι δὲ ἐπὶ τρυφῇ ἐγένοντο πρῶτοι πάν-
f των ἀνθρώπων ΠΕΡΣΑΙ, ὧν καὶ οἱ βασιλεῖς ἐχείμαζον μὲν ἐν Σούσοις, ἐθέριζον δὲ ἐν Ἐκβατάνοις. κληθῆναι δὲ τὰ Σοῦσά φησιν Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης (scr. h. Al. M. p. 99. 116) διὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ τόπου· σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. ἐν Περσεπόλει δὲ διατρίβουσι ⟨τὸ⟩ φθινόπωρον καὶ ἐν Βαβυλῶνι τὸ λεῖπον τοῦ ἐνιαυτοῦ μέρος. καὶ οἱ Πάρθων δὲ βασιλεῖς ἐαρίζουσι μὲν ἐν Ῥάγαις, χειμάζουσι δὲ ἐν Βα-
514 βυλῶνι, ... τὸ λεῖπον τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὸ παράσημον δὲ ὃ ἐπετίθεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς οὐδ' αὐτὸ ἠρνεῖτο τὴν τῆς ἡδυπαθείας ἀπόλαυσιν. 'κατεσκευάζετο γάρ, ὥς φησι Δίνων (FHG II 92), ἐκ σμύρνης καὶ τοῦ καλουμένου λαβύζου. εὐῶδες δ' ἐστὶν ἡ λάβυζος καὶ πολυτιμότερον τῆς σμύρνης. ὁπότε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἅρματος κατίοι, φησί, βασιλεύς, οὔτε καθήλλετο ὀλίγου ὄντος ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ὕψους οὔτε διὰ χειρῶν ἐρειδόμενος, ἀλλ' αἰεὶ αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος
b ἐτίθετο καὶ τούτῳ ἐπιβαίνων κατῄει· καὶ ὁ βασιλέως διφροφόρος εἰς τοῦτο εἵπετο.' 'φυλάσσουσί τε αὐτὸν καὶ τριακόσιαι γυναῖκες, ὡς ἱστορεῖ ὁ Κυμαῖος Ἡρα-

2 τε prius om. A: add. E 13 τὸ add. K, φθινοπώρου E 14 et 16 τὸ λοιπὸν ς 14 μέρος om. E, cf. v. 16 16 ⟨ἐν Ἑκατομπύλῳ δὲ διάγουσι⟩ fere suppl. Cas 20 εὐώδης AE: corr. K 21 πολυτιμοτέρα E, ceterum cf. Hes. s. κίδαρις 27 τριακόσιαι ⟨ἑξήκοντα⟩ Mein coll. XIII p. 557 b

κλείδης ἐν α΄ Περσικῶν (FHG II 95). αὗται δὲ τὰς
μὲν ἡμέρας κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορῶσι, τῆς δὲ
νυκτὸς ᾄδουσαι καὶ ψάλλουσαι διατελοῦσι λύχνων καιο-
μένων· χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ παλλακίσιν ὁ βασιλεὺς
..... διὰ τῆς τῶν μηλοφόρων αὐλῆς. ἦσαν δὲ οὗτοι
τῶν δορυφόρων [καὶ] τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν
στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμόν,
ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν c
Ἀθανάτων καλουμένων. καὶ διῄει διὰ τῆς τούτων
αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων Σαρδιανῶν,
ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεύς. ὅτε δὲ εἰς
τὴν ἐσχάτην αὐλὴν ἔλθοι, ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἅρμα,
ἐνίοτε δὲ καὶ ἐφ' ἵππον· πεζὸς δὲ οὐδέποτε ἑωράθη
ἔξω τῶν βασιλείων. εἰ δὲ ἐπὶ θήραν ἐξίοι, καὶ αἱ
παλλακίδες αὐτῷ συνεξῄεσαν. ὁ δὲ θρόνος ἐφ' ᾧ ἐχρη-
μάτιζεν καθήμενος χρυσοῦς ἦν, ὃν περιειστήκεσαν τέσ-
σαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ, ἐφ' ὧν διετέτατο
ἱμάτιον ποικίλον πορφυροῦν.' 9. Κλέαρχος δὲ ὁ Σο- d
λεὺς ἐν τετάρτῳ Βίων (FHG II 304) προειπὼν περὶ τῆς
Μήδων τρυφῆς καὶ ὅτι διὰ ταύτην πολλοὺς εὐνουχίσαιεν
τῶν περικτιόνων, ἐπιφέρει καὶ τὴν παρὰ Μήδων γενέσθαι
Πέρσαις μηλοφορίαν μὴ μόνων ὧν ἔπαθον τιμωρίαν,
ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν δορυφορούντων τρυφῆς εἰς ὅσον
ἦλθον ἀνανδρίας ὑπόμνημα. δύναται γάρ, ὡς ἔοικεν,
ἡ παράκαιρος ἅμα καὶ μάταιος αὐτῶν περὶ τὸν βίον
τρυφὴ καὶ τοὺς ταῖς λόγχαις καθωπλισμένους ἀγύρτας
ἀποφαίνειν. καὶ προελθὼν δὲ γράφει· 'τοῖς γοῦν πο- e

4 πολλάκις AE: corr. Mein 5 hiatum not. Dobr 6 καὶ del. Wilam 8 ἀριστήδην A: corr. E 9 ἀσιανάτων A: corr. E 13 ἐφ' ἵππου AE: corr. K 16 περιιστήκεσαν A περιειστήκεισαν E 21 παρὰ Μήδων, aliter paullo ante Heraclides 22 μόνον Mus 27 sqq cf. p. 529 d

ρίσασί τι αὐτῷ ἡδὺ βρῶμα διδοὺς ἆθλα τοῦ πορισθέντος οὐχ ἑτέραις ἡδύνων ταῦτα τιμαῖς παρετίθει, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐτὸς ἀπολαύειν αὐτῶν, νοῦν ⟨οὐκ⟩ ἔχων· τοῦτο μὲν γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, [καὶ] Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος.' Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστοριῶν (scr. h. Al. M. p. 117) 'εἰς τοῦτο, φησίν, ἧκον τρυφῆς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὥστε ἔχεσθαι τῆς βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἴκημά τι πεντάκλινον, ἐν ᾧ χρυσίου
f πεντακισχίλια διὰ παντὸς ἔκειτο τάλαντα, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προσκεφάλαιον βασιλικόν. καὶ πρὸς ποδῶν ἕτερον οἴκημα τρίκλινον, οὗ τάλαντα τρισχίλια ἔκειτο ἀργυρίου, καὶ προσηγορεύετο βασιλικὸν ὑποπόδιον. ἦν δ' ἐν τῷ κοιτῶνι καὶ λιθοκόλλητος ἄμπελος χρυσῆ ὑπὲρ τῆς κλίνης (τὴν δ' ἄμπελον ταύτην Ἀμύντας φησὶν ἐν τοῖς Σταθμοῖς (p. 136 M) καὶ βότρυας ἔχειν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους) οὐ μακράν τε ταύτης ἀνακεῖσθαι κρατῆρα χρυσοῦν Θεοδώρου τοῦ
515 Σαμίου ποίημα. Ἀγαθοκλῆς δ' ἐν τρίτῳ περὶ Κυζίκου (FHG IV 289) ἐν Πέρσαις φησὶν εἶναι καὶ ⟨τὸ⟩ χρυσοῦν καλούμενον ὕδωρ. εἶναι δὲ τοῦτο λιβάδας ἑβδομήκοντα, καὶ μηδένα πίνειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ μόνον βασιλέα καὶ τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ τῶν παίδων· τῶν δ' ἄλλων ἐάν τις πίῃ, θάνατος ἡ ζημία. 10. Ξενοφῶν δὲ ἐν ὀγδόῳ Παιδείας (8, 15) 'ἐχρῶντο, φησίν, ἔτι τότε τῇ ἐκ Περσῶν

1 ἆθλον δίδοσθαι E (oratione obliqua) 2. 3. verba corrupta sic temptavi οὐχ ἑτέροις ἡδύνειν ταῦτα τιμαῖς προετίθετο 3 οὐκ add. e p. 529d 4 καὶ om. p. 529 9 fort. πρὸς κεφαλῆς 10 ἔκειντο AE: corr. Di, cf. v. 12 14 ἐν τῷ E: εν τι τῶι A, fort. ἔν τε τῷ, cf. v. 17. 18 20 παρὰ Πέρσαις E τὸ add. K

παιδείᾳ καὶ τῇ Μήδων στολῇ καὶ ἁβρότητι. νῦν δὲ
τὴν μὲν ἐκ Περσῶν καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυ-
μένην, τὴν δὲ τῶν Μήδων μαλακίαν διασῴζονται.
σαφηνίσαι δὲ βούλομαι καὶ τὴν θρύψιν αὐτῶν. ἐκεί- b
νοις γὰρ πρῶτον μὲν οὐκέτι τὰς εὐνὰς μόνον ἀρκεῖ
μαλακῶς ὑποστόρνυσθαι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν
τοὺς πόδας ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως μὴ ἀντερείδῃ
τὸ δάπεδον, ἀλλ' ὑπείκωσιν αἱ τάπιδες. καὶ μὴν τὰ
πεττόμενα ἐπὶ τράπεζαν ὅσα τε πρότερον εὕρητο οὐδὲν
αὐτῶν ἀφῄρηται ἄλλα τε καινὰ αἰεὶ ἐπιμηχανῶνται,
καὶ ὄψα γε ὡσαύτως· καὶ γὰρ καινοποιητὰς ἀμφοτέρων
τούτων κέκτηνται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι οὐ μόνον c
κεφαλὴν καὶ σῶμα καὶ πόδας αὐτοῖς ἀρκεῖ ἐσκεπάσθαι,
ἀλλὰ καὶ περὶ ἄκραις ταῖς χερσὶν χειρῖδας δασείας καὶ
δακτυλήθρας ἔχουσιν. ἔν γε μὴν τῷ θέρει οὐκ ἀρκοῦ-
σιν αὐτοῖς οὔθ' αἱ τῶν δένδρων οὔθ' αἱ τῶν πετρῶν
σκιαί, ἀλλ' ἐν ταύταις ἑτέρας σκιάδας ἄνθρωποι μηχα-
νώμενοι αὐτοῖς παρεστᾶσι.' κἀν τοῖς ἑξῆς δέ φησι περὶ
αὐτῶν ουτωσί (19)· 'νῦν δὲ στρώματα πλείω ἔχουσιν
ἐπὶ τῶν ἵππων ἢ ἐπὶ τῶν εὐνῶν· οὐ γὰρ τῆς ἱππείας
οὕτως ὡς τοῦ μαλακῶς καθῆσθαι ἐπιμέλονται. καὶ (20) d
τοὺς θυρωροὺς δὲ καὶ τοὺς σιτοποιοὺς καὶ τοὺς ὀψο-
ποιοὺς καὶ οἰνοχόους καὶ παρατιθέντας καὶ ἀναιροῦν-
τας καὶ κατακοιμίζοντας καὶ ἀνιστάντας καὶ τοὺς κο-
σμητὰς οἳ ὑποχρίουσί τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς καὶ
τἆλλα ῥυθμίζουσιν . . . .'

11. ΛΥΔΟΙ δὲ εἰς τοσοῦτον ἦλθον τρυφῆς ὡς καὶ
πρῶτοι γυναῖκας εὐνουχίσαι, ὡς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ
Λυδὸς ἢ ὁ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας ἱστορίας συγ-

13 αὐτοὺς A   17 σκιὰς (pro σκιάδας) Xen, utrumque videtur delendum   29 ὁ εἰς αὐτὸν τὰς A: corr. Mein

e γεγραφώς — Διονύσιος δ' ὁ Σκυτοβραχίων, ὡς Ἀρ-
τέμων φησὶν ὁ Κασανδρεὺς ἐν τῷ περὶ Συναγωγῆς
Βιβλίων (FHG IV 342), ἀγνοῶν ὅτι Ἔφορος ὁ συγγρα-
φεὺς μνημονεύει αὐτοῦ (ib. I 262) ὡς παλαιοτέρου
ὄντος καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος — ὁ δ'
οὖν Ξάνθος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Λυδιακῶν (ib. 39)
Ἀδραμύτην φησὶ τὸν Λυδῶν βασιλέα πρῶτον γυναῖκας
εὐνουχίσαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν εὐνούχων.
Κλέαρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ Βίων (ib. III 305)
'Λυδοί, φησί, διὰ τρυφὴν παραδείσους κατασκευασά-
μενοι καὶ ἀνηλίους αὐτοὺς ποιήσαντες ἐσκιατροφοῦντο,
τρυφερώτερον ἡγησάμενοι τὸ μηδ' ὅλως αὐτοῖς ἐπιπί-
f πτειν τὰς τοῦ ἡλίου αὐγάς. καὶ [τέλος] πόρρω προ-
άγοντες ὕβρεως τὰς τῶν ἄλλων γυναῖκας καὶ παρθένους
εἰς τὸν τόπον τὸν διὰ τὴν πρᾶξιν Ἁγνεῶνα κληθέντα
συνάγοντες ὕβριζον. καὶ τέλος τὰς ψυχὰς ἀποθηλυν-
θέντες ἠλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον, διόπερ καὶ
γυναῖκα τύραννον ὁ βίος εὕρετο αὐτοῖς μίαν τῶν ὑβρι-
σθεισῶν Ὀμφάλην· ἥτις πρώτη κατῆρξε μὲν τῆς εἰς
Λυδοὺς πρεπούσης τιμωρίας. τὸ γὰρ ὑπὸ γυναικὸς
516 ἄρχεσθαι ὑβριζομένους σημεῖόν ἐστι βίας. οὖσα οὖν
καὶ αὐτὴ ἀκόλαστος καὶ ἀμυνομένη τὰς γενομένας αὐτῇ
πρότερον ὕβρεις τοῖς ἐν τῇ πόλει δούλοις τὰς τῶν
δεσποτῶν παρθένους ἐξέδωκεν ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων

1 fort. δ' ⟨ἐστὶν⟩ ὁ, aut sic certe intellegendum 7 ἀν-δραμύτην A: corr. Cas, cf. Steph. B. p. 27, 5 M; Suid. s. Ξάνθος· ἐν δὲ τῷ β' ἱστορεῖ ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις τὸν Λυδῶν K: τῶν Λυδῶν A 11 ἀνηλίους K: κηπαίους AE 12 ὅλως αὐτοῖς Mein: αὐτοῖς ὅλως AE 13 τέλος del. K, cf. v. 16 14 τῶν ἄλλων corruptum 15 necessarium videtur Ἀγκῶνα (v. infra p. 516a) i. e. ubi mulieres amplexi sunt 19 μὲν om. E 21 κακίας (pro βίας) Arnoldt

ὑβρίσθη· εἰς τοῦτον οὖν συναθροίσασα μετ' ἀνάγκης συγκατέκλινε τοῖς δούλοις τὰς δεσποίνας. ὅθεν οἱ Λυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς πράξεως ὑποκοριζόμενοι τὸν τόπον καλοῦσιν [γυναικῶν ἀγῶνα] Γλυκὺν Ἀγκῶνα. οὐ μόνον δὲ Λυδῶν γυναῖκες ἄφετοι οὖσαι τοῖς ἐντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, ἔτι δὲ τῶν περὶ Κύπρον καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ἑταιρισμῷ τὰς ἑαυτῶν κόρας ἀφοσιούντων, παλαιᾶς τινος ὕβρεως ἔοικεν εἶναι πρὸς [b] ἀλήθειαν ὑπόμνημα καὶ τιμωρίας. πρὸς ἣν εἷς τῶν Λυδῶν εὐγενὴς ἀνὴρ ὁρμήσας καὶ τῇ παρ' αὐτοῖς Μίδου βασιλείᾳ βαρυνθείς, τοῦ μὲν Μίδου ὑπ' ἀνανδρίας καὶ τρυφῆς [καὶ] ἐν πορφύρᾳ κειμένου καὶ ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς ἱστοῖς συνταλασιουργοῦντος, Ὀμφάλης δὲ πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ ξενοκτονούσης, ἀμφοτέρους ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπὸ ἀπαιδευσίας κεκωφημένον τῶν ὤτων ἐξελκύσας, ὃς διὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ἔνδειαν τοῦ πάντων ἀναισθητοτάτου ζῴου τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε· [c] τὴν δὲ . . . . .' 12. πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ τὴν καρύκην ἐξεῦρον, περὶ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ συνθέντες εἰρήκασιν, Γλαῦκός τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίθαικος καὶ Διονύσιος Ἡρακλεῖδαί τε δύο γένος Συρακόσιοι καὶ Ἆγις καὶ Ἐπαίνετος καὶ Διονύσιος ἔτι τε Ἡγήσιππος καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Εὐθύδημος καὶ Κρίτων, πρὸς τούτοις δὲ Στέφανος, Ἀρχύτας, [Ἀκέστιος] Ἀκεσίας, Διοκλῆς, Φιλιστίων. τοσού-

2 συγκατέκλεισε AE: corr. Wilam 4 variam lectionem del. Schw 8 ἔοικεν anacoluthum 9 τιμωρία AE: corr. ϛ 11 ὑπ' ἀνδρείας A: corr. E 12 καὶ om. E, fort. ἀεὶ 17 αἰσθητοτάτου A: corr. E 18 τὴν δὲ add. E, om. A καρύκκην AE, sed recte καρύκην E mg 20 de hoc catalogo cf. Schoenemann de lexicographis p. 99 sqq 22 [καὶ Διονύσιος] K 25 Ἀκέστιος del. K

τους γὰρ οἶδα γράψαντας Ὀψαρτυτικά. καὶ κάνδαυλον
d δέ τινα ἔλεγον οἱ Λυδοί, οὐχ ἕνα ἀλλὰ τρεῖς· οὕτως ἐξήσκηντο πρὸς τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ Ταραντῖνος Ἡγήσιππος ἐξ ἑφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου καὶ Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος (II 360 K)·

ὅτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα
παραθήσομεν. B. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
⟨κάνδαυλον⟩ οὐδ' ἀκήκο' οὐδεπώποτε.
A. θαυμαστὸν ἐμὸν εὕρημα· πάνυ πολὺν δ' ἐγὼ
e ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους
αὐτῷ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν —
B. ἄνθρωπε, ποίει λευκὰ καὶ βλέπεις . . .
A. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
κρεῶν, βατανίων εὐθέως . . . .
δίπυρον παραθήσεις, ᾠὸν ἐπιτετμημένον,
πῦον, μέλιτος ὀξύβαφον, ἀποταγηνιῶ
τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου παρατεμὼν
βοτρύδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀεί πως μέρος
f ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίνεται.
B. ἄνθρωπ' ἐπίπαιζε· μόνον [ἀλλ'] ἀπαλλάγηθί μου
. . . . κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια πᾶσαν . . . . τὴν ἡδονήν.

9 ἔτι δέ Mus, προσέτι δέ Mein 11 κάνδαυλον add. Mein οὐδέποτε A: corr. Iacobs 13 προσκατεδεῖ (-εδῇ E) AE: corr. Mus (-έδῃ) 14 σαυτῷ A: corr. Dobr 15 βλέπ' εἰς Di, sed et haec et quae secuntur omnia obscura 21 χορειον A 24 ἀλλ' del. Cas 25 ⟨τοὺς σοὺς δὲ⟩ κανδαύλους suppl. Dobr 26 πᾶσαν ⟨ἀφανιεῖς⟩ Dobr

μνημονεύει τοῦ κανδαύλου καὶ Φιλήμων ἐν Παρεισιόντι οὕτως (II 493 K)·

τοὺς ἐν τῇ πόλει
μάρτυρας ἔχω γὰρ ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον ἐνστενω. τί . . .
τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ ἁμάρτημα τί;

καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ (ib. 224)· 517

ὃς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον.

καὶ Μένανδρος Τροφωνίῳ (fr. 462 K)·

Ἰωνικὸς πλούταξ· ὑποστάσεις ποιῶν,
κάνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

καὶ εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἐξιόντες οἱ Λυδοὶ παρατάττονται μετὰ συρίγγων καὶ αὐλῶν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (1, 17). καὶ Λακεδαιμόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ τοὺς πολέμους, καθάπερ Κρῆτες μετὰ λύρας.

13. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικὰ συγγρά- b
ψας ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Παρασκευαστικοῖς (FHG II 97) εἰπὼν ὡς ὁ ἐν τῇ λιβανοφόρῳ χώρᾳ βασιλεὺς αὐτόνομός τέ ἐστι καὶ οὐδενὸς ὑπήκοος, γράφει καὶ ταῦτα· 'οὗτος δ' ὑπερβάλλει τῇ τρυφῇ καὶ ῥᾳθυμίᾳ. διατρίβει τε γὰρ αἰεὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐν τρυφῇ καὶ δαπάνῃ τὸν βίον διάγων καὶ πράττει οὐδὲ ἓν πρᾶγμα ⟨αὐτὸς⟩ οὐδὲ πολλοῖς πλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς [αὐτὸς] ἀποδεικνύει·
καὶ ἐάν τις αὐτοὺς ἡγῆται μὴ δικαίως δεδικακέναι, ἔστι c
θυρὶς ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ τῶν βασιλείων καὶ αὕτη ἁλύσει

1. 2 παριόντι A: corr. Schw 5 ωαθριον A, fort. ᾠόθριον, tum ἐντέχνως Kock τί ⟨γὰρ⟩ Mein, fort. τί ⟨τοι⟩ 11 ὑπόστασις ποιῶν A, cf. IV p. 132f 13sqq cf. XIV p. 627d 22 τοῖς βαλανείοις E 23 αὐτὸς e v. 24 huc retraxit Wilam 24 ⟨τοῖς⟩ πολλοῖς Mein δικαστὰς αὐτοῖς Schw 26 αὐτὴ A: corr. Schw

δέδεται. ὁ οὖν ἡγούμενος ἀδίκως δεδικάσθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἁλύσεως καὶ ἕλκει τὴν θυρίδα, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπειδὰν αἴσθηται εἰσκαλεῖ καὶ αὐτὸς δικάζει. καὶ ἐὰν φαίνωνται οἱ δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες, ἀποθνήσκουσιν· ἐὰν δὲ δικαίως, ὁ κινήσας τὴν θυρίδα ἀπόλλυται. τὰ δ᾽ ἀναλώματα λέγεται τῆς ἡμέρας εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὰς περὶ αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεσθαι τάλαντα πεντεκαίδεκα Βαβυλώνια.

d 14. παρὰ δὲ ΤΥΡΡΗΝΟΙΣ ἐκτόπως τρυφήσασιν ἱστορεῖ Τίμαιος ἐν τῇ α′ (FHG I 196) ὅτι αἱ θεράπαιναι γυμναὶ τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν (ib. 315) καὶ νόμον εἶναί φησιν παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας· ταύτας δ᾽ ἐπιμελεῖσθαι σφόδρα τῶν σωμάτων καὶ γυμνάζεσθαι πολλάκις καὶ μετ᾽ ἀνδρῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ἑαυτάς· οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι αὐταῖς φαίνεσθαι γυμναῖς. δειπνεῖν δὲ αὐτὰς οὐ παρὰ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἑαυτῶν, ἀλλὰ παρ᾽ οἷς ἂν τύχωσι τῶν παρ-
e όντων, καὶ προπίνουσιν οἷς ἂν βουληθῶσιν. εἶναι δὲ καὶ πιεῖν δεινὰς καὶ τὰς ὄψεις πάνυ καλάς. τρέφειν δὲ τοὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα παιδία, οὐκ εἰδότας ὅτου πατρός ἐστιν ἕκαστον. ζῶσι δὲ καὶ οὗτοι τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θρεψαμένοις, πότους τὰ πολλὰ ποιούμενοι καὶ πλησιάζοντες ταῖς γυναιξὶν ἁπάσαις. οὐδὲν δ᾽ αἰσχρόν ἐστι Τυρρηνοῖς οὐ μόνον αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τι ποιοῦντας, ἀλλ᾽ οὐδὲ πάσχοντας .... ἐπιχώριον γὰρ καὶ τοῦτο παρ᾽ αὐτοῖς ἐστι. καὶ τοσούτου δέουσιν αἰσχρὸν ὑπολαμβάνειν ὥστε καὶ λέγουσιν, ὅταν

1 fort. ἐνδέδεται   18 et 19 οἷς ἐὰν utrubique AE   18. 19 τύχωσι, καὶ τῶν παρόντων προπίνουσιν Dobr   23 ταῖς θρεψαμέναις E   26 φαίνεσθαι suppl. Mus

ὁ μὲν δεσπότης τῆς οἰκίας ἀφροδισιάζηται, ζητῇ δέ τις f
αὐτόν, ὅτι πάσχει τὸ καὶ τό, προσαγορεύοντες αἰσχρῶς
τὸ πρᾶγμα. ἐπειδὰν δὲ συνουσιάζωσι καθ᾿ ἑταιρίας ἢ
κατὰ συγγενείας, ποιοῦσιν οὕτως· πρῶτον μὲν ὅταν
παύσωνται πίνοντες καὶ μέλλωσι καθεύδειν, εἰσάγουσι
παρ᾿ αὐτοὺς οἱ διάκονοι τῶν λύχνων ἔτι καιομένων
ὁτὲ μὲν ἑταίρας, ὁτὲ δὲ παῖδας πάνυ καλούς, ὁτὲ δὲ
καὶ γυναῖκας· ὅταν δὲ τούτων ἀπολαύσωσιν, αὖθις
[αὐτοῖς] νεανίσκους ἀκμάζοντας, οἳ πλησιάζουσιν αὐτοὶ
ἐκείνοις. ἀφροδισιάζουσιν δὲ καὶ ποιοῦνται τὰς συνουσίας ὁτὲ μὲν ὁρῶντες ἀλλήλους, ὡς δὲ τὰ πολλὰ καλύβας περιβάλλοντες περὶ τὰς κλίνας, αἳ πεπλεγμέναι
⟨μέν⟩ εἰσιν ἐκ ῥάβδων, ἐπιβέβληται δ᾿ ἄνωθεν ἱμάτια.
καὶ πλησιάζουσι μὲν σφόδρα καὶ ταῖς γυναιξί, πολὺ 518
μέντοι γε ⟨μᾶλλον⟩ χαίρουσι συνόντες τοῖς παισὶ καὶ
τοῖς μειρακίοις. καὶ γὰρ γίνονται παρ᾿ αὐτοῖς πάνυ
καλοὶ τὰς ὄψεις, ἅτε τρυφερῶς διαιτώμενοι καὶ λεαινόμενοι τὰ σώματα. πάντες δὲ οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες βάρβαροι πιττοῦνται καὶ ξυροῦνται τὰ σώματα·
καὶ παρά γε τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργαστήρια κατεσκεύασται
πολλὰ καὶ τεχνῖται τούτου τοῦ πράγματός εἰσιν, ὥσπερ
παρ᾿ ἡμῖν οἱ κουρεῖς. παρ᾿ οὓς ὅταν εἰσέλθωσιν, παρ- b
έχουσιν ἑαυτοὺς πάντα τρόπον, οὐθὲν αἰσχυνόμενοι
τοὺς ὁρῶντας οὐδὲ τοὺς παριόντας.᾿ χρῶνται δὲ τούτῳ
τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων [καὶ] τῶν τὴν Ἰταλίαν
οἰκούντων, μαθόντες παρὰ Σαυνιτῶν καὶ Μεσαπίων.

2 προσαγορεύσαντες A: corr. K 3 ἑταιρείας A 9 αὐτοῖς del. Di αὐτοὶ K: αὐτοῖς A (l. αὐτοὶ ᾿κείνοις) 13 μὲν add. K περιβέβληται A: corr. Mein 15 μᾶλλον hoc loco add. K, post πολὺ Mein, γε aut delendum aut post πολὺ transponendum videtur 24 fort. τοὺς παρόντας οὐδὲ τοὺς παριόντας 25 καὶ del. Schw 26 μεσαππίων AE

ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς οἱ Τυρρηνοί, ὡς Ἄλκιμος ἱστορεῖ (FHG IV 296), πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσιν καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν.

c 15. διαβόητοι δ' εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν Σικελῶν τράπεζαι, οἵτινες καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς θάλατταν λέγουσιν εἶναι γλυκεῖαν, χαίροντες τοῖς ἐξ αὐτῆς γινομένοις ἐδέσμασιν, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν πέμπτῳ Βίων (FHG II 307). περὶ δὲ ΣΥΒΑΡΙΤΩΝ τί δεῖ καὶ λέγειν; παρ' οἷς πρώτοις εἰσήχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι καὶ παραχύται πεπεδημένοι, τοῦ μὴ θᾶττον ἰέναι καὶ ὅπως μὴ σπεύδοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους. πρῶτοι δὲ Συβαρῖται καὶ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἐῶσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκέων καὶ τεκτό-
d νων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ὦσιν οἱ ὕπνοι· οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος (FHG I 205) ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαί τινα τῶν ἀκουσάντων ‘αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπονεκέναι τὴν πλευράν.’ ἐν Κρότωνι δὲ σκάπτοντί τινι τὴν τῶν ἀθλούντων κόνιν ἐπιστάντες τινὲς Συβαριτῶν ἐθαύμαζον λέγοντες, εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πόλιν οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκάψοντας ἑαυτοῖς τὴν παλαίστραν.

12 fort. μόνοι δὲ 12. 13 τὰς ψοφούσας τέχνας ἐξώρισαν τῆς πόλεως E ad. v. 15 lemma codicis: τοῦτο (l. τούτου) καὶ Ἀλκίφρων μέμνηται ἐν τῶι πε(ρὶ) παλαιᾶς τρυφῆς καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἁπάντων. Alciphro fortasse philosophus Magnes (cf. Suid), cuius de veterum luxu opus incertum sane est utrum ab Athenaeo expilatum an ex Athenaei copiis compilatum dicatur 20 πεπονεκέναι AE (ubi πεπωκέναι superscr. νε), quod servandum erat (cf. p. 530c), πεπόνηκα Nauck, sed confusa oratio recta cum obliqua, f. XI p. 507e

ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα e
καὶ κληθεὶς εἰς φιδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλῆχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν. καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἑλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν. 16. ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι τῆς τῶν ἐφήβων ἡλικίας ἁλουργίδας τε φορεῖν καὶ πλοκαμῖδας ἀναδεδεμένους χρυσοφορεῖν. ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τρυφὴν ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς σκοπαίους, ὥς φησιν ὁ Τίμαιος (om. FHG), τοὺς κα- f
λουμένους παρά τισι στίλπωνας καὶ κυνάρια Μελιταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἕπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασσανάσσης ὁ τῶν Μαυρουσίων βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὥς φησι Πτολεμαῖος ἐν ὀγδόῳ Ὑπομνημάτων (FHG III 188), ζητοῦσιν συνωνεῖσθαι πιθήκους· 'παρ' ὑμῖν, ὦ οὗτοι, αἱ γυναῖκες οὐ τίκτουσιν παιδία;' παιδίοις γὰρ ἔχαιρεν ὁ Μασσανάσσης καὶ εἶχεν παρ' αὑτῷ τρεφόμενα τῶν υἱῶν (πολλοὶ δὲ ἦσαν) τὰ 519
τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως. καὶ πάντα ταῦτα αὐτὸς ἔτρεφεν μέχρι τριῶν ἐτῶν· μεθ' ἃ ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς γεγεννηκότας, παραγινομένων ἄλλων. τὰ δ' αὐτὰ ἔφη καὶ Εὔβουλος ὁ κωμικὸς ἐν Χάρισιν οὕτως (II 205 K)·

καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
ἄνθρωπον ἔστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχῃ βίον,
ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα
ἢ στρουθὸν ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

2 φειδίτιον AE 12 σκωπαίους E, vocabulum non magis notum quam στίλπωνες ὁ τίμων AE: corr. Schw 15 μασανάσσης E, item v. 19 AE

b καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ Σπουδῆς καὶ Παιδιᾶς Ἀρχύταν φησὶ τὸν Ταραντῖνον πολιτικὸν ἅμα καὶ φιλόσοφον γενόμενον πλείστους οἰκέτας ἔχοντα αἰεὶ τούτοις παρὰ τὴν δίαιταν ἀφιεμένοις εἰς τὸ συμπόσιον ἥδεσθαι. ἀλλ' οἱ Συβαρῖται ἔχαιρον τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀνθρώποις. 17. ἐφόρουν δ' οἱ Συβαρῖται καὶ ἱμάτια Μιλησίων ἐρίων πεποιημένα· ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φιλίαι ταῖς πόλεσιν ἐγένοντο, ὡς ὁ Τίμαιος ἱστορεῖ (FHG I 205). ἠγάπων γὰρ τῶν μὲν
c ἐξ Ἰταλίας Τυρρηνούς, τῶν δ' ἔξωθεν τοὺς Ἴωνας, ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. οἱ δ' ἱππεῖς τῶν Συβαριτῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες ἐπόμπευον ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξιν, καὶ τοῦ θέρους οἱ νεώτεροι αὐτῶν εἰς τὰ τῶν Νυμφῶν λουτρὰ τῶν Λουσιάδων ἀποδημοῦντες διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς. οἱ δ' εὔποροι αὐτῶν ὁπότε εἰς ἀγρὸν μεταβάλλοιεν, καίπερ ἐπὶ ζευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερησίαν πορείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνυον. ἦσαν δέ τινες αὐτοῖς καὶ τῶν
d εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὁδῶν κατάστεγοι. τοῖς δὲ πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν οἰνῶνες ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, εἰς οὓς δι' ὀχετῶν τῶν οἴνων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφειμένων τὸν μὲν ἔξω τῆς χώρας πιπράσκεσθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις διακομίζεσθαι. ποιοῦνται δὲ καὶ δημοσίᾳ πολλὰς καὶ πυκνὰς ἑστιάσεις καὶ τοὺς λαμπρῶς φιλοτιμηθέντας χρυσοῖς στεφάνοις τιμῶσι καὶ τούτους ἀνακηρύττουσιν ἐν ταῖς δημοσίαις θυσίαις καὶ

1 παιδείας A: corr. Mus 2 ἀρχύτην A ἀρχύτας (mutata structura) E 3. 4 ἀεὶ τούτων τοῖς παιδίοις Cas ex Aeliano v. h. 12, 15 10 δ' ἔωθεν E 14 Νυμφῶν ἄντρα A: corr. K 16 παραβάλλοιεν A παραβάλοιεν E: corr. K 22 fort. ἀφιεμένων 24 πολλὰς καὶ om. E fort. recte, nisi ποικίλας pro πυκνὰς scribendum

τοῖς ἀγῶσιν, προσκηρύττοντες οὐκ εὔνοιαν, ἀλλὰ τὴν εἰς τὰ δεῖπνα χορηγίαν· ἐν οἷς στεφανοῦσθαι καὶ τῶν e μαγείρων τοὺς ἄριστα τὰ παρατεθέντα διασκευάσαντας. παρὰ Συβαρίταις δ' εὑρέθησαν καὶ πύελοι, ἐν αἷς κατακείμενοι ἐπυριῶντο. πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας ἐξεῦρον, ἃς εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐκ τῶν πατρίδων αὐτοὶ ἐσεμνύνοντο ἐπὶ τῷ γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν γεφύραις.

18. δοκεῖ δὲ μέγα τῆς εὐδαιμονίας αἴτιον εἶναι ὅτι ἐκ τῆς χώρας, ἀλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης καὶ τῶν καρπῶν σχεδὸν ἁπάντων ὑπὸ τῶν πολιτῶν κατ- f αναλισκομένων, ὅ τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ χρησμὸς συμπαροξῦναι πάντας ἐκτρυφῆσαι καὶ ποιῆσαι ζῆσαι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκλελυμένως. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν θέρους ἕωθέν τε καὶ πρὸς ἑσπέραν ψῦχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον· ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν ὑπειληφέναι πρὸς ὑγίειαν διαφέρειν τοὺς πότους· ὅθεν 520 καὶ ῥηθῆναι ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν οὔτε δυόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾶν δεῖ. ἔπεμψαν δέ ποτε καὶ εἰς θεοῦ τοὺς χρησομένους, ὧν ἦν εἷς Ἄμυρις, πυνθανόμενοι μέχρι τίνος εὐδαιμονήσουσι. καὶ ἡ Πυθία ἔφη·

εὐδαίμων, ⟨Συβαρῖτα, πανευδαίμων⟩ σὺ μὲν αἰεὶ
ἐν θαλίῃσιν ἔσῃ, τιμῶν γένος αἰὲν ἐόντων.

1 εὔνοιαν ⟨εἰς τὸν δῆμον⟩ Schw 4 παρὰ Συβαρίταις δ': haec ex novo ut videtur auctore 6 δὲ τῶν E: λέγων A 8 fort. τοῖν ποταμοῖν 9 μέγα Mus: μετὰ A αἴτιον K: αὐτῶν A, tum fort. ὅτι ἐκ τῆς χώρας, ἀλιμένου — καταναλισκομένων, ⟨ὀλίγα πάνυ ἐξήγετο⟩, ὁ δὲ τῆς πόλεως τόπος 14 fort. ἡ γὰρ πόλις 18 τοὺς ποταμοὺς A: corr. Dobr 22 εἷς Ἄμυρις Adam: ἰσάμυρις A 24 suppl. e Steph. B. s. Σύβαρις

εὖτ' ἂν δὲ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίσσῃς,
b τηνίκα σοι πόλεμός τε καὶ ἔμφυλος στάσις ἥξει.

τούτων ἀκούσαντες ἔδοξαν λέγειν αὐτοῖς τὸν θεὸν ὡς οὐδέποτε παύσοιντο τρυφῶντες· οὐδέποτε γὰρ τιμήσειν ἄνθρωπον μᾶλλον θεοῦ. ἐγένετ' οὖν αὐτοῖς τῆς τύχης ἡ μεταβολή, ἐπεί τις τῶν οἰκετῶν τινα μαστιγῶν καὶ τοῦτον καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερὰ πάλιν ἐμαστίγου· ὡς δὲ τὸ τελευταῖον κατέδραμεν ἐπὶ τὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
c μνήματα, ἀφῆκεν αἰδεσθείς. ἐξαναλώθησαν δὲ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἑαυτοὺς τρυφαῖς, καὶ ἡ πόλις δὲ πρὸς ἁπάσας τὰς ἄλλας ἡμιλλᾶτο περὶ τρυφῆς. εἶτα μετ' οὐ πολὺ γινομένων αὐτοῖς σημείων πολλῶν καὶ ἀπωλείας, περὶ ἧς οὐ κατεπείγει λέγειν, διεφθάρησαν. 19. εἰς τηλικοῦτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιᾶται ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ διὰ τῆς Πο-
d λιτείας αὐτῶν (fr. 533 R), ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος· συμπαρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνα-

1 δὲ Schw: δὴ A (om. E) et Stephanus σεβίζῃ Steph 2 ἐμφύλιος A et Steph: corr. Pors 3 ἐδόκουν E 4 παύσαιντο A παύσεσθαι (mutata structura) E: corr. K 6 καὶ del. Di, fort. καὶ εἰς τὰ ἱερὰ τοῦτον καταφυγόντα 9 devitat rei exitum narrare (Stephanus: καὶ εὐθὺς ἀπεστράφη τὸ ἄγαλμα τῆς Ἥρας), quoniam de Sybaritarum interitu aliam fabulam similem postmodo narraturus est, cf. p. 521 f 12. 13 τῆς (pro καὶ) ἀπωλείας Cas, fort. καὶ ⟨καταφανῶν τῆς⟩ ἀπωλείας 13 οὐκέτ' ἐπείγει A: corr. Schaefer 21 fort. ἐξωρχήσαντο ⟨τὸν πόλεμον⟩: ὑπωρχήσαντο Iul. Africanus cest. c. 14, qui sive Athenaeo sive Athenaei auctore usus mirum in modum confudit Crotoniatarum cum Bisaltarum victoria; cf. autem Aeliani n. an. 16, 23: ὅπερ οὖν ἀκούσαντες οἱ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι κατὰ τὴν οἴκοι μνήμην (cf. Iul. Afric) — ἀπεσείσαντο μὲν τοὺς

βάτας ἔχοντες ηὐτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας. τὰ ὅμοια ἱστόρησε καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν δευτέρῳ Ὥρων γράφων οὕτως (FHG I 34)· 'Βισάλται εἰς Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν. ἡγεμὼν δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Νάρις. οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπράθη καί τινι Καρδιηνῷ δουλεύσας e κορσωτὴς ἐγένετο. Καρδιηνοῖς δὲ λόγιον ἦν ὡς Βισάλται ἀπίξονται ἐπ' αὐτούς, καὶ πυκνὰ περὶ τούτου διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἱζάνοντες. καὶ ἀποδρὰς ἐκ τῆς Καρδίης εἰς τὴν πατρίδα τοὺς Βισάλτας ἔστειλεν ἐπὶ τοὺς Καρδιηνοὺς ἀποδειχθεὶς ἡγεμὼν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ Καρδιηνοὶ πάντες τοὺς ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχεῖσθαι ὑπὸ τῶν αὐλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἱστάμενοι τοῖς προσθίοις ⟨ὥσπερ χειρονομέοντες⟩ ὠρχοῦντο ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτ' οὖν ἐπιστάμενος ὁ Νάρις ἐκτήσατο ἐκ τῆς Καρδίης αὐλητρίδα, καὶ ἀφικομένη ἡ αὐλητρὶς f εἰς τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς· μεθ' ὧν δὴ καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνειστήκει, ἐκέλευσεν αὐλεῖν τὰ αὐλήματα ὅσα οἱ ἵπποι τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπισταίατο. καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἵπποι τοῦ αὐλοῦ, ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο· τῶν δὲ Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἵππῳ ἦν, καὶ οὕτως ἐνικήθησαν.' Συβα- 521 ριτῶν δέ τις εἰς Κρότωνά ποτε διαπλεῦσαι βουληθεὶς

ἀναβάτας, ἐσκίρτων δὲ καὶ ἐχόρευον. καὶ ταύτῃ τὴν τάξιν συνέχεαν καὶ τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο

5 Νάρις K: ηαρις A, Ὄναρις Mus, ὁ Νάρις Cob 6 καρδίαι A 7 κορσωτεὺς A: corr. K (cf. v. 9), nisi praestat κορσεὺς 15 suppl. K e Iulio Africano 16 οναρις A: corr. Cob 21 ἐξεπίσταιντο E 23 ὀρχισμὸν A: corr. Mus 24 sqq haec nec loco commodo posita et per se tam insipida tamque male graeca, ut interpolatoris Byzantini potius quam Athenaei esse videantur

ἐκ τῆς Συβάρεως ἰδιόστολον ἐναυλώσατο πλοῖον, ἐφ' ᾧ οὔτε ῥαντισθήσεται οὔτ' ἐμβήσεται ἕτερος καὶ ἐφ' ᾧ τὸν ἵππον ἀναλήψεται. τοῦ δ' οὕτως συμφωνήσαντος ἐνεβίβασέν τε τὸν ἵππον καὶ ὑποστορέσαι τῷ ζῴῳ ἐκέλευσεν. ἔπειτα τινὸς τῶν προπεμπόντων ἐδεῖτο συμπλεῦσαι αὐτῷ, λέγων ὅτι προδιεστειλάμην τῷ πορθμεῖ ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι μόλις ἄν σου ὑπήκουσα, εἰ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔμελλες πεζεύειν
b καὶ μὴ παρὰ τὴν γῆν πλεῖν. 20. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG I 347) εἰπὼν ὅτι παρὰ Συρακοσίοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν μηδ' ἐσθῆτας ἔχειν πορφυρᾶς ἐχούσας παρυφάς, ἐὰν μή τις αὐτῶν συγχωρῇ ἑταίρα εἶναι κοινή, καὶ ὅτι ἄλλος ἦν νόμος τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι μηδ' ἐσθῆτι περιέργῳ χρῆσθαι καὶ διαλλαττούσῃ, ἐὰν μὴ ὁμολογῇ μοιχεύειν ἢ κίναιδος εἶναι, καὶ τὴν ἐλευθέραν μὴ ἐκπορεύεσθαι ἡλίου δεδυκότος, ἐὰν μὴ μοιχευθησομένην· ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας ἐξιέ-
c ναι ἄνευ τῶν γυναικονόμων ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς θεραπαινίδος — 'Συβαρῖται, φησίν, ἐξοκείλαντες εἰς τρυφὴν ἔγραψαν νόμον τὰς γυναῖκας εἰς τὰς ἑορτὰς καλεῖν καὶ τοὺς εἰς τὰς θυσίας καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ χρόνου τῶν τε ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου προάγωσιν οὕτως εἰς τὰς κλήσεις. εἰ δέ τις τῶν ὀψο-

12 ἔχειν fort. delendum 14 κοινή del. Mein 19 iusto haec brevius: *ne prodiret insciis gynaeconomis et si permisissent ut ancilla comitaretur* 22. 23 fort. πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν κλῆσιν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμεναι (hoc Schw) ⟨διὰ τούτου⟩ τοῦ χρόνου τῶν τε ἱμ. κ. τ. λ. κόσμου ⟨τὴν παρασκευὴν⟩, cf. Plut. conv. sept. sap. p. 147 e

ποιῶν ἢ μαγείρων ἴδιον εὕροι βρῶμα καὶ περιττόν, [τὴν] ἐξουσίαν μὴ εἶναι χρήσασθαι τούτῳ [ἕτερον] πρὸ ἐνιαυτοῦ ἀλλ' ⟨ἢ⟩ αὐτῷ τῷ εὑρόντι, τὸν χρόνον τοῦτον ὅπως ὁ πρῶτος εὑρὼν καὶ τὴν ἐργασίαν ἔχῃ, πρὸς τὸ d τοὺς ἄλλους φιλοπονοῦντας αὐτοὺς ὑπερβάλλεσθαι τοῖς τοιούτοις. ὡσαύτως δὲ μηδὲ τοὺς τὰς ἐγχέλεις πωλοῦντας τέλος ἀποτίνειν μηδὲ τοὺς θηρεύοντας. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοὺς τὴν πορφύραν τὴν θαλαττίαν βάπτοντας καὶ τοὺς εἰσάγοντας ἀτελεῖς ἐποίησαν. 21. πάνυ οὖν ἐξοκείλαντες εἰς ὕβριν τὸ τελευταῖον παρὰ Κροτωνιατῶν λʹ πρεσβευτῶν ἡκόντων ἅπαντας αὐτοὺς ἀπέκτειναν καὶ πρὸ τοῦ τείχους τὰ σώματα ἐξέρριψαν καὶ ὑπὸ θηρίων εἴασαν διαφθαρῆναι. αὕτη δ' αὐτοῖς καὶ τῶν κακῶν ἐγένετο ἀρχὴ μηνίσαντος τοῦ δαιμονίου. e ἔδοξαν γοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας πάντες αὐτῶν οἱ ἄρχοντες τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί· τὴν γὰρ Ἥραν ἰδόντες ἐλθοῦσαν εἰς μέσην τὴν ἀγορὰν καὶ ἐμοῦσαν χολήν· ἀνέβλυσεν δὲ καὶ αἵματος πηγὴ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς· καὶ οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς ὑπερηφανίας, ἕως πάντες ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἀπώλοντο.' Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Δικαιοσύνης φησίν· 'Συβαρῖται τὴν Τήλυος τυραννίδα καταλύσαντες τοὺς μετασχόντας τῶν πραγμάτων ἀναιροῦντες καὶ φο- f νεύοντες ἐπὶ τῶν βωμῶν ἅπαντες . . . καὶ ἐπὶ τοῖς φόνοις τούτοις ἀπεστράφη μὲν τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνῆκε πηγὴν αἵματος, ὥστε τὸν σύνεγγυς ἅπαντα τόπον κατεχάλκωσαν θυρίσι, βουλόμενοι στῆσαι

1 ἴδιον E: ἥδιον A   2 τὴν om. E   2. 3 ἕτερον delevit et ἢ addidit Wilam   13 διαφορηθῆναι Mein   17 γὰρ del. Mein, sed oratio aperte turbata   24 hiatum not. K, ἅπαντες praeterea corruptum (non sufficit ἅπαντας)

τὴν τοῦ αἵματος ἀναφοράν. διόπερ ἀνάστατοι ἐγένοντο
522 καὶ διεφθάρησαν ἅπαντες, οἱ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων τῶν πάνυ ἀγῶνα ἀμαυρῶσαι ἐθελήσαντες. καθ’ ὃν γὰρ ἄγεται καιρὸν ἐπιτηρήσαντες ἄθλων ὑπερβολῇ ὡς αὐτοὺς καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς.’

22. καὶ ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΙ δ’, ὥς φησι Τίμαιος (FHG I 212), μετὰ τὸ ἐξελεῖν Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν· ὥστε καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν περιιέναι κατὰ τὴν πόλιν ἁλουργίδα ἠμφιεσμένον καὶ ἐστεφανωμένον χρυσῷ στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπῖδας. οἱ δὲ οὐ διὰ
b τρυφήν φασι τοῦτο γεγονέναι, ἀλλὰ διὰ Δημοκήδη τὸν ἰατρόν· ὃς τὸ μὲν γένος ἦν Κροτωνιάτης, Πολυκράτει δὲ τῷ Σαμίων τυράννῳ συνὼν καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ Περσῶν ἀνήχθη ὡς βασιλέα, Ὀροίτου τὸν Πολυκράτη ἀποκτείναντος. θεραπεύσας δ’ ὁ Δημοκήδης Ἄτοσσαν τὴν Δαρείου μὲν γυναῖκα, Κύρου δὲ θυγατέρα, τὸν μαστὸν ἀλγήσασαν, ᾔτησε ταύτην δωρεὰν καταπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐπανελευσόμενος· καὶ τυχὼν ἧκεν εἰς Κρότωνα. βουλομένου τε αὐτόθι καταμένειν, ἐπιλαβομένου τινὸς
c τῶν Περσῶν καὶ λέγοντος ὅτι βασιλέως εἴη δοῦλος, ἐκεῖνον μὲν ἀφείλαντο οἱ Κροτωνιᾶται, ἐκδύσαντες δὲ τὴν στολὴν τοῦ Πέρσου ἐνέδυσαν τὸν ὑπηρέτην τοῦ πρυτανεύοντος. ἐξ οὗ δὴ Περσικὴν ἔχων στολὴν περιέρχεται ταῖς ἑβδόμαις τοὺς βωμοὺς μετὰ τοῦ πρυτάνεως, οὐ τρυφῆς χάριν οὐδὲ ὕβρεως, ἀλλ’ ἐπηρείας τῆς εἰς τοὺς Πέρσας [τοῦτο πράττοντες]. ὕστερον δὲ ....

22 fort. ὑφείλοντο, ἐξαιρεῖσθαι apud Herodot. 3,137 27 τοῦτο πράττοντες del. Wilam, tum hiatum not. K: narratum fuit posteriore tempore non iam prytanum apparitores, sed ipsos prytanes veste Persica usos esse, cf. v. 8

καὶ οἱ Κροτωνιᾶται, φησὶν ὁ Τίμαιος, ἐπεχείρησαν τὴν Ὀλυμπικὴν πανήγυριν καταλῦσαι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέντες ἀργυρικὸν σφόδρα πλούσιον ἀγῶνα. οἳ δὲ d Συβαρίτας τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν.

23. ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥΣ δέ φησι Κλέαρχος ἐν τετάρτῳ Βίων (FHG II 306) ἀλκὴν καὶ δύναμιν κτησαμένους εἰς τοσοῦτο τρυφῆς προελθεῖν ὥστε τὸν ὅλον χρῶτα παραλεαίνεσθαι καὶ τῆς ψιλώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. ἐφόρουν δέ, φησίν, καὶ παρυφίδα διαφανῆ πάντες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἁβρύνεται βίος. ὕστερον δ' ὑπὸ τῆς τρυφῆς εἰς ὕβριν ποδηγηθέντες ἀνάστατον μίαν πόλιν Ἰαπύγων ἐποίησαν Κάρβιναν, ἐξ ἧς παῖδας καὶ e παρθένους καὶ τὰς ἐν ἀκμῇ γυναῖκας ἀθροίσαντες εἰς τὰ τῶν Καρβινατῶν ἱερὰ σκηνοποιησάμενοι γυμνὰ πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ σώματα παρεῖχον θεωρεῖν· καὶ ὁ βουλόμενος καθάπερ εἰς ἀτυχῆ παραπηδῶν ἀγέλην ἐθοινᾶτο ταῖς ἐπιθυμίαις τὴν τῶν ἀθροισθέντων ὥραν, πάντων μὲν ὁρώντων, μάλιστα δὲ ὧν ἥκιστα ἐκεῖνοι προσεδόκων θεῶν. οὕτω δὲ τὸ δαιμόνιον ἠγανάκτησεν ὥστε Ταραντίνων τοὺς ἐν Καρβίνῃ παρανομήσαντας ἐκεραύνωσεν πάντας. καὶ μέχρι καὶ νῦν ἐν Τάραντι ἑκάστη f τῶν οἰκιῶν ὅσους ὑπεδέξατο τῶν εἰς Ἰαπυγίαν ἐκπεμφθέντων τοσαύτας ἔχει στήλας πρὸ τῶν θυρῶν· ἐφ' αἷς καθ' ὃν ἀπώλοντο χρόνον οὔτ' οἰκτίζονται τοὺς ἀποιχομένους οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ θύουσι Διὶ Καταιβάτῃ.

4 cf. p. 522 a 9 παρυφὴν AE: corr. K 10 ὕστερον E: δεύτερον A 12 καρβιναν A 14 καρβινιατῶν A: corr. Mus ἱερὰ καὶ σκην. E 21 ἑκάστηι A: corr. Mus 22 ὅσους Mus: οὓς οὐχ A ὑπεδέξαντο A: corr. Schw, ἀπεδέξατο Mein 23 πρὸ τῶν πυλῶν Wilam 24 οὔτοι κτίζονται A: corr. Mus 25 τοὺς ν. χ. χόας A: corr. Mus 26 κατηβάτηι A: corr. Mus

24. ΙΑΠΥΓΩΝ τε αὖ τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄντων κατὰ
Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάντων, οἱ
523 μετὰ τούτους λήθην λαβόντες τῆς Κρητῶν περὶ τὸν
βίον εὐκοσμίας εἰς τοῦτο τρυφῆς, εἶθ' ὕστερον ὕβρεως
ἦλθον ὥστε πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ
προκόμια περιθετά [τε] λαβόντες στολὰς μὲν ἀνθινὰς
φορῆσαι, τὸ δὲ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν αἴσχρον νομίσαι.
καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν καλλίονας τὰς οἰκίας
ποιῆσαι τῶν ἱερῶν. τοὺς δ' ἡγεμόνας τῶν Ἰαπύγων
b ἐφυβρίζοντας τὸ θεῖον πορθεῖν ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ τῶν
θεῶν ἀγάλματα, προειπόντας μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσιν.
διόπερ ἐξ οὐρανοῦ βαλλόμενοι πυρὶ καὶ χαλκῷ
ταύτην διέδοσαν τὴν φήμην. ἐφάνη γὰρ ἡν μέχρι
πόρρω κεχαλκευμένα τῶν ἐξ οὐρανοῦ βελῶν· καὶ πάντες
οἱ ἀπ' ἐκείνων μέχρι τήμερον ἐν χρῷ κεκαρμένοι καὶ
πένθιμον στολὴν ἀμπεχόμενοι ζῶσιν, πάντων τῶν πρὶν
ὑπαρξάντων ἀγαθῶν σπανίζοντες.

25. ΙΒΗΡΕΣ δὲ καίτοι ἐν τραγικαῖς στολαῖς καὶ ποικίλαις
προιόντες καὶ χιτῶσι ποδήρεσι χρώμενοι οὐδὲν
c ἐμποδίζονται τῆς πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης. ΜΑΣΣΑΛΙΩΤΑΙ
δ' ἐθηλύνθησαν οἱ τὸν αὐτὸν Ἴβηρσι τῆς ἐσθῆτος
φοροῦντες κόσμον. ἀσχημονοῦσι γοῦν διὰ τὴν ἐν
ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν καὶ τρυφὴν γυναικοπαθοῦντες·
ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθε 'πλεύσειας εἰς Μασσαλίαν.'

1 fort. δ' αὖ ὄντων Mein: ὂν τῶν AE 2 Δαιδάλου ζήτησιν Schw 4 εἰς τοσοῦτο E 6 περιθεά τε A: corr. E, τε del. Lobeck 7 ἐργάσασθαι AE: corr. K αἴσχιον AE: corr. Mein 13 verba corrupta; dici videntur fulgurum vestigia superesse (ἐφάνη γὰρ τινα?) 18 τρατικαῖς A στρατηγικαῖς E: corr. Mus 18. 19 καὶ ποικίλαις del. Wilam 19 χρώμενοι, ἔτι δὲ τὰς κόμας μεμυρισμένας ἀναδεδεμένοι Plut. prov. Alex. 1, 60 23 καὶ τρυφὴν K: διὰ τρυφὴν AE

καὶ οἱ τὴν ΣΙΡΙΝ δὲ κατοικοῦντες, ἣν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες, ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων . . ., ὥς φησι *Τίμαιος* (FHG I 206) καὶ *Ἀριστοτέλης* (fr. 534 R), εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ ἧσσον Συβαριτῶν. καὶ γὰρ ἰδίως παρ' αὐτοῖς ἐπεχωρίασεν φορεῖν ἀνθινοὺς χιτῶνας, οὓς ἐξώννυντο μίτραις πολυτελέσιν, καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν περιοίκων μιτροχίτωνες, ἐπεὶ *Ὅμηρος* (Π 419) τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχίτωνας καλεῖ. καὶ *Ἀρχίλοχος* δ' ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἧσσονός φησιν (fr. 21 B[4])·

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς μὲν *Τίμαιός* φησιν καὶ *Εὐριπίδης* ἐν Δεσμώτιδι [ἢ] Μελανίππῃ (fr. 496 N), ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος· ὡς δ' *Ἀρχίλοχος*, ἀπὸ ποταμοῦ. e οὐκ ὀλίγον δὲ πρὸς τὴν τρυφὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ σύμπαντος τούτου κλίματος καὶ τὸ πλῆθος ἐγένετο τῶν ἀνθρώπων. διὸ καὶ Μεγάλη Ἑλλὰς ἐκλήθη πᾶσα σχεδὸν ἡ κατὰ τὴν Ἰταλίαν κατοίκησις.

26. ΜΙΛΗΣΙΟΙ δ' ἕως μὲν οὐκ ἐτρύφων, ἐνίκων Σκύθας, ὥς φησιν *Ἔφορος* (FHG I 260), καὶ τάς τε ἐφ' Ἑλλησπόντῳ πόλεις ἔκτισαν καὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον κατῴκισαν πόλεσι λαμπραῖς, καὶ πάντες ὑπὸ τὴν Μίλητον ἔθεον. ὡς δὲ ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατ- f ερρύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, φησὶν ὁ *Ἀριστοτέλης*

3 hiatum not. Cas (ὕστερον δ' οἱ Κολοφώνιοι E), ἐκβληθέντες suppl. Niebuhr vix recte, ⟨μετονομασθεῖσαν Πολίειον⟩ K coll. Strab. 6 p. 264 5 fort ἐπεχωρίαζεν 16 ἢ del. Schw 21 ⟨Ἑλλήνων⟩ κατοίκησις Mein 25 ὑπὸ E: ἐπὶ A

fr. 509 R. καὶ παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν 'πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.' Ἡ ρ α κ λ ε ί δ η ς δ' ὁ Ποντικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ Δικαιοσύνης φησίν· 'ἡ Μιλησίων πόλις περιπέπτωκεν ἀτυχίαις διὰ τρυφὴν βίου καὶ πολιτικὰς ἔχθρας· οἳ τὸ ἐπιεικὲς οὐκ ἀγαπῶντες 524e ἐκ ῥιζῶν ἀνεῖλον τοὺς ἐχθρούς. στασιαζόντων γὰρ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων καὶ τῶν δημοτῶν, οὓς ἐκεῖνοι Γέργιθας ἐκάλουν, πρῶτον μὲν κρατήσας ὁ δῆμος καὶ τοὺς πλουσίους ἐκβαλὼν καὶ συναγαγὼν τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς ἁλωνίας βοῦς εἰσαγαγόντες συνηλοίησαν καὶ παρανομωτάτῳ θανάτῳ διέφθειραν. τοιγάρτοι πάλιν οἱ πλούσιοι κρατήσαντες ἅπαντας ὧν κύριοι κατέστησαν μετὰ τῶν τέκνων κατεπίττωσαν. ὧν καιομένων φασὶν ἄλλα τε πολλὰ γενέσθαι τέρατα καὶ ἐλαίαν ἱερὰν b αὐτομάτην ἀναφθῆναι. διόπερ ὁ θεὸς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπήλαυνεν αὐτοὺς τοῦ μαντείου καὶ ἐπερωτώντων διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελαύνονται εἶπεν·

> καί μοι Γεργίθων τε φόνος μέλει ἀπτολεμίστων
> πισσήρων τε μόρος καὶ δένδρεον αἰεὶ ἀθαλλές.

Κ λ έ α ρ χ ο ς δὲ ἐν τετάρτῳ Βίων (F H G II 306) ζηλώσαντάς φησι τοὺς Μιλησίους τὴν Κολοφωνίων τρυφὴν διαδοῦναι καὶ τοῖς πλησιοχώροις, ἔπειτ' ὀνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς· 'οἴκοι τὰ Μιλήσια κἀπιχώρια καὶ μὴ ἐν c τῷ μέσῳ.'

27. καὶ περὶ ΣΚΥΘΩΝ δ' ἑξῆς ὁ Κ λ έ α ρ χ ο ς (l. s.) τάδε ἱστορεῖ· 'μόνον δὲ νόμοις κοινοῖς πρῶτον ἔθνος ἐχρήσατο τὸ Σκυθῶν· εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων ἀθλιώ-

1 ἐπενοήθη Wilam 8 γεργιθας A γέργηθας E 10 συναγαγόντες A συναγαγὼν E: corr. K, βοῦς τε ἐπαγαγόντες Cas 16 αὐτοὺς τοῦ Mus: αυ | τοῦ A, ἀπηλαύνοντο τοῦ (mutata structura) E 18 ἀπτολεμιστω A: corr. E 19 πισσηρός τε E αἰεὶ (αἰὲν Di) ἀθαλλές Schw: ἀειθαλές AE 26 fort. ⟨καὶ⟩ πρῶτον

τατοι βροτῶν (Eur. Antig. fr. 158 N) διὰ τὴν ὕβριν. ἐτρύφησαν μὲν γὰρ ὡς οὐδένες ἕτεροι, τῶν πάντων εὐροίας καὶ πλούτου καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοὺς χορηγίας κατασχούσης. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῆς ἔτι καὶ νῦν ὑπολειπούσης περὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἐσθῆτός τε καὶ διαίτης. τρυφήσαντες δὲ καὶ μάλιστα δὴ καὶ πρῶτοι πάντων τῶν ἀν- d θρώπων ἐπὶ τὸ τρυφᾶν ὁρμήσαντες εἰς τοῦτο προῆλθον ὕβρεως ὥστε πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς οὓς ἀφίκοιντο ἠκρωτηρίαζον τὰς ῥῖνας· [ἀφ'] ὧν οἱ ἀπόγονοι μεταστάντες ἔτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς Θρᾳκῶν τῶν πρὸς ἑσπέραν καὶ ἄρκτον [τῶν] περιοίκων γυναῖκας ἐποίκιλλον τὰ σώματα, περόναις γραφὴν ἐνεῖσαι. ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὑβρισθεῖσαι τῶν Θρᾳκῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο τὴν συμφορὰν προσκαταγραψάμεναι e τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός, ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ' αὐταῖς χαρακτὴρ εἰς ποικιλίαν καταριθμηθεὶς κόσμου προσηγορίᾳ τοὔνειδος ἐξαλείψῃ. πάντων δὲ οὕτως ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἡ τῆς δουλείας ὑπουργία γιγνομένη διήγγειλεν εἰς τοὺς ἐπιγινομένους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἵα τις ἦν. διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ὄλβον καὶ f τὰς κόμας περιεσπάσθησαν, παντὸς ἔθνους οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀπεσκυθίσθαι προσηγόρευσαν.

2 εὐβοίας A: corr. Mus (εὐρροίας) 4 ὑπολιπούσης A: corr. Mus, ὑπολοίπου οὔσης Madv 9 ἀφ' del. K; Rhinocoruritas significari vidit Schw, cf. Strab. 16 p. 759 12 τῶν del. Wyttenbach, sed fort. περιοικούντων fuit 15 προσαναγραψάμεναι AE: corr. K, tum fort. ⟨καὶ⟩ τὰ λοιπὰ 22 αὐτοὺς i. e. *Scythas*, narratio non satis plana 24 παντὸς ἔθνους verba vix integra

28. τοὺς δὲ σύμπαντας ΙΩΝΑΣ ἐπισκώπτων Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψί φησιν (I 695 K)·

τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία εἶφ' ὅ τι
πράσσει.

καὶ ΑΒΥΔΗΝΟΙ — Μιλησίων δ' εἰσὶν ἄποικοι — ἀνειμένοι τὴν δίαιτάν εἰσιν καὶ κατεαγότες, ὡς παρίστησιν Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις (ib. 241)·

χαῖρ' ὦ διαπόντιον
στράτευμα. τί πράττομεν;
τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς
ἔχειν ἀπὸ σώματος.
525 κόμη τε νεανικῇ
σφρίγει τε βραχιόνων.
Β. ἤσθου τὸν Ἄβυδον ὡς
ἀνὴρ γεγένηται;

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι παρακωμῳδῶν πολλοὺς τῶν Ἰώνων (ib. 529)·

ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίδημοι ξένοι
ἐπηκολούθουν κἠντιβόλουν προσκείμενοι·
'ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,'
ἕτερος δ' 'ὅκως ἐς Κλαζομενάς', ἕτερος δ' 'ὅκως
b ἐς Ἔφεσον,' ὁ δ' 'ἐς Ἄβυδον.' ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ.

περὶ δὲ τῶν Ἀβυδηνῶν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβιάδου λοιδορίας γράφει οὕτως (fr. 67 Bl²)· 'ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθης ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαυτοῦ χρήματα ᾤχου ἀποπλέων εἰς Ἄβυδον, οὔτε

8 χαίρω A: corr. Dobr 9 πραττομένων A: corr. Dobr 10. 11 corrupti 14 Ἀβυδόθ' Di 18 ἐπίσημοι A: corr. Mein 20 ὅπως A: corr. Mus πωλήσεις A: corr. Cas 21 ὁκῶς A utrubique 22 εἰς A utrubique: corr. Toup ὁ δ' Mein: οἱ δ' A, tum fort. ἦν δὲ πάνθ' ὅκως (ὁδῶ A) 26 τὰ αὐτοῦ A: corr. ς

χρέος ἴδιον σαυτοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας
οὐδεμιᾶς ἕνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρανομίᾳ καὶ ἀκο-
λασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος
παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ
βίῳ [σαυτοῦ] ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς.' 29 ἀπώλοντο δὲ c
καὶ ΜΑΓΝΗΤΕΣ οἱ πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ διὰ τὸ πλέον
ἀνεθῆναι, ὥς φησι *Καλλῖνος* ἐν τοῖς Ἐλεγείοις (cf.
Bergk[4] ad fr. 3) καὶ *Ἀρχίλοχος* (fr. 20)· ἑάλωσαν γὰρ
ὑπὸ Ἐφεσίων. καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν ΕΦΕΣΙΩΝ *Δη-
μόκριτος* ὁ Ἐφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ περὶ τοῦ ἐν
Ἐφέσῳ Ναοῦ διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ
ὧν ἐφόρουν βαπτῶν ἱματίων γράφει καὶ τάδε (FHG IV
383)· 'τὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἰοβαφῆ καὶ πορφυρᾶ καὶ κρό-
κινα ῥόμβοις ὑφαντά· αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημ-
μέναι ζῴοις. καὶ σαράπεις μήλινοι καὶ πορφυροῖ καὶ d
λευκοί, οἱ δὲ ἁλουργεῖς. καὶ καλασίρεις Κορινθιουργεῖς·
εἰσὶ δ' αἱ μὲν πορφυραῖ τούτων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς, αἱ
δὲ ὑακίνθιναι· λάβοι δ' ἄν τις καὶ φλογίνας καὶ θα-
λασσοειδεῖς. ὑπάρχουσιν δὲ καὶ Περσικαὶ καλασίρεις,
αἵπερ εἰσὶ κάλλισται πασῶν. ἴδοι δ' ἄν τις, φησίν,
καὶ τὰς καλουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέ-
στατον ἐν τοῖς Περσικοῖς περιβλήμασιν. ἐστὶν δὲ τοῦτο
σπαθητὸν ἰσχύος καὶ κουφότητος χάριν· καταπέπασται
δὲ χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι νήματι πορφυρῷ e
πάντες εἰς τὴν εἴσω μοῖραν ἅμματ' ἔχουσιν ἀνὰ μέσον.'
τούτοις πᾶσι χρῆσθαί φησι τοὺς Ἐφεσίους ἐπιδόντας εἰς
τρυφήν. 30. περὶ δὲ τῆς ΣΑΜΙΩΝ τρυφῆς *Δοῦρις* ἱστορῶν
(FHG II 480) παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρουν

2 οὐδὲ μιᾶς A 5 σαυτοῦ del. Wilam 10 ὁ E: om. A
14 fort. αἱ δὲ στεφάναι 18 λάβοι δ' ἄν τις i. e. *emere licet*
23 καταπέπλασται AE: corr. Schw (duce Dalecampio)

χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίοσιν καὶ τὴν ἑορτὴν ἄγοντες τῶν Ἡραίων ἐβάδιζον κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετάφρενον καὶ τοὺς ὤμους. τὸ δὲ νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε 'βαδίζειν ⟨εἰς⟩ Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον.' ἐστὶ δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη οὕτως ἔχοντα (fr. 13 Ki)·

f οἳ δ' αὔτως φοίτεσκον ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο
εἰς Ἥρας τέμενος, πεπυκασμένοι εἵμασι καλοῖς,
χιονέοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον·
χρύσειαι δὲ κορύμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὥς·
χαῖται δ' ἠωρεῦντ' ἀνέμῳ χρυσέοις ἐνὶ δεσμοῖς,
δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες ἄρ' ἀμφὶ βραχίοσιν ἦσαν,
. . . . τες ὑπασπίδιον πολεμιστήν.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἡδονῆς Σα-
526 μίους φησὶ καθ' ὑπερβολὴν τρυφήσαντας διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους μικρολογίαν ὥσπερ Συβαρίτας τὴν πόλιν ἀπολέσαι. 31. ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΙ δ', ὥς φησι Φύλαρχος (FHG I 353), τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήεσαν διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὡς καὶ Ξενοφάνης φησίν (fr. 3 B[4])·

ἁβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
b ᾔεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι, εἰς ἐπίπαν

2 κατεκνενισμένοι A: corr. F 4 εἰς add. Mein 7 requiro talia οἳ δ' ὅτε φοίτεσκον ὀπίσω πλοκάμους κτενίσαντες 8 πεποικασμένοι A: corr. Mus 10 κοσύμβαι Wilam 12 post ἄρ' hiatum notavit et v. 13 ἀμφιβραχιονίσαντες coniecit Naeke vix recte 16 potius φιλοτιμίαν, cf. p. 520 c 22 ἀφροσύνας A: corr. Schneider 23 ησσα | νευ στυγερῆς A: corr. Di 25 sic distinxit A

αὐχαλέοι, χαίτῃσιν ἀγαλλομεν εὐπρεπέεσσιν
ἀσκητοῖς ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

οὕτω δ' ἐξελύθησαν διὰ τὴν ἄκαιρον μέθην ὥστε τινὲς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυόμενον ἑωράκασιν. νόμον τε ἔθεντο, ὃς ἔτι καὶ ἐφ' ἡμῶν ἦν, τὰς αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίας καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα c τῶν ἀκροαμάτων τὰ μισθώματα λαμβάνειν ἀπὸ πρωὶ μέχρι μεσούσης ἡμέρας καὶ μέχρι λύχνων ἁφῶν· ἀπὸ δὲ τούτου τὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ μεθύειν.' Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαιδεκάτῃ Ἱστοριῶν (FHG I 299) χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν ἁλουργεῖς φοροῦντας στολὰς ἀστυπολεῖν· ὃ δὴ καὶ βασιλεῦσιν σπάνιον τότ' ἦν καὶ περισπούδαστον. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. τοιγαροῦν διὰ τὴν τοιαύτην ἀγωγὴν ἐν τυραννίδι καὶ στάσεσι γενόμενοι αὐτῇ πατρίδι διεφθάρησαν. ταὐτὰ εἴρηκεν περὶ αὐτῶν καὶ d Διογένης ὁ Βαβυλώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων. κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰώνων τρυφῆς Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ τάδε λέγει (II 48 K)·

πόθεν οἰκήτωρ, ἤ τις Ἰώνων
τρυφεραμπεχόνων ἁβρὸς ἡδυπαθὴς
ὄχλος ὥρμηται;

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ Ἡδονῆς (om. Wi) καὶ δὴ καὶ τοὺς Ἴωνάς φησι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τρυφῆς ..... ἔτι καὶ νῦν ἡ χρυσῆ παροιμία διαμεμένηκε.

1 ἀστυπόλοι χαίτῃσιν ἀγάλμενοι Wilam χαιτισιν A: corr. Mus 2 χρήμασι A: corr. Mus 8 μεσούσης K: μέσου A, tum saltem καὶ ⟨πάλιν⟩ μέχρι, sed ne sic quidem omnia plana ἁφῶν Mus: ἀφ' ὧν A 12 ὃ δὴ Coraes: ὅθεν AE 15 ⟨σὺν⟩ αὐτῇ Benseler, sed Theopompi non ipsa verba sunt 16 ταυτα A 18 τῶν om. E 19 Δωδωνίδι Mein 20 ἢ τίς A εἴ τίς E: corr. Mein 24 hiatum not. Cas

32. καὶ τῶν παρωκεανιτῶν δέ τινάς φησι Θεόπομ-
πος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν (FHG I 287) ἁβροδιαίτους
γενέσθαι. περὶ δὲ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ καὶ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙΩΝ ὁ αὐ-
e τός φησι Θεόπομπος τάδε· 'ἦσαν δὲ οἱ Βυζάντιοι
καὶ διὰ τὸ δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον καὶ τὴν
πόλιν ἐπ' ἐμπορίου κειμένην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον
ἅπαντα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα διατρίβειν
ἀκόλαστοι καὶ συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ
τῶν καπηλείων. Καλχηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν
αὐτοῖς τῆς πολιτείας ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ βίῳ
βελτίονι διετέλουν ὄντες, ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν
f Βυζαντίων ἐγεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφὴν ... καὶ
τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων καὶ μετριω-
τάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι.' κἀν τῇ
πρώτῃ δὲ πρὸς ταῖς εἴκοσι τῶν Φιλιππικῶν (ib. 302) τὸ
τῶν ΟΜΒΡΙΚΩΝ φησὶν ἔθνος — ἐστὶν δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν
— ἐπιεικῶς εἶναι ἁβροδίαιτον παραπλησίως τε βιοτεύειν
527 τοῖς Λυδοῖς χώραν τε ἔχειν ἀγαθήν, ὅθεν προελθεῖν
εἰς εὐδαιμονίαν. 33. περὶ δὲ ΘΕΤΤΑΛΩΝ λέγων ἐν τῇ
τετάρτῃ (ib. 286) φησὶν ὅτι 'ζῶσιν οἱ μὲν σὺν ταῖς
ὀρχηστρίσιν καὶ ταῖς αὐλητρίσιν διατρίβοντες, οἱ δ'
ἐν κύβοις καὶ πότοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀκολασίαις
διημερεύοντες, καὶ μᾶλλον σπουδάζουσιν ὅπως ὄψων
παντοδαπῶν τὰς τραπέζας παραθήσονται πλήρεις ἢ τὸν
αὑτῶν βίον ὅπως παρασχήσονται κεκοσμημένον. Φαρ-
σάλιοι δὲ πάντων, φησίν, ἀνθρώπων εἰσὶν ἀργότατοι
καὶ πολυτελέστατοι.' ὡμολόγηνται δ' οἱ Θετταλοί, ὡς
b καὶ Κριτίας φησί (FHG II 69), πάντων Ἑλλήνων πο-

8. 9 ἐπὶ τῶν καπηλείων (-λίων A) εἰθισμένοι Benseler
12 hiatum not. K, velut εἰς τρυφὴν ⟨παρενεχθέντες⟩ 24 et
25 παραθήσωνται et παρασχήσωνται A: corr. Mus

λυτελέστατοι γεγενῆσθαι περί τε τὴν δίαιταν καὶ τὴν ἐσθῆτα· ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας, ζηλώσαντας τὴν τούτων τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. περὶ δὲ ΑΙΤΩΛΩΝ Πολύβιος μὲν ἐν τρισκαιδεκάτῃ Ἱστοριῶν (c. 1, 1) φησιν ὡς διὰ τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν κατάχρεοι ἐγένοντο. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν δωδεκάτῃ Ἱστοριῶν (FHG III 192) 'Αἰτωλοί, φησί, τοσούτῳ τῶν λοιπῶν ἑτοιμότερον ἔχουσι πρὸς θάνατον ὅσῳπερ c καὶ ζῆν πολυτελῶς [καὶ] ἐκτενέστερον ζητοῦσι τῶν ἄλλων.'

34. διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν ΣΙΚΕΛΙΩΤΑΙ τε καὶ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Δαιταλεῦσιν (I 446 K)·

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλον
πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν
Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν . . .

Πλάτων δ' ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (7 p. 326 b) φησιν· 'ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτῃ d βίος οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσεν, δίς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὔτ' ἂν φρόνιμος οὐδείς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο, σώφρων δ' οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι.' κἀν τρίτῳ δὲ Πολιτείας γράφει οὕτως (p. 404 d)·

10 καὶ del. Mein 15 ἐμάθετε ταῦτα A: corr. Elmsl 18 ἐκλάκαιναν A, cf. XI p. 484 f 24 τούτων A 27 μελῆσαι A: corr. E

'Συρακοσίαν δέ, ὦ φίλε, τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποι-
e κιλίαν ὄψου, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς· ψέγεις δὲ καὶ Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσιν μέλλουσιν εὖ σώματος ἕξειν καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας.'

35. Ποσειδώνιος δ' ἑκκαιδεκάτῃ Ἱστοριῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν ΣΥΡΙΑΝ πόλεων λέγων ὡς ἐτρύφων γράφει καὶ ταῦτα (FHG III 258)· 'τῶν γοῦν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνθρώπων διὰ τὴν εὐβοσίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς περὶ τὰ ἀναγκαῖα κακοπαθείας συνόδους νεμόντων πλείονας, ἐν αἷς εὐωχοῦντο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς
f βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι [δ'] ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις· τοῖς δὲ γραμματείοις — οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων — ὡς οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώμενοι, [καὶ] τὸ πλεῖον τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλὰ καὶ καταυλουμένους πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφον, ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοιούτοις κελάδοις συνηχεῖσθαι.' Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ πέμπτῃ τῶν Εὐρωπιακῶν (FHG III 194) '"Αρυκανδεῖς, φησί,
528 Λυκίας ὅμοροι ὄντες Λιμυρεῦσι διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἀσωτίαν καὶ πολυτέλειαν κατάχρεοι γενόμενοι καὶ διὰ τὴν ἀργίαν καὶ φιληδονίαν ἀδυνατοῦντες ἀποδοῦναι τὰ δάνεια προσέκλιναν ταῖς Μιθριδάτου ἐλπίσιν, ἆθλον ἕξειν νομίσαντες χρεῶν ἀποκοπάς.' ἐν δὲ τῇ λα' (l. s. s) Ζακυνθίους φησὶν ἀπείρους εἶναι πολέμου διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ πλούτῳ τρυφῶντας ἐθίζεσθαι.

36. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ (c. 1, 1) ΚΑΠΥΗΣΙΟΥΣ

12 δ' del. Mein 13 γραμματίοις A: corr. E 14 ὡς ἐν οἰκητηρίοις διαιτώμενοι AE, cf. V p. 210 f 15 καὶ del. K 17. 18 fort. πολυκρότους ψόφους

τοὺς ἐν Καμπανίᾳ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς πλοῦτον περι- b βαλομένους ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν, ὑπερβαλλομένους τὴν περὶ Κρότωνα καὶ Σύβαριν παραδεδομένην φήμην. ‘οὐ δυνάμενοι οὖν, φησίν, φέρειν τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν ἐκάλουν τὸν Ἀννίβαν· διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα δεινὰ ἔπαθον. Πετηλῖνοι δὲ τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους πίστιν εἰς τοσοῦτον καρτερίας ἦλθον πολιορκούμενοι ὑπ' Ἀννίβα ὥστε μετὰ τὸ πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν πόλιν δέρματα καταφαγεῖν, c ἁπάντων δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν δένδρων τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς ἁπαλοὺς πτόρθους ἀναλῶσαι [καὶ] ἕνδεκα μῆνας ὑπομείναντες τὴν πολιορκίαν οὐδενὸς βοηθοῦντος οὐδὲ συνευδοκοῦντος Ῥωμαίων παρέδοσαν ἑαυτούς.’

37. τοὺς δὲ ΚΟΥΡΗΤΑΣ Φύλαρχος διὰ τῆς ιαʹ τῶν Ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας (fr. 313 N)·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς·
ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν.

Ἀγάθων δ' ἐν τῷ Θυέστῃ τοὺς τὴν Πρώνακτος θυ- d γατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησκημένους ἐλθεῖν καὶ κομῶντας τὰς κεφαλάς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου (fr. 3 N),

κόμας ἐκειράμεσθα, φησίν, μάρτυρας τρυφῆς,
ἢ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί.
ἐπώνυμον γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος
Κουρῆτες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός.

καὶ ΚΥΜΑΙΟΙ δὲ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ὥς φησιν Ὑπέροχος

1. 2 περιβαλλομένους A: corr. Schw 3 τῆι περὶ A: corr. E 6 δεινὰ om. E recte, ut videtur 11 ἁπλοῦς A: corr. E καὶ om. E 18 λοιπὸν (pro λαὸν) E 23 φασί Schw 24 *exoptata sane irridentibus res, qui quidem* cet, ut pateat v. 25 γοῦν recte habere

(FHG IV 434) ἢ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα
e Κυμαϊκά, διετέλεσαν χρυσοφοροῦντες καὶ ἀνθιναῖς ἐσθῆσι χρώμενοι καὶ μετὰ γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐπὶ ζευγῶν ὀχούμενοι.

περὶ μὲν οὖν ἐθνῶν καὶ πόλεων τρυφῆς τοσαῦτα μνημονεύω. 38. περὶ δὲ τῶν κατ' ἄνδρα τάδ' ἤκουσα. Κτησίας ἐν τρίτῃ Περσικῶν (fr. 20 M) καὶ πάντας μέν φησι τοὺς βασιλεύσαντας τῆς Ἀσίας περὶ τρυφὴν σπουδάσαι, μάλιστα δὲ ΝΙΝΥΑΝ τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν.
f καὶ οὗτος οὖν ἔνδον μένων καὶ τρυφῶν ὑπ' οὐδενὸς ἑωρᾶτο εἰ μὴ ὑπὸ τῶν εὐνούχων καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν. τοιοῦτος δ' ἦν καὶ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΟΣ, ὃν οἳ μὲν Ἀνακυνδαράξεω λέγουσιν υἱόν, οἳ δὲ Ἀναβαραξάρου. ὅτε δὴ οὖν Ἀρβάκης, εἷς τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν Μῆδος γένος, διεπράξατο διά τινος τῶν εὐνούχων Σπαραμείζου θεάσασθαι Σαρδανάπαλλον καὶ μόλις αὐτῷ ἐπετράπη ἐκείνου ἐθελήσαντος, ὡς εἰσελθὼν εἶδεν αὐτὸν ὁ Μῆδος ἐψιμυθιωμένον καὶ κεκοσμημένον γυναικιστὶ καὶ μετὰ τῶν παλλακίδων ξαίνοντα πορφύραν
529 ἀναβάδην τε μετ' αὐτῶν καθήμενον, τὰς ὀφρῦς ⟨ὑπογεγραμμένον⟩, γυναικείαν δὲ στολὴν ἔχοντα καὶ κατεξυρημένον τὸν πώγωνα καὶ κατακεκισηρισμένον — ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος καὶ ὑπεγέγραπτο τοὺς ὀφθαλμούς — ἐπεὶ δὲ καὶ προσεῖδεν τὸν Ἀρβάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν, οἱ μὲν πολλοί, ὧν

9 σεμειράμιδος A: corr. E 12 σαρδανάπαλος ubique E 13 ἀναβαραξάρου sic AE 14 ἀρβακης superscr. σα (ἀρσάκης) E 17 fort. ⟨οὐκ⟩ ἐθελήσαντος 20 τὰς ὀφρῦς om. E, male del. Di; hiatum not. Cas, suppl. K 23. 24 cf. Iustin. 1, 3, 2 24 προσῖδεν A: corr. Cas 25 ἐπαναλαβὼν A: corr. Potter e Clem. Al. paed. 3, 11, 70, sed fort. ἐπαναβάλλων, ut habet Clemens τοῖς ὀφθαλμοῖς A: corr. Mein, τῶν ὀφθαλμῶν Clemens et Poll. 2, 60

ἔστι καὶ Δοῦρις (FHG II 473). ἱστοροῦσιν ὑπὸ τούτου
ἀγανακτήσαντος εἰ τοιοῦτος αὐτῶν βασιλεύει συγκεν-
τηθέντα ἀποθανεῖν. Κτησίας δὲ λέγει (fr. 20 M) εἰς b
πόλεμον αὐτὸν καταστῆναι καὶ ἀθροίσαντα πολλὴν
στρατιὰν καὶ καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου τελευτῆ-
σαι ἑαυτὸν ἐμπρήσαντα ἐν τοῖς βασιλείοις, πυρὰν νή-
σαντα ὕψος τεσσάρων πλέθρων, ἐφ᾽ ἧς ἐπέθηκεν χρυσᾶς
κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἴσας τραπέζας καὶ
ταύτας χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ οἴκημα
ἑκατόμπεδον ἐκ ξύλων κἀνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσε
καὶ κατεκλίθη ἐνταῦθα αὐτός τε μετὰ καὶ τῆς γυναι-
κὸς [αὐτοῦ] καὶ αἱ παλλακίδες ἐν ταῖς ἄλλαις κλίναις.
τοὺς γὰρ τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας ὁρῶν τὰ πράγ-
ματα κακούμενα προπεπόμφει εἰς Νίνον πρὸς τὸν ἐκεῖ
βασιλέα, δοὺς αὐτοῖς τρισχίλια χρυσίου τάλαντα· ἐπε- c
στέγασεν δὲ τὸ οἴκημα δοκοῖς μεγάλαις τε καὶ παχεί-
αις, ἔπειτα ἐν κύκλῳ περιέθηκε πολλὰ ξύλα καὶ παχέα,
ὥστε μὴ εἶναι ἔξοδον. ἐνταῦθα ἐπέθηκεν μὲν χρυσίου
μυριάδας χιλίας, ἀργυρίου δὲ μυρίας μυριάδας ταλάν-
των καὶ ἱμάτια καὶ πορφύρας καὶ στολὰς παντοδαπάς.
ἔπειτα ὑφάψαι ἐκέλευσε τὴν πυράν, καὶ ἐκαίετο πεντε-
καίδεκα ἡμέραις. οἳ δὲ ἐθαύμαζον ὁρῶντες τὸν καπνὸν
καὶ ἐδόκουν αὐτὸν θυσίας ἐπιτελεῖν· ταῦτα δὲ μόνοι d
ᾔδεσαν οἱ εὐνοῦχοι. ὁ μὲν οὖν Σαρδανάπαλλος ἐκτόπως
ἡδυπαθήσας ὡς ἐνῆν γενναίως ἐτελεύτησεν. 39 Κλέ-
αρχος δὲ περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως διηγούμενος
(FHG II 305) ὅτι 'τοῖς αὐτῷ πορίσασιν ἡδύ τι βρῶμα

3 δὲ E: om. A 10 ἑκατόμπεδον E ἑκατόνπεδον A
11 ἐνταῦθα aut delendum (om. E) aut ἐν ταύταις corrigendum
12 αὐτοῦ om. E 21 ἐκέλευε A: corr. E 22 fort. ἡμέρας
25 de Clearchi loco cf. p. 514 e

ἆθλα ἐτίθει . . . νοῦν οὐκ ἔχων· τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος· ὅθεν ὁ πάντων εὐδαιμονέστατος Σαρδανάπαλλος, ὁ παρ' ὅλον τὸν βίον τιμήσας τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τελευτήσας δείκνυσιν ἐν τῷ τοῦ μνήματος τύπῳ τοῖς δακτύλοις οἵου καταγέλωτός ἐστιν ἄξια τὰ τῶν ἀνθρώπων e πράγματα, οὐκ ἄξια ὄντα ψόφου δακτύλων, ὃν πεποίηται ποιούμενος δὶς ἐν χορῷ ἢ περὶ τὰ λοιπὰ σπουδή. φαίνεται οὖν οὐκ ἄπρακτος γενόμενος Σαρδανάπαλλος· καὶ γὰρ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι· 'Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδαράξεω Ἀγχιάλην ἔδειμε καὶ Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ, ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν.' Ἀμύντας δὲ ἐν τρίτῳ Σταθμῶν (scr. Al. M. p. 136) ἐν τῇ Νίνῳ φησὶν εἶναι χῶμα ὑψηλόν, ὅπερ κατασπάσαι Κῦρον ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἀντιχωννύντα f τῇ πόλει. λέγεσθαι δὲ τὸ χῶμα τοῦτ' εἶναι Σαρδαναπάλλου τοῦ βασιλεύσαντος Νίνου, ἐφ' οὗ καὶ ἐπιγεγράφθαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ Χαλδαικοῖς γράμμασιν ὃ μετενεγκεῖν Χοιρίλον (epic. I 309 Ki) ἔμμετρον ποιήσαντα. εἶναι δὲ τοῦτο· 'ἐγὼ δὲ ἐβασίλευσα καὶ ἄχρι ἑώρων τοῦ ἡλίου ⟨τὸ⟩ φῶς, ἔπιον, ἔφαγον, ἠφροδισίασα, εἰδὼς 530 τόν τε χρόνον ὄντα βραχὺν ὃν ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ τοῦτον πολλὰς ἔχοντα μεταβολὰς καὶ καποπαθείας, καὶ ὧν ἂν καταλίπω ἀγαθῶν ἄλλοι ἕξουσι τὰς ἀπολαύσεις. διὸ κἀγὼ ἡμέραν οὐδεμίαν παρέλιπον τοῦτο ποιῶν.'

5 fort. τοῖς δακτύλοις ⟨ἀποληκοῦντι⟩ vel ⟨ἀποκροτοῦντι⟩, nam Clearchus eodem ionico scriptore usus est ac Callisthenes (fr. 32 M), quem Hellanicum fuisse perprobabiliter coniecit Niese ind. l. Marb. 1880 p. 11 7. 8 ὃν χορεύων πεποίηται (nihil amplius) E, verba restitui nequeunt; Clearchus non solum pro se cuique sed etiam pro aliis laborandum esse dixit (cf. p. 514 e), quod vel Sardanapallum fecisse hominem luxoriosum, eundem vero duarum urbium conditorem 20 τὸ add. K

Κλείταρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον (fr. 2 M) γήρᾳ τελευτῆσαί φησιν Σαρδανάπαλλον μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς Σύρων ἀρχῆς. *Ἀριστόβουλος* δ' (fr. 6) 'ἐν Ἀγχιάλῃ, ἣν ἐδείματο, φησί, Σαρδανάπαλλος, b Ἀλέξανδρος ἀναβαίνων εἰς Πέρσας κατεστρατοπεδεύσατο. καὶ ἦν οὐ πόρρω τὸ τοῦ Σαρδαναπάλλου μνημεῖον, ἐφ' οὗ ἑστάναι τύπον λίθινον συμβεβληκότα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοὺς δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα. ἐπιγεγράφθαι δ' αὐτῷ Ἀσσυρίοις γράμμασι· 'Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδαράξεω παῖς Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. ἔσθιε, πῖνε, παῖζε· ὡς τἆλλα τούτου οὐκ c ἄξια,' τοῦ ἀποκροτήματος ἔοικε λέγειν.

40. οὐ μόνος δὲ ὁ Σαρδανάπαλλος διετέθρυπτο, ἀλλὰ καὶ ΑΝΔΡΟΚΟΤΤΟΣ ὁ Φρύξ. καὶ γὰρ οὗτος ἐνεδύσατο ἀνθινὴν ἐσθῆτα καὶ γυναικὸς εὐπρεπέστερον ἐκοσμεῖτο, ὡς *Μνασέας* φησὶν ἐν τρίτῳ Εὐρώπης (FHG III 152). *Κλέαρχος* δ' ἐν πέμπτῳ Βίων (FHG II 307) ΣΑΓΑΡΙΝ φησι τὸν Μαριανδυνὸν ὑπὸ τρυφῆς σιτεῖσθαι μὲν μέχρι γήρως ἐκ τοῦ τῆς τιτθῆς στόματος, ἵνα μὴ μασώμενος πονέσειε, οὐ πώποτε δὲ τὴν χεῖρα κατωτέρω τοῦ ὀμφαλοῦ προενέγκασθαι. διὸ καὶ Ἀριστοτέλης d Ξενοκράτην τὸν Χαλκηδόνιον σκώπτων ὅτι οὐρῶν οὐ προσῆγε τὴν χεῖρα τῷ αἰδοίῳ ἔλεγεν (Eur. Hipp. 317)·

χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.

Κτησίας δὲ ἱστορεῖ (fr. 52 M) ΑΝΝΑΡΟΝ τὸν βασιλέως

8 ἐπικροτοῦντα AE: corr. Niese 10 ἀνακυνδαράξου AE, emendandum esse (ut fecit Mus) docet Strabo 14 p. 672 11 μιᾶι A: corr. E 14 ἀνδρόκοτος E 14. 15 rectius ἐνεδύετο 20. 21 κατώτερον A: corr. E 25 μιασματα A: corr. E 26 Νάναρον vocat Nicol. Dam. fr. 10, rectius ut videtur

ὕπαρχον καὶ τῆς Βαβυλωνίας δυναστεύσαντα στολῇ χρῆσθαι γυναικείᾳ καὶ κόσμῳ, καὶ ὅτι βασιλέως δούλῳ ὄντι αὐτῷ εἰς τὸ δεῖπνον εἰσῄεσαν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν [ψάλλουσαι καὶ ᾄδουσαι] γυναῖκες. ἔψαλλον δὲ αὗται
e καὶ ᾖδον ἐκείνου δειπνοῦντος· Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ποιητὴς περὶ ΝΙΝΟΥ λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων φησίν (chol. p. 141)·

ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένετ', ὡς ἐγὼ 'κούω,
Ἀσσύριος· ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον,
τάλαντα πολλῷ πλέονα Κασπίης ψάμμου·
ὃς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' οὐδιζωνεδιζητο,
οὐ παρ' μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
οὐ μυθηητης, οὐ δικασπόλος κεῖνος,
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρῆσαι,
f ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
κἠρᾶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὤθει.
ὡς δ' ἀπέθαν' ὡνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν,
ὅκου Νίνος νῦν ἐστι καὶ τὸ σῆμ' ᾄδει·
'ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
εἷς ἢ Κόραξος ἢ ἀπὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Ἰνδὸς κομήτης· οὐ γὰρ ἅλια κηρύσσω·
ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῆ πεποίημαι.

4 inclusa del. K 8 ἐγὼ κλύω A: corr. Mein 9. 10 χρυσειου πόντον καὶ ταλλα πολλον A χρυσίου τάλαντα πολλῷ E: corr. Haupt 11 corruptus, sententia haec fuerit '*qui neque clupeum neque hastam* (vel '*neque bellum neque belli gloriam*') *quaerebat*' 12 sic A, fort. οὐ παμμάγοισι (ῥάβδοισι) 14 οὐ μυήθη E, οὐ μυθιητής Schw 15 fort. οὐ γεωλογεῖν 17 κηραν A: corr. E 19 σῆμα ἴδει A: corr. Naeke 22 Σινδὸς Schw κομήτης (sic) A ἄλλα A: corr. Wilam

ἔχω δ' ὁκόσον ἔπαισα χὠκόσ' ἥεισα
. . . . χὠκόσ' ἠράσθην.
τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δήιοι συνελθόντες
φέρουσιν, ὥσπερ ὠμὸν ἔριφον αἱ Βάκχαι. 531
ἐγὼ δ' ἐς Ἅιδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
οὔτ' ἀργυρῆν ἅμαξαν ᾠχόμην ἕλκων·
σποδὸς δὲ πολλὴ χὠ μιτρηφόρος κεῖμαι.'

41. Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαιδεκάτῃ Φιλιππικῶν Ἱστοριῶν (FHG I 299) ΣΤΡΑΤΩΝΑ φησι τὸν Σιδώνιον βασιλέα ὑπερβάλλειν ἡδυπαθείᾳ καὶ τρυφῇ πάντας ἀνθρώπους. οἷα γὰρ τοὺς Φαίακας Ὅμηρος (θ 248) ποιεῖν μεμυθολόγηκεν ἑορτάζοντας καὶ πίνοντας καὶ κιθαρῳδῶν καὶ ῥαψῳδῶν ἀκροωμένους, τοιαῦτα καὶ ὁ Στράτων διετέλει b ποιῶν πολὺν χρόνον. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ἐκείνων παρεκεκινήκει πρὸς τὰς ἡδονάς, ὅσον οἱ μὲν Φαίακες, ὥς φησιν Ὅμηρος, μετὰ τῶν οἰκείων γυναικῶν καὶ θυγατέρων ἐποιοῦντο τοὺς πότους, ὁ δὲ Στράτων μετ' αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κιθαριστριῶν κατεσκευάζετο τὰς συνουσίας· καὶ μετεπέμπετο πολλὰς μὲν ἑταίρας ἐκ Πελοποννήσου, πολλὰς δὲ μουσουργοὺς ἐξ Ἰωνίας, ἑτέρας δὲ παιδίσκας ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, τὰς μὲν ᾠδικάς, τὰς δὲ ὀρχηστρικάς, ὧν εἴθιστο μετὰ τῶν φίλων c ἀγῶνας τιθέναι καὶ μεθ' ὧν συνουσιάζων διέτριβεν.

1 ὁκόσσον A: corr. E ἔδαισα A ἔδεσα E: corr. K χωκόσσ' ἥεισα A, om. E 2 χωκόσσ' ἐράσθην A: corr. Naeke, fort. ⟨χὠκόσ' ἔφαγον ἔπιόν τε⟩ vel χὠκόσα φάγον πίον τε χὠκόσ' ἠράσθην 3 ἡμῶν E 7 πελλὴ Mein 9 Σιδωνίων Schw, sed cf. Ael. v. h. 7, 2 10 ὑπερέβαλεν (mutata structura) E, ὑπερβαλέσθαι σπεῦσαι Ael, unde ὑπερβαλεῖν effici videtur 11 pro ποιεῖν fuit apud Theopompum fort. διαβιοῦν sim 15 παρακεκινήκει A ὅσον K: ὅθεν A πλὴν ὅσον οἱ μὲν (narratione compendiata) E, ὅσῳ Schw 18. 19 κατεσκευάστο A: corr. K

χαίρων μὲν καὶ ⟨αὐτὸς⟩ τῷ βίῳ τῷ τοιούτῳ, [καὶ] δοῦλος ὢν φύσει τῶν ἡδονῶν, ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸν Νικοκλέα φιλοτιμούμενος. ἐτύγχανον γὰρ ὑπερφιλοτίμως ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους καὶ σπουδάζων ἑκάτερος αὐτὸς ἥδιον καὶ ῥαθυμότερον ποιεῖσθαι τὸν βίον· οἵ γε προῆλθον εἰς τοσαύτην ἅμιλλαν, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν, ὥστε πυνθανόμενοι παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τάς τε d παρασκευὰς τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς πολυτελείας τῶν θυσιῶν τὰς παρ' ἑκατέρῳ γινομένας ἐφιλονίκουν ὑπερβάλλεσθαι τοῖς τοιούτοις ἀλλήλους. ἐσπούδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ μακαριστοί. οὐ μὴν περί γε τὴν τοῦ βίου τελευτὴν διηυτύχησαν, ἀλλ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν.' Ἀναξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Βασιλέων Μεταλλαγαὶ (scr. Al. M. p. 38) περὶ τοῦ Στράτωνος τὰ αὐτὰ ἱστορήσας διημιλλῆσθαί φησιν αὐτὸν Νικοκλεῖ τῷ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος βασιλεύ- e σαντι ἐσπουδακότι περὶ τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀποθανεῖν τ' ἀμφοτέρους βιαίως.

42. ἐν δὲ τῇ α΄ τῶν Φιλιππικῶν Θεόπομπος περὶ Φιλίππου λέγων φησίν (FHG I 283)· 'καὶ τριταῖος εἰς Ὀνόκαρσιν ἀφικνεῖται, χωρίον τι τῆς Θρᾴκης ἄλσος ἔχον πολὺ κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ ἐνδιαιτηθῆναι κεχαρισμένον ἄλλως τε καὶ τὴν θερινὴν ὥραν. ἦν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ ΚΟΤΥΟΣ προκριθέντων, ὃς ἁπάντων τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ Θρᾴκῃ γεγενημένων μάλιστα πρὸς ἡδυπαθείας καὶ τρυφὰς ὥρμησε, καὶ περιιὼν f τὴν χώραν ὅπου κατίδοι τόπους δένδρεσι συσκίους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τούτους κατεσκεύασεν ἑστιατόρια·

1 αὐτὸς add. K καὶ del. K 9 ἐφιλονείκουν A 13 praestat ⟨καὶ⟩ Ἀναξιμένης δ' 22. 23 διαιτηθῆναι A: corr. Mein 28 ἱστιατόρια A: corr. E

καὶ φοιτῶν εἰς ἑκάστους ὁπότε τύχοι θυσίας τε τοῖς θεοῖς ἐποιεῖτο καὶ συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων, εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὢν ἕως εἰς τὴν Ἀθηνᾶν βλασφημεῖν καὶ πλημμελεῖν ἐπεχείρησεν.' διηγεῖταί τε ἑξῆς ὁ συγγραφεὺς ὅτι δεῖπνον κατεσκεύασεν ὁ Κότυς ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θάλαμον κατασκευάσας ἀνέμενεν μεθύων τὴν θεόν. ἤδη δ' ἔκφρων γενόμενος ἔπεμπέ τινα τῶν δορυφόρων ὀψόμενον εἰ παραγέγονεν 532 ἡ θεὸς εἰς τὸν θάλαμον. ἀφικομένου δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος μηδένα εἶναι ἐν τῷ θαλάμῳ, τοξεύσας τοῦτον ἀπέκτεινεν καὶ ἄλλον δεύτερον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἕως ὁ τρίτος συνεὶς παραγενομένην ἔφη πάλαι τὴν θεὸν αὐτὸν ἀναμένειν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτός ποτε καὶ ζηλοτυπήσας τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

43. ἐν δὲ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν περὶ ΧΑΒΡΙΟΥ τοῦ Ἀθηναίων ⟨στρατηγοῦ⟩ ἱστορῶν φησιν b (ibid. 297)· 'οὐ δυνάμενος δὲ ζῆν ἐν τῇ πόλει τὰ μὲν διὰ τὴν ἀσέλγειαν καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν τὴν αὑτοῦ τὴν περὶ τὸν βίον, τὰ δὲ διὰ τοὺς Ἀθηναίους ἅπασι γάρ εἰσι χαλεποί· διὸ καὶ εἵλοντο αὐτῶν οἱ ἔνδοξοι ἔξω τῆς πόλεως καταβιοῦν, Ἰφικράτης μὲν ἐν Θρᾴκῃ, Κόνων δ' ἐν Κύπρῳ, Τιμόθεος δ' ἐν Λέσβῳ, Χάρης δ' ἐν Σιγείῳ, καὶ αὐτὸς ὁ Χαβρίας ἐν Αἰγύπτῳ.' καὶ περὶ τοῦ Χάρητος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ φησιν (ibid. 318)· 'Χάρητός τε νωθροῦ τε ὄντος καὶ βραδέος, c καίτοι γε καὶ πρὸς τρυφὴν ἤδη ζῶντος· ὅς γε

12 παραγενόμενος ἔφη AE: corr. K 17 στρατηγοῦ add. K, Χαβρίας ὁ Ἀθηναῖος (mutata structura) E 21 γὰρ ⟨τοῖς εὐδοκιμοῦσιν⟩ sim. Mein, cf. Nepos Chabr. c. 3 21.22 hiatus vitiosus 24 σιγίωι A: corr. E 27 καί τι καὶ πρὸς Wilam

περιήγετο στρατευόμενος αὐλητρίδας καὶ ψαλτρίας καὶ πεζὰς ἑταίρας, καὶ τῶν χρημάτων τῶν εἰσφερομένων εἰς τὸν πόλεμον τὰ μὲν εἰς ταύτην τὴν ὕβριν ἀνήλισκε, τὰ δ᾽ αὐτοῦ κατέλειπεν Ἀθήνησιν τοῖς τε λέγουσιν καὶ τὰ ψηφίσματα γράφουσιν καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις· ἐφ᾽ οἷς ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων οὐδεπώποτε ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἠγάπα τῶν πολιτῶν, καὶ δικαίως· καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον τὸν d *τρόπον ἔζων, ὥστε τοὺς μὲν νέους ἐν τοῖς αὐλητριδίοις καὶ παρὰ ταῖς ἑταίραις διατρίβειν, τοὺς δὲ μικρὸν ἐκείνων πρεσβυτέρους ἐν πότοις ⟨καὶ⟩ κύβοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀσωτίαις, τὸν δὲ δῆμον ἅπαντα πλείω καταναλίσκειν εἰς τὰς κοινὰς ἑστιάσεις καὶ κρεανομίας ἤπερ εἰς τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν.᾽ ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ τοῦ Θεοπόμπου συγγράμματι περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων Χρημάτων* (ibid. 308) *‘Χάρητι, φησί, τῷ Ἀθηναίῳ διὰ Λυσάνδρου τάλαντα ἑξήκοντα. ἀφ᾽ ὧν ἐδεί-* e *πνισεν Ἀθηναίους ἐν τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους.᾽ ὧν ἡγεῖτο μὲν Ἀδαῖος ὁ Ἀλεκτρυὼν ἐπικαλούμενος· περὶ οὗ καὶ Ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς μέμνηται οὕτως* (II 435 K)·

Ἀλεκτρυόνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβὼν
ἀωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον.

4 *κατέλιπεν* AE: corr. Cob 7.8 *ἠγάπων οἱ πολῖται* E, *μάλιστ᾽ αὐτὸν* K, *τῶν ⟨μετρίων⟩ πολιτῶν* Wilam 8 *καὶ εἰκότως* Mein 10 *καὶ* om. E, fort. *σὺν τοῖς αὐλ. παρὰ ταῖς ἑταίραις*, cf. p 527a, ubi Thessalorum vita eisdem coloribus describitur 11 *ἔν τε τοῖς κύβοις* A *ἐν κύβοις* E: corr. K coll. p. 527a 17 *διὰ Λυσάνδρου* corrupta putat Schw 19 Theopompi verba fort. etiam longius pertinent 20 *ὁ Ἀλεκτρυὼν* E: *Ἀλεκτρυὼν* A 21 *Ἡρακλείδης* E: *ὁ Ἡρακλείδης* A 23 *καταλαβὼν* Mein

ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν
Χάρης Ἀθηναίων τόθ᾽· ὡς γενναῖος ἦν.

τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις (FHG II 470). f

44. *Ἰδομενεὺς δέ φησι* (ibid. 491) *καὶ τοὺς* ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΙΔΑΣ *Ἱππίαν καὶ Ἵππαρχον εὑρεῖν θαλίας καὶ κώμους· διὸ καὶ ἵππων καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆθος παρ᾽ αὐτοῖς· ὅθεν βαρεῖαν αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀρχήν. καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν Πεισίστρατος μετρίως ἐχρῆτο ταῖς ἡδοναῖς· ὅς γε οὐδ᾽ ἐν τοῖς χωρίοις οὐδ᾽ ἐν τοῖς κήποις φύλακας καθίστα, ὡς Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ* (FHG I 303), 533 *ἀλλ᾽ εἴα τὸν βουλόμενον εἰσιόντα ἀπολαύειν καὶ λαμβάνειν ὧν δεηθείη· ὅπερ ὕστερον ἐποίησε καὶ* ΚΙΜΩΝ *μιμησάμενος ἐκεῖνον. περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ὁ Θεόπομπός φησι* (ibid. 293)· *'Κίμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καρποῦ καθίστα φύλακα, ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν εἰσιόντες ὀπωρίζωνται καὶ λαμβάνωσιν εἴ τινος δέοιντο τῶν ἐν τοῖς χωρίοις. ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν ἅπασι· καὶ δεῖπνον αἰεὶ εὐ-* b *τελὲς παρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις καὶ τοὺς ἀπόρους προσιόντας τῶν Ἀθηναίων εἰσιόντας δειπνεῖν. ἐθεράπευεν δὲ καὶ τοὺς καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν αὐτοῦ τι δεομένους, καὶ λέγουσιν ὡς περιήγετο μὲν ἀεὶ νεανίσκους δύ᾽ ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα τούτοις τε διδόναι*

1 *κᾶτα κόψας* (om. *ἕνα*) E 2 *Ἀθηναίους* E 5 *εὑρεῖν* mirum 6 *παρασίτων* (pro *ἵππων*) Sintenis *ἑταίρων* Mein (*ἑταιρῶν* Cas) 9 *ὅς γε* Mein: *ὥστε* AE 10 *καθίστα* Mein: *ἐφίστα* A, cf. p. 533a 16 lemma codicis *τὰ ἔργα καὶ ἡ δίαιτα τοῦ σχο(λαστικοῦ) Εὐσταθίου* 18. 19 Theopompus scripsit *ὀπωρίζοιντο καὶ λαμβάνοιεν* 20. 21 *δεῖπνον λιτὸν μέν, ἀρκοῦν δὲ πολλοῖς* Plut. Cim. 10, Athenaeus minime ipsa Theopompi verba apposuit 22 *εἰσιόντας* del. ϛ, rectius *προσιόντας* deleveris

προσέταττεν, ὁπότε τις προσέλθοι αὐτοῦ δεόμενος. καί φασι μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰσφέρειν. ποιεῖν δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις, ὁπότε τῶν πολιτῶν τινα ἴδοι c κακῶς ἠμφιεσμένον, κελεύειν αὐτῷ μεταμφιέννυσθαι τῶν νεανίσκων τινὰ τῶν συνακολουθούντων αὐτῷ. ἐκ δὴ τούτων ἁπάντων ηὐδοκίμει καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν.' ὁ δὲ Πεισίστρατος καὶ ἐν πολλοῖς βαρὺς ἐγένετο, ὅτου καὶ τὸ Ἀθήνησι τοῦ Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινές φασιν εἰκόνα. 45. ΠΕΡΙΚΛΕΑ δὲ τὸν Ὀλύμπιόν φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἡδονῆς ὡς ἀπήλλαξεν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα καὶ τὸν μεθ' d ἡδονῆς βίον προείλετο ᾤκει τε μετ' Ἀσπασίας τῆς ἐκ Μεγάρων ἑταίρας καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς οὐσίας εἰς ταύτην κατανάλωσε. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ δὲ οὔπω Ἀθηναίων μεθυσκομένων οὐδ' ἑταίραις χρωμένων ἐκφανῶς τέθριππον ζεύξας ἑταιρίδων διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πληθύοντος ἑωθινὸς ἤλασεν. ἀμφιβόλως δ' αὐτὸ εἴρηκεν ὁ Ἰδομενεύς, εἴτε ἑταίρας τέτταρας συνυπέξευξεν ὡς ἵππους εἴτ' ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὸ τέθριππον. Πόσσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν (FHG IV 483) τὸν Θεμιστοκλέα e φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν ἀναλαβόντα θῦσαι Ἀθηνᾷ καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθήναια ὀνομάσαι καὶ Διονύσῳ Χοοπότῃ θυσιάσαντα καὶ τὴν Χοῶν ἑορτὴν αὐτόθι καταδεῖξαι. Κλέαρχος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Φιλίας (FHG II 313) τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ τρίκλινον οἰκοδομησάμενον περικαλλέστατον ἀγαπᾶν ⟨ἂν⟩ ἔφησεν, εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειεν.

1 αὐτοῦ ⟨τι⟩ K, του δεόμενος Wilam 2 velut εἰσφέρειν ⟨τοῖς ἐν ἀπορίᾳ ἀποθνήσκουσιν⟩ 7 ἐν πότοις Wilam 8 ὅπου καὶ AE: corr. K, tum ἐκείνου fort. delendum 13 μέρος om. E 17 ἤλαυνε E 17. 18 Ἰδομενεύς (cf. p. 532f), qui et Theopompi et Heraclidae verba attulerat 23 χοοπώτηι A 26 ἂν add. K

46. *Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος* (fr. 11 Koep) *προθεὶς τὸ*

ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,

τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν ΑΡΤΕΜΩΝΑ *διὰ τὸ* f *τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν ἐν τούτοις* (fr. 21 B[4])·

πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον καλύμματ' ἐσφηκωμένα
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσὶ καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῇσι . . . . . βοός,
νεόπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
κἀθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, 534
κίβδηλον εὑρίσκων βίον,
πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτα σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθείς, κόμην
πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεα φορέων καθέρματα,
πάις Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
γυναιξὶν αὔτως . . . b

47. *περὶ δὲ τοῦ καλοῦ* ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ *Σάτυρος ἱστορῶν* (FHG III 160) *'λέγεται, φησίν, ὅτι ἐν Ἰωνίᾳ μὲν ὢν ⟨Ἰώνων⟩ ἐφαίνετο τρυφερώτερος, ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ γυμναζόμενος τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιώτιος, ἐν Θετταλίᾳ δὲ ἱπποτροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν*

9 corruptus 10. 11 *ψιλὸν ἔχων περὶ πλευρῇσι βοὸς* (omissis eis quae antecedunt) E, unde *πλευρῇσι δέρμ' ἔχων βοὸς* Mein 12 *νεόπλουτον* A: corr. E, *νήπλυτον* Schoemann 13 *καὶ ἐθελοπόρνοισιν* AE *ὁ πονηρὸς ὁ ἀρτέμων* A: corr. Mus 15 *δεθεὶς* Cob 16 *δ' ἐν ὤτω σκυτίνω* A: corr. Elmsl (*νῶτον* Bgk) 18 *φαρέων* A: corr. Cas 19 *παῖς* A: corr. Di 23 *Ἰώνων* add. Mus, sed *ὢν* non sufficere monuit Wilam, requiritur *ἡδυπαθῶν* tale quid

Ἀλευαδῶν ἱππικώτερος, ἐν Σπάρτῃ δὲ καρτερίαν καὶ ἀφέλειαν ἐπιτηδεύων ἐνίκα τοὺς Λάκωνας, ὑπερῆρεν δὲ καὶ τὴν τῶν Θρᾳκῶν ἀκρατοποσίαν. τὴν δὲ αὑτοῦ
c γυναῖκα πειρῶν ὡς ἕτερος ἔπεμψεν αὐτῇ χιλίους Δαρεικούς. κάλλιστος δὲ ὢν τὴν μορφὴν κόμην τε ἔτρεφεν ἐπὶ πολὺ τῆς ἡλικίας καὶ ὑποδήματα παρηλλαγμένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλκιβιάδες καλεῖται. ὅτε δὲ χορηγοίη πομπεύων ἐν πορφυρίδι εἰσιὼν εἰς τὸ θέατρον, ἐθαυμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. διὸ καὶ Ἀντισθένης ὁ Σωκρατικὸς ὡς δὴ αὐτὸς αὐτόπτης γεγονὼς τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὸν αὐτὸν καὶ ἀνδρώδη καὶ ἀπαίδευτον καὶ τολμηρὸν καὶ ὡραῖον ἐφ' ἡλικίας ⟨πάσης⟩ γενέσθαι φησίν. εἰς
d δὲ τὰς ἀποδημίας ὁπότε στέλλοιτο, τέσσαρσι τῶν συμμαχίδων πόλεων ὥσπερ θεραπαίναις ἐχρῆτο. σκηνὴν μὲν γὰρ αὐτῷ Περσικὴν ἔπησσον Ἐφέσιοι, τροφὴν δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ Χῖοι παρεῖχον, ἱερεῖα δὲ παρίστασαν εἰς τὰς θυσίας καὶ κρεανομίας Κυζικηνοί, Λέσβιοι δὲ οἶνον παρεῖχον καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. ἀφικόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐξ Ὀλυμπίας δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφῶντος γραφήν· ὧν ὃ μὲν εἶχεν Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα στεφανούσας αὐτόν, ἐν δὲ θατέρῳ Νεμέα ἦν καθημένη καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων
e αὐτῆς Ἀλκιβιάδης, καλλίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ στρατηγῶν δὲ ἔτι καλὸς εἶναι ἤθελεν·

1. 2 καὶ ἀσφάλειαν AE: corr. Hemsterh 4 fort. ὡς ἕτερος ⟨ὢν⟩ 7 ἀλκιβιάδης E, cf. Poll. 7, 89 8 εἰσιὼν fort. glossema 11 ὡς δὴ K: ὡς ἂν AE 12 εὐπαίδευτον Dalec, ut videtur (*optimis institutis cruditum*) 13 πάσης add. K, cf. Plut. Alc. 1 17 κῖοι AE: corr. Cas coll. Plut. c. 12 23 Νεμεὰς Valck, sed Nemea nympha est, non Pythia nec Olympia

ἀσπίδα γοῦν εἶχεν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος πεποιημένην, ἐφ' ἧς ἦν ἐπίσημον Ἔρως κεραυνὸν ἠγκυλημένος. ἐπικωμάσας δέ ποτε ὡς Ἄνυτον ἐραστὴν ὄντα καὶ πλούσιον, συνεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν ἑταίρων ἑνὸς Θρασύλλου (τῶν πενήτων δ' οὗτος ἦν), προπιὼν τῷ Θρασύλλῳ τὰ ἡμίση τῶν ποτηρίων τῶν ἐπὶ τῷ κυλικείῳ προκειμένων ἐκέλευσε τοὺς ἀκολούθους ἀποφέρειν πρὸς f τὸν Θράσυλλον· εἶθ' οὕτω φιλοφρονησάμενος τὸν Ἄνυτον ἀπηλλάσσετο. ὁ δὲ Ἄνυτος πάνυ ἐλευθερίως καὶ ἐρωτικῶς, λεγόντων τινῶν ὡς ἀγνώμονα εἴη πεποιηκὼς Ἀλκιβιάδης, ʻοὐ μὰ Δί', ἔφη, ἀλλ' εὐγνώμονα· ἔχων ἐξουσίαν ἅπαντα λαβεῖν τὰ ἡμίση κατέλιπεν.' 48. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ περὶ τῆς τρυφῆς αὐτοῦ λέγων φησίν (fr. 8 Tur)· ʻἐκπλεύσαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δύο ὄντε Μεδοντίδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνῳκείτην. ἔπειτα 535 αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γνῶναι ὁποτέρου εἴη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ὡραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν χρῷτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιόχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα· εἰ δὲ Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου.' κεκωμῴδηται δὲ καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς [καὶ] ἀκόλαστος πρὸς γυναῖκας ἐν Κόλαξιν οὕτως (I 300 K)·

Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. Β. τί ληρεῖς
οὐκ οἴκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα; b

καὶ Φερεκράτης δέ φησιν (ib. 194)·

1 χρυσίου A: corr. E 6 κυλικίωι A: corr. Mus 8. 9 τὸν Ἄνυτον Mus: τὸν αὐτὸν A 9 sqq melius haec Plut. c. 4, tamen fort. ὁ δὲ [Ἄνυτος] 11 εὐγνωμονέστατα· ἔχων γὰρ ἐξουσίαν E 16 μεδοντιάδα AE: corr. XIII p. 574 d 17. 18 fort. διαγνῶναι 22 καὶ del. Mein

οὐκ ὢν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὡς δοκεῖ,
ἀνὴρ ἁπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστι νῦν.

ἐν Σπάρτῃ δὲ ὢν ἔφθειρε τὴν Ἄγιδος τοῦ βασιλέως γυναῖκα Τίμαιαν. ἐπιπληττόντων δ' αὐτῷ τινων οὐκ ἀκρασίας ἕνεκεν συνελθεῖν ἔφη, ἀλλ' ἵνα ὁ γενόμενος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ τε τῆς Σπάρτης καὶ μηκέτι λέγων-
c ται οἱ βασιλεῖς ἀφ' Ἡρακλέους ἀλλ' ἀπ' Ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν δὲ συμπεριήγετο αὐτῷ τήν τε Λαίδος τῆς Κορινθίας μητέρα Τιμάνδραν καὶ Θεοδότην τὴν Ἀττικὴν ἑταίραν. 49. μετὰ δὲ τὴν φυγὴν κυρίους Ἀθηναίους ποιήσας τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων Πελοποννησίους λαβὼν ἀνέπεμψεν εἰς τὰς Ἀθήνας. κατιών τε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα ἐστεφάνωσε τὰς Ἀττικὰς τριήρεις θαλλῷ καὶ μίτραις καὶ ταινίαις, καὶ ἀναψάμενος τὰς αἰχμαλώτους ναῦς ἠκρωτηριασμένας
d εἰς διακοσίας ἱππαγωγούς τε ἄγων σκύλων καὶ ὅπλων Λακωνικῶν καὶ Πελοποννησιακῶν μεστὰς εἰσέπλει. ἡ δὲ τριήρης ἐφ' ἧς αὐτὸς κατέπλει μέχρι μὲν τῶν κλείθρων τοῦ Πειραιέως προέτρεχεν ἁλουργοῖς ἱστίοις· ὡς δ' ἐντὸς ἦν καὶ τὰς κώπας ἔλαβον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ηὔλει τὸ τριηρικὸν ἐνδεδυκὼς τὴν Πυθικὴν στολήν, Καλλιππίδης δ' ὁ τραγῳδὸς ἐκέλευε τὴν ἀπὸ τῆς σκηνῆς στολὴν ἠμφιεσμένος. διὸ καὶ χαριέντως εἶπέν τις· 'οὔτ' ἂν δύο Λυσάνδρους ὑπήνεγκεν ἡ Σπάρτη
e οὔτ' ἂν δύ' Ἀλκιβιάδας Ἀθῆναι.' ἐμιμεῖτο δὲ Ἀλκιβιάδης τὸν Παυσανίου μηδισμὸν καὶ καθομιλῶν Φαρνά-

1 δοκεῖν E 8 αὐτῷ om. E 10 sqq haec ex Duride, cf. Plut. Alc. 32 13 fort. κατιὼν δὲ μετὰ ταῦτα ⟨αὐτὸς⟩ 19 προσέτρεχεν A: corr. E 22 ἀπὸ K: ἐπὶ AE 23 διό: haec non cohaerent, cf. Ael v. h. 11, 7 et Plut. c. 16

βαζον τὴν Περσικὴν ἐνεδύετο στολὴν καὶ τὴν Περσικὴν ἔμαθε φωνήν, καθάπερ καὶ Θεμιστοκλῆς.

50. Δοῦρις δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG II 477) 'Παυσανίας μέν, φησίν, ὁ τῶν Σπαρτιατῶν βασιλεὺς καταθέμενος τὸν πάτριον τρίβωνα τὴν Περσικὴν ἐνεδύετο στολήν. ὁ δὲ Σικελίας τύραννος Διονύσιος ξυστίδα καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ περόνῃ μετελάμβανε τραγικόν. Ἀλέξανδρος δ' ὡς τῆς Ἀσίας f ἐκυρίευσεν Περσικαῖς ἐχρῆτο στολαῖς. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ δὲ πάντας ὑπερέβαλεν· τὴν μὲν γὰρ ὑπόδεσιν ἣν εἶχεν κατεσκεύαζεν ἐκ πολλοῦ δαπανήματος· ἦν γὰρ κατὰ μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐργασίας σχεδὸν ἐμβάτης πίλημα λαμβάνων τῆς πολυτελεστάτης πορφύρας· τούτῳ δὲ χρυσοῦ πολλὴν ἐνύφαινον ποικιλίαν ὀπίσω καὶ ἔμπροσθεν ἐνιέντες οἱ τεχνῖται. αἱ δὲ χλαμύδες αὐτοῦ ἦσαν ὄρφνινον ἔχουσαι τὸ φέγγος τῆς χρόας, τὸ δὲ πᾶν ὁ πόλος ἐνύφαντο χρυσοῦς ἀστέρας ἔχων καὶ τὰ δώδεκα ζῴδια. μίτρα δὲ χρυσόπαστος ἦν, ⟨ᾗ⟩ καυσίαν ἀλουργῆ 536 οὖσαν ἔσφιγγεν, ἐπὶ τὸ νῶτον φέρουσα τὰ τελευταῖα καταβλήματα τῶν ὑφασμάτων. γινομένων δὲ τῶν Δημητρίων Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ἐπὶ τῆς Οἰκουμένης ὀχούμενος.'

Νύμφις δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἕκτῳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος (FHG III 15) 'ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ, φησίν, ὁ περὶ Πλαταιὰς νικήσας Μαρδόνιον, τὰ τῆς Σπάρτης ἐξελθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερηφανίαν ἐπιδοὺς περὶ Βυζάντιον

1 ἐνεδύσατο E 7. 8 ἐπὶ περόνῃ μετ. τραγικόν verba corrupta, videtur ἐπιπόρπημα inesse, cf. Bekk. an. 284, 15 10 ὑπερέβαλλε E 11 fort. κατεσκευάζετο 12 πίλημμα A: corr. Mus 15 una fuit χλαμύς vel χλανίς quam dicit Plut. Dem. c. 41 16 τὸ δὲ πᾶν verba suspecta 18 ἦν, ᾗ Schw: ἣν A

b διατρίβων τὸν χαλκοῦν κρατῆρα τὸν ἀνακείμενον τοῖς θεοῖς τοῖς ἐπὶ τοῦ στόματος ἱδρυμένοις, ὃν ἔτι καὶ νῦν εἶναι συμβαίνει, ἐτόλμησεν ἐπιγράψαι ὡς αὐτὸς ἀναθείη, ὑποθεὶς τόδε τὸ ἐπίγραμμα, διὰ τὴν τρυφὴν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπιλαθόμενος αὑτοῦ·

μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου,
πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.'

51. ἐτρύφησεν δὲ καὶ ΦΑΡΑΞ ὁ Λακεδαιμόνιος, ὡς
c Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἱστορεῖ (FHG I 314)· καὶ ταῖς ἡδοναῖς οὕτως ἀσελγῶς ἐχρήσατο καὶ χύδην ὥστε πολὺ μᾶλλον διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην αὐτὸν ὑπολαμβάνεσθαι Σικελιώτην ἢ διὰ τὴν πατρίδα Σπαρτιάτην. ἐν δὲ τῇ νβ' φησὶν (ibid. 322) ὡς ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ ὁ Λάκων ἀποστὰς τῆς πατρίου διαίτης συνηθίσθη ξενικῶς καὶ μαλακῶς· διόπερ οὐκ ἠδύνατο τὸν οἴκοι βίον ὑπομένειν, ἀλλ' ἐσπούδαζεν αἰεὶ δι' ἀκρασίαν ἔξω διατρίβειν. καὶ Ταραντίνων πρεσβευσαμένων περὶ συμμαχίας ἔσπευσε
d συνεξελθεῖν αὐτοῖς βοηθός· κἀκεῖ γενόμενος καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανὼν οὐδὲ ταφῆς κατηξιώθη, καίτοι Ταραντίνων πολλὰ χρήματα ὑποσχομένων τοῖς πολεμίοις ὑπὲρ τοῦ ἀνελέσθαι αὐτοῦ τὸ σῶμα. Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ι' τῶν Ἱστοριῶν (ib. 338) Θρᾳκῶν φησι τῶν καλουμένων Κροβύζων βασιλέα γενέσθαι ΙΣΑΝΘΗΝ, τρυφῇ πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβαλλόμενον. ἦν δὲ καὶ πλούσιος καὶ καλός. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ ὁ
e αὐτὸς (ib. 345) ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ φησι τὸν δεύτερον Αἰγύ-

1 τον χαλκοῦν τὸν ἀνακείμενον κρατῆρα A (τὸν χαλκοῦν Ποσειδῶνος κρ. E): transp. K 4 ἀναθεὶς ὑποθεὶς A: corr. Wilam 15 τῆι δευτέραι πεντηκοστῆι A 16 συνειθίσθη E

που βασιλεύσαντα, πάντων σεμνότατον γενόμενον τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας εἴ τινα καὶ ἄλλον καὶ αὐτὸν ἐπιμεληθέντα οὕτως ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ διαφθαρῆναι ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς ὥστε τὸν πάντα χρόνον ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὕροι τὴν ἀθανασίαν. κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλείους ἡμέρας, ὥς ποτ' οὖν ἐρράισεν καὶ κατεῖδεν διά τινων ὑπολαμπάδων τοὺς Αἰγυπτίους παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστοποιουμένους καὶ τὰ τυχόντα προσφερομένους ἐπί τε τῆς ἄμμου χύδην ἐρριμμένους, εἶπεν· 'ὦ τάλας ἐγώ, τὸ μηδὲ τούτων ἕνα γενέσθαι.'

52. περὶ δὲ ΚΑΛΛΙΟΥ καὶ τῶν τούτου κολάκων f
φθάνομεν καὶ πρότερον εἰπόντες· ἀλλ' ἐπεὶ καινῶς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἡδονῆς ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ, ἄνωθεν ἀναλαβὼν διηγήσομαι. 'ὅτε τὸ πρῶτον εἰς Εὔβοιαν ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι, τότε, ὥς φασιν, Ἐρετριεὺς ἀνὴρ Διόμνηστος κύριος ἐγένετο τῶν τοῦ στρατηγοῦ χρημάτων. ἔτυχεν γὰρ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἐκείνου σκηνῶν καὶ τὰ χρήματα εἰς οἴκημά τι θέμενος τῆς οἰκίας. τελευτησάντων δὲ πάντων διέλαθεν ἔχων 537
ὁ Διόμνηστος τὸ χρυσίον. ἐπεὶ δὲ πάλιν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐρέτριαν στράτευμα, προστάξας ἀνάστατον [γενέσθαι] ποιῆσαι τὴν πόλιν, εἰκό-

3 cf. XIII p. 590c ἐσφάλλετο τὴν γνώμην 7 ποτ' ἀνερράισε Mein ἐράϊσεν A ἐρράιζε E κατίδεν A: corr. E 7. 8 fort. κατεῖδεν διαπεινῶν, tum ὑπολαμπάδων integrum esse non persuasit Hauptius op. III 569 11 poetae comici verba agnovit Haupt 12 sq de Calliae adulatoribus ne eo quidem loco dixit quo de adulatione ex proposito egit (VI cap. 53 sqq); potest sane Calliae exemplum intercidisse, sed probabilius est haec omnia non Athenaei verba esse, sed eius cuius librum περὶ παλαιᾶς τρυφῆς ille compilavit 23 γενέσθαι del. Di, ποιῆσαι del. Schw

τως ὑπεξετίθεντο ὅσοι χρημάτων ηὐπόρουν. οἱ οὖν
καταλελειμμένοι τῆς τοῦ Διομνήστου οἰκίας παρ' Ἱππό-
νικον τὸν Καλλίου τὸν Ἄμμωνα ἐπικαλούμενον ὑπ-
εξέθεντο τὰ χρήματα εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἀνασκευα-
σθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἁπάντων ⟨τῶν⟩ Ἐρετριέων
b κατέσχον οὗτοι τὰ χρήματα πολλὰ ὄντα. ὥστε Ἱππό-
νικος ὁ ἀπ' ἐκείνου γεγονὼς τοῦ τὴν παρακαταθήκην
λαβόντος ᾔτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον
ἵν' οἰκοδομήσηται τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, [λέγων]
ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα
εἶναι. καὶ ἔδοσαν ⟨ἂν⟩ Ἀθηναῖοι· νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν
φίλων μετενόησεν. τούτων οὖν [ὄντων] τῶν χρημάτων
Καλλίας κύριος γενόμενος καὶ πρὸς ἡδονὴν βιώσας —
ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί πλῆθος οὐχ ἑταίρων περὶ
c αὐτὸν ἦσαν, ποίας δὲ δαπάνας οὐχ ὑπερεώρα 'κεῖνος —
ἀλλ' ὅμως εἰς τοσοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν
βίος ὥστε μετὰ γραδίου βαρβάρου διατελεῖν ἠναγκάσθη
καὶ τῶν ἀναγκαίων τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεὴς γενόμενος
τὸν βίον ἐτελεύτησεν. τὸν δὲ Νικίου, φησί, τοῦ Περ-
γασῆθεν πλοῦτον ἢ τὸν Ἰσχομάχου τίνες ἀπώλεσαν;
οὐκ Αὐτοκλέης καὶ Ἐπικλέης, οἳ μετ' ἀλλήλων ζῆν προ-
ελόμενοι καὶ πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς,
ἐπειδὴ πάντα κατανάλωσαν, κώνειον πιόντες ἅμα τὸν
βίον ἐτελεύτησαν;'

d 53. περὶ δὲ τῆς ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ τοῦ πάνυ τρυφῆς

5 τῶν add. Mus 9 λέγων del. Mein 11 ἂν add. Wilam 12 ὄντων om. E, τοσούτων οὖν ὄντων Mein, vix recte 14sqq oratio invito scriptore anacolutha 15 κεῖνος A 16 εἰς ἀπορίαν περιέστησεν Ael. v. h. 4, 23, εἰς τοσοῦτον αὐτὸν ⟨ἀπορίας⟩ recte opinor Mein 23 κώνιον A: corr. E 24 ἐτελεύτησαν Schw: κατανάλωσαν· ἐτελεύτησαν A (ἀπέθανον E), ὥσπερ ἐκ συμποσίου ἀπελύσαντο Ael

Ἔφιππος μὲν ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἡφαιστίωνος καὶ Ἀλεξάνδρου Τελευτῆς (scr. Al. M. p. 125) φησιν ὅτι ἐν τῷ παραδείσῳ ἔκειτο αὐτῷ χρυσοῦς θρόνος καὶ κλῖναι ἀργυρόποδες, ἐφ' ὧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε μετὰ τῶν ἑταίρων. Νικοβούλη δέ φησιν (ibid p. 157) ὅτι παρὰ τὸ δεῖπνον πάντες οἱ ἀγωνισταὶ ἐσπούδαζον τέρπειν τὸν βασιλέα καὶ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι ἀπομνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἠγωνίσατο καὶ τὸν ἄκρατον προθύμως προπίνων καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζεν. e Ἔφιππος δέ φησιν (l. s. s) ὡς Ἀλέξανδρος καὶ τὰς ἱερὰς ἐσθῆτας ἐφόρει ἐν τοῖς δείπνοις, ὁτὲ μὲν τὴν τοῦ Ἄμμωνος πορφυρίδα καὶ περισχιδεῖς καὶ κέρατα καθάπερ ὁ θεός, ὁτὲ δὲ τὴν τῆς Ἀρτέμιδος, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐφόρει πολλάκις, ἔχων τὴν Περσικὴν στολήν, ὑποφαίνων ἄνωθεν τῶν ὤμων τό τε τόξον καὶ τὴν σιβύνην, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ· τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν χλαμύδα τε πορφυρᾶν καὶ χιτῶνα μεσόλευκον καὶ τὴν καυσίαν ἔχουσαν τὸ διάδημα τὸ βασιλικόν, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ f τά τε πέδιλα καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κηρύκειον ἐν τῇ χειρί, πολλάκις δὲ καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων παρακείμενον εἶχεν τὸ Ἡράκλειον ῥόπαλον ὑπεστρωμένης αὐτῷ λεοντῆς καὶ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν, Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀριστοτελικοῦ τοσούτοις αὐτὸν ἀφομοιοῦντος θεοῖς, ἀτὰρ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι; ἔρρανε δὲ ὁ

8 μνημονεύσας A: corr. K 13 περισχιδῆ E 18 σχεδὸν καθ' ἑκάστην K 21 sq i. e. Mercurii habitus, cf. v. 17 28 ἔρανε A ἔρρανε E

Ἀλέξανδρος καὶ μύρῳ σπουδαίῳ καὶ οἴνῳ εὐώδει τὸ
538 δάπεδον. ἐθυμιᾶτο δὲ αὐτῷ σμύρνα καὶ τὰ ἄλλα θυμιάματα· εὐφημία τε καὶ σιγὴ κατεῖχε πάντας ὑπὸ δέους τοὺς παρόντας. ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονικός. ἐδόκει γὰρ εἶναι μελαγχολικός. ἐν Ἐκβατάνοις δὲ ποιήσας τῷ Διονύσῳ θυσίαν καὶ πάντων δαψιλῶς ἐν τῇ θοίνῃ παρασκευασθέντων, καὶ Σατραβάτης ὁ σατράπης τοὺς στρατιώτας εἱστίασε πάντας. ἀθροισθέντων δὲ πολλῶν ἐπὶ τὴν θέαν, φησὶν ὁ Ἔφιππος (l. s. s.), κηρύγματα ἐγίνετο ὑπερήφανα καὶ τῆς Περσικῆς ὑπερ-
b οψίας αὐθαδέστερα. ἄλλων γὰρ ἄλλο τι ἀνακηρυττόντων καὶ στεφανούντων τὸν Ἀλέξανδρον, εἷς τις τῶν ὁπλοφυλάκων ὑπερπεπαικὼς πᾶσαν κολακείαν κοινωσάμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν ὅτι ʽ Γόργος ὁ ὁπλοφύλαξ Ἀλέξανδρον Ἄμμωνος υἱὸν στεφανοῖ χρυσοῖς τρισχιλίοις, καὶ ὅταν Ἀθήνας πολιορκῇ, μυρίαις πανοπλίαις καὶ τοῖς ἴσοις καταπέλταις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις βέλεσιν εἰς τὸν πόλεμον ἱκανοῖς.

54. Χάρης δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστοριῶν (scr. Al. M. p. 118) ʽὅτε, φησίν, εἷλε Δαρεῖον, γάμους
c συνετέλεσεν ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων φίλων, ἐνενήκοντα καὶ δύο θαλάμους κατασκευασάμενος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἦν δὲ ὁ οἶκος ἑκατοντάκλινος, ἐν ᾧ ἑκάστη ἦν κλίνη κεκοσμημένη στολῇ γαμικῇ εἴκοσι μνῶν ἀργυρᾶ· ἡ δὲ αὐτοῦ χρυσόπους ἦν. συμπαρέλαβεν δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις νυμφίοις, τὴν δὲ λοιπὴν

3 εὐφημία δὲ E   6. 7 haec turbata et mutila   7 de Satrabate cf. Gutschmid Gesch. Irans p. 20   13 ὀπισθοφυλάκων A: corr. Schw   16. 17 fort. πολιορκήσῃ (hoc Wilam), ⟨στεφανώσει⟩ μυρίαις   24 ἀργυρᾶι A: corr. E, ἀργυρόπους Ael. v. h 8, 7   27 δὲ K: τε AE

δύναμιν πεζήν τε καὶ ναυτικὴν καὶ τὰς πρεσβείας καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν τῇ αὐλῇ. κατεσκεύαστο δὲ d ὁ οἶκος πολυτελῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυτελέσιν, ὑπὸ δὲ ταῦτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσουφέσιν. τοῦ δὲ μένειν τὴν σκηνὴν ὑπέκειντο κίονες εἰκοσαπήχεις περίχρυσοι καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι. περιεβέβληντο δὲ ἐν τῷ περιβόλῳ πολυτελεῖς αὐλαῖαι ζῳωτοὶ καὶ διάχρυσοι, κανόνας ἔχουσαι περιχρύσους καὶ περιαργύρους. τῆς δ' αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον στάδιοι τέσσαρες. ἐγίνετο δὲ τὰ δεῖπνα πρὸς σάλπιγγα τότε μὲν ἐν τοῖς γάμοις, καὶ ἄλλως δ' αἰεὶ ὅτε τύχοι σπονδοποιούμενος, ὥστε πᾶν e εἰδέναι τὸ στρατόπεδον. ἐπὶ πέντε δὲ ἡμέρας ἐπετελέσθησαν οἱ γάμοι, καὶ ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς θαυματοποιοὶ ἦσαν διαπρέποντες . . . Σκύμνος Ταραντῖνος καὶ Φιλιστίδης Συρακόσιος Ἡράκλειτός τε ὁ Μιτυληναῖος· μεθ' οὓς ἐπεδείξατο ῥαψῳδὸς Ἄλεξις Ταραντῖνος. παρῆλθον δὲ καὶ ψιλοκιθαρισταὶ Κρατῖνος Μηθυμναῖος, Ἀριστώνυμος Ἀθηναῖος, Ἀθηνόδωρος Τήιος· ἐκιθαρῴδησαν δὲ Ἡράκλειτός τε ὁ Ταραντῖνος f καὶ Ἀριστοκράτης ὁ Θηβαῖος. αὐλῳδοὶ δὲ παρῆλθον Διονύσιος ὁ Ἡρακλεώτης, Ὑπέρβολος Κυζικηνός· παρῆλθον δὲ καὶ αὐληταί, οἳ πρῶτον τὸ Πυθικὸν ηὔλησαν, εἶθ' ἑξῆς μετὰ τῶν χορῶν, Τιμόθεος, Φρύνιχος, Καφισίας, Διόφαντος, ἔτι δὲ Εὔιος ὁ Χαλκιδεύς. καὶ

1 ⟨ἱππικὴν καὶ⟩ ναυτικὴν K duce Aeliano 4 ὑπέστρωτο δὲ πορφ. Wilam 12 σπενδοποιούμενος A: corr. Di 15. 16 haec sic fere ordinanda καὶ ἦσαν διαπρέποντες οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς θαυματοποιοί, ⟨τῶν δὲ Ἑλλήνων⟩ Σκύμνος κτλ, cf. Aelian 25 de Timotheo tibicine cf XIII p. 565 a 26 σκαφισίας A, cf. XIV p. 629 b

ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσοκόλακες Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν διὰ τὰς τῶν δώρων ὑπερβολάς, ἐφ᾽ οἷς καὶ ἥσθη ὁ Ἀλέξανδρος. ὑπεκρίθησαν δὲ τραγῳδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνόδωρος καὶ Ἀρι-
539 στόκριτος, κωμῳδοὶ δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ Ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ Φασίμηλος ὁ ψάλτης. οἱ δὲ πεμφθέντες, φησί, στέφανοι ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντακισχιλίων.' 55. Πολύκλειτος δ᾽ ὁ Λαρισαῖος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν Ἱστοριῶν (scr. Al. M. p. 132) καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαί φησι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ αὐλητρίδας αὐτῷ καὶ αὐλητὰς αἰεὶ ἕπεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον καὶ πίνειν ἄχρι
b τῆς ἕω. Κλέαρχος δ᾽ ἐν τοῖς περὶ Βίων (FHG II 309) περὶ Δαρείου λέγων τοῦ καθαιρεθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου φησίν· 'ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ πορίζουσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἡδέων ἡττωμένην ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν καὶ καταγωνιζόμενος ἑαυτὸν οὐκ ᾔσθετο πρότερον ἢ τὸ σκῆπτρον ἕτεροι λαβόντες ἀνεκηρύχθησαν.' Φύλαρχος δ᾽ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG I 345) καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας (ib. III 196)
c καὶ τοὺς ἑταίρους φησὶ τοὺς Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλλούσῃ τρυφῇ χρήσασθαι. ὧν εἷς ὢν καὶ Ἅγνων χρυσοῦς ἥλους ἐν ταῖς κρηπῖσι [καὶ τοῖς ὑποδήμασιν] ἐφόρει. Κλεῖτος δ᾽ ὁ Λευκὸς καλούμενος ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσιν διελέγετο. Περδίκκᾳ δὲ καὶ Κρατερῷ φιλογυμναστοῦσιν ἠκολούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν,

1 sqq καὶ ἔκτοτε — ὁ Ἀλέξανδρος haec non suo loco posita, cf. p. 538 b 6 fort. Φρασίμηλος vel potius Φρασίδημος 16 πορίζουσιν K: γνωρίζουσιν A E, cf. p. 514 e et 529 d 24 glossam del. K

ὑφ' αἷς περιλαμβάνοντες τόπον ἐν ταῖς καταστρατοπεδείαις ἐγυμνάζοντο· ἠκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ ὑποζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ παλαίστρᾳ χρείαν. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνήγοις d
οὖσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἠκολούθουν, αἷς περιστάντες τὰς θήρας ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυσᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσῆν ἄμπελον, ὑφ' ἣν οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους βότρυς ἔχουσαν καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθράκων ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω φησὶν ὁ Φύλαρχος φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἑκάστοτε γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν ρ', χρυσοῖ δὲ κίονες ν' κατεῖχον αὐτήν. οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι διάχρυσοι e
ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελέσιν ἐσκέπαζον τὸν ἄνω τόπον. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι φ' μηλοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἱστήκεσαν πορφυραῖς καὶ μηλίναις ἐσθῆσιν ἐξησκημένοι· μετὰ δὲ τούτους τοξόται τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἳ μὲν φλόγινα ἐνδεδυκότες, οἳ δὲ ὑσγινοβαφῆ, πολλοὶ δὲ καὶ κυάνεα εἶχον περιβόλαια. προειστήκεσαν δὲ τούτων ἀργυράσπιδες Μακεδόνες πεντακόσιοι. κατὰ δὲ μέσην τὴν σκηνὴν χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος ἐχρημάτιζεν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν σωματοφυλάκων πανταχόθεν ἐφεστηκότων. ἔξωθεν f
δὲ κύκλῳ τῆς σκηνῆς τὸ τῶν ἐλεφάντων ἄγημα διεσκευασμένον ἐφειστήκει καὶ Μακεδόνες χίλιοι Μακεδο-

1. 2 καταστρατοπεδιαῖς A: corr. E 6 ἡ θήρα hoc loco videtur regio esse ubi venabantur, ceterum cf. Plut. Alex. 40 9 ἐχούσας AE: corr. Schw, quae secuntur corrupta sunt, cf. p. 514 f 15 ἐκπεμπόμενοι A: corr. Perizonius ex Aeliani v. h. 9, 3 et Polyaeni 4, 3, 24 20 ὑσσινοβαφῆ A: corr. E 21 οἱ ἀργυράσπιδες Ael (non Pol) 26 ἐφεστήκει A: corr. E

νικὰς στολὰς ἔχοντες, εἶτα μύριοι Πέρσαι, τό τε τὴν πορφύραν ἔχον πλῆθος εἰς πεντακοσίους ἦν, οἷς Ἀλέξανδρος ἔδωκε φορεῖν τὴν στολὴν ταύτην. τοσούτων δὲ ὄντων καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν θεραπευόντων οὐδεὶς ἐτόλμα προσπορεύεσθαι Ἀλεξάνδρῳ· τοιοῦτον ἐγεγόνει τὸ περὶ αὐτὸν ἀξίωμα. ἔγραψεν δὲ καί ποτε Ἀλέξανδρος [καὶ] ταῖς ἐν Ἰωνίᾳ πόλεσιν καὶ πρώτοις Χίοις,
540 ὅπως αὐτῷ πορφύραν ἀποστείλωσιν. ἤθελεν γὰρ τοὺς ἑταίρους ἅπαντας ἁλουργὰς ἐνδῦσαι στολάς. ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς ἐπιστολῆς Χίοις παρὼν Θεόκριτος ὁ σοφιστὴς νῦν ἐγνωκέναι ἔφη τὸ παρ' Ὁμήρῳ εἰρημένον (E 83)·

ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

56. ΑΝΤΙΟΧΟΝ δὲ τὸν Γρυπὸν ἐπικαλούμενον βασιλέα φησὶ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG III 263) τὰς ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεις ἐπι-
b τελοῦντα ὑποδοχὰς λαμπρὰς ἐπιτελεῖν. ἐν αἷς τὸ μὲν πρῶτον ἀναδόσεις ἐγίγνοντο ὁλομελῶν βρωμάτων, εἶτ' ἤδη καὶ ζώντων χηνῶν καὶ λαγωῶν καὶ δορκάδων. ἀνεδίδοντο δέ, φησίν, καὶ χρυσοῖ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσιν καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων καὶ καμήλων. ἔδει τε ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον ἕκαστον πιεῖν καὶ λαβεῖν [τε] τὴν κάμηλον καὶ τὰ ἐπὶ τὴν κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα.' ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ (ibid. 257) περὶ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ ΑΝΤΙΟΧΟΥ λέγων τοῦ ἐπ' Ἀρσάκην εἰς Μηδίαν στρα-
c τεύσαντός φησιν ὅτι ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν

1 fort. τὸ δὲ 6 ποτε K: τότε A 7 καὶ del. Mus 10. 11 ὁ σοφὸς AE: corr. Valesius 17 potius λαμπρὰς ποιεῖσθαι, cf. V p. 210 e 19 λαγωιῶν A fort. recte 23 τε om. p. 210, λαβεῖν τήν τε Mein

ὀχλικάς· ἐν αἷς χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων καὶ ἐκφατνιζομένων σωρευμάτων ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἑστιατόρων ὁλομελῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζῴων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα, ἅμαξαν πληρῶσαι δυνάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ ⟨σὺν⟩ ἀνδρομήκεσι λημνίσκων χρυσῶν πιλήμασιν πλήθη.'

57. Κλύτος δ' ὁ Ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς περὶ Μιλήτου (FHG II 333) ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΝ φησὶ τὸν Σαμίων τύραννον ὑπὸ τρυφῆς τὰ πανταχόθεν συνάγειν, κύνας
μὲν ἐξ Ἠπείρου, αἶγας δὲ ἐκ Σκύρου, ἐκ δὲ Μιλήτου d
πρόβατα, ὗς δ' ἐκ Σικελίας. Ἄλεξις δ' ἐν τρίτῳ Σαμίων Ὥρων (ib. IV 299) ἐκ πολλῶν πόλεών φησιν κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ τοῦ Πολυκράτους, κύνας μὲν Μολοττικὰς καὶ Λακαίνας εἰσαγαγόντος, αἶγας δ' ἐκ Σκύρου καὶ Νάξου, πρόβατα δ' ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀττικῆς. μετεστέλλετο δέ, φησί, καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγίστοις. πρὸ δὲ τοῦ τυραννῆσαι κατασκευασά-
μενος στρωμνὰς πολυτελεῖς καὶ ποτήρια ἐπέτρεπε χρῆ- e
σθαι τοῖς ἢ γάμον ἢ μείζονας ὑποδοχὰς ποιουμένοις. ἐκ πάντων οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι οὐδαμόθεν ἀναγέγραπται γυναῖκας ἢ παῖδας μεταπεμψάμενος, καίτοι περὶ τὰς τῶν ἀρρένων ὁμιλίας ἐπτοημένος, ὡς καὶ ἀντερᾶν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ· ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε τὸν ἐρώμενον. πρῶτος δ' ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς πήξας ἀπὸ τῆς πατρίδος Σαμαίνας ἐκάλεσεν. Κλέαρχος δέ φησιν (FHG II 310) ὡς

6 σὺν add. p. 210 9 σάμιον A: corr. E 10 fort. ὑπὸ τρυφῆς πάντα πανταχόθεν 13 ὅρων A: corr. Mus 20 μείζους E 21 ἐκ πάντων κτλ' haec non iam Alexidis 26. 27 Σαμαίνας Mein: σαμίας AE, cf. Hes. s. v

f Πολυκράτης ὁ τῆς ἁβρᾶς Σάμου τύραννος διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἀκολασίαν ἀπώλετο, ζηλώσας τὰ Λυδῶν μαλακά. ὅθεν τῷ τ' ἐν Σάρδεσιν Ἀγκῶνι Γλυκεῖ προσαγορευομένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λαύραν ἀντικατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς Λυδῶν ἄνθεσιν ἀντέπλεξε τὰ διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. τούτων δὲ ἡ μὲν Σαμίων λαύρα στενωπή τις ἦν γυναικῶν δημιουργῶν, καὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρασίαν πάντων βρωμάτων ὄντως ἐνέπλησε 541 τὴν Ἑλλάδα· τὰ δὲ Σαμίων ἄνθη γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν κάλλη διάφορα. ἔτι δὲ τῆς συμπάσης πόλεως ἐν ἑορταῖς τε καὶ μέθαις . . . . . καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. οἶδα δὲ κἀγὼ παρὰ τοῖς ἐμοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν λαύραν τινὰ καλουμένην μέχρι καὶ νῦν Εὐδαιμόνων, ἐν ᾗ πάντα τὰ πρὸς τρυφὴν ἐπωλεῖτο.

58. ΑΛΚΙΣΘΕΝΗΝ δὲ τὸν Συβαρίτην φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς [περὶ τρυφῆς] Θαυμασίοις (c. 96 W) ὑπὸ τρυφῆς ἱμάτιον τοιοῦτον κατασκευάσασθαι τῇ πολυτελείᾳ ὡς προτίθεσθαι αὐτὸ ἐπὶ Λακινίου ἐν τῇ πανηγύρει τῆς Ἥρας, εἰς ἣν συμπορεύονται πάντες Ἰταλιῶται, b καὶ τῶν δεικνυμένων ⟨μάλιστα⟩ πάντων ἐκεῖνο θαυμάζεσθαι. οὗ φασι κυριεύσαντα Διονύσιον τὸν πρεσβύτερον ἀποδόσθαι Καρχηδονίοις ρ' καὶ κ' ταλάντων.

3 τῶι μὲν Σάρδεων AE (μὲν om. E): corr. K 5 τοῖς K: τῶν A ἄνθεσιν ἀντέπλεξε Meiu: ἄνθεσι πάντ' ἔπλησε A 6.7 στενωπή Toupius, cf. prov. Alexandr. 1, 61 = Zenobii 3, 92 (Miller Mél. p. 373): στενή AE 7 fort ⟨ἣ⟩ καὶ 9.10 haec mutila, fort. γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν ⟨εὐωχητήρια ἦν⟩ κάλλει διάφορα 10 in hanc sententiam supplendum esse vidit OCrusius '*civitas autem dum omnis in epulis et comissatione occupata est, supervenerunt Persae*', quae sane digna Clearcho, cf. prov. Alex 16 dittographema del. Cas 17 κατασκευάσαι A (κατεσκεύαζεν E): corr. Schw 20 μάλιστα add. ex Arist

ἱστορεῖ δὲ καὶ Πολέμων περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι Πέπλων (fr. 85 Pr). περὶ δὲ ΣΜΙΝΔΥΡΙΔΟΥ τοῦ Συβαρίτου καὶ τῆς τούτου τρυφῆς ἱστόρησεν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ (c. 127), ὡς ἀποπλέων ἐπὶ τὴν μνηστείαν τῆς Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου θυγατρὸς Ἀγαρίστης, φησίν, ‘ἀπὸ μὲν Ἰταλίης ⟨ἦλθε⟩ Σμινδυρίδης ὁ Ἱπποκράτεος Συβαρίτης, ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἷς ἀνὴρ ἀφίκετο.’ εἵποντο c γοῦν αὐτῷ χίλιοι μάγειροι καὶ ὀρνιθευταί. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ (FHG I 204).

περὶ δὲ τῆς ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ νεωτέρου Σικελίας τυράννου τρυφῆς Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἱστορῶν ἐν τοῖς Βίοις (FHG III 160) πληροῦσθαί φησιν παρ’ αὐτῷ τριακοντακλίνους οἴκους ὑπὸ τῶν εὐωχουμένων. καὶ Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Βίων γράφει οὕτως (FHG II 307)· ‘Διονύσιος δ’ ὁ Διονυσίου ἁπάσης γενόμενος Σικελίας ἀλάστωρ εἰς τὴν Λοκρῶν πόλιν παρελθὼν οὖσαν αὐτῷ μητρόπολιν (Δωρὶς γὰρ ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸ γένος ἦν d Λοκρίς) στρώσας οἶκον τῶν ἐν τῇ πόλει τὸν μέγιστον ἑρπύλλοις καὶ ῥόδοις μετεπέμπετο μὲν ἐν μέρει τὰς Λοκρῶν παρθένους· καὶ γυμνὸς μετὰ γυμνῶν οὐδὲν αἰσχύνης παρέλιπεν ἐπὶ τοῦ στρώματος κυλινδούμενος. τοιγαροῦν μετ’ οὐ πολὺν χρόνον οἱ ὑβρισθέντες γυναῖκα καὶ τέκνα ἐκείνου λαβόντες ὑποχείρια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ στήσαντες μεθ’ ὕβρεως ἐνηκολάσταινον αὐτοῖς· καὶ ἐπεὶ τῆς ὕβρεως πλήρεις ἐγένοντο, κεντοῦντες ὑπὸ

7 ἦλθε add. ex Herod   ἱπποκράτειος A   8 cf. VI p. 273c   10 ἐν τῆι τῆς ἑβδόμης A: corr. Mus, διὰ τῆς ἑβδόμης fuisse coni. Di   11 fort. ⟨τοῦ⟩ Σικελίας   14 post οἴκους videtur numerale intercidisse   24 fort. τέκνα τἀκείνου, cf. Ael. v. h. 9, 8

e τοὺς τῶν χειρῶν ὄνυχας βελόναις ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τελευτησάντων τὰ μὲν ὀστᾶ κατέκοψαν ἐν ὅλμοις, τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομησάμενοι ἐπηράσαντο [πάντες] τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν· ὅθεν πρὸς τὴν ἀνόσιον ἀρὰν κατήλεσαν αὐτῶν τὰς σάρκας, ἵν' ἡ τροφὴ σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ· τὰ δὲ λείψανα κατεπόντωσαν. αὐτὸς δὲ Διονύσιος τέλος μητραγυρτῶν καὶ τυμπανοφορούμενος οἰκτρῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. εὐλαβητέον οὖν τὴν καλουμένην τρυφὴν οὖσαν τῶν βίων ἀνατροπὴν ἁπάντων τε ὀλέθριον ἡγεῖσθαι τὴν ὕβριν.'

59. Διόδωρος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τοῖς περὶ Βιβλιο-
f θήκης Ἀκραγαντίνους φησὶ (11, 25) κατασκευάσαι ΓΕΛΩΝΙ κολυμβήθραν πολυτελῆ τὸ περίμετρον ἔχουσαν σταδίων ζ', βάθος δὲ πηχῶν κ', εἰς ἣν ἐπαγομένων ποταμίων καὶ κρηναίων ὑδάτων ἰχθυοτροφεῖον εἶναι καὶ πολλοὺς παρέχεσθαι ἰχθῦς εἰς τὴν τρυφὴν καὶ ἀπόλαυσιν τῷ Γέλωνι· καθίπτασθαι δὲ καὶ κύκνων πλῆθος εἰς αὐτήν, ὡς γίνεσθαι ἐπιτερπεστάτην τὴν θέαν. ὕστερον δὲ αὕτη διεφθάρη καταχωσθεῖσα. Δοῦρις
542 δὲ ἐν τῇ δ' τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα (FHG II 479) καὶ πλησίον Ἱππωνίου πόλεως ἄλσος τι δείκνυσθαι κάλλει διάφορον καὶ κατάρρυτον ὕδασιν, ἐν ᾧ καὶ τόπον τινὰ

3 κρέα νεμησάμενοι AE: corr. Mein   πάντες om. E et Ael, πᾶσι Mein   5 κατηλέησαν A: corr. E, καύσαντες τὰ σώματα κατήλεσαν τὰ ὀστᾶ Strab. VI p. 260; mihi v. 2 scribendum videtur τὰ μὲν ὀστᾶ κατέκοψαν ἐν ὅλμοις καὶ κατήλεσαν, tum delenda verba ὅθεν (4) — κατεδεσθῇ (6) omissa ab Aeliano   7. 8 κρούων τύμπανα καὶ καταυλούμενος Ael, τυμπανοφορῶν Schw   9 fort. τὴν ⟨ὀρθῶς⟩ καλουμένην, est hoc vocabuli veriloquium vere Clearcheum   10 ἁπάντων τε (saltem δὲ) ὀλεθριώτατον Mein; sed hoc ubique agit Clearchus ut doceat lasciviam (ὕβριν) omnibus perniciosam esse   11 Diodorus hoc uno loco inter auctores Athenaei; male haec excerpta   14. 15 ποταμῶν A: corr. E   20 ἐν τῇ δ' Hullemann: ἐν τῆι δεκάτηι A

εἶναι καλούμενον Ἀμαλθείας Κέρας, ὃ τὸν Γέλωνα κατασκευάσαι. Σιληνὸς δ' ὁ Καλλατιανὸς ἐν τρίτῳ Σικελικῶν (FHG III 101) περὶ Συρακούσας φησὶν κῆπον εἶναι πολυτελῶς κατεσκευασμένον, ὃν καλεῖσθαι Μῦθον, ἐν ᾧ χρηματίζειν ΙΕΡΩΝΑ τὸν βασιλέα. ἡ δὲ Πανορμῖτις τῆς Σικελίας πᾶσα κῆπος προσαγορεύεται διὰ τὸ πᾶσα εἶναι πλήρης δένδρων ἡμέρων, ὥς φησιν Καλλίας ἐν ὀγδόῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα Ἱστοριῶν (FHG II 382). Ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν Ἱστοριῶν (FHG III 257) b περὶ ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ λέγων τοῦ Σικελιώτου, δι' ὃν ὁ δουλικὸς ἐκινήθη πόλεμος, ὅτι τρυφῆς ἦν οἰκεῖος, γράφει καὶ ταῦτα· 'τρυφῆς οὖν δοῦλος ἦν καὶ κακουργίας, διὰ μὲν τῆς χώρας τετρακύκλους ἀπήνας περιαγόμενος καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὡραίους καὶ παραδρομὴν ἀνάγωγον κολάκων τε καὶ παίδων στρατιωτικῶν. ὕστερον δὲ πανοικίᾳ ἐφυβρίστως κατέστρεψε τὸν βίον ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθείς.'

60. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ δ' ὁ Φαληρεύς, ὥς φησι Δοῦρις ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν (FHG II 475), χιλίων c καὶ διακοσίων ταλάντων κατ' ἐνιαυτὸν κύριος γενόμενος καὶ ἀπὸ τούτων βραχέα δαπανῶν εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν τὰ λοιπὰ πάντα διὰ τὴν ἔμφυτον ἀκρασίαν ἠφάνιζεν, θοίνας καθ' ἑκάστην ἡμέραν λαμπρὰς ἐπιτελῶν καὶ πλῆθός τι συνδείπνων ἔχων. καὶ ταῖς μὲν δαπάναις ταῖς εἰς τὰ δεῖπνα τοὺς Μακεδόνας ὑπερέβαλλε, τῇ δὲ καθαρειότητι Κυ-

2 ὁ Καλακτῖνος Holsten 3 συρακούσσας A: corr. E 14. 15 immo θεράποντας στρατιωτικοὺς et παίδων ὡραίων, cf. Diod. 34, 2, 34 16 πανοικὶ Mein 18 sqq de Poliorceta haec Aelian v. h. 9, 9 24 aut τι delendum aut adiectivum velut ὑπερβάλλον addendum 26 ὑπερβαλὼν E καθαριότητι A: corr. E, sed ipsum vocabulum suspectum

πρίους καὶ Φοίνικας· ῥάσματά τε μύρων ἔπιπτεν ἐπὶ
d τὴν γῆν, ἀνθινά τε πολλὰ τῶν ἐδαφῶν ἐν τοῖς ἀνδρῶ-
σιν κατεσκευάζετο διαπεποικιλμένα ὑπὸ δημιουργῶν.
ἦσαν δὲ καὶ πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαι σιωπώμεναι καὶ
νεανίσκων ἔρωτες νυκτερινοί, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέ-
μενος θεσμοὺς Δημήτριος καὶ τοὺς βίους τάττων ἀνο-
μοθέτητον ἑαυτῷ τὸν βίον κατεσκεύαζεν. ἐπεμελεῖτο
δὲ καὶ τῆς ὄψεως, τήν τε τρίχα τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
ξανθιζόμενος καὶ παιδέρωτι τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμε-
νος καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχρίων ἑαυτόν· ἠβού-
λετο γὰρ τὴν ὄψιν ἱλαρὸς καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἡδὺς
e φαίνεσθαι. ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμψεν
ἄρχων γενόμενος, ᾖδεν ὁ χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα
Σείρωνος τοῦ Σολέως, ἐν οἷς ἡλιόμορφος προσηγο-
ρεύετο (Castorionis fr. 1 B[4])·

ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθέοις ἄρχων σε
τιμαῖσι γεραίρει.

Καρύστιος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ἐν τρίτῳ Ὑπομνημάτων
(FHG IV 358) 'Δημήτριος, φησίν, ὁ Φαληρεὺς Ἱμεραίου
τοῦ ἀδελφοῦ ἀναιρεθέντος ὑπ' Ἀντιπάτρου αὐτὸς μετὰ
Νικάνορος διέτριβεν, αἰτίαν ἔχων ὡς τὰ ἐπιφάνεια τοῦ
f ἀδελφοῦ θύων. Κασάνδρῳ δὲ γενόμενος φίλος μέγα ἴσχυ-
σεν. καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν αὐτοῦ τὸ ἄριστον ὀξύβαφα
παντοδαπὰς ἐλάας ἔχοντα καὶ τυρὸν νησιωτικόν. ὡς δ'
ἐπλούτησε, Μοσχίωνα τὸν ἄριστον τῶν τότε μαγείρων

2 ἀθινα A: corr. Mus, male haec intellexit Ael 4 γυναῖκας αὐτῷ ὁμιλίαι E 6 fort. διατάττων, nisi plura interciderunt 13 ὁ χορὸς E: χορὸς A εἰς αυτὸν A, immo εἰς τὸν θεὸν, εἰς Βάκχον Mein 14 σείρωνος A (om. E), Καστορίωνος Leopardi 16 δὲ A: τε E ἠπιόμοιρος AE: corr. Kuhnius 17 τιμαῖς A: corr. Mein 19 ἱμαιρέου A: corr. man. recent 21. 22 τοῦ ἀδελφοῦ glossema, fort. αὐτοῦ i. e. Ἀντιπάτρου 24 νησσιωτικόν A

καὶ δειπνοποιῶν ἐωνήσατο, καὶ τοσαῦτα ἦν τὰ παρασκευαζόμενα καθ' ἡμέραν ὥστε χαρισαμένου τῷ Μοσχίωνι τὰ λείψανα Μοσχίων ἐν ἔτεσι δύο τρεῖς συνοικίας ἐωνήσατο παῖδάς τε ἐλευθέρους ὕβριζεν καὶ γυναῖκας τὰς τῶν ἐπιφανεστάτων. ἐζηλοτύπουν δὲ πάντες οἱ παῖδες τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ Δίογνιν· καὶ τοσοῦτον ἦν τῷ Δημητρίῳ προσελθεῖν ὥστε μετ' ἄριστον αὐτοῦ περιπατήσαντος παρὰ τοὺς Τρίποδας συνῆλθον εἰς τὸν τόπον 543
παῖδες ⟨οἱ⟩ κάλλιστοι ταῖς ἑξῆς ἡμέραις, ἵν' ὀφθεῖεν αὐτῷ.'

61. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG III 416) ΛΕΥΚΟΛΛΟΝ φησιν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην καὶ θριαμβεύσαντα λόγον τε ἀποδόντα τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου ἐξοκεῖλαι εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης τρυφῆς τε πρῶτον εἰς ἅπαν Ῥωμαίοις ἡγεμόνα γενέσθαι, καρπωσάμενον δυεῖν βασιλέων πλοῦτον Μιθριδάτου καὶ Τιγράνου. διαβόητος δ' ἦν παρὰ Ῥωμαίοις καὶ ΣΙΤΤΙΟΣ ἐπὶ τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ, ὥς φησι Ῥουτίλιος b
(ib. 200). περὶ γὰρ Ἀπικίου προειρήκαμεν (IV p. 168 d). Παυσανίαν δὲ καὶ ΛΥΣΑΝΔΡΟΝ ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτους γενέσθαι σχεδὸν πάντες ἱστοροῦσι. διόπερ καὶ Ἆγις ἐπὶ Λυσάνδρου ἔφη ὅτι 'δεύτερον τοῦτον ἡ Σπάρτη φέρει Παυσανίαν.' Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Ἑλληνικῶν (FHG I 281) τἀναντία φησὶ περὶ τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι 'φιλόπονος ἦν καὶ θεραπεύειν δυνάμενος καὶ ἰδιώτας καὶ βασιλεῖς, σώφρων ὢν καὶ τῶν ἡδονῶν

1 τὰ A: τὰ ἐν δείπνοις E 6 Θέογνιν Mus 9 παῖδες κάλλιστοι A οἱ παῖδες E: corr. K 12 ἑκατοστῇ Valesius: εἰκοστῆι A 16 fort. εἰς ἅπαντα, omissum hoc VI 274 f 24 θεόπος (sic) A: corr. E 26 τε ἦν E

ἁπασῶν κρείττων. γενόμενος γοῦν τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν c ἁπάσης κύριος ἐν οὐδεμιᾷ φανήσεται τῶν πόλεων οὔτε πρὸς τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς ὁρμήσας οὔτε μέθαις καὶ πότοις ἀκαίροις χρησάμενος.’

62. οὕτω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ τῆς τρυφῆς καὶ τῆς πολυτελείας ἠσκεῖτο ὡς καὶ ΠΑΡΡΑΣΙΟΝ τὸν ζωγράφον πορφύραν ἀμπέχεσθαι, χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα, ὡς ἱστορεῖ Κλέαρχος ἐν τοῖς Βίοις (FHG II 304). οὗτος γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν τρυφήσας λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐπέγραφεν τοῖς ὑπ’ αὐτοῦ ἐπιτελουμένοις ἔργοις·

d ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ’ ἔγραψεν.

καί τις ὑπεραλγήσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψεν ‘ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ.’ ἐπέγραψεν δ’ ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τάδε (fr. 1 PL II 320 B[4])·

ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ’ ἔγραψεν
Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
οὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς ῥά μ’ ἔφυσε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

ηὔχησε δ’ ἀνεμεσήτως ἐν τούτοις (fr. 2)·

e εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη
τέχνης εὑρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ’ ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὖρος. ἀμώμητον δ’ οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

ἀγωνιζόμενος δέ ποτε πρὸς καταδεέστερον ἐν Σάμῳ

11 ἐπέγραψε E ὑφ’ αὐτοῦ Di 12 ἀρετὴν δὲ E, cf. etiam XV p. 687 b 18 ὅς ἀνέφυσε A: corr. Mein, sed dubito 20 ηὔχει E 20. 21 ἐν τουτοισι και ἄπιστα A: corr. Schw 22 fort. πείρατα e Zeuxidis epigrammate apud Aristidam II 521 Di 24 ἐγένετο AE, cf. Aristid. II 520 25 fort. πρὸς καταδεέστερόν τινα (i. e. Timanthem), tum τῷ Αἴαντι Wilam, vix recte

τὸν *Αἴαντα* καὶ ἡττηθείς, συναχθομένων αὐτῷ τῶν φίλων, ἔφη ὡς αὐτὸς μὲν ὀλίγον φροντίζοι, *Αἴαντι* δὲ συνάχθοιτο δεύτερον ἡττηθέντι. ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς f πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχεν σκίπωνί τε ἐστηρίζετο χρυσᾶς ἕλικας ἐμπεπαισμένῳ χρυσοῖς τε ἀνασπαστοῖς ἐπέσφιγγε τῶν βλαυτῶν τοὺς ἀναγωγέας. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην ἀηδῶς ἐποιεῖτο ἀλλὰ ῥᾳδίως, ὡς καὶ ᾄδειν γράφοντα, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Εὐδαιμονίας (fr. 79 W). τερατευόμενος δὲ ἔλεγεν, ὅτε τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα ἔγραφεν, ὡς ὄναρ αὐτῷ ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς σχηματίζοι αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδειότητα. ὅθεν καὶ ἐπέγραψεν τῷ πίνακι (fr. 3)·

οἷος δ' ἐννύχιος φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν 544
Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

63. 'καὶ φιλοσόφων δὲ αἱρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν τρυφὴν αἱρέσεως ἀντεποιήσαντο· καὶ ἥ γε Κυρηναικὴ καλουμένη ἀπ' ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ τοῦ Σωκρατικοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὃς ἀποδεξάμενος τὴν ἡδυπάθειαν ταύτην τέλος εἶναι ἔφη καὶ ἐν αὐτῇ τὴν εὐδαιμονίαν βεβλῆσθαι· καὶ μονόχρονον αὐτὴν εἶναι, παραπλησίως τοῖς ἀσώτοις οὔτε τὴν μνήμην τῶν γεγονυιῶν ἀπολαύσεων πρὸς αὐτὸν ἡγούμενος οὔτε τὴν ἐλπίδα τῶν ἐσομένων, ἀλλ' b ἑνὶ μόνῳ τὸ ἀγαθὸν κρίνων τῷ παρόντι, τὸ δὲ ἀπολελαυκέναι καὶ ἀπολαύσειν οὐδὲν νομίζων πρὸς αὐτόν, τὸ μὲν ὡς οὐκέτ' ὄν, τὸ δὲ οὔπω καὶ ἄδηλον· ὁποῖον καὶ οἱ τρυφῶντες πάσχουσι τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιοῦντες.

2. 3 rectius Plinius 35, 72 '*quod iterum ab indigno victus esset*' 14 ἐννύχιον AE: corr. E superscr 26 τὸ δ' ⟨ὡς⟩ οὔπω Mein, qui καὶ ἄδηλον deleri volebat, sed cf. Ael. v. h. 14, 6

ὡμολόγησεν δ' αὐτοῦ τῷ δόγματι καὶ ὁ βίος, ὃν ἐβίωσεν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ πολυτελείᾳ μύρων καὶ ἐσθήτων καὶ γυναικῶν. Λαΐδα γοῦν ἀναφανδὸν εἶχε τὴν ἑταίραν καὶ ταῖς Διονυσίου πολυτελείαις ἔχαιρεν καίτοι πολλάκις c ἐνυβριζόμενος. Ἡγήσανδρος γοῦν φησιν (FHG IV 417) ὡς καὶ ἀδόξου ποτὲ κλισίας παρ' αὐτῷ τυχὼν ἤνεγκεν ἐρωτήσαντός τε τοῦ Διονυσίου τί φαίνεται ἡ κατάκλισις πρὸς τὴν χθὲς ἔφησεν παραπλησίαν εἶναι. ʽἐκείνη τε γάρ, ἔφησεν, ἀδοξεῖ τήμερον χωρισθεῖσα ἐμοῦ, χθὲς δὲ πασῶν ἦν ἐνδοξοτάτη δι' ἡμᾶς, αὕτη τε τήμερον [καὶ] ἔνδοξος γέγονεν διὰ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, χθὲς δὲ ἠδόξει μὴ παρόντος ἐμοῦ.' καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν ὁ d Ἡγήσανδρος (ibid)· ʽʼΑρίστιππος ῥαινόμενος μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ Διονυσίου θεραπόντων, σκωπτόμενος δ' ἐπὶ τῷ ἀνέχεσθαι ὑπ' Ἀντιφῶντος, ʽεἰ δ' ἁλιευόμενος ἐτύγχανον, ἔφη, καταλιπὼν τὴν ἐργασίαν ἂν ἀπῆλθον;' διέτριβεν δ' ὁ Ἀρίστιππος τὰ πολλὰ ἐν Αἰγίνῃ τρυφῶν· διὸ καὶ ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασί φησιν (II 1) ὅτι πολλάκις ἐνουθέτει αὐτὸν ὁ Σωκράτης καὶ τὴν ἠθοποιίαν πλάσας τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἡδονῆς εἰσῆγεν. ὁ δ' Ἀρίστιππος ἐπὶ τῆς Λαΐδος ἔλεγεν ʽἔχω καὶ οὐκ ἔχομαι.' καὶ παρὰ Διονυσίῳ διηνέχθη τισὶ e περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν τριῶν γυναικῶν. καὶ μύροις ἐλούετο καὶ ἔφασκεν ὅτι (Eur. Bacch. 317)·

κἀν βακχεύμασιν
οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

κωμῳδῶν δὲ αὐτὸν Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ ποιεῖ τινα

10 αὕτη δὲ A: corr. E καὶ om. E 14 ἐπὶ τῷ Menagius: ἐπὶ το A 17 sqq haec, ut omnia quae secuntur, valde decurtata, cf. Diog. 2, 8, 65 27 γαλατίαι A

θεράποντα διηγούμενον περί τινος τῶν μαθητῶν τάδε (II 311 K)·

ὁ δεσπότης οὑμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε
διέτριψε μειρακίσκος ὢν καὶ φιλοσοφεῖν
ἐπέθετο. Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά τις,
ὥς φασ', Ἀρίστιππος, σοφιστὴς εὐφυής,
μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἁπάντων ⟨τῶν⟩ τότε f
ἀκολασίᾳ τε τῶν γεγονότων διαφέρων.
τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίνεται
ὁ δεσπότης, καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ
ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν συνήρπασεν.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων τρυφερότητος διαλεγόμενός φησιν (II 23 K)·

Α. ὦ 'τάν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ
ὁ γέρων; Β. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός·
λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός, 545
πιλίδιον ἁπαλόν, εὔρυθμος βακτηρία,
βεβαία τράπεζα — τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως
αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδημίαν δοκῶ.

64. Ἀριστόξενος δ' ὁ μουσικὸς ἐν τῷ Ἀρχύτα Βίῳ (FHG II 276) ἀφι⟨κέσθαι φ⟩ησὶ παρὰ Διονυσίου τοῦ νεωτέρου πρεσβευτὰς πρὸς τὴν Ταραντίνων πόλιν, ἐν οἷς εἶναι καὶ ΠΟΛΥΑΡΧΟΝ τὸν ἡδυπαθῆ ἐπικαλούμενον, ἄνδρα περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἐσπουδακότα καὶ οὐ μόνον τῷ ἔργῳ ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ. ὄντα δὲ γνώριμον τῷ b
Ἀρχύτᾳ καὶ φιλοσοφίας οὐ παντελῶς ἀλλότριον ἀπαν-

5. 6 ἐνταῦθα, ὥς φασ', Ἀρίστιππός τις A: corr. Schw 7 τῶν add. Cas 11 ἀρτηρίαν corruptum, fort. τὴν βακτηρίαν δὲ (cf. infra v. 17) 17 πολίδιον A: corr. man. recent. et E 18 βαια additis ab initio a manu prima litteris βε (sine acc) E, videtur calceamenti nomen latere 20 ἀρχύται A 21 ἀφικέσθαι φησὶ Cas: ἀφίησι A

τᾶν εἰς τὰ τεμένη καὶ συμπεριπατεῖν τοῖς περὶ τὸν Ἀρχύταν ἀκροώμενον τῶν λόγων. ἐμπεσούσης δέ ποτε ἀπορίας καὶ σκέψεως περί τε τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τὸ σύνολον περὶ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἔφη ὁ Πολύαρχος· 'ἐμοὶ μέν, ὦ ἄνδρες, πολλάκις ἤδη πέφηνεν ἐπισκοποῦντι κομιδῇ τὸ τῶν ἀρετῶν τούτων κατασκεύασμα καὶ πολὺ τῆς φύσεως ἀφεστηκὸς εἶναι. ἡ γὰρ φύσις ὅταν φθέγγηται τὴν ἑαυτῆς φωνήν, ἀκολουθεῖν κελεύει c ταῖς ἡδοναῖς καὶ τοῦτό φησιν εἶναι νοῦν ἔχοντος· τὸ δὲ ἀντιτείνειν καὶ καταδουλοῦσθαι τὰς ἐπιθυμίας οὔτ' ἔμφρονος οὔτε εὐτυχοῦς οὔτε ξυνιέντος εἶναι τίς ποτε ἐστὶν ἡ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως σύστασις. τεκμήριον δ' ἰσχυρὸν εἶναι τὸ πάντας ἀνθρώπους, ὅταν ἐξουσίας ἐπιλάβωνται μέγεθος ἀξιόχρεων ἐχούσης, ἐπὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς καταφέρεσθαι καὶ τοῦτο νομίζειν τέλος εἶναι τῆς ἐξουσίας, τὰ δὲ ἄλλα πάντα σχεδὸν ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν παρέργου τίθεσθαι χώρᾳ. προφέρειν δ' ἔξεστι νῦν μὲν τοὺς Περσῶν βασιλεῖς [νῦν δὲ] καὶ εἴ d τίς που τυραννίδος ἀξιολόγου κύριος ὢν τυγχάνει· πρότερον δὲ τούς τε Λυδῶν καὶ τοὺς Μήδων καὶ ἔτι ἀνώτερον καὶ τοὺς Σύρων· οἷς οὐδὲν γένος ἡδονῆς ἀζήτητον γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ δῶρα παρὰ τοῖς Πέρσαις προκεῖσθαι λέγεται τοῖς δυναμένοις ἐξευρίσκειν καινὴν ἡδονήν· καὶ μάλα ὀρθῶς. ταχὺ γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐμπίπλαται τῶν χρονιζουσῶν ἡδονῶν, κἂν ὦσιν σφόδρα διηκριβωμέναι· ὥστε ἐπεὶ μεγάλην ἔχει δύναμιν ἡ καινότης πρὸς τὸ μείζω φανῆναι τὴν ἡδονήν, οὐκ ὀλιγω-

6 κομιδῇ ⟨κενὸν⟩ Wilam 11 εἶναι Cas: εἰδέναι A
17 παρέργωι AE: corr. K, παρέργων Mein 18 νῦν δὲ del. Schw
20 τοὺς Μήδων K: τῶν Μήδων AE 23 λέγεται om. E

ῥητέον [οὖν] ἀλλὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν αὐτῆς ποιητέον. e διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν πολλὰ μὲν ἐξευρεθῆναι βρωμάτων εἴδη, πολλὰ δὲ πεμμάτων, πολλὰ δὲ θυμιαμάτων καὶ μύρων, πολλὰ δὲ ἱματίων καὶ στρωμάτων, καὶ ποτηρίων δὲ καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν· πάντα γὰρ δὴ ταῦτα συμβάλλεσθαί τινας ἡδονάς, ὅταν ᾖ ἡ ὑποκειμένη ὕλη τῶν θαυμαζομένων ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ὃ δὴ πεπονθέναι δοκεῖ ὅ τε χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν εὐοφθάλμων τε καὶ σπανίων, ὅσα καὶ κατὰ τὰς ἀπεργαζομένας τέχνας διηκριβωμένα φαίνε- f ται.' 65. εἰπὼν δὲ τούτοις ἑξῆς τὰ περὶ τῆς θεραπείας τῆς τοῦ Περσῶν βασιλέως, οἵους καὶ ὅσους ἔχει θεραπευτῆρας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἀφροδισίων αὐτοῦ χρήσεως καὶ τῆς περὶ τὸν χρῶτα αὐτοῦ ὀδμῆς καὶ τῆς εὐμορφίας καὶ τῆς ὁμιλίας καὶ περὶ τῶν θεωρημάτων καὶ τῶν ἀκροαμάτων, εὐδαιμονέστατον ἔφη κρῖναι τῶν νῦν τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα· 'πλεῖσται γάρ εἰσιν αὐτῷ καὶ τελειόταται παρεσκευασμέναι ἡδοναί. δεύτερον δέ, φησί, τὸν ἡμέτερον τύραννον θείη τις ἂν καίπερ πολὺ λειπόμενον. ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἥ τε Ἀσία ὅλη χορηγεῖ ...., 546 τὸ δὲ Διονυσίου χορηγεῖον παντελῶς ἂν εὐτελές τι φανείη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. ὅτι μὲν οὖν περιμάχητός ἐστιν ὁ τοιοῦτος βίος φανερὸν ἐκ τῶν συμβεβηκότων. Σύρους μὲν γὰρ Μῆδοι μετὰ τῶν μεγίστων κινδύνων ἀφείλοντο τὴν βασιλείαν οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἢ τοῦ κυριεῦσαι τῆς Σύρων ἐξουσίας, Μήδους δὲ Πέρσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν

1 οὖν del. Mein, sed post ἡδονήν (p. 202, 27) fort. nonnulla interciderunt 5 δὲ K: δὴ A om. E 6 συμβάλλεται Wilam 16 κριναι A κρίνει (om. ἔφη) E, fort. κρίνειν 19 ὑμέτερον A: corr. Mus 20 hiatum not. Cas 22 fort. πρὸς ⟨τὸ⟩ ἐκείνου 25 ἀφείλαντο A

σωματικῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις. οἱ δὲ νομοθέται ὁμαλίζειν βουληθέντες τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ μηδένα
b τῶν πολιτῶν τρυφᾶν ἀνακῦψαι πεποιήκασι τὸ τῶν ἀρετῶν εἶδος· καὶ ἔγραψαν νόμους περὶ συναλλαγμάτων καὶ τῶν ἄλλων [καὶ] ὅσα ἐδόκει πρὸς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν ἀναγκαῖα εἶναι καὶ δὴ καὶ περὶ ἐσθῆτος καὶ τῆς λοιπῆς διαίτης, ὅπως ᾖ ὁμαλής. πολεμούντων οὖν τῶν νομοθετῶν τῷ τῆς πλεονεξίας γένει πρῶτον μὲν ὁ περὶ τὴν δικαιοσύνην ἔπαινος ηὐξήθη, καί πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο (Eur. Melan. fr. 486 N)·

δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον.

καὶ πάλιν (Soph. fr. 11 N)·

τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας.

ἀπεθεώθη δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Δίκης ὄνομα· ὥστε παρ'
c ἐνίοις καὶ βωμοὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι Δίκῃ. μετὰ ταύτην δὲ καὶ Σωφροσύνην καὶ Ἐγκράτειαν ἐπεισεκώμασαν καὶ πλεονεξίαν ἐκάλεσαν τὴν ἐν ἀπολαύσεσιν ὑπεροχήν· ὥστε τὸν πειθαρχοῦντα τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν πολλῶν φήμῃ μετριάζειν περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονάς.'

66. καὶ Δοῦρις δέ φησιν ἐν τῇ κγ' τῶν Ἱστοριῶν (FHG II 477) ὡς ἦν τὸ παλαιὸν τοῖς δυνάσταις ἐπιθυμία τῆς μέθης. διὸ ποιεῖν τὸν Ὅμηρον τῷ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΙ λοιδορούμενον τὸν Ἀχιλλέα καὶ λέγοντα (Α 225)·

οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων.

d καὶ τὸν θάνατον δ' ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησίν (λ 418)·

5 καὶ del. Schw 12 scriptor ut Sophoclis verba parum accurate rettulit, ita etiam de poeta erravit, si eiusdem poetae utrumque versiculum esse putabat 13 τὰς δίκας A itemque etiam Stobaei (fl. 1, 3, 37) codices 14 fort. ἀπεθεώθη γὰρ 16 σωφροσύνη καὶ ἐγκράτεια Cob, ἐπεισεκόμισαν Dalec 18 πιθαρχοῦντα A: corr. E

ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κείμεθα,

δεικνύων καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρ' αὐταῖς ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς μέθης γενόμενον.

φιλήδονος ἦν καὶ ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΣ ὁ Πλάτωνος συγγενὴς καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς. Διονύσιος γοῦν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν Ἐπιστολῇ κατὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ εἰπὼν καὶ φιλαργυρίαν αὐτῷ ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς ἔρωτα, ἥτις καὶ Πλάτωνος ἠκηκόει.

67. οὐ μόνος δ' Ἀρίστιππος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὴν e κατὰ κίνησιν ἡδονὴν ἠσπάζοντο, ἀλλὰ καὶ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ καὶ οἱ ἀπὸ τούτου. καὶ ἵνα μὴ τοὺς καταιγισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντρώματα, ἅπερ πολλάκις προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος (fr. 413 Us), καὶ τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ τὰ νύγματα, ἃ ἐν τῷ περὶ Τέλους εἴρηκεν, τούτων μνηθήσομαι. φησὶν γάρ (fr. 67)· 'οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τἀγαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ καὶ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείας κινήσεις.' καὶ Μητρόδωρος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς φησιν f (fr. 6 Duening)· 'περὶ γαστέρα, ὦ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπουδήν.' καὶ ὁ Ἐπίκουρος δέ φησιν (fr. 409)· 'ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστρὸς ἡδονή· καὶ τὰ σοφὰ ⟨καὶ⟩ τὰ περισσὰ ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀνα-

3. 4 πὰρ' αὐτὰς τὰς ἐπιθυμίας K 5 Speusippi exemplum non apte interpositum 8 fort. ἐπεξιών, cf. VII p. 279 e, ubi nunc scribendum puto κατὰ τῆς φιλ. αὐτοῦ ἐπεξερχόμενος 14 ἐπεντρώματα etiam Philo legis alleg. 3, 48, ἐπικεντρώματα Mein 26 καὶ add. VII p. 280 a

φοράν.᾽ κἂν τῷ περὶ Τέλους δὲ πάλιν φησίν (fr. 70)· ‛τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ἡδονὴν παρασκευάζῃ· ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἐατέον,᾽ σαφῶς ὑπουργὸν ἐν τούτοις ποιῶν τὴν 547 ἀρετὴν τῆς ἡδονῆς καὶ θεραπαίνης τάξιν ἐπέχουσαν. κἂν ἄλλοις δέ φησιν (fr. 512)· ‛προσπτύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν ποιῇ.᾽ 68. καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι οἱ πάντα ἄριστοι Ἄλκιον καὶ Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, Λευκίου τοῦ Ποστουμίου ὑπατεύοντος, δι᾽ ἃς εἰσηγοῦντο ἡδονάς. ὁμοίως δὲ καὶ Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς Ἐπικουρείους, Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους τῆς αὑτοῦ b βασιλείας, γράψας τάδε· ‛βασιλεὺς Ἀντίοχος Φανίᾳ· ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ πρότερον ὅπως μηδεὶς ᾖ φιλόσοφος ἐν τῇ πόλει μηδ᾽ ἐν τῇ χώρᾳ. πυνθανόμεθα δὲ οὐκ ὀλίγους εἶναι καὶ τοὺς νέους λυμαίνεσθαι διὰ τὸ μηθὲν πεποιηκέναι ὑμᾶς ὧν ἐγράψαμεν περὶ τούτων. ὡς ἂν οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολήν, σύνταξον κήρυγμα ποιήσασθαι ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφοι πάντες ἀπαλλάξονται ἐκ τῶν τόπων ἤδη, τῶν δὲ νεανίσκων ὅσοι ἂν ἁλίσκωνται πρὸς τούτοις γινόμενοι [διότι] κρεμήσονται, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν αἰτίαις ἔσονται ταῖς μεγίσταις· καὶ μὴ ἄλλως γένηται.᾽

c τῆς δ᾽ ἡδονῆς πρὸ Ἐπικούρου εἰσηγητὴς ἐγένετο Σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς ἐν Ἀντιγόνῃ τοιαῦτα εἰπών (1165)·

9 ἄλιον E, Ἀλκαῖον Ael. v. h. 9, 12 9 et 12 ἐπικουρίους A: corr. E 15 fort. μηδεὶς ἔσται 20. 21 ἀπαλλάσσωνται AE: corr. Mein 21 ὅσοι ἐὰν AE 22 διότι del. Mein 24 γίνηται AE: corr. Cas

τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

69. καὶ ΛΥΚΩΝ δὲ ὁ περιπατητικός, ὥς φησιν Ἀν- d
τίγονος ὁ Καρύστιος (p. 84 Wil), κατ' ἀρχὰς ἐπιδημήσας
παιδείας ἕνεκα ταῖς Ἀθήναις περὶ συμβολικοῦ κώθω-
νος καὶ πόσον ἑκάστη τῶν ἑταιρουσῶν ἐπράττετο μί-
σθωμα ἀκριβῶς ἠπίστατο. ὕστερον δὲ καὶ τοῦ περι-
πάτου προστὰς ἐδείπνιζε τοὺς φίλους ἀλαζονείᾳ καὶ
πολυτελείᾳ πολλῇ χρώμενος. χωρὶς γὰρ τῶν παραλαμ-
βανομένων εἰς αὐτὰ ἀκροαμάτων καὶ ἀργυρωμάτων καὶ
στρωμνῆς ἡ λοιπὴ παρασκευὴ καὶ ἡ τῶν δείπνων περι-
εργία καὶ ὁ τῶν τραπεζοποιῶν καὶ μαγείρων ὄχλος
τοσοῦτος ἦν ὥστε πολλοὺς ὀρρωδεῖν καὶ βουλομένους e
προσιέναι πρὸς τὴν διατριβὴν ἀνακόπτεσθαι, [καὶ] κα-
θάπερ εἰς πολίτευμα πονηρὸν καὶ χορηγιῶν καὶ λει-
τουργιῶν πλῆρες εὐλαβουμένους προσάγειν. ἔδει γὰρ
ἄρξαι τε τὴν νομιζομένην ἐν τῷ περιπάτῳ ἀρχὴν (αὕτη
δ' ἦν ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν ἐπιχειρούντων) τριάκονθ'
ἡμέρας, εἶτα τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ λαβόντα ἀφ' ἑκάστου τῶν
ἐπιχειρούντων ἐννέα ὀβολοὺς ὑποδέξασθαι μὴ μόνον
αὐτοὺς τους τὴν συμβολὴν εἰσενεγκόντας, ἀλλὰ καὶ οὓς
παρακαλέσειεν ὁ Λύκων, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐπιμελῶς

13 ἀλαζονίαι A: corr. m. recent. et E 15 χρυσωμάτων (pro ἀκροαμάτων) UKoehler sine causa 17 τραπεζοποιῶν Mein: τραπεζῶν A 19 καὶ del. Schw (duce Cas) 20 πονηρῶν K χορηγίαν A: corr. Mus 21 προάγειν Mein

f συναντῶντας τῶν πρεσβυτέρων εἰς τὴν σχολήν, ὥστε
γίνεσθαι μηδὲ εἰς τὸν μυρισμὸν καὶ τοὺς στεφάνους
ἱκανὸν τὸ ἐκλεγόμενον ἀργύριον· ἱεροποιῆσαί τε καὶ
τῶν Μουσείων ἐπιμελητὴν γενέσθαι. ἃ δὴ πάντα ἐφαί-
νετο λόγου μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας εἶναι, τρυ-
φῆς δὲ καὶ περιστάσεως οἰκειότερα. καὶ γὰρ εἰ παρ-
ίεντό τινες τῶν μὴ δυναμένων εἰς ταῦτα ἀναλίσκειν
ἀπὸ βραχείας καὶ τῆς τυχούσης ὁρμώμενοι χορηγίας,
ὅ γ' ἐθισμὸς ἱκανῶς ἦν ἄτοπος. οὐ γὰρ ἵνα συρρυ-
έντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῆς ἕως ὄρθρου γενομένης τραπέζης
ἀπολαύσωσιν ἢ χάριν ἐξοινίας ἐποιήσαντο τὰς συνόδους
548 ταύτας οἱ περὶ Πλάτωνα καὶ Σπεύσιππον, ἀλλ' ἵνα
φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ μουσικῶς ἀλλήλοις
συμπεριφερόμενοι, καὶ τὸ πλεῖστον ἕνεκεν ἀνέσεως καὶ
φιλολογίας. ἃ δὴ πάντα γέγονεν δεύτερα παρὰ τοῖς
ὕστερον τῶν τε χλανίδων καὶ τῆς πολυτελείας τῆς
εἰρημένης· οὐ γὰρ ἔγωγε τοὺς λοιποὺς ὑπεξαιροῦμαι.
ὁ δὲ Λύκων ὑπ' ἀλαζονείας καὶ ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ
τῆς πόλεως τόπῳ ἐν τῇ Κόνωνος οἰκίᾳ εἶχεν εἰκοσί-
b κλινον οἶκον, ὃς ἦν ἐπιτήδειος αὐτῷ πρὸς τὰς ὑποδοχάς.
ἦν δὲ ὁ Λύκων καὶ σφαιριστὴς ἀγαθὸς καὶ ἐπιδέξιος.'

70. περὶ δὲ ΑΝΑΞΑΡΧΟΥ Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν πέμπτῳ Βίων (FHG II 308) οὕτω γράφει· τῷ εὐδαιμονικῷ καλουμένῳ Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν περιπεσούσης ἐξουσίας γυμνὴ μὲν ᾠνοχόει παιδίσκη πρόσηβος ἡ προκριθεῖσα διαφέρειν ὥρᾳ τῶν

4 Μουσείων UKoehler: μουσῶν A 9 ὅ γε μισθὸς A: corr. Wilam 10 ἕως ὄρθρου K: ἕως τοῦ θρίου A, legebatur ἕως τοῦ ὀρθρίου (Mus) vel τοὐρθρίου (Mein) 13 μουσικῶς Bergk: φυσικῶς AE 15. 16 παρ' αὐτοῖς ὕστερον A: corr. Schw 18 ἀλαζονίας A 23. 24 τῶν εὐδαιμονικῶν καλουμένων A: corr. Schw

ἄλλων, ἀνασύρουσα πρὸς ἀλήθειαν τὴν τῶν οὕτως αὐτῇ χρωμένων ἀκρασίαν. ὁ δὲ σιτοποιὸς χειρῖδας ἔχων καὶ περὶ τῷ στόματι κημὸν ἔτριβε τὸ σταῖς, ἵνα c μήτε ἱδρὼς ἐπιρρέοι μήτε τοῖς φυράμασιν ὁ τρίβων ἐμπνέοι.' διὸ πρεπόντως ἄν τις εἴποι τῷ σοφῷ τούτῳ φιλοσόφῳ τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ (II 268 K)·

ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
χλανίδας θ' ἕλκων, βλαύτας σύρων,
βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
ᾠ' ἐκλάπτων, κήρυκας ἔχων,
Χῖον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
Ἐφεσήια γράμματα καλά.

71. πόσῳ γὰρ τούτων βελτίων Γοργίας ὁ Λεοντῖνος, περὶ οὗ φησιν ὁ αὐτὸς Κλέαρχος ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν d Βίων (FHG II 308), ὅτι διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν σχεδὸν ρ' ἔτη τῷ φρονεῖν συνεβίωσεν. καὶ ἐπεί τις αὐτὸν ἤρετο τίνι διαίτῃ χρώμενος οὕτως ἐμμελῶς καὶ μετὰ αἰσθήσεως τοσοῦτον χρόνον ζήσειεν, 'οὐδὲν πώποτε, εἶπεν, ἡδονῆς ἕνεκεν πράξας.' Δημήτριος δὲ ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ περὶ Ποιημάτων 'Γοργίας, φησίν, ὁ Λεοντῖνος ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γέγονεν αἴτιον τοῦ βιῶσαι πλείω τῶν ρ' ἐτῶν, ἔφη 'τὸ μηθὲν πώποτε ἑτέρου ἕνεκεν πεποιηκέναι.' Ὦχος δὲ πολλῷ χρόνῳ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν λοιπὴν περὶ τὸν βίον χορηγίαν διαρκῆ κτησάμενος, ὡς τελευτῶντος ἠρώτησεν ὁ πρεσβύτατος

3. 4 ἵνα μηδὲ A: corr. E 4 ἐπιρρέηι A: corr. E 5 fort. τῷ σώφρονι 6 ἀναξιλαυροποιοῦ A: corr. Cas 10 ὠιὰ κολάπτων AE: corr. Mein ἔδων Toup 14 βέλτιον K 16 σχεδὸν ρ' Wilam: σχεδὸν π̄ AE 23 πλεῖον E 23. 24 γαστρὸς ἕνεκεν K, ἐντέρου ἕ. Mein 26 τελευτῶντα E, fort. [ὡς] τελευτῶν, ὡς ἠρώτησεν

τῶν υἱῶν τί πράσσων τοσαῦτ' ἔτη διαφυλάξειεν τὴν βασιλείαν, ἵνα καὶ αὐτὸς τοῦτο μιμοῖτο, 'τὰ δίκαια πράττων, εἶπε, πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους καὶ θεούς.' Καρύστιος δ' ὁ Περγαμηνὸς ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (FHG IV 357) 'Κηφισόδωρος, φησίν, ὁ Θηβαῖος (FHG II 85) Πολύδωρον τὸν Τήιον ἰατρὸν Ἀντιπάτρῳ συσσιτεῖν ψιλοτάπιδα ἔχοντι κοικωτὴν καθάπερ τοὺς f στρωματεῖς εὐτελῆ, ἐφ' ἧς κατακεῖσθαι, κάδους δὲ χαλκοῦς καὶ ποτήρια ὀλίγα· γεγονέναι γὰρ ὀλιγοδίαιτον καὶ τρυφῆς ἀλλότριον.'

72. ΤΙΘΩΝΟΝ δ' ἀπὸ τῆς ἕω μέχρι δυσμῶν κοιμώμενον μόλις ⟨αἱ⟩ ἐπιθυμίαι πρὸς ἑσπέραν ἐπήγειρον· ὅθεν Ἠοῖ συγκοιμᾶσθαι λεχθεὶς διὰ τὸ ταῖς ἐπιθυμίαις ἐμπεπλέχθαι ..... ἐπὶ τῷ γήρᾳ καθεῖρκται, κρεμαστὸς 549 ὢν πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τούτων. καὶ ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ δὲ τὸν αὑτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγχετο ἐκ τῶν ἀπολαύσεων, κνισότερος ὢν τοῦ Ὀδυσσέως Μελανθίου. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι πᾶν τὸ σῶμα διεστράφησαν διὰ τὰς ἀκαίρους ἡδονάς, οἱ δὲ καὶ εἰς πάχος σώματος ἐπέδωκαν, ἄλλοι δὲ καὶ εἰς ἀναισθησίαν διὰ πολλὴν τρυφήν. Νύμφις γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ ιβ' περὶ Ἡρακλείας (FHG III 15) 'ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, φησίν, ὁ Κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν Ἡρακλείᾳ υἱὸς καὶ αὐτὸς τῆς πατρίδος τυραννήσας ὑπὸ τρυφῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν b ἀδηφαγίας ἔλαθεν ὑπερσαρκήσας, ὥστε διὰ τὸ πάχος

7 ἔχοντα A: corr. Dutheil 11 sqq haec ex Clearcho, cf. I p. 6c 12 αἱ add. K (τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐπηγείρετο E) 13. 14 Clearchi sententia haec fere διὰ τὸ ταῖς ἐπιθυμίαις ἐμπεπλέχθαι νέος ὢν ἐπὶ γήρως ἐν ταλάρῳ ὥσπερ τέττιξ καθεῖρκται. sed corrupta verba ἐπὶ τῷ γήρᾳ non expedio 16 ἕνεκα τῶν Wil[illegible] 17 fort. κνισολοιχότερος 20 oportebat διὰ ⟨τὴν⟩ πολλὴν τρυφήν, nisi praestat haec delere 21 τῷ ιβ' Muller: [illegible]

ἐν δυσπνοίᾳ αὐτὸν συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ. διὸ συνέταξαν οἱ ἰατροὶ κατασκευάσαι βελόνας λεπτὰς τῷ μήκει διαφερούσας, ἃς διὰ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς κοιλίας διωθεῖν, ὅταν εἰς ὕπνον τύχῃ βαθύτερον ἐμπεσών. μέχρι μὲν οὖν τινος ὑπὸ τῆς πεπωρωμένης ἐκ τοῦ στέατος σαρκὸς οὐκ ἐνεποίει τὴν αἴσθησιν· εἰ δὲ πρὸς τὸν καθαρὸν τόπον ἡ βελόνη διελθοῦσα ἔθιγεν, τότε διηγείρετο. τοὺς δὲ χρηματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλο- c
μένοις προτιθέμενος κιβωτὸν τοῦ σώματος, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη κρύπτοι, τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχων διαλέγοιτο τοῖς ἀπαντῶσιν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Μένανδρος ἥκιστά γ' ὢν λοίδορος ἐν τοῖς Ἁλιεῦσιν, τὸν μῦθον ὑποστησάμενος ὑπέρ τινων φυγάδων ἐξ Ἡρακλείας (fr. 21 K)·

πaχὺς γὰρ ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα.

καὶ πάλιν (fr. 22)·

ἐτρύφησεν, ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.

καὶ ἔτι (fr. 23)·

ἴδιον ἐπιθυμῶν, μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται
εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κεῖσθαι παχὺν
ὕπτιον, μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω, d
ἐσθίοντα καὶ λέγοντα 'σήπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.'

ἀπέθανεν δὲ βιώσας ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα, ὧν ἐτυράννησεν τρία καὶ τριάκοντα, ἁπάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων πρᾳότητι καὶ ἐπιεικείᾳ διενηνοχώς.'

3 ἃς Schw: αἷς AE, cf. Ael. v. h. 9, 13, aliter Memno apud Phot. bibl. p. 224 b 13 (e Nymphide) 10 κρύπτηι AE: corr. Mein, fort. κρύπτοιτο (ἀποκρύπτοιτο Ael) 12 γ' Mus: τ' A 15 ἐπὶ στρῶμα Mein 19 νὴ Δί' ἐνθυμουμένῳ μοι Kock, sed μόνος non temptandum 20 tradita tuetur Phryn. in Bekk. anecd. 72, 19 23 sqq cum haec sint Nymphidis (cf. Memno l. s. s), tamen Menandri verba non a Nymphide ipso videntur apposita

73. τοιοῦτος ἐγεγόνει καὶ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ἕβδομος Αἰγύπτου βασιλεύσας, ὁ αὑτὸν μὲν Εὐεργέτην ἀνακηρύττων, ὑπὸ δὲ Ἀλεξανδρέων Κακεργέτης ὀνομαζόμενος. Ποσειδώνιος γοῦν ὁ στωικός, συναποδημήσας Σκι-
e πίωνι τῷ Ἀφρικανῷ κληθέντι εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ θεασάμενος αὐτόν, γράφει ἐν ἑβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν οὕτως (FHG III 255)· 'διὰ δὲ τρυφὴν διέφθαρτο τὸ σῶμα ὑπὸ παχύτητος καὶ γαστρὸς μεγέθους, ἣν δυσπερίληπτον εἶναι συνέβαινεν· ἐφ' ἧς χιτωνίσκον ἐνδεδυκὼς ποδήρη μέχρι τῶν καρπῶν χειρῖδας ἔχοντα ⟨περιῄει⟩· προῄει δὲ οὐδέποτε πεζός, εἰ μὴ διὰ Σκιπίωνα.' ὅτι δὲ τρυφῆς οὐκ ἦν ἀλλότριος ὁ βασιλεὺς οὗτος, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Ὑπομνημάτων διηγούμενος ὅπως τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ
f Ἀπόλλωνος καὶ ὅπως δεῖπνον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ αὐτοῦ γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως (ib. 187)· Ἀρτεμίτια μεγίστη [ἑορτὴ] ἐν Κυρήνῃ ἑορτή, ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος (ἐνιαύσιος δ' ἐστί) δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἱερευσαμένους καὶ παρατίθησιν ἑκάστῳ τρυβλίον· τοῦτο δ' ἐστὶ κεραμεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὡς εἴκοσι ἀρτάβας, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων ἔγκειται πεπονημένα, πολλὰ δ' ἐστὶ καὶ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων, ἔτι δὲ θαλαττίων ἰχθύων ταρίχου τε ξενικοῦ πλείονα γένη·
550 πολλάκις δέ τινες καὶ κιθάριον ἀκολουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς δὲ περιείλομεν τὰ τοιαῦτα· φιάλας δ'

5 non Athenaeus, sed epitomator turbavit; Posidonius enim haec de Panaetio magistro narrarat   10 περιῄει suppl. K (προῄει Di)   17 ἑορτὴ del. Mus   19 τρυβλία A: corr. Mein   21 ἀγριμέων A: corr. E   22 δ' ἐστὶ K: δὲ σῖτα A E   24 κιθάριον recte habet; piscis est Niloticus Apollini sacer, tum pro ἀκολουθίσκον restituendum velut ἢ κορδυλίσκον   25 περιειλόμενα τοιαῦτα A περιειλόμεθα τὰ τοιαῦτα E: corr. K

δἀργύρους κατασκευάσαντες, τὸ τίμημα ἔχουσαν ἑκάστην ἧς προειρήκαμεν δαπάνης, ἵππον τε κατεσκευασμένον σὺν ἱπποκόμῳ καὶ φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκαμεν καὶ παρεκαλέσαμεν ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθέντα οἴκαδ' ἀπιέναι.' εἰς πάχος δ' ἐπεδεδώκει καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ὁ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσαν αὐτῷ. φησὶ γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποσειδώνιος b ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν οὕτως (ib. 265)· 'ὁ δὲ τῆς Αἰγύπτου δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν ὄχλων, κολακευόμενος δ' ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν πολλῇ δὲ τρυφῇ ζῶν, οὐδὲ περιπατεῖν οἷός τε ἦν, εἰ μὴ δυσὶν ἐπαπερειδόμενος [ἐπορεύετο]. εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων κλινῶν καθαλλόμενος ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν ἠσκηκότων ἐποιεῖτο.'

74. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ Εὐρωπιακῶν (FHG III 192) ΜΑΓΑΝ φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη πεντήκοντα ἀπολέμητον γενόμενον καὶ c τρυφῶντα κατάσαρκον γενέσθαι ἐκτόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους ἀποπνιγῆναι δι' ἀργίαν σώματος καὶ τῷ προσφέρεσθαι πλῆθος τροφῆς. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ διὰ τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς (ib. 193) οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας νομίζεσθαι, εἴ τις [ἦν] ἢ τὸ σχῆμα ἀνανδρότερον ἔχων ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετῆ ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας παριστaμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων. κἀφεώρων δ' οἱ ἔφοροι καὶ καθ' ἑκάστην

5 δὲ ἐδεδώκει A δ' ἐκδεδώκει E: corr. Schw 11 οὐδὲ πατεῖν AE: corr. K 12 glossam del. Mein 14 συντονώτερον K 21 τῶι A m[1], τὸ m. rec 24 ἦν del. Schw 25 προπετὴς A: corr. E post ἐφαίνετο hiat oratio 27 κἀφεώρων K: καθεώρων AE. tum fort. [καὶ] καθ' ἑκάστην ἡμέραν

d ἡμέραν καὶ τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμὴν τῶν νέων· εἰκότως. καὶ γὰρ ὀψοποιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις κρέως σκευασίας, ἄλλου δ' οὐδενός. κὰν τῇ δὲ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ Ἀγαθαρχίδης ἔφη (ibid) ὡς Λακεδαιμόνιοι ΝΑΥΚΛΕΙΔΗΝ τὸν Πολυβιάδου παντελῶς ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τρυφὴν γενόμενον καταβιβάσαντες εἰς μέσην τὴν ἐκκλησίαν καὶ Λυσάνδρου πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὡς τρυφῶντι παρ' ὀλίγον ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπειλήσαντες τοῦτο
e ποιήσειν, εἰ μὴ τὸν βίον ἐπανορθώσοιτο· εἰπόντος τοῦ Λυσάνδρου ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, ὅτε διέτριβεν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον πολεμῶν τοῖς βαρβάροις, ὁρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν στολαῖς πολυτελῶς ἠσκημένους, τοῖς σώμασιν δ' οὕτως ἀχρείους ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἁλισκομένους ἐπὶ τὸν κήρυκα ἄγειν καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν τούτων ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γιγνώσκοντες διότι πρὸς μὲν ἆθλα μεγάλα, πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς ὁ ἀγὼν συνέστηκε, προθυμότερον ταῖς
f ψυχαῖς ὁρμῶσιν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. καὶ ΠΥΘΩΝ δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ, ὡς Λέων ἱστορεῖ ὁ πολίτης αὐτοῦ (FHG II 329), πάνυ ἦν παχὺς τὸ σῶμα· καί [Βυζαντίοις] ποτε στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους τοῖς πολίταις παρακαλῶν εἰς φιλίαν ἔλεγεν· 'ὁρᾶτέ με, ἄνδρες πολῖται, οἷός εἰμι τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἐμοῦ παχυτέραν. ὅταν οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπόδιον δέχεται· ἐὰν δὲ στασιάσωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία.'

75. πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστιν, ἀγαθὲ Τιμόκρατες,

2 εἰκότως additum videtur ad obtegendam lacunam ampliorem 3 σκευασίας om. Ael. v. h. 14, 7 4 ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ Mueller, sed etiam δὲ (v. 3) male collocatum ἀγαθαρχίδας A 10 ἐπανορθώσαιτο AE: corr. Wilam 13 ταῖς μὲν Schw: τοῖς μὲν A (στολαῖς μὲν E) 21 gloss. del. Wilam

πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἕρμιππος 551
ἐν Κέρκωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κήτει ἐοικέναι, καθάπερ οἱ προειρημένοι ἄνδρες. φησὶ δ' οὕτως ὁ Ἕρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον ποιούμενος (I 233 K)·

[νῦν] οἱ γὰρ πενόμενοι
ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βούδια,
Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησιν
εἰς Ἅιδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητὰς λέγων b
οὑτωσί (I 428 K)·

καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας (Eur. Hec. 1)
ἔτλη κατελθεῖν; B. ἕνα γὰρ ἀφ' ἑκάστης τέχνης
εἱλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας,
οὓς ᾖσμεν ὄντας ᾁδοφοίτας καὶ θαμὰ
ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. A. εἰσὶ γάρ τινες
ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾁδοφοῖται; B. νὴ Δία
μάλιστά γ', ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται. πάντ' ἔχεις.
A. καὶ τίνες ἂν εἶεν; B. πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν c
Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.

εἶθ' ἑξῆς φησιν·

1 πενομένους εἶναι λεπτοτέρους E; macilentorum catalogus alio ex fonte interiectus ab Athenaeo 2 ὑπερπλουτοῦντα E Κήτει Mein, cf. Hes. s. v. Ταναγραίων φυήν, sed hoc si voluisset Athenaeus, scripsisset Κήτει τῷ Ταναγραίῳ, cf. etiam Wolters arch. Zeit. vol. 43 (1885) p. 266 et Wernicke Iahrb. des arch. Instit. II 114 5 ποιούμενος νῦν· οἱ γὰρ A, νῦν om. E 7 βοΐδια AE: corr. Di e Bekk. anecd. p. 85, 29 8 λεωτρεφίδου A: corr. E 14 γὰρ Herm: δ' A 16 οὐ σημαίνοντας αἰδοφοίτας A: corr. Tyrwhitt 21 τραγῳδῶν AE: corr. Bentl 22 τῶν κυλίκων A: corr. Bentl

ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα·
τούτους γάρ, ἢν πολλῷ ξυνέλθῃ, ξυλλαβὼν
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχήσεται.

περὶ δὲ τοῦ Σαννυρίωνος καὶ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς φησιν (I 727 K)·

Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν.

περὶ δὲ Μελήτου αὐτὸς ὁ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι λέγει οὕτως (ib. 793)·

Μέλητον τὸν ἀπὸ Ληναίου νεκρόν.

d 76. ἦν δ' ὄντως λεπτότατος καὶ μακρότατος ὁ ΚΙΝΗΣΙΑΣ, εἰς ὃν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφεν Στράττις (ib. 716), Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιῶτα λέγειν· παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη 'Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ . . .' ἄλλοι δ' αὐτόν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 1377), πολλάκις εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν διὰ τὸ φιλύρας [τοῦ ξύλου] λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα. ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινησίας νοσώδης καὶ δεινὸς τἄλλα Λυσίας ὁ ῥήτωρ e ἐν τῷ ὑπὲρ Φανίου παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ εἴρηκεν, φάσκων αὐτὸν ἀφέμενον τῆς τέχνης συκοφαντεῖν καὶ ἀπὸ τούτου πλουτεῖν. ὅτι δὲ ὁ ποιητής ἐστι καὶ οὐχ ἕτερος, σαφῶς αὐτὸς ὢν σημαίνεται ἐκ τοῦ καὶ ἐπὶ ἀθεότητι κωμῳδούμενον ἐμφανίζεσθαι καὶ διὰ τοῦ λόγου τοιοῦτον δείκνυσθαι. λέγει δ' οὕτως ὁ ῥήτωρ (fr. 143 Tur)· 'θαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε ὅτι Κι-

1 ὤιχεσθ A: corr. Cas, ὀχεῖσθ' Brunck 2 ἢν πολὺς Bergk (πολλὸς Cas), ἤν ποτ' ὀξὺς ἔλθῃ Madv 3 ἐξοιχήσεται A: corr. Dawes, nisi ferri potest διαροίας π. ἐξοιχήσεται 14 hiatum not. K 16 glossam del. K 17 λαμβάνοντας A: corr. E 19 fort. καίτοι δεινὸς 23 αὐτὸς Mein: αὐτὸς A 25 τοιοῦτον ⟨ὄντα⟩ K

νησίας ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἁπάντων καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγονέναι. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοιαῦτα περὶ θεοὺς ἐξαμαρτάνων, ἃ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν f ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμῳδοδιδασκάλων ⟨δ'⟩ ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν; οὐ μετὰ τούτου ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης καὶ Λυσίθεος συνειστιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, ἀντὶ δὲ νουμηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοὔνομα θέμενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὑτῶν τύχαις· οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραξόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. ἐκείνων 552 μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώλετο ὥσπερ εἰκὸς τοὺς τοιούτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ πλείστων γιγνωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν ὥστε τοὺς ἐχθροὺς βούλεσθαι αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵν' εἰδῶσιν ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι, μείζους καὶ χαλεπωτέρας καὶ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους ⟨αὐτοῖς⟩ ἢ τοῖς b ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως κοινὸν ἡμῖν ἅπασίν ἐστι, τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα ἅπερ οὗτος ἐξημαρτηκόσιν.' περὶ μὲν οὖν Κινησίου ταῦτα ὁ

5 κωμωιδιδασκάλων A: corr. Mus, idemque δ' addidit; ceterum cf. Harpocr. s. *Κινησίας* 7 *Μυρταλίδης* Wilam *συνεστιῶντο* A 8 Lysias fort. scripsit *ἡμέραν* ⟨*μὲν*⟩ *ταξάμενοι μίαν τῶν ἀποφράδων* 11 *διαπραττόμενοι* A: corr. K 17 *ἴδωσιν* AE: corr. Mus 20 *αὐτοῖς* add. K

ῥήτωρ εἴρηκεν. 77. λεπτότερος δ' ἦν καὶ ΦΙΛΗΤΑΣ ὁ Κῷος ποιητής, ὃς καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἰσχνότητα σφαίρας ἐκ μολίβου πεποιημένας εἶχε περὶ τὼ πόδε, ὡς μὴ ὑπὸ ἀνέμου ἀνατραπείη. Πολέμων δ' ὁ περι-

c ηγητὴς ἐν τῷ περὶ Θαυμασίων (fr. 84 Pr) ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΝ φησι τὸν μάντιν ἁλόντα ὑπὸ πολεμίων καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀναβληθέντα ὀβολοῦ ὁλκὴν εὑρεθῆναι ἔχοντα· οὕτως ἦν ἰσχνός. ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ, ὡς καὶ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ ἰατρῷ μὲν οὐδενὶ ὡμίλησεν, Ἀρκεσιλάου δὲ ἠκροᾶτο τοῦ φιλοσόφου, καὶ ὅτι συνεγένετο Πτολεμαίῳ τῷ Εὐεργέτῃ τάλαντα δώδεκα τὸν ἐνιαυτὸν λαμβάνων· ἦν δὲ ἰσχνότατος, ἄνοσος διατελέσας. Μητρόδωρος δ' ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀλειπτικῆς Ἱππώνακτα

d τὸν ποιητὴν οὐ μόνον μικρὸν γενέσθαι τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ λεπτόν, ἀκρότονον δ' οὕτως ὡς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κενὴν λήκυθον βάλλειν μέγιστόν τι διάστημα, τῶν ἐλαφρῶν σωμάτων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν ἀέρα τέμνειν οὐκ ἐχόντων βιαίαν τὴν φοράν. λεπτὸς δ' ἦν καὶ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερείδῃ τῷ ῥήτορι, λέγων αὐτὸν ἕνα τῶν πολιτευομένων εἶναι. ἦν δ' εὐτελὴς τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα, ὡς ὁ Ὑπερείδης ἔφη (fr. 172 Bl). Ἄλεξίς τ' ἐν Θεσπρωτοῖς φησιν (II 325 K)·

Ἑρμῆ θεῶν προπομπὲ καὶ Φιλιππίδου
e κληροῦχε, Νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου.

καὶ Ἀριστοφῶν Πλάτωνι (ib. 279)·

ἐν ἡμέραις τρισὶν
ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου.

1 φιλίτας A φιλήτας E   3 ἔχει A: corr. E   9 οὐδενὶ E: οὐδὲν A   10 fort. συνεγίνετο   14 τὸν πυκτὴν Hecker, sed cf. Robert arch. Märchen p. 115 sqq   21 τὸ σῶμα videtur glossema   23 νεκρῶν Cas   26. 27 ἐν ἡμέραις αὐτὸν τρισὶν ἰσχνότερον ἀποφανῶ AE: corr. Iacobs

Β. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς;

Μένανδρος δὲ Ὀργῇ (fr. 365 K)·

ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακὼν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν·

ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππιδῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησίν (II 349 K)·

κακῶς ἔχει· στρουθὶς ἀκαρὴς νὴ Δί' ἐγένου·
πεφιλιππίδωσαι. *Β.* μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει· f
ὅσον οὐ τέθνηκα. *Α.* τοῦ ταλαιπώρου πάθους.

πολλῷ οὖν κάλλιόν ἐστι τοιοῦτόν τινα εἶναι τὴν ἰδέαν ἢ ὥς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ (ib. 17)·

τοῦτον οὖν
δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὑπιχώριοι.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἡδονῆς ΔΕΙΝΙΑΝ φησὶ τὸν μυροπώλην διὰ τρυφὴν εἰς ἔρωτας ἐμπεσόντα καὶ πολλὰ χρήματα ἀναλώσαντα, ὡς ἔξω τῶν ἐπιθυμιῶν ἐγένετο, ὑπὸ λύπης ἐκταραχθέντα ἐκτεμεῖν αὑτοῦ τὰ αἰδοῖα, ταῦτα πάντα ποιούσης τῆς ἀκολάστου τρυφῆς. 553

75. ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις, ὡς Κηφισόδωρος μὲν ἐν Τροφωνίῳ φησίν (I 800 K)·

ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω
μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι, Ξανθία·
καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκκαριν.

3 ὑμῖν Bentl 4 νεκρὸν del. Mein 5 πεφιλιππῶσθαι AE (item Ael. v. h. 10, 6): corr. Cas 7 ἔχεις Cas ἐγένου K: εἶ A, aoristo enim opus 8 πεφιλιππῶσθαι A: corr. Cas 9 οσομου A: corr. Toup 10 fort. πόσῳ οὖν, redit oratio ad helluonum catalogum (cap. 75 in) 14 οἱ ἐπιχώριοι AE 16 ἔρωτα AE: corr. Wilam 18 ἐκτέμνειν A: corr. E (ἐξέτεμεν) 19 ταῦτα πάντα: itaque Heraclides multa id genus exempla collegerat 23 πριῶ A 25 βάκχαριν XV p. 689 f

Εὔβουλος δ' ἐν *Σφιγγοκαρίωνι* (II 203 K)·

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον· ἐν δὲ κύκλῳ νιν
παρθενικαὶ τρυφεραί, χλιδαναὶ μάλα καὶ κατάθρυπτοι,
τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν ἐμόν.

b ἐν δὲ Προκρίδι λέγει τις πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ τῆς Προκρίδος κυνὸς ὡς περὶ ἀνθρώπου τοῦ κυνὸς τὸν λόγον ποιούμενος (ib. 195)·

οὔκουν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί;
κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων
ἐρίων, ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.
Β. Ἄπολλον. Α. εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
γάλακτι χηνός. Β. Ἡράκλεις. Α. καὶ τοὺς πόδας
ἀλείψετ' αὐτοῦ τῷ Μεγαλλείῳ μύρῳ.

Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν *Ἀλκήστιδι* (ib. 23) ἐλαίῳ τινὰ
c ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας. ἐν δὲ *Μητραγύρτῃ* φησί (ib. 74)·

τήν τε παῖδ' ἀλείμματα
παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ νόνατα.
ὡς θᾶττον ἡ παῖς δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

καὶ ἐν *Ζακύνθῳ* (ib. 51)·

εἶτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύνης ἐγὼ
καὶ τὰς ἑταίρας ἡδέως πάσας ἔχω;
τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
d πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστιν;

3 παρθενικὰ τρυφερὰ A: corr. Iac χλανιδανα μαλακὰ A: corr. Mein 4 μύροισι A: corr. Iac τὸν ἐμὸν quid fuerit sciemus si griphum ipsum solvere contigerit 5 προκρίδα A: corr. Mus 8 οὐκοῦν A: corr. Toeppel 13 ἀλείψατ' A: corr. Cob μεγαλλίωι A, cf. XV p. 690 f 20 διήψατο A: corr. Koppiers 22 Ζακυνθίῳ Koppiers

καὶ ἐν Θορικίοις (ib. 53)·

λοῦται δ' ἀληθῶς· ἀλλὰ τί;
Β. ἐκ χρυσοκολλήτου γε κάλπιδος μύρῳ
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἑρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα . . .

Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Πρωτεσιλάῳ (ib. 151)·

μύρῳ δὲ παρὰ Πέρωνος, οὗπερ ἀπέδοτο
ἐχθὲς Μελανώπῳ, πολυτελοῦς Αἰγυπτίου, e
ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

καὶ τὸν ἐπὶ Θεμιστοκλέους δὲ βίον Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσιν (I 215 K) ἁβρὸν ὄντα παραδίδωσι. Κρατῖνός τ' ἐν Χείρωσι τὴν τρυφὴν ἐμφανίζων τὴν τῶν παλαιτέρων φησίν (ib. 86)·

ἁπαλὸν δὲ σισύμβριον ⟨ἢ⟩ ῥόδον ἢ κρίνον παρ' οὖς ἐθάκει·
μετὰ χερσὶ δὲ μῆλον ἕκαστος ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον.

79. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς Ἐρωτικοῖς (FHG II 315) 'διὰ τί, φησί, μετὰ χεῖρας ἄνθη καὶ μῆλα καὶ τὰ τοιαῦτα φέρομεν; πότερον ὅτι καὶ διὰ τῆς τούτων ἀγαπήσεως ἡ φύσις μηνύει τοὺς τῆς ὥρας ἔχοντας τὴν ἐπιθυμίαν; f διὰ τοῦτ' οὖν οἱονεὶ δεῖγμα τῆς ὄψεως τὰ ὡραῖα μετὰ

1 θορυκιοις A, cf. XV p. 689 e 2 λουτ' αιδονο ἀληθῶς p. 689, fort. λοῦται δ'; Β. οὐκ. Α. ἀληθῶς; ἀλλὰ τί; 3 χρυσοκόλλητε καλπίδος A: corr. p. 689, γε pro δὲ Mus 4 τὰ σκέλη p. 689: τὰς χεῖρας A 6 σισιμβρίνωι A 8 ἑρπυλενωι δὲ τὸ γύνυ A: corr. p. 689 10 μύρον τε p. 689 f 11 πολυτελοῦς εναιπτιωι A: corr. p. 690 a 12 συναλείφει A: corr. p. 690 17 ἢ add. Herm 19 μετὰ Mein: παρὰ A ἕκαστος (quod add. Mein) habet A 25 τῆς φύσεως Dalec, τῆς ὀρέξεως Iac

χεῖρας ἔχουσιν καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς; ἢ δυοῖν χάριν ταῦτα περιφέρουσιν· ἀρχή τε γὰρ ἐντυχίας καὶ παράδειγμα τῆς βουλήσεως αὐτοῖς γίνεται διὰ τούτων, αἰτηθεῖσι μὲν τὸ προσαγορευθῆναι, δοῦσι δὲ ⟨τὸ⟩ προυπογράφειν ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς μεταδιδόναι τῆς ὥρας.
554 ἡ γὰρ τῶν ὡραίων ἀνθῶν καὶ καρπῶν αἴτησις εἰς ἀντίδοσιν τῆς τοῦ σώματος ὥρας προκαλεῖται τοὺς λαβόντας. ἢ τὴν τούτων ὥραν παραψυχὴν καὶ παραμυθίαν τῆς [ἐπὶ] τῶν ἐρωμένων ὥρας ταῖς ἐπιθυμίαις χαίροντες ἔχουσιν αὐτοῖς. ἐκκρούεται γὰρ ὑπὸ τῆς τούτων παρουσίας ὁ τῶν ἐρωμένων πόθος. εἰ μὴ ἄρα τοῦ περὶ αὐτοὺς κόσμου χάριν καθάπερ ἄλλο τι τῶν πρὸς καλλωπισμὸν συντεινόντων ἔχουσί τε ταῦτα καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς. οὐ γὰρ μόνον στεφανουμένων τοῖς ὡραίοις ἄνθεσιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ χεῖρας ἐχόντων τὸ
b πᾶν εἶδος ἐπικοσμεῖται. τάχα δ' ἴσως διὰ τὸ φιλοκάλους εἶναι· δηλοῖ δὲ τὸ τῶν καλῶν ἐρᾶν καὶ πρὸς τὰ ὡραῖα φιλικῶς ἔχειν. καλὸν γὰρ τὸ τῆς ὀπώρας καὶ τὸ τῆς ὥρας ὄντως πρόσωπον ἔν τε καρποῖσι καὶ ἄνθεσι θεωρούμενον. ἢ πάντες οἱ ἐρῶντες οἷον ἐκτρυφῶντες ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ὡραιινόμενοι τοῖς ὡραίοις ἁβρύνονται. φυσικὸν γὰρ δή τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους ἀνθολογεῖν. ὅθεν αἵ τε περ

2 εὐτυχίας A: corr. Mein 4 μὲν Mus: δὲ A τὸ add. K (τῷ add. Mein) 6 sqq videntur haec mutila, supplenda hac fere sententia: ἡ γὰρ τῶν ὡραίων . . . αἴτησις ⟨τὴν [illegible] μηνύει τῶν αἰτούντων, ἡ δὲ παράληψις⟩ εἰς ἀντίδοσιν κτλ. 9 ἐπὶ del. K, nisi altius haeret mendum 10 ἔχοντες χαίρουσιν Wilam 18 τὸ τῆς ὀπώρας (similiter iam Cas.) K: ὅτι τὰς ὀπώρας A, verba ὅτι τὰς ὀπώρας καὶ del. Di, sed ut flores τῆς ὥρας sunt ita mala τῆς ὀπώρας: versus subesse dithyrambici fortasse carminis monuit Wilam

τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται καὶ Σαπφώ φησιν (fr. 121 B[4]) ἰδεῖν 'ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν.''

80. οὕτω δ' ἐξήρτηντο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε c ὡς καὶ Καλλιπύγου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἱδρύσασθαι ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. ἀνδρὶ ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο καλαὶ θυγατέρες· αὗται φιλονικήσασαί ποτε πρὸς ἑαυτὰς προελθοῦσαι ἐπὶ τὴν λεωφόρον διεκρίνοντο ποτέρα εἴη καλλιπυγοτέρα. καί ποτε παρίοντος νεανίσκου πατέρα πρεσβύτην ἔχοντος ἐπέδειξαν ἑαυτὰς καὶ τούτῳ· καὶ ὃς θεασάμενος ἔκρινε τὴν πρεσβυτέραν· ἧς καὶ εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν ἐλθὼν εἰς ἄστυ κλινήρης γίνεται καὶ d διηγεῖται τὰ γεγενημένα τῷ ἀδελφῷ ἑαυτοῦ ὄντι νεωτέρῳ. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ θεασάμενος τὰς παῖδας ἐρᾷ καὶ αὐτὸς τῆς ἑτέρας. ὁ δ' οὖν πατὴρ ἐπεὶ παρακαλῶν αὐτοὺς ἐνδοξοτέρους λαβεῖν γάμους οὐκ ἔπειθεν, ἄγεται ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὰς παῖδας αὐτοῖς, πείσας ἐκείνων τὸν πατέρα, καὶ ζεύγνυσι τοῖς υἱοῖς. αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκιδᾶς ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων (PL II 513, fr. 1 B[4])·

ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

αὗται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἱδρύσαντο Ἀφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι Καλλίπυγον τὴν θεόν, ὡς e ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς Ἰάμβοις.

81. ἐν μανίᾳ δὲ τρυφὴν ἡδίστην γενομένην οὐκ ἀηδῶς ὁ Ποντικὸς Ἡρακλείδης διηγεῖται ἐν τῷ περὶ

2 παῖδ' ἀγνὰν Herm 7 φιλονεικήσασαι A, fort. φιλονικοῦσαι ἀεί ποτε 9 καὶ τότε Schw 10 πρεσβύτην ⟨καὶ πλούσιον⟩ sim. K 15. 16 ὁ δ' οὖν K: ὁ γοῦν A, ὁ οὖν Di 22 ἦν Mus: η A

Ἡδονῆς οὕτως γράφων· ‘ὁ Αἰξωνεὺς Θράσυλλος ὁ Πυθοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν ἑαυτοῦ εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ ἀπέστελλε καὶ διῴκει καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς τοσαύτης f ὅσησπερ ἄν τις ἡσθείη τοσούτων χρημάτων κύριος ὤν. καὶ τῶν μὲν ἀπολομένων οὔτε ἐπεζήτησεν, τοῖς δὲ σῳζομένοις ἔχαιρεν καὶ διῆγεν μετὰ πλείστης ἡδονῆς. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρίτων ἐκ Σικελίας ἐπιδημήσας συλλαβὼν αὐτὸν παρέδωκεν ἰατρῷ καὶ τῆς μανίας ἐπαύσατο, διηγεῖτο . . ., οὐδεπώποτε φάσκων κατὰ τὸν βίον ἡσθῆναι πλείονα· λύπην μὲν γὰρ οὐδ’ ἡντινοῦν αὐτῷ παραγίνεσθαι, τὸ δὲ τῶν ἡδονῶν πλῆθος ὑπερβάλλειν.’

ΙΓ

555 Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδιοποιός, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ὡς ἀνεγίνωσκέ τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτοῦ κωμῳδιῶν, ὃ δὲ δῆλος ἦν οὐ πάνυ τι ἀποδεχόμενος, ‘δεῖ γάρ, ἔφησεν, ὦ βασιλεῦ, τὸν ταῦτα ἀποδεξόμενον ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι καὶ περὶ ἑταίρας πλεονάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πληγάς,’ ὥς φησι Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς περὶ Κωμῳδίας (fr. 13 Strecker). ἡμεῖς οὖν τὸν περὶ ἐρωτικῶν λόγον

1 ἀξωνεὺς θρασύλαος A (alterum etiam E): corr. ex Ael. v. h. 4, 25 2 fort. τοιούτως 4 ἀπέστειλε A (om. E): corr. Mein, qui praeterea καὶ διῴκει καὶ ἀπέστελλε, ἐξέπεμπε Ael 6 ἡσθείη Mein: εἴη A 7 οὐδὲν ἐπεζήτει E, fort. οὐδὲ ἐπεζήτει οὐδέν 11 supplenda fere haec ex Aeliano διηγεῖτο ⟨πολλάκις περὶ τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς⟩
$\overline{\text{ΙΓ}}$ A 19 ἀποδεχόμενον AE: corr. Mein

ἐνταῦθα μέλλοντες κατατάττειν (ἐγένοντο γὰρ καὶ περὶ b γαμετῶν καὶ ἑταιρῶν πολλάκις λόγοι) εἰδόσιν ἐκτιθέμενοι τὴν ἱστορίαν τῶν Μουσῶν τὴν Ἐρατὼ ἐπικαλεσάμενοι εἰς μνήμην ἡμῖν ἰέναι τὸν ἐρωτικὸν ἐκεῖνον κατάλογον, ἐντεῦθεν τὴν καταρχὴν ποιησόμεθα (Apoll. γ 1)·

εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, πάρ θ' ἵστασο καί μοι ἔνισπε,

τίνες λόγοι περὶ αὐτοῦ τοῦ ἔρωτος καὶ τῶν ἐρωτικῶν ἐλέχθησαν.

2. καὶ γὰρ τὰς γαμετὰς ὁ καλὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ ἐπαινῶν Ἕρμιππον ἔφη ἐν τοῖς περὶ Νομοθετῶν (FHG c III 37) ἱστορεῖν ὅτι ἐν Λακεδαίμονι εἰς οἴκημά τι σκοτεινὸν πᾶσαι ἐνεκλείοντο αἱ κόραι, συνεγκλειομένων καὶ τῶν ἀγάμων νεανίσκων· καὶ ἕκαστος ἧς ἐπιλάβοιτο, ταύτην ἀπῆγεν ἄπροικον. διὸ καὶ Λύσανδρον ἐζημίωσαν, ὅτι καταλιπὼν τὴν προτέραν ἑτέραν ἐβουλεύετο περικαλλεστέραν ἀγαγέσθαι. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς περὶ Παροιμιῶν (FHG II 319) 'ἐν Λακεδαίμονι, φησί, τοὺς ἀγάμους αἱ γυναῖκες ἐν ἑορτῇ τινι περὶ τὸν βωμὸν ἕλκουσαι ῥαπίζουσιν, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ πράγματος d ὕβριν φεύγοντες φιλοστοργῶσί τε καὶ ἐν ὥρᾳ προσίωσι τοῖς γάμοις. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἑνὶ ἔζευξεν, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων καὶ κοινογαμίων ὄντων. διὸ καὶ ἔδοξέ τισιν διφυὴς νομισθῆναι, οὐκ εἰδότων τῶν πρότερον διὰ τὸ πλῆθος τὸν πατέρα.' ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος μέμψαιτ' ἂν τοὺς περιτιθέντας Σωκράτει δύο γαμετὰς γυναῖκας, Ξανθίππην καὶ τὴν Ἀριστείδου Μυρτώ, οὐ τοῦ δικαίου καλουμένου (οἱ χρόνοι γὰρ οὐ συγχωροῦσιν) ἀλλὰ τοῦ

2 εἰδόσιν i. e. *amorum peritis* 5 κατὰ λόγον A 6 ἵστατο A 12 συνεκλείοντο AE et συγκλειομένων A (om. E): corr. K 15 ἑταίραν AE: corr. lemma A

556 τρίτου ἀπ' ἐκείνου. εἰσὶ δὲ Καλλισθένης, Δημήτριος ὁ Φαληρεύς, Σάτυρος ὁ περιπατητικός, Ἀριστόξενος, οἷς τὸ ἐνδόσιμον Ἀριστοτέλης ἔδωκεν ἱστορῶν τοῦτο ἐν τῷ περὶ Εὐγενείας (fr. 75 R)· εἰ μὴ ἄρα συγκεχωρημένον κατὰ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο τότε διὰ σπάνιν ἀνθρώπων, ὥστ' ἐξεῖναι καὶ δύο ἔχειν γυναῖκας τὸν βουλόμενον, ὅθεν καὶ τοὺς τῆς κωμῳδίας ποιητὰς ἀποσιωπῆσαι τοῦτο, πολλάκις τοῦ Σωκράτους μνημονεύοντας. παρέθετο δὲ περὶ τῶν γυναικῶν ψή-
b φισμα Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος (fr. 26 Hi), ὅπερ σοι διαπέμψομαι εὐπορήσας τοῦ βιβλίου. ἀντεῖπε δὲ τοῖς λέγουσι περὶ τῶν Σωκράτους γυναικῶν Παναίτιος ὁ Ῥόδιος. 3. παρὰ δὲ Πέρσαις ἀνέχεται ἡ βασίλεια τοῦ πλήθους τῶν παλλακίδων διὰ τὸ ὡς δεσπότην ἄρχειν τῆς γαμετῆς τὸν βασιλέα, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ τὴν βασιλίδα, ὥς φησιν Δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς (FHG II 92), ὑπὸ τῶν παλλακίδων θρησκεύεσθαι· προσκυνοῦσι γοῦν αὐτήν. καὶ ὁ Πρίαμος δὲ πολλαῖς χρῆται γυναιξὶ καὶ ἡ Ἑκάβη οὐ δυσχεραίνει. λέγει γοῦν ὁ Πρίαμος (Ω 496)·

c ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.

παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἀνέχεται ἡ τοῦ Φοίνικος μήτηρ τὴν τοῦ Ἀμύντορος παλλακίδα (Ι 447). Μήδεια δὲ καίπερ εἰδυῖα τὸ ἔθος ὅτι ἐστὶ βαρβαρικὸν οὐ φέρει οὐδὲ αὐτὴ τὸν Γλαύκης γάμον, ἤδη εἰς τὰ ἀμείνω καὶ Ἑλληνικὰ ἐκδεδιῃτημένη. καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα δὲ περιπαθὴς γενομένη τὴν Κασσάνδραν σὺν αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνονι ἀποκτείνει, ἣν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κρείων

1 eadem fere de eadem re auctorum tabula a Panaetio fortasse composita apud Plut. Aristid. 27 9 ⟨τὸ⟩ περὶ Mein 11 i. e. *cum librum mihi paravero* 21 ἐνὶμ μεγάροισι A

ἐπηγαγετο, ἐν ἔθει γενόμενος βαρβαρικῶν γάμων. ‘θαυμάσαι δ’ ἄν τις, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 162 R), d ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Ἰλιάδος Ὅμηρος ἐποίησε Μενελάῳ συγκοιμωμένην παλλακίδα, πᾶσι δοὺς γυναῖκας. κοιμῶνται γοῦν παρ’ αὐτῷ καὶ οἱ γέροντες μετὰ γυναικῶν, Νέστωρ καὶ Φοῖνιξ. οὐ γὰρ ἦσαν οὗτοι ἐκλελυμένοι τοῖς σώμασιν ἐν τοῖς τῆς νεότητος χρόνοις ἢ διὰ μέθης ἢ δι’ ἀφροδισίων ἢ καὶ διὰ τῆς ἐν ταῖς ἀδηφαγίαις ἀπεψίας, ὥστε εἰκότως ἔρρωντο τῷ γήρᾳ. ἔοικεν οὖν ὁ Σπαρτιάτης αἰδεῖσθαι γαμετὴν οὖσαν τὴν Ἑλένην, ὑπὲρ ἧς καὶ τὴν στρατείαν ἤθροισεν· διόπερ φυλάττεται τὴν πρὸς ἄλλην κοινωνίαν. ὁ δ’ Ἀγαμέμνων e ὡς πολυγύναιος ὑπὸ Θερσίτου λοιδορεῖται (B 226)·

πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν.

ἀλλ’ οὐκ εἰκός, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, εἰς χρῆσιν εἶναι τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν, ἀλλ’ εἰς γέρας· ἐπεὶ οὐδὲ τὸν πολὺν οἶνον εἰς τὸ μεθύειν παρεσκευάσατο.’ 4. ὁ δὲ Ἡρακλῆς πλείστας δόξας ἐσχηκέναι γυναῖκας (ἦν γὰρ φιλογύνης) ἀνὰ μέρος αὐτὰς εἶχεν, ὡς ἂν στρα- f τευόμενος καὶ κατὰ διάφορα γιγνόμενος χωρία· ἐξ ὧν καὶ τὸ τῶν τέκνων αὐτῷ πλῆθος ἐγένετο. ἐν ἑπτὰ μέντοι γε ἡμέραις πεντήκοντα διεπαρθένευσε Θεστίου κόρας, ὡς Ἡρόδωρος ἱστορεῖ (FHG II 30). πολυγύναιος δ’ ἐγένετο καὶ Αἰγεύς· πρώτην μὲν γὰρ ἔγημε τὴν Ὅπλητος θυγατέρα, μεθ’ ἣν τῶν Χαλκώδοντος μίαν.

1 νόμων E 8 διὰ τὰς A: corr. E 9 ἔρρωνται A: corr. E 24 ⟨τὰς⟩ πεντήκοντα Mein 25 ἡρόδοτος E 26 fuit ἔγημε ⟨Μελίτην⟩ τὴν et 27 ⟨Χαλκιοπην⟩ τῶν, cf. schol. Eur. Med. 673, Apoll. bibl. 3, 15, 6

παραδοὺς δ' ἀμφοτέρας φίλοις συνῆν πολλαῖς χωρὶς
γάμων. ἔπειτα τὴν Πιτθέως ἔλαβεν Αἴθραν, μεθ' ἣν
557 Μήδειαν. Θησεὺς δὲ Ἑλένην ἁρπάσας ἑξῆς καὶ Ἀριάδνην
ἥρπασεν. Ἴστρος γοῦν ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν
Ἀττικῶν (FHG I 420) καταλέγων τὰς τοῦ Θησέως γενο-
μένας γυναῖκάς φησιν τὰς μὲν αὐτῶν ἐξ ἔρωτος γεγε-
νῆσθαι, τὰς δ' ἐξ ἁρπαγῆς, ἄλλας δ' ἐκ νομίμων γάμων·
ἐξ ἁρπαγῆς μὲν Ἑλένην, Ἀριάδνην, Ἱππολύτην καὶ τὰς
Κερκύονος καὶ Σίνιδος θυγατέρας, νομίμως δ' αὐτὸν
γῆμαι Μελίβοιαν τὴν Αἴαντος μητέρα. Ἡσίοδος δέ
φησιν (fr. 130 Rz) καὶ Ἵππην καὶ Αἴγλην, δι' ἣν καὶ
b τοὺς πρὸς Ἀριάδνην ὅρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκωψ.
Φερεκύδης δὲ (FHG I 97) προστίθησι καὶ Φερέβοιαν.
πρὸ δὲ τῆς Ἑλένης καὶ ἐκ Τροιζῆνος ἥρπασεν Ἀναξώ.
μετὰ δὲ τὴν Ἱππολύτην Φαίδραν ἔσχεν.

5. Φίλιππος δ' ὁ Μακεδὼν οὐκ ἐπήγετο μὲν εἰς
τοὺς πολέμους γυναῖκας, ὥσπερ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξ-
άνδρου καταλυθείς, ὃς περὶ τῶν ὅλων πολεμῶν τρια-
κοσίας ἑξήκοντα περιήγετο παλλακάς, ὡς ἱστορεῖ Δι-
καίαρχος ἐν τρίτῳ περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος Βίου (FHG
II 240)· ὁ δὲ Φίλιππος αἰεὶ κατὰ πόλεμον ἐγάμει. 'ἐν
ἔτεσι γοῦν εἴκοσι καὶ δυσὶν οἷς ἐβασίλευεν, ὥς φησι
c Σάτυρος ἐν τῷ περὶ τοῦ Βίου αὐτοῦ (ib. III 161), Αὐδά-

8 Ἑλένην ⟨καὶ⟩ Ἀριάδνην, ⟨ἐκ δ' ἔρωτος⟩ Ἱππολύτην non recte Mein, cf. Plut. Thes. 29 et comp. Thes. et Rom. c. 6; Ister quas amore duxerit Theseus uxores narrare omisit, nisi huc spectat Aeglae mentio, cf. Hesiodi fr. 130 Rz et Wellmann de Istro p. 20 9 καὶ σινιδος A: corr. Mus 10 Περίβοιαν Plut 11 καὶ Ἰόπην Plut 12 Cercopis et Hesiodi testimonium unum et idem, cf. XI p. 503 c d 14 Τροιζῆνος Olahn (Τροιζηνίας Meursius): Τροίας A, cf. Plut 18 πολεμων A: corr. E 22 δυσὶν Schw: δύο A, fort. δ' ἐβασίλευσεν A: corr. K

ταν Ἰλλυρίδα γήμας ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρα Κύνναν·
ἔγημεν δὲ καὶ Φίλαν ἀδελφὴν Δέρδα καὶ Μαχάτα.
οἰκειώσασθαι δὲ θέλων καὶ τὸ Θετταλῶν ἔθνος ἐπαι-
δοποιήσατο ἐκ δύο Θετταλίδων γυναικῶν, ὧν ἡ μὲν ἦν
Φεραία Νικησίπολις, ἥτις αὐτῷ ἐγέννησε Θετταλονίκην,
ἡ δὲ Λαρισαία Φίλιννα, ἐξ ἧς Ἀρριδαῖον ἐτέκνωσε.
προσεκτήσατο δὲ καὶ τὴν Μολοττῶν βασιλείαν γήμας
Ὀλυμπιάδα, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀλέξανδρον καὶ Κλεοπάτραν. d
καὶ τὴν Θρᾴκην δὲ ὅτε εἷλεν, ἧκε πρὸς αὐτὸν Κοθήλας
ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς ἄγων Μήδαν τὴν θυγατέρα
καὶ δῶρα πολλά. γήμας δὲ καὶ ταύτην ἐπεισήγαγεν
τῇ Ὀλυμπιάδι. ἐπὶ πάσαις δ' ἔγημε Κλεοπάτραν ἐρα-
σθεὶς τὴν Ἱπποστράτου μὲν ἀδελφήν, Ἀττάλου δὲ ἀδελ-
φιδῆν· καὶ ταύτην ἐπεισάγων τῇ Ὀλυμπιάδι ἅπαντα
τὸν βίον τὸν ἑαυτοῦ συνέχεεν. εὐθέως γὰρ ἐν αὐτοῖς
τοῖς γάμοις ὁ μὲν Ἄτταλος 'νῦν μέντοι γνήσιοι, ἔφη,
καὶ οὐ νόθοι βασιλεῖς γεννηθήσονται.' καὶ ὁ Ἀλέξαν-
δρος ἀκούσας ἔβαλεν ᾗ μετὰ χεῖρας εἶχεν κύλικι τὸν
Ἄτταλον, ἔπειτα κἀκεῖνος αὐτὸν τῷ ποτηρίῳ. καὶ μετὰ e
ταῦτα Ὀλυμπιὰς μὲν εἰς Μολοττοὺς ἔφυγεν, Ἀλέξαν-
δρος δ' εἰς Ἰλλυριούς. καὶ ἡ Κλεοπάτρα δ' ἐγέννησε
τῷ Φιλίππῳ θυγατέρα τὴν κληθεῖσαν Εὐρώπην.' φι-
λογύνης δ' ἦν καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. Ἱερώνυμος
γοῦν ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασίν φησιν οὕτως (fr. 6 Hi)·
'εἰπόντος Σοφοκλεῖ τινος ὅτι μισογύνης ἐστὶν Εὐριπί-
δης, ἔν γε ταῖς τραγῳδίαις, ἔφη ὁ Σοφοκλῆς· ἐπεὶ ἔν
γε τῇ κλίνῃ φιλογύνης.'

6. αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες οὐκ εἰσὶ τοιαῦται
οἵας Εὔβουλός φησιν ἐν Στεφανοπώλισιν (II 198 K)· f

3 δ' ἐθέλων Mus 16 μέντοι suspectum 19 fort. τῷ ⟨ἑαυτοῦ⟩ ποτηρίῳ 26. 27 fort. ἐν τῇ κλίνῃ

μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις
οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους
κεχριμέναι. κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,
ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο
ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἱδρὼς
ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ,
ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι
558 εἴξασι πολιαῖς, ἀνάπλεῳ ψιμυθίου.

Ἀναξίλας δὲ ἐν Νεοττίδι φησίν (ib. 270)·

ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε,
οὐ γένος τίς ἂν δύναιτο παρανομώτατον φράσαι·
τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος ἢ Χίμαιρα πυρπνόος
ἢ Χάρυβδις ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων,
Σφίγξ, Ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα, πτηνά θ' Ἁρπυιῶν γένη,
εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους;
b οὐκ ἔνεσθ'· αὗται δ' ἁπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν.
ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα,
ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους·
εἷς μόνος δ' ἱππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο·
πάντα τὰ σκεύη γὰρ ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.
οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ Ὕδρᾳ σύνεισι νῦν;
γραῦς μὲν αὐτή, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον,
ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι ταύτης ἔστι διπλάσιον κακόν.
ἡ δὲ Νάννιον τί νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ;
οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται
ἔτι λαβεῖν; ἀλλ' ἐξέπεσεν ⟨ἡ⟩ πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ·

3 ἐξείητε A: corr. E 4 ὑδροῤόαι A: corr. E 11 οὗτος ἂν γένος δύναιτο Wilam, οὐδὲν ἂν γένος δύναιτο παρανομώτερον (hoc Grot) Mein 12 τίς Grot: τί AE 22 αὐτη A, legebatur αὕτη 23 ὡς τὰ πολλά γ' εἰσὶ A: corr. Dobr 24 νῦν A: corr. Iac 25 τὸν τρίτον ἐθηρεύετο K 26 ἐξέπεσε πορθμὶς AE: corr. K, ἐξέπαισε πορθμὶς Cas

ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ
τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ᾽ αὐτῷ σκάφει.
ἡ Θεανὼ δ᾽ οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;
βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου.
Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν, d
αἳ λαλοῦσ᾽ ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ᾽ ἐν αἰνιγμοῖς τισιν,
ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως.
εἶτα ‘τετράπους μοι γένοιτο, φησὶ τήνπρος ἢ, θρόνος,’
εἶτα δὴ ‘τρίπους τις’, εἶτα, φησί, ‘παιδίσκη δίπους.’
εἶθ᾽ ὃ μὲν γνοὺς ταῦτ᾽ ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥσπερ ⟨Οἰδίπους⟩,
οὐδ᾽ ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σῴζεται δ᾽ ἄκων μόνος. e
οἳ δ᾽ ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι
καὶ φέρονθ᾽ ὑψοῦ πρὸς αἴθραν. συντεμόντι δ᾽ οὐδὲ ἓν
ἔσθ᾽ ἑταίρας ὅσα περ ἔστιν θηρί᾽ ἐξωλέστερον.

7. *τοιαῦτα πολλὰ τοῦ Λαρηνσίου λέγοντος ὁ* **Λεωνίδης** *ψέγων τὸ τῆς γαμετῆς ὄνομα τὰ ἐκ τῶν Μάντεων* **Ἀλέξιδος** *προηνέγκατο ταυτί [τῶν ἐπῶν]* (II 350 K)·

ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς ⟨. . . οἵ⟩ πεπρακότες
τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν·
γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ᾽ ἐλευθέρων. f
ἔπειτ᾽ ἔχειν προῖκ᾽, οὐχὶ τιμὴν πάσχομεν;
πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς.
ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς ἐκείνην μέλι·
οἳ μέν γε συγγνώμην ἔχουσ᾽ ἀδικούμενοι,

1. 2 i. e. *Phryne autem Charybdin agens non longe a Scylla habitans eum qui vix illam effugerat ipsa devoravit* 6 *αἳ λαβοῦσ᾽* (*λαβοῦσαι* E) AE: corr. Cas 8 *τήνπρος ἢ* A *σκίμπους ἢ* E, quod nemodum expedivit 10. 11 *ὥσπερ γ᾽ οὐδ᾽ ἰδεῖν* AE: corr. Grot 12 *ἠιρμένοι* A: corr. E 17 *τῶν ἐπῶν* del. K, nisi forte scribendum *τὰ περὶ τῶν γαμετῶν* 18 *μὲν οἵ* suppl. Grot 21 i. e. *atqui non pretium huius emptionis, sed dotem (donum) nobis dari patimur* 23 *προσκεινην* A: corr. Di 23. 24 *μενλιοιμενγε* A: corr. Mus 24 *ἔχουσιν* A

αὗται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι·
ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν
ἀμελοῦσιν, ἐπιορκοῦσιν, οὐδὲ ἓν κακὸν
ἔχουσι καὶ κάμνειν λέγουσ' ἑκάστοτε.

559 Ξέναρχος δ' ἐν Ὕπνῳ φησίν (ib. 473)·

εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Φιλέταιρος Κορινθιαστῇ (ib. 231)·

ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.
οὐκ ἐτὸς Ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄμφις δ' ἐν Ἀθάμαντι (ib. 236)·

εἶτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοικώτερον
γαμετῆς ἑταίρα; πολύ γε καὶ μάλ' εἰκότως.
b ἡ μὲν νόμῳ γὰρ καταφρονοῦσ' ἔνδον μένει,
ἡ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος
ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.

8. Εὔβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ (ib. 205)·

κακὸς
κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερος
ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς.
ὃ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
ὃ δ' οἷον ἦν γυνὴ κακὸν πεπυσμένος.

καὶ προελθών φησιν·

ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἶτ' ἐγὼ κακῶς ποτε
c ἐρῶ γυναῖκας; νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα,
πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο

4 λέγουσιν A 6 εἰ τισιν οἱ A: corr. E 16 ὁτιὴ τ. τρ. ὀνητέος Cob 20 δεύτερον AE: corr. Mein 23 πεπεισμένος AE: corr. Pors 24 προσελθὼν A: corr. E 25 ποτε κακῶς AE: corr. Iac

κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπη δέ ⟨γε⟩
μέγα πρᾶγμ'. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή·
Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νὴ Δία
χρηστή τις ἦν μέντοι — τίς; οἴμοι δείλαιος,
ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Καλλωνίδῃ (ib. 277)·

κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὁ γήμας δεύτερος d
θνητῶν. ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδίκει·
οὔπω γὰρ εἰδὼς οὗτος οἷον ἦν κακὸν
ἐλάμβανεν γυναῖχ'· ὁ δ' ὕστερον λαβὼν
εἰς προὖπτον εἰδὼς αὑτὸν ἐνέβαλεν κακόν.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλοπάτορι (ib. 108)·

γεγάμηκε δήπου. Β. τί σὺ λέγεις; ἀληθινῶς
γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά ⟨τε⟩
κατέλιπον;

Μένανδρος δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι (III 22 K)·

οὐ γαμεῖς, ἂν νοῦν ἔχῃς, e
τοῦτον καταλείπων τὸν βίον. γεγάμηκα γὰρ
καὐτός· διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν.
Β. δεδογμένον τὸ πρᾶγμ'· ἀνερρίφθω κύβος.
Α. πέραινε, σωθείης δέ· νῦν ἀληθινὸν
εἰς πέλαγος αὑτὸν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων,
οὐ Λιβυκὸν οὐδ' Αἰγαῖον ⟨οὐδὲ . . . .⟩,

1 γε add. Cob 9 ἀπόλοιθ' Iac: γένοιθ' A 15 σὺ τί A τί E: corr. Dobr 16 τε add. Koppiers 19 ἐὰν A: corr. E 20 καταλιπὼν A: corr. Naber 21 καὐτὸς Mein: αὐτὸς AE 22 ἀνερίφθω A 23 δὲ νῦν· ἀληθινὸν A: dist. Iac 24 σεαυτὸν A: corr. Mus ἐμβάλλεις A: corr. Cas (ἐμβαλλεῖς Mus) 25 οὐδ' Αἰγύπτιον suppl. Grot, alii aliter

οὗ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία
πλοιάρια· γήμας δ' οὐδὲ εἷς σέσωσθ' ὅλως.

ἐν δὲ Ἐμπιμπραμένῃ (ib. 114)·

ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ
f ὁ πρῶτος ἦν γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος,
εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ Μεταγένης.

Καρκίνος δ' ὁ τραγικὸς ἐν Σεμέλῃ, ἧς ἀρχή (fr. 2 N) 'ὦ νύκτες,' φησίν (fr. 3)·

ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν;
ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον.

9. οὐκ αἰσθάνονται δ' οὐδ' οἱ παρ' ἡλικίαν νέας ἀγόμενοι γυναῖκας εἰς προὖπτον κακὸν αὑτοὺς ἐμβάλλοντες, καίτοι τοῦ Μεγαρικοῦ ποιητοῦ παραινέσαντος αὐτοῖς (457)·

560 οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

καὶ Θεόφιλος δὲ ἐν Νεοπτολέμῳ ἔφη (II 475 K)·

οὐ σύμφορον νέα 'στὶ πρεσβύτῃ γυνή.
ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
ἑνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα ⟨δὲ⟩
ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

b 10. οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἴομαι, ἄνδρες φίλοι, ὅτι καὶ οἱ μέγιστοι πόλεμοι διὰ γυναῖκας ἐγένοντο. ὁ Ἰλιακὸς δι' Ἑλένην, ὁ λοιμὸς διὰ Χρυσηίδα, Ἀχιλλέως μῆνις διὰ Βρισηίδα, καὶ ὁ ἱερὸς δὲ καλούμενος πόλεμος δι' ἑτέραν γαμετήν, φησὶν Δοῦρις ἐν δευτέρᾳ

6 **μεταγένης** E **μεταγενὴς** A 15 **γεραιῷ** E 17 **ἄγκυραν** AE 20 **συμφέρον** A: corr. Valck 22 **πίσμ'** A **δὲ** add. Mus 25 sqq cf. Priapeum LXVIII, quod indicavit Wilam

Ἱστοριῶν (FHG II 469), Θηβαίαν γένος, ὄνομα Θεανώ, ἁρπασθεῖσαν ὑπὸ Φωκέως τινός. δεκαετὴς δὲ καὶ οὗτος γενόμενος τῷ δεκάτῳ ἔτει Φιλίππου συμμαχήσαντος πέρας ἔσχεν· τότε γὰρ εἷλον οἱ Θηβαῖοι τὴν Φωκίδα. καὶ ὁ Κρισαικὸς δὲ πόλεμος ὀνομαζόμενος, ὥς φησι Καλλισθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἱεροῦ Πολέμου (fr. 18 M), c ὅτε Κιρραῖοι πρὸς Φωκεῖς ἐπολέμησαν, δεκαέτης ἦν, ἁρπασάντων Κιρραίων τὴν Πελάγοντος τοῦ Φωκέως θυγατέρα Μεγιστὼ καὶ τὰς Ἀργείων θυγατέρας ἐπανιούσας ἐκ τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ. δεκάτῳ δὲ ἔτει ἑάλω καὶ ἡ Κίρρα. ἀνετράπησαν δὲ καὶ ὅλοι οἶκοι διὰ γυναῖκας· ὁ Φιλίππου τοῦ Ἀλεξάνδρου πατρὸς διὰ τὸν Κλεοπάτρας γάμον, ὁ Ἡρακλέους διὰ τὴν Ἰόλης ἐπιγαμίαν τῆς Εὐρύτου θυγατρός, ὁ Θησέως διὰ τὴν Φαίδρας τῆς Μίνωος, ὁ Ἀθάμαντος διὰ τὸν Θεμιστοῦς τῆς d Ὑψέως, ὁ Ἰάσονος διὰ τὸν Γλαύκης τῆς Κρέοντος, ὁ Ἀγαμέμνονος διὰ Κασσάνδραν. καὶ ἡ ἐπ' Αἴγυπτον δὲ Καμβύσου στρατεία, ὥς φησι Κτησίας (fr. 37 M), διὰ γυναῖκα ἐγένετο. ὁ γὰρ Καμβύσης πυνθανόμενος τὰς Αἰγυπτίας γυναῖκας ἐν ταῖς συνουσίαις διαφέρειν τῶν ἄλλων ἔπεμψεν πρὸς Ἄμασιν τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, μίαν αἰτῶν πρὸς γάμον τῶν θυγατέρων. ὃ δὲ τῶν μὲν ἑαυτοῦ οὐκ ἔδωκεν, ὑπονοήσας μὴ γυναικὸς ἕξειν αὐτὴν τιμὴν ἀλλὰ παλλακίδος· ἔπεμψε δὲ τὴν Ἀπρίου e θυγατέρα Νειτῆτιν. ὁ δὲ Ἀπρίας ἐκπεπτώκει τῆς Αἰγυπτίων βασιλείας διὰ τὴν γενομένην ἧτταν πρὸς Κυρηναίους καὶ ἀνῄρητο ὑπὸ Ἀμάσιδος. ἡσθεὶς οὖν ὁ

7 ὅτε A: ὃν E in mg. γρ. ὅτε δεκαετὴς E 9 Ἀργείων suspectum 15. 16 fort. utrubique διὰ τὴν scribendum, cf. paradox. p. 218 W 17 κασάνδραν E 19 πυθόμενος E 21 τῶν Αἰγυπτίων A: corr. Mus 25 l. ἐξεπεπτώκει

Καμβύσης τῇ Νειτήτιδι καὶ σφόδρα ἐρεθισθεὶς ἐκμανθάνει παρ' αὐτῆς τὰ πάντα καὶ δεηθείσης ἐκδικῆσαι τοῦ Ἀπρίου τὸν φόνον πείθει πολεμῆσαι Αἰγυπτίοις. Δίνων δ' ἐν τοῖς Περσικοῖς (FHG II 91) καὶ Λυκέας ὁ
f Ναυκρατίτης ἐν τρίτῃ Αἰγυπτιακῶν (ib. IV 441) τὴν Νειτῆτιν Κύρῳ πεμφθῆναί φασιν ὑπὸ Ἀμάσιδος· ἐξ ἧς γεννηθῆναι τὸν Καμβύσην, ὃν ἐκδικοῦντα τῇ μητρὶ ἐπ' Αἴγυπτον ποιήσασθαι στρατείαν. Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος (FHG II 475) καὶ πρῶτον γενέσθαι πόλεμόν φησι δύο γυναικῶν ⟨τὸν⟩ Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐρυδίκης· ἐν ᾧ τὴν μὲν βακχικώτερον μετὰ τυμπάνων προελθεῖν, τὴν δ' Εὐρυδίκην Μακεδονικῶς καθωπλισμένην, ἀσκηθεῖσαν τὰ πολεμικὰ παρὰ Κύννῃ τῇ Ἰλλυρίδι.

561 11. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἔδοξε τοῖς παροῦσι τῶν φιλοσόφων περὶ τοῦ ἔρωτος καὶ αὐτούς τι εἰπεῖν καὶ περὶ κάλλους. καὶ ἐλέχθησαν λόγοι φιλόσοφοι πάμπολλοι· ἐν οἷς τινες καὶ ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ᾀσμάτων, ὧν ἦν καὶ τάδε (fr. 897 N)

παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς
πλεῖστον ὑπάρχειν,
καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων
πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς.
καὶ παρὰ λυπῶν τέρψιν τιν' ἔχων
εἰς ἐλπίδ' ἄγει. τοῖς δ' ἀτελέστοις
b τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην

1 αἱρεθισθεὶς A: corr. Mus, ἐρασθεὶς K, verba καὶ σφόδρα ἐρεθισθεὶς post τὰ πάντα transp. Herw   3 πείθεται Schw   7 fort. ⟨τὴν⟩ ἐπ'   10 τὸν add. K   12. 13 πολεμικὰ κἀπαρὰ (sic) A: corr. K   13 Κύννῃ K: Κυννάνηι A (i. e. Κύννηι ex Κύννᾳ correctum)   20 μετέχει Cob, ἀρετῇ πλ. προσέχει Wilam   23 καὶ γὰρ ἄλυπον A: corr. Wilam   25 συνιην A: corr. Mus

χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων.
τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μή ποτε φεύγειν,
χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

καὶ κατὰ τὸν *Πίνδαρον* δὲ ἄλλος τις ἔφη (fr. 127 B[4])

εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν.

ἕτερος δέ τις προσέθηκε τῶν *Εὐριπίδου* τάδε (Androm. fr. 136 N)·

σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ
ἢ τοῖς ἐρῶσιν ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ
μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει. c
καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσῃ,
μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν
ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

12. *Ποντιανὸς* δὲ Ζήνωνα ἔφη τὸν Κιτιέα ὑπολαμβάνειν τὸν Ἔρωτα θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθερίας, ἔτι δὲ καὶ ὁμονοίας παρασκευαστικόν, ἄλλου δὲ οὐδενός. διὸ καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἔφη τὸν Ἔρωτα θεὸν εἶναι συνεργὸν ὑπάρχοντα πρὸς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. d ὅτι δὲ καὶ οἱ τούτου πρεσβύτεροι κατὰ φιλοσοφίαν σεμνόν τινα τὸν Ἔρωτα καὶ παντὸς αἰσχροῦ κεχωρισμένον ᾔδεσαν δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ τὰ γυμνάσια αὐτὸν συνιδρῦσθαι Ἑρμῇ καὶ Ἡρακλεῖ, τῷ μὲν λόγου, τῷ δ' ἀλκῆς προεστῶτι· ὧν ἑνωθέντων φιλία τε καὶ ὁμόνοια γεννᾶται, δι' ὧν ἡ καλλίστη ἐλευθερία τοῖς ταῦτα μετιοῦσιν συναύξεται. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἀπέσχον

1 *νέοιμι* A: corr. Mus 13 *νέοις* Musgrave, *θεῶν* Dobr
17. 18 potius *φιλίας καὶ ὁμονοίας, ἔτι δὲ καὶ ἐλευθερίας*, cf. litt. d
21 *ὅτι* Schw: *ἔτι* A 23 *κατὰ τὰ* E: *κατὰ* A

τοῦ συνουσίας τινὸς διαλαβεῖν προεστάναι τὸν Ἔρωτα e ὥστε τῆς Ἀκαδημίας ἐκδήλως τῇ Ἀθηνᾷ καθιερωμένης αὐτόθι τὸν Ἔρωτα ἱδρυσάμενοι συνθύουσιν αὐτῷ. Θεσπιεῖς τε τὰ Ἐρωτίδεια τιμῶσιν καθάπερ ⟨Ἀθηναῖοι τὰ Παν⟩αθήναια καὶ τὠλύμπια Ἠλεῖοι Ῥόδιοί τε τὰ Ἁλίεια. καὶ ἐν ταῖς δημοτελέσι δὲ σπονδαῖς ὡς ἐπίπαν ὁ Ἔρως τιμᾶται. Λακεδαιμόνιοι δὲ πρὸ τῶν παρατάξεων Ἔρωτι προθύονται, ὡς ἐν τῇ τῶν παραταττομένων φιλίᾳ κειμένης τῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης. καὶ Κρῆτες f δ' ἐν ταῖς παρατάξεσι τοὺς καλλίστους τῶν πολιτῶν κοσμήσαντες διὰ τούτων θύουσι τῷ Ἔρωτι, ὡς Σωσικράτης ἱστορεῖ (FHG IV 501). ὁ δὲ παρὰ Θηβαίοις ἱερὸς λόχος καλούμενος συνέστηκεν ἐξ ἐραστῶν καὶ ἐρωμένων, τὴν τοῦ θεοῦ σεμνότητα ἐμφαίνων, ἀσπαζομένων θάνατον ἔνδοξον ἀντ' αἰσχροῦ καὶ ἐπονειδίστου βίου. Σάμιοι δέ, ὥς φησιν Ἐρξίας ἐν Κολοφωνιακοῖς (ib. 406), 562 γυμνάσιον ἀναθέντες τῷ Ἔρωτι τὴν διὰ τοῦτον ἀγομένην ἑορτὴν Ἐλευθέρια προσηγόρευσαν· δι' ὃν θεὸν καὶ Ἀθηναῖοι ἐλευθερίας ἔτυχον, καὶ οἱ Πεισιστρατίδαι ἐκπεσόντες ἐπεχείρησαν διαβάλλειν πρῶτον τὰς περὶ τὸν θεὸν τοῦτον πράξεις.

13. τούτων λεχθέντων ὁ Πλούταρχος ἀπεμνημόνευσε τῶν ἐκ Φαίδρου Ἀλέξιδος (II 386 K)·

πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν
καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι.

1 ὑπολαβεῖν Mein, sed cf. Epicuri ep. p. 5, 12 ed. Us 4 ἐρωτίδια AE, quod corrigendum fuit, cf. CIG 1429. 1430 (ubi Ἐρωτίδαια i. e. Ἐρωτίδεα) 4. 5 Ἀθηναῖοι τὰ Παναθήναια suppl. K, καθὰ Παναθήναια ⟨Ἀθηναῖοι⟩ Mus 5 τὠλύμπια K: ὀλύμπια AE 6 αλεια A: corr. Mein 20 πρῶτον Mus: πρῶτοι A 24 πορευομένων A: corr. Mus

καί μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι b
τὸν Ἔρωτα, συντομώτατον δ᾽ εἰπεῖν, ὅσοι
τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας.
ἐστὶν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ᾽ ἄρσην, πάλιν
οὔτε θεὸς οὔτ᾽ ἄνθρωπος, οὔτ᾽ ἀβέλτερος
οὔτ᾽ αὖθις ἔμφρων, ἀλλὰ συνενηνεγμένος
πανταχόθεν ἑνὶ τύπῳ ⟨τε⟩ πόλλ᾽ εἴδη φέρων.
ἡ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρός, ἡ ⟨δὲ⟩ δειλία
γυναικός, ἡ δ᾽ ἄνοια μανίας, ὁ δὲ λόγος
φρονοῦντος, ἡ σφοδρότης δὲ θηρός, ὁ δὲ πόνος
ἀδάμαντος, ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος. c
καὶ ταῦτ᾽ ἐγώ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεούς,
οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι ἐστίν, ἀλλ᾽ ὅμως ἔχει γέ τι
τοιοῦτον, ἐγγύς τ᾽ εἰμὶ τοὐνόματος.

Εὔβουλος δ᾽ ἢ Ἀραρὼς ἐν Καμπυλίωνι (ib. 178)·

τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ᾽ ὑπόπτερον;
ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν,
ἀλλ᾽ ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ.
ἐστὶν γὰρ οὔτε κοῦφος οὔτε ῥᾴδιος d
ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον,
βαρὺς δὲ κομιδῇ. πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερὰ
τοιοῦτο πρᾶγμα; λῆρος, εἰ [κἂν] φήσειέ τις.

Ἄλεξις δ᾽ ἐν Ἀποκοπτομένῳ (ib. 305)·

λέγεται γὰρ λόγος

2 συντομώτερον E 6 συνενηγμένος A συνηνεγμένος E: corr. Kock 7 τε add. Schw 8 δὲ add. Mus (ἡ δειλία δὲ E) 11 δαίμονος recte; dei enim φιλοῦσι τιμᾶσθαι 14 εἰμὴ A: corr. ς τοῦ ὀνόματος A: τοῦ ᾽ννοήματος Mein, που τοῦ πράγματος Dobr 23 εἶ κἂν A: corr. Wilam, εἰ κἄφησέ τις Di 24 Ἀποκοπτομένη X 431 c

ὑπὸ τῶν σοφιστῶν μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν
τὸν Ἔρωτα, τοὺς δ' ἐρῶντας· αἰτίαν δ' ἔχειν
ἐκεῖνον ἄλλως, ἠγνοηκότας δὲ τοὺς
e γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν.

14. (Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Ἐρωτικῷ (fr. 107) Χαιρήμονά φησι τὸν τραγικὸν λέγειν (ante fr. 13 N), ὡς τὸν οἶνον τῶν χρωμένων ⟨τοῖς τρόποις⟩ κεράννυσθαι, οὕτως καὶ τὸν Ἔρωτα· ὃς μετριάζων μέν ἐστιν εὔχαρις, ἐπιτεινόμενος δὲ καὶ διαταράττων χαλεπώτατος . . . . . διόπερ ὁ ποιητὴς οὗτος (Eur. Iph. A. 548 N) οὐ κακῶς αὐτοῦ τὰς δυνάμεις διαιρῶν φησι 'δίδυμα [γὰρ] τόξα αὐτὸν ἐντείνεσθαι χαρίτων, τὸ μὲν ἐπ' εὐαίωνι τύχᾳ, τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.')

f ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητὴς καὶ περὶ τῶν ἐρώντων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τραυματίᾳ φησὶν οὕτως (II 382 K)·

τίς οὐχί φησι τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους,
⟨οὓς⟩ δεῖ γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους
εἶναι πονεῖν τε δυναμένους τοῖς σώμασιν
μάλιστα προσεδρεύειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ,
ποιητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους
ἐν τοῖς ἀπόροις, βλέποντας ἀθλιωτάτους.

563 Θεόφιλος δ' ἐν τῷ Φιλαύλῳ (ib. 477)·

τίς φησὶ τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;
ἦ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος.
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,

5—13 haec alieno loco posita; secuntur v. 14 eiusdem Alexidis verba 7 τοῖς τρόποις suppl. Grotius e Plut. Pyth. orac. p. 406 b 9 διαταραττόμενος E hiatum not. K, intercidit Euripidis memoria et quidem, ut vidit Wilam, fr. 967 coll. Plut. de san. praec. p. 132 ab 11 γὰρ del. K, nisi gravius haec turbata 17 οὓς δεῖ Cas: ἔδει A 21 ἀθλιωτάτους corruptum

καταλείπετ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.
ἐγὼ μὲν οὖν καὐτὸς κιθαριστρίας ἐρῶν,
παιδὸς κόρης, οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν;
κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς·
ἣν ἔστ' ἰδεῖν ἥδιον ἢ τὸ θεωρικὸν
ἔχουσιν ὑμῖν διανέμειν ἑκάστοτε. b

Ἀριστοφῶν δὲ ἐν *Πυθαγοριστῇ* (ib. 280)·
εἶτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπεψηφισμένος
ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως ⟨τ'⟩ Ἔρως;
ἐτάραττε κἀκείνους γὰρ ἐμβάλλων στάσεις,
ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν. ὡς δὲ λίαν ἦν θρασὺς
καὶ σοβαρός, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά,
ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω,
τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν
ἔδοσαν, περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων. c

περὶ δὲ τοῦ ἐρᾶν *Ἄμφις* ἐν *Διθυράμβῳ* φησίν (ib. 240).
τί φῄς; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ,
ὡς ἔστ' ἐραστὴς ὅστις ὡραῖον φιλῶν
τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς;
ἄφρων γ' ἀληθῶς. οὔτε τοῦτο πείθομαι
οὔθ' ὡς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.—

Ἄλεξις *Ἑλένῃ* (ib. 320)·
ὡς ὅστις αὐτῆς ⟨τῆς⟩ ἀκμῆς τῶν σωμάτων d

5 *ἣν ἰδεῖν ἴδιόν ἐστίν ἢ τὸ θεωρητικὸν* A: corr. Canter 6 fort. *ἐλθοῦσιν* *ἡμῖν* A: corr. Grot 8 *εἶτ'* Mus: *ἔτ'* A 9 *τ'* add. Pors 11 *ὁ τὴν* A: corr. E 19 *ὡραίων φίλων* AE: corr. Iac, *ὡραίαν φιλῶν* Nauck 21 *γ'* Iac: *τ'* A 24 hinc loquitur Myrtilus Plutarchum vel potius Amphidem ab illo citatum impugnans 25 *αὖ τῆς ἀκμῆς* A *αὖθις ἀκμῆς* E: corr. Iac

ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει λόγον,
τῆς ἡδονῆς ἔστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος,
ἀδικεῖ τε τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς θνητὸς θεόν,
ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν.

15. τούτων τῶν Ἀλέξιδος ἀπομνημονεύσας ὁ Μυρτίλος κᾆτα ἀποβλέψας εἰς τοὺς τὰ τῆς στοᾶς αἱρουμένους τὰ Ἑρμείου τοῦ Κουριέως ἐκ τῶν Ἰάμβων προειπών (choliamb. p. 147)·

ἀκούσατ', ὦ στοίακες, ἔμποροι λήρου,
e λόγων ὑποκριτῆρες, οἳ μόνοι πάντα
τἀν τοῖς πίναξι, πρίν τι τῷ σοφῷ δοῦναι,
αὐτοὶ καταρροφεῖτε κᾆθ' ἁλίσκεσθε
ἐναντία πράσσοντες οἷς τραγῳδεῖτε,

παιδοπῖπαι ὄντες καὶ τοῦτο μόνον ἐξηλωκότες τὸν ἀρχηγὸν ὑμῶν τῆς σοφίας Ζήνωνα τὸν Φοίνικα, ὃς οὐδέποτε γυναικὶ ἐχρήσατο, παιδικοῖς δ' αἰεί, ὡς Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ Βίου αὐτοῦ (p. 117 Wil). θρυλεῖτε γὰρ ὅτι δεῖ μὴ τῶν σωμάτων ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ἐρᾶν· οἵτινες μέχρι ὀκτὼ καὶ εἴκοσι f ἐτῶν δεῖν λέγοντες συνέχειν τοὺς ἐρωμένους.—καί μοι δοκεῖ Ἀρίστων ὁ Κεῖος ὁ περιπατητικὸς οὐ κακῶς εἰρηκέναι ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν Ἐρωτικῶν Ὁμοίων πρός τινα Ἀττικόν, μέγαν τινὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιδεικνύντα ὡς καλόν, ᾧ Δῶρος ἦν ὄνομα· ʽτὴν πρὸς

1 λόγον Mus: χρόνον A, in cod. Pal. duplex est (Musuri, cf. praef. I p. xiii) coniectura τρόπον λόγον, sed τρόπον deletum; tamen hoc fortasse praestat 4 τοῖς καλοῖς Mein 9 στόακες A: στοίακες Mein, et hoc ipsum habuit E, ubi legitur τοὺς στωικοὺς στύακας λέγει 10 ὑποκρητῆρες A: corr. Mus 11 πρίν τι Pors: πρινὴ A 18 θρυλεῖται A: corr. Mus 19 ἐρᾶν, οἵ μέχρι Mein, cf. ad c. 18 init 21 ὁ κῖος AE: corr. Mus 23 Ἀττικόν suspectum, fort. ἐρωτικόν vel στωικόν

Δόλωνά μοι, φησί, δοκῶ παρ' Ὀδυσσέως ἀπάντησιν ἐπὶ σὲ μεταφέρειν (Κ 401)·

ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων Δώρων ἐπεμαίετο θυμός.'

16. Ἡγήσανδρος δ' ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι (FHG 564 IV 418) τῶν ἡδυσμάτων φησὶν ἐρᾶν πάντας, οὐ τῶν κρεῶν οὐδὲ τῶν ἰχθύων· ἀπογενομένων γοῦν τούτων οὐδεὶς ἡδέως ἔτι προσφέρεται τὸ κρέας οὐδὲ τὸν ἰχθὺν οὐδ' ἐπιθυμεῖ τῶν ὠμῶν καὶ τῶν ἀνηδύντων.

καὶ γὰρ τὸ παλαιὸν παίδων ἤρων, ὡς καὶ ὁ Ἀρίστων ἔφη, ὅθεν καὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐρωμένους συνέβη παιδικά. πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν (FHG II 314), Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησίν (fr. 1 B⁴)·

οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων b
τῶν χρυσοφόρων οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ κόσμιον πεφύκῃ.
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐπισπείρει.

καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ ἔφη (fr. 81 R) τοὺς ἐραστὰς εἰς οὐδὲν ἄλλο τοῦ σώματος τῶν ἐρωμένων ἀποβλέπειν ἢ τοὺς ὀφθαλμούς, ἐν οἷς τὴν αἰδῶ κατοικεῖν. Σοφοκλῆς δέ που περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἱπποδάμειάν φησιν (Oenom. fr. 433 N)·

τοιάνδ' ἐν ὄψει λύγγα θηρατηρίαν
ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει· c
ᾗ θάλπεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ,

2 ἐπὶ σὲ Mus: ἔπεισι A 4 haec Aristonis potius verba ab Hegesandro citata 9. 10 Ἀρίστων Mein: ἀριστοφῶν A 13 φησίν del. Mein 15 τῶν χρυσοφόρων i. e. τῶν τὰ καλλιστεῖα νενικηκυιῶν Wilam 16 ἐὰν μὴ Mein: ἀλλὰ A πεφύκει A: corr. Mein 23 λύγκα E, τοίαν Πέλοψ ἴυγγα (hoc cod. Pal. ex Musuri puto coniectura) Valck 25 ἤθ' ἅλλεται A: corr. Pappageorgius δ' ἐμέ Brunck: δέ με A

ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών.

17. *Λικύμνιος* δ' ὁ Χῖος τὸν Ὕπνον φήσας ἐρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ ἀναπεπταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον, ὅπως διὰ παντὸς ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς. λέγει δ' οὕτως (fr. 3 B)·

d Ὕπνος δὲ χαίρων
ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις ὄσσοις ἐκοίμιζεν
κοῦρον.

καὶ ἡ *Σαπφὼ* δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφὴν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησιν (fr. 29 B⁴)·

στᾶθι κἄντα, φίλος,
καὶ τὰν ἐπ' ὄσσοις ἀμπέτασον χάριν.

ὁ δ' *Ἀνακρέων* τί φησίν (fr. 4 B);

ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίζημαί σε, σὺ δ' οὐ κλύεις,
οὐκ εἰδὼς ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

ὁ δὲ μεγαλοφωνότατος *Πίνδαρος* (fr. 123 B⁴)·

e τὰς δὲ Θεοξένου, φησίν, ἀκτῖνας <πρὸς> ὄσσων μαρμαριζοίσας δρακεὶς
ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν <καρδίαν>
ψυχρᾷ <φλογί>.

1 μειρων A 2 τιθέντος Herw 3 sqq oratio vinculis soluta 9 ὄσσοισιν ἐκοίμισε Mein, κόρον Fiorillo 14 velut στᾶθι καὶ ἄντα φίλος φίλᾳ μοι 17 βλέπουσαν E 18 οὐ καιεις A οὐκ ἀίεις E: corr. Erfurdt 22 ἀκτῖνας προσώπου XIII p. 601c, πρὸς (ποτ') add. K μαρμαρυζουσας A: corr. p. 601 25. 26 καρδίαν ψυχρᾷ φλογί p. 601: ψυχάν A

ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει, λέγων ὧδε (fr. 8 B)·

ὦ καλλιπρόσωπε,
χρυσεοβόστρυχε [Γαλάτεια], χαριτόφωνε, θάλος
Ἐρώτων.

τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος τῷ Ἰβυκείῳ f
ἐκείνῳ (fr. 5 B[4])·

Εὐρύαλε, γλυκέων Χαρίτων θάλος, . . .
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

Φρύνιχός τε ἐπὶ τοῦ Τρωίλου ἔφη (fr. 2 B) 'λάμπειν ἐπὶ πορφυραῖς παρῇσι φῶς ἔρωτος.' —

18. ὑμεῖς δὲ ξυρουμένους τὰ γένεια περιφέρετε τοὺς ἐρωμένους· τοῦ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον εὑρημένου, ὥς φησιν ὑμῶν ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ τετάρτῳ 565
περὶ τοῦ Καλοῦ καὶ τῆς Ἡδονῆς. οὐκ ἀκαίρως δ', ὡς ἐμαυτὸν πείθω, μεμνήσομαι τῆς λέξεως· χαίρω γὰρ πάνυ τῷ ἀνδρὶ διά τε τὴν πολυμαθίαν καὶ τὴν τοῦ ἤθους ἐπιείκειαν. λέγει δὲ οὕτως ὁ φιλόσοφος· 'τὸ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον προῆκται, τῶν προτέρων οὐ χρωμένων αὐτῷ. καὶ γὰρ Τιμόθεος ὁ αὐλητὴς πώγωνα μέγαν ἔχων ηὔλει, καὶ ἐν Ἀθήναις διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρχαῖον τὸν πρῶτον

6 χρυσοβόστρυχε Bergk glossam del. Wilam θάλλος Iac (voluit θάλος): κάλλος AE 8 ὁ E: om. A ἰβυκίωι A: corr. E 10 γλυκέων Iac: γλαυκεων A, tum hiatum not. Bgk 14 πορφύραις et παρισι A: corr. E, cf. p. 604 a 15 sq continuanda haec videntur mutilis Myrtili verbis p. 563 e οἵτινες — τοὺς ἐρωμένους 15 cf. p. 565 ef 21 οὗτος A: corr. Mus 22 fort. παρῆκται 23 τῶν πρώτων A: corr. Mein 25 sq haec corrupta, intellegerem fere haec οὐ σφόδρα

b περικειράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην.’ — διὸ καὶ Ἄλεξις ἔφη που (II 394 K)·

⟨ἂν⟩ πιττοκοπούμενόν τιν’ ἢ ξυρούμενον
ὁρᾷς, τοῦτον ἔχει τι θάτερον·
ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται
καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία,
ἢ πλουσιακὸν τούτῳ ⟨τι⟩ προσπίπτει κακόν.
τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν;
δι’ ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται,
c εἰ μή τι ταύταις ἀντιπράττεσθ’ ὑπονοεῖς; —

‘Διογένης δὲ ἰδών τινα οὕτως ἔχοντα τὸ γένειον ἔφησεν· ‘μή τι ἔχεις ἐγκαλεῖν τῇ φύσει, ὅτι ἄνδρα σὲ ἐποίησε καὶ οὐ γυναῖκα;’ ἕτερον δέ τινα ἐπὶ ἵππου ἰδὼν παραπλησίως ἔχοντα καὶ μεμυρισμένον καὶ τούτοις ἀκολούθως ἠμφιεσμένον, πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί ἐστιν ὁ ἱππόπορνος, νῦν δ’ εὑρηκέναι. ἐν Ῥόδῳ δὲ νόμου ὄντος μὴ ξύρεσθαι οὐδ’ ὁ ἐπιληψόμενος οὐδείς ἐστιν
d διὰ τὸ πάντας ξύρεσθαι. ἐν Βυζαντίῳ δὲ ζημίας ἐπικειμένης τῷ ἔχοντι [κουρεῖ] ξυρὸν οὐδὲν ἧττον πάντες χρῶνται αὐτῷ.’ καὶ ταῦτα μὲν ὁ θαυμάσιος εἴρηκε Χρύσιππος. 19. ὁ δὲ σοφὸς ἐκεῖνος Ζήνων, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος (p. 118 Wil), προμαντευόμενος ὑμῶν, ὡς τὸ εἰκός, περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς προσποιητοῦ ἐπιτηδεύσεως ἔφη ὡς οἱ παρακούσαντες αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ μὴ συνέντες ἔσονται ῥυπαροὶ καὶ ἀνελεύ-

ἀρχαῖον ⟨τύπον⟩ τὸν πρῶτον περικειράμενον, ⟨ὃν⟩ παρ. ἔχειν Κόρσην

1 προσκειράμενον A προκειράμενον E: corr. K 2 Alexidis verba ab Athenaeo interposita 3 ἂν add. Mein 4 τούτων E, ⟨δυοῖν⟩ τούτων Erf, tum ἔχειν δεῖ Cob, fort. τοιοῦτ’ ἔχει τι, θάτερον ⟨δυοῖν⟩ 7 τι add. Mein 19 κουρεῖ del. K

θεροι, καθάπερ οἱ τῆς Ἀριστίππου παρενεχθέντες αἱρέσεως ἄσωτοι καὶ θρασεῖς. καὶ δὴ τοιοῦτοι ὑμῶν εἰσιν οἱ πλεῖστοι, συνεσπασμένοι καὶ κακοπινεῖς οὐ μόνον e τοῖς ἤθεσιν ἀλλὰ καὶ ἕξει. βουλόμενοι γὰρ ἐνδύεσθαι τὴν αὐτάρκειαν καὶ τὴν εὐτέλειαν εὑρίσκεσθε ἐπὶ ταῖς τῆς φιλαργυρίας θύραις ῥυπαρῶς ζῶντες καὶ τριβωνάρια περιβαλλόμενοι μικρὰ καὶ [τῶν] ἥλων ἐμπιπλάντες τὰ καττύματα καὶ κιναίδους καλοῦντες τοὺς ἢ μύρου προσβάλλοντας ἢ μικρῷ μαλακωτέραν ἠμφιεσμένους ἐσθῆτα. οὐ δεῖ οὖν οὕτως ἐσταλμένους περὶ ἀργύριον ἐπτοῆσθαι καὶ ἐρωμένους περιάγεσθαι ξυρουμένους τὴν f ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον τοὺς ἀκολουθοῦντας

ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νὴ Δία,
λεπτῶν, ἀσίτων, σκυτίνων,

κατὰ τὸν Ἀντιφάνην (II 58 K). 20. ἐπαινῶ δὲ καὶ αὐτὸς τὸ κάλλος. καὶ γὰρ ἐν ταῖς Εὐανδρίαις τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι καὶ τούτους πρωτοφορεῖν ἐπιτρέπουσιν. ἐν Ἤλιδι δὲ καὶ κρίσις γίνεται κάλλους, καὶ τῷ πρώτῳ τὰ τῆς θεοῦ φέρειν τεύχη δίδοται, τῷ δὲ δευτέρῳ τὸν βοῦν ἄγειν, ὁ δὲ τρίτος τὰς θυηλὰς 566 ἐπιτίθησιν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Λέμβος ἱστορεῖ (FHG III 168) ὅτι κατὰ τὴν Σπάρτην θαυμάζεται μᾶλλον ⟨. . . ἀνὴρ⟩ ὁ κάλλιστος καὶ γυνὴ ἡ καλλίστη, καλλίστας γεννώσης τῆς Σπάρτης τὰς γυναῖκας. διὸ καί φασιν Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως, γυναικὸς αὐτῷ καλῆς φαινο-

1 παρεξενεχθέντες K 4 ἕξει corruptum putat Wilam 5 εὑρίσκεσθαι A: corr. Mus 7 τῶν del. Mein 7. 8 ἐμπίπλανται ὁ τὰ καττ. A: corr. Schw 13 λυκίωι A 16 αὐτὸ A: corr. Mein αἱ εὐανδρίαι i. q. εὐανδρίας ἀγὼν vel εὐανδρία (sic tituli) 17 πτορθοφορεῖν Valesius, κρωσσοφορεῖν Mein, expecto ὁπλοφορεῖν vel δορυφορεῖν 22. 23 μᾶλλον ⟨πάντων ἀνὴρ⟩ ὁ κάλλιστος K 24 τὰς om. E διὸ κτλ' haec turbata

μένης, ἑτέρας δὲ αἰσχρᾶς καὶ πλουσίας, ὡς ἀπέκλινεν ἐπὶ τὴν πλουσίαν, ζημιῶσαι τοὺς ἐφόρους αὐτόν, ἐπι-
b λέγοντας ὅτι βασιλίσκους ἀντὶ βασιλέων τᾷ Σπάρτᾳ γεννᾶν προαιρεῖται. **Εὐριπίδης** τε ἔφη (Aeoli fr. 15, 2 N)·

πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος . . .

καὶ οἱ παρ' **Ὁμήρῳ** δὲ δημογέροντες θαυμάζοντες τῆς Ἑλένης τὸ κάλλος φασίν (Γ 156)·

οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.

ἐκπέπληκται οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος ἐπὶ τῷ κάλλει
c [τῆς γυναικὸς] καίτοι ἐν δεινοῖς ὑπάρχων. θαυμάζει γοῦν ἐπὶ κάλλει τὸν Ἀγαμέμνονα τοιαῦτα ἐκφωνῶν (ib. 169)·

καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι δὲ ἀνδρὶ ἔοικεν.

καθίστων δὲ καὶ πολλοὶ τοὺς καλλίστους βασιλέας, ὡς μέχρι νῦν οἱ Ἀθάνατοι καλούμενοι Αἰθίοπες, ὥς φησι **Βίων** ἐν Αἰθιοπικοῖς (FHG IV 351). ὡς ἔοικε γάρ, τὸ κάλλος βασιλείας οἰκεῖόν ἐστιν. θεαὶ περὶ κάλλους
d ἤρισαν πρὸς ἀλλήλας, καὶ διὰ κάλλος οἱ θεοὶ ἀνηρείψαντο Διὶ οἰνοχόον τὸν Γανυμήδη (Υ 235)·

κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

αἱ θεαὶ δὲ τίνας ἀναρπάζουσιν; οὐ τοὺς καλλίστους; οἷς καὶ σύνεισιν· Ἠὼς μὲν Κεφάλῳ καὶ Κλείτῳ καὶ Τιθωνῷ, Δημήτηρ Ἰασίωνι, Ἀφροδίτη Ἀγχίσῃ καὶ

3 ταῖς Σπάρταις AE: corr. Mein, de dorica forma cf. Plut. Ages. 2 extr 5 plura exscripta fuerunt 11 οὖν K: γοῦν AE 12 glossam del. K 21. 22 ἀνηρίψαντο A 23 οἱ ἵν A, versus fort. delendus 24 ἁρπάζουσιν E 26 ἰάσωνι A: corr. E, idem vitium Clem. Al. protr. p. 34 Di

Ἀδώνιδι. διὰ κάλλος δὲ καὶ ὁ μέγιστος τῶν θεῶν διὰ κεράμων χρυσὸς ἔρχεται, ταῦρος γίνεται, ἀετὸς πτεροῦται πολλάκις, ὥσπερ καὶ ἐπ' Αἰγίνῃ. Σωκράτης δ' ὁ φιλόσοφος ὁ πάντων καταφρονῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου κάλλους οὐχ ἥττων ἐστίν· ὡς καὶ ὁ σεμνότατος Ἀρι- e στοτέλης τοῦ Φασηλίτου μαθητοῦ. ἡμεῖς δ' οὐχὶ καὶ τῶν ἀψύχων τὰ κάλλιστα προκρίνομεν;... ἐπαινοῦντες τῶν Σπαρτιατῶν τὸ ἔθος τὸ γυμνοῦν τὰς παρθένους τοῖς ξένοις. ἐν Χίῳ δὲ τῇ νήσῳ καὶ βαδίζειν ἥδιστόν ἐστιν ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς δρόμους καὶ ὁρᾶν προσπαλαίοντας τοὺς νέους ταῖς κόραις.'

21. καὶ ὁ Κύνουλκος 'ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν,' οὐ 'ῥοδοδάκτυλος οὖσα' κατὰ τὸν Κρατῖνον (I 104 K), ἀλλὰ βολίτινον ἔχων θάτερον σκέλος (Arist. Ran. 295), ἐκείνου τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιητοῦ τὴν κνήμην φορῶν, ὃς ἐν τοῖς καπηλείοις καὶ τοῖς πανδοκείοις f αἰεὶ διαιτᾷ, καίτοι Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ (49) εἰρηκότος· 'ἐν καπηλείῳ δὲ φαγεῖν ἢ πιεῖν οὐδεὶς οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐτόλμησεν. σεμνύνεσθαι γὰρ ἐμελέτων, οὐ βωμολοχεύεσθαι.' Ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους (fr. 141 Bl), εἰ γνήσιος ὁ λόγος, τοὺς Ἀρεοπαγίτας φησὶν ἀριστήσαντά τινα ἐν καπηλείῳ κωλῦσαι ἀνιέναι εἰς Ἄρειον πάγον. σὺ δέ, ὦ σοφιστά, 567 ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρῃ οὐ μετὰ ἑταίρων ἀλλὰ μετὰ ἑταιρῶν, μαστροπευούσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας ἔχων καὶ περιφέρων αἰεὶ τοιαυτὶ βιβλία Ἀριστοφάνους

1—3 videntur comici poetae verba latere 7 hiatum not. K, ἐπαινεῖται δὲ (sed δὲ deletum) καὶ E 9 ἐν Κέῳ Wilam, cf. Plut. mul. virt. c. 12 9. 10 βαδίζειν τοῖς πολλοῖς ἡδὺ πρὸς τὰ E 12 ταύτῃ A: corr. Dobr 15 ποιητοῦ i. e. Myrtili comici, Hermippi fratris 17 διαιτᾶται A: corr. Schw 19 οὐδεὶς δ' ἂν οἰκέτης A 26 fort. βιβλία <οἷα>

καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησι Ἑταιρίδων. ὦ τῆς καλῆς σου πολυμαθίας, ὡς κατ' οὐδὲν ἐμιμήσω Θεόμανδρον τὸν Κυρηναῖον, ὅν φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Εὐδαιμονίας (fr. 80) *περιιόντα ἐπαγγέλλεσθαι διδάσκειν*
b *εὐτυχίαν, ἐρωτοδιδάσκαλε· οὐδὲν ἄρα διαφέρεις Ἀμάσιος τοῦ Ἠλείου, ὃν Θεόφραστος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ* (fr. 108) *περὶ τοὺς ἔρωτας δεινὸν γεγονέναι λέγει. οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τίς σε καὶ πορνογράφον καλῶν, ὡς Ἀριστείδην καὶ Παυσίαν ἔτι τε Νικοφάνη τοὺς ζωγράφους. μνημονεύει δὲ αὐτῶν ὡς ταῦτα καλῶς γραφόντων Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικυῶνι Πινάκων* (fr. 16 Pr). *ὦ τῆς καλῆς πολυμαθίας, ἄνδρες φίλοι, τῆς τοῦ γραμματικοῦ τοῦδε, ὃς οὐδ' ἐγκαλύπτεται, ἀλλ' ἀναφανδὸν τὰ Εὐβούλου αἰεὶ ἐκ Κερκώπων λέγει* (II 182 K)·

c *Κόρινθον ἦλθον. ἡδέως ἐνταῦθά πως*
λάχανόν τι τρώγων Ὤκιμον διεφθάρην·
κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα.

καλός γε ὁ τῶν Κορινθίων σοφιστής, ὁ τοῖς μαθηταῖς διηγούμενος ὅτι Ὤκιμον ἑταίρας ὄνομα . . . καὶ ἄλλα δὲ πολλά, ὦναιδές, δράματα ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφάς, Θάλαττα Διοκλέους, Φερεκράτους Κοριαννώ, Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἄντεια, Μενάνδρου δὲ Θαὶς καὶ Φάνιον, Ἀλέξιδος Ὀπώρα, Εὐβούλου Κλεψύδρα. οὕτω
d *δ' ἐκλήθη αὕτη ἡ ἑταίρα, ἐπειδὴ πρὸς κλεψύδραν συνου-*

6 *διδάξειν* E 11 *Πανσανίαν* AE: corr. Sillig 15 fort. *ἐγκαλυπτόμενος* 21 fort. *καλῶς γε*, de Myrtili apud Corinthios publica declamatione vide infra p. 573c 22 hiatum not. K 23 *ἑτέρων* A: corr. Mus

σίαζεν ἕως κενωθῇ, ὡς Ἀσκληπιάδης εἴρηκεν ὁ τοῦ Ἀρείου ἐν τῷ περὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως συγγράμματι (FHG III 306), τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα φάσκων εἶναι Μητίχην.

22. ἐστὶν δ' ἑταίρα, ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀγροίκῳ (II 13 K),

τῷ τρέφοντι συμφορά·
εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα.

διόπερ καὶ θρηνῶν τις αὐτὸν παράγεται ὑπὸ Τιμοκλέους ἐν Νεαίρᾳ (ib. 462)· e

ἀλλ' ἔγωγ' ὁ δυστυχὴς
Φρύνης ἐρασθείς, ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν
συνέλεγεν οὔπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει,
πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἑκάστῳ τῆς θύρας
ἀπεκλειόμην.

καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δ' Ὀρεσταυτοκλείδης ⟨ὁ⟩ αὐτὸς Τιμοκλῆς φησι (ib. 462)·

περὶ δὲ τὸν πανάθλιον
εὕδουσι γρᾶες, Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα,
Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη, f
Χρυσίς, Κοναλίς, Ἱερόκλεια, Λοπάδιον.

τούτων τῶν ἑταιρῶν καὶ Ἄμφις μνημονεύει ἐν Κουρίδι λέγων (ib. 242)·

τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ,
ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται,
παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ
ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου
ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται.

1 κενωθείη Mein 16 ὁ add. Schw 21 Κοβαλίς Mein, Κονισαλίς K 27 ἑταίραις AE: corr. Mus

568 23. Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἰσοστάσιον τὴν ἑταιρικὴν παρασκευὴν καὶ τὰς δι' ἐπιτεχνήσεως κομμώσεις τῶν ἑταιρῶν οὕτως ἐκτίθεται ib. 329 ·

πρῶτα μὲν γὰρ πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν τοὺς πέλας
πάντα τἄλλ' αὐταῖς πάρεργα γίνεται, ῥάπτουσι δὲ
πᾶσιν ἐπιβουλάς. ἐπειδὰν δ' εὐπορήσωσίν ποτε,
ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας, πρωτοπείρους τῆς τέχνης·
εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας, ὥστε μήτε τοὺς τρόπους
μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι.
b τυγχάνει μικρά τις οὖσα· φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν
ἐγκεκάττυται. μακρά τις· διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ
τήν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται·
τοῦτο τοῦ μήκους ἀφεῖλεν. οὐκ ἔχει τις ἰσχία·
ὑπενέδυσ' ἐρραμέν' αὐτήν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν
ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας. κοιλίαν ⟨ἁδρὰν⟩ ἔχει·
στηθί' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί·
ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα τοὔκλυτον τῆς κοιλίας
c ὡσπερεὶ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον.
τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις· ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν· κατέπλασεν ψιμυθίῳ.
λευκόχρως λίαν τίς ἐστιν· παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι· τοῦτο γυμνὸν δείκνυται.
εὐφυεῖς ὀδόντας ἔσχεν· ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν,

4 πρῶτον A: corr. Clem. Al. paed. 3, 2, 8   8 κενὰς A (notato mendo): corr. Mus   16 τοὺς ἰδόντας A E, εἰσιόντας Clem: corr. Sylburg   ἁδρὰν add. Clem   17 τιτθί' Clem   18 τοὔκλυτον K: γοῦν αὐτῶν A ουτουτυνδυτον Clementis libri, τοὔνδυτον Sylb   19 ὡσπερεὶ κοντοῖσιν εἰς τοὔπισθε τοῖσδ' ἀνήγαγον K; apparet Clementem haec ex eadem fere fragmentorum sylloge hausisse atque Athenaeum   21 συμβεβηκέναι A: corr. E et Clem   23 τοῦτο Clem: ταυτο A τοῦτ' αὐτὸ E

ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ.
ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα, διατελεῖ τὴν ἡμέραν d
ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε,
ἡνίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
μυρρίνης ἔχουσα λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χείλεσιν·
ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἄν τε βούλητ' ἄν τε μή.
[ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν.]

24. διὸ συμβουλεύω σοι, 'Θετταλὲ ποικιλόδιφρε,' τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι καὶ μὴ καταναλίσκειν εἰς οὐδὲν δέον τὰ τῶν υἱῶν κέρματα. ὄντως γὰρ ἄριστα e χωλὸς οἰφεῖς (Diogenian. 2, 2), τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρός σου πολλά σε σωφρονίσαντος καὶ διδάξαντος σκύτη βλέπειν. ἢ οὐκ οἶδας κατὰ τὴν Εὐβούλου Παννυχίδα (II 193 K) 'τὰς φιλῳδοὺς κερμάτων παλευτρίας, πώλους Κύπριδος ἐξησκημένας',

γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας·
παρ' ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν. f

καὶ ἐν Ναννίῳ, ⟨εἰ⟩ Εὐβούλου τὸ δρᾶμα καὶ μὴ Φιλίππου, φησίν (ib. 187)·

1 θεωρῶσιν Clem: θεωροῖεν AE 2 διατελουσ A διὰ τέλους E: corr. Clem 6 σέσηρεν Clem: σεσηρέναι AE βούλωνται A βοῦ E (addito compendio quo et βούλεται et βούληται et βούλονται et βούλωνται exprimitur), βούλετ' Clem 7 del. Di, om. Clem 8 Pythiae verba, cf. Poll. 7, 112 12 σου Dobr: οὐ A 14 τὰς φειδωλοὺς AE: corr. Dobr, ἢ τὰς φιλῳδοὺς κερμ. παλ. | οὐκ οἶσθα, πώλους κτλ' Cob 16 ἐπικαιρως A ἐπικαίρους E: corr. Mus 17 λεπτονήτοις A: corr. E (ubi νητοις superscr) ὕμεσιν AE: corr. Pors 19 παρὼν A: corr. E 21 νανίωι A εἰ add. Coraes 21. 22 φιλιππίδου A: corr. Mein

ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρᾳ.
πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος;
ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον
γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν.
569 καὶ μὴ λαθραίαν Κύπριν, αἰσχίστην νόσων
πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν.
Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω Eur. Iph. A. 370.
ἣ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ Ξέναρχος ἐν Πεντάθλῳ τοῖς παραπλησίως σοὶ βιοῦσιν καὶ ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλομίσθους ἑταίρας καὶ τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν ταυτὶ λέγων (ib. 468)·

δεινά, δεινὰ κοὐκ ἀνασχετὰ
ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι.
b ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν
ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν
εἱληθερούσας, στέρν' ἀπημφιεσμένας,
γυμνὰς ἐφεξῆς τ' ἐπὶ κέρως τεταγμένας·
ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ᾗ τις ἥδεται,
λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ῥικνῇ,
νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ·
μὴ κλίμακα στησάμενον εἰσβῆναι λάθρᾳ

4 ἐπικαιρως A. cf. litt e 5 ὑμέσιν A, cf. litt. e 8 νόσων Cas: ὅσων A 9 ὕβρεως A: corr. Mus 10 στένω Eur: περιστένω A 11 ηκυδια A: corr. Mus 20 στερνατ' ἠμφιεσμένας A: corr. Tyrwhitt 21 τ' ἑφεξῆς Toup ἐπικαιρως A ἐπικαίρους E, cf. p. 568 e et f 22 ητισ A: corr. E 25 μη και μακαιτησάμενον A: μὴ κλίμακα Mus, στησάμενον Mein μὴ λάθρᾳ εἰσδῦναι E

μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν εἰσδῦναι στέγης
μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχνῃ. c
αὐταὶ βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε
τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους.
καὶ τῶνδ' ἑκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελῶς,
μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους·
ἃς δ' οὔτ' ἰδεῖν ἔστ', οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς,
αἰεὶ δὲ τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον . . .
[δεδιότα, ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα]
ἃς πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι (Eur. Hipp. 415),
βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων d
ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι;

25. καὶ Φιλήμων δὲ ἐν Ἀδελφοῖς προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, καθὰ καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν (fr. 9. 10 Sch) φάσκων αὐτὸν καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι ἀφ' ὧν ἠργυρίσαντο αἱ προστᾶσαι τῶν οἰκημάτων. ἀλλ' ὅ γε Φιλήμων οὕτως φησί (II 479 K)·

σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὗρες ἀνθρώπους, Σόλων·
σὲ γὰρ λέγουσιν τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον, μόνον
δημοτικόν, ὦ Ζεῦ, πρᾶγμα καὶ σωτήριον, e
(καί μοι λέγειν τοῦτ' ἐστὶν ἁρμοστόν, Σόλων)
μεστὴν ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων

1 ἐκδῦναι AE: corr. Dobr 3 αὗται AE: corr. Dobr 6 ἕκαστον A: corr. Dalec 7. 8 τροπουσας δουτ A: dist. Mus 8 velut ἃς οὐδ' ἰδεῖν ἔστ', οὐχ ὅτι βινεῖν ἀσφαλῶς 9 τετραμένον τε καὶ A: corr. Mus hiatum not. Kock 10 glossam del. K 14 ἐν δελφοῖς A: corr. Cas προιστορῶν Mein 15 τῶν νέων ἀνάγκην K 17 ἐν ϛ' Harpocr. s. Πάνδημος 22 μόνον K: νόμον A 24 κἀμοὶ Mein 25 ὁρῶντι A: corr. Grot

τούτους τ' ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν
ἁμαρτάνοντάς τ' εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν,
στῆσαι πριάμενόν τοι γυναῖκας κατὰ τόπους
κοινὰς ἅπασι καὶ κατεσκευασμένας.
ἑστᾶσι γυμναί, μὴ 'ξαπατηθῇς· πάνθ' ὅρα.
f οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων . . . . . .
. . . . ἔχεις πως· ἡ θύρα 'στ' ἀνεῳγμένη.
εἷς ὀβολός· εἰσπήδησον· οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἷς
ἀκκισμὸς οὐδὲ λῆρος, οὐδ' ὑφήρπασεν·
ἀλλ' εὐθὺς ὡς βούλει σὺ χὣν βούλει τρόπον.
ἐξῆλθες· οἰμώζειν λέγ', ἀλλοτρία 'στί σοι.

καὶ Ἀσπασία δὲ ἡ Σωκρατικὴ ἐνεπορεύετο πλήθη καλῶν γυναικῶν, καὶ ἐπλήθυνεν ἀπὸ τῶν ταύτης ἑταιρίδων ἡ Ἑλλάς, ὡς καὶ ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης παρασημαί-
570 νεται, λέγων [τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον] ὅτι Περικλῆς διὰ τὸν Ἀσπασίας ἔρωτα καὶ τὰς ἁρπασθείσας ἀπ' αὐτῆς θεραπαίνας ὑπὸ Μεγαρέων ἀνερρίπισεν τὸ δεινόν (Ach. 524)·

πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάραδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνας δύο·
κἀκεῖθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
b Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.

26. τῶν οὖν μεγαλομίσθων ἑταιρῶν ἀποτρέπω σε, γραμματικώτατε, διότι

1 τούτους δ' K 3 τότε (pro τοι) Mein, fort. στῆσαι ⟨σε⟩ πριάμενον γυναῖκας 7 ἡ θύρα ἔσται A: corr. Bentl 9 ὑφήρπασεν suspectum 10 σὺ χὣν Bentl: συχνὸν A 11 'στί Grot: τι A 13 τῶν ἀπὸ ταύτης Schw 15 inclusa del. Mein 17 ἀνερρίπησεν A: corr. Mus, post hoc iterum ὑπὸ Μεγαρέων A 23 ἀρχὴ A

τὰς μὲν ἄλλας ἔστιν αὐλούσας ἰδεῖν
αὐλητρίδας πάσας Ἀπόλλωνος νόμον,
. . . . Διὸς νόμον·
αὗται δὲ μόνον αὐλοῦσιν Ἱέρακος νόμον,

Ἐπικράτης φησὶν ἐν Ἀντιλαΐδι (II 282 K), ἐν ᾧ δράματι καὶ περὶ τῆς πολυθρυλήτου Λαΐδος τάδε λέγει (ib.)·

αὕτη δὲ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις,
τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν
μόνον, πεπονθέναι δὲ ταὐτά μοι δοκεῖ
τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι c
ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγὼς
μετέωρ' ἀναρπάζοντες ὑπὸ τῆς ἰσχύος·
ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη, τότε ⟨θεῶν⟩
ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι πεινῶντες κακῶς·
κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.
καὶ Λαῒς ⟨οὖν⟩ ὀρθῶς νομίζοιτ' ἂν τέρας.
αὕτη γὰρ ὁπότ' ἦν ⟨μὲν⟩ νεοττὸς καὶ νέα,
ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη,
εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἄν·
ἐπεὶ δὲ δολιχὸν τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει d
τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος,
ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾷόν ἐστιν ἢ πτύσαι·
ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
δέχεται δὲ καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον,
προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον·
οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν ὥστ', ὦ φίλτατε,
τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει.

3 ⟨Ἑρμοῦ νόμον, Πανὸς νόμον⟩ suppl. Cobet 7 αὐτὴ Schw 9 ταῦτά μοι A: corr. E 12 ἀναρπάσαντες E ὑπὸ Pors: ἀπὸ AE 13 suppl. Mein 16 οὖν add. K e versu insequenti 17 αὕτη γὰρ οὖν ὁπότ' ἦν νεοττὸς AE: corr. Pors 22 ἢ Herw: καὶ AE 23 πιομένη corruptum 26 φίλταται A: corr. E

μνημονεύει δὲ τῆς Λαίδος καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ ἄλλας ἑταίρας αὐτῇ συγκαταλέγει διὰ τούτων (ib. 138)·

e τὴν ἐκ Κορίνθου Λαίδ' οἶσθα; Β. πῶς γὰρ οὔ;
τὴν ἡμετέρειόν ⟨γ'⟩. Α. ἦν ἐκείνη τις φίλη
Ἄντεια. Β. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον.
Α. νὴ τὸν Δί', ἤνθει τότε Λαγίσκ', ἤνθει τότε
καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή,
ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὤκιμον λαμπρὰ πάνυ.

27. ταῦτά σοι παραινεῖν ἔχω, ἑταῖρε Μυρτίλε. καὶ κατὰ τὴν Φιλεταίρου Κυνηγίδα (ib. 232)

f παῦσαι γέρων ὢν τοὺς τρόπους. οὐκ οἶσθ' ὅτι
οὔκ ἐστιν ἥδιστον ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα,
ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον.

ἢ ἥδιστόν ἐστί σοι, ὡς ἐν Μαραθωνίοις φησὶ Τιμοκλῆς (ib. 461),

ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ
χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι. βαβαί,
ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες.
τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν δέ τι
571 ἀγωνιᾶσαι καὶ ῥαπισθῆναί τε καὶ
πληγὰς λαβεῖν ἁπαλαῖσι χερσίν· ἡδύ γε
νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον.'

ἔτι πολλὰ τοῦ Κυνούλκου θέλοντος λέγειν καὶ τοῦ Μάγνου ἐπιραπίσαι βουληθέντος αὐτὸν εἰς τιμὴν τοῦ

5 ἡμετέρειον Abresch: ημεριον A γ' add. K φίλη Mus: φιαλη A 7 λαγίσκη· ἦν δὲ τότε A: corr. K 9 λαμπρὸν A: corr. Dobr 13 ἥδιστόν ἐστιν ἀποθανεῖν (deleto οὐκ) Toup, quae sine dubio Philetaeri verba fuerunt, sed Cynulcus haec ad suam mentem mutavit 17 ὅσον Iac: θεὸν A 19 corruptus, ὁ χρώς Wilam, τὸ πνεῦμα Mein 21 τε Iac: γε A

Μυρτίλου, φθάσας ὁ Μυρτίλος (διήχθρευεν γὰρ τῷ Σύρῳ) ἔφη·

'οὐχ ὧδ' ἐμόγησαν
ἐλπίδες ὥστ' ἐχθρῶν συμμαχίαν καλέσαι,

φησὶν ὁ Καλλίμαχος (fr. 134 Sch). οὐ γὰρ αὐτάρκεις ἡμεῖς ἀμύνασθαι, ὦ Κύνουλκε;

ὡς σκαιὸς εἶ κἄγροικος αἰσχροεπῶν· ἔα,
ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶσσαν φορεῖς, b

κατὰ τὴν Ἐφίππου Φιλύραν (II 263 K). δοκεῖς γάρ μοι ἐκείνων εἷς εἶναι

οὓς ἐδίδαξαν ἀριστερὰ γράμματα Μοῦσαι,

ὥς τις ἔφη τῶν παρῳδῶν (inc. fr. 4 Br). 28. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες σύσσιτοι, οὐ κατὰ τὰς Μεταγένους Αὔρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαμμάκυθον (I 705 K)

ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας
ὡραίας πρότερον, νῦν δ' οὐχ ὑμῖν ἀγορεύω
ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα
ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν,

ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντως ἑταιρῶν τὸν λόγον πεποίημαι, c τουτέστιν τῶν φιλίαν ἄδολον συντηρεῖν δυναμένων, ἃς ὁ Κύνουλκος τολμᾷ λοιδορεῖν, ⟨τὰς⟩ μόνας τῶν ἄλλων γυναικῶν τῷ τῆς φιλίας ὀνόματι προσηγορευμένας [ἢ] ἀπὸ τῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καλουμένης Ἑταίρας [τῆς] Ἀφροδίτης. περὶ ἧς φησιν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν (FHG I 431) οὕτως. 'Ἑταίραν δὲ τὴν Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶν φίλας.' καλοῦσι

4 lege συμμαχίην 7. 8 ἔα, ἐπαρίστερ' Di: εαπαριστερα A 16 δ' αὖθ' Bergk recte, sed mutavit Myrtilus ad suam mentem 21 τὰς add. K, hinc omnia usque ad capitis finem Apollodori esse coni. Wilam 23 ἢ del. K 24 τῆς del. K 26 fort. Ἑταίραν δὲ Ἀφροδίτην

d γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ *Σαπφώ* (fr. 11 B[4])·

τάδε νῦν ἑταίραις
ταῖς ἐμαῖσι τερπνὰ καλῶς ἀείσω.

καὶ ἔτι (fr. 31)·

Λατὼ καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταῖραι.

καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας καὶ τὸ ἐπὶ συνουσίαις μισθαρνεῖν ἑταιρεῖν, οὐκ ἔτι πρὸς τὸ ἔτυμον ἀναφέροντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον, καθὸ δὴ καὶ *Μένανδρος* ἐν Παρακαταθήκῃ ἀπὸ τῶν ἑταιρῶν τοὺς ἑταίρους διαστέλλων φησί (III 110 K)·

e πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων γὰρ
⟨. . . ἀλλ' ἑταιρῶν⟩· ταὐτὰ δ' ὄντα γράμματα
τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσχημον ποιεῖ.

29. περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν *Ἔφιππος* ἐν Ἐμπολῇ τάδε φησίν (II 254 K)·

ἔπειτά γ' εἰσίοντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ὑμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως·
ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
f χανοῦσ' ὁμοίως· ἦς ἐπαρεμυθήσατο
ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως τ' ἀφεῖλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἵλεων.

Εὔβουλος δ' ἐν Καμπυλίωνι κοσμίαν ἑταίραν παράγων φησίν (II 178)·

5 ἐμαῖς A: corr. Seidler   13 Παρμένων (pro γὰρ) Mein 14 μὰ Δί', ἀλλ' ἑταιρῶν suppl. Zedelius ταυτα A: corr. Cas 15 εὔσημον A: corr. Schw, cf. v. 16   16 Ἔφιππος Cas coll. VIII p. 363 c: εὔσχημος A   19 ἡμῶν p. 363   19. 20 ἡδέως· ἐφίλησεν p. 363: ἢ κατεφίλησεν A   21 πολέμιος p. 363 22 χαννοῦσα A: corr. Mein, reliqua corrupta, v. ad p. 363 24 τὸ λοιπὸν A: corr. p. 363

ὡς δ' ἐδείπνει κοσμίως,
οὐχ ὥσπερ ἄλλαι τῶν πράσων ποιούμεναι
τολύπας ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν
ἀπέβρυκον αἰσχρῶς, ἀλλ' ἑκάστου μικρὸν ἂν 572
ἀπεγεύεθ' ὥσπερ παρθένος Μιλησία.

Ἀντιφάνης Ὑδρίᾳ (ib. 103)

οὗτος δ' ὃν λέγω
ἐν γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς
ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο,
ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν,
ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης,
ὄντως ἑταίρας. αἱ μὲν ἄλλαι τοὔνομα
βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως ὂν καλόν.

Ἀναξίλας Νεοττίδι (II 269 K)· b

ἐὰν δέ τις μέτρια καὶ λέγουσα . . . . . .
τοῖς δεομένοις τινων ὑπουργῇ πρὸς χάριν,
ἐκ τῆς ἑταιρείας ἑταίρα τοὔνομα
προσηγορεύθη. καὶ σὺ νῦν οὐχ ὡς λέγεις
πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις
ἐληλυθώς· ἆρ' ὡς ἀληθῶς ἐστι γοῦν
ἁπλῆ τις; B. ἀστεία μὲν οὖν, νὴ τὸν Δία.

30. ὁ δὲ ὑμέτερος φιλοσοφομειρακίσκος τοιοῦτος οἷον Ἄλεξις ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ὕπνῳ παράγει (II 385 K)·

διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων c
ἑκάστοτ' ἐπεδείπνει μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δ' ἦν,
ἵνα μή τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν.

4. 5 ἂν ἀπεγεύεθ' Pierson: αναπετευε A 6 ὕδρα A: corr. Schw 8 ἐν Sauppe: ἐκ A 12 ἃ μὲν ἄλλοι A: corr. Mus 15 μέτρια λέγουσι (om. καὶ) E, fort. ἐὰν δέ τις καὶ μέτρι' ἔχουσα ⟨χρήματα⟩, et similiter Mein 16 fort. τοῖς δεομένοις τι τῶνδ' (vel τούτων) ὑπ. 17 ἑταιρίας AE: corr. Mein 20 versus vix integer 25 ἐπιδειπνεῖ A: corr. Bothe

καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων Ἔφιππος ἐν Σαπφοῖ φησιν (ib. 262)·

ὅταν γὰρ ὢν νέος
ἀλλότριον εἰσελθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθῃ
ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον.

τὰ αὐτὰ εἴρηκεν καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ
d Τιμάρχου (75). 31. περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν καὶ Φιλέταιρος ἐν Κυνηγίδι τάδε φησίν (ib. 232)·

οὐκ ἐτὸς Ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

οἶδα δὲ καὶ ἑορτήν τιν' Ἑταιρίδεια ἀγομένην ἐν Μαγνησίᾳ οὐ διὰ τὰς ἑταίρας, ἀλλὰ δι' ἑτέραν αἰτίαν, ἧς μνημονεύει Ἡγήσανδρος ἐν Ὑπομνήμασι γράφων ὧδε (FHG IV 418)· 'τὴν τῶν Ἑταιριδείων ἑορτὴν συντελοῦσι Μάγνητες. ἱστοροῦσι δὲ πρῶτον Ἰάσονα τὸν Αἴσονος συναγαγόντα τοὺς Ἀργοναύτας Ἑταιρείῳ Διὶ θῦσαι
e καὶ τὴν ἑορτὴν Ἑταιρίδεια προσαγορεῦσαι. θύουσι δὲ καὶ οἱ Μακεδόνων βασιλεῖς τὰ Ἑταιρίδεια.' Πόρνης δὲ Ἀφροδίτης ἱερόν ἐστι παρὰ Ἀβυδηνοῖς, ὥς φησι Πάμφιλος· κατεχομένης γὰρ τῆς πόλεως δουλείᾳ τοὺς φρουροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ ποτε θύσαντας, ὡς ἱστορεῖ Νεάνθης ἐν τοῖς Μυθικοῖς (FHG III 9), καὶ μεθυσθέντας ἑταίρας πλείονας προσλαβεῖν, ὧν μίαν κατακοιμηθέντας αὐτοὺς ἰδοῦσαν ἀνελομένην τὰς κλεῖς καὶ

4 graviter corruptus, velut ἀλλότριον εἰσελθών τις οἶκον διαλάθῃ vel ἀλλότριον οἶκον τὸν πατέρ' εἰσελθὼν λάθῃ. cf. Aesch. Tim. 75 5 ἀσύμβολος Nauck 10 οὐκ ἐτὸς ἐτὸς A, cf. p. 559a 12 τιν' K: τὴν A om. E ἑταιρίδια E 15 ἑταιρίδων A: corr. Cas 18 ἑταιρείδια superscr. ϊ E 23 κλεάνθης A: corr. Mueller 24 πλείους προσελάβοντο (mutata structura) E

τὸ τεῖχος ὑπερβᾶσαν ἀπαγγεῖλαι τοῖς Ἀβυδηνοῖς. τοὺς f
δ' αὐτίκα μεθ' ὅπλων ἀφικομένους ἀνελεῖν μὲν τοὺς φύλακας, κρατήσαντας δὲ τῶν τειχῶν καὶ γενομένους ἐγκρατεῖς τῆς ἐλευθερίας χαριστήρια τῇ πόρνῃ ἀποδιδόντας Ἀφροδίτης Πόρνης ναὸν ἱδρύσασθαι. Ἄλεξις δ' ὁ Σάμιος ἐν δευτέρῳ Ὥρων Σαμιακῶν (FHG IV 299) 'τὴν ἐν Σάμῳ Ἀφροδίτην, ἣν οἳ μὲν ἐν καλάμοις καλοῦσιν, οἳ δὲ ἐν ἕλει, Ἀττικαί, φησίν, ἑταῖραι ἱδρύσαντο αἱ συνακολουθήσασαι Περικλεῖ ὅτε ἐπολιόρκει τὴν Σάμον, ἐργασάμεναι ἱκανῶς ἀπὸ τῆς ὥρας.' Εὐάλ- 573
κης δ' ἐν τοῖς Ἐφεσιακοῖς (FHG IV 406) καὶ ἐν Ἐφέσῳ φησὶν ἱερὰ ἱδρῦσθαι Ἑταίρᾳ Ἀφροδίτῃ. Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν (FHG II 314) 'Γύγης, φησίν, ὁ Λυδῶν βασιλεὺς οὐ μόνον περὶ ζῶσαν τὴν ἐρωμένην περιβόητος γέγονεν, ἐγχειρίσας αὑτόν τε καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκείνῃ πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τελευτησάσης συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς χώρας Λυδοὺς πάντας ἔχωσε μὲν [Λυδίας] τὸ νῦν ἔτι καλούμενον τῆς Ἑταίρας μνῆμα, εἰς ὕψος ἄρας . . . ὥστε περιοδεύοντος αὐτοῦ τὴν ἐντὸς τοῦ Τμώλου χώραν, οὗ ἂν ἐπιστραφεὶς τύχῃ, καθορᾶν τὸ b
μνῆμα καὶ πᾶσι τοῖς τὴν Λυδίαν οἰκοῦσιν ἄποπτον εἶναι.' Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκε, φησί (122)· 'τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιστὴν

6 ὅρων A: corr. Schw 12 ἱερὸν Wilam 15 περισσότατος γέγονεν vel ⟨τῇ σπουδῇ⟩ περιβόητος γέγονεν K 17 δούλους πάντας Mein, contra Clearchi mentem Λυδίας glossam (ad τῆς χώρας) del. K 19 hiatum not. Mein, τοσοῦτον suppl. K περιοδεύων τε αὐτὸς Herw 20 τύχοι A: corr. E, nisi praestat ἂν delere 25 θεραπείας Dem: παλλακείας A

ἔχειν.' 32. καταλέξω δέ σοι, Κύνουλκε, Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν *Αἰσχύλου* . . . περὶ ἑταιρῶν, c ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς καλῆς Κορίνθου, ἐπειδή μοι τὴν αὐτόθι σοφιστείαν ὠνείδισας. νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ *Χαμαιλέων* ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Πινδάρου (fr. 16 Koepke), ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ *Θεόπομπος* ἱστορεῖ d (FHG I 306) καὶ *Τίμαιος* ἐν τῇ ἑβδόμῃ (ib. 204), αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι εὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών. διὸ καὶ *Σιμωνίδης* ἀναθέντων τῶν Κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἑταίρας ἰδίᾳ γραψάντων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκετείαν καὶ ὕστερον παρούσας συνέθηκε τόδε τὸ ἐπίγραμμα (137 B[4])·

αἵδ' ὑπὲρ Ἑλλήνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητᾶν
ἔσταθεν εὔχεσθαι Κύπριδι δαιμονίᾳ·
e οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Πέρσαις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ τελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τὴν δέησιν ἀπάξειν αὐτῇ καὶ τὰς ἑταίρας. 33. ὑπάρχοντος οὖν τοῦ τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας εὔξατο

2 τὸν Αἰσχύλου ⟨Ἀγαμέμνονα⟩ Mein coll. Aesch. Ag. 829. 916 8 τὰς om. E 18 παρούσας scil. ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς vel ἐπὶ ταῖς θυσίαις, quod fortasse addendum 19 πολινταν A 20 ἄνθεσαν non recte Preger δαμοσίᾳ Lobeck 21 τοξηφόροισιν A 24 et 27 ἐπάξειν Schw

τῇ θεῷ νικήσας. Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή (Ol. 13) ‘τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων οἶκον,’ ὕστερον δὲ καὶ σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ᾀσθέν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἳ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν. διόπερ ἔφη (fr. 122 B[4])· f

ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις 574
ἐπήγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.

ἤρξατο δ' οὕτως τοῦ μέλους·

πολύξεναι νεάνιδες ἀμφίπολοι
Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ,
αἵτε τὰς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη
θυμιᾶτε, πολλάκι ματέρ' Ἐρώτων οὐράνιαι πτάμεναι
νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν·
ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας ἔπορεν,
ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ⟨ἐν⟩ εὐναῖς
μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.
σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.

ἀρξάμενος δ' οὕτως ἑξῆς φησιν·

ἀλλὰ θαυμάζω τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ b

9 κόραν et ἑκατονγύιον A: corr. Cas ξενοφῶν Mus: ξενοφόων A, unde aliud quid fuisse conicias τελείαις A: corr. Boeckh 11 τοῦ τέλους A: corr. Cas 12 πολυξειναι A: corr. Boeckh 14 διαιτε τασχειρας λιβάνου A: corr. Tittmann e Zonara p. 1307 δάκρη Bergk coll. Cram. anecd. Ox. I 121, 1: δάκρυα A 15 θυμιᾶτε Tittmann e Zonara l. s: τε ἡμῖν A πολλάκις ματέρας A: corr. Boeckh οὐρανίαϊπτάμεναι A: corr. K 16 νοήματι A: corr. Herm 17 ἄνευθ' ἐπαγορίας Mein et Bergk 18 ἐν add. Boeckh 19 μαλθακωρας A: corr. Boeckh 20 παγκαλον A: corr. Boeckh 21 δ' K: θ' A 22 Ἰσθμοῦ Cas: ὁμοῦ A

δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολιοῦ,
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί.

δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα. πιστεύων δέ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς αὑτῷ πεποίηκεν εὐθέως·

ἐδιδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ.

ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν αὐτόθι αἱ ἑταῖραι, Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ φησίν (II 389 K)·

Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις,
c ἕτερα δὲ χωρίς ἐστι ταῖς ἐλευθέραις.
ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος
ἐστὶν νόμος τε τὰς ἑταίρας ἐνθάδε
5 ⟨μεθύειν⟩ μεθ' ἡμῶν.

34. ἐν δὲ Λακεδαίμονι, ὥς φησι Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι Ἀναθημάτων (fr. 18 Pr), εἰκών ἐστι τῆς διαβοήτου ἑταίρας Κοττίνας, ἥν φησιν καὶ βοῦν ἀναθεῖναι χαλκῆν. γράφων οὕτως· 'καὶ τὸ Κοττίνας δὲ τῆς ἑταίρας εἰκόνιον, ἧς διὰ τὴν d ἐπιφάνειαν οἴκημά τι λέγεται καὶ νῦν ἐγγυτάτω τῆς Κολώνης, ἵνα τὸ Διονύσιόν ἐστιν, ἐπιφανὲς καὶ πολλοῖς ἐγνωσμένον τῶν ἐν τῇ πόλει. ἀνάθημα δ' αὐτῆς ἐστιν ὑπὲρ τὸ τῆς Χαλκιοίκου βοίδιόν τι χαλκοῦν καὶ τὸ προειρημένον εἰκόνιον.' Ἀλκιβιάδης δὲ ὁ καλός, ἐφ' οὗ τις τῶν κωμικῶν ἔφη (fr. ad. 3 K)·

Ἀλκιβιάδην τὸν ἁβρόν, ὦ γῆ καὶ θεοί,
ὃν ἡ Λακεδαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν,

⟨ὁ⟩ ὑπὸ τῆς Ἄγιδος ἀγαπώμενος γυναικὸς ἐπὶ τὰς τῶν

1 τοιόνδε A: corr. Schw 6 ἐδείξαμεν Hecker καθαρᾷ Cas: κιθάραι A, καθαρὸν Mein 9 fort. ἄγει ⟨μὲν⟩ 13 suppl. Pors 21 fort. ἀναθήματα δ' 22 τὸ τῆς Χαλκιοίκου i. e. ἄγαλμα fort. βοίδιόν τε 27 ὁ add. K

ἑταιρίδων θύρας ἐκώμαζεν, ἀπολιπὼν τὰς Λακαίνας e καὶ τὰς Ἀττικάς. Μεδοντίδος γοῦν τῆς Ἀβυδηνῆς ἐξ ἀκοῆς ἐρασθεὶς ἔστερξε καὶ πλεύσας εἰς Ἑλλήσποντον σὺν Ἀξιόχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ὥρας ἐραστής, ὥς φησιν Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ (fr. 8 Tur), καὶ ταύτης ἐκοινώνησεν αὐτῷ. καὶ ἑτέρας δὲ δύο ἑταίρας περιήγετο αἰεὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, Δαμασάνδραν τὴν Λαΐδος τῆς νεωτέρας μητέρα καὶ Θεοδότην· ὑφ' ἧς καὶ ἀποθανὼν ἐκηδεύθη ἐν Μελίσσῃ κώμῃ τῆς Φρυγίας, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου. εἴδομεν δὲ καὶ f ἡμεῖς τὸ ἐν Μελίσσῃ τοῦ Ἀλκιβιάδου μνῆμα ἐκ Συννάδων εἰς Μητρόπολιν ἀφικνούμενοι· ἐφ' ᾧ καὶ κατ' ἔτος θύεται βοῦς, διακελευσαμένου τοῦτο τοῦ πάντα ἀρίστου Ἀδριανοῦ βασιλέως· ὃς καὶ ἀνέστησεν ἐπὶ τῷ μνήματι Παρίου λίθου εἰκόνα τὸν Ἀλκιβιάδην. 35. οὐ 575 χρὴ δὲ θαυμάζειν εἰ ἐξ ἀκοῆς τινες ἠράσθησάν τινων, ὁπότε Χάρης ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν τῶν περὶ Ἀλέξανδρόν φησιν ὀνείρατι θεασαμένους τινὰς οὓς μὴ πρότερον εἶδον ἐρασθῆναι αὐτῶν· γράφει δὲ οὕτως (scr. Al. M. p. 119)· "Ὑστάσπῃ νεώτερος ἦν ἀδελφὸς Ζαριάδρης, περὶ ὧν λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι ὅτι ἐξ Ἀφροδίτης καὶ Ἀδώνιδος ἐγεννήθησαν. ἐκυρίευσεν δὲ ὁ μὲν Ὑστάσπης Μηδίας καὶ τῆς ὑποκάτω χώρας, ὁ δὲ Ζαριάδρης τῆς ὑπεράνω Κασπίων πυλῶν μέχρι b τοῦ Τανάιδος. τῶν δὲ ἐπέκεινα τοῦ Τανάιδος Ὁμάρτῃ βασιλεῖ Μαραθῶν θυγάτηρ ἦν ὄνομα Ὀδάτις· περὶ

2sqq cf. XII p. 534f   7 ἐπήγετο AE: corr. Mein   9 μελίσσης A: corr. E, cf. Steph. B. s. v   12 ἐφ' ᾧ K: ἐν ᾧ AE   17 τῶι δεκάτωι A: corr. K   19 fort τούτων   24 τῆς K: τῶν AE   25 fort. τῷ δὲ ἐπέκεινα   ομαρτη A, ὁμάρτην p. 268, 7 ὁμάρτης ib. 11 (cf. ad p. 268, 8)   26 Σαρματῶν Holsten   όδατις A, οδατις p. 268, 5, οδατιν p. 269 4 et 11, ὀδάτι ib. 6, ὀδάτιν p. 268, 14, ὀδάτι ib. 16, ὀδάτιν p. 269, 19

ἧς ἐν ταῖς ἱστορίαις γέγραπται ὡς ἄρα κατὰ τὸν ὕπνον
ἰδοῦσα τὸν Ζαριάδρην ἐρασθείη, τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο
κἀκείνῳ πάθος συμπεσεῖν πρὸς αὐτήν. διετέλουν οὖν
ἀλλήλων ἐπιθυμοῦντες διὰ τὴν κατὰ τὸν ὕπνον φαν-
τασίαν. ἦν δὲ ἡ Ὀδάτις καλλίστη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν
γυναικῶν, καὶ ὁ Ζαριάδρης δὲ ἦν καλός. πέμποντος
οὖν τοῦ Ζαριάδρου πρὸς τὸν Ὁμάρτην καὶ φιλοτιμου-
c μένου γῆμαι τὴν ἄνθρωπον, οὐ συνετίθετο ὁ Ὁμάρτης
διὰ τὸ εἶναι ἀρρένων παίδων ἔρημος· ἤθελεν γὰρ αὐτὴν
δοῦναι ἑνὶ τῶν περὶ αὐτὸν οἰκείων. καὶ μετ' οὐ πολὺν
χρόνον ὁ Ὁμάρτης συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας
δυνάστας καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς ἐποιεῖτο τοὺς γά-
μους, οὐ προειπὼν ὅτῳ μέλλοι διδόναι τὴν θυγατέρα.
ἀκμαζούσης οὖν τῆς μέθης εἰσκαλέσας τὴν Ὀδάτιν ὁ
πατὴρ εἰς τὸ συμπόσιον εἶπεν ἀκουόντων τῶν συνδεί-
πνων· 'ἡμεῖς, ὦ θύγατερ Ὀδάτι, νῦν ποιούμεθα τοὺς
d σοὺς γάμους. περιβλέψασα οὖν καὶ θεωρήσασα πάντας
λαβοῦσα χρυσῆν φιάλην καὶ πληρώσασα δὸς ᾧ θέλεις
[γαμηθῆναι]· τούτου γὰρ κεκλήσῃ γυνή.' κἀκείνη περι-
βλέψασα πάντας ἀπῄει δακρύουσα, ποθοῦσα τὸν Ζα-
ριάδρην ἰδεῖν· ἐπεστάλκει γὰρ αὐτῷ ὅτι μέλλουσιν οἱ
γάμοι συντελεῖσθαι. ὁ δὲ στρατοπεδεύων ἐπὶ τοῦ Τα-
νάιδος [καὶ] διαλαθὼν τὴν στρατοπεδείαν διέβη μετὰ
μόνου τοῦ ἁρματηλάτου καὶ νυκτὸς ὁρμήσας ἐπὶ τοῦ
ἅρματος διῆλθεν διὰ γῆς πολλῆς, διώξας περὶ τοὺς ὀκτα-
e κοσίους σταδίους. πλησίον δὲ τῆς κώμης γενόμενος ἐν

3 οὖν K: γοῦν A   8 ὁ ἀμάρτης A, fort. ὁ Ὁμάρτης· διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἀρρ. π. ἔρημος ἤθελεν αὐτὴν, inter διὰ et αὐτὴν litterae xxxv interiectae   16 Ὀδάτι om. E fort. recte   19 glossam del. K   23 καὶ om. E   στρατοπεδείαν i. e. φυλακήν, ut videtur   24 fort. νυκτὸς καὶ   25 γῆς πολλῆς K: τῆς πόλεως AE

ᾗ τοὺς γάμους συνετέλουν καὶ καταλιπὼν ἔν τινι τόπῳ αὐτῷ ἅρματι τὸν ἁρματηλάτην προῆγεν ἐνδεδυκὼς στολὴν Σκυθικήν. καὶ παρελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἰδὼν τὴν Ὀδάτιν ἑστηκυῖαν πρὸ τοῦ κυλικείου καὶ δακρύουσαν κιρνᾶσάν τε βραδέως τὴν φιάλην εἶπεν πλησίον στὰς παρ᾽ αὐτήν· ‘ὦ Ὀδάτι, πάρειμι δή σοι καθάπερ ἠξίωσας, ἐγὼ Ζαριάδρης.’ ἡ δὲ κατανοήσασα ξένον ἄνδρα καὶ καλὸν καὶ ὅμοιον τῷ κατὰ τὸν ὕπνον ἑωραμένῳ περιχαρὴς γενομένη δίδωσιν αὐτῷ τὴν φιάλην· f καὶ ὃς ἁρπάσας αὐτὴν ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸ ἅρμα καὶ ἔφυγεν ἔχων τὴν Ὀδάτιν. οἱ δὲ παῖδες καὶ αἱ θεράπαιναι συνειδυῖαι τὸν ἔρωτα κατεσιώπησαν καὶ κελεύοντος τοῦ πατρὸς λαλεῖν οὐκ ἔφασαν εἰδέναι ὅπου πεπόρευται. μνημονεύεται δὲ ὁ ἔρως οὗτος παρὰ τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσι βαρβάροις καὶ περισσῶς ἐστι ζηλωτός, καὶ τὸν μῦθον τοῦτον ζωγραφοῦσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς βασιλείοις, ἔτι δὲ ταῖς ἰδιωτικαῖς οἰκίαις· καὶ ταῖς ἑαυτῶν θυγατράσιν οἱ πολλοὶ τῶν δυναστῶν ὄνομα τίθενται Ὀδάτιν.’ 36. τὸ ὅμοιον ἱστορεῖ γενέσθαι καὶ 576 Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν Πολιτείᾳ γράφων οὕτως (fr. 503 R)· ‘Φωκαεῖς οἱ ἐν Ἰωνίᾳ ἐμπορίᾳ χρώμενοι ἔκτισαν Μασσαλίαν. Εὔξενος δὲ ὁ Φωκαεὺς Νάνῳ τῷ βασιλεῖ (τοῦτο δ᾽ ἦν αὐτῷ ὄνομα) ἦν ξένος. οὗτος ὁ Νάνος ἐπιτελῶν γάμους τῆς θυγατρὸς κατὰ τύχην παραγενόμενον τὸν Εὔξενον παρακέκληκεν ἐπὶ τὴν θοίνην. ὁ δὲ γάμος ἐγίγνετο τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον· ἔδει μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσελθοῦσαν τὴν παῖδα φιάλην κεκε-

4 κυλικίου A: corr. E 13 λαλεῖν K: καλεῖν A ὅποι Mein 21—23 Aristotelis verba mutilata 21 ἐμπορείαι A: corr. Mus, cf. Plut. Sol. 2 22 νάννῳ E, cf. Iustin. 43, 3, 8 25 potius παρεκάλεσεν 26 τὸν add. Mus

b ρασμένην ᾧ βούλοιτο δοῦναι τῶν παρόντων μνηστήρων· ᾧ δὲ δοίη, τοῦτον εἶναι νυμφίον. ἡ δὲ παῖς εἰσελθοῦσα δίδωσιν εἴτε ἀπὸ τύχης εἴτε καὶ δι᾽ ἄλλην τινὰ αἰτίαν τῷ Εὐξένῳ· ὄνομα δ᾽ ἦν τῇ παιδὶ Πέττα. τούτου δὲ συμπεσόντος καὶ τοῦ πατρὸς ἀξιοῦντος ὡς κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως ἔχειν αὐτήν, ἔλαβεν ὁ Εὔξενος γυναῖκα καὶ συνῴκει μεταθέμενος τοὔνομα Ἀριστοξένην. καὶ ἔστι γένος ἐν Μασσαλίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου μέχρι νῦν Πρωτιάδαι καλούμενον· Πρῶτις γὰρ ἐγένετο υἱὸς Εὐξένου καὶ τῆς Ἀριστοξένης.᾽

c 37. Θεμιστοκλῆς τε, ὥς φησιν Ἰδομενεύς (FHG II 491), οὐχ ἅρμα ζευξάμενος ἑταιρῶν πληθούσης ἀγορᾶς εἰσήλασεν εἰς τὸ ἄστυ; ἦσαν δ᾽ αὗται Λάμια καὶ Σκιώνη καὶ Σατύρα καὶ Νάννιον. οὐ καὶ αὐτὸς Θεμιστοκλῆς ἐξ ἑταίρας ἦν γεγεννημένος ὄνομα Ἀβροτόνου; ὡς Ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Ἐνδόξων Ἀνδρῶν συγγράμματι (FHG IV 300)·

Ἀβρότονον Θρήισσα γυνὴ γένος· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἕλλησίν φασι Θεμιστοκλέα.

d Νεάνθης δ᾽ ὁ Κυζικηνὸς ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τῶν Ἑλληνικῶν Ἱστοριῶν (FHG III 3) Εὐτέρπης αὐτόν εἶναί φησιν υἱόν. Κῦρος δὲ ὁ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπιστρατεύσας οὐχὶ ἑταίραν οὖσαν τὴν Φωκαΐδα τὴν σοφωτάτην ⟨καὶ⟩ καλλίστην γενομένην εἶχε συστρατευομένην;

2 νυμφίον Mus: νῦν   4 fort. Γέπτα; *Gyptis* apud Iustinum, ubi *Geptis* Gutschmid   6 ἔχειν αὐτὴν γυναῖκα, ἔλαβεν ὁ Εὔξ. καὶ Wilam, fort. δεχόμενος αὐτὴν ἔλαβεν   9 potius Πρωτίας   10 τῆς del. Mus   11 Θεμιστοκλῆς δὲ Schw, coniungenda haec cum Alcibiadis amoribus (cap. 34), quibus aperto consilio Zariadris et Euxeni historiolae interpositae sunt, cf. ἐξ ἀκοῆς p. 574e et 575a   15 γεγεννημένος ὄνομα Ἀβροτόνου A 15. 16 Ἀμφικτύων E   19 φημὶ Plut. Them. 1 et AP 7, 306   20 Neanthes ad Phaeniae fidem, cf. Plut. l. s   24 καὶ add. Cas

ἣν Ζηνοφάνης φησὶ πρότερον Μιλτὼ καλουμένην Ἀσπασίαν μετονομασθῆναι. συνηκολούθει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ Μιλησία παλλακίς. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος οὐ Θαΐδα εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Ἀττικὴν ἑταίραν; περὶ ἧς φησι Κλείταρχος (scr. Al. M. p. 77) ὡς αἰτίας γενομένης τοῦ e
ἐμπρησθῆναι τὰ ἐν Περσεπόλει βασίλεια. αὕτη δὲ ἡ Θαῒς [καὶ] μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον καὶ Πτολεμαίῳ ἐγαμήθη τῷ πρώτῳ βασιλεύσαντι Αἰγύπτου καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τέκνον Λεοντίσκον καὶ Λάγον, θυγατέρα δὲ Εἰρήνην, ἣν ἔγημεν Εὔνοστος ὁ Σόλων τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλεύς. καὶ ὁ δεύτερος δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς, Φιλάδελφος δ' ἐπίκλην, ὡς ἱστορεῖ ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ὑπομνημάτων (FHG III 186), πλείστας ἔσχεν ἐρωμένας, Διδύμην μὲν μίαν τῶν ἐπιχωρίων γυναικῶν μάλ' εὐπρεπεστάτην τὴν ὄψιν f
καὶ Βιλιστίχην, ἔτι δὲ Ἀγαθόκλειαν καὶ Στρατονίκην, ἧς τὸ μέγα μνημεῖον ὑπῆρχεν ἐπὶ τῇ πρὸς Ἐλευσῖνι θαλάσσῃ, καὶ Μύρτιον καὶ ἄλλας δὲ πλείστας, ἐπιρρεπέστερος ὢν πρὸς ἀφροδίσια. Πολύβιος δὲ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν (c. 11, 2 Hu) Κλεινοῦς φησι τῆς οἰνοχοούσης αὐτῷ εἰκόνας πολλὰς ἀνακεῖσθαι κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μονοχίτωνας καὶ ῥυτὸν ἐχούσας ἐν ταῖς χερσίν. αἱ δὲ κάλλισται τῶν οἰκιῶν, φησίν, οὐ Μυρτίου καὶ Μνησίδος καὶ Ποθεινῆς προσαγορεύονται; καίτοι Μνησὶς μὲν ἦν αὐλητρὶς καὶ Ποθεινὴ . . ., Μύρτιον δὲ μία τῶν ἀποδεδειγμένων καὶ κοινῶν δεικτηριάδων. τοῦ δὲ Φιλοπάτορος βασιλέως Πτολεμαίου

1 Ζηνοφάνης fort. ἐν τῷ Συγγενικῷ coll. X 424c, de ipsa re cf. Plut. Per. 24 3 ἡ Μιλησία Xen. anab. 1, 10, 3, ubi neque haec nec Phocaeensis puella nomen habet 7 καὶ om. E, del. K 9 τέκνον om. E, fort. ⟨. . . .⟩ τε καὶ 25 hiatum not. K, fort. ⟨ὀρχηστρίς⟩ 26. 27 δικτηριάδων A

577 οὐκ Ἀγαθόκλεια ἡ ἑταίρα ἐκράτει, ἡ καὶ πᾶσαν ἀνατρέψασα τὴν βασιλείαν; Εὔμαχος δὲ ὁ Νεαπολίτης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ Ἀννίβαν Ἱστοριῶν (FHG III 102) Ἱερώνυμόν φησι τὸν τυραννήσαντα Συρακοσίων ἀγαγέσθαι γυναῖκα ⟨μίαν⟩ τῶν ἐπ' οἰκήματος προεστηκυιῶν Πειθὼ ὄνομα καὶ ἀποδεῖξαι βασιλίδα. 38. Τιμόθεος δ' ὁ στρατηγήσας Ἀθηναίων ἐπιφανῶς ἑταίρας ἦν υἱὸς Θρᾴττης τὸ γένος, σεμνῆς δ' ἄλλως τοὺς τρόπους. μεταβάλλουσαι γὰρ αἱ τοιαῦται εἰς τὸ σῶφρον τῶν ἐπὶ
b τούτῳ σεμνυνομένων εἰσὶ βελτίους. ὁ δὲ Τιμόθεος καὶ σκωπτόμενός ποτε ὅτι τοιαύτης εἴη μητρὸς 'καὶ χάριν γε αὐτῇ, φησίν, οἶδα, ὅτι δι' αὐτὴν Κόνωνός εἰμι υἱός.' Φιλέταιρον δὲ τὸν Περγάμου καὶ τῆς Καινῆς ταύτης λεγομένης βασιλεύσαντα χώρας Βόας αὐλητρίδος ἑταίρας τὸ γένος ἀπὸ Παφλαγονίας υἱόν φησι γενέσθαι Καρύστιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (FHG IV 358). Ἀριστοφῶν δ' ὁ ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον
c εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη ὑπὸ Καλλιάδου τοῦ κωμικοῦ (I 699 K) ἐκ Χορηγίδος τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Καρύστιος ἐν τρίτῳ Ὑπομνημάτων (l. s. s.). Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς οὐ δαιμονίως ἤρα Λαμίας τῆς αὐλητρίδος, ἐξ ἧς ἔσχε καὶ θυγατέρα Φίλαν· τὴν δὲ Λάμιαν Πολέμων φησὶν ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν Σικυῶνι Ποικίλης Στοᾶς (fr. 14 Pr) θυγατέρα μὲν εἶναι Κλεάνορος Ἀθηναίου, κατασκευάσαι δὲ Σικυωνίοις
d τὴν προκειμένην στοάν. ἤρα δὲ καὶ Λεαίνης καὶ αὐτῆς ἑταίρας Ἀττικῆς ὁ Δημήτριος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων.

5 *μίαν* add. K 13 *τὸν περὶ γάμου* A: corr. Mus *Καινῆς*: estne haec Caenorum regio ab Attalo expugnata? Strab. XIII p. 724 14. 15 *ἑταίρας* fort. delendum 19 *ὑπὸ Καλλίου* Mein

39. *Μάχων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Χρείαις φησὶν οὕτως·*

ὑπερβολῇ δὲ τῆς Λεαίνης σχῆμά τι
περαινομένης εὖ παρά τε τῷ Δημητρίῳ
εὐημερούσης, φασὶ καὶ τὴν Λάμιαν
τὸν βασιλέ' εὐμελῶς κελητίσαι ποτὲ
ἐπαινεθῆναί θ'. ἣ δὲ τοῦτ' ἀπεκρίθη·
'πρὸς ταῦτα καὶ Λέαιναν, εἰ βούλει, κράτει (Eur. M. 1355).'

ἦν δὲ ἡ Λάμια σφόδρα εὔθικτος καὶ ἀστικὴ πρὸς τὰς ἀποκρίσεις, καθάπερ καὶ Γνάθαινα, περὶ ἧς ἐροῦμεν. e
πάλιν δὲ περὶ τῆς Λαμίας ὁ Μάχων οὕτω γράφει·

Δημήτριός ποθ' ὁ βασιλεὺς γένη μύρων
Λαμίᾳ παρὰ πότον παντοδαπῶν ἐπεδείκνυτο.
ἡ Λάμια δ' ἦν αὐλητρίς, ἧς σφόδρ' ἡδέως
σχεῖν φασι κνησθῆναί τε τὸν Δημήτριον.
ἀποδοκιμαζούσης δὲ πάντα καὶ πάνυ
κατεγχλιδώσης τῷ βασιλεῖ, νάρδον τινὰ
διένευσ' ἐνεγκεῖν εὐχερῆ, τῇ χειρί τε f
ταἰδοῖον ἀποτρίψας [καὶ] θιγὼν τοῖς δακτύλοις
'τουτί γε, Λάμια, φησίν, ὀσφράνθητι καὶ
εἴσει παρὰ τἄλλα διαφορὰν ὅσην ἔχει.'
κείνη δὲ γελάσασ' 'ἀλλὰ τοῦτ', ἔφη, τάλαν,
ὄζειν δοκεῖ μοι σαπρότατον πάντων πολύ.'

3 *σχήματι* A: corr. Iac 5 *φησὶ* A: corr. Schw Machonem scripsisse *Μανίαν* vidit Mein 6 *ποτὲ* om. A, additum ex E, ubi haec: *ἐπεί ποτε ἡδέως ταύτῃ ὁμιλήσοι* (sic) *ὁ Δημήτριος κελητίσας* (sic) *εἶπε* 7 *ὑπερεπαινεθῆναι* A: corr. Mein, in *ὑπερ* latet *ποτὲ* illud *τοιοῦτ' ἀπεκρίθη* olim Mein, fort. *τοῦτ' ἀπεκρίνατο* 9 *ἀττικὴ* AE: corr. Schw 14 *ἧς* Lennep: *ἡ* A 15 *σχεῖν* Schw: *ἔχειν* A *φασιν ἡσθῆναί τε* K 16 *δὲ* E: *τε* A 18 *δυσχερῆ* Mein, *εὐτελῆ* Dobr 19 *καὶ* del. Iac, sed requiro '*semine clam nardo admixto*' 21 *εἴσῃ* E 22 *ἐκείνη* AE: corr. Mus 23 *ὄζειν* Lennep: *νομίζειν* A om. E

Δημήτριος δ' εἶπ'· 'ἀλλὰ μήν, νὴ τοὺς θεούς,
ἀπὸ βαλάνου τοῦτ' ἐστί, Λάμια, βασιλικῆς.'

40. Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν ταῖς περὶ 578 τὸν Φιλοπάτορα Ἱστορίαις βασιλέων ἐρωμένας ἀναγράφων φησίν (FHG III 67)· 'Φιλίππου τοῦ Μακεδόνας αὐξήσαντος Φίλινναν τὴν ὀρχηστρίδα, ἐξ ἧς καὶ γεννῆσαι Ἀρριδαῖον τὸν μετ' Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντα, Δημητρίου δὲ τοῦ Πολιορκητοῦ μετὰ τὰς προειρημένας Μανίαν, Ἀντιγόνου δὲ Δημώ, ἐξ ἧς Ἀλκυονέα γεννηθῆναι, Σελεύκου δὲ τοῦ νεωτέρου Μύσταν καὶ Νῦσαν.' Ἡρακλείδης δὲ ὁ Λέμβος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (ib. 168) Δημώ φησιν ἐρωμένην γενέσθαι b τοῦ Δημητρίου· ᾗ ἐπιμανῆναι καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀντίγονον καὶ ἀποκτεῖναι Ὀξύθεμιν ὡς καὶ πολλὰ συνεξαμαρτάνοντα τῷ Δημητρίῳ, καὶ ὅτι ἀπέκτεινε τὰς τῆς Δημοῦς θεραπαίνας στρεβλῶν. 41. περὶ δὲ τοῦ εἰρημένου τῆς Μανίας ὀνόματος ὁ Μάχων τάδε φησίν·

ἴσως δ' ἂν ἀπορήσαι τις εὐλόγως θ' ἅμα
τῶν νῦν ἀκροατῶν, εἴ τις Ἀττικὴ γυνὴ
προσηγορεύετ' ἢ ἐνομίσθη Μανία.
αἰσχρὸν γὰρ ὄνομα Φρυγιακὸν γυναῖκ' ἔχειν,
c καὶ ταῦθ' ἑταίραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος,
μὴ τὴν Ἀθηναίων τι κωλῦσαι πόλιν,
ὑφ' ἧς ἅπαντές εἰσ' ἐπηνορθωμένοι.
τὸ μὲν οὖν ὑπάρχον εὐθέως ἐκ παιδίου
αὐτῇ Μέλιττ' ἦν ὄνομα. τῷ μεγέθει μὲν ⟨ἦν⟩
τῶν τότε γυναικῶν βραχύ τι καταδεεστέρα·

1 εἶπεν AE 5 τοῦ Μακεδόνος AE: corr. Madvig 18 intellege ἴσως τε καὶ εὐλόγως 23 η τὴν Ἀθ. τι κωλύσαι A ἢ τὴν Ἀθ. μὴ κωλύσαι E: corr. K, praeterea fort. γε pro τι 24 εἴσιν AE ἐπηνωρθωμένοι E 26 τῷ μὲν μεγέθει A τῷ μεγέθει E: corr. Di, qui ἦν addidit

φωνῇ δ' ὁμιλίᾳ τε κεχορηγημένη
πάνυ τ' εὐπρόσωπος οὖσα καὶ καταπληκτικὴ
πολλοὺς ἐραστὰς καὶ πολίτας καὶ ξένους
ἔχουσ' — ὅπου περὶ ⟨τῆς⟩ γυναικός τις λόγος d
γένοιτο, μανίαν τὴν Μέλιτταν ὡς καλὴν
ἔφασκον εἶναι, καὶ προσεξειργάζετο
αὐτὴ τὸ πλεῖον. ἡνίκα σκώψειε γάρ,
ῥημάτιον εὐθὺ τοῦτο 'μανίαν' ἀνεβόα,
αὐτή θ' ὅτ' ἐπαινοίη τιν' ἢ ψέγοι πάλιν,
ἐπ' ἀμφοτέρων προσέκειτο μανία τῶν λόγων.
διὸ τῆς μανίας τὸ ῥῆμ' ἐπεκτείνας δοκεῖ
καλέσαι τις αὐτὴν τῶν ἐραστῶν Μανίαν·
μᾶλλον τὸ πάρεργον ἐπεκράτησ' ἢ τοὔνομα. e
ἐδόκει δὲ λιθιᾶν, ὡς ἔοιχ', ἡ Μανία·
Γνάθαινα δ' εἰς τὰ στρώμαθ' ὅτι προίετο,
ἐνουθετήθη τοῦτό πως ὑπὸ Διφίλου.
μετὰ ταῦτα δ' ἡ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν
ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει 'τί τοῦτο, παῖ,
εἰ καὶ λίθον εἶχες;' ὑπολαβοῦσ' ἡ Μανία
'ἔδωκ' ἄν, ἵν' εἶχες, φήσ', ἀποψᾶσθαι, τάλαν.'

42. ὅτι δ' ἦν καὶ ἀστεία τις ἀποκρίνασθαι, τάδε περὶ αὐτῆς ὁ Μάχων ἀναγράφει· f

τῆς Μανίας ἤρα Λεοντίσκος ποτὲ
ὁ παγκρατιαστὴς καὶ συνεῖχ' αὐτὴν μόνος
γαμετῆς τρόπον γυναικός. ὑπὸ δ' Ἀντήνορος

2 *τ'* K: *δ'* A 4 *τῆς* add. Mein, sed dubito 7 *αυτη* A: corr. Schw *ἡνίκ' ἂν* A: corr. Mein *σκώπτοιτο* opinor 11 *τὸ ῥῆμ'* Mein: *ἐπίρρημ'* A 13 *τὸ πάρεργον ⟨δ'⟩* Mein *ἐπεκράτησεν ἢ* A 15 *δ'* K: *τε* AE *προίεται* AE: corr. K 16 *ἐνομοθετήθη* A: corr. Lobeck 19 *εἰ καὶ* E: *εἰ δὲ* A, cf. p. 584c 20 *εἶχες* K: *ἔχῃς* AE *φησ'* A

μοιχευομένην αἰσθόμενος αὐτὴν ὕστερον
σφόδρ' ἠγανάκτησ'. ἡ δὲ 'μηθέν, φησί, σοί,
ψυχή, μελέτω· μαθεῖν γὰρ αἰσθέσθαι θ' ἅμα
Ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυεῖν
579 πληγὴν ⟨παρὰ πληγὴν⟩ τί δύναταί ποτ' ἤθελον.'

αἰτουμένην λέγουσι τὴν πυγήν ποτε
ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μανίαν Δημητρίου
ἀνταξιῶσαι δωρεὰν καὐτόν τινα.
δόντος δ' ἐπιστρέψασα μετὰ μικρὸν λέγει
''Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι (Soph. El. 2).'

εἶναι δοκῶν αὐτόμολος ἄνθρωπος ξένος
καὶ παρεπιδημήσας Ἀθήνησίν ποτε
τὴν Μανίαν μετεπέμψαθ', ὅσον ᾔτησε δούς.
b εἰς τὸν ⟨πότον⟩ δ' ἦν συμπαρειληφώς τινας
ἐκ τῆς πόλεως τῶν ἐπιγελᾶν εἰθισμένων
ἅπαντα τοῖς τρέφουσιν αἰεὶ πρὸς χάριν·
βουλόμενος εἶναι γλαφυρὸς ἀστεῖός θ' ἅμα,
τῆς Μανίας ἄριστα παιζούσης σφόδρα
ἀνισταμένης τε πολλάκις, εἰς δασύποδα
αὐτὴν ἐπικροῦσαι βουλόμενος 'πρὸς τῶν θεῶν,
μειράκια, τί δοκεῖ τῶν ἀγρίων ὑμῖν ποτε
c ἐν τοῖς ὄρεσι τάχιστα θηρίον τρέχειν;
ἡ Μανία δ' 'αὐτόμολος, ὦ βέλτιστ',' ἔφη.
μετὰ ταῦτα δ' ὡς εἰσῆλθε πάλιν ἡ Μανία,
τὸν αὐτόμολον ἔσκωπτε ῥίψασπίν τ' ἔφη
αὐτὸν γεγονέναι προσβολῆς οὔσης ποτέ.
ὁ δὲ στρατιώτης ὑπό τι ⟨δὴ⟩ σκυθρωπάσας

1 *αἰσθανόμενος* A: corr. E 3 *ψυχῆι* A: corr. Mus 5 suppl. Dobr 8 fort. *καὐτήν* 10 *ἐκεῖνα* A 14 ⟨*πότον*⟩ *δ'* K, *δὲ* ⟨*πότον*⟩ suppl. Grot 19 *ἀνισταμένης δέ ποτε τάχιστ'* (scil. *ut iret quo saturi solent*) K 22 *θηρίων* E 27 *δὴ* add. Cas

ἀπέπεμψε ταύτην· διαλιποῦσα δ' ἡ ἑταίρα
'μηθὲν παρὰ τοῦτο, φησί, λυποῦ, φίλτατε·
οὐ γὰρ σὺ φεύγων ἀπέβαλες τὴν ἀσπίδα,
μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ὁ σοὶ χρήσας τότε.' d
ἐν συμποσίῳ δ', ὥς φασι, παρὰ τῇ Μανίᾳ
παρεδέξατ' αὐτὴν τῶν πονηρῶν τις πάνυ.
κᾆθ' ὡς ἐπηρώτησε 'πότερ' ἄνω θέλεις
ἐλθοῦσ' ἅμα βαλεῖν ἢ κάτω;' γελάσασ' 'ἄνω,
βέλτιστε, φησίν. ὑπό τι γὰρ δέδοικά σε,
μή μου προπεσούσης τοὐμπλόκιον ὑπεκτράγῃς.'

43. καὶ ἄλλων δὲ ἑταιρῶν ἀπομνημονεύματα ὁ Μάχων συνήγαγεν, ὧν οὐκ ἄκαιρόν ἐστιν κατὰ τὸ ἑξῆς μνημονεῦσαι. Γναθαίνης μὲν οὕτως· e

[παρὰ Γναθαίνῃ Δίφιλος πίνων ποτὲ
'ψυχρόν γ', ἔφη, τἀγγεῖον, ὦ Γνάθαιν', ἔχεις.'
'τῶν σῶν γάρ, εἶπεν, ἐπιμελῶς, ὦ Δίφιλε,
εἰς αὐτό γ' αἰεὶ δραμάτων ἐμβάλλομεν.']
πρὸς τὴν Γνάθαιναν Δίφιλος κληθείς ποτε
ἐπὶ δεῖπνον, ὡς λέγουσι, τοῖς Ἀφροδισίοις,
τιμώμενος μάλιστα τῶν ἐρωμένων
(ᾔδει δ' ὑπ' αὐτῆς ἐκτενῶς ἀγαπώμενος)
παρῆν ἔχων δύο Χῖα, Θάσια τέτταρα,
μύρον, στεφάνους, τραγήματ', ἔριφον, ταινίας,
ὄψον, μάγειρον, τὰ μετὰ ταῦτ' αὐλητρίδα.
καὶ τῶν ἐραστῶν Συριακοῦ τινος ξένου
πέμψαντος αὐτῇ χιόνα σαπέρδην θ' ἕνα,

1 ἀπεπέμψατ' αὐτήν· διαλιποῦσα δ' ἡμέραν K, ἐπεμέμψατ' αὐτήν· διαλιποῦσα δ' ἤρεμα Mein 7 καθὼς A: corr. Coraes, reliqua recte tradita: non de accubitu agitur, sed de concubitu 10 προσπεσούσης A: corr. Mus 14—17 spurios esse vidit Di 21 ᾔδει δ' K: ληθη A 26 θ' ἅμα Mein

αἰσχυνομένη τὰ δῶρα μή τις καταμάθῃ
φυλαττομένη τε πολὺ μάλιστα Δίφιλον,
μὴ δῷ δίκην μετὰ ταῦτα κωμῳδουμένη,
τὸ μὲν τάριχος εἶπε ταχέως ἀποφέρειν
πρὸς τοὺς σπανίζειν ὁμολογουμένους ἁλῶν,
τὴν χιόνα δ' εἰς τὸν ἄκρατον ἐνσεῖσαι λάθρᾳ·
580 τῷ παιδί τ' ἐπέταξ' ἐγχέανθ' ὅσον δέκα
κυάθους προσενεγκεῖν Διφίλῳ ποτήριον.
ὑπερηδέως δὲ τὴν κύλικ' ἐκπιὼν ἄφνω
καὶ τὸ παράδοξον καταπλαγεὶς ὁ Δίφιλος
'νὴ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεούς, ψυχρόν γ', ἔφη,
Γνάθαιν', ἔχεις τὸν λάκκον ὁμολογουμένως.'
ἡ δ' εἶπε 'τῶν σῶν δραμάτων γὰρ ἐπιμελῶς
εἰς αὐτὸν αἰεὶ τοὺς προλόγους ἐμβάλλομεν.'
μαστιγίας μώλωπας ὑψηλοὺς ἔχων
μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀπὸ τύχης ἀνεπαύετο.
b περιλαμβάνουσα δ' αὐτόν, ὡς ἀνώμαλον
τὸ νῶτον εἶχε παντελῶς, 'τάλαν, τάλαν
ἄνερ, πόθεν ἔχεις ταῦτ', ἔφη, τὰ τραύματα;'
κἀκεῖνος αὐτῇ συντόμως ἀπεκρίνατο
ὅτι παῖς ποτ' ὢν ἀνείλετ', εἰς πυρὰν ὅτε
παίζων μετά τινων ἡλικιωτῶν ἐνέπεσεν.
'νὴ τὴν φίλην Δήμητρα, δικαίως τοιγαρ,
ἄνθρωπε, φησίν, ἐξεδάρης ἀκόλαστος ὤν.'
παρὰ Δεξιθέᾳ δειπνοῦσα θήταίρᾳ ποτὲ
Γνάθαινα, τοὔψον ἀποτιθείσης πᾶν σχεδὸν

4 ταχέως E: ταχέως τ' A 5 ὁμολογουμένως A ὡμολογημένους E 7 ἐπέταξεν A 21 ποτε ὢν ἐνήλατο εἰς πυράν ποτε A: corr. K, sed servandum fortasse ἀνείλατ' 23 ναὶ τὴν A: corr. K τοιγαρ corruptum, τοιγαροῦν Di, fort. τοῦτ' ἄρα

τῆς Δεξιθέας τῇ μητρί, ‘νὴ τὴν Ἄρτεμιν, c
εἴ, φησίν, ᾔδειν, ἡ Γνάθαινα, τοῦτ᾽ ἐγώ,
τῇ μητρὶ συνεδείπνουν ἄν, οὐχὶ σοί, γύναι.’
ἐπεὶ προέβη τοῖς ἔτεσιν ἡ Γνάθαινα καὶ
ἤδη τελέως ἦν ὁμολογουμένη σορός,
εἰς τὴν ἀγορὰν λέγουσιν αὐτὴν ἐξίναι
καὶ τοὔψον ἐφορᾶν καὶ πολυπραγμονεῖν πόσου
πωλεῖθ᾽ ἕκαστον. εἶτ᾽ ἰδοῦσα κατὰ τύχην
ἱστῶντα κρεοπώλην τιν᾽ ἀστεῖον πάνυ
τῇ θ᾽ ἡλικίᾳ σφόδρα νέον ‘ὦ πρὸς τῶν θεῶν, d
μειράκιον, ὁ καλός, φησί, πῶς ἵστης; φράσον.’
ὁ δὲ μειδιάσας ‘κύβδ᾽, ἔφη, τριωβόλου.’
‘τίς δ᾽ οὐπιτρέψων ἐστί σοι, φησίν, τάλαν,
ὄντα γ᾽ ἐν Ἀθήναις Καρικοῖς χρῆσθαι σταθμοῖς;’
Στρατοκλῆς δύ᾽ ἐρίφους προῖκ᾽ ἐδίδου τοῖς γνωρίμοις
λοπάδας συνάλμους τε συναρτύειν δοκῶν
καὶ διψᾶν ὑπολειπόμενοι εἰς τὴν αὔριον
τοῖς ἐπισυνάπτειν βουλομένοις τὸν ἑωθινόν, e
μακρὰς δὲ πράττειν εἰς τὰ λοιπὰ ξυμβολάς.
Γνάθαινα δ᾽ αὐτῆς εἶπε πρὸς ἐραστήν τινα
στραγγευόμενον ὁρῶσα περὶ τὰς συμβολάς·
‘Στρατοκλῆς ἐπ᾽ ἐρίφοις, φησί, χειμῶνας ποιεῖ.’
ἰδοῦσ᾽ ἔφηβον ἡ Γνάθαιν᾽ ἰσχνὸν πάνυ
καὶ μέλανα λεπτόν θ᾽, ὡς ἔοιχ᾽, ὑπερβολῇ
καὶ λιπαρόν, ἔτι δὲ τῶν ἐφήβων βραχύτερον,

5 ὁμολογουμένως A: corr. Mein 6 ἐξεῖναι A ἐξῄει (mutata structura) E: corr. Mus 9 ἑστῶτα A: corr. Mein 14 τὰς κυφὰς καρῖδας significari vidit Wilam 15 δύ᾽ Mein: δ᾽ A δὲ E 16 ἐνάλμους Dobr, velut λοπάδας δ᾽ ἐνάλμους ἐπισυνήρτυεν, δοκῶν καὶ δίψαν (sic Mus) ὑποδιπλοῦσθ᾽ ἂν εἰς τὴν αὔριον 19 fort. λαμπρὰς δὲ πράξειν 21 στρατευόμενον A: corr. Cas 22 χειμῶνα E 25 ῥυπαρόν Mein, vix recte fort. τῶν συνεφήβων

ἔσκωπτεν εἰς Ἄδωνιν. ἀναγώγως δέ πως
f τοῦ μειρακίσκου καὶ τυραννικώτερον
αὐτῇ συναντήσαντος ἐμβλέψασα τῇ
θυγατρὶ μετ᾽ αὐτῆς συμπορευομένῃ λέγει·
'δικαιότερον ἦν, ὦ τέκνον, νὴ τὼ θεώ . . . .'
λέγουσι Ποντικόν τι μειρακύλλιον
ἀναπαυόμενον μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀξιοῦν
πρῷον γενόμενον, ὥστε τὴν πυγὴν ἅπαξ
αὐτῷ παρασχεῖν· τὴν δὲ τοῦτ᾽ εἰπεῖν 'τάλαν,
ἔπειτα τὴν πυγήν με νῦν αἰτεῖς, ὅτε
581 τὰς ὗς ἐπὶ νομὴν καιρός ἐστιν ἐξάγειν;'

44. καὶ Γναθαινίου δέ γε τῆς θυγατριδῆς αὐτῆς τάδε ἀναγράφει·

εἰς τὰς Ἀθήνας παρεπιδημήσας ξένος
σατράπης πάνυ γέρων, ὡς ἐνενήκοντ᾽ ⟨ὢν⟩ ἐτῶν,
Κρονίοις ἀπιοῦσαν εἶδε τὴν Γναθαίνιον
μετὰ τῆς Γναθαίνης ἐξ Ἀφροδισίου τινός,
τό τ᾽ εἶδος αὐτῆς τοὺς ῥυθμούς τε καταμαθὼν
ἐπυνθάνετο μίσθωμα πράσσεται πόσον
b τῆς νυκτός. ἡ Γνάθαινα δ᾽ εἰς τὴν πορφύραν
καὶ τὰ δόρατ᾽ ἀποβλέψασα δραχμὰς χιλίας
ἔταξεν. ὃ δ᾽ ἄφνω καιρίμην πληγεὶς 'παπαῖ,
ζωγρεῖς, γύναι, φήσ᾽, ἕνεκα τοῦ στρατιωτικοῦ·
μνᾶς πραξαμένη δὲ πέντε τὰς σπονδὰς ποοῦ
καὶ στρῶσον ἡμῖν ἔνδον.' ἣ δ᾽ ἐπιδέξιον

4 μετὰ ταύτης A: corr. Schw 5 νὴ τῶι θεῶι A: corr. Mus, tum hiatum not. Di; sententia haec fuit: '*rectius quam cum Adonide cum Scirone eum comparatura eram*' 8 πρῷον K: πρωὶ A, πρὸς ἕω Dobr 11 iuvenis ille Ponticus fortasse salsamentarius fuit, ut τὰς ὗς simul intellegas *pisces Ponticos* 15 ὢν add. Di (duce Toupio) 19 πράσσετε A πράττεται E 21 χιλίας δραχμὰς Roeper 22 κιρίμην A: corr. Mus

βουλόμενον εἶναι τὸν σατράπην ἀπεδέξατο,
εἶπεν δέ· '. . . . δὸς ὅσον ἐπιθυμεῖς, πάτερ· c
οἶδα γὰρ ἀκριβῶς καὶ πέποιθα τοῦθ' ὅτι
εἰς νύκτ' ἀποδώσεις τῷ θυγατρίῳ μου διπλοῦν.'
  ἐν ταῖς Ἀθήναις χαλκοτύπος σφόδρ' εὐφυής,
καταλελυκυίας τῆς Γναθαινίου σχεδὸν
οὐκέτι θ' ἑταιρεῖν ὑπομενούσης διά τό πως
τὸν Ἀνδρόνικον ἡδέως αὐτῆς ἔχειν
τὸν ὑποκριτήν· τότε δ' ὄντος ἐν ἀποδημίᾳ,
ἐξ οὗ γεγονὸς ἦν ἄρρεν αὐτῷ παιδίον, d
οὐχ ὑπομένουσαν τὴν Γναθαίνιον λαβεῖν
μίσθωμα, λιπαρῶν δὲ καὶ προσκείμενος
πολὺ δαπανήσας ἔσχεν αὐτὴν χρυσίον.
ἀνάγωγος ὢν δὲ καὶ βάναυσος παντελῶς
ἐν σκυτοτομείῳ μετά τινων καθήμενος
κατεσχόλαζε τῆς Γναθαινίου λέγων,
ἑτέρῳ τρόπῳ μὲν μὴ συγγεγενῆσθαι μηδενί,
ἑξῆς καθιππάσθαι δ' ὑπ' αὐτῆς πεντάκις.
μετὰ ταῦτ' ἀκούσας Ἀνδρόνικος τὸ γεγονὸς e
ἐκ τῆς Κορίνθου προσφάτως ἀφιγμένος
. . . . . πικρῶς τε λοιδορούμενος
παρὰ τὸν πότον ταῦτ' ἔλεγε τῇ Γναθαινίῳ,
αὐτὸν μὲν ἀξιοῦντα μὴ τετευχέναι
τούτου παρ' αὐτῆς μηδέποτε τοῦ σχήματος,
ἐν τῷδε δ' ἑτέρους ἐντρυφᾶν μαστιγίας.

2 supplendum fere ⟨ἐμοὶ μὲν⟩ δὸς 6—13 oratio artificiose anacolutha, non corrupta 14 ἀνάγωγος δ' ὢν δὴ A: corr. Iac (duce Musuro) 15 σκυτοτομιωνι A: corr. Herw (σκυτοτομίῳ τινί Mus) 17 μὴ del. Mus, sed nihilo minus sententia insana, fort. ὅτῳ τρόπῳ μὲν συγγεγενῆσθαι μηδενὶ i. e. αὐτῷ συγγεγενῆσθαι ὅτῳ τρόπῳ μηδενί πω συγγεγενῆσθαι 18 καθιππᾶσθαι A 21 velut ⟨ὀργιζόμενος⟩ πικρῶς τε

ἔπειτεν εἰπεῖν φασι τὴν Γναθαίνιον·
ʽπεριλαμβάνειν γὰρ οὐκ ἐδοκίμαζον, τάλαν,
f ἄνθρωπον ἄχρι τοῦ στόματος ἠσβολωμένον·
διὰ τοῦθ᾽ ὑπέμεινα πολὺ λαβοῦσα χρυσίον,
ἐφιλοσόφησά θ᾽, ἵν᾽ ἄκρον ὡς μάλιστα καὶ
ἐλάχιστον αὐτοῦ περιλάβω τοῦ σώματος.᾽
ἔπειτα, φασί, τῆς Γναθαινίου ποτὲ
τὸν Ἀνδρόνικον οὐ θελούσης παρὰ πότον
582 φιλεῖν, καθάπερ ταῖς πρότερον ἡμέραις ἀεί,
ὀργιζομένης δὲ διὰ τὸ μηδὲν λαμβάνειν,
ἔπειθε πῶς ʽοὐχ ὁρᾷς, Γνάθαιν᾽, ἔφη,
ὑπερηφάνως μοι τὴν θυγατέρα χρωμένην;᾽
ἡ γραῦς δ᾽ ἀγανακτήσασα ʽτάλαν, ἔφη, τέκνον·
περίλαβε, φησί, καὶ φίλησον, εἰ θέλει.᾽
ἣ δ᾽ εἶπε ʽμῆτερ, πῶς, ἔφη, μέλλω φιλεῖν
τὸν μηδὲν ὠφέλημα, τὸν ὑπὸ τὰς στέγας
τὸ κοῖλον Ἄργος δωρεὰν θέλοντ᾽ ἔχειν.
b πανηγύρεως οὔσης ποθ᾽ ἡ Γναθαίνιον
εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινὰ
ἔμπορον ἐραστὴν εὐτελῶς ἐπ᾽ ἀστράβης,
τὰ πάντ᾽ ἔχουσ᾽ ὀνάρια μεθ᾽ ἑαυτῆς τρία
καὶ τρεῖς θεραπαίνας καὶ νέαν τιτθὴν μίαν.
ἔπειτεν αὐταῖς ἐπί τινος στενῆς ὁδοῦ
κακὸς παλαιστὴς ἐνέτυχέν τις τῶν ἀεὶ
ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐπιμελῶς ἡττωμένων·

1 ἔπειτ᾽ ἐνειπεῖν A: corr. Pors 2 ἐδοκείμαζον A: corr. Pors 11 οὐχὶ A: corr. Mus, ἔπειθ᾽ ὁ τραγῳδὸς ʽοὐχ ὁρᾷς κτλ᾽ coni. Wilam 14 θέλεις A: corr. Mus 16 τὸν λιπόστεγον conieci, ut tragici poetae de Oresta verba fuerint 17 κοιτὸν A: corr. Mein 20 εὐσταλῶς Mein 21 μετ᾽ αὐτῆς AE: corr. Mein 22 τηθην A: corr. Mein 23 ἔπειτ᾽ ἐν αὐταῖς A ἐπεὶ δ᾽ αὐταῖς E: corr. Di 25 ἐπιμελῶς suspectum

ὃς οὐ δυνάμενος τότε παρελθεῖν ῥᾳδίως,
ἀλλὰ στενοχωρῶν εἶπεν 'ὦ τρισάθλιε
ὀνηλάτ', εἰ μὴ θᾶττον ἐκστήσῃ ποτὲ c
ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὰ γύναια ταυτὶ καταβαλῶ
σὺν τοῖς ὀναρίοις, φησί, καὶ ταῖς ἀστράβαις.'
Γναθαίνιον δ' εἶπ' 'ὦ τάλαν, μὴ δῆτ', ἄνερ·
οὐδέποτε γὰρ τοῦτ' ἐστί σοι πεπραγμένον.'

45. ἑξῆς δὲ καὶ ταῦτ' ἀναγράφει·
Λαΐδα λέγουσι τὴν Κορινθίαν ποτὲ
Εὐριπίδην ἰδοῦσαν ἐν κήπῳ τινὶ
πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρτημένον
ἔχοντ'· 'ἀπόκριναι, φησίν, ὦ ποιητά μοι,
τί βουλόμενος ἔγραψας ἐν τραγῳδίᾳ d
'ἔρρ', αἰσχροποιέ (Med. 1346)'; 'καταπλαγεὶς δ' Εὐριπίδης
τὴν τόλμαν αὐτῆς 'σὺ γάρ, ἔφη, τίς εἶ, γύναι;
⟨οὐκ⟩ αἰσχροποιός;' ἣ δὲ γελάσασ' ἀπεκρίθη
'τί δ' αἰσχρόν, εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ (Eur. fr. 19 N);'
ἡ Γλυκέριον λαβοῦσα παρ' ἐραστοῦ τινος
Κορίνθιον παράπηχυ καινὸν λήδιον
ἔδωκεν εἰς γναφεῖον· εἶτ' ἐπεὶ τέλος
ἔδοξ' ἔχειν, πέμψασα τὴν θεραπαινίδα
τὸ μισθάριον ἔχουσαν ἐκέλευ' ἀποφέρειν
θοἰμάτιον. ὁ γναφεὺς δ' εἶπεν· 'ἄν γ' ἐλᾳδίου e
ταρτημόριά μοι, φησί, προσενέγκῃς τρία,

1 διελθεῖν E 6 fort. μὴ δὴ ἐπαρῶ 12 εἰπεῖν (pro ἔχοντ') Mein 14 δ' Mus: δ' ὁ AE 15 εἶ, γύναι Elmsl: εἶναι A εἶ E 16 οὐκ add. Elmsl 19 λήδιον AE, sed ληίδιον AE p. 284, 4 20 fort. κναφεῖον et 23 κναφεὺς 23 sqq fullo peregrinus poscere videtur, ut non λήδιον sed λάδιον dicat ancilla, nam λάδιον trisyllabum quadrisyllabi ἐλάδιον efficit ταρτημόρια τρία 23 ἄν γ' E: ἀντ' A 24 τεταρτημόρια E

κόμισαι. τὸ κωλῦον γάρ ἐστι τοῦτό με.'
ἡ δ' ὡς ἀπήγγειλ', '⟨ὦ⟩ τάλαιν', εἶπεν, κακῶν'
ἡ Γλυκέριον, 'μέλλει γὰρ ὥσπερ μαινίδας
ἀποτηγανίζειν, φησί, μου τὸ λήδιον.'
ὁ τοῦ Σοφοκλέους Δημοφῶν ἐρώμενος
τὴν Αἶγα Νικὼ πρεσβυτέραν οὖσαν ποτὲ
νέος ὢν ἔτ' αὐτὸς εἶχεν. ἐπεκαλεῖτο δ' Αἴξ,
f ὅτι τὸν μέγαν κατέφαγ' ἐραστήν ποτε
Θαλλόν· παρεγενήθη γὰρ εἰς τὴν Ἀττικὴν
ὠνησόμενος χελιδονείους ἰσχάδας
Ὑμήττιόν τε φορτιούμενος μέλι.
λέγεται δ' ἐκείνην τὴν γυναῖκ' ἐσχηκέναι
πυγὴν πάνυ καλήν, ἥν ποτ' ἠξίου λαβεῖν
ὁ Δημοφῶν. ἡ δ' εἶπε γελάσασ' 'εὖ ⟨γ'⟩, ἵνα
583 Σοφοκλεῖ λαβὼν δῷς, φησί, παρ' ἐμοῦ, φίλτατε.'
Καλλιστίου δὲ τῆς Ὑὸς καλουμένης
πρὸς τὴν ἑαυτῆς λοιδορουμένης ποτὲ
μητέρα (Κορώνη δ' ἐπεκαλεῖτο τοὔνομα),
διέλυεν ἡ Γνάθαιν'. ἐρωτηθεῖσα δὲ
τί διαφέρονται 'τί γάρ, ἔφησεν, ἄλλο πλὴν
ἄλλ' ἡ Κορώνης, ἕτερ' ἐκείνη μέμφεται.'
Ἵππην λέγουσι τὴν ἑταίραν Θεόδοτον
ἔχειν ἐραστὴν τὸν ἐπὶ τοῦ χόρτου τότε
γενόμενον. αὕτη δ' ὀψὲ τῆς ὥρας ποτὲ

1. 2 τοῦτό μεν δὲ ὡς A: corr. Di (τοῦτό γε. ἡ δ' Mus) 2 ἀπήγγειλε AE, ὦ add. K 8 ὅτι τὸν Μεγαρέα κατέφαγεν ἐ. π. (licet versu non bono) K 10 χελιδονίους A 12 ἐσχηκέναι τὴν γυναῖκα A: corr. Mus 14 γ' add. Mein 15 σοφοκλεῖ δῷς φησὶ (hoc om. E) παρ' ἐμοῦ λαβὼν AE: corr. Erf 16 καλλιστοῦς A: corr. Mein 21 ἄλλη κορωνη θ' ἕτερ' A: corr. K (ἄλλ' ἡ iam Iac) 23 τότε Schw: ποτὲ AE

εἰσῆλθεν ἐπὶ κώθωνα πρὸς τὸν βασιλέα b
Πτολεμαῖον· εἰώθει δὲ συμπίνειν αἰεὶ
αὐτῷ. λέγει δ' οὖν ὑστεροῦσα παρὰ πολύ·
'Πτολεμαῖε, διψῶ, φησί, παππία, σφόδρα·
ἀλλ' ἐγχεάτω μοι τέτταρας κοτύλας ἔπειτα
εἰς τὴν μεγάλην.' ἔπειτεν ὁ βασιλεὺς λέγει·
'εἰς τὴν λεκάνην μὲν οὖν· δοκεῖς γάρ μοι πολύν,
Ἵππη, πάνυ χόρτον, φησί, καταβεβρωκέναι.'
Φρύνην ἐπείρα Μοίριχος τὴν Θεσπικήν·
κἄπειτεν αἰτήσασαν αὐτὸν μνᾶν μίαν c
ὁ Μοίριχος 'μέγ', εἶπεν· οὐ πρῴην δύο
χρυσοῦς λαβοῦσα παρεγένου ξένῳ τινί;'
'περίμενε τοίνυν καὶ σύ, φησίν, ἕως ἂν οὗ
βινητιάσω, καὶ τοσοῦτον λήψομαι.'
Νικὼ λέγεται τὴν Αἶγα, Πύθωνός τινος
αὐτήν ποτ' ἀπολιπόντος, Εὔαρδιν δὲ τὴν
παχεῖαν ἀναλαβόντος, εἶτεν ὕστερον
μεταπεμπομένου ποθ', ὡς ἔοικ', αὐτήν, λέγειν
πρὸς τὸν μετιόντα παῖδα· 'Πύθων, φήσ', ἐπεὶ
ἤδη διάμεστος τῶν ὑείων ἐγένετο, d
ἐπ' αἴγει' οἷός ἐστιν ἀνακάμπτειν πάλιν;'

46. *μέχρι μὲν τούτων μνημονεύω τῶν ὑπὸ τοῦ Μάχωνος εἰρημένων. αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθῆναι τοσοῦτον πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν, περὶ ὧν ἐπεξελεύσομαι ὅσον*

4 *παπια* A: corr. Schw 5 *ἐγχεέτω* AE: corr. K *μοί τις τετταρας* E *ὁ παῖς* (pro *ἔπειτα*) Iac, fort. *πιεῖν* 6 *ἔπειθ' ὁ* A *ὁ* E: corr. Di 10 *κἄπειτα* AE: corr. Di 13 *καὶ σου* A *καὶ σοὶ* E: corr. Mus *οὗ* E: *οὐ* A 17 *εἶτ' ἐν* A *εἶθ'* E: corr. Di 18 potius *πάλιν* (pro *ποθ'*) 19 *φήσ'* Mein: *φη* A *ἔφη* E 19. 20 *ἐπεὶ ἤδη* E: *ἐπειδὴ ἤδη* A 20 *τῶν νἱῶν* (*ὑῶν* E) *ἐγένετο διάμεστος* AE: corr. K 21 *ἐπ' αἴγει' οἷος* K: *ἐπειδήγιαιοῖος* A *ἐπὶ τὴν αἶγ' οἷος* E

γε δύναμαι, ὅσον ὄχλον εὐανδροῦσα πόλις οὐκ ἔσχεν.
ἀναγέγραφε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος
ἑκατὸν καὶ λε', Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους, ὁ
Γοργίας δὲ πλέονας, παραλειφθῆναι φάσκοντες ὑπὸ
e τοῦ Ἀριστοφάνους μετὰ ἑταιρῶν πλειόνων καὶ τάσδε,
. . . . τὴν Πάροινον ἐπικληθεῖσαν καὶ Λαμπυρίδα καὶ
Εὐφροσύνην· αὕτη δὲ ἦν γναφέως θυγάτηρ. ἄγραφοι
δ' εἰσὶν αὐτῷ Μεγίστη, Ἀγαλλίς, Θαυμάριον, Θεόκλεια
(αὕτη δ' ἐπεκαλεῖτο Κορώνη), Ληναιτόκυστος, Ἄστρα,
Γνάθαινα καὶ ταύτης θυγατριδῆ Γναθαίνιον, καὶ Σιγὴ
καὶ Συνωρὶς ἡ Λύχνος ἐπικαλουμένη καὶ Εὔκλεια καὶ
Γρυμέα καὶ Θρυαλλίς, ἔτι Χίμαιρα καὶ Λαμπάς. τῆς δὲ
Γναθαίνης ἤρα δεινῶς, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται (p. 579e),
f Δίφιλος ὁ κωμῳδιοποιός, ὡς καὶ Λυγκεὺς ὁ Σάμιος
ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν ἱστορεῖ. ἐν ἀγῶνι οὖν ποτε
αὐτὸν ἀσχημονήσαντα σφόδρα ἀρθῆναι ἐκ τοῦ θεάτρου
συνέβη καὶ οὐδὲν ἧττον ἐλθεῖν πρὸς τὴν Γνάθαιναν.
κελεύοντος οὖν τοῦ Διφίλου ὑπονίψαι τοὺς πόδας
αὐτοῦ τὴν Γνάθαιναν, ἡ δὲ 'τί γάρ, εἶπεν, οὐκ ἠρμένος
ἥκεις;' σφόδρα δ' ἦν εὔθικτος πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἡ
Γνάθαινα. καὶ ἄλλαι δὲ ἑταῖραι μέγα ἐφρόνουν ἐφ'
αὑταῖς, παιδείας ἀντεχόμεναι καὶ τοῖς μαθήμασι χρόνον
ἀπομερίζουσαι· διόπερ καὶ εὔθικτοι πρὸς τὰς ἀπαντή-
584 σεις ἦσαν. κατηγοροῦντος γοῦν ποτε Στίλπωνος Γλυ-
κέρας παρὰ πότον ὡς διαφθειρούσης τοὺς νέους, ὥς
φησι Σάτυρος ἐν τοῖς Βίοις (FHG III 164), ὑποτυχοῦσα

1 οὐδεμία ἔσχεν Schw, quod non sufficit 2 ἀναγέγραφε E: ἀνέγραφε A 4 δ' ἔτι πλέονας Schw, sed ne sic quidem verba integra 6 periit puellae nomen 8 fort. ⟨καὶ⟩ Μεγίστη 9 Ληναιόκυσθος Mein, tum fort. Ἀστραία 12 γρυμαία A: corr. K 19 ἠρμένος i. e. *umeris sublatus*, ut pedes inquinare non potuerit

ἡ Γλυκέρα ʽτὴν αὐτήν, ἐφη, ἔχομεν αἰτίαν, ὦ Στίλπων. σέ τε γὰρ λέγουσιν διαφθείρειν τοὺς ἐντυγχάνοντάς σοι ἀνωφελῆ καὶ ἐριστικὰ σοφίσματα διδάσκοντα, ἐμέ τε ὡσαύτως. μηθὲν οὖν διαφέρειν ἐπιτριβομένοις καὶ κακῶς πάσχουσιν [ἢ] μετὰ φιλοσόφου ζῆν ἢ ἑταίρας.ʼ κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα (fr. 14 N)

γυνὴ τὸ σῶμα δι᾿ ἀργίαν
ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ. b

47. Γναθαίνης δὲ πολλὰς ἀποκρίσεις ἀνέγραψεν ὁ Λυγκεύς. παρασίτου γάρ τινος ὑπὸ γραὸς τρεφομένου καὶ τὸ σῶμα εὖ ἔχοντος, ʽχαριέντως γ᾿, ἔφη, ὦ νεανίσκε, τὸ σωμάτιον διάκεισαι.ʼ ʽτί οὖν οἴει, εἰ μὴ ἐδευτεροκοίτουν;ʼ ʽτῷ λιμῷ ἄν, ἔφη, ἀπέθανες.ʼ Παυσανίου δὲ τοῦ Λάκκου ὀρχουμένου καὶ εἰς κάδον τινὰ ἐμπεσόντος, ʽὁ λάκκος, ἔφη, εἰς τὸν κάδον ἐμπέπτωκεν.ʼ ἐπιδόντος δέ τινος οἶνον ἐν ψυκτηριδίῳ μικρὸν καὶ εἰπόντος ὅτι ἑκκαιδεκαέτης, ʽμικρός γε, ἔφη, ὡς τοσού- c των ἐτῶν.ʼ νεανίσκων δέ τινων παρὰ πότον ὑπὲρ αὐτῆς τυπτόντων ἑαυτοὺς ἔφη πρὸς τὸν ἡττώμενον ʽθάρρει, παιδίον· οὐ γὰρ στεφανίτης ὁ ἀγών ἐστιν, ἀλλ᾿ ἀργυρίτης.ʼ ὡς δ᾿ ὁ τὴν μνᾶν τῇ θυγατρὶ δοὺς αὐτῆς οὐδὲν ἔτι ἔφερεν, ἀλλ᾿ ἐφοίτα μόνον, ʽπαιδίον, ἔφη, ὥσπερ πρὸς Ἱππόμαχον τὸν παιδοτρίβην μνᾶν δοὺς οἴει αἰεὶ φοιτήσειν;ʼ Φρύνης δὲ πικρότερον εἰπούσης αὐτῇ ʽεἰ δὲ λίθον, ἔφη, εἶχες᾿, ʽἀποψήσασθαι ἄν σοι ἔδωκα.ʼ ἐτύγχανεν δὲ ἡ μὲν αἰτίαν ἔχουσα λιθιᾶν, ἡ

3 καὶ ἐρωτικὰ A: corr. Bergler 4 ὡσαύτως ⟨ἐρωτικά⟩ Iac 5 ἢ del. K 7 γυνή τοι Pors, σώματος δι᾿ ἀργίαν Grot, Agathonis versus conectendi fere cum p. 583 f extr 11 γ᾿ Schw: τ᾿ A om. E 16 ἐν ψυκτηρίῳ μικρῷ E 19 θάρσει E 25 εἶχες᾿, ἔφη Schw cf. p. 578 e

d δὲ κοιλίαν προπετεστέραν ἔχειν. τῶν δὲ πινόντων παρ'
αὐτῇ συμβαλλομένων εἰς βολβοφακῆν καὶ τῆς παιδίσκης
ἐν τῷ καθαίρειν εἰς τὸν κόλπον ἐμβαλλομένης τῶν
φακῶν, ἡ Γνάθαινα ἔφη 'κολποφακῆν διανοεῖται ποιεῖν.'
Ἀνδρονίκου δὲ τοῦ τραγῳδοῦ ἀπ' ἀγῶνός τινος, ἐν ᾧ
τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει, πίνειν μέλλοντος παρ'
αὐτῇ καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προ-
αναλῶσαι (fr. ad. 2 N) 'ὀλόμενε παίδων, ἔφη, ποῖον εἴρη-
κας λόγον.' πρὸς δὲ ἀδολέσχην τινὰ διηγούμενον ὅτι
e παραγέγονεν ἀφ' Ἑλλησπόντου 'πῶς οὖν, φησίν, εἰς
τὴν πρώτην πόλιν οὐχ ἧκες τῶν ἐκεῖ;' τοῦ δ' εἰπόντος
'εἰς ποίαν;' 'εἰς Σίγειον' εἶπεν. εἰσελθόντος δέ τινος
ὡς αὐτὴν καὶ ἰδόντος ἐπί τινος ἀγγείου ᾠὰ εἰπόντος
τε 'ὠμὰ ταῦτα, Γνάθαινα, ἢ ἑφθά;' 'ἔγχαλκα, ἔφη,
παιδίον.' Χαιρεφῶντος δ' ἀκλήτου ἐπὶ δεῖπνον ἐλθόν-
τος, προπιοῦσα ποτήριον αὐτῷ ἡ Γνάθαινα 'λαβέ, ἔφη-
σεν, ὑπερήφανε.' καὶ ὃς 'ἐγὼ ὑπερήφανος;' 'τίς δὲ
μᾶλλον', εἶπεν ἡ Γνάθαινα, 'ὃς οὐδὲ καλούμενος ἔρχῃ;'
f Νικὼ δὲ ἡ Αἲξ ἐπικαλουμένη, φησὶν ὁ Λυγκεύς, πα-
ρασίτου τινὸς ἀπαντήσαντος λεπτοῦ ἐξ ἀρρωστίας, 'ὡς
ἰσχνός' ἔφη. 'τί γὰρ οἴει με ἐν τρισὶν ἡμέραις κατα-
βεβρωκέναι;' 'ἤτοι τὴν λήκυθον, ἔφη, ἢ τὰ ὑποδήματα.'
48. Μετάνειρα δὲ ἡ ἑταίρα, Δημοκλέους τοῦ παρασίτου
Λαγυνίωνος ἐπίκλην καταπεσόντος ἔν τινι κονιάματι.
'καὶ γὰρ σύ, φησί, σαυτὸν ἔδωκας οὗ ψῆφοι εἰσίν.'
διαπηδῶντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πλησίον κλίνην 'πρόσεχε,
585 φησί, μὴ ἀνατραπῇς.' τοῦτο ἱστορεῖ Ἡγήσανδρος

2 βαλλομένων AE: corr. Madv 6 τοῖς Ἐπιγόνοις Dobr, ⟨ὑποκρινόμενος⟩ add. Mein 12 σίγιον A: corr. E 14 ἐγχάλκεα E 16 λάβε A 22 ὑπομάτα A: corr. Cas 25 non intellego

(FHG IV 419). Ἀριστόδημος δ' ἐν δευτέρῳ Γελοίων Ἀπομνημονευμάτων 'Γνάθαιναν, φησί, δύο ἐμισθώσαντο, στρατιώτης καὶ μαστιγίας· ἀναγωγότερον οὖν τοῦ στρατιώτου λάκκον αὐτὴν εἰπόντος 'πῶς; ἔφησεν· ἢ ὅτι δύο ποταμοὶ ἐμβάλλετέ μοι, Λύκος καὶ Ἐλεύθερος;' ἐπὶ δὲ τὴν θυγατέρα τῆς Γναθαίνης πτωχῶν ἐραστῶν κωμαζόντων καὶ ἀπειλούντων κατασκάψειν τὴν οἰκίαν· ἐνηνοχέναι γὰρ δικέλλας ⟨καὶ⟩ ἅμας, 'εἰ ταῦτ' εἴχεθ' ὑμεῖς,' εἶπεν ἡ Γνάθαινα, 'ἐνέχυρα θέντες τὸ μίσθωμα ἂν ἀπεστείλατε.' ἐμμελὴς δ' ἦν πάνυ ἡ Γνάθαινα καὶ b οὐκ ἀνάστειος ἀποφθέγξασθαι· ἥτις καὶ νόμον συσσιτικὸν συνέγραψεν, καθ' ὃν δεῖ τοὺς ἐραστὰς ὡς αὐτὴν καὶ τὴν θυγατέρα εἰσιέναι, κατὰ ζῆλον τῶν τὰ τοιαῦτα συνταξαμένων φιλοσόφων. ἀνέγραψε δ' αὐτὸν Καλλίμαχος ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν Νόμων (fr. 100^{d} 25 Sch) καὶ ἀρχὴν αὐτοῦ τήνδε παρέθετο· 'ὅδε ὁ νόμος ἴσος ἐγράφη καὶ ὅμοιος,' στίχων τριακοσίων εἴκοσι τριῶν.

49. Καλλίστιον δὲ τὴν ἐπικληθεῖσαν Πτωχελένην μαστιγίας ἐμισθώσατο. θέρους δὲ ὄντος ἐπεὶ γυμνὸς c κατέκειτο, τοὺς τύπους τῶν πληγῶν ἰδοῦσα 'πόθεν οὗτοι, τάλαν;' εἶπε. καὶ ὃς 'παιδὸς ὄντος μου ζωμὸς κατεχύθη.' ἣ δὲ 'δηλαδὴ μόσχειος.' Μενάνδρῳ τῷ ποιητῇ δυσημερήσαντι καὶ εἰσελθόντι εἰς τὴν οἰκίαν Γλυκέρα προσενέγκασα γάλα παρεκάλει ῥοφῆσαι· ὃ δ' 'οὐ θέλω' εἶπεν. ἦν γὰρ ἐφεστηκυῖα γραῦς αὐτῷ. ἣ δὲ 'ἀποφύσα, εἶπε, καὶ τῷ κάτω χρῶ.' Θαὶς ἐραστοῦ τινος αὐτῆς ἀλαζόνος παρὰ πολλῶν ποτήρια χρησαμένου καὶ d

5 ποταμὼ (superscr. οι) ἐμβάλλετον (superscr. ε) E 8 καὶ add. Schw, δικέλλας, 'ἀλλὰ εἰ κτλ' coni. Mus 11 φθέγξασθαι AE: corr. Mein 22 μόσχιος A: corr. E 26 Θαὶς δὲ E, cf. p. 290, 2

λέγοντος θέλειν ταῦτα συγκόψαι, ἄλλα δὲ κατασκευάσαι, 'ἀπολεῖς, ἔφη, ἑκάστου τὸ ἴδιον.' Λεόντιον κατακειμένη μετ' ἐραστοῦ, ἐπεισελθούσης εἰς τὸ συμπόσιον Γλυκέρας καὶ τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς ταύτῃ μᾶλλον προσέχοντος, κατάστυγνος ἦν. ὡς δ' ἐπιστρέψας ὁ γνώριμος αὐτὴν ἠρώτησε τί λυπεῖται, 'ἡ ὑστέρα με λυπεῖ' ἔφη. πρὸς Λαίδα τὴν Κορινθίαν ἐραστὴς ἀποσφράγισμα πέμψας ἐκέλευε παραγίνεσθαι. ἣ δ' 'οὐ δύναμαι'
e εἶπε· 'πηλός ἐστι.' Θαὶς πρὸς γράσωνα πορευομένη ἐραστήν, ἐπεί τις αὐτὴν ἠρώτα ποῦ πορεύεται, εἶπεν (Eur. Med. 1385)· 'Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.' Φρύνη συνδειπνοῦσά ποτε γράσωνι ἄρασα φορίνην 'λαβέ, εἶπε, καὶ ταῦτα τράγε.' πέμψαντος δέ τινος αὐτῇ τῶν γνωρίμων οἶνον χρηστὸν μέν, ὀλίγον δέ, καὶ λέγοντος ὅτι δεκαέτης ἐστίν, 'μικρὸς ὡς πολλῶν ἐτῶν' ἔφη. ζητουμένου δὲ ἔν τινι συμποσίῳ διὰ τίνα αἰτίαν οἱ στέφανοι κρήμνανται, εἶπεν 'ὅτι ψυχαγωγοῦσιν.' μαστιγίου δέ τινος μειρακιευομένου πρὸς αὐτὴν καὶ
f φαμένου πολλαῖς συμπεπλέχθαι, καθ' ὑπόκρισιν ἐσκυθρώπασεν. ἐπερωτήσαντος δὲ τὴν αἰτίαν 'ὀργίζομαί σοι, εἶπεν, ὅτι πολλὰς ἔχεις.' φιλάργυρος δέ τις ἐραστὴς ὑποκοριζόμενος αὐτὴν εἶπεν ''Ἀφροδίσιον εἶ Πραξιτέλους·' ἣ δὲ 'σὺ δ' Ἔρως Φειδίου.'

50. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτικῶν οἶδά τινας μνημονεύοντας αὐτῶν ἢ κατηγοροῦντας ἢ ἀπολογουμένους, μνησθήσομαι καὶ τούτων. Δημοσθένης μὲν γὰρ ἐν

2 Λεόντιον δὲ E 10 αὐτὴν ἤρετο E 12 ἄιρασα A: corr. E 13 ταῦτα τράγε Mein: κατάτραγε AE 15 melius μικρός γε ὡς τοσούτων ἐτῶν p. 584 c 17 κρήμανται E 20 ἐρομένου δὲ E 25 planius ἑταιρῶν ἢ

τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος (56) Σινώπης μέμνηται καὶ Φανοστράτης. καὶ περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος ὁ 586 Κρατήτειος ἐν ϛʹ Κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι (II 27 K) καὶ ἐν Κηπουρῷ (ib. 57), ἐν Ἀκεστρίᾳ (ib. 18), ἐν Ἁλιευομένῃ (ib. 20, 12), ἐν Νεοττίδι (ib. 80), καὶ Ἄλεξις ἐν Κλεοβουλίνῃ (ib. 333) καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι (ib. 416). περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν Ἑταιρίδων ὅτι Φθειροπύλη ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς θύρας ἑστῶσα ἐφθειρίζετο. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας φησί (fr. 28 Bl^2)· 'καὶ πάλιν τὰς Ἀφύας καλουμένας τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκαλέσατε.' ἑταιρῶν b ἐπωνυμίαι αἱ ἀφύαι, περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρός φησι· 'Σταγόνιον καὶ Ἄνθις ἀδελφαί· αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον.' Ἀντιφάνης δὲ ἐν τῷ περὶ Ἑταιρῶν Νικοστρατίδα φησὶν Ἀφύην κληθῆναι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ὁ δ' αὐτὸς Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου αἰκίας περὶ Γλυκέρας τάδε λέγει (fr. 124 Bl)· 'ἄγων Γλυκέραν τε τὴν Θαλασσίδος, ζεῦγος ἔχων.' ἄδηλον εἰ αὕτη ἐστὶν ἡ Ἁρπάλῳ συνοῦσα· c περὶ ἧς φησιν Θεόπομπος ἐν τοῖς περὶ τῆς Χίας Ἐπιστολῆς (FHG I 325), ὅτι μετὰ τὸν τῆς Πυθιονίκης θάνατον ὁ Ἅρπαλος μετεπέμψατο τὴν Γλυκέραν Ἀθήνηθεν· ἣν καὶ ἐλθοῦσαν οἰκεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν Ταρσῷ καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πλήθους βασί-

3 κρατήτιος A ἐν γʹ Harp. s. Σινώπη 10. 11 ἐπὶ τῆς πύλης E, cf. Harp. s. Φανοστράτη 11 ὑπερίδης AE 14 ἐπωνυμία Mus 18 ἐπικληθῆναι E 19 ὑπερίδης A

λισσαν προσαγορευομένην· ἀπειρῆσθαί τε πᾶσι μὴ στεφανοῦν Ἅρπαλον, ἐὰν μὴ καὶ Γλυκέραν στεφανῶσιν. ἐν Ῥωσσῷ δὲ καὶ εἰκόνα χαλκῆν αὐτῆς ἱστάναι τολμῆσαι παρὰ τὴν ἑαυτοῦ. τὰ ὅμοια δ' εἴρηκε καὶ Κλείτ-
d αρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστορίαις (fr. 21 M). ὁ δὲ γράψας τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον, εἴτε Πύθων ἐστὶν ὁ Καταναῖος ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, φησίν (p. 810 N ed.²)·

καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον
αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάττονας
σίτου παραπέμψαι καὶ πολίτην γεγονέναι.
Β. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἔσται δ' ἴσως
αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών.

e 51. Λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς Λαΐδα, εἴ [γε] γνήσιος ὁ λόγος, τούτων μνημονεύει (fr. 155 Tur)· 'Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη ἔτι νέα οὖσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἱππάφεσις καὶ Θεόκλεια καὶ Ψαμάθη καὶ Λαγίσκα καὶ Ἄνθεια.' μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἀνθείας Ἄντειαν. οὐ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ἄνθειαν ἀναγεγραμμένην ἑταίραν, ἀπὸ δὲ Ἀντείας καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπιγραφόμενον, ὡς προεῖπον (p. 567 c), Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἄντειά ἐστιν. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς (19). ἐν δὲ τῷ κατὰ Φιλωνίδου
f βιαίων ὁ Λυσίας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ Ναΐδος τῆς ἑταίρας μέμνηται (fr. 245 Tur), κἂν τῷ πρὸς Μέδοντα ψευδομαρτυριῶν (fr. 167) ⟨Ἀντικύρας⟩. ἐπώνυμον δ'

1 πᾶσι E: ἐπὶ πᾶσι A, fort. τῇ πόλει, cf. p. 595 d 3 ἑστάναι A (στῆσαι ἐτόλμησεν E): corr. Cas 4 παρ' αὐτὴν ἑαυτοῦ A: corr. ς 11 διαπέμψαι p. 596 b 13 αὐτοῖς A: corr. p. 596 14 γε del. K 19 ἄντιαν A, cf. Harp. s. Ἄνθεια 20 ἀντίας A 22 ἄντια A, hoc fort. delendum 26 Ἀντικύρας add. Schw, cf. Harp. s. v

ἐστὶ τοῦτο ἑταίρας· τὸ γὰρ κύριον ἦν Οἴα, ὡς Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ Ἑταιρῶν, Ἀντικύραν αὐτὴν φάσκων κληθῆναι ἤτοι ὅτι συνέπινε παρακινοῦσι καὶ μεμηνόσιν ἢ ὅτι αὐτὴν ἀναλαβὼν ὁ ἰατρὸς Νικόστρατος [καὶ] ἀποθνήσκων κατέλιπεν αὐτῇ πολὺν ἐλλέβορον, ἄλλο δὲ οὐδέν. καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους (17) Εἰρηνίδος ἑταίρας μέμνηται ὡς ἑταιρούσης τῷ Λεωκράτει. Ναννίου δὲ Ὑπερείδης μνη- 587
μονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους (fr. 144 Bl). αὕτη δὲ ὅτι Αἲξ ἐπεκαλεῖτο προείπομεν (p. 582e), διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι. ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἄνεισι τὸ ζῷον οὐδ ὅλως Ἀθηνᾷ θύεται διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος· ἀλλ' ὅ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν ὅτι θαλλοφαγεῖ τὸ ζῷόν φησιν οὕτως (fr. 461 N)·

ἑωθινὸς γάρ, πρίν τιν' αὐλιτῶν ὁρᾶν,
θαλλὸν χιμαίρᾳ προσφέρων νεοσπάδα
εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν ἄκραν. b

μνημονεύει τῆς Ναννίου καὶ Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις οὕτως (II 379 K)·

Νάννιον δὲ μαίνεται
ἐπὶ τῷ Διονύσῳ,

κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς μέθυσον. Μένανδρος δ' ἐν Ψευδηρακλεῖ φησιν (fr. 524 K)·

1 *Οἴα* (sic A) nomen corruptum 1. 2 *Ἀντιφάνης* Mus, cf. Harpocr. l. s 5 *καὶ* om. E, del. Di 7 *λεοκράτους* A 8 *ὑπερίδης* AE 10 *προείπομεν*, immo de Nicone Capra narratum fuit p. 582e, sed cf. Harp. s. *Νάννιον* 13 fort. *ἐστί*, i. e. *hoc nunc non quaeritur, nisi quod unum Sophoclis testimonium afferam* 16 *αὐλητῶν* A et Harp: corr. Bekker 17 *νέος παῖδα* A *νεόπαιδα* Harp: corr. Cas 18 *ἴδον* A: corr. Mus 19 *μνημονευτῆς ναννίου* A: corr. Mus 23 *ὡς μεθυσσαν* A: corr. Mus

οὐκ ἐπείρα Νάννιον;

Ἀντιφάνης δὲ ἐν τῷ περὶ Ἑταιρῶν 'Προσκήνιον, φησίν, ἐπεκαλεῖτο ἡ Νάννιον, ὅτι πρόσωπόν τε ἀστεῖον εἶχε καὶ ἐχρῆτο χρυσίοις καὶ ἱματίοις πολυτελέσι, ἐκδῦσα δὲ ἦν αἰσχροτάτη. ἦν δὲ Κορώνης τῆς Ναννίου θυγάτηρ, τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορνείας
c ὄνομα.' καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους (fr. 168 Bl). περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι οὕτως προσαγορευομένην τὴν πόρνην, πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην· ἐκεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἑταιρούσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ Ἀκροπόλεως (fr. 3 Pr). 52. καὶ Ὠκίμου δὲ τῆς ἐμῆς, ὡς σὺ φής, Κύνουλκε (cf. p. 567 c), καὶ Ὑπερείδης μέμνηται ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας β' λέγων οὕτως
d (fr. 17 Bl)· 'ὥστε Λαὶς μὲν ἡ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέναι τὴν ὄψιν καὶ Ὤκιμον καὶ Μετάνειρα . . .' Νικόστρατος δὲ ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Πανδρόσῳ οὑτωσὶ λέγων (II 225 K)·

ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματα
αὐτὴν κέλευε, φησί, καὶ παρ' Ὠκίμου
χαλκώματα.

4 χρυσεοις A χρυσοῖς E: corr. Mein 5 αἰσχροτάτη: minus fortiter Antiphanes apud Harpocr. s. Νάννιον: διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι ἀννίου A: corr. Mus 7 αὐλητρίας A: corr. E et Harp. s. Νεμεάς ὑπερίδης AE 11 κεκώλυτο AE 15 ὑπερίδης A 17 fort. ⟨πασῶν⟩ τῶν 18 μετάνειραν A: corr. Schw 18. 19 debebat καὶ Νικόστρατος, cf. v. 15 21 ἔπι τὰ τῆς A: corr. Mus 23 κέλευ' ἔφη A: corr. Dobr ὤκιμον A: corr. Cob

Μένανδρος δ' ἐν Κόλακι τάσδε καταλέγει ἑταίρας (fr. 295 K)·

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα, e
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα.

Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι (II 232 K)·

οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη τρισχίλια,
ἡ δὲ Διοπείθους ἀηδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία;
Θεολύτην δ' ⟨οὐδ'⟩ οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.
οὐχὶ Λαῒς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη,
Ἰσθμιὰς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα;
Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω· f
περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ· γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει.

Θεόφιλος Φιλαύλῳ (II 476 K)·

τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα
φερόμενον ἢ Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον
ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν ἢ τούτων τινά,
ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί,
ἢ Ναύσιον ἢ Μαλθάκην.'

53. τοσαῦτ' εἰπὼν μετά τινος τροχιλίας ὁ *Μυρτίλος* 'μή τι τοιοῦτοι ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, οἱ καὶ 588 πρὸ τῶν Ἡδονικῶν καλουμένων αὐτοὶ τὸν τῆς ἡδονῆς τοῖχον ὑποσκάπτοντες, ὥς που ὁ *Ἐρατοσθένης* ἔφη (p. 193 B). κἀμοὶ μὲν τὰ καλὰ τῶν ἑταιρῶν ἀποφθέγ-

3 *Ἀντίκιρραν* vix recte Mein 6 *γεγόνει* A *γέγονεν* E: corr. Pierson 7 *Τελέσιλλα* E 8 *οὐδ'* add. Mein (*οὐκ* Iacobs) 10. 11 *φιλακος· συφας* A: corr. Schw 11 *γαλείνας* A: corr. Mus 16 *θάλλουσα* A: corr. Mus 17 *τοῖς λίθοις* A: corr. Schw (duce Dalecampio qui vertit *retibus*), tum fort. ⟨*σ'*⟩ *αἱ* 18 del. Mein; mihi Myrtilus videtur Theophili tabulam de suo auxisse indeque duo nomina de multis superesse, *ναυσιον* (sic A) corruptum, *Νάννιον* Mus, fort. *Ἠλύσιον* *μαλαθακην* A: corr. ς 19 *τροχιλίας* suspectum, nec quae secuntur integra videntur 20 *τοιοῦτον* A: corr. Schw

ματα πεπεράνθω μέχρι τούτων· ἐπ' ἄλλο δ' εἶδος μεταβήσομαι λόγων. καὶ πρῶτον μὲν μνησθήσομαι τοῦ φιλαληθεστάτου Ἐπικούρου· ὅστις ἐγκυκλίου παιδείας ἀμύητος ὢν ἐμακάριζε καὶ τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ἐπὶ φιλοσοφίαν παρερχομένους, τοιαύτας φωνὰς προϊέμενος (fr. 117 Us)· 'μακαρίζω σε, ὦ οὗτος, ὅτι καθαρὸς πάσης b παιδείας ἐπὶ φιλοσοφίαν ὥρμησαι.' ὅθεν αὐτὸν καὶ ὁ Τίμων φησὶν (fr. 55 W)

γραμμοδιδασκαλίδην, ἀναγωγότατον ζωόντων.

οὗτος οὖν ὁ Ἐπίκουρος οὐ Λεόντιον εἶχεν ἐρωμένην τὴν ἐπὶ ἑταιρείᾳ διαβόητον γενομένην; ἣ δὲ οὐδ' ὅτε φιλοσοφεῖν ἤρξατο ἐπαύσατο ἑταιροῦσα, πᾶσι δὲ τοῖς Ἐπικουρείοις συνῆν ἐν τοῖς κήποις, Ἐπικούρῳ δὲ καὶ ἀναφανδόν· ὥστ' ἐκεῖνον πολλὴν φροντίδα ποιούμενον αὐτῆς τοῦτ' ἐμφανίζειν διὰ τῶν πρὸς Ἕρμαρχον Ἐπιστολῶν (fr. 121 Us). 54. Λαΐδος τε τῆς ἐξ Ὑκκάρων c (πόλις δ' αὕτη Σικελική, ἀφ' ἧς αἰχμάλωτος γενομένη ἧκεν εἰς Κόρινθον, ὡς ἱστορεῖ Πολέμων ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον (fr. 44 Pr)· ἧς καὶ Ἀρίστιππος ἤρα καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ Διογένης τε ὁ κύων· ᾗ καὶ Ἀφροδίτη ἡ ἐν Κορίνθῳ ἡ Μελαινὶς καλουμένη νυκτὸς ἐπιφαινομένη ἐμήνυεν ἐραστῶν ἔφοδον πολυταλάντων) οὐχ Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας δευτέρῳ (fr. 17 Bl); Ἀπελλῆς δὲ ὁ ζωγράφος ἔτι παρθένον οὖσαν τὴν Λαΐδα θεασάμενος ἀπὸ τῆς Πειρήνης ὑδροφοροῦσαν καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος ἤγαγέν ποτε

2 μὲν K: γε A 3 τῆς ἐγκυκλίου E 7 παιδείας Schw: αἰτίας AE ὥρμησας A (ἔρχῃ E): corr. K 9 γραμμαδιδασκαλίδην A: corr. Diog. L. X 2, sed fort. γραμμοδιδασκαλιδῶν Timo ipse scripsit, cf. Diog. l. s 11 οὐχ ὅτε A: corr. Mein 12 πᾶσί τε A πᾶσι μὲν E: corr. K 13 ἐπικουρίοις A: corr. E 16 fort. Λαΐδος δὲ 23 ὑπερίδης A 24 ἔτι E: ὅτι A

αὐτὴν εἰς φίλων συμπόσιον. χλευασάντων δ' αὐτὸν d τῶν ἑταίρων ὅτι ἀνθ' ἑταίρας παρθένον εἰς τὸ συμπόσιον ἀγάγοι, 'μὴ θαυμάσητε, εἶπεν· ἐγὼ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσαν ἀπόλαυσιν μετ' οὐδ' ὅλην τριετίαν καλὴν δείξω.' τὸ δ' αὐτὸ καὶ Σωκράτης ἐμαντεύσατο περὶ Θεοδότης τῆς Ἀθηναίας, ὥς φησι Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (III 11, 1)· 'ὅτι δὲ καλλίστη εἴη καὶ στέρνα κρείττω λόγου παντὸς ἔχοι λέγοντός ⟨τινος⟩, 'ἰτέον ἡμῖν, ἔφη, θεασομένοις τὴν γυναῖκα· οὐ γὰρ δὴ ἀκούουσιν ἔστιν κρῖναι τὸ κάλλος.' οὕτω δ' ἦν [ἡ Λαὶς] καλὴ ὡς καὶ τοὺς ζωγράφους ἐρχομένους πρὸς αὐτὴν e ἀπομιμεῖσθαι τῆς γυναικὸς τοὺς μαστοὺς καὶ τὰ στέρνα. διαζηλοτυπουμένη δέ ποτε ἡ Λαὶς Φρύνῃ πολὺν ἐραστῶν ἔσχηκεν ὅμιλον, οὐ διακρίνουσα πλούσιον ἢ πένητα οὐδ' ὑβριστικῶς αὐτοῖς χρωμένη. 55. Ἀρίστιππος δὲ κατ' ἔτος δύο μῆνας συνδιημέρευεν αὐτῇ ἐν Αἰγίνῃ τοῖς Ποσειδωνίοις· καὶ ὀνειδιζόμενος ὑπὸ οἰκέτου, ὅτι 'σὺ μὲν αὐτῇ τοσοῦτον ἀργύριον δίδως, ἡ δὲ προῖκα Διογένει τῷ κυνὶ συγκυλίεται', ἀπεκρίνατο· 'ἐγὼ Λαΐδι χορηγῶ πολλά, ἵνα αὐτὸς αὐτῆς ἀπολαύω, οὐχ ἵνα μὴ ἄλλος.' τοῦ δὲ Διογένους εἰπόντος αὐτῷ· 'Ἀρίστιππε, f κοινῇ συνοικεῖς πόρνῃ. ἢ κύνιξε οὖν, ὡς ἐγώ, ἢ πέπαυσο' — καὶ ὁ Ἀρίστιππος· 'ἆρά γε μή τί σοι ἄτοπον δοκεῖ εἶναι, Διόγενες, οἰκίαν οἰκεῖν ἐν ᾗ πρότερον ᾤκησαν ἄλλοι;' 'οὐ γάρ' ἔφη. 'τί δὲ ναῦν ἐν ᾗ πολλοὶ

4 τριέτειαν potius ἱκανὴν (pro καλὴν) Mein, quod non sufficit 8 λέγοντός ⟨τινος⟩ K: ἔλεγέν τε A, cf. Xen. l. s 10 ἀκούσιον ἔστιν A: corr. Schw ἡ Λαὶς del. Wilam 11 fort. εἰσερχομένους 13 διαφιλοτιμουμένη K τῇ Φρύνῃ E 16 δύο τοῦ ἔτους μῆνας E, fort. δύο μνᾶς ⟨διδοὺς⟩, gravius haec turbata putat Wilam 17 ὑπὸ τοῦ οἰκέτου E, ὑπὸ Ἱκέτου K (item Wilam), i. e. Hicetas Syracusanus, cf. Diog. L. 8, 7, 3 25 τί δὲ E et Diog. L. 2, 8, 74: τί δαὶ A

πεπλεύκασιν;’ ‘οὐδὲ τοῦτο’ ἔφη. ‘οὕτως οὖν οὐδὲ γυναικὶ συνεῖναι ἄτοπόν ἐστιν ᾗ πολλοὶ κέχρηνται.’ Νυμφόδωρος δ’ ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ
589 Θαυμαζομένων (FHG II 375) ἐξ Ὑκκάρου φησὶν Σικελικοῦ φρουρίου εἶναι τὴν Λαΐδα. Στράττις δ’ ἐν Μακεδόσιν ἢ Παυσανίᾳ Κορινθίαν αὐτὴν εἶναί φησιν διὰ τούτων (I 718 K)·

εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὗται καὶ τίνες;
B. νυνὶ μὲν ἥκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶ δὲ
Κορίνθιαι· Λαὶς μὲν ἡδὶ Μεγακλέους.

Τίμαιος δ’ ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν (FHG I 219) ἐξ Ὑκκάρων· καθὰ καὶ Πολέμων εἴρηκεν (fr. 44 Pr), ἀναιρεθῆναι φάσκων αὐτὴν ὑπό τινων γυναικῶν ἐν Θετταλίᾳ, ἐρασθεῖσάν τινος Παυσανίου Θετταλοῦ, κατὰ φθόνον καὶ δυσζηλίαν [ταῖς] ξυλίναις χελώναις τυπτο-
b μένην ἐν Ἀφροδίτης ἱερῷ. διὸ καὶ τὸ τέμενος κληθῆναι ἀνοσίας Ἀφροδίτης. δείκνυσθαι δ’ αὐτῆς τάφον παρὰ τῷ Πηνειῷ σημεῖον ἔχοντα ὑδρίαν λιθίνην καὶ ἐπίγραμμα τόδε·

τῆσδέ ποθ’ ἡ μεγάλαυχος ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
Ἑλλὰς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,
Λαΐδος· ἣν ἐτέκνωσεν Ἔρως, θρέψεν δὲ Κόρινθος·
κεῖται δ’ ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις.

αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐν Κορίνθῳ
c τεθάφθαι πρὸς τῷ Κρανείῳ. 56. Ἀριστοτέλης δ’ ὁ Σταγιρίτης οὐκ ἐξ Ἑρπυλλίδος τῆς ἑταίρας ἐπαιδο-

8 πόθεν Schw: ὅθεν A 9 νῦν μὲν A: corr. Pors 10 μὲν ἦι μέγα κλεοσϊδί A: ἡδὶ Di, Μεγακλέους Pors, sed incerta haec 15 ταῖς om. E et schol. Arist. Plut 179 17 ἀνοσίας etiam schol. Arist, ἀνδροφόνου Plut. amat. 21 p. 768 a 20 fort. πρὸς ἀλκῆς 26 ὁ σατυριστὴς AE: corr. Mus. nisi forte inepto lusu scripsit Athenaeus Σατυρίτης 26 ἐπαιδοποιήσατο Mein

ποίησε Νικόμαχον καὶ συνῆν ταύτῃ μέχρι θανάτου, ὥς φησιν Ἕρμιππος ἐν τῷ περὶ Ἀριστοτέλους πρώτῳ (FHG III 46), ἐπιμελείας φάσκων τῆς δεούσης τετυχηκέναι ἐν ταῖς τοῦ φιλοσόφου διαθήκαις. ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνασσαν τὴν Κολοφωνίαν ἑταίραν ἠγάπα; ὡς καὶ ᾄδειν εἰς αὐτὴν τάδε (ep. 30 B[4])·

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
  ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρως.
ἆ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης d
  πρωτοπόρου, δι᾽ ὅσης ἤλθετε πυρκαιῆς.

Περικλῆς δὲ ὁ Ὀλύμπιος, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν (FHG II 314), οὐχ ἕνεκεν Ἀσπασίας — οὐ τῆς νεωτέρας ἀλλὰ τῆς Σωκράτει τῷ σοφῷ συγγενομένης — καίπερ τηλικοῦτον ἀξίωμα συνέσεως καὶ πολιτικῆς δυνάμεως κτησάμενος, οὐ συνετάραξε πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα; ἦν δ᾽ οὗτος ⟨ὁ⟩ ἀνὴρ πρὸς ἀφροδίσια πάνυ καταφερής· ὅστις καὶ τῇ τοῦ υἱοῦ γυναικὶ συνῆν, ὡς Στησίμβροτος ὁ Θάσιος ἱστορεῖ, κατὰ τοὺς αὐτοὺς αὐτῷ χρόνους γενόμενος καὶ ἑωρακὼς αὐτόν, ἐν τῷ ἐπιγρα- e φομένῳ περὶ Θεμιστοκλέους καὶ Θουκυδίδου καὶ Περικλέους (FHG II 56). Ἀντισθένης δ᾽ ὁ Σωκρατικὸς ἐρασθέντα φησὶν αὐτὸν Ἀσπασίας δὶς τῆς ἡμέρας εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα ἀπ᾽ αὐτῆς ἀσπάζεσθαι τὴν ἄνθρωπον, καὶ φευγούσης ποτὲ αὐτῆς γραφὴν ἀσεβείας λέγων

5 ἡμῖν Usener, fort. ὑμῶν 5 et 7 ἀρχαιάνασσαν AE, sed priore loco superscr. ε E 8 καὶ ἀπορρυτίδων A κἀπὶ ῥυτίδων E, tum fort. ἐφέζετ᾽ Ἔρως 9. 10 aliter Anth. P. VII 217 13 οὐ τῆς νεωτέρας (i. e. Cyri amicae) ἀλλὰ K: τῆς νεωτέρας ἀλλ᾽ οὐ A, similiter E 15 οὐ iterat um vix offendit 16 ὁ add. K 21 Αἰσχίνης δ᾽ Iacobs 22 sq paullo aliter haec Plut. Per. c. 24 23 fort. ἀσπάζεσθαι ⟨καὶ καταφιλεῖν⟩

ὑπὲρ αὐτῆς πλείονα ἐδάκρυσεν ἢ ὅτε ὑπὲρ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας ἐκινδύνευε. καὶ Κίμωνος δ' Ἐλπινίκῃ τῇ ἀδελφῇ παρανόμως συνόντος, εἶθ' ὕστερον ἐκδοθείσης Καλλίᾳ, καὶ φυγαδευθέντος μισθὸν ἔλαβε τῆς καθ-
f όδου αὐτοῦ ὁ Περικλῆς τὸ τῇ Ἐλπινίκῃ μιχθῆναι. Πυθαίνετος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Αἰγίνης (FHG IV 487) Περίανδρόν φησιν ἐξ Ἐπιδαύρου τὴν Προκλέους θυγατέρα Μέλισσαν ἰδόντα Πελοποννησιακῶς ἠσθημένην (ἀναμπέχονος γὰρ καὶ μονοχίτων ἦν καὶ ᾠνοχόει τοῖς ἐργαζομένοις) ἐρασθέντα γῆμαι. Πύρρου δὲ τοῦ Ἠπειρωτῶν βασιλέως, ὃς ἦν τρίτος ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐπ' Ἰταλίαν στρατεύσαντος, ἐρωμένη ἦν Τίγρις ἡ Λευκαδία·
590 ἣν Ὀλυμπιὰς ἡ τοῦ νεανίσκου μήτηρ φαρμάκοις ἀπέκτεινεν.'

57. καὶ ὁ Οὐλπιανός, ὥσπερ ἕρμαιόν τι, ἔτι λαλοῦντος τοῦ Μυρτίλου ἔφη, εἰ ἔχομεν ἀρρενικῶς εἰρημένον τὸν τίγριν. 'Φιλήμονα γὰρ οἶδα τοῦτ' εἰρηκότα ἐν Νεαίρᾳ (II 490 K)·

ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν,
ἣν εἴδομεν ἡμεῖς, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει
[τι] ἡμᾶς παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον
τρυγέρανον· οὐ γὰρ γίγνεται τοῦτ' αὐτόθι.'

πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος ἔφη· 'ἐπείπερ ἡμῖν ἐμποδὼν ἐγένου κατάλογον γυναικῶν ποιουμένοις, οὐ κατὰ τοὺς
b Σωσικράτους τοῦ Φαναγορείτου Ἠοίους ἢ τὸν τῶν

1 πλείω E 2 ἐκινδύνευσε A: corr. E 2 sqq Cimonis et Periandri amores huic loco non apti 3. 4 fort. τῇ ὕστερον ἐκδοθείσῃ Καλλίᾳ 13 ἣν E: ἦν A 17 τοῦτ' suspectum, fort. οὕτως vel rectius θηλυκῶς 20 ἴδωμεν A: corr. Di 21 τι del. Clericus 24 οὐ κατὰ ⟨τὰς Ἡσιόδου Ἠοίας ἢ⟩ τοὺς Mein 25 Σωστράτου Schw coll. Steph. B. s. Μυκάλη φαναγοριστοῦ A: corr. Mus (Φαναγορίτου)

γυναικῶν κατάλογον Νικαινέτου τοῦ Σαμίου ἢ Ἀβδηρίτου, μικρὸν ἐπισχὼν ἐπὶ τὴν παρὰ σοῦ τρέψομαι πεῦσιν, 'Φοῖνιξ ἄττα γεραιέ (Ι 607).' μάθε οὖν ὅτι ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν τίγριν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ οὕτως (II 372 K)·

ἄνοιγ', ἄνοιγε τὴν θύραν· ἐλάνθανον
πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, ἀλέτων ὄνος,
ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις.

ἔχων δὲ καὶ ἄλλα μαρτύρια ἀνατίθεμαι τὰ νῦν, ἕως ἂν ἀπομνημονεύσω τὸν [περὶ] τῶν καλῶν γυναικῶν c κατάλογον. 58. Κλέαρχος γὰρ περὶ Ἐπαμινώνδου φησὶν οὕτως (FHG II 310)· 'Ἐπαμινώνδας δ' ὁ Θηβαῖος σεμνότερον μὲν τούτων, οὐκ εὐσχημόνως δὲ περὶ τὰς ὁμιλίας ἐσφάλλετο τὴν γνώμην, εἴ τις θεωροίη τὰ πραχθέντα αὐτῷ περὶ τὴν Λάκωνος γυναῖκα.' Ὑπερείδης δ' ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας τὸν υἱὸν ἀποβαλὼν Γλαύκιππον Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν ἀνέλαβε, καὶ ταύτην μὲν ἐν ἄστει εἶχεν, ἐν Πειραιεῖ δὲ Ἀρισταγόραν, Φίλαν δ' ἐν Ἐλευσῖνι, ἣν d πολλῶν ὠνησάμενος χρημάτων εἶχεν ἐλευθερώσας, ὕστερον δὲ καὶ οἰκουρὸν αὐτὴν ἐποιήσατο, ὡς Ἰδομενεὺς ἱστορεῖ (FHG II 492). ἐν δὲ τῷ ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπερείδης ὁμολογῶν ἐρᾶν τῆς γυναικὸς (fr. 174 Bl) καὶ οὐδέπω τοῦ ἔρωτος ἀπηλλαγμένος τὴν προειρημένην Μυρρίνην εἰς τὴν οἰκίαν εἰσήγαγεν. 59. ἦν δ' ἡ Φρύνη ἐκ Θεσπιῶν. κρινομένη δὲ ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπέφυγεν· διόπερ ὀργισθεὶς ὁ Εὐθίας οὐκ

2 ἀποσχὼν A: corr. Coraes 7 ἀνδρείας A: corr. Dalec 10 [περὶ] Mein 13 σεμνότερος K 15. 16 ὑπερίδης AE 16. 17 ἐκβαλὼν recte vit. X or. 849 d 17 μυρίννην A μύρινναν E 26 θεσπειῶν A θεσπιέων E

ἔτι εἶπεν ἄλλην δίκην, ὥς φησιν Ἕρμιππος (FHG III 50).
e ὁ δὲ Ὑπερείδης (fr. 181 Bl) συναγορεύων τῇ Φρύνῃ, ὡς οὐδὲν ἤνυε λέγων ἐπίδοξοί τε ἦσαν οἱ δικασταὶ καταψηφιούμενοι, παραγαγὼν αὐτὴν εἰς τοὐμφανὲς καὶ περιρήξας τοὺς χιτωνίσκους γυμνά τε τὰ στέρνα ποιήσας τοὺς ἐπιλογικοὺς οἴκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς ἐπερρητόρευσεν δεισιδαιμονῆσαί τε ἐποίησεν τοὺς δικαστὰς τὴν ὑποφῆτιν καὶ ζάκορον Ἀφροδίτης ἐλέῳ χαρισαμένους μὴ ἀποκτεῖναι. καὶ ἀφεθείσης ἐγράφη μετὰ ταῦτα ψήφισμα, μηδένα οἰκτίζεσθαι τῶν λεγόντων ὑπέρ τινος μηδὲ βλεπόμενον τὸν κατηγορούμενον ἢ τὴν κατη-
f γορουμένην κρίνεσθαι. ἦν δὲ ὄντως μᾶλλον ἡ Φρύνη καλὴ ἐν τοῖς μὴ βλεπομένοις. διόπερ οὐδὲ ῥᾳδίως ἦν αὐτὴν ἰδεῖν γυμνήν· ἐχέσαρκον γὰρ χιτώνιον ἠμπείχετο καὶ τοῖς δημοσίοις οὐκ ἐχρῆτο βαλανείοις. τῇ δὲ τῶν Ἐλευσινίων πανηγύρει καὶ τῇ τῶν Ποσειδωνίων ἐν ὄψει τῶν Πανελλήνων πάντων ἀποθεμένη θοἰμάτιον καὶ λύσασα τὰς κόμας ἐνέβαινε τῇ θαλάττῃ· καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἀπελλῆς τὴν Ἀναδυομένην Ἀφροδίτην ἀπεγρά-
591 ψατο. καὶ Πραξιτέλης δὲ ὁ ἀγαλματοποιὸς ἐρῶν αὐτῆς τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην ἀπ' αὐτῆς ἐπλάσατο καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἔρωτος βάσει τῇ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου ἐπέγραψε (Anth. Pl. 204)·

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα,
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ βάλλω
οὐκέτ' ὀιστεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

7. 8 τοὺς δικὰς A: corr. E 8. 9 χρησαμένους Cas (idem voluit Musurus, qui χρισαμένους), tradita recte defendit Wilam 13 ῥάδιον Mus 17 πάντων om. E ἀποτιθεμένη A: corr. E θοἰμάτια A: corr. E 19. 20 ἀνεγράψατο AE: corr. Mus 24 fort. διηκρίβωσέ μ' Ἔρωτα

ἐκλογὴν δὲ αὐτῇ τῶν ἀγαλμάτων ἔδωκεν, εἴτε τὸν b Ἔρωτα θέλοι λαβεῖν εἴτε τὸν ἐπὶ Τριπόδων Σάτυρον. ἡ δὲ ἑλομένη τὸν Ἔρωτα ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν Θεσπιαῖς. αὐτῆς δὲ τῆς Φρύνης οἱ περικτίονες ἀνδριάντα ποιήσαντες ἀνέθηκαν ἐν Δελφοῖς χρύσεον ἐπὶ κίονος Πεντελικοῦ· κατεσκεύασε δ' αὐτὸν Πραξιτέλης. ὃν καὶ θεασάμενος Κράτης ὁ κυνικὸς ἔφη τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνάθημα. ἕστηκε δὲ καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη μέση τῆς Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως καὶ τῆς c Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ἔχουσα ἐπιγραφὴν 'Φρύνη Ἐπικλέους Θεσπική', ὥς φησιν Ἀλκέτας ἐν β' περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς Ἀναθημάτων (FHG IV 295). 60. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ Ἑταιρῶν δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι, ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι Κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ Σαπέρδιον. Ἡρόδικος δὲ ἐν ἕκτῳ Κωμῳδουμένων τὴν μὲν παρὰ τοῖς ῥήτορσί φησιν ὀνομαζομένην Σηστὸν καλεῖσθαι διὰ τὸ ἀποσήθειν καὶ ἀποδύειν τοὺς συνόντας αὐτῇ, τὴν δὲ Θεσπικήν. ἐπλούτει d δὲ σφόδρα ἡ Φρύνη καὶ ὑπισχνεῖτο τειχιεῖν τὰς Θήβας, ἐὰν ἐπιγράψωσιν Θηβαῖοι ὅτι 'Ἀλέξανδρος μὲν κατέσκαψεν, ἀνέστησεν δὲ Φρύνη ἡ ἑταίρα', ὡς ἱστορεῖ Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἑταιρῶν. εἴρηκεν δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Νεαίρᾳ — πρόκειται τὸ μαρτύριον (p. 567 e) — καὶ Ἄμφις ἐν Κουρίδι (cf. p. 567 f). παρεσίτει δὲ τῇ Φρύνῃ Γρυλλίων εἷς ὢν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ὡς καὶ Σάτυρος ὁ Ὀλύνθιος e

1 δὲ K: τε AE 4. 5 potius ποιησάμενοι 11 Θεσπιακή K, item v. 18 14 γεγονέναι del. K 16 τὴν μὲν E: τὴν A 17 Σῆστρον non recte Madv; composuerat Herodicus Phrynen, quae et Sestos, cum Sinopa, quae et Abydos, cf. p. 586 a 19 fort. Φρύνη, ⟨ἣ⟩ καὶ ἀνατειχιεῖν Mein 20 ἐπιγράφωσιν Mein 26 ἀρεοπαγειτῶν A: corr. E

ὑποκριτὴς Παμφίλῃ. Ἀριστογείτων δὲ ἐν τῷ κατὰ Φρύνης (fr. 7 Tur) τὸ κύριόν φησιν αὐτῆς εἶναι ὄνομα Μνησαρέτην. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τὸν ἐπιγραφόμενον κατ' αὐτῆς Εὐθίου λόγον Διόδωρος ὁ περιηγητὴς Ἀναξιμένους φησὶν εἶναι. Ποσείδιππος δ' ὁ κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ τάδε φησὶν περὶ αὐτῆς (III 339 K)·

Φρύνη ποθ' ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη
πολὺ τῶν ἑταιρῶν. καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα
τῶν τότε χρόνων εἶ, τόν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας.
βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας
f τὴν ἡλιαίαν εἷλε περὶ τοῦ σώματος...
καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη
μετὰ δακρύων διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις.

61. ἴστε δὲ ὅτι καὶ Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἐξ αὐλητρίδος ἑταίρας ἐπαιδοποιήσατο Δημέαν· ὃν φρυαττόμενόν ποτε ἐπὶ τοῦ βήματος ἐπεστόμισεν Ὑπερείδης εἰπών· 'οὐ σιωπήσῃ, μειράκιον, μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα;' καὶ Βίων δ' ὁ Βορυσθενίτης φιλόσοφος ἑταίρας ἦν
592 υἱὸς Ὀλυμπίας Λακαίνης, ὥς φησι Νικίας ὁ Νικαιεὺς ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων Διαδοχαῖς. Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγῳδιοποιὸς ἤδη γέρων ὢν ἠράσθη Θεωρίδος τῆς ἑταίρας. ἱκετεύων οὖν τὴν Ἀφροδίτην φησίν·

κλῦθί μευ εὐχομένου, Κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀναίνεσθαι φιλότητα καὶ εὐνήν,
ἣ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν ἰσχὺς μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ταῦτα μέν ἐστιν ἐκ τῶν εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων

5 ποσίδιππος A 7 πρὸ ἡμῶν A: corr. Wilam 9 εἶ Cas: εἴη A 11 εἶδε Bothe, hiatum not. K 16 ὑπερίδης AE 23 κλύε AE: corr. e vita Hom. p. 15 West 26 θυμὸς vit. Hom: θεῖος A 27 (coll. 22) nequaquam hinc patet, quod asseverat Bergkius PL II 248[4], Sophocli hos versus Athenaeum tribuisse

(ep. 12 Baum). τῆς δὲ Θεωρίδος μνημονεύει λέγων ἔν b
τινι στασίμῳ οὕτως (fr. 698 N)·

φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς.

ἐπὶ δὲ δυσμαῖς ὢν τοῦ βίου, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος
(F H G IV 418), Ἀρχίππην ἠγάπησεν τὴν ἑταίραν καὶ τοῦ
βίου κληρονόμον κατέλιπεν. ὅτι δὲ γηραιῷ ὄντι τῷ
Σοφοκλεῖ συνῆν ἡ Ἀρχίππη, ὁ πρότερος αὐτῆς ἐραστὴς
Σμικρίνης ἐρωτώμενος ὑπό τινος τί πράττει Ἀρχίππη
χαριέντως ἔφη· 'ὥσπερ αἱ γλαῦκες ἐπὶ τάφου κάθηται.'
62. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημο-
νέστατος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ καλήν, ὡς
Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (fr. 258 Tur). Δη-
μοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας (21) τὴν Μετάνειραν c
τοῦ Λυσίου φησὶν ἐρωμένην εἶναι. ἥττητο δὲ καὶ ὁ
Λυσίας Λαγίδος τῆς ἑταίρας, ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον
Κέφαλος ὁ ῥήτωρ (p. 217 Tur)· καθάπερ καὶ Ἀλκιδά-
μας ὁ Ἐλαίτης ὁ Γοργίου μαθητὴς ἔγραψεν καὶ αὐτὸς
ἐγκώμιον Ναίδος τῆς ἑταίρας (fr. 3). τὴν δὲ Ναίδα
ταύτην Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλωνίδου βιαίων, εἰ
γνήσιος ὁ λόγος, ἐρωμένην φησὶ (fr. 245) γενέσθαι Φι-
λωνίδου γράφων ὧδε· 'ἔστιν οὖν γυνὴ ἑταίρα Ναὶς
ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστιν, ὁ δ' Ὑμέναιος ἐπιτή-
δειος, ὁ Φιλωνίδης δ' ἐρᾶν φησιν.' μνημονεύει αὐτῆς
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ (I 433 K). μήποτε d
δὲ κἂν τῷ Πλούτῳ ἐν ᾧ λέγει (179)·

ἐρᾷ δὲ Λαὶς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

γραπτέον Ναὶς καὶ οὐ Λαίς. Ἕρμιππος δ' ἐν τῷ

2 στασίμως A: corr. Cas 9 ἐπὶ τάφων A: corr. E
10. 11 ἀδημονέστερος A: corr. Mus (αἰδημονέστερος) et Schw
11 καὶ καλήν corrupta: παγκάλην Mein, παλλακήν Dobr, neu-
trum recte, fort. καὶ Λαγίσκαν 15 Λυσίας καὶ Λαγίδος E
25 fort. ἐν οἷς

περὶ Ἰσοκράτους (FHG III 49) προβαίνοντά φησι τῇ
ἡλικίᾳ τὸν Ἰσοκράτη ἀναλαβεῖν Λαγίσκαν τὴν ἑταίραν
εἰς τὴν οἰκίαν, ἐξ ἧς καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγάτριον.
μνημονεύει δ' αὐτῆς Στράττις ἐν τούτοις (I 712 K)·

καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
ἰδεῖν με συκάζουσαν εὐναίαν ἔτι,
τόν τ' αὐλοτρύπην αὐτόν . . . .

e καὶ Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Λαίδος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος,
μνημονεύει αὐτῆς, καταλέγων καὶ ἄλλας ἑταίρας ἐν
τούτοις (fr. 155 Tur)· 'Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο πορνευ-
ομένη [καὶ] ἔτι νέα οὖσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἱππάφεσις
καὶ Θεόκλεια καὶ Ψαμάθη καὶ Λαγίσκα καὶ Ἄνθεια
καὶ Ἀριστόκλεια.' 63. Δημοσθένη δὲ τὸν ῥήτορα καὶ
τεκνοποιήσασθαι ἐξ ἑταίρας ἔχει λόγος. αὐτὸς γοῦν ἐν
τῷ περὶ Χρυσίου λόγῳ (fr. 4 Tur) προαγήοχε τὰ τέκνα
ἐπὶ τὸ δικαστήριον ὡς δι' ἐκείνων ἔλεον ἕξων χωρὶς
τῆς μητρός, καίτοι ἔθος ἐχόντων τῶν κρινομένων τὰς
f γυναῖκας ἐπάγεσθαι· ἀλλ' αἰδοῖ τοῦτ' ἐποίησεν, φεύγων
τὴν διαβολήν. ἀκόλαστος δ' ἦν ὁ ῥήτωρ περὶ τὰ ἀφρο-
δίσια, ὥς φησιν Ἰδομενεύς (FHG II 492). Ἀριστάρχου
γοῦν τινος ἐρασθεὶς μειρακίου καὶ δι' αὐτὸν παροινή-
σας εἰς Νικόδημον ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.
παραδέδοται δὲ καὶ περὶ ὄψα καὶ περὶ νέους καὶ περὶ
γυναῖκας πολυτελής. τοιγαροῦν καὶ ὁ γραμματεύς ποτ'
593 αὐτοῦ εἶπε· 'τί δ' ἄν τις περὶ Δημοσθένους λέγειν
δύναιτο; τὰ γὰρ ἐνιαυτῷ μελετηθέντα ἐκείνῳ μία γυνὴ

7 αὐτὸν εἶθ' ἥκειν ταχύ Sauppe coll. vit. Isocr. p. 256 West 11 καὶ om. p. 586e 15 χρυσειου A: corr. E προαγείοχε A: corr. E 18 fort. τοῦτ' ⟨οὐκ⟩ 21 δι' αὐτὸ AE et schol. Aesch. p. 37 Tur (ex Athenaeo?): corr. K 24 πολυτελεῖς A: corr. Mus γραμματεύς videtur i. q. οἰκονόμος 25 αὐτοῦ E: αὐτοὺς A

μιᾷ νυκτὶ συνέχεεν.' ἀναλαβεῖν γοῦν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν λέγεταί τινα Κνωσίωνα μειρακίσκον, καίτοι γυναῖκα ἔχων· ὡς καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ Κνωσίωνι.

64. Μυρρίνην δὲ τὴν Σαμίαν ἑταίραν Δημήτριος εἶχεν ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς διαδοχῆς τελευταῖος καὶ ἔξω τοῦ διαδήματος κοινωνὸν εἶχε τῆς βασιλείας, ὥς φησιν Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός (FHG III 414). Πτολεμαῖός τε ὁ τὴν ἐν Ἐφέσῳ διέπων φρουρὰν υἱὸς ὢν τοῦ Φιλ-
αδέλφου βασιλέως Εἰρήνην εἶχε τὴν ἑταίραν, ἥτις b
ὑπὸ Θρᾳκῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπιβουλευομένου τοῦ Πτολεμαίου καὶ καταφυγόντος εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν συγκατέφυγεν· καὶ ἀποκτεινάντων αὐτὸν ἐκείνων ἡ Εἰρήνη ἐχομένη τῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ ἐπέρραινεν τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς, ἕως καὶ αὐτὴν κατέσφαξαν. Δανάην δὲ τὴν Λεοντίου τῆς Ἐπικουρείου θυγατέρα ἑταιριζομένην καὶ αὐτὴν Σώφρων εἶχεν ὁ ἐπὶ τῆς Ἐφέσου· δι' ἣν αὐτὸς μὲν ἐσώθη ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ Λαοδίκης, ἡ δὲ κατεκρημνίσθη, ὡς γράφει Φύλαρχος
διὰ τῆς δωδεκάτης (FHG I 339) τάδε· 'ἡ πάρεδρος τῆς c
Λαοδίκης Δανάη, πιστευομένη ὑπ' αὐτῆς τὰ πάντα, Λεοντίου δ' οὖσα τῆς μετ' Ἐπικούρου τοῦ φυσικοῦ σχολασάσης θυγάτηρ, Σώφρονος δὲ γεγονυῖα πρότερον ἐρωμένη, παρακολουθοῦσα διότι ἀποκτεῖναι βούλεται τὸν Σώφρονα ἡ Λαοδίκη διανεύει τῷ Σώφρονι, μηνύουσα τὴν ἐπιβουλήν. ὃ δὲ συλλαβὼν καὶ προσποιηθεὶς συγχωρεῖν περὶ ὧν λέγει δύ' ἡμέρας παρῃτήσατο

14 ἔρραινεν A: corr. K, ἐνέρραινεν Dobr 16 δάναϊν A ἐπικουρίου A 20 τάδε om. ς, ⟨λέγων⟩ τάδε Mein 24 παρακολουθοῦσα i. e. *cum intellegeret* 26 sqq haec mutilata, λέγει i. e. Laodice

*εἰς σκέψιν· καὶ συγχωρησάσης νυκτὸς ἔφυγεν εἰς Ἔφε-
σον. μαθοῦσα δὲ ἡ Λαοδίκη τὸ ποιηθὲν ὑπὸ τῆς Δα-*
d *νάης κατεκρήμνισεν τὴν ἄνθρωπον, οὐδὲν τῶν προ-
γεγενημένων φιλανθρώπων ἐπὶ νοῦν βαλομένη. τὴν δὲ
Δανάην φασίν, ὡς ἤσθετο τὸν ἐπηρτημένον αὐτῇ κίν-
δυνον, ἀνακρινομένην ὑπὸ τῆς Λαοδίκης οὐδ' ἀποκρί-
σεως αὐτὴν ἀξιῶσαι· ἀπαγομένην τε ἐπὶ τὸν κρημνὸν
εἰπεῖν ὡς δικαίως οἱ πολλοὶ καταφρονοῦσι τοῦ θείου,
ὅτε 'ἐγὼ μὲν τὸν γενόμενόν μοι ἄνδρα σώσασα τοιαύτην
χάριτα παρὰ τοῦ δαιμονίου λαμβάνω, Λαοδίκη δὲ τὸν
ἴδιον ἀποκτείνασα τηλικαύτης τιμῆς ἀξιοῦται.' ὁ δ' αὐτὸς*
e *Φύλαρχος καὶ περὶ Μύστας ἱστορεῖ ἐν τῇ τεσσαρεσκαι-
δεκάτῃ οὕτως* (ib. 341)· '*Μύστα Σελεύκου τοῦ βασιλέως
ἐρωμένη ἦν· ἥτις ὑπὸ Γαλατῶν Σελεύκου νικηθέντος
καὶ μόλις ἐκ τῆς φυγῆς διασωθέντος αὐτὴ μεταμφιεσα-
μένη τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ ῥάκια λαβοῦσα θερα-
παινίδος τῆς τυχούσης συλληφθεῖσα ἀπήχθη μετὰ τῶν
ἄλλων αἰχμαλώτων καὶ πραθεῖσα ὁμοίως ταῖς ἑαυτῆς
θεραπαινίσιν ἦλθεν εἰς Ῥόδον· ἔνθα ἐκφήνασα ἑαυτὴν
ἥτις ἦν περισπουδάστως ὑπὸ τῶν Ῥοδίων τῷ Σελεύκῳ
διεπέμφθη.*'

[65. *Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς Λαμπιτοῦς τῆς Σα-*
f *μίας ἑταίρας ἐρασθεὶς ἡδέως δι' αὐτὴν καὶ Λαμπιτὼ*

4 *ἐπισυμβαλομένη* A: corr. Cas 7 *δὲ ἐπὶ* Mus 10 *χάριν* Mein 11 *τιλικαύτης* A 12 *Μύστης* puto 15. 16 *μετ-αμφιασαμένη* E et Polyaen. 8, 61 16 *καὶ ῥάκια λαβοῦσα* K (cf. Pol. l. s): *καὶ ἀναλαβοῦσα* 17 *ἀνήχθη* AE: corr. Mein 22 sqq totum hoc caput ex Diogene L. 5, 76 et maxime ex oratione in Neaeram consutum ab hoc loco, ubi non iam meretricum nomina enumerantur, sed amorum fabulae narrantur, alienum not. K 23 *δι' αὐτὴν* Iac: *δ' αὐτὴν* (notato mendo) A

προσηγορεύετο, ὥς φησι Δίυλλος (FHG II 361)· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Χαριτοβλέφαρος. Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταίρα ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα. ἦσαν δὲ αὗται δοῦλαι Κασίου τοῦ Ἠλείου μετὰ καὶ ἄλλων ἑταιρῶν, Ἀντείας, Στρατόλας, Ἀριστοκλείας, Φίλας, Ἰσθμιάδος, Νεαίρας. ἡ δὲ Νέαιρα ἦν [Στρατοκλείδου] ἐρωμένη Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ καὶ Ἱππάρχου τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ Φρυνίωνος τοῦ Παιανιέως, ὃς ἦν Δήμωνος μὲν υἱός, Δημοχάρους δὲ ἀδελφιδοῦς. τὴν δὲ Νέαιραν εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν διαιτητῶν γενομένων φίλων Φρυνίων καὶ Στέφανος ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τὴν τῆς Νεαίρας θυγατέρα 594 Στρυμβήλην τὴν ὕστερον Φανὼ κληθεῖσαν ὡς ἰδίαν θυγατέρα ἐξέδοτο Φράστορι τῷ Αἰγιαλεῖ, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας (50). ὃς καὶ περὶ Σινώπης τῆς ἑταίρας τάδε λέγει (116)· "Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὡς ἀσεβοῦντα καὶ θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Ἁλῴοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευ- b σῖνι προσαγούσῃ ἱερεῖον θύσειεν, νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἱερεῖα μὴ θύειν, οὐδὲ ἐκείνου οὔσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱερείας.]

66. διαβόητος δ' ἑταίρα γέγονε καὶ ἡ Μιλησία Πλαγγών· ἧς περικαλλεστάτης οὔσης ἠράσθη τις Κολο-

1 προσηγόρευτο A: corr. Iac Δίδυμος (non Δίυλλος) Diog 2 Νικαρέτη error compilatoris 3 Στέφανος non rhetor est, sed ἔλεγε τὴν δίκην (c. Neaer. 10) 4 Χαρισίου c. Neaer. 18 7 Στρατοκλείδου dittographema 11 velut ⟨ὑπὸ⟩ διαιτητῶν γενόμενοι φίλοι, cf. c. Neaer. 46 sq 13 Στρυβήλη c. Neaer. 50 14 φάστορι A 21 προσαγούσης A

φώνιος νεανίσκος, Βακχίδα ἔχων ἐρωμένην τὴν Σαμίαν.
λόγους οὖν προσενέγκαντος τοῦ νεανίσκου πρὸς αὐτὴν
ἡ Πλαγγὼν ἀκούουσα τῆς Βακχίδος τὸ κάλλος καὶ
ἀποτρέψαι θέλουσα τὸν νεανίσκον τοῦ πρὸς αὐτὴν
ἔρωτος, ὡς ἀδύνατον ἦν, ᾔτησε τῆς συνουσίας μισθὸν
c τὸν Βακχίδος ὅρμον διαβόητον ὄντα. ὁ δὲ σφοδρῶς
ἐρῶν ἠξίωσε τὴν Βακχίδα μὴ περιιδεῖν αὐτὸν ἀπολλύ-
μενον. καὶ ἡ Βακχὶς τὴν ὁρμὴν κατιδοῦσα τοῦ νεα-
νίσκου ἔδωκε. Πλαγγὼν δὲ τὸ ἄζηλον συνιδοῦσα τῆς
Βακχίδος τὸν μὲν ἀπέπεμψεν ἐκείνῃ, τῷ δὲ ὡμίλησε.
καὶ τοῦ λοιποῦ φίλαι ἐγένοντο, κοινῶς περιέπουσαι
τὸν ἐραστήν. ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὥς φησι Με-
νέτωρ ἐν τῷ περὶ Ἀναθημάτων (FHG IV 452), Πασι-
φίλαν ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχί-
d λοχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις (fr. 19 B⁴)·

σύκη πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

ὅτι δὲ καὶ Μένανδρος ὁ ποιητὴς ἤρα Γλυκέρας κοινόν·
ἐνεμεσήθη δέ. Φιλήμονος γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος
καὶ χρηστὴν ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος
(II 534 K), ἀντέγραψεν Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης
χρηστῆς (fr. 945).

67. Ἅρπαλος δ' ὁ Μακεδὼν ὁ τῶν Ἀλεξάνδρου
e πολλὰ χρημάτων συλήσας καὶ καταφυγὼν εἰς Ἀθήνας
ἐρασθεὶς Πυθιονίκης πολλὰ εἰς αὐτὴν κατανάλωσεν
ἑταίραν οὖσαν· καὶ ἀποθανούσῃ πολυτάλαντον μνημεῖον
κατεσκεύασεν· 'ἐκφέρων τε αὐτὴν ἐπὶ τὰς ταφάς, ὥς

9 ⟨τὸν ὅρμον⟩ ἔδωκε Schw δὲ K: τε A 10 fort. αὐτῷ δὲ
15 αὐτῆς i. e. Pasiphilae, quod nomen fictum ab Archilocho
postea in Plangonem translatum est 16 παλλὰς A: corr. E
18 sqq haec mutila 25 κατηνάλωσεν E, fort. κατανήλωσεν

φησι Ποσειδώνιος *ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν*
Ἱστοριῶν (FHG III 259), *τεχνιτῶν τῶν ἐπισημοτάτων*
χορῷ μεγάλῳ καὶ παντοίοις ὀργάνοις καὶ συμφωνίαις
παρέπεμπε τὸ σῶμα.' Δικαίαρχος *δ' ἐν τοῖς περὶ*
τῆς εἰς Τροφωνίου Καταβάσεώς φησι (ib. II 266)· *'ταὐτὸ*
δὲ πάθοι τις ἂν ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀφικνού- f
μενος κατὰ τὴν ἀπ' Ἐλευσῖνος τὴν ἱερὰν ὁδὸν καλου-
μένην. καὶ γὰρ ἐνταῦθα καταστὰς οὗ ἂν φανῇ τὸ
πρῶτον ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφορώμενος νεὼς καὶ τὸ πόλισμα,
ὄψεται παρὰ τὴν ὁδὸν αὐτὴν ᾠκοδομημένον μνῆμα οἷον
οὐχ ἕτερον οὐδὲ σύνεγγυς οὐδέν ἐστι τῷ μεγέθει.
τοῦτο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὅπερ εἰκός, ἢ Μιλτιάδου
φήσειεν ⟨*ἂν*⟩ *σαφῶς ἢ Περικλέους ἢ Κίμωνος ἤ τινος*
ἑτέρου τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εἶναι, ⟨*καὶ*⟩ *μάλιστα μὲν* 595
ὑπὸ τῆς πόλεως δημοσίᾳ κατεσκευασμένον, εἰ δὲ μή,
δεδομένον κατασκευάσασθαι. πάλιν δ' ὅταν ἐξετάσῃ
Πυθιονίκης τῆς ἑταίρας ὄν, τίνα χρὴ προσδοκίαν
λαβεῖν αὐτόν;' Θεόπομπος *δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον*
Ἐπιστολῇ τὴν Ἁρπάλου διαβάλλων ἀκολασίαν φησίν
(FHG I 325)· *'ἐπίσκεψαι δὲ καὶ διάκουσον σαφῶς παρὰ*
τῶν ἐκ Βαβυλῶνος ὃν τρόπον Πυθιονίκην περιέστειλεν
τελευτήσασαν. ἣ Βακχίδος μὲν ἦν δούλη τῆς αὐλητρί-
δος, ἐκείνη δὲ Σινώπης τῆς Θρᾴττης τῆς ἐξ Αἰγίνης
Ἀθήναζε μετενεγκαμένης τὴν πορνείαν· ὥστε γίνεσθαι b
μὴ μόνον τρίδουλον, ἀλλὰ καὶ τρίπορνον αὐτήν. ἀπὸ

1 *ποσιδώνιος* A 3 *εὐφωνίαις* A: corr. Cas 5 *τροφωνειου* A 7 *κατὰ τὴν* Iac: *καὶ ταύτην* A 8 *οὗ ἂν ᾖ τὸ πρῶτον* A: corr. Valck 9 *ὁ τῆς Ἀθηνᾶς* Mein: *εἰς Ἀθήνας* A 13 *φήσειεν ἂν* K: *φήσειε* A *φήσειεν* E, quod sequitur *σαφῶς*, id cum verbo *εἶναι* iungendum 14 *καὶ* add. K 16 *δεδομένον* K (scil. *ὑπὸ τῆς πόλεως*): *δεδογμένον* A 17 *ὄν, τίνα* K: *ὅντινα* A

πλειόνων δὲ ταλάντων ἢ διακοσίων δύο μνήματα κατε-
σκεύασεν αὐτῆς· ὃ καὶ πάντες ἐθαύμαζον, ὅτι τῶν μὲν
ἐν Κιλικίᾳ τελευτησάντων ὑπὲρ τῆς σῆς βασιλείας καὶ
τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας οὐδέπω νῦν οὔτε ἐκεῖνος
οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἐπιστατῶν κεκόσμηκε τὸν τάφον,
Πυθιονίκης δὲ τῆς ἑταίρας φανήσεται τὸ μὲν Ἀθήνησι,
τὸ δ' ἐν Βαβυλῶνι μνῆμα πολὺν ἤδη χρόνον ἐπιτε-
c τελεσμένον. ἣν γὰρ πάντες ᾔδεσαν ὀλίγης δαπάνης
κοινὴν τοῖς βουλομένοις γιγνομένην, ταύτης ἐτόλμησεν
ὁ φίλος εἶναι σοῦ φάσκων ἱερὸν καὶ τέμενος ἱδρύσα-
σθαι καὶ προσαγορεῦσαι τὸν ναὸν καὶ τὸν βωμὸν Πυ-
θιονίκης Ἀφροδίτης, ἅμα τῆς τε παρὰ θεῶν τιμωρίας
καταφρονῶν καὶ τὰς σὰς τιμὰς προπηλακίζειν ἐπιχει-
ρῶν.' μνημονεύει τούτων καὶ Φιλήμων ἐν Βαβυλω-
νίῳ (II 482 K)·

βασίλισσ' ἔσῃ Βαβυλῶνος, ἂν οὕτω τύχῃ·
τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἅρπαλον.

d μνημονεύει δ' αὐτῆς καὶ Ἄλεξις ἐν Λυκίσκῳ (ib. 347).
68. μετὰ δὲ τὴν Πυθιονίκης τελευτὴν ὁ Ἅρπαλος
Γλυκέραν μετεπέμψατο καὶ ταύτην ἑταίραν, ὡς ὁ Θεό-
πομπος ἱστορεῖ, φάσκων ἀπειρηκέναι τὸν Ἅρπαλον
μὴ στεφανοῦν ἑαυτόν, εἰ μή τις στεφανώσειε καὶ τὴν
πόρνην. 'ἔστησέν τε εἰκόνα χαλκῆν τῆς Γλυκέρας ἐν
Ῥωσσῷ τῆς Συρίας, οὗπερ καὶ σὲ καὶ αὐτὸν ἀνατι-
θέναι μέλλει. παρέδωκέν τε αὐτῇ κατοικεῖν ἐν τοῖς
βασιλείοις τοῖς ἐν Ταρσῷ καὶ ὁρᾷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσ-

8 ὀλίγης Wilam: κοινῆς A 14 Philemonis et Alexidis testimonia ab Athenaeo interposita 16 βασιλίσσαις ἢ Βαβ. A: corr. Bentl 23. 24 ἐν ερασσωι A, cf. p. 586 c 24 αὐτὸν A: corr. Mein 25 μέλλειν A: corr. Cas 26 καὶ ὁρᾷ vel propter hiatum vitiosa, ὡς vel καθάπερ θεὰν K, καὶ ὅρα ⟨πόρ-νην⟩ ὑπὸ Wilam

κυνουμένην καὶ βασίλισσαν προσαγορευομένην καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς τιμωμένην, αἷς πρέπον ἦν τὴν e σὴν μητέρα καὶ τὴν σοὶ συνοικοῦσαν.᾿ συνεπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδαξεν Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου [τοῦ] ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἦν ὁ Καταναῖος ἢ [ὁ] Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. ἐδιδάχθη δὲ τὸ δρᾶμα ἤδη φυγόντος τοῦ Ἁρπάλου ἐπὶ θάλατταν καὶ ἀποστάντος. καὶ τῆς μὲν Πυθιονίκης ὡς τεθνηκυίας μέμνηται, τῆς δὲ Γλυκέρας ὡς οὔσης παρ᾿ αὐτῷ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις αἰτίας γινομένης τοῦ δωρεὰς λαμ- f βάνειν παρὰ Ἁρπάλου, λέγων ὧδε (fr. 1 N)·

ἔστιν δ᾿ ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ᾿ ὅδε
φέτωμ᾿ ἄορνον. οὑξ ἀριστερᾶς δ᾿ ὅδε
πόρνης ὁ κλεινὸς ναός, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ᾿ αὑτοῦ φυγήν.
ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον
ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιονίκης. 596

Παλλίδην δ᾿ ἐνταῦθα ἐκάλεσε τὸν Ἅρπαλον. ἐν ⟨δὲ⟩ τοῖς ἑξῆς τῷ κυρίῳ καλέσας αὐτόν φησιν·

ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ
μακρὰν ἀποικῶν κεῖθεν, Ἀτθίδα χθόνα
τίνες τύχαι καλοῦσιν ἢ πράττουσι τί.
Α. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον,

6 τοῦ del. K 7 ὁ om. II p. 50 f 13. 14 ὅδ᾿ ἐφέτωμαορνον A: distinxit Fiorillo, φέτωμ᾿ corruptum 15 λαός A: corr. Cas, cf. Soph. El. 8 18 παγκάλως A: corr. Iac 19 ἀξιοῦσι A: corr. Cas 21 δὲ add. Schw 23 sq ποθῶν ἄκραν A: corr. Iac 25 κατέχουσιν Schw, fort. κρατοῦσιν

ἱκανὸν ἐδείπνουν· νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον
καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα.
Β. καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον
b αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάσσονας
σίτου διαπέμψαι καὶ πολίτην γεγονέναι.
Α. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἔσται δ' ἴσως
αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών.

69. ἐνδόξους δὲ ἑταίρας καὶ ἐπὶ κάλλει διαφερούσας ἤνεγκεν καὶ ἡ Ναύκρατις· Δωρίχαν τε, ἣν ἡ καλὴ Σαπφὼ ἐρωμένην γενομένην Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς κατ' ἐμπορίαν εἰς τὴν Ναύκρατιν ἀπαίροντος c διὰ τῆς ποιήσεως διαβάλλει fr. 138 B[4] ὡς πολλὰ τοῦ Χαράξου νοσφισαμένην. Ἡρόδοτος δ' αὐτὴν Ῥοδῶπιν καλεῖ (II 135), ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τῆς Δωρίχης ἐστὶν αὕτη, ἡ καὶ τοὺς περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς, ὧν μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων I 110 K ... εἰς δὲ τὴν Δωρίχαν τόδ' ἐποίησε τοὐπίγραμμα Ποσείδιππος, [καίτοι] καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ πολλάκις αὐτῆς μνημονεύσας. ἐστὶ ⟨δὲ⟩ τόδε·

Δωρίχα, ὀστέα μὲν σὰ πάλαι κόνιν. ἕσσατο δ' ἑσμὸς
χαίτης ἥ τε μύρων ἔκπνοος ἀμπεχόνη,
d ᾗ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον
σύγχρους ὀρθρινῶν ἥψαο κισσυβίων.
Σαπφῷαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες.

1 χεδρωπαν ὠμὸν A: corr. Pors 2 τὸν μαραθων' A: corr. Mus 6 ἐστὶ δ' A: corr. p. 586 d 16 hiatum not. ed. Bas 17. 18 ποσίδιππος A 18 καίτοι del. Wilam fort. Αἰθιοπίδι, cf. ad XI p. 491 c 19 δὲ add. Mus 20 σ' ἀπαλὰ κοιμήσατο δεσμῶν A: σὰ πάλαι Cas, reliqua corr. K (πάλαι κόνις Iacobs ἕσσατο et κόνιν verba ἀπὸ κοινοῦ posita 21 verba μύρων ἔκπνοος pariter ad ἑσμὸν χαίτης pertinent 22 ᾗ Iac: ἣ A 24. 25 verba non integra

οὔνομα σὸν μακαριστόν, ὃ Ναύκρατις ὧδε φυλάξει,
ἔστ' ἂν ἴῃ Νείλου ναῦς ἐφ' ἁλὸς πελάγη.

καὶ Ἀρχεδίκη δ' ἦν ἐκ τῆς Ναυκράτεως καὶ αὐτὴ ἑταίρα καλή. φιλεῖ γάρ πως ἡ Ναύκρατις, ὡς ὁ Ἡρόδοτός φησιν (l. s), ἐπαφροδίτους ἔχειν τὰς ἑταίρας. 70. καὶ e ἡ ἐξ Ἐρέσου δὲ τῆς ἑταίρας . . . Σαπφὼ τοῦ καλοῦ Φάωνος ἐρασθεῖσα περιβόητος ἦν, ὥς φησι Νύμφις ἐν Περίπλῳ Ἀσίας (FHG III 16). Νικαρέτη δὲ ἡ Μεγαρὶς οὐκ ἀγεννὴς ἦν ἑταίρα, ἀλλὰ καὶ γονέων . . . καὶ κατὰ παιδείαν ἐπέραστος ἦν, ἠκροᾶτο δὲ Στίλπωνος τοῦ φιλοσόφου. Βιλιστίχη δ' ἡ Ἀργεία ἑταίρα καὶ αὐτὴ ἔνδοξος, τὸ γένος ἀπὸ τῶν Ἀτρειδῶν σῴζουσα, ὡς οἱ τὰ Ἀργολικὰ γράψαντες ἱστοροῦσιν. ἔνδοξος δ' ἐστὶν f καὶ Λέαινα ἡ ἑταίρα, Ἁρμοδίου ἐρωμένη τοῦ τυραννοκτονήσαντος· ἥτις καὶ αἰκιζομένη ὑπὸ τῶν περὶ Ἱππίαν τὸν τύραννον οὐδὲν ἐξειποῦσα ἐναπέθανεν ταῖς βασάνοις. Στρατοκλῆς δ' ὁ ῥήτωρ ἐρωμένην εἶχε τὴν ἐπικληθεῖσαν Λήμην ἑταίραν, τὴν καλουμένην Παρόραμα . . . διὰ τὸ καὶ δύο δραχμῶν φοιτᾶν πρὸς τὸν βουλόμενον, ὥς φησι Γοργίας ἐν τῷ περὶ Ἑταιρῶν.'

ἐπὶ τούτοις ὁ Μυρτίλος μέλλων σιωπᾶν 'ἀλλὰ μικροῦ, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, ἐξελαθόμην ὑμῖν εἰπεῖν τήν τε Ἀντιμάχου Λυδήν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ὁμώνυ- 597

1 μακάριστον A: corr. Mus ὧιδε A: ἤδε Mein, fort. οἶδε φυλάξαι 2 εσταν εἴηνειλου A: corr. Di ἔφαλος γεγανη A: corr. Mein 3 δ' ἦν Mus: δι' ἣν A 5. 6 fort. καὶ ἡ ἐξ Ἐρέσου δὲ τῆς ⟨ποιητρίας ὁμώνυμος⟩ ἑταίρα Σαπφὼ, non recte τῆς ἑτέρας (sic Mus) ⟨ὁμώνυμος⟩ Σαπφώ Cas, cf. Ael. v. h. 12, 19 9 γονέων ⟨ἕνεκα⟩ Coraes, γονέων ⟨εὖ ἧκε⟩ Mein 13 Argolicorum scriptorem fort. Dercylum dicit 18. 19 verba turbata et mutila; Stratoclis amicam Phylacium memorat Plut. Dem. c. 11, cuius praeter duo cognomenta Λήμη et Παρόραμα, quae idem significant, tertium fuisse videtur velut Δίδραχμον

μου ταύτης ἑταίραν Λυδὴν ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος. ἑκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τοῖς Ἐρωτικοῖς (FHG II 316), τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστὰς ἐποίησεν ὃ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὃ δ' ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδήν. παρέλιπον δὲ καὶ τὴν Μιμνέρμου αὐλητρίδα Ναννὼ καὶ τὴν Ἑρμησιάνακτος τοῦ Κολοφωνίου Λεόντιον· ἀπὸ γὰρ ταύτης ἐρωμένης αὐτῷ γενομένης ἔγραψεν ἐλεγειακὰ τρία βιβλία, ὧν ἐν τῷ τρίτῳ κατάλογον ποιεῖ-
b ται ἐρωτικῶν, οὑτωσί πως λέγων (anth. Bergk p. 134)·

71. οἵην μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο
Ἀγριόπην Θρῇσσαν στειλάμενος κιθάρην
Ἀιδόθεν· ἔπλευσεν δὲ κακὸν καὶ ἀπειθέα χῶρον,
ἔνθα Χάρων ἀκοὴν ἕλκεται εἰς ἄκατον
ψυχὰς οἰχομένων, λίμνης δ' ἐπὶ μακρὸν ἀυτεῖ
ῥεῦμα διὲκ μεγάλων ῥυομένης δονάκων.
c πόλλ' ἔτλη παρὰ κῦμα μονόζωστος κιθαρίζων
Ὀρφεύς, παντοίους δ' ἐξανέπεισε θεούς·
Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μηνίσαντα
ἠδὲ καὶ αἰνοτάτου βλέμμ' ὑπέμεινε κυνός,
ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθοωμένου, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα,
σκληρὸν τριστοίχοις δεῖμα φέρων κεφαλαῖς.
ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας
Ἀγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.

3. 4 τῆς βαρβάρου verba vitiosa 8 fort. ἐπέγραψεν 11 οιαγροις A: corr. Mus 12 et 24 Ἀργιόπην Zoega 14 ἀκοὴν corruptum: ἀκέων Herw, ἀκέην Wilam, sed dubito 15. 16 λίμνῃ et ῥυομένῃ A: corr. Ruhnken 16 δι' ἐκ A 17 πόλλ' K: ἀλλ' A μονόζωστον A: corr. Ruhnk 19 μηδείσαντα A: corr. K, μειδήσαντα Mus 20 εἶδε καὶ Herm 21 φωνῆι A: corr. Lennep 22 φέρον fort. recte Ruhnk 23 λυδιάων A: corr. Mus

οὐ μὴν οὐδ᾽ υἱὸς Μήνης ἀγέραστον ἔθηκεν
Μουσαῖος Χαρίτων ἤρανος Ἀντιόπην· d
ἥ τε πολὺν μύστῃσιν Ἐλευσῖνος παρὰ πέζαν
εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων,
Ῥάριον ὀργειῶνι νόμῳ διαποιπνύουσα
Δήμητρα· γνωστὴ δ᾽ ἐστὶ καὶ εἰν Ἀίδῃ.
φημὶ δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποπρολιπόντα μέλαθρον
Ἡσίοδον πάσης ἤρανον ἱστορίης
Ἀσκραίων ἐσικέσθαι ἐρῶνθ᾽ Ἑλικωνίδα κώμην·
ἔνθεν ὅ γ᾽ Ἠοίην μνώμενος Ἀσκραικὴν
πόλλ᾽ ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους, e
ὑμνῶν ἐκ πρώτης παιδὸς ἀνερχόμενος.
αὐτὸς δ᾽ οὗτος ἀοιδός, ὃν ἐκ Διὸς αἶσα φυλάσσει
ἥδιστον πάντων δαίμονα μουσοπόλον,
λεπτὴν [δ᾽] ᾗσ᾽ Ἰθάκην ἐνετείνατο θεῖος Ὅμηρος
ᾠδῇσιν πινυτῆς εἵνεκα Πηνελόπης·
ἣν διὰ πολλὰ παθὼν ὀλίγην ἐσενάσσατο νῆσον,
πολλὸν ἀπ᾽ εὐρείης λειπόμενος πατρίδος· f
ἔκλεε δ᾽ Ἰκαρίου τε γένος καὶ δῆμον Ἀμύκλου
καὶ Σπάρτην, ἰδίων ἁπτόμενος παθέων.
Μίμνερμος δὲ τὸν ἡδὺν ὃς εὕρετο πολλὸν ἀνατλὰς
ἦχον καὶ μαλακοῦ πνεῦμ᾽ ἀπὸ πενταμέτρου. 598

2 ηραν· ὃς ἀντιόπην A: corr. Mus 3 πολυμνηστῃσιν A: corr. Blomfield 5 ὀργιωνανεμωι A: corr. Herm διαποιπνωιουσα A: corr. Mus 7 καὶ πατρῷον Mein, καὶ Δίου τὸν Bergk, fort. καὶ Διῷον (cf. Νειλῷος) μελαθραν A: corr. Mus 9 ἐρῶνθ᾽ Riegler: ἔχων A 11 λόγων i. e. καταλόγων 12 ὕμνων A: corr. Wilam ἐναρχόμενος Emperius 15 λεπτὴν δ᾽ εἰς A: δ᾽ del. Di, ᾗσ᾽ K (αἷς Bergk) ἀνετείνετο A: corr. K (ἐνετείνετο Bgk) 17 εισενάσσατο A: corr. Mus 18 λιπόμενος A: corr. Mus 19 ἔκλαιε A: corr. Bergk ἰκάρου A: corr. Herm 21 πολλὸν singulare suspectum

καίετο μὲν Ναννοῦς· πολιῷ δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῷ
κνημωθεὶς κώμους εἶχε σὺν Ἐξαμύῃ.
ἣ δ' ἤχθεεδ' Ἑρμόβιον τὸν αἰεὶ βαρὺν ἠδὲ Φερεκλῆν
ἐχθρὸν μισήσας οἷ' ἀνέπεμψεν ἔπη.
Λυδῆς δ' Ἀντίμαχος Λυδηίδος ἐκ μὲν ἔρωτος
πληγεὶς Πακτωλοῦ ῥεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ·
b *δαρδάνῃ δὲ θανοῦσαν ὑπὸ ξηρὴν θέτο γαῖαν*
κλαίων, αἰάζων δ' ἦλθεν ἀποπρολιπὼν
ἄκρην ἐς Κολοφῶνα· γόων δ' ἐνεπλήσατο βίβλους
ἱράς, ἐκ παντὸς παυσάμενος καμάτου.
Λέσβιος Ἀλκαῖος δὲ πόσους ἀνεδέξατο κώμους,
Σαπφοῦς φορμίζων ἱμερόεντα πόθον,
γινώσκεις. ὁ δ' ἀοιδὸς ἀηδόνος ἠράσαθ' ὕμνων
c *Τήιον ἀλγύνων ἄνδρα πολυφραδίῃ.*
καὶ γὰρ τὴν ὁ μελιχρὸς ἐφωμίλησεν Ἀνακρέων
στελλομένην πολλαῖς ἅμμιγα Λεσβιάσι·
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν λείπων Σάμον, ἄλλοτε δ' αὐτὴν
οἰνηρῇ δείρῃ κεκλιμένην πατρίδα,
Λέσβον ἐς εὔοινον· τὸ δὲ Μύσιον εἴσιδε Λέκτον
πολλάκις Αἰολικοῦ κύματος ἀντιπέρας.

1 *πολλιωι* A (i. e. *πολιῷ* ex *πολλῷ* corr) 2 *κημωθεὶς* Herm, nisi forte eodem significatu *κνημοῦν* fuit, cf. Hes. s. *κνημῶσαι* *σιχεσυνεξαμύη* A: *εἶχε* Schw, reliqua corr. Di 3 *ἠδὴχθεε* A: *ἣ δ'* Wilam *ἠδὲ* Cas: *οὐδὲ* A *φερέκλην* A: corr. Di 4 *μισήσας τ' οιαν ἔπεμψεν* A: corr. Herm, totius fort. distichi haec fuit sententia: *illa autem gravabatur* (*ἣ δ' ἄχεθ'*?) *quod poeta Hermobium et Phereclem Nannonis amicos oderat et gravibus contumeliis persequebatur* 5 *λυσηίδος* A: corr. Ruhnk 7 *δαρδάνη* A: fort. *ἀδρανίῃ* 8 *καλλίων αἴξαον* A: corr. Ilgen, sed dubito *διῆλθεν* A: corr. Cas 9 *ἄκρον* A: corr. Herm, fort. *ἄκτιον* 10 *ἱερὰς* A: corr. Mus, *γηράς* Mein 13 *ὑμνῶν* A: corr. Mus 15 *ἐφωμίλησ'* A: corr. Herm 16 *λαισβιασι* A: corr. Mus 18 *οἰνηρὴν* A: corr. K *δείρῃ* Bergk: *δοῦριν* A 19 *εἰς* A: corr. Mus *Μύσιον* Wensch: *μυριον* A *Λέκτον* Cas: *λέκτρον* A

Ἀτθὶς δ' οἷα μέλισσα πολυπρήωνα Κολώνην
  λείπουσ' ἐν τραγικαῖς ἦδε χοροστασίαις
Βάκχον καὶ τὸν Ἔρωτα Θεωρίδος . . . d
  . . . . Ζεὺς ἔπορεν Σοφοκλεῖ.
φημὶ δὲ καὶ κεῖνον τὸν αἰεὶ πεφυλαγμένον ἄνδρα
  καὶ πάντων μῖσος κτώμενον ἐκ συνοχῶν
πάσας ἀμφὶ γυναῖκας ὑπὸ σκολιοῖο τυπέντα
  τόξου νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας·
ἀλλὰ Μακηδονίης πάσας κατενίσατο λαύρας
  Αἰγείων, μέθεπεν δ' Ἀρχέλεω ταμίην·
εἰσόκε . . δαίμων, Εὐριπίδη, εὗρετ' ὄλεθρον, e
  Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.
ἄνδρα δὲ τὸν Κυθέρηθεν, ὃν ἐθρέψαντο τιθῆναι
  Βάκχου καὶ λωτοῦ πιστότατον ταμίην
Μοῦσαι παίδευσάν τε Φιλόξενον, οἷα τιναχθεὶς
  ὠρυγῇ ταύτης ἦλθε διὰ πτόλεως,
γινώσκεις, ἀίουσα μέγαν πόθον ὃν Γαλατείης
  αὐτοῖς μηλείοις θῆκαθ' ὑπὸ προγόνοις.
οἶσθα δὲ καὶ τὸν ἀοιδόν, ὃν Εὐρυπύλου πολιῆται
  Κῷοι χάλκειον θῆκαν ὑπὸ πλατάνῳ f

1 αὖθις δ' A: corr. Ruhnk πολυπριωνα κωδώνην A: corr. Ruhnk 2 χοροστασιας A: corr. Mus (i. e. ἔν τινι στασίμῳ p. 592 b) 3 ἔρωτ' ἀγειραιθειαρειδος A: Θεωρίδος agnovit Lennep, supplendum fere Θεωρίδος ⟨ἦρα φερίστης, ἥν ποτε γηραιῷ⟩ Ζεὺς κτλ'; Ἔρωτ' ἅμα γήρᾳ Θεάριδος vix recte Wilam 5 κακεῖνον A: corr. Bergk 6 ἐκ συνοχῶν non expedio 10 αἰγείων A: videtur participium latere ἀρχελάωι A: corr. Mus 11 εὐριπίδη (sic) A, εἰσόκε ⟨τοι⟩ Mus, εἰσόκε ⟨δὴ⟩ δαίμων Εὐριπίδῃ Schw 12 ἀμφὶ βίου A: corr. Herm ἀντιάσαντα A: corr. Mus 13 ὃν ἐθρέψαντο Herm: ἀνεθρέψαντο A 15 παιδευθέντα Φιλ. A: corr. K, nisi quis praeferat παιδεύσαντο 16 Ὀρτυγίης Bergk, κέντροις sim (pro ταύτης) Wilam 17 γινώσκει καὶ οὖσαν A: γιγνώσκεις Dalec, reliqua corr. Ruhnk 18 μηλίοις A: corr. Heringa 19 ὃν Cas: τὸν A 20 Κῴῃ Wilam, quod poeta scripsisset χάλκειον Κῴῃ

Βιττίδα μολπάζοντα θοήν, περὶ πάντα Φιλητᾶν
  ῥήματα καὶ πᾶσαν τρυόμενον λαλιήν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ὁπόσοι σκληρὸν βίον ἐστήσαντο
  ἀνθρώπων, σκολιὴν μαιόμενοι σοφίην,
οὓς αὐτὴ περὶ πικρὰ λόγοις ἐσφίγξατο μῆτις
  καὶ δεινὴ μύθων κῆδος ἔχουσ' ἀρετή,
οὐδ' οἳ δεινὸν ἔρωτος ἀπεστρέψαντο κυδοιμὸν
599   φαινόμενον, δεινὸν δ' ἦλθον ὑφ' ἡνίοχον.
οἵη μὲν Σάμιον μανίη κατέδησε Θεανοῦς
  Πυθαγόρην, ἑλίκων κομψὰ γεωμετρίης
εὑρόμενον, καὶ κύκλον ὅσον περιβάλλεται αἰθὴρ
  βαιῇ ἐνὶ σφαίρῃ πάντ' ἀπομασσόμενον.
οἵῳ δ' ἐχλίηνεν ὃν ἔξοχον ἔχρη Ἀπόλλων
  ἀνθρώπων εἶναι Σωκράτη ἐν σοφίῃ
Κύπρις μηνίουσα πυρὸς μένει. ἐκ δὲ βαθείης
b   ψυχῆς κουφοτέρας ἐξεπόνησ' ἀνίας,
οἰκί' ἐς Ἀσπασίης πωλεύμενος· οὐδέ τι τέκμαρ
  εὗρε, λόγῳ πολλὰς εὑρόμενος διόδους.
ἄνδρα ⟨δὲ⟩ Κυρηναῖον ἔσω πόθος ἔσπασεν Ἰσθμοῦ,
  δεινὸν ὅτ' Ἀπιδανῆς Λαίδος ἠράσατο
ὀξὺς Ἀρίστιππος, πάσας δ' ἠνήνατο λέσχας
  φεύγων ουδαμενον ἐξεφόρησε βίωι.

c 72. ἐν τούτοις δ Ἑρμησιάναξ σφάλλεται συγχρονεῖν

1 *φιλιταν* A: corr. Mus 2 *ῥυόμενον* A: corr. Herm 7 *οὐδ' οἶδεν ὃν* A: corr. Mus 8 *φαινομένου* Bergk 10 fort. *γεωμετρίῃ* 11 *εὑράμενον* A: corr. Mus 12 *βίης ἐν σφαίρηι* A: corr. Di, fort. *ὅσον π. αἰθὴρ γαίης, ἐν* *ἀποτασσόμενον* A: corr. Hemsterh, nisi forte *ἀπομαξάμενον* requiras 13 *δεχλειηνενον* A: corr. Heringa 13. 14 *ἐχρῆν πολλῶν δ' ἀνθρώπων* A: corr Pors 14 *ἐν σοφῆι* A: corr. Mus 16 *ἐξεπόνησαν ἀνίας* A: corr. Mus 18 *εὑράμενος* A: corr. Di 19 *δὲ* add. Herm *εἴσω* A: corr. Herm 20 *δεινὸν* i. e. *ἔρωτα* 22 haec nemodum expedivit

οἰόμενος Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέοντα, τὸν μὲν κατὰ Κῦρον καὶ Πολυκράτην γενόμενον, τὴν δὲ κατ' Ἀλυάττην τὸν Κροίσου πατέρα. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς (fr. 10 Koepke) καὶ λέγειν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε (fr. 14 B[4])·

σφαίρῃ δεῦτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ
συμπαίζειν προκαλεῖται.
ἡ δ' (ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου) τὴν μὲν ἐμὴν κόμην
(λευκὴ γάρ) καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει. d

καὶ τὴν Σαπφὼ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν (fr. 26 B[4])·

κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγαυός.

ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφοῦς τοῦτο τὸ ᾆσμα παντί που δῆλον. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι παίζειν τὸν Ἑρμησιάνακτα περὶ τούτου τοῦ ἔρωτος. καὶ γὰρ Δίφιλος ὁ κωμῳδιοποιὸς πεποίηκεν ἐν Σαπφοῖ δράματι (II 564 K) Σαπφοῦς ἐραστὰς Ἀρχίλοχον καὶ Ἱππώνακτα.

ταῦθ' ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, οὐκ ἀμερίμνως δοκῶ τὸν e ἐρωτικὸν τοῦτον πεποιῆσθαι κατάλογον, οὐκ ὢν οὕτως

6 πορφυρενι A: corr. Pauw 8 ποικίλος λαμβάνω A: corr. Seidler 10 ἀπευκτικοῦ A: corr. Barnes 13 ἄλλον Dalec 16 κείνων A: corr. Barnes μοῦσα εἰνσπεσ A: corr. Barn 18 Τήιος Barn: ὁ τήιος A ὃν Barn: ὃς A 19 ἀγλαός A: corr. Barn 25 ταῦτ' A, fort. τὰ ἐφ' ἡμῖν vel ταύτῃ μὲν

ἐρωτομανὴς ὡς διαβάλλων μ' εἴρηκεν ὁ Κύνουλκος. ἀλλ' ἐρωτικὸς μὲν εἶναι ὁμολογῶ, ἐρωτομανὴς δὲ οὔ.

τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν,
ἐξὸν σιωπᾶν κἀν σκότῳ κρύπτειν τάδε;

Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν Ἀμφιτρύωνι (p. 824 N). οὗτος δέ ἐστιν Αἰσχύλος ὁ καὶ τὰ Μεσσηνιακὰ ἔπη
f συνθείς, ἀνὴρ εὐπαίδευτος. 73. ὑπολαμβάνων οὖν μέγαν εἶναι δαίμονα καὶ δυνατώτατον τὸν Ἔρωτα, προσέτι τε καὶ τὴν Ἀφροδίτην τὴν χρυσῆν, τὰ *Εὐριπίδου* ἐπὶ νοῦν λαμβάνων λέγω (fr. 898 N)·

τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;
ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν
ὅση πέφυκε κἀφ' ὅσον διέρχεται.
αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς.
τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς·
600 [ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ]
ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅτε ξηρὸν πέδον
ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ.
ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο.
ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταὐτὸν δύο,
φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα,
δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.

καὶ ὁ σεμνότατος δ' *Αἰσχύλος* ἐν ταῖς Δαναίσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν (fr. 44 N)·

b ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·

1. 2 haec ad Chrysippi exemplum dicta, ut monuit Wilam, cf. XI p. 464 de   3 ἔσται A   8 lemma A: πε(ρὶ) ἔρωτος κ(αὶ) ἀφροδίτης ὅτι μέγιστοι καὶ δυνατώτατοι θεοί   11. 12 θεὸς ἣν, οὐδ' AE: corr. Mus   12 ἀλλ' οὐδ' Stob. I 111 Wachsm   16 del. Gomperz   26 τρώξειν συνουσιάζειν Hes

ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
δένδρων τις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειος ἐστί. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

74. ἐν Ἱππολύτῳ Εὐριπιδείῳ πάλιν ἡ Ἀφροδίτη φησίν (3)·

ὅσοι τε πόντον τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν c
ναίουσιν εἴσω φῶς ὁρῶντες ἡλίου,
τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη,
σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.

νεανίσκῳ γὰρ τὴν πᾶσαν ἀρετὴν ἔχοντι τοῦτο μόνον τὸ ἁμάρτημα προσόν, ὅτι οὐκ ἐτίμα τὴν Ἀφροδίτην, αἴτιον ἐγένετο τοῦ ὀλέθρου· καὶ οὔτε ἡ Ἄρτεμις ἡ περισσῶς ἀγαπήσασα οὔτε τῶν ἄλλων θεῶν τις ἢ δαιμόνων ἐβοήθησεν αὐτῷ. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν ποιητήν (Augae fr. 269 N)·

ὅστις ⟨δ'⟩ Ἔρωτα μὴ μόνον κρίνει θεόν, d
ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

ὃν ὁ σοφὸς ὑμνῶν αἰεί ποτε Ἀνακρέων πᾶσίν ἐστιν διὰ στόματος. λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε (fr. 7 B^4)·

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντα πότ' ᾠδὰς
ἡδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,

1 εὐνάοντος superscr. ε E, εὐνασθέντος Lobeck 4 δενδρῶτις ὥρα δ' Herm, fort. δένδρων τ' ὀπώραν (ὀπώρα etiam Hartung) ἐκ νοτ. γάμου· τέλει' ὅσ' ἐστί, τῶνδ' ἐγὼ 6 εὐριπιδίωι A 8 ταλαντικῶν A 11 μέτα A 14 αἴτιον Mus: ἀπιὸν A 18 δ' add. Stob. fl. 63, 11 μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Stob, fort. μὴ μέγαν κρίνει θεόν 24 τὸν σὲ Mein

e αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδύν, ἄλυπον.
οὔ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔς τ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσι
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ
κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

f 75. Ἀρχύτας δ' ὁ ἁρμονικός, ὥς φησι Χαμαιλέων (fr. 27 Koepke), Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον, ὄντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς. διὸ καὶ λέγειν ἔν τινι τῶν μελῶν (fr. 36 B[4])·

Ἔρως με δαὖτε Κύπριδος ἕκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης οὐ μετρίως ἐρασθείς, ποιητρίας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν
601 ὁμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι. λέγει δ' οὕτως περὶ αὐτῆς (fr. 37)·

τοῦθ' ἁδειᾶν Μουσᾶν ἔδειξε
δῶρον μάκαιρα παρθένων
ἁ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

καὶ Στησίχορος δ' οὐ μετρίως ἐρωτικὸς γενόμενος συνέστησε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ᾀσμάτων· ἃ δὴ

2 οὔ ποτε τοῦ Herm γηράσκεται E 4 πρόποσις AE: corr. Mus ἐπιδέξιαν ὠμῶν A: corr. E 6 πλάστιξ A: corr. E δ' ἡ E καθίζει A καθίξει E: corr. ς 7 fort. ὑψηλοῦ (ὑψηλὴ Wilam) κορυφαῖς, Βρομίου ψακάδεσσιν | <βαλλομένη> 11. 12 verba non integra 14 με δ' αὖτε A: δ' αὔμε E 16 οὐ μετρίως Schw: συμμέτρως A 16. 17 ἐρασθείη Cob, sed oratio est anacolutha 20 αδειαν μοῦσαν A: corr. Steph, τοῦτο ϝαδειᾶν . . Μωσᾶν ἔδειξε Bgk

καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο παίδεια καὶ παιδικά. οὕτω δ' ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικὰ πραγματεία, καὶ οὐδεὶς ἡγεῖτο φορτικοὺς τοὺς ἐρωτικούς, ὥστε καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγῳδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὃ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον (fr. 135 N), ὃ δ' ἐν τῇ b Νιόβῃ (fr. 410 N) τὸν τῶν παίδων· διὸ καὶ παιδεράστριάν τινες καλοῦσι τὴν τραγῳδίαν· καὶ ἐδέχοντο τὰ τοιαῦτα ᾄσματα οἱ θεαταί. 76. καὶ ὁ Ῥηγῖνος δὲ Ἴβυκος βοᾷ καὶ κέκραγεν (fr. 1 B⁴)·

ἦρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοὰν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἵ τ' οἰνανθίδες
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἕρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατακητος ὥραν, ἅθ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
Θρηίκιος βορέας, ἀίσσων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις c
μανίαισιν ἐρεμνὸς
ἀθαμβὴς ἐγκρατέως
παιδόθεν φυλάσσει
ἡμετέρας φρένας.

καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν (fr. 127 B)·

1 παίδεια Welcker: παιδιὰ AE 7. 8 παιδεραστάν A: corr. Schw 9 ᾄσμενοι οἱ K 12 ῥοᾶν Mus fort. recte, si deinceps scripseris Ἑσπερίδων ἵνα παρθένων 14 οἰνανθίδος A: corr. Mus, sed numeri non integri 17 κατάκοιτος non recte Mus, fort. κατάκηλος ἅθ' Herm: τε A 18 θρηίκοις A: corr. Fiorillo 20 ἀθάμβησεν κραταιῶς A: corr. Herm, sed nec numeri nec verba integri, fort. ⟨οὔποτ'⟩ ἀθαμβέας ἐγκρατέως 21 παιδ' ὅθεν A: corr. Mus 22 ἡμετέρας φρένας prima antistrophi verba esse vidit Herm

εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν·

μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν.

διόπερ καὶ ὁ Τίμων ἐν τοῖς Σίλλοις ἔφη (fr. 59 W)·

ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι,

καὶ μὴ ἀναμένειν ἔστ' ἂν ἐκεῖνό τις φθέγξηται κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον φιλόσοφον (ibid)

d ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.

μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησιν (fr. 123 B);

χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἁλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακεὶς
ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν —
ψυχρᾷ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως ἢ γυναικείῳ θράσει
e ψυχρὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἐγὼ τᾶσδ' ἕκατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ —
ἱρᾶν μελισσᾶν τήκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἔναιεν
καὶ Χάρις υἱὸν Ἁγησιλάου.

1 καὶ κατὰ καιρόν A: corr. E, cf. p. 561 b 2 verba vix integra 10 μὲν Heyne: μὲ A 12 cf. ad. p. 564 e 13 δρακις A: corr. p. 564 15 ἢὲ A: corr. p. 564 18 ἢ γυναικείοις φρασὶ K 19 σύρδαν (pro ψυχρὰν) Wilam, ψυχὰν Schneider φορεῖτε A: corr. Mus 20 ἐγὼ δεκατιτας κηρος A: corr. Herm 20. 21 ἕλᾳ ἱρᾶν Bergk: ἐλεηρὰν A 21 μέλισσαν A: corr. Herm 23 τονεδω A: corr. Mus

77. ὅλως δὲ τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας τῶν ἐπὶ ταῖς θηλείαις προκρίνουσι πολλοί. παρὰ γὰρ τὰς ἄλλας ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσιν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος σπουδασθῆναι τόδε τὸ ἔθος. Κρῆτες γοῦν, ὡς ἔφην (p. 561f?), καὶ οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς περὶ τὰ παιδικὰ δαιμονίως ἐπτόηνται. Ἐχεμένης γοῦν ἐν τοῖς Κρητικοῖς (FHG IV 403) οὐ τὸν Δία φησὶν ἁρπάσαι τὸν Γανυμήδην ἀλλὰ Μίνωα. f
οἱ δὲ προειρημένοι Χαλκιδεῖς παρ' αὐτοῖς φασιν ἁρπασθῆναι τὸν Γανυμήδην ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ τὸν τόπον δεικνύντες Ἁρπάγιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ καὶ μυρρίναι διάφοροι πεφύκασιν. καὶ τὴν πρὸς Ἀθηναίους δ' ἔχθραν διελύσατο Μίνως, καίπερ ἐπὶ θανάτῳ παιδὸς συστᾶσαν, Θησέως ἐρασθεὶς καὶ τὴν θυγατέρα τούτῳ γυναῖκα ἔδωκε Φαίδραν, ὡς Ζῆνις ἢ Ζηνεύς φησιν ὁ Χῖος ἐν τῷ περὶ τῆς πατρίδος συγγράμματι (FHG IV 530).
78. Ἱερώνυμος δ' ὁ περιπατητικὸς περισπουδάστους 602
φησὶν (fr. 17 Hi) γενέσθαι τοὺς τῶν παίδων ἔρωτας, ὅτι πολλάκις ἡ τῶν νέων ἀκμὴ καὶ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἑταιρικὸν συμφρονῆσαν πολλὰς τυραννίδας καθεῖλεν. παιδικῶν γὰρ παρόντων ἐραστὴς πᾶν ὁτιοῦν ἕλοιτ' ἂν παθεῖν ἢ δειλοῦ δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ τοῖς παιδικοῖς. ἔργῳ γοῦν τοῦτο ἔδειξεν ὁ συνταχθεὶς Θήβησιν ὑπὸ Ἐπαμινώνδου ἱερὸς λόχος καὶ ὁ κατὰ τῶν Πεισιστρατιδῶν θάνατος ὑπὸ Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος γενόμενος, περὶ Σικελίαν δ' ἐν Ἀκράγαντι ὁ Χαρίτωνος

2 ταῖς ἄλλαις ταῖς A: corr. Wilam 8 φησιν A (ex v. 7) 14 ὡς ζηνὶς A, verba ἢ Ζηνεύς videntur delenda 18. 19 ἑταιρικὸν fort. glossema; hinc sumptum videtur lemma codicis ad p. 602d: οἱ τύραννοι — δεδειότες αὐτῶν τὸ συνεστραμμένον τοῦ φρονήματος 19. 20 παιδικῶν Schw: παίδων A, cf. Plat. symp. p. 179a 24 haec male expressa, non corrupta

b καὶ Μελανίππου ⟨ἔρως⟩. Μελάνιππος δ' ἦν τὰ παιδικά, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἐρωτικῶν. οὗτοι φανέντες ἐπιβουλεύοντες Φαλάριδι καὶ βασανιζόμενοι ἀναγκαζόμενοί τε λέγειν τοὺς συνειδότας οὐ μόνον οὐ κατεῖπον, ἀλλὰ καὶ τὸν Φάλαριν αὐτὸν εἰς ἔλεον τῶν βασάνων ἤγαγον, ὡς ἀπολῦσαι αὐτοὺς πολλὰ ἐπαινέσαντα. διὸ καὶ ὁ Ἀπόλλων ἡσθεὶς ἐπὶ τούτοις ἀναβολὴν τοῦ θανάτου τῷ Φαλάριδι ἐχαρίσατο, τοῦτο ἐμφήνας τοῖς πυνθανομένοις τῆς Πυθίας ὅπως αὐτῷ ἐπιθῶνται· ἔχρησεν δὲ καὶ περὶ τῶν ἀμφὶ
c τὸν Χαρίτωνα, προτάξας τοῦ ἑξαμέτρου τὸ πεντάμετρον, καθάπερ ὕστερον καὶ Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐποίησε ὁ ἐπικληθεὶς Χαλκοῦς ἐν τοῖς Ἐλεγείοις. ἐστὶν δὲ ὁ χρησμὸς ὅδε·

εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μελάνιππος ἔφυ,
θείας ἁγητῆρες ἐφαμερίοις φιλότατος.

διαβόητα δ' ἐστὶν καὶ τὰ ἐπὶ Κρατίνῳ τῷ Ἀθηναίῳ γενόμενα· ὃς μειράκιον ⟨ὢν⟩ εὔμορφον, Ἐπιμενίδου καθαίροντος τὴν Ἀττικὴν ἀνθρωπείῳ αἵματι διά τινα μύση παλαιά, ὡς ἱστορεῖ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν β' περὶ
d Τελετῶν (FHG III 8), ἑκὼν αὑτὸν ἐπέδωκεν [ὁ Κρατῖνος] ὑπὲρ τῆς θρεψαμένης· ᾧ καὶ ἐπαπέθανεν ὁ ἐραστὴς Ἀριστόδημος, λύσιν τ' ἔλαβε τὸ δεινόν. διὰ τοὺς τοιούτους οὖν ἔρωτας οἱ τύραννοι (πολέμιοι γὰρ αὐτοῖς αὗται αἱ φιλίαι) τὸ παράπαν ἐκώλυον τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας, πανταχόθεν αὐτοὺς ἐκκόπτοντες. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τὰς παλαίστρας ὥσπερ ἀντιτειχίσματα ταῖς ἰδίαις

1 ἔρως add. Schw, quamquam plura videntur periisse 6 ἀπολαῦσαι A: corr. E 10 ἔχρησέν τε A: corr. Wilam 13 χαλκεὺς A: corr. Mus 18 ὢν add. Di (ὂν Schw) 21 glossam del. K

ἀκροπόλεσιν ἐνεπίμπρασάν τε καὶ κατέσκαψαν· ὡς ἐποίησε Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος. 79. παρὰ δὲ Σπαρτιάταις, ὡς Ἅγνων φησὶν ὁ Ἀκαδημαικός, πρὸ τῶν γάμων ταῖς παρθένοις ὡς παιδικοῖς νόμος e ἐστὶν ὁμιλεῖν. καὶ γὰρ ὁ νομοθέτης Σόλων ἔφη (fr. 25)·

μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν, ὁ μὲν Μυρμιδόσιν (fr. 135 N)·

σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων,

ὁ δ' ἐν Κολχίσιν περὶ Γανυμήδους τὸν λόγον ποιούμενος (fr. 320)·

μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα.

οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τὰ περὶ Κρατῖνον καὶ Ἀριστόδημον πεπλάσθαι φησὶν Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν ταῖς πρὸς f τὸν Νεάνθην Ἀντιγραφαῖς (fr. 53 Pr). ὑμεῖς δέ, ὦ Κύνουλκε, τὰς διηγήσεις ταύτας, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, ἀληθεῖς εἶναι πιστεύετε, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ποιημάτων ἃ περὶ τοὺς παιδικούς ἐστιν ἔρωτας ἡδέως μελετᾶτε.... τοῦ παιδεραστεῖν παρὰ πρώτων Κρητῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας παρελθόντος, ὡς ἱστορεῖ Τίμαιος (FHG I 201). ἄλλοι δέ φασι τῶν τοιούτων ἐρώτων κατάρξασθαι Λάιον ξενωθέντα παρὰ Πέλοπι καὶ ἐρασθέντα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Χρυσίππου, ὃν καὶ ἁρπάσαντα καὶ ἀναθέμενον εἰς 603 ἅρμα εἰς Θήβας φυγεῖν. Πράξιλλα δ' ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν (fr. 6 B⁴) ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον. καὶ Κελτοὶ δὲ τῶν βαρβάρων καίτοι καλλίστας ἔχοντες

1 puto ἐνέπρησάν τε 5 καὶ γὰρ: mutila haec, cf. Plut. amat. p. 751bc 9 ἅγιον A: corr. Canter 11 τὸν λόγον K: τινὰ λόγον A 16 δὲ Schw: τε A 19 ἡδίως A, fort. ἰδίως, tum hiatum not. K, coniungi haec poterunt cum eis quae sunt c. 77 in 27 καὶ τῶν βαρβάρων δὲ Κελτοὶ K

γυναῖκας παιδικοῖς μᾶλλον χαίρουσιν· ὡς πολλάκις
ἐνίους ἐπὶ ταῖς δοραῖς μετὰ δύο ἐρωμένων ἀναπαύε-
σθαι. Πέρσας δὲ παρ' Ἑλλήνων φησὶν Ἡρόδοτος
(I 135) μαθεῖν τὸ παισὶν χρῆσθαι. 80. φιλόπαις δ' ἦν
ἐκμανῶς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς. Δικαίαρχος
γοῦν ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν Ἰλίῳ Θυσίας (FHG II 241) Βα-
b γώου τοῦ εὐνούχου οὕτως αὐτόν φησιν ἡττᾶσθαι ὡς
ἐν ὄψει θεάτρου ὅλου καταφιλεῖν αὐτὸν ἀνακλάσαντα,
καὶ τῶν θεατῶν ἐπιφωνησάντων μετὰ κρότου οὐκ ἀπει-
θήσας πάλιν ἀνακλάσας ἐφίλησεν. Καρύστιος δ' ἐν
Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι (FHG IV 357) 'Χάρωνι, φησί, τῷ
Χαλκιδεῖ παῖς καλὸς ἦν καὶ εἶχεν εὖ πρὸς αὐτόν. ὡς
δ' Ἀλέξανδρος παρὰ Κρατερῷ αὐτὸν ἐπῄνεσεν γενο-
μένου πότου, ὁ Χάρων ἐκέλευσε τὸν παῖδα κατα-
φιλῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ ὅς 'μηδαμῶς, εἶπεν, οὐ
c γὰρ οὕτως ἐμὲ εὐφρανεῖ ὡς σὲ λυπήσει.' ὥσπερ γὰρ
ἦν ἐρωτικὸς ὁ βασιλεὺς οὗτος, οὕτως καὶ πρὸς τὸ
καθῆκον ἐγκρατὴς καὶ πρὸς τὸ πρεπωδέστατον. αἰχμα-
λώτους γοῦν λαβὼν τὰς Δαρείου θυγατέρας καὶ τὴν
γυναῖκα κάλλει διαπρεπεστάτην οὖσαν οὐ μόνον ἀπ-
έσχετο, ἀλλ' οὐδὲ ἐκείνας μαθεῖν ἐποίησεν ὅτι εἰσὶν
αἰχμάλωτοι, ἀλλ' ὡς ἔτι Δαρείου ἐν τῇ βασιλείᾳ ὄντος
πάντα αὐταῖς χορηγεῖσθαι ἐκέλευσεν. διόπερ καὶ Δα-
ρεῖος τοῦτο μαθὼν ηὔξατο τῷ Ἡλίῳ τὰς χεῖρας ἀνα-
d τείνας ἢ αὐτὸν βασιλεύειν ἢ Ἀλέξανδρον.' Ῥαδαμάν-
θυος δὲ τοῦ δικαίου Ἴβυκος ἐραστήν φησι (fr. 32 B[4])
γενέσθαι Τάλων. Διότιμος δ' ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ (p. 213 Ki)

9 ἐπιφωνούντων E 14 ὁ Χάρων Dutheil: ὁ Κρατερὸς A 18 πρὸς τὸ πρεπῶδες αἰδοιέστατος Mein, sufficit fort. πρὸς τὸ πρεπωδέστερον 21 fort. οὐδ' ⟨ἐγγὺς⟩ ἐκείνας, sed etiam μαθεῖν displicet

Εὐρυσθέα φησὶν Ἡρακλέους γενέσθαι παιδικά, διόπερ καὶ τοὺς ἄθλους ὑπομεῖναι. Ἀγαμέμνονά τε Ἀργύννου ἐρασθῆναι λόγος, ἰδόντα ἐπὶ τῷ Κηφισῷ νηχόμενον· ἐν ᾧ καὶ τελευτήσαντα αὐτὸν (συνεχῶς γὰρ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ ἀπελούετο) θάψας εἵσατο καὶ ἱερὸν αὐτόθι Ἀφροδίτης Ἀργυννίδος. Λικύμνιος δ' ὁ Χῖος ἐν Διθυράμβοις (fr. 5 B) Ἀργύννου φησὶν ἐρώμενον Ὑμέναιον γενέσθαι. Ἀντιγόνου δὲ τοῦ βασιλέως ἐρώμενος ἦν Ἀριστοκλῆς ὁ κιθαρῳδός, περὶ οὗ Ἀντίγο- e
νος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος Βίῳ γράφει οὕτως (p. 117 Wil)· 'Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς ἐπεκώμαζε τῷ Ζήνωνι. καί ποτε καὶ μεθ' ἡμέραν ἐλθὼν ἔκ τινος πότου καὶ ἀναπηδήσας πρὸς τὸν Ζήνωνα ἔπεισεν αὐτὸν συγκωμάσαι αὐτῷ πρὸς Ἀριστοκλέα τὸν κιθαρῳδόν, οὗ σφόδρα ἤρα ὁ βασιλεύς.' 81. φιλομεῖραξ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης φιλογύνης. Ἴων γοῦν ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ἐπιδημίαις γράφει οὕτως (FHG II 46)· 'Σοφοκλεῖ τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συνήντησα, ὅτε ἔπλει εἰς Λέσβον στρατηγός, ἀνδρὶ παιδιώδει παρ' f
οἶνον καὶ δεξιῷ. Ἑρμησίλεω δὲ ξένου οἱ ἐόντος καὶ προξένου Ἀθηναίων ἑστιῶντος αὐτόν, ἐπεὶ παρὰ τὸ πῦρ ἑστεὼς ὁ τὸν οἶνον ἐγχέων παῖς . . . ἐὼν δῆλος ἦν εἶπέ τε· 'βούλει με ἡδέως πίνειν;' φάντος δ' αὐτοῦ 'βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερέ μοι καὶ ἀπόφερε τὴν κύλικα.' ἔτι πολὺ μᾶλλον ἐρυθριάσαντος τοῦ παιδὸς εἶπε πρὸς τὸν συγκατακείμενον· 'ὡς καλῶς Φρύνιχος ἐποίησεν εἴπας (fr. 2 B⁴)·

5 εἵσατο Cas: εἰσ αυτο A   6 ἀλκύμνιος δ' A: corr. Reinesius   7 Διονύσου φησὶν Wilam   8 ὑμαινεον A: corr. Mus   20 εοντες A: corr. Mus   22 hiatum not. Schw

604 λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος.' καὶ πρὸς τόδε ἠμείφθη ὁ Ἐρετριεὺς ἢ Ἐρυθραῖος γραμμάτων ἐὼν διδάσκαλος· 'σοφὸς μὲν δὴ σύ γε εἶ, ὦ Σοφόκλεις, ἐν ποιήσει· ὅμως μέντοι γε οὐκ εὖ εἴρηκε Φρύνιχος πορφυρέας εἰπὼν τὰς γνάθους τοῦ καλοῦ. εἰ γὰρ ὁ ζωγράφος χρώματι πορφυρέῳ ἐναλείψειε τουδὶ τοῦ παιδὸς τὰς γνάθους, οὐκ ἂν ἔτι καλὸς φαίνοιτο. οὐ κάρτα δεῖ τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινομένῳ εἰκάζειν ἄν.' γελάσας ἐπὶ τῷ Ἐρετριεῖ Σοφοκλῆς· 'οὐδὲ
b τόδε σοι ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξένε, τὸ Σιμωνίδειον, κάρτα δοκέον τοῖς Ἕλλησιν εὖ εἰρῆσθαι (fr. 72 B⁴)·

πορφυρέου ἀπὸ στόματος ἱεῖσα φωνὰν παρθένος,

οὐδ' ὁ ποιητής, ἔφη, ⟨ὁ⟩ λέγων χρυσοκόμαν Ἀπόλλωνα (Pind. ol. 6, 41)· χρυσέας γὰρ εἰ ἐποίησεν ὁ ζωγράφος τὰς τοῦ θεοῦ κόμας καὶ μὴ μελαίνας, χεῖρον ἂν ἦν τὸ ζωγράφημα. οὐδὲ ὁ φὰς ῥοδοδάκτυλον· εἰ γάρ τις εἰς ῥόδεον χρῶμα βάψειε τοὺς δακτύλους, πορφυροβάφου χεῖρας καὶ οὐ γυναικὸς καλῆς ποιήσειεν ⟨ἄν⟩.' γελασάντων δὲ ὁ μὲν Ἐρετριεὺς ἐνωπήθη τῇ ἐπιραπίξει,
c ὃ δὲ πάλιν τοῦ παιδὸς τῷ λόγῳ εἴχετο. εἴρετο γάρ μιν ἀπὸ τῆς κύλικος κάρφος τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀφαιρετέοντα, εἰ καθορᾷ τὸ κάρφος. φάντος δὲ καθορᾶν 'ἄπο τοίνυν φύσησον αὐτό, ἵνα μὴ πλύνοιτο ὁ δάκτυλός σευ.' προσαγαγόντος δ' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν κύλικα ἐγγυτέρω τὴν κύλικα τοῦ ἑαυτοῦ στόματος ἦγεν, ἵνα δὴ ἡ κεφαλὴ τῇ κεφαλῇ ἀσσοτέρα γένηται.

1 παρηίσιν A παρειαῖσι E: corr. Pors 2 ἢ Ἐρυθραῖος: conieceram olim nomen proprium latere 7 καλαὶ φαίνοιντο E 8 οὐ κάρτα δὴ A οὐ γὰρ δεῖ E 8. 9 εἰκάζειν ἂν γελάσας A εἰκάζειν (omissis reliquis) E, fort. οὐ κάρτα δὴ — εἰκάζειν δεῖ. γελάσας ⟨δ'⟩ 13 ὁ add. K 18 ἄν add. Iac, ποιήσει Di, ποιήσει. ἐκγελασάντων Mein 23 potius πλύνηται 24 σευ Di: εὖ A 26 ἀσσοτέρω Mein

ὡς δ' ἦν οἱ κάρτα πλησίον, περιλαβὼν τῇ χειρὶ ἐφίλησεν. ἐπικροτησάντων δὲ πάντων σὺν γέλωτι καὶ βοῇ ὡς εὖ ὑπηγάγετο τὸν παῖδα, 'μελετῶ, εἶπεν, στρατηγεῖν, d ὦ ἄνδρες· ἐπειδήπερ Περικλῆς ποιεῖν μέν ⟨με⟩ ἔφη, στρατηγεῖν δ' οὐκ ἐπίστασθαι. ἆρ' οὖν οὐ κατ' ὀρθόν μοι πέπτωκεν τὸ στρατήγημα;' τοιαῦτα πολλὰ δεξιῶς ἔλεγέν τε καὶ ἔπρησσεν ὅτε πίνοι [ἢ πράσσοι]. τὰ μέντοι πολιτικὰ οὔτε σοφὸς οὔτε ῥεκτήριος ἦν, ἀλλ' ὡς ἄν τις εἷς τῶν χρηστῶν Ἀθηναίων.' 82. καὶ Ἱερώνυμος δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασίν φησιν (fr. 7 Hi) ὅτι Σοφοκλῆς εὐπρεπῆ παῖδα ἔξω τείχους ἀπήγαγε χρησόμενος αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παῖς τὸ ἴδιον ἱμάτιον ἐπὶ τῇ πόᾳ ὑπέστρωσεν, τὴν δὲ τοῦ e Σοφοκλέους χλανίδα περιεβάλοντο. μετ' οὖν τὴν ὁμιλίαν ὁ παῖς ἁρπάσας τὸ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδιον ᾤχετο, καταλιπὼν τῷ Σοφοκλεῖ τὸ παιδικὸν ἱμάτιον. οἷα δὲ εἰκὸς διαλαληθέντος τοῦ συμβεβηκότος Εὐριπίδης πυθόμενος καὶ ἐπιτωθάζων τὸ γεγονὸς καὶ αὐτός ποτε ἔφη τούτῳ κεχρῆσθαι τῷ παιδί, ἀλλὰ μηδὲν προσθεῖναι, τὸν δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν καταφρονηθῆναι. καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς f αὐτὸν τὸ τοιοῦτον ἐπίγραμμα, χρησάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἡλίου καὶ Βορέου λόγῳ, καί τι πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παραινιττόμενος·

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦντι ἑταίραν

1 οἱ Mus: ἡ A προσλαβὼν A: corr. K 3 μελέτω A, μελετέω Mein 4 με hoc loco add. K, ἔφη ⟨με⟩ Mus 7 ἢ πράσσοι del. K, ἢ παίζοι non recte Toup 19. 20 μηδὲν πεπονθέναι K 26 φιλοῦνθ' ἑτέραν Mus, quod ne Hieronymum quidem puto scripturum fuisse

Βορρᾶς ὡμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα ἀλλοτρίαν σπείρων λωποδύτην ἀπάγεις.

83. Θεόπομπος δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συληθέντων ἐκ
605 Δελφῶν Χρημάτων (FHG I 308) Ἀσώπιχόν φησι τὸν Ἐπαμινώνδου ἐρώμενον τὸ Λευκτρικὸν τρόπαιον ἐντετυπωμένον ἔχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος καὶ θαυμαστῶς αὐτὸν κινδυνεύειν, ἀνακεῖσθαί τε τὴν ἀσπίδα ταύτην ἐν Δελφοῖς ἐν τῇ στοᾷ. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ συγγράμματι Θεόπομπος φιλογύναιον μέν φησι γεγονέναι Φάυλλον τὸν Φωκέων τύραννον, φιλόπαιδα δὲ Ὀνόμαρχον· καὶ ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ χαρίσασθαι τοῦτον εἰς Δελφοὺς παραγενομένῳ . . . τῷ Πυθοδώρου τοῦ Σικυωνίου υἱῷ ἀπο-
b κερουμένῳ τὴν κόμην, ὄντι καλῷ συγγενόμενον τὰ Συβαριτῶν ἀναθήματα, στλεγγίδια χρυσᾶ τέσσαρα. τῇ Δεινιάδου δὲ αὐλητρίδι Βρομιάδι Φάυλλος καρχήσιον ἀργυροῦν Φωκαέων καὶ στέφανον χρυσοῦν κιττοῦ Πεπαρηθίων. ʽαὕτη δέ, φησί, καὶ ἔμελλε τὰ Πύθια αὐλεῖν, εἰ μὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐκωλύθη. τῷ δὲ Λυκόλα [τῷ] τοῦ Τριχονείου υἱῷ Φυσκίδᾳ ὄντι καλῷ Ὀνόμαρχος ἔδωκεν, φησί, στέφανον ⟨χρυσοῦν⟩ δάφνης, Ἐφεσίων ἀνάθημα. οὗτος ὁ παῖς πρὸς Φίλιππον ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κἀκεῖ προαγωγευόμενος οὐδὲν λαβὼν ἀπε-
c στάλη. τῷ Ἐπιλύκου τοῦ Ἀμφιπολίτου υἱῷ ὄντι καλῷ Δαμίππῳ . . . . Πλεισθένους ἀνάθημα Ὀνόμαρχος ἔδωκε. Φαρσαλίᾳ τῇ Θεσσαλίδι ὀρχηστρίδι δάφνης στέφανον

9 *φύλλον τὸν* A: corr. Mus 12 pueri nomen intercidit 12. 13 *ἀποκειρομένωι* A: corr. K 15 *βρομιαδια* A: corr. Di, nisi forte *Βρομίᾳ* rectius Mus 16 *καισ . . . . νον* A: suppl. Cas 17 *αὐτὴ δὲ* A: corr. K, cf. v. 21 et p. 335, 1 *ἔμελλε καὶ* Mein 18 *ὑπὸ* Mus: *ἐπὶ* A *τῷ* del. K 19 *τριχολέου* A: corr. K *ὁ νόμαρχος* A, item v. 24 20 *χρυσοῦν* add. Mein 24 hiatum not. Schw, tum *Κλεισθένους* Mein

χρυσοῦν Φιλόμηλος ἔδωκε, Λαμψακηνῶν ἀνάθημα. αὕτη ἡ Φαρσαλία ἐν Μεταποντίῳ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ μάντεων, γενομένης φωνῆς ἐκ τῆς δάφνης τῆς χαλκῆς, ἣν ἔστησαν Μεταποντῖνοι κατὰ τὴν Ἀριστέα τοῦ Προκοννησίου ἐπιδημίαν, ὅτ' ἔφησεν ἐξ Ὑπερβορέων παραγεγονέναι, ὡς τάχιστα ὤφθη εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλοῦσα, ἐμμανῶν γενομένων τῶν μάντεων διεσπάσθη [ὑπ' d αὐτῶν]. καὶ τῶν ἀνθρώπων ὕστερον ἀναζητούντων τὴν αἰτίαν εὑρέθη διὰ τὸν τοῦ θεοῦ στέφανον ἀνῃρημένη.' 84. ὁρᾶτε οὖν καὶ ὑμεῖς, ὦ φιλόσοφοι, οἱ παρὰ φύσιν τῇ Ἀφροδίτῃ χρώμενοι καὶ ἀσεβοῦντες εἰς τὴν θεόν, μὴ τὸν αὐτὸν διαφθαρῆτε τρόπον. τότε γὰρ καὶ οἱ παῖδές εἰσιν καλοί, ὡς Γλυκέρα ἔφασκεν ἡ ἑταίρα, ὅσον ἐοίκασι γυναιξὶ χρόνον, καθάπερ ἱστορεῖ Κλέαρχος (FHG II 314). ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ κατὰ φύσιν δοκεῖ πεποιηκέναι Κλεώνυμος ὁ Σπαρτιάτης, πρῶτος ἀνθρώ- e πων εἰς ὁμηρείαν λαβὼν παρὰ Μεταποντίνων γυναῖκας καὶ παρθένους τὰς ἐνδοξοτάτας καὶ καλλίστας διακοσίας, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ὁ Σάμιος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα Ἱστοριῶν (FHG II 478)· κἀγὼ δὲ κατὰ τὴν Ἐπικράτους Ἀντιλαΐδα (II 284 K)

τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

ὑμεῖς δέ, ὦ φιλόσοφοι, κἂν ἐρασθέντες ποτὲ γυναικῶν ἐν ἐννοίᾳ λάβητε ὡς ἀδύνατόν ἐστι τὸ τυχεῖν, μάθετε . . . . . παύονται οἱ ἔρωτες, ὥς φησι Κλέαρχος (l. s).

1 *Κνιδίων* donarium fuisse ait Plut. cur Pythia p. 397 f alium secutus auctorem 3 *νεανιῶν* (pro *μάντεων*) Schw, *νεανίσκους* hoc fecisse ait Plut 7. 8 glossam del. K, itemque v. 8 fort. *τῶν ἀνθρώπων* delendum 14 *γυναικὶ* A: corr. Mein 17 *ὁμήριαν* A, cf Diod 20, 104 22 *ἐρωτικὰ μεμάθηκα* A: corr. Dobr 23 *μέλη τοῦ* A: corr. Dobr 26 hiatum not. Schw, velut *μάθετε* ⟨*ὅτι ἀδυνατοῦσι*⟩ *παύονται*

τῇ τε γὰρ περὶ τὴν Πειρήνην χαλκῇ βοὶ βοῦς ἐπανέβη·
f καὶ γεγραμμένῃ κυνὶ καὶ περιστερᾷ καὶ χηνὶ τῇ μὲν κύων, τῇ δὲ περιστερά, τῇ δὲ χὴν προσῆλθον καὶ ἐπεπήδησαν· φανέντων δὲ πᾶσι τούτοις ἀδυνάτων ἀπέστησαν, καθάπερ Κλείσοφος ὁ Σηλυμβριανός. οὗτος γὰρ τοῦ ἐν Σάμῳ Παρίου ἀγάλματος ἐρασθεὶς κατέκλεισεν αὑτὸν ἐν τῷ ναῷ, ὡς πλησιάσαι δυνησόμενος· καὶ ὡς ἠδυνάτει διά τε τὴν ψυχρότητα καὶ τὸ ἀντίτυπον τοῦ λίθου, τηνικαῦτα τῆς ἐπιθυμίας ἀπέστη καὶ προβαλλόμενος τὸ σαρκίον ἐπλησίασεν. τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Γραφῇ λέγων ὧδε (II 312 K)·

606 γεγένηται δ', ὡς λέγουσιν, κἀν Σάμῳ
τοιοῦθ' ἕτερον. λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης
ἄνθρωπος ἐγκατέκλεισέ θ' αὑτὸν τῷ νεῷ.

καὶ Φιλήμων τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησίν (ib. 521)·

ἀλλ' ἐν Σάμῳ μὲν τοῦ λιθίνου ζῴου ποτὲ
ἄνθρωπος ἠράσθη τις· εἶτ' εἰς τὸν νεὼν
κατέκλεισεν αὑτόν.

Κτησικλέους δ' ἐστὶν ἔργον τὸ ἄγαλμα, ὥς φησιν Ἀδαῖος ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ Ἀγαλματοποιῶν. Πολέμων δὲ ἢ ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλα-
b δικὸν (fr. 28 Pr) 'ἐν Δελφοῖς, φησίν, ἐν τῷ Σπινατῶν θησαυρῷ παῖδές εἰσιν λίθινοι δύο, ὧν τοῦ ἑτέρου Δελφοί φασι τῶν θεωρῶν ἐπιθυμήσαντά τινα συγκατακλεισθῆναι καὶ τῆς ὁμιλίας . . . καταλιπεῖν στέφανον.

5 ⟨καὶ⟩ Κλείσοφος Schw 7 δυνάμενος E 9sq προβαλλόμενός τι σαρκίον Mein, latet aliud 15 ἐγκατέκλεισέν θ' ἑαυτὸν A: corr. Cas 23 ἐν τῷ Dalec: ἢ ἐν τῷ A Σπινατῶν Mein: πινάκων A 26 μνημόσυνον suppl. Mein, rectius fortasse μισθὸν

φωραθέντος δ' αὐτοῦ τὸν θεὸν χρωμένοις τοῖς Δελφοῖς συντάξαι ἀφεῖναι τὸν ἄνθρωπον· δεδωκέναι γὰρ αὐτὸν μισθόν.'

85. καὶ ἄλογα δὲ ζῷα ἀνθρώπων ἠράσθη· Σεκούνδου μέν τινος βασιλικοῦ οἰνοχόου ἀλεκτρυών· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ μὲν ἀλεκτρυὼν Κένταυρος, ὁ δὲ Σεκοῦνδος ἦν οἰκέτης Νικομήδους τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ὡς ἱστορεῖ Νίκανδρος ἐν ἕκτῳ Περιπετειῶν. ἐν Αἰγίῳ δὲ παι- c δὸς ἠράσθη χήν, ὡς Κλέαρχος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν (FHG II 314). τὸν δὲ παῖδα τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ (fr. 109 W) Ἀμφίλοχον καλεῖσθαί φησι καὶ τὸ γένος Ὠλένιον εἶναι, Ἑρμείας δ' ὁ τοῦ Ἑρμοδώρου, Σάμιος δὲ γένος, ἐρασθῆναι Λακύδους τοῦ φιλοσόφου. ἐν δὲ Λευκαδίᾳ φησὶν Κλέαρχος (l. s) οὕτως ἐρασθῆναι ταὼν παρθένου ὡς καὶ τὸν βίον ἐκλιπούσῃ συναποθανεῖν. δελφῖνα δ' ἐν Ἰασῷ παιδὸς ἐρασθῆναι λόγος, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ἐν τῇ ἐνάτῃ (FHG II 473). ὁ δὲ λόγος ἐστὶν αὐτῷ [ὁ] περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ λέγει οὕτως· 'μετεπέμψατο δὲ καὶ τὸν ἐκ d τῆς Ἰασοῦ παῖδα. περὶ γὰρ τὴν πόλιν ταύτην Διονύσιός τις ἦν παῖς, ὃς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκ παλαίστρας παραγινόμενος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκολύμβα. δελφὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ πελάγους ἀπήντα καὶ ἀναλαμβάνων ἐπὶ τὰ νῶτα ἔφερεν ἐπὶ πλεῖστον νηχόμενος καὶ πάλιν ἀποκαθίστα εἰς τὴν γῆν.' φιλανθρωπότατον δέ ἐστι καὶ συνετώτατον τὸ ζῷον ὁ δελφὶς χάριν τε ἀποδιδόναι ἐπιστάμενον. Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ δωδεκάτῃ (FHG I 340) 'Κοίρανος, φησίν, ὁ Μιλήσιος ἰδὼν ἁλιέας τῷ e δικτύῳ λαβόντας δελφῖνα καὶ μέλλοντας κατακόπτειν

8 εναγειω δὲ A: corr. ex Ael. n. an. 5, 29 18 ὁ del. ς

ἀργύριον δοὺς καὶ παραιτησάμενος ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. καὶ μετὰ ταῦτα ναυαγίᾳ χρησάμενος περὶ Μύκονον καὶ πάντων ἀπολομένων μόνος ὑπὸ δελφῖνος ἐσώθη ὁ Κοίρανος. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ γηραιοῦ ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῆς ἐκφορᾶς παρὰ τὴν θάλατταν γιγνομένης κατὰ τύχην [ἐν τῇ Μιλήτῳ], ἐν τῷ λιμένι πλῆθος δελφίνων ἐφάνη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μικρὸν f ἀπωτέρω τῶν ἐκκομιζόντων τὸν Κοίρανον, ὡσεὶ συνεκφερόντων καὶ συγκηδευόντων τὸν ἄνθρωπον.' ὁ δὲ αὐτὸς ἱστορεῖ Φύλαρχος διὰ τῆς εἰκοστῆς (ib. 343) ὅσην ἐλέφας τὸ ζῷον φιλοστοργίαν ἔσχεν εἰς παιδίον. γράφει δ' οὕτως· 'τούτῳ δὲ τῷ ἐλέφαντι συνετρέφετο θήλεια ἐλέφας, ἣν Νίκαιαν ἐκάλουν· ᾧ τελευτῶσα ἡ τοῦ τρέφοντος Ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὑτῆς τριακοσταῖον παρακατέθετο. ἀποθανούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου δεινή τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον· οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέμενεν, τὸ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον ἤσχαλλεν. ὅτ' οὖν ἡ τροφὸς ἐμπλήσειεν αὐτὸ [τοῦ] γάλακτος, ἀνὰ μέσον 607 τῶν ποδῶν τοῦ θηρίου ἐτίθει αὐτὸ ἐν σκάφῃ. εἰ δὲ μὴ τοῦτο πεποιήκοι, τροφὴν οὐκ ἐλάμβανεν ἡ ἐλέφας. καὶ μετὰ ταῦτα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς καλάμους λαμβάνων ἐκ τῶν παρατιθεμένων χορτασμάτων καθεύδοντος τοῦ βρέφους τὰς μυίας ἀπεσόβει· ὅτε δὲ κλαίοι, τῇ προβοσκίδι τὴν σκάφην ἐκίνει καὶ κατεκοίμιζεν αὐτό.

1 παραστησάμενος A: corr. Dobr 3 ἀπολωμένων A: corr. Cas 6 glossam (ad v. 5) del. K 8 τῶν συνεκκομιζόντων AE: corr. K 10 Φύλαρχος del. ς fort. recte 13 [ἐλέφας] K 14 τρέφοντος add. E et Ael. n. an. 11, 14 16 παιδίον ⟨τοῦ τε παιδίου πρὸς τὸ θηρίον⟩ suppl. Mein 18 τὸ δὲ Wilam: ὁ δὲ AE 19 τοῦ om. E, del. K 20 ἐν σκάφει A: corr. E, cf. v. 25 et Ael. l. s 21 πεποιήκει A: corr. E 22 τοὺς del. Wilam 23 ἐκ K: καὶ A, om. E

τὸ δ' αὐτὸ ἐποίει καὶ ὁ ἄρρην ἐλέφας πολλάκις.'
86. ὑμεῖς δέ, ὦ φιλόσοφοι, καὶ τῶν δελφίνων καὶ
τῶν ἐλεφάντων ἐστὲ κατὰ τὴν γνώμην ἀγριώτεροι ἔτι
τε ἀνημερώτεροι, καίτοι Περσαίου τοῦ Κιτιέως ἐν
τοῖς Συμποτικοῖς Ὑπομνήμασιν βοῶντος καὶ λέγοντος b
'περὶ ἀφροδισίων ἁρμοστὸν εἶναι ἐν τῷ οἴνῳ μνείαν
ποιεῖσθαι· καὶ γὰρ πρὸς ταῦτα ἡμᾶς ὅταν ὑποπίωμεν
ἐπιρρεπεῖς εἶναι. καὶ ἐνταῦθα τοὺς μὲν ἡμέρως τε καὶ
μετρίως αὐτοῖς χρωμένους ἐπαινεῖν δεῖ, τοὺς δὲ θη-
ριωδῶς καὶ ἀπλήστως ψέγειν. καὶ εἰ διαλεκτικοὶ συν-
ελθόντες εἰς πότον περὶ συλλογισμῶν διαλέγοιντο,
ἀλλοτρίως ἂν αὐτοὺς ὑπολάβοι τις ποιεῖν τοῦ παρόν-
τος καιροῦ, ⟨ὅτε⟩ καὶ ὁ καλὸς κἀγαθὸς ἀνὴρ μεθυ-
σθείη ἄν. οἱ δὲ βουλόμενοι σωφρονικοὶ εἶναι σφόδρα
μέχρι τινὸς διατηροῦσιν ἐν τοῖς πότοις τὸ τοιοῦτον· c
εἶθ' ὅταν παρεισδυῇ τὸ οἰνάριον, τὴν πᾶσαν ἀσχημο-
σύνην ἐπιδείκνυνται· ὃ καὶ πρώην ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἐξ
Ἀρκαδίας θεωρῶν πρὸς Ἀντίγονον παραγενομένων.
ἐκεῖνοι [τε] γὰρ ἠρίστων σφόδρα σκυθρωπῶς καὶ εὐσχη-
μόνως, ὡς ᾤοντο, οὐχ ὅτι ἡμῶν τινα προσβλέποντες,
ἀλλ' οὐδὲ ἀλλήλους. ὡς δὲ ὁ πότος προέβαινεν καὶ
εἰσῆλθεν ἄλλα τε ἀκροάματα καὶ αἱ Θετταλαὶ αὗται
ὀρχηστρίδες, καθάπερ αὐταῖς ἔθος ἐστίν, ἐν ταῖς δια-
ζώστραις γυμναὶ ὠρχοῦντο, οὐκ ἔτι κατεῖχον αὑτοὺς
οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ ἐκ τῶν κλινῶν ἀνώρμων καὶ ἐβόων d
ὡς θαυμαστόν τι θέαμα θεώμενοι· καὶ μακάριον τὸν
βασιλέα ἀπεκάλουν, ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ τούτων ἀπολαύειν.
καὶ ἕτερα τούτοις παραπλήσια πάνυ πολλὰ τῶν φορτι-

13 ὅτε add. K 16 παραδυῇ AE: corr. K, formam dubiam non correxi; παραλύῃ Wilam 19 τε del. Mus

κῶν ἐποίουν. τῶν φιλοσόφων δέ τις συμπίνων ἡμῖν
εἰσελθούσης αὐλητρίδος καὶ οὔσης εὐρυχωρίας παρ'
αὐτῷ, βουλομένης τῆς παιδίσκης παρακαθίσαι οὐκ
ἐπέτρεψεν, ἀλλὰ σκληρὸν αὑτὸν εἰσῆγεν. εἶθ' ὕστερον
πωλουμένης τῆς αὐλητρίδος, καθάπερ ἔθος ἐστὶν ἐν
e τοῖς πότοις γίνεσθαι, ἔν τε τῷ ἀγοράζειν πάνυ νεανι-
κὸς ἦν καὶ τῷ πωλοῦντι ἄλλῳ τινὶ θᾶττον προσθέντι
ἠμφισβήτει καὶ οὐκ ἔφη αὐτὸν πεπρακέναι· καὶ τέλος
εἰς πυγμὰς ἦλθεν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος φιλόσοφος καὶ
ἐν ἀρχῇ οὐδ' ἂν παρακαθίσαι ἐπιτρέπων τῇ αὐλητρίδι.'
μήποτε αὐτός ἐστιν [ὁ] Περσαῖος ὁ περὶ τῆς αὐλητρί-
δος διαπυκτεύσας. φησὶν γὰρ Ἀντίγονος ὁ Καρύ-
στιος ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος γράφων ὧδε (p. 117 Wil.)·
'Ζήνων ὁ Κιτιεὺς Περσαίου παρὰ πότον αὐλητρίδιον
πριαμένου καὶ διοκνοῦντος εἰσαγαγεῖν πρὸς αὑτὸν διὰ
f τὸ τὴν αὐτὴν οἰκεῖν οἰκίαν, συναισθόμενος εἰσείλκυσε
τὴν παιδίσκην καὶ συγκατέκλεισε τῷ Περσαίῳ.' οἶδα
δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ Θεο-
φράστου, τὸν ἐπικαλούμενον Τυρρηνόν, ὅτι τῶν αὐλη-
τρίδων τὰ ἱμάτια περιέδυεν. 87. ἐσπουδάκεσαν δὲ καὶ
οἱ βασιλεῖς περὶ τὰς μουσουργούς, ὡς δῆλον ποιεῖ
Παρμενίων ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον Ἐπιστολῇ, ἣν ἐπέ-
στειλεν αὐτῷ μετὰ τὸ Δαμασκὸν ἑλεῖν καὶ τῆς ἀπο-
σκευῆς τῆς Δαρείου ἐγκρατὴς γενέσθαι. καταριθμησά-
608 μενος οὖν τὰ αἰχμάλωτα γράφει καὶ ταῦτα· 'παλλακίδας
εὗρον μουσουργοὺς τοῦ βασιλέως τριακοσίας εἴκοσι
ἐννέα, ἄνδρας στεφανοπλόκους ἓξ καὶ τεσσαράκοντα,

6 τε del. Mus 6. 7 νεανίσκος ἦν A: corr. Cas 7 προσθέντος A: corr. Cas 9 ⟨ὁ⟩ καὶ Wilam 11 ὁ del. K 16 fort. αἰσθόμενος εἰσείλκυσε K: συνείλκυσε A 20 fort. ἐσπουδάκασιν 24. 25 potius καταριθμούμενος

ὀψοποιοὺς διακοσίους ἑβδομήκοντα ἑπτά, χυτρεψοὺς εἴκοσι ἐννέα, γαλακτουργοὺς τρισκαίδεκα, ποτηματοποιοὺς ἑπτακαίδεκα, οἰνοηθητὰς ἑβδομήκοντα, μυροποιοὺς τεσσαράκοντα.'

καὶ ὑμῖν δέ, ὦ ἑταῖροι, λέγω ὅτι οὐδέν ἐστιν ὀφθαλμῶν οὕτως εὐφραντικὸν ὡς γυναικὸς κάλλος. ὁ γοῦν τοῦ τραγικοῦ Χαιρήμονος Οἰνεὺς περὶ παρθένων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐθεᾶτό φησιν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι (fr. 14 N)·

ἔκειτο γὰρ ἣ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως b
φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος.
τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστερὰν
ἔλυσε· γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν
ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε· χρῶμα δ' ὄμμασι
λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς.
ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας,
ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα·
ἣ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας
ἔφαινε μηρόν, κἀξεπεσφραγίζετο c
ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως.
ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον ἑλενίων ἔπι,
ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ
κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα
πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο,

2 τρεισκαίδεκα A 2. 3 πεμματοποιοὺς Wilam 5. 6 ὀφθαλμοῖς lemma A 8 ἐτεθέατο Mein 10—20 post p. 342, 2 transpos. Herm, sed dubito 10 ἔκειτο δ' ἣ Iac 12 χορείας A: corr. Cas 13 γυμνῆς A: corr. Valck 15 ἀνταυγεῖ A: corr. Schw 18 ἡ δεκλαγεν τῶν χλ. A: corr. Mein (ἣ δ' ἐκραγέντων Cas) ὑπὸ πτυχαῖς Nauck, fort. ὑπόπτυχα 21 ὑπτωμέναι A: corr. Lobeck 24 σκιᾶς Cas: οἰκίας A εισομοργνυται A: corr. Mein

ἕρσῃ δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος
λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον αὐχένας.

d 88. ἐπικατάφορος δὲ ὢν ὁ ποιητὴς οὗτος ἐπὶ τὰ ἄνθη καὶ ἐν Ἀλφεσιβοίᾳ φησίν (fr. 1 N)·

καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζετο
στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ.
αἰδὼς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον
ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι·
κόμαι δὲ κηροχρῶτος ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένου
ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι.

ἐν δὲ τῇ Ἰοῖ ἔαρος τέκνα προσηγόρευε τὰ ἄνθη (fr. 9)·

e ἀνθηροῦ τέκνα
ἔαρος πέριξ στρώσαντες.

ἐν δὲ Κενταύρῳ, ὅπερ δρᾶμα πολύμετρόν ἐστιν, λειμῶνος τέκνα (fr. 10)·

ἔνθ' αἳ μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν
ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν, ἡδοναῖς
θηρώμενον . . . . τὰ λειμώνων τέκνα.

ἐν δὲ Διονύσῳ (fr. 5)·

χορῶν ἐραστὴς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς.

1 versum ab hoc loco alienum putabat Mein ἕρσῃ Bergk duce Lobeckio (ἕρσαις): πέρσης A 2 μαλθακοῖσιν A: corr. Grot, μαλακοὺς ἐξέτεινεν (hoc etiam Scal) Wilam 3. 4 οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν A: corr. K 4 αλεσιβοῶι A: corr. Cas, cf. Suid. s. Χαιρήμων 4sqq Alphesiboeae ecloga, si quidem integra est, ad Chaeremonis florum studia comprobanda non apta 5—11 apparet haec de una aliqua puella dicta esse 5. 6 graviter corrupti 9 κηροχρῶτες A: corr. Wilam 10 ἐκπεπλασμένοι A: corr. Mein 11 φορούμενοι A: corr. Herm 14 ἀέρος A: corr. Cas (non Eust. p. 1658, 58, qui poetae versus ab epitoma omissos non novit) 17 ἔνθεμεν A: corr. Mein 18 ἀλόχων A: duce Hermanno (ἀλόγχων) corr. Mein 19 θηρώμεναι Schw, tum κομῶντα (θάλλοντα Nauck) λειμώνων Herm

περὶ δὲ ῥόδων ἐν Ὀδυσσεῖ φησιν οὕτως (fr. 13)·

κόμαισιν Ὡρῶν ὄμματ' εὐανθῆ ῥόδα
εἶχον, τιθήνημ' ἔαρος ἐκπρεπέστατον.

καὶ ἐν Θυέστῃ (fr. 8)· f

ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ.

ἐν δὲ Μινύαις (fr. 12)·

πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν,
ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου.

89. ἐπὶ κάλλει δὲ — 'ἔτι γὰρ γέρων ἀοιδὸς κελαδεῖ Μναμοσύναν' κατὰ τὸν Εὐριπίδην (Herc. 679) — διαβόητοι γεγόνασι γυναῖκες Θαργηλία ἡ Μιλησία, ἥτις καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἀνδράσιν ἐγαμήθη, οὖσα καὶ τὸ 609 εἶδος πάνυ καλὴ καὶ σοφή, ὥς φησιν Ἱππίας ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συναγωγή (FHG II 61). Δίνων δ' ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Περσικῶν τῆς πρώτης συντάξεώς φησιν (ib. 93) ὅτι ἡ Βαγαβάζου γυνή, ἥτις ἦν ὁμοπάτριος Ξέρξου ἀδελφή, ὄνομα Ἀνοῦτις, καλλίστη ἦν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν καὶ ἀκολαστοτάτη. Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ Τιμῶσάν φησι (FHG I 343) τὴν Ὀξυάρτου παλλακίδα πάσας γυναῖκας ὑπερβεβληκέναι κάλλει. ταύτην δ' ἀπεστάλκει δῶρον ὁ τῶν Αἰγυπτίων b βασιλεὺς Στατίρᾳ τῇ βασιλέως γυναικί. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ πεντηκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (ib. 324) Ξενοπείθειαν τὴν Λυσανδρίδου μητέρα πασῶν τῶν κατὰ Πελοπόννησον γυναικῶν γεγονέναι καλλίονα.

2 ὄμματ' K: σώματ' A, στέμματ' non recte Iac 8 ἁβραῖσι Mein χρόνου corruptum, requiro γέννυν (χρόα Wilam), nam certum mihi est non de puellis, sed de iuvenibus agi 15 τῆς τρίτης συντ. Mueller 16 βαγάζου A: corr. Ruehl coll. Pomp. Tr. 3, 1, 5 17 Ἄμυτις Ctesias (Phot. bibl. p. 39 a 14), idemque non Xerxis, sed Artaxerxis sororem dicit 22 Στατείρᾳ Brueckner, βασιλέως i. e. Persarum 24 ξονοπείθειαν A: corr. ς

*ἀπέκτειναν δὲ αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι καὶ τὴν ἀδελφὴν
αὐτῆς Χρύσην, ὅτε καὶ τὸν Λυσανδρίδαν ἐχθρὸν ὄντα
Ἀγησίλαος ὁ βασιλεὺς καταστασιάσας φυγαδευθῆναι
ἐποίησεν ὑπὸ Λακεδαιμονίων. καλλίστη δ' ἦν καὶ
Παντίκα ἡ Κυπρία, περὶ ἧς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ*
c *δεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν* (ib. 338) *ὅτι παρ' Ὀλυμπιάδι οὖσαν
τῇ Ἀλεξάνδρου μητρὶ ᾔτει πρὸς γάμον Μόνιμος ὁ Πυ-
θίωνος. καὶ ἐπεὶ ἦν ἀκόλαστος ἡ γυνή, ἔφη ἡ Ὀλυμ-
πιάς· 'ὦ πόνηρε, τοῖς ὀφθαλμοῖς γαμεῖς καὶ οὐ τῷ νῷ.'
καὶ τὴν καταγαγοῦσαν δὲ Πεισίστρατον ἐπὶ τὴν τυραν-
νίδα, ὡς Ἀθηνᾶς πειραν εἶδος ἔχουσαν, καλήν φησι
γεγονέναι, ἥτις καὶ τῇ θεῷ εἴκαστο τὴν μορφήν. στε-
φανόπωλις δ' ἦν· καὶ αὐτὴν ἐξέδωκε πρὸς γάμου κοι-
νωνίαν ὁ Πεισίστρατος Ἱππάρχῳ τῷ υἱῷ, ὡς Κλείδη-
μος ἱστορεῖ ἐν η' Νόστων* (ib. 364)· *'ἐξέδωκεν δὲ καὶ*
d *Ἱππάρχῳ τῷ υἱεῖ τὴν παραιβατήσασαν αὐτῷ γυναῖκα
Φύην τὴν Σωκράτους θυγατέρα, καὶ Χάρμου τοῦ πολε-
μαρχήσαντος θυγατέρα ἔλαβεν Ἱππίᾳ περικαλλεστάτην
οὖσαν τῷ μετ' αὐτὸν τυραννεύσαντι. συνέβη δέ ὥς
φησι, τὸν Χάρμον ἐραστὴν τοῦ Ἱππίου γενέσθαι καὶ
τὸν πρὸς Ἀκαδημίᾳ Ἔρωτα ἱδρύσασθαι πρῶτον, ἐφ' οὗ
ἐπιγέγραπται·*

*ποικιλομήχαν' Ἔρως, σοὶ τόνδ' ἱδρύσατο βωμὸν
Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου.'*

e *Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμποδίας* (fr. 195 Rz) *τὴν ἐν
Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. εὐπρεπεῖς γὰρ*

5 *Παντικᾶ* Wilam, nisi fuit *Παντίμα*   10 *κατάγουσαν* AE: corr. K   11 *ὡς ἀθηνας πειραν* A (nihil nisi *ὡς Ἀθηνᾶ δῆθεν* E), quae non expedio; non recte *ὡς Ἀθηνᾶς Σωτείρας* Valck   18 *ἔλαβεν* non verum, latet fort. nomen virginis velut *Ἐλάτην*   21 *Ἔρωτος* ⟨*βωμὸν*⟩ *ἱδρύσασθαι* Siebelis coll. Paus. 1, 30, 1

αὐτόθι γίγνονται γυναῖκες, ὡς καὶ Θεόφραστος (fr. 110)
εἴρηκεν. καὶ Νυμφόδωρος δ' ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Πε-
ρίπλῳ (FHG II 378) καλλίονάς φησι γίνεσθαι γυναῖκας
τῶν πανταχοῦ γυναικῶν ἐν Τενέδῳ τῇ Τρωικῇ νήσῳ.
90. οἶδα δὲ καὶ περὶ κάλλους γυναικῶν ἀγῶνά ποτε
διατεθέντα· περὶ οὗ ἱστορῶν Νικίας ἐν τοῖς Ἀρκα-
δικοῖς (FHG IV 463) διαθεῖναί φησιν αὐτὸν Κύψελον,
πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν· εἰς ἣν
κατοικίσαντα Παρρασίων τινὰς τέμενος καὶ βωμὸν ἀνα- f
στῆσαι Δήμητρι Ἐλευσινίᾳ, ἧς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ τὸν τοῦ
κάλλους ἀγῶνα ἐπιτελέσαι· καὶ νικῆσαι πρῶτον αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα Ἡροδίκην. ἐπιτελεῖται δὲ καὶ μέχρι νῦν
ὁ ἀγὼν οὗτος, καὶ αἱ ἀγωνιζόμεναι γυναῖκες χρυσο-
φόροι ὀνομάζονται. Θεόφραστος δὲ (fr. 111) ἀγῶνα
κάλλους φησὶ γίνεσθαι παρὰ Ἠλείοις, καὶ τὴν κρίσιν
ἐπιτελεῖσθαι μετὰ σπουδῆς λαμβάνειν τε τοὺς νικήσαν-
τας ἆθλα ὅπλα· ἅπερ ἀνατίθεσθαί φησιν Διονύσιος
ὁ Λευκτρικὸς τῇ Ἀθηνᾷ, τὸν δὲ νικήσαντα ταινιού- 610
μενον ὑπὸ τῶν φίλων καὶ πομπεύοντα ἕως τοῦ ἱεροῦ
παραγίνεσθαι. τὸν στέφανον δ' αὐτοῖς δίδοσθαι μυρ-
ρίνης ἱστορεῖ Μυρσίλος ἐν Ἱστορικοῖς Παραδόξοις
(FHG IV 460). ἐνιαχοῦ δέ φησιν ὁ αὐτὸς Θεόφραστος
(fr. 112) καὶ κρίσεις γυναικῶν περὶ σωφροσύνης γίνεσθαι
καὶ οἰκονομίας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις· ἑτέρωθι δὲ
κάλλους, ὡς δέον καὶ τοῦτο τιμᾶσθαι, καθάπερ καὶ παρὰ
Τενεδίοις καὶ Λεσβίοις· ταύτην δὲ τύχης ἢ φύσεως
εἶναι τιμήν, δέον προκεῖσθαι σωφροσύνης. τὸ κάλλος

3. 4 aut γυναῖκας aut γυναικῶν delendum 8. 9 ⟨Βασιλίδα⟩ πόλιν Mein, cf. Paus. 8, 29, 5 9 κατοικήσαντα A: corr. Schw 15 γενέσθαι A: corr. Mein 19 fort. πομπευόμενον 23 κρίσις A: corr. m[1] in mg 27 τιμὴν δενεον A: dist et corr. Mus

b γὰρ οὕτως καλόν, εἰ δὲ μή, κίνδυνον ἔχον ἐπ' ἀκολασίαν.'

91. τοσαῦτα τοῦ Μυρτίλου ἑξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θαυμασάντων ὁ Κύνουλκος ἔφη·

'πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν, Ἵππων ἔφη ὁ ἄθεος (Bergk PL II⁴ 259). ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεῖός φησι (fr. 16 Byw)· 'πουλυμαθίη νόον [ἔχειν] οὐ διδάσκει.' καὶ ὁ Τίμων δὲ ἔφη (fr. 65 W)·

ἐν δὲ πλατυσμὸς
πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον ἄλλο.

c τί γὰρ ὄφελος τῶν τοσούτων ὀνομάτων, ὦ γραμματικέ, πάντων ἐπιτρῖψαι μᾶλλον ἢ σωφρονίσαι δυναμένων τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἐὰν μέν τίς σου πύθηται τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούρειον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς Ἀγία τοῦ Ἀργείου Ἰλίου Πέρσιδος· οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων ἔχοις ἂν οὕτως εὐρύθμως καταλέξαι τὰς προση-
d γορίας καὶ τίνες οἱ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος αὐτῶν καταβρωθέντες ἢ ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων καὶ εἰ ὄντως κατεβρώθησαν· ὅστις [οὖν] οὐδὲ τοῦτ' οἶδας, καίτοι συνεχῶς Φυλάρχου μνήμην ποιούμενος (FHG I 346) ὅτι ἐν ταῖς Κείων πόλεσιν οὔτε ἑταίρας οὔτε αὐλητρίδας ἰδεῖν ἔστι.'

92. καὶ ὁ Μυρτίλος· 'τοῦτο δὲ ποῦ εἴρηκεν ὁ

1 ἔχον K: ἔσχον A 8 πουλυμαθῆ νόον ἔχειν A: corr. Schw coll. Diog. L. 9, 1, 1 11 πολυμαθημοσύνης A 15 δούριον A 17 σχολὴ A: corr. Cas 17. 18 τῆς σακατου ἀργείου A: corr. CFHerm 23 οὖν del. K 25 κίων A: corr. Broendsted

Φύλαρχος; κατανέγνων γὰρ αὐτοῦ πᾶσαν τὴν Ἱστορίαν.' εἰπόντος δ' 'ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ', ὁ Μυρτίλος ἔφη· εἶτ' οὐκ ἐγὼ δικαίως πάντας ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους μισῶ μισοφιλολόγους ὄντας; οὓς οὐ μόνον Λυσί- e μαχος ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων, ὡς ὁ Καρύστιός φησιν ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (FHG IV 358), ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι. Ἄλεξις γοῦν ἐν Ἵππῳ φησίν (II 327 K)·

τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης;
πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ
καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων,
ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις
ἐς κόρακας ἐρρίφασιν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

καὶ Σοφοκλῆς δέ τις ψηφίσματι ἐξήλασε πάντας φιλοσόφους τῆς Ἀττικῆς, καθ' οὗ λόγον ἔγραψε Φίλων ὁ f Ἀριστοτέλους γνώριμος, ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ Σοφοκλέους Δημοχάρους πεποιηκότος (p. 341 Tur) τοῦ Δημοσθένους ἀνεψιοῦ. καὶ Ῥωμαῖοι δ' οἱ πάντα ἄριστοι ἐξέβαλον τοὺς σοφιστὰς τῆς Ῥώμης ὡς διαφθείροντας τοὺς νέους, ἐπεὶ οὐκ οἶδ' ὅπως κατεδέξαντο. ἐμφανίζει δ' ὑμῶν καὶ τὸ ἀνόητον Ἀνάξιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Κεραυνουμένῳ λέγων οὕτως (III 299 K)·

οἴμοι, φιλοσοφεῖς. ἀλλὰ τούς γε φιλοσόφους
ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὑρίσκω μόνον, 611
ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὁρῶ.

εἰκότως οὖν πολλαὶ τῶν πόλεων καὶ μάλιστα ἡ Λακε-

1 fort. διανέγνων 3 videtur Myrtilus refutare velle Cynulcum, sed non refutat 8 ἐν Ἱππεῖ vel ἐν Ἱππίσκῳ Schw 9 ἀκαδημία A 13 ἔρρειν φασὶν A: corr. Dobr 20 ἐπεὶ Wilam: ἔπειτ' AE add. Mein 22 potius ἐν Κεραυνῷ 23 γε Grot: τε A om. E

δαιμονίων, ὡς Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου (fr. 15 Koepke), οὐ προσίενται οὔτε ⟨φιλοσοφίαν οὔτε⟩ ῥητορικὴν διὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν φιλοτιμίας καὶ ἔριδας καὶ τοὺς ἀκαίρους ἐλέγχους· δι' οὓς Σωκράτης μὲν ἀπέθανεν ὁ πρὸς τοὺς εἰς τὰ δικαστήρια ἀποκληρουμένους διαλεγόμενος περὶ τοῦ δικαίου κλεπτιστάτους ὄντας· ἀπέθανεν δὲ διὰ ταῦτα καὶ Θεόδωρος ὁ ἄθεος καὶ Διαγόρας ⟨ἐξεκηρύχθη καὶ Πρωταγόρας⟩ ἐφυγαδεύθη· ὅτε καὶ πλέων ναυαγίῳ ἐχρήσατο. Διότιμος δ' ὁ γράψας τὰ κατ' Ἐπικούρου βιβλία ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ Ἐπικουρείου ἐξαιτηθεὶς ἀνῃρέθη, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις. 93. συνελόντι δὲ εἰπεῖν κατὰ τὸν Σολέα Κλέαρχον (FHG II 310 οὐ καρτερικὸν βίον ἀσκεῖτε, κυνικὸν δὲ τῷ ὄντι ζῆτε· καίτοι τοῦ ζῴου τούτου ἐν τέτταρσι τὴν φύσιν περιττὴν ἔχοντος, ὧνπερ ὑμεῖς τὰ χείρω μερισάμενοι τηρεῖτε. αἰσθήσει τε γὰρ τῇ πρὸς ὄσφρανσιν καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ ἀλλότριον θαυμαστὸν καὶ τῷ συνανθρωπίζον οἰκουρὸν εἶναι καὶ φυλακτικὸν τοῦ τῶν εὖ δρώντων βίου πάντων περιττότατον· ὧν οὐδέτερον πρόσεστιν ὑμῖν τοῖς τὸν κυνικὸν βίον μιμουμένοις. οὔτε γὰρ συνανθρωπίζετε οὔτε διαγινώσκετε οὐδένα τῶν ὁμιλούντων. αἰσθήσει τε πολλῷ ὑστεροῦντες ἀργῶς καὶ ἀφυλάκτως ζῆτε. λοιδόρου δὲ καὶ παμφάγου τοῦ ζῴου πεφυκότος, ἔτι

2. 3 suppl. K (οὔτε ῥητορικὴν οὔτε φιλοσοφίαν Mus) 6 διακληρουμένους A: corr. K, nisi forte ἀποκεκληρωμένους requiritur 8. 9 suppl. Wilam 9 ναυαγίᾳ E 10 Θεότιμος δ' AE: corr. Ionsius 11 ἐπικουρίου A: corr. E 16 ὥσπερ A: corr. Mus 17. 18 fort. τῇ περὶ (κατ' Wilam) ὄσφρανσιν [καὶ πρὸς τὸ] οἰκείων καὶ ἀλλοτρίων, cf. Sext. Emp. p. 16, 30 Bekk 18 θαυμαστὸν οἰκεῖον καὶ τὸ συνανθρ. A: corr. E 18. 19 καὶ οἰκουρὸν E 23 πολλῷ Cas: πολλῶν AE

δὲ ταλαιπώρου καὶ γυμνοῦ τὸν βίον, ἄμφω ταῦτα μελετᾶτε, κακολόγοι καὶ βοροὶ πρός τε τούτοις ἄνοικοι καὶ ἀνέστιοι βιοῦντες. ἐξ ὧν ἁπάντων ἀλλότριοι μὲν ἀρετῆς, μάταιοι δὲ ⟨ἐστὲ⟩ εἰς τὸ τοῦ βίου χρήσιμον. d οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν καλουμένων φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτερον. τίς γὰρ ἤλπισεν ⟨ἂν⟩ Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν τοιοῦτον γεγενῆσθαι τοὺς τρόπους ὁποῖόν φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς τῶν Συμβολαίων λόγοις; ὃν ἐκ τῶν φερομένων ὡς αὐτοῦ διαλόγων θαυμάζομεν ὡς ἐπιεικῆ καὶ μέτριον, πλὴν εἰ μὴ ὡς ἀληθῶς τοῦ σοφοῦ Σωκράτους ἐστὶν συγγράμματα, ἐχαρίσθη δὲ αὐτῷ ὑπὸ Ξανθίππης τῆς Σωκράτους γυναικὸς μετὰ τὸν ἐκείνου e θάνατον, ὡς οἱ ἀμφὶ τὸν Ἰδομενέα φασίν (FHG II 490). 94. ἀλλ' ὅ γε Λυσίας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ λόγῳ οὑτωσὶ 'πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν χρέως' — ἀπομνημονεύσω δ' ἐγώ, εἰ καὶ πολλά ἐστι τὰ λεχθέντα, διὰ τὸν βρένθον ὑμῶν τὸν πολύν, ὦ φιλόσοφοι· ἄρχεται δ' οὕτως ὁ ῥήτωρ (fr. 1 Tur)· 'οὐκ ἄν ποτ' ᾠήθην, ⟨ὦ⟩ ἄνδρες δικασταί, Αἰσχίνην τολμῆσαι οὕτως αἰσχρὰν δίκην δικάσασθαι, νομίζω δ' οὐκ ἂν ῥᾳδίως αὐτὸν ἑτέραν ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν. οὗτος γάρ, ὦ ἄνδρες f δικασταί, ὀφείλων ἀργύριον ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς Σωσινόμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογείτονι προσελθὼν πρὸς ἐμὲ ἐδεῖτο μὴ περιιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. 'κατασκευάζομαι δ', ἔφη, τέχνην μυρεψικήν· ἀφορμῆς δὲ δέομαι, καὶ οἴσω δέ σοι ἐννέ' ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τόκους." καλόν γε τὸ τέλος 612 τῆς εὐδαιμονίας τῷ φιλοσόφῳ ἡ μυρεψικὴ τέχνη ἀκό-

3 hactenus Clearchus 4 ἐστὲ add. K 5. 6 φιλοσοφώτερον A: corr. Mus 6 ἂν add. K 18 ὦ add. K 20 νομίζων οὐκ A: corr. Sauppe 28 sq fort. ἀκόλουθόν τε

λουθός τε τῇ Σωκράτους φιλοσοφίᾳ, ἀνδρὸς τοῦ καὶ τὴν [τοιαύτην] χρῆσιν τῶν μύρων ἀποδοκιμάσαντος (Xen. conv. 2, 3), Σόλωνος δὲ τοῦ νομοθέτου οὐδ' ἐπιτρέποντος ἀνδρὶ τοιαύτης προίστασθαι τέχνης· διὸ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἰπνῷ ἢ Παννυχίδι φησίν (I 162 K)·

κᾆτα μυροπωλεῖν τί παθόντ' ἄνδρ' ἐχρῆν καθήμενον
ὑψηλῶς ὑπὸ σκιαδείῳ, κατεσκευασμένον
συνέδριον τοῖς μειρακίοις ἐλλαλεῖν δι' ἡμέρας;

εἶθ' ἑξῆς φησιν·

αὐτίκ' οὐδεὶς οὔτε μαγείραιναν εἶδε πώποτε
b οὔτε μὴν οὐδ' ἰχθυοπώλαιναν.

ἑκάστῳ γὰρ γένει ἁρμόζοντα δεῖν εἶναι καὶ τὰ τῆς τέχνης. ἑξῆς δὲ τούτοις ὁ ῥήτωρ τάδε λέγει. 'πεισθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦτον [Αἰσχίνην] Σωκράτους γεγονότα μαθητὴν καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους οὐκ ἄν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν ...' 95. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν καταδρομὴν αὐτοῦ
c ποιησάμενος, ὡς δανεισάμενος οὔτε τόκους οὔτε τἀρχαῖον ἀπεδίδου καὶ ὅτι ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμῃ δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεὶς καὶ ὡς ἠνεχυράσθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας, καὶ πολλὰ ἄλλα κατειπὼν αὐτοῦ ἐπιλέγει ταῦτα· 'ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί,

1 fort. ἀνδρὸς ⟨σωφρονεστάτου⟩ τοῦ 2 τοιαύτην del. K 7 καταμυροπωλεῖν A: corr. Cas τιμαθοντ' A: corr. Dobr ἀνδεχρην A: corr. Erfurdt 8 σκιαδίωι A 9 συνέδριον οὗ τοῖς A: corr. Herm ἐλλαλεῖν Dobr: ἐλάλει A 12 οὔτε Di: οὐ A 16 glossam del. K γεγονέναι A: corr. Sauppe 17. 18 ἐκδόντα λόγους K 21 ὡς δανεισάμενος K: ὡς ἐδανείσατο ὡς A

οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς
ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. οὐχ οἱ μὲν
κάπηλοι οἱ ἐγγὺς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προδόσεις λαμ-
βάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγκλείσαντες
τὰ καπηλεῖα, οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ δεινὰ
πάσχουσιν ὥστ' ἐκλιπόντες τὰς αὑτῶν οἰκίας ἑτέρας d
πόρρω μισθοῦνται; ὅσους δ' ἐράνους συνείλεκται, τὰς
μὲν ὑπολοίπους φορὰς .... οὐ κατατίθησιν, ἀλλὰ περὶ
τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στήλην διαφθείρονται.
τοσοῦτοι δὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἀπαιτήσον-
τες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται ὥστε οἴεσθαι τοὺς παριόν-
τας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἥκειν τούτου τεθνεῶτος. οὕτω
δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διάκεινται ὥστε πολὺ ἀσφαλέ-
στερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν ἢ τούτῳ
συμβάλλειν. πολὺ γὰρ μᾶλλον ἃ ἂν δανείσηται αὑτοῦ e
νομίζει εἶναι ἢ ἃ ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν. ἀλλὰ γὰρ
οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἑρμαίου τοῦ μυροπώλου, τὴν
γυναῖκα διαφθείρας ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν; ἧς
ἐρᾶν προσποιησάμενος οὕτω διέθηκεν ὥστε τὸν μὲν
ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησεν, αὐτὸν
δὲ ἀντὶ καπήλου μυροπώλην ἀπέδειξεν· οὕτως ἐρωτι-
κῶς τὸ κόριον μετεχειρίζετο τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπο-
λαύων, ἧς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι [ὅσου ἐλάτ- f
τους ἦσαν] ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. καί μοι
ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. — ὁ μὲν οὖν βίος τοῦ σοφι-

7 fort. πορρωτέρω 8 hiatum not. Sauppe, qui talia intercidisse putat '*symbolas ceterorum eranistarum surripit et perdit, suas ipse non pendit*', sed vel sic voc. ὑπολοίπους suspectum 9 fort. ⟨πᾶσαι⟩ διαφθείρονται 10 ἅμα ἡμέρᾳ E 12 τοῦ τεθνεῶτος E 14 Adriaticum scil. Tyrrhenis piratis infestum, cf. CIA II 809 15 συμβαλεῖν E 23. 24 glossam del. Cas, cf. Dem. de eloc. 128. 262 (ὅσου ἐλαττούσης ἂν A: corr. E)

στοῦ τοιοῦτος.' ὁ μὲν οὖν Λυσίας, ὦ Κύνουλκε, οὕτως. ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον τὸν τραγικὸν ποιητήν (fr. 4 N)

> *τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος,*

καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τοὺς ἄλλους κύνας ἐνταῦθα λόγον.'

ΙΔ

613 *Τὸν Διόνυσον, ἑταῖρε Τιμόκρατες, μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τοὺς πλείονας ἀκράτου σπῶντας θορυβώδεις γίνεσθαι* (φ 293)·

> *οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅς τε καὶ ἄλλους*
> *βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ μηδ' αἴσιμα πίνῃ.*
> *οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα*
> *ὤλεσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,*
> *ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'. ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,*
> b *μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμοις ἐνὶ Πειριθόοιο.*

'κατιόντος γοῦν τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (I 212), *ἐπαναπλέει κακὰ ἔπεα' καὶ μαινόμενα. Κλέαρχός τε ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Κορινθίοις φησίν* (II 409 K)·

> *εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἑκάστης ἡμέρας*
> *ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν*
> *τὸν ἄκρατον ἡμῶν, οὐδὲ εἷς ἔπινεν ἄν.*

6 ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ: ΙΓ — ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

8. 9 fort. *οἱ ποιηταὶ*, aut intellegendi saltem poetae, cf. Philo de plant. Noe 36 (ubi leg. *ἐκάλεσαν οἱ ποιηταί*); tum Athenaeus Homeri Z 132 aliaque fortasse testimonia attulerat, deinde Eurytionis exemplum 9 *πλείονος* Mus, cf. Philo l. s. 42 14 *ἐνιμμεγαρωι* A

νῦν δὲ πρότερόν γε τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν
προλαμβάνοντες ὑστεροῦμεν τἀγαθοῦ.

Ξενοφῶντος δὲ τὸν Ἀγησίλαον (V 1) . . . 'μέθης μὲν c
ἀπέχεσθαι ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας, σίτων δὲ ὑπερκαίρων ὁμοίως καὶ ἀργίας.' ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς γε οὔτε τῶν πλεῖον πινόντων ὄντες ⟨οὔτε⟩ τῶν ἐξοίνων γινομένων πληθούσης ἀγορᾶς ἐπὶ τὰ μουσικὰ ταῦτα ἐρχόμεθα συμπόσια. καὶ γὰρ ὁ φιλεπιτιμητὴς Οὐλπιανὸς πάλιν τινὸς ἐπείληπτο εἰπόντος 'ἔξοινος οὔκ εἰμι', λέγων 'ὁ δ' ἔξοινος ποῦ;' καὶ ὅς 'παρ' Ἀλέξιδι ἐν Εἰσοικιζομένῳ (II 318 K)·

ἔξοινος ἐποίει ταῦτά γε'

ἔφη.

2. 'ἐπεὶ δὲ ἑκάστης ἡμέρας μετὰ τοὺς παρ' ἡμῶν καινοὺς αἰεὶ λεγομένους λόγους καὶ ἀκροάματα ἑκά- d
στοτε διάφορα ἐπεισάγει ὁ λαμπρὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ Λαρήνσιος ἔτι τε καὶ γελωτοποιούς, φέρε λέγωμέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. καίτοι γε οἶδα καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐν συμποσίῳ γελωτοποιῶν εἰσαχθέντων ἀγέλαστον διαμείναντα, πιθήκου δ' ἐπεισαχθέντος γελάσαντα φάναι, ὡς οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστιν, ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπιτηδεύσει. καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν τῇ Δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη (fr. 492 N)·

ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα
ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους. ἐγὼ δέ πως
μισῶ γελοίους, οἵτινες τήτῃ σοφῶν

1 νυνὶ δὲ πρότερον [γε] Pors 3 mutila haec et quae secuntur 5 ὑπὲρ καιρὸν Xen γε Mus: τε A 6 οὔτε add. Cas 12. 13 ταῦτατ' ἔφη A: corr. K 14 sqq loquitur Ulpianus, cf. cap. 5 22 ἐπιτηδεύει AE: corr. Mus 24 οὕνεκα A: corr. E 26 τήτῃ Wilam (τήτει LDind): τι εἴ τι A

614 ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα· κἀς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς
οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σῴζουσι.

Παρμενίσκος δὲ ὁ Μεταποντῖνος, ὥς φησιν Σῆμος ἐν ε' Δηλιάδος (FHG IV 493), καὶ γένει καὶ πλούτῳ πρωτεύων εἰς Τροφωνίου καταβὰς καὶ ἀνελθὼν οὐκ ἔτι γελᾶν ἐδύνατο. καὶ χρηστηριαζομένῳ περὶ τούτου ἡ Πυθία ἔφη·

εἴρῃ μ' ἀμφὶ γέλωτος, ἀμείλιχε, μειλιχίοιο·
b δώσει σοι μήτηρ οἴκοι· τὴν ἔξοχα τῖε.

ἐλπίζων δ' ἂν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα γελάσειν, ὡς οὐδὲν ἦν πλέον, οἰόμενος ἐξηπατῆσθαι ἔρχεταί ποτε κατὰ τύχην εἰς Δῆλον· καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν νῆσον θαυμάζων ἦλθεν καὶ εἰς τὸ Λητῷον, νομίζων τῆς Ἀπόλλωνος μητρὸς ἄγαλμά τι θεωρήσειν ἀξιόλογον· ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλον ὂν ἄμορφον παραδόξως ἐγέλασεν. καὶ τὸν τοῦ θεοῦ χρησμὸν συμβάλλων καὶ τῆς ἀρρωστίας c ἀπαλλαγεὶς μεγαλωστὶ τὴν θεὸν ἐτίμησεν.' 3. Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ εὑρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι Ῥαδάμανθυν καὶ Παλαμήδην, λέγων οὕτως (II 139 K)·

καίτοι πολλοί γε πονοῦμεν.
τὸ δ' ἀσύμβολον εὗρε γελοῖα λέγειν Ῥαδάμανθυς
καὶ Παλαμήδης.

γελωτοποιῶν δὲ μέμνηται Ξενοφῶν ἐν τῷ Συμποσίῳ

1 καὶ εἰς AE 3 οἰκοῦσι δ' AE: corr. Mein 11 οἴκωι A: corr. Mein 12. 13 fort. ὥς ⟨οἱ⟩ οὐδὲν 17 ξύλον ὂν Mein: ξύλινον AE 23 fort. καὶ τοῖς πολλοῖς γε (vel πολλοῖσι) πονοῦμεν, loquitur poeta de suo officio 24 τὸ δ' Herw: τὸν A 26 rectius μέμνηνται Ξενοφῶν μὲν — Φιλίππου

Φιλίππου μέν, περὶ οὗ καὶ οὑτωσὶ λέγει (I 11)· 'Φί-
λιππος δ' ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ
ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις τε εἴη καὶ διότι κατ-
άγεσθαι βούλεται· συνεσκευασμένος δὲ ἔφη παρεῖναι
πάντα τἀπιτήδεια ὥστε δειπνεῖν τἀλλότρια. καὶ τὸν d
παῖδα δ' ἔφη πάνυ πιέζεσθαι διά τε τὸ φέρειν μηδὲν
καὶ διὰ τὸ ἀνάριστον εἶναι.' Ἱππόλοχος δ' ὁ Μακε-
δὼν ἐν τῇ πρὸς Λυγκέα Ἐπιστολῇ γελωτοποιῶν μέμνη-
ται Μανδρογένους καὶ Στράτωνος τοῦ Ἀττικοῦ. πλῆ-
θος δ' ἦν Ἀθήνησι τῆς σοφίας ταύτης. ἐν γοῦν τῷ
Διομέων Ἡρακλείῳ συνελέγοντο ξ' ὄντες τὸν ἀριθμὸν
καὶ ἐν τῇ πόλει διωνομάζοντο ὡς 'οἱ ξ' τοῦτ' εἶπον'
καὶ 'ἀπὸ τῶν ξ' ἔρχομαι.' ἐν δὲ τούτοις ἦσαν Καλλι-
μέδων τε ὁ Κάραβος καὶ Δεινίας, ἔτι τε Μνασιγείτων e
καὶ Μέναιχμος, ὥς φησι Τηλεφάνης ἐν τῷ περὶ τοῦ
Ἄστεος (FHG IV 507). τοσαύτη δ' αὐτῶν δόξα τῆς ῥᾳ-
θυμίας ἐγένετο ὡς καὶ Φίλιππον ἀκούσαντα τὸν Μα-
κεδόνα πέμψαι αὐτοῖς τάλαντον, ἵν' ἐκγραφόμενοι τὰ
γελοῖα πέμπωσιν αὐτῷ. ὅτι δὲ ἦν περὶ τὰ γελοῖα
ἐσπουδακὼς ὁ βασιλεὺς οὗτος μαρτυρεῖ Δημοσθένης
ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς (Olynth. 2, 19). φιλόγελως
δὲ ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ὥς φησι Φύλαρ-
χος ἐν τῇ ϛ' τῶν Ἱστοριῶν (FHG I 335), ὅς γε καὶ τὴν
Λυσιμάχου αὐλὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν
ἔλεγεν· ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλλάβους· f
τόν τε Βῖθυν χλευάζων καὶ τὸν Πάριν, μεγίστους ὄντας

10 τῆς σοφιστείας E 12 δὲ ὠνομάζοντο A (δὲ ἐλέγετο E): corr. K 14 δινίας A: corr. E 15 μαινεχμος A: corr. E 17 ὥστε E (ubi saepius ὡς pro ὥστε) fort. recte 18 ἐγγραφόμενοι AE: corr. E supra vers 19 πέμποιεν E 25 δισυλλάβους i. e. *servos*, cf. Dem. elocut. 7

παρὰ τῷ Λυσιμάχῳ, καί τινας ἑτέρους τῶν φίλων· παρὰ δ' αὐτοῦ Πευκέστας καὶ Μενελάους, ἔτι δὲ Ὀξυθέμιδας. ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσίμαχος 'ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ ἑώρακα ἐξιοῦσαν,' 615 τὴν αὐλητρίδα Λάμιαν λέγων. ἀπαγγελθέντος δὲ καὶ τούτου πάλιν ὑπολαβὼν ὁ Δημήτριος ἔφη· 'ἀλλ' ἡ παρ' ἐμοὶ πόρνη σωφρονέστερον τῆς παρ' ἐκείνῳ Πηνελόπης ζῇ.' 4. ὅτι δὲ καὶ Σύλλας ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς φιλόγελως ἦν προείρηται (VI 261c). Λεύκιος δὲ Ἀνίκιος, καὶ αὐτὸς Ῥωμαίων στρατηγήσας, Ἰλλυριοὺς καταπολεμήσας καὶ αἰχμάλωτον ἀγαγὼν Γένθιον τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα σὺν τοῖς τέκνοις, ἀγῶνας ἐπιτελῶν τοὺς ἐπινικίους ἐν τῇ Ῥώμῃ παντὸς γέλωτος ἄξια πράγματα b ἐποίησεν, ὡς *Πολύβιος* ἱστορεῖ ἐν τῇ τριακοστῇ (c. 14 Hu): 'μεταπεμψάμενος γὰρ τοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπιφανεστάτους τεχνίτας καὶ σκηνὴν κατασκευάσας μεγίστην ἐν τῷ κίρκῳ πρώτους εἰσῆγεν αὐλητὰς ἅμα πάντας. οὗτοι δ' ἦσαν Θεόδωρος ὁ Βοιώτιος, Θεόπομπος, Ἕρμιππος, [ὁ] Λυσίμαχος, οἵτινες ἐπιφανέστατοι ἦσαν. τούτους οὖν στήσας ἐπὶ τὸ προσκήνιον μετὰ τοῦ χοροῦ c αὐλεῖν ἐκέλευσεν ἅμα πάντας. τῶν δὲ διαπορευομένων τὰς κρούσεις μετὰ τῆς ἁρμοζούσης κινήσεως προσπέμψας οὐκ ἔφη καλῶς αὐτοὺς αὐλεῖν, ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι μᾶλλον ἐκέλευσεν. τῶν δὲ διαπορούντων ὑπέδειξέν

3 rectius ἐγὼ μέντοι   7 ἐμοὶ E: ἐμοῦ A, τὴν ἑαυτοῦ πόρνην — τῆς ἐκείνου Πηνελόπης Plut. Dem. 25; possis παρ' ἐμοῦ et παρ' ἐκείνου   11 γενιον AE, sed in E supr. vers. τ, infra ν additum, cf. X p. 440 a   17 ἅμα πάντας del. Mein, cf. v. 21   19 ὁ del. K, ὁ Λυσιμαχεύς Schw, item Θεόπομπος ⟨ὁ Ἑρμιονεύς⟩ Mein, Lysimachus tibicen Eucratis f. Boeotius in titulo Delphico (Wescher-Foucart n. 5)   24 ἐκέλευεν A ἐκέλευσε E

τις τῶν ῥαβδούχων, ἐπιστρέψαντας ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ποιεῖν ὡσανεὶ μάχην. ταχὺ δὲ συννοήσαντες οἱ αὐληταὶ καὶ λαβόντες . . . οἰκείαν ταῖς ἑαυτῶν ἀσελγείαις μεγάλην ἐποίησαν σύγχυσιν. συνεπιστρέψαντες δὲ τοὺς μέσους χοροὺς πρὸς τοὺς ἄκρους οἱ μὲν αὐληταὶ φυσῶντες ἀδιανόητα καὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἐπῆγον ἀνὰ μέρος ἐπ' ἀλλήλους, ἅμα δὲ τούτοις ἐπι-
κτυποῦντες οἱ χοροὶ καὶ συνεπισειοντες τὴν σκευὴν ἐπε- d
φέροντο τοῖς ἐναντίοις καὶ πάλιν ἀνεχώρουν ἐκ μεταβολῆς. ὡς δὲ καὶ περιζωσάμενός τις τῶν χορευτῶν ἐκ τοῦ καιροῦ στραφεὶς ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον αὐλητήν, τότ' ἤδη κρότος ἐξαίσιος ἐγένετο καὶ κραυγὴ τῶν θεωμένων. ἔτι δὲ τούτων ἐκ παρατάξεως ἀγωνιζομένων ὀρχησταὶ δύο εἰσήγοντο μετὰ συμφωνίας εἰς τὴν ὀρχήστραν, καὶ πύκται τέσσαρες ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν μετὰ σαλπιγκτῶν καὶ βυκανιστῶν. ὁμοῦ δὲ τούτων πάντων ἀγωνιζομένων ἄλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον. περὶ δὲ τῶν τραγῳ-
δῶν, φησὶν ὁ Πολύβιος, ὅ τι ἂν ἐπιβάλωμαι λέγειν, e
δόξω τισὶν διαχλευάζειν."

5. ταῦτα τοῦ Οὐλπιανοῦ διεξελθόντος καὶ πάντων ἀνακακχασάντων ἐπὶ ταῖς Ἀνικίοις ταύταις θέαις ἐγένοντό τινες λόγοι καὶ περὶ τῶν καλουμένων πλάνων· καὶ ἐζητεῖτο εἰ μνήμη τις καὶ περὶ τούτων ἐγένετο παρὰ τοῖς παλαιοτέροις· περὶ γὰρ θαυματοποιῶν ἤδη

1 ἀπαγαγεῖν AE: corr. Schw 1. 2 ἐφ' αὑτοὺς Schw (ἑαυτοὺς omissa praepos. E), fort. ἐπ' ἀλλήλους, cf. v. 7 3 fort. ⟨ὁρμὴν⟩ οἰκείαν (οἰκείαν κίνησιν Schw, οἰκείαν διάθεσιν Hultsch) οἰκίαν A: corr. Cas 7 ἀπῆγον AE: corr. K 8 συνεπεισιόντες τὴν σκηνὴν AE: corr. Herm 11 ἐκ τοῦ καιροῦ i. e. *praeter ordinem* (cf. Polyb. VI 32, 3. 4), ἐκ τοῦ χοροῦ coni. Cas 17 βυκανητῶν A: corr. E 19 ὅτι ἐὰν A

προειρήκαμεν I p. 20. καὶ ὁ Μάγνος ἔφη· 'Διονύσιος μὲν ὁ Σινωπεὺς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὁμώνυμοι μνημονεύει Κηφισοδώρου τοῦ πλάνου διὰ τούτων (II 426 K)·

1 Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον
Πλάνον τιν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι, τὴν σχολὴν
εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον.
τοῦτον ἐντυχόντα πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν,
ἢ συγκαθεῖναι τηπι τῇ βακτηρίᾳ.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νικόστρατος ἐν Σύρῳ II 226 K·

Κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ τὸν Δία
τὸν πλάνον φασὶ στενωπὸν εἰς μέσον στῆσαί τινας
ἀγκαλίδας ἔχοντας. ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα.

616 Πανταλέοντος δὲ μνημονεύει Θεόγνητος ἐν Φιλοδεσπότῳ (III 365 K)·

ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους
τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα, καὶ σχεδὸν
ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα, τοῦ γελάσαι χάριν
ἰδίαν τιν' αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν.

καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν ε' περὶ τοῦ Καλοῦ καὶ τῆς Ἡδονῆς περὶ τοῦ Πανταλέοντος τάδε γράφει· 'ὁ δὲ πλάνος Πανταλέων τελευτᾶν μέλλων ἑκάτερον
b τῶν υἱῶν κατ' ἰδίαν ἐξηπάτησε, φήσας μόνῳ αὐτῷ λέγειν ὅπου κατορύχοι τὸ χρυσίον· ὥστε μάτην ὕστερον κοινῇ σκάπτοντας αἰσθέσθαι ἐξηπατημένους.''

6. οὐκ ἠπόρει δ' ἡμῶν τὸ συμπόσιον οὐδὲ τῶν φιλοσκωπτούντων. περὶ δὲ τοιούτου τινὸς πάλιν ὁ Χρύ-

3 ὁμωνύμωι A: corr. Schw 5 φησιν A: corr. E 8.9 corrupti 12 μέσον Kock: στενὸν A 25 hucusque Magnus, incipit Myrtili oratio 26 ὑμῶν A: corr. Mus

σιππος ἐν τῷ αὐτῷ γράφει· ‘φιλοσκώπτης τις μέλλων ὑπὸ τοῦ δημίου σφάττεσθαι ἔτι ἕν τι ἔφη θέλειν ὥσπερ τὸ κύκνειον ᾄσας ἀποθανεῖν. ἐπιτρέψαντος δ' ἐκείνου ἔσκωψεν.’ ὑπὸ δὴ τῶν τοιούτων πολλάκις ὁ Μυρτίλος c σκωφθέντα καὶ ἀγανακτήσαντα εἶπεν καλῶς Λυσίμαχον τὸν βασιλέα πεποιηκέναι. ‘Τελέσφορον γὰρ ἕνα τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσκωψέ ποτε ἐν συμποσίῳ τὴν Ἀρσινόην (γυνὴ δ' ἦν τοῦ Λυσιμάχου) ὡς ἐμετικὴν οὖσαν, εἰπών

κακῶν κατάρχεις τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων.

ὁ Λυσίμαχος ἀκούσας ἐμβληθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς γαλεάγραν καὶ δίκην θηρίου περιφερόμενον καὶ τρεφόμενον, κολαζόμενον οὕτως ἐποίησεν ἀποθανεῖν. σὺ δέ, ὦ Οὐλπιανέ, εἰ τὴν γαλεάγραν ζητεῖς, ἔχεις παρ' Ὑπερείδῃ τῷ ῥήτορι (fr. 37ª Bl.)· ὅπου δέ, σὺ ζήτει. καὶ d Ταχὼς δ' ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἀγησίλαον σκώψας τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ συμμαχήσων, (ἦν γὰρ βραχὺς τὸ σῶμα) ἰδιώτης ἐγένετο, ἀποστάντος ἐκείνου τῆς συμμαχίας. τὸ δὲ σκῶμμα τοῦτ' ἦν·

ὤδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκεν μῦν.

ὅπερ ἀκούσας ὁ Ἀγησίλαος καὶ ὀργισθεὶς ἔφη ‘φανήσομαί σοί ποτε καὶ λέων.’ ὕστερον γὰρ ἀφισταμένων τῶν Αἰγυπτίων, ὥς φησι Θεόπομπος (FHG I 297) καὶ Λυκέας ὁ Ναυκρατίτης (ib. IV 441) ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς, e οὐδὲν αὐτῷ συμπράξας ἐποίησεν ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς φυγεῖν εἰς Πέρσας.’

1 τις add. E: om. A, fort. φιλόσκωψ τις 2 ὑπὸ Δημητρίου ἀναιρεθῆναι E ἔτι ἕν τι K: εἰπεῖν A 5 σκωφθεὶς καὶ ἀγανακτήσας A: corr. K 7 ἔσκωπτε E 7sqq cf. Plut. qu. conviv. p. 634f et Senecae ep. 70, 6 15 ὑπερίδηι A 16 ταχαως A, τάχως E

7. πολλῶν οὖν πολλάκις ὄντων τῶν ἀκροαμάτων καὶ τῶν αὐτῶν οὐκ αἰεί, ἐπειδὴ πολλοὶ περὶ αὐτῶν ἐγίνοντο λόγοι, τὰ ὀνόματα τῶν εἰπόντων παραλιπὼν τῶν πραγμάτων μνησθήσομαι. περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μέν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς (fr. 2 B)·

ἁ μὲν Ἀθάνα
τὤργαν' ἔρριψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρὸς
εἶπέ τ' 'ἔρρετ' αἴσχεα, σώματι λύμα,
f ἐμὲ δ' ἐγὼ κακότατι δίδωμι.

πρὸς ὃν ἀντιλέγων ἄλλος ἔφη· 'ἀλλ' ὅ γε Σελινούντιος Τελέστης τῷ Μελανιππίδῃ ἀντικορυσσόμενος ἐν Ἀργοῖ ἔφη — ὁ δὲ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς — (fr. 1 B)·

ὃν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον
δίαν Ἀθάναν δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,
νυμφαγενεῖ χειροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος.
617 τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν.
5 ἆ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθώ:

ὡς οὐκ ἂν εὐλαβηθείσης τὴν αἰσχρότητα τοῦ εἴδους διὰ τὴν παρθενίαν. ἑξῆς τέ φησι·

8. 9 ἀθάνατα ὄργανα A ἀθάνα ὄργανα E: corr. Bergk 9 ἔρριψέ τε A ἔρριψ' E 10 αἴσχεα σωματόλυμα Mein 11 ὕμμε δ' ἐγὼ Wilam, vix recte 13 τελεστὴς A: corr. E 16 ὃν (i. e. αὐλὸν) σοφὰν σοφὸν — ὄργανον Wilam 17 ὀρίοις A: corr. Mus 20 χοροκτύπῳ Mein, vix recte 22 ἆ Dobr: αιγὰρ A, τᾶ γὰρ Mein, sed duplex γὰρ satis molestum ἀγανὸν A: corr. Cas

ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος
ἅδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσοπόλων σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος.

μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν λέγει·

ἃν συνεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε, σεμνᾶς
δαίμονος ἀερόεν πνεῦμ' αἰολοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι χειρῶν.

κομψῶς δὲ κἀν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης ἐδήλωσε b
τὴν τῶν αὐλῶν χρείαν ἐν τούτοις (fr. 2)·

ἢ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
Λυδὸν ὃς ἥρμοσε πρῶτος
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης νόμον, αἰολον ὀρφναι
πνεύματος εὔπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

8. Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάσιος αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας ἀγανακτεῖν τινας ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συνᾴδειν τοῖς c
αὐληταῖς· ὃν οὖν εἶχεν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων θυμὸν ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ Ὑπορχήματος (fr. 1 B)·

τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα; τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ
Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν; ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος·

1 ματαναναχορευτος AE: corr. Grotefend 4. 5 λέγει· ἃν K (λέγει τὰν Mus): λεγεγαν A 5 συμεριθοταταν A: corr. Hecker, συνέριθον ὁ Πάν Wilam 6 ἀερόεν Bgk: ἀερθὲν A σὺν αγλααν A, verbi videtur aut infinitivus aut participium fuisse, αἰολοπτέρυγι σὺν ἀργᾶν ὠκύτατι χειρῶν Wilam 8 κομψω A: corr. Schw 10 fort. ἱερὸν 11 ἀυδον ὃς A: corr. Huschke ηρoσε A: corr. Grotefend 12 δουριδος A: corr. Mus νομοαίολον A: νόμον Dobr, tum αἰολόμορφον Hartung, αἰολομόρφοις Wilam, sed ipsum vocabulum alienum 15. 16 ἀγανακτήσας ἐπὶ Wilam

d ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ παταγεῖν ἀν' ὄρεα σύμενον
μετὰ Ναιάδων
οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερὶς βασίλειαν· ὁ δ' αὐλὸς
ὕστερον χορευέτω, καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτας.
κώμοις μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλοι
παροίνων
e ἔμμεναι στρατηλάτας.
παῖε τὸν φρυνίου ποικίλου πνοὰν ἔχοντα,
φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον, λαλοβαρύοπα . . μελο-
ρυθμοβάταν
θῶπα τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
f ἤν ἰδού· ἅδε σοι δεξιὰ καὶ ποδὸς διαρριφά, θριαμ-
βοδιθύραμβε.
κισσόχαιτ' ἄναξ, ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

9. περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας, ἐπεὶ πολλάκις καὶ αὐτὴ ἡμᾶς 'ἡ συναυλία ἔθελγεν'. Ἔφιππος ἐν Ἐμπολῇ φησιν (II 254)·

618 κοινωνεῖ γάρ, ὦ μειρακίδιον,
ἥ 'ν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἀν τῇ λύρᾳ
τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις. ὅταν γὰρ εὖ
συναρμόσωσι τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον,
τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται.

4 κατεστας ἐπιερεις βασιλεια A: corr. Bergk (duce Heringa) ὁ δ' E: οὐδ' A 6 κωμῶν μόνον A κώμων μόνων E (iuncta haec cum voc. ὑπηρέτας): corr. Wilam θέλοι Wilam (θέλει Dobr): θεαεί A θέα E 7 πάροινον A: corr. Bgk 9 φρυνίου Emperius: φρυναιον A χέοντα Iacobs, quod non opus 10 ὁλοσιαλοκάλαμον A ὁλοσιακάλαμον E: corr. Bgk λαλοβαρυοπαραμελορυθμοβαταν A λαλοβαρυπαραμ κτλ' E: dist. Bgk, tum ⟨βραδυπα⟩ραμελορ. Wilam 12 θῶπα Wilam: θυπα A. om. E 13 δεξιᾶς Bamberger πόλος A: corr. nescio quis 17 verba ἡ συναυλία ἔθελγε Ephippi verbis addenda 19sq μειράκιον ην τοῖσιν A: corr. Dobr 22 συναρμόσῃ τις E

τὴν δὲ συναυλίαν τί ποτ᾽ ἐστὶν ἐμφανίζει Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν ε´ Δηλιάδος γράφων οὕτως (FHG IV 494)· ʽἀγνοουμένης δὲ παρὰ πολλοῖς τῆς συναυλίας, λεκτέον. ἦν τις ἀγὼν συμφωνίας ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ, χωρὶς [λόγου] τοῦ προσμελῳδοῦντος.᾽ ἀστείως δὲ αὐτὴν Ἀντιφάνης φανερὰν ποιεῖ ἐν τῷ Αὐλητῇ λέγων (II 29 K)· b

ποίαν. φράσον γάρ, ηδε τὴν συναυλίαν
ταύτην ἐπίσταται γὰρ ἀλλ᾽ ηὔλουν ἔτι
μαθόντες ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε
αυτητελετηψεθειθαμεν συντυγχάνεις
αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τἄλλα σοι
ἡδύ τι κοινόν ἐστιν οὗ χωρὶς πάλιν
συννεύματ᾽, οὐ προβλήμαθοις σημαίνεται
ἕκαστα.

ʽΛίβυν δὲ τὸν αὐλὸν προσαγορεύουσιν οἱ ποιηταί,᾽ φησὶ Δοῦρις ἐν β´ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα (FHG II 478), ʽἐπειδὴ Σειρίτης δοκεῖ πρῶτος εὑρεῖν τὴν αὐλητικήν, c Λίβυς ὢν τῶν Νομάδων, ὃς καὶ κατηύλησεν τὰ μητρῷα πρῶτος.᾽ ʽαὐλήσεων δ᾽ εἰσὶν ὀνομασίαι, ὥς φησι Τρύφων ἐν δευτέρῳ Ὀνομασιῶν (fr. 109 V), αἵδε· κῶμος, βουκολισμός, γίγγρας, τετράκωμος, ἐπίφαλλος, χορεῖος, καλλίνικος, πολεμικόν, ἡδύκωμος, σικιννοτύρβη, θυροκοπικόν (τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ κρουσίθυρον), κνισμός, μόθων. ταῦτα δὲ πάντα μετ᾽ ὀρχήσεως ηὐλεῖτο.᾽ 10. καὶ ᾠδῆς

5 λόγου del. K 7 sqq verba corrupta et mutila; certum videtur poetam duarum tibiarum concentum describere, unde v. 9 τοὺς αὐλοὺς σύ τε | αὔτη τε λήψεσθ᾽, εἶθ᾽ ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις κτλ᾽ probabiliter coni. Mein et Di 11 sq velut δέξεται δὲ τἄλλα σοι ἥδ᾽. εἴ τι κοινόν ἐστιν, εἰ χωρὶς πάλιν, συννεύσατ᾽ κτλ᾽ 17 σειριτης ησ A, fort. Σειρίτης τις, quamquam hominis nomen omnino incertum πρῶτον A: corr. E 18 ὢν K: ἦν A καὶ ηὔλησε Mein 19 αὐλήσεως lemma cod. A, cf. v. 24 sq 21 χορεῖον Hes. s. v 22 σικυννοτύρβη AE

δὲ ὀνομασίας καταλέγει ὁ Τρύφων τάσδε (fr. 113)· d 'ἱμαῖος ἡ ἐπιμύλιος καλουμένη, ἣν παρὰ τοὺς ἀλέτους ᾖδον, ἴσως ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος. ἱμαλὶς δ' ἐστὶν παρὰ Δωριεῦσιν ὁ νόστος καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων. ἡ δὲ τῶν ἱστουργῶν ᾠδὴ αἴλινος, ὡς Ἐπίχαρμος ἐν Ἀταλάνταις ἱστορεῖ (p. 294 L). ἡ δὲ τῶν ταλασιουργῶν ἴουλος.' Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ Παιάνων φησί (FHG IV 495)· 'τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγόρευον ἀμάλας· συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γενόμενα δέσμην οὔλους καὶ ἰούλους· καὶ τὴν Δήμητρα ὁτὲ μὲν Χλόην, ὁτὲ δὲ Ἰουλώ e ἀπὸ τῶν οὖν τῆς Δήμητρος εὑρημάτων τούς τε καρποὺς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὔλους καλοῦσι καὶ ἰούλους.' δημήτρουλοι καὶ καλλίουλοι. καὶ

πλεῖστον οὖλον οὖλον ἵει, ἴουλον ἵει (c. pop. 1 B)

ἄλλοι δέ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ᾠδήν. αἱ δὲ τῶν τιτθευουσῶν ᾠδαὶ καταβαυκαλήσεις ὀνομάζονται. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς ἑώραις τις ἐπ' Ἠριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν, ᾠδή. Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κολοφωνίων Πολιτείᾳ φησίν (fr. 467 R)· 'ἀπέθανεν δὲ καὶ αὐτὸς f ὁ Θεόδωρος ὕστερον βιαίῳ θανάτῳ. λέγεται δὲ γενέσθαι τρυφῶν τις, ὡς ἐκ τῆς ποιήσεως δῆλόν ἐστιν. ἔτι γὰρ καὶ νῦν αἱ γυναῖκες ᾄδουσιν αὐτοῦ μέλη περὶ 619 τὰς ἑώρας.' ἡ δὲ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ Λιτυέρσης καλεῖται.

2 immo ἱμαῖος ἡ ἐπιμύλιος, ἣν — ᾖδον, καλουμένη ἴσως 4 cf. Hes. s. εὔνοστος ἀλεύρων Hes: ἀλέτων AE 5 ἱστορούντων A ἱστουργούντων E: corr. K αἴλινος E: ἔλινος A 6 τῶν add. E: om. A 7 παιώνων A, cf. p. 622a 9 ἀμάλας A 11 χλόη A: corr. Mus Οὐλώ Didymus schol. Apoll. Rh. 1, 972 17 τιτθευσῶν A τιτθῶν E καταβλυκαλήσεις AE: corr. Mus 18 l. αἰώραις, cf. Hes. s. v 19 ᾠδήν A: corr. K 22 ἐστιν fort. delendum, tum hiat oratio 24 l. αἰώρας

καὶ τῶν μισθωτῶν δέ τις ἦν ᾠδὴ τῶν ἐς τοὺς ἀγροὺς
φοιτώντων, ὡς Τηλεκλείδης φησὶν ἐν Ἀμφικτύοσιν
(I 212 K)· καὶ βαλανέων ἄλλαι, ὡς Κράτης ἐν Τόλμαις
(ibid. 141)· καὶ τῶν πτισσουσῶν ἄλλη τις, ὡς Ἀριστο-
φάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (ib. 481) καὶ Νικοχάρης
ἐν Ἡρακλεῖ Χορηγῷ (ib. 771). ἦν δὲ καὶ τοῖς ἡγουμέ-
νοις τῶν βοσκημάτων ὁ βουκολιασμὸς καλούμενος. Δίο-
μος δ' ἦν βουκόλος Σικελιώτης ὁ πρῶτος εὑρὼν τὸ b
εἶδος· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀλκυόνι
(p. 220 L) καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ Ναυαγῷ (p. 248). ἡ δ' ἐπὶ τοῖς
θανάτοις καὶ λύπαις ᾠδὴ ὀλοφυρμὸς καλεῖται. αἱ δὲ
ἴουλοι καλούμεναι ᾠδαὶ Δήμητρι καὶ Φερσεφόνῃ πρέ-
πουσι. ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιάς, ὡς Τελέ-
σιλλα παρίστησιν (fr. 2 B)· οὔπιγγοι δὲ αἱ εἰς Ἄρτε-
μιν. ᾔδοντο δὲ Ἀθήνησι καὶ οἱ Χαρώνδου νόμοι παρ'
οἶνον, ὡς Ἕρμιππός φησιν ἐν ἕκτῳ περὶ Νομοθετῶν
(FHG III 37). Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀττικαῖς φησιν
Λέξεσιν (p. 184 N)· 'ἱμαῖος ᾠδὴ μυλωθρῶν· ἐν δὲ γάμοις
ὑμέναιος· ἐν δὲ πένθεσιν ἰάλεμος. λίνος δὲ καὶ αἴλινος c
οὐ μόνον ἐν πένθεσιν, ἀλλὰ καὶ 'ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ'
κατὰ τὸν Εὐριπίδην (Herc. 348).' 11. Κλέαρχος δ'
ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν (FHG II 315) νόμιον καλεῖσθαί τινά
φησιν ᾠδὴν ἀπ' Ἠριφανίδος, γράφων οὕτως· 'Ἠριφα-
νὶς ἡ μελοποιὸς Μενάλκου κυνηγετοῦντος ἐρασθεῖσα
ἐθήρευεν μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις. φοιτῶσα γὰρ
καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρείους ἐπεξῄει δρυμούς,
ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἰοῦς δρόμους· ὥστε

3 βαλανείων AE: corr. Dalecamp 7 βουκολισμὸς E 8 βουκόλος ὁ E ὁ βουκόλος A: corr. K Mus, pulcra sed non certa coniectura 13 φηλικίας A: corr. 26 ὁρίους A: corr. E, tum fort. διεξῄει

μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργίᾳ διαφέροντας.
d ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἴσθησιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιῄει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὥς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ ᾄδουσα τὸ καλούμενον νόμιον, ἐν ᾧ ἐστιν (c. pop. 24 B) 'μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.' Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ Μουσικῆς (FHG II 287) 'ᾖδον, φησίν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ᾠδήν. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα (fr. 43), ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου εὔχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆ-
e ναι αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν. ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' εὐχομένης εἰ δύναιτο γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδία ἢ εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου.' ἐν δὲ τοῖς κατὰ βραχὺ Ὑπομνήμασιν (ibid.) ὁ Ἀριστόξενος '"Ιφικλος, φησίν, Ἁρπαλύκην ἐρασθεῖσαν ὑπερεῖδεν. ἡ δὲ ἀπέθανεν καὶ γίνεται ἐπ' αὐτῇ παρθένοις ἀγὼν ᾠδῆς, ἥτις Ἁρπαλύκη, φησί, κα-
f λεῖται.' Νύμφις δ' ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρακλείας περὶ Μαριανδυνῶν διηγούμενός φησιν (FHG III 13)· 'ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ᾠδῶν ἐνίας κατανοήσειεν ἄν τις, ἃς ἐκεῖνοι κατά τινα ἐπιχωριαζομένην παρ' αὐτοῖς . . . ᾄδοντες ἀνακαλοῦνταί τινα τῶν ἀρχαίων, προσαγορεύοντες Βῶρμον. τοῦτον δὲ λέγουσιν υἱὸν γενέσθαι ἀνδρὸς ἐπι-
620 φανοῦς καὶ πλουσίου, τῷ δὲ κάλλει καὶ τῇ κατὰ τὴν

2 θηρίων A: corr. E 10 σωφρόνως εὔχεται E 19 ὑπερεῖδεν δὲ A: corr. E 24 παρ' αὐτοῖς ⟨ἑορτὴν⟩ Wilam. recte defendens ἐπιχωριάζεσθαι verbum medium 25. 26 βωρβον A βόρβον E: corr. Cas

ἀκμὴν ὥρᾳ πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκεῖν· ὃν ἐφεστῶτα ἔργοις ἰδίοις καὶ βουλόμενον τοῖς θερίζουσιν δοῦναι πιεῖν βαδίζοντα ἐφ᾽ ὕδωρ ἀφανισθῆναι. ζητεῖν οὖν αὐτὸν τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας μετά τινος μεμελῳδημένου θρήνου [καὶ ἀνακλήσεως], ᾧ καὶ νῦν ἔτι πάντες χρώμενοι διατελοῦσι. τοιοῦτος δ᾽ ἐστὶ καὶ ὁ παρ᾽ Αἰγυπτίοις καλούμενος Μάνερως.᾽

12. οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τῶν συμποσίων οὐδὲ ῥαψῳδοί. ἔχαιρε γὰρ τοῖς Ὁμήρου ὁ Λαρήνσιος ὡς b ἄλλος οὐδὲ εἷς, ὡς λῆρον ἀποφαίνειν Κάσανδρον τὸν Μακεδονίας βασιλεύσαντα, περὶ οὗ φησι Καρύστιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (FHG IV 358) ὅτι οὕτως ἦν φιλόμηρος ὡς διὰ στόματος ἔχειν τῶν ἐπῶν τὰ πολλά· καὶ Ἰλιὰς ἦν αὐτῷ καὶ Ὀδυσσεία ἰδίως γεγραμμέναι. ὅτι δ᾽ ἐκαλοῦντο οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ Ὁμηρισταὶ Ἀριστοκλῆς εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ Χορῶν (ibid. 331). τοὺς δὲ νῦν Ὁμηριστὰς ὀνομαζομένους πρῶτος εἰς τὰ θέατρα παρήγαγε Δημήτριος ὁ Φαληρεύς. Χαμαιλέων δὲ ἐν c τῷ περὶ Στησιχόρου (fr. 9 Koepke) καὶ μελῳδηθῆναί φησιν οὐ μόνον τὰ Ὁμήρου, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ Ἀρχιλόχου, ἔτι δὲ Μιμνέρμου καὶ Φωκυλίδου. Κλέαρχος δ᾽ ἐν τῷ προτέρῳ περὶ Γρίφων (FHG II 321) ‘τὰ Ἀρχιλόχου, φησίν, [ὁ] Σιμωνίδης ὁ Ζακύνθιος ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρου καθήμενος ἐραψῴδει.᾽ Λυσανίας δ᾽ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ἰαμβοποιῶν Μνασίωνα τὸν ῥαψῳδὸν λέγει ἐν ταῖς δείξεσι τῶν Σιμωνίδου τινὰς ἰάμβων ὑποκρίνεσθαι. τοὺς δ᾽ Ἐμπεδοκλέους Καθαρ- d μοὺς ἐραψῴδησεν Ὀλυμπίασι Κλεομένης ὁ ῥαψῳδός,

5 glossam del. K, cf. p. 366, 25 8 ἀπελίποντο A: corr. K, tum fort. τοῦ συμποσίου 22 γραφῶν A: corr. Cas 23 ὁ del. K 24 ἐρραψώδει E, item v. 28 27 fort. ὑποκρίνασθαι, cf. litt. d

ὥς φησιν Δικαίαρχος ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ (FHG II 249). Ἰάσων δ' ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου Ἱερῶν (fr. 3 M) ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ὑποκρίνασθαι Ἡγησίαν τὸν κωμῳδὸν τὰ Ἡσιόδου, Ἑρμόφαντον δὲ τὰ Ὁμήρου.

13. καὶ οἱ καλούμενοι δὲ ἱλαρῳδοί, οὓς νῦν τινες σιμῳδοὺς καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοκλῆς φησιν ἐν α' περὶ Χορῶν (FHG IV 331), τῷ τὸν Μάγνητα Σῖμον διαπρέψαι μᾶλλον τῶν διὰ τοῦ ἱλαρῳδεῖν ποιητῶν, συνεχῶς ἡμῖν
e ἐπεφαίνοντο. καταλέγει δ' ὁ Ἀριστοκλῆς καὶ τούσδε ἐν τῷ περὶ Μουσικῆς γράφων ὧδε (l. s)· 'μαγῳδός· οὗτος δ' ἐστὶν ὁ αὐτὸς τῷ λυσιῳδῷ. Ἀριστόξενος δέ φησι (FHG II 285) τὸν μὲν ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα πρόσωπα ὑποκρινόμενον μαγῳδὸν καλεῖσθαι, τὸν δὲ γυναικεῖα ἀνδρείοις λυσιῳδόν· τὰ αὐτὰ δὲ μέλη ᾄδουσιν, καὶ τἄλλα πάντα δ' ἐστὶν ὅμοια. ὁ δὲ ἰωνικολόγος τὰ Σωτάδου καὶ τῶν πρὸ τούτου ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ Πύρητος τοῦ Μιλησίου καὶ Ἀλέξου καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται.
f καλεῖται δ' οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤκμασεν δ' ἐν τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνείτης, ὥς φησι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ [Σωτάδου] συγγράμματι (FHG IV 359) καὶ ὁ τοῦ Σωτάδου υἱὸς

4 τὰ Ἡροδότου AE: corr. Mein 7 σημῳδοί et 8 σῆμον E. 'fort. recte' Wilam 9 διὰ τὸ τ. Μ. Σ. ἐν τοῖς τοιούτοις διαπρέψαι E, fort. διαπρέψαι τῶν ἄλλων διὰ τοῦ ἱλαρῳδεῖν ποιητῶν 10 ἐπιφαίνονται A: corr. K 13 πρόσωπα ⟨γυναικείοις ἐνδύμασιν⟩ ὑποκρινόμενον et 14 γυναικεῖα ⟨μὲν γυναικείοις, ἀνδρεῖα δὲ⟩ ἀνδρείοις Hiller 16 fort. εἰσὶν ὅμοιοι ἰωνικὸς λόγο AE· corr. Dobr, cf. Suid. s. Σωτάδης 17 καὶ τῶν K: καὶ τὰ 18 Πύρρον vocat Suidas 19 fort. Ἀλεξίου addit Suidas qui suas copias auxit ex Athenaeo, Θεοδωρίδαν et Τιμοχαρίδαν (sic) et Ξέναρχον 22 glossam del. Wilam

Ἀπολλώνιος. ἔγραψεν δὲ καὶ οὗτος περὶ τῶν τοῦ πατρὸς ποιημάτων σύγγραμμα· ἐξ οὗ ἔστι κατιδεῖν τὴν ἄκαιρον παρρησίαν τοῦ Σωτάδου, κακῶς μὲν εἰπόντος Λυσίμαχον τὸν βασιλέα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πτολεμαῖον δὲ τὸν Φιλάδελφον παρὰ Λυσιμάχῳ, καὶ ἄλλους τῶν βασιλέων ἐν ἄλλαις τῶν πόλεων· διόπερ τῆς δεούσης ἔτυχε τιμωρίας. ἐκπλεύσαντα γὰρ αὐτὸν τῆς Ἀλεξαν- 621
δρείας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν (FHG IV 415), καὶ δοκοῦντα διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον — εἰρήκει γὰρ εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον πολλὰ δεινά, ἀτὰρ καὶ τόδε, ὅτε τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἐγεγαμήκει·

εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖ —

Πάτροκλος οὖν ὁ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς ἐν Καύνῳ τῇ νήσῳ λαβὼν αὐτὸν καὶ εἰς μολυβῆν κεραμίδα ἐμβαλὼν καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸ πέλαγος κατεπόντωσε. τοιαύτη δ' ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ποίησις· Θεοδώρου τοῦ αὐλητοῦ Φιλῖνος ἦν πατήρ, εἰς ὃν ταῦτ' ἔγραψεν· b

ὃ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρῆμα τῆς ὄπισθε λαύρης,
διὰ δενδροφόρου φάραγγος ἐξέωσε βροντὴν
ἠλέματον, ὁκοίην ἀροτὴρ γέρων χαλᾷ βοῦς.

14. σεμνότερος δὲ τῶν τοιούτων ἐστὶ ποιητῶν ὁ ἱλαρῳδὸς καλούμενος. οὐδὲ γὰρ σχινίζεται· χρῆται δ' ἐσθῆτι λευκῇ ἀνδρείᾳ καὶ στεφανοῦται χρυσοῦν στέφανον, καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ὑποδήμασιν ἐχρῆτο, ὥς φησιν ὁ Ἀριστοκλῆς (FHG IV 331), νῦν δὲ κρηπῖσιν. ψάλλει δ' αὐτῷ ἄρρην ἢ θήλεια, ὡς καὶ τῷ αὐλῳδῷ.

9 fort. δοκοῦντα ⟨ἤδη⟩ 10 rectius πολλὰ ⟨μὲν καὶ ἄλλα⟩ δεινὰ 11 ὅτι A: corr. E 13 Caunus insula nulla; Patroclum στρατηγὸν ἐπὶ τῶν νήσων cum navibus Cauni constitisse not. Wilam; inde turbatum ab epitomatore 14 μολυβδίνην Eust 15 ἀπαγαγὼν E 17 φιληνος A: corr. E 22 οὐδὲν γὰρ E 26 ἢ ἄρρην ἢ E

δίδοται δὲ ὁ στέφανος τῷ ἱλαρῳδῷ καὶ τῷ αὐλῳδῷ, c οὐ τῷ ψάλτῃ οὐδὲ τῷ αὐλητῇ. ὁ δὲ μαγῳδὸς καλούμενος τύμπανα ἔχει καὶ κύμβαλα καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτὸν ἐνδύματα γυναικεῖα· σχινίζεται δὲ καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἔξω κόσμου, ὑποκρινόμενος ποτὲ μὲν γυναῖκας [καὶ] μοιχοὺς καὶ μαστροπούς, ποτὲ δὲ ἄνδρα μεθύοντα καὶ ἐπὶ κῶμον παραγινόμενον πρὸς τὴν ἐρωμένην. φησὶ δὲ ὁ Ἀριστόξενος (FHG II 285) τὴν μὲν ἱλαρῳδίαν σεμνὴν οὖσαν παρὰ τὴν τραγῳδίαν εἶναι, τὴν δὲ d μαγῳδίαν παρὰ τὴν κωμῳδίαν. πολλάκις δὲ οἱ μαγῳδοὶ καὶ κωμικὰς ὑποθέσεις λαβόντες ὑπεκρίθησαν κατὰ τὴν ἰδίαν ἀγωγὴν καὶ διάθεσιν. ἔσχεν δὲ τοὔνομα ἡ μαγῳδία ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ μαγικὰ προφέρεσθαι καὶ φαρμάκων ἐμφανίζειν δυνάμεις.

15. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις κωμικῆς παιδιᾶς ἦν τις τρόπος παλαιός, ὥς φησι Σωσίβιος (FHG II 627), οὐκ ἄγαν σπουδαῖος, ἅτε δὴ κἀν τούτοις τὸ λιτὸν τῆς Σπάρτης μεταδιωκούσης. ἐμιμεῖτο γάρ τις ἐν εὐτελεῖ τῇ λέξει κλέπτοντάς τινας ὀπώραν ἢ ξενικὸν ἰατρὸν e τοιαυτὶ λέγοντα, ὡς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ διὰ τούτων παρίστησιν (II 348 K)·

ἐὰν ἐπιχώριος
ἰατρὸς εἴπῃ ʽτρυβλίον τούτῳ δότε
πτισάνης ἕωθενʼ, καταφρονοῦμεν εὐθέως·
ἂν δὲ πτισάναν καὶ τρυβλίον, θαυμάζομεν.
καὶ πάλιν ἐὰν μὲν τευτλίον, παρείδομεν·
ἐὰν δὲ σεῦτλον, ἀσμένως ἠκούσαμεν,
ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταὐτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ.

4 δὲ Wilam: τε AE 5. 6 γυναῖκα καὶ A γυναῖκας καὶ E: corr. K 7 παραγενόμενον AE: corr. Mein 11 τραγικὰς Wilam 25 πτισάνας E recte, opinor τρουβλίον Herw 26 σευτλίον et 27 τευτλίον AE: corr. Mein

ἐκαλοῦντο δ' οἱ μετιόντες τὴν τοιαύτην παιδιὰν παρὰ τοῖς Λάκωσι δικηλισταί, ὡς ἄν τις σκευοποιοὺς εἴπῃ καὶ μιμητάς. τοῦ δὲ εἴδους τῶν δικηλιστῶν πολλαὶ f κατὰ τόπους εἰσὶ προσηγορίαι. Σικυώνιοι μὲν γὰρ φαλλοφόρους αὐτοὺς καλοῦσιν, ἄλλοι δ' αὐτοκαβδάλους, οἱ δὲ φλύακας, ὡς Ἰταλοί, σοφιστὰς δὲ οἱ πολλοί· Θηβαῖοι δὲ καὶ τὰ πολλὰ ἰδίως ὀνομάζειν εἰωθότες ἐθελοντάς. ὅτι δὲ καινουργοῦσιν κατὰ τὰς φωνὰς οἱ Θηβαῖοι Στράττις ἐπιδείκνυσιν ἐν Φοινίσσαις διὰ τούτων (I 725 K)·

ξυνίετ' οὐδέν, πᾶσα Θηβαίων πόλις,
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ πρῶτα μὲν τὴν σηπίαν 622
ὀπιτθοτίλαν, ὥς λέγουσ', ὀνομάζετε·
τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὀρτάλιχον, τὸν ἰατρὸν δὲ
σάκταν, βέφυραν [δὲ] τὴν γέφυραν, τῦκα δὲ
τὰ σῦκα, κωτιλάδας δὲ τὰς χελιδόνας,
τὴν ἔνθεσιν δ' ἄκολον, τὸ γελᾶν δὲ κριδδέμεν,
νεασπάτωτον δ', ἤν τι νεοκάττυτον ᾖ.

16. Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ Παιάνων (FHG IV 496) 'οἱ αὐτοκάβδαλοι, φησί, καλούμενοι ἐστεφανωμένοι b κιττῷ σχέδην ἐπέραινον ῥήσεις. ὕστερον δὲ ἴαμβοι ὠνομάσθησαν αὐτοί τε καὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, φησί, καλούμενοι προσωπεῖα μεθυόντων ἔχουσιν καὶ ἐστεφάνωνται, χειρῖδας ἀνθινὰς ἔχοντες· χιτῶσι δὲ

2 δεικηλισταί E 7 fort. κἄλλα πολλὰ 8 ἐθελονταί non fuit Thebanorum vox propria. fort. ⟨. . . . τουτέστιν⟩ ἐθελοντάς 12 ἀλλ' ἢ K: ἄλλο· οἱ A (οἱ omissis quae antecedunt E) 14 ὀρτάλιχα, τὸν ἰατρὸν δὲ δὴ Mein, ὀρταλιδέα, τὸν ἰατρὸν αὖ Lobeck, quibus coniunctis praestat ὀρτάλιχα, τὸν δ' ἰατρὸν αὖ 15 βλεφύραν δὲ AE: corr. Mein 17 δ' ἐκ κριδδαιωμεν A: corr. Valck 21 ἐπέρραινον A: corr. E 23 προσωπεῖον AE: corr. e Suida s. Σῆμος et φαλλοφόροι 24 post ἐστεφάνωνται fort. κιττῷ sim. supplendum

χρῶνται μεσολεύκοις καὶ περιέζωνται ταραντῖνον καλύπτον αὐτοὺς μέχρι τῶν σφυρῶν. σιγῇ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες (c. pop. 7 B)·

c ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν ποι-
εῖτε τῷ θεῷ· ἐθέλει γὰρ
[ὁ θεὸς] ὀρθὸς ἐσφυδωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

οἱ δὲ φαλλοφόροι, φησίν, προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσιν, προσκόπιον δ' ἐξ ἑρπύλλου περιτιθέμενοι καὶ παιδέρωτος ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται στέφανον [τε] δασὺν ἴων καὶ κιττοῦ· καυνάκας τε περιβεβλημένοι παρέρχονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας, βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες (c. pop. 8 B)·

σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν,
ἁπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
d καινάν, ἀπαρθένευτον, οὔ τι ταῖς πάρος
κεχρημέναν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

εἶτα προστρέχοντες ἐτώθαζον οὓς [ἂν] προέλοιντο, στάδην δὲ ἔπραττον· ὁ δὲ φαλλοφόρος ἰθὺ βαδίζων καταπασθεὶς αἰθάλῳ.'

17. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, οὐκ ἄξιον

6 sqq versus ita divisit Wilam 8 ὁ θεὸς del. Wilam ἐσφυρωμένος A: corr. Mein 11 προσκόπιον K: προπόλιον AE, cf. Posidonius supra IV p. 176 b et Suid. s. Σῆμος (ἔσκεπον τὰς ὄψεις) 12 παιδέρωτας AE: corr. Suid τε del. Mein 13 αυνάκας A: corr. Cas 14 fort. κατὰ τὰς μέσας θύρας 18 καὶ μὰν A: corr. Hemsterh 19 κεχρημεναν A: corr. Pors 21 προτρέχοντες E, fort. recte ἂν del. K, nisi praestat οὓς δὴ 22. 23 haec mutila καταπλησθεὶς A: corr. K

ἡγοῦμαι παραλιπεῖν τὰ περὶ Ἀμοιβέως τοῦ καθ' ἡμᾶς κιθαρῳδοῦ, 'ἀνδρὸς τεχνίτου κατὰ νόμους τοὺς μουσικούς.' οὗτός ποτε βράδιον ἥκων ἐπὶ τὸ συμπόσιον ἡμῶν ὡς ἔμαθεν παρά τινος τῶν οἰκετῶν ἀποδειπνή- e σαντας, ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν, ἕως παρελθὼν ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος (γεγωνότερον δ' ἐφθέγγετο ὡς πάντας ἀκούειν) τὰ ἐξ Αὔγης εἶπεν Εὐβούλου (II 170 K)·

τί, ὦ πόνηρ', ἕστηκας ἐν πύλαις ἔτι,
ἀλλ' οὐ βαδίζεις; τοῖσδε γενναίως πάλαι
διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη,
διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα,
κατηλόηται γαστρὸς οὖν μέσῳ κύκλος,
κατῃσίμωται πάντα τἀκροκώλια,
νενωγάλισται σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος, f
παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη,
παρεκλέλαπται σταμνί' ἐννέ' ἢ δέκα.
ὥστ' εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν,
ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ' ὡς λύκος χανὼν
καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνῷ δραχμῆς. —
πάντ' ἐστὶν ἡμῖν —

κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνην, ὃς ἐν τῷ Φιλοθηβαίῳ (II 105 K) φησίν —

ἥ τε γὰρ συνώνυμος
τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία
τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης 623

2. 3 τοὺς μουσικῆς A: corr. K (τῆς μουσικῆς Mus), trimetrum agnovit Pors 6 Sopho nomen per iocum e comoedia in dipnosophistarum coquum translatum, cf. IX 403e et XIV 662c 12 κατηλόισται A: corr. E, κατηλόκισται Mein, cf. Hes. s. v οὖν K: ἐν AE 14 ἐνωγάλισται AE: corr. Mein 16 παρεκκέκαπται A: corr. K σταμνί' Valck: στερανι A 17 ὥστε (ὥστ' E) ἐπεὶ βούλει AE: corr. Valck 18 ἔπειγ' ἐπέγ' μη (sic) ποτε A: corr. E 19 extrema corrupta, δράμης Mus 25 μιχθεῖσα IV 169c

χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται.
προσκάεθ'· ὥστε μηδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων
μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν
εἰκῇ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν.
Β. λέγεις μάγειρον ζῶντα. Α. πλησίον δέ γε
ταύτης ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην
κεστρεὺς λοπισθείς, . . . πασθείς, στραφείς,
χρωσθείς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν,
b σίζει κεκραγώς, παῖς δ' ἐφέστηκε ῥανῶν
ὄξει, Λίβυς τε καυλὸς ἐξηρασμένος
ἀκτῖσι θείαις σιλφίου παραστατεῖ.
Β. εἶτ' οὐκ ἐπῳδούς φασιν ἰσχύειν τινές·
ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους,
σοῦ ταῦτα συστρέφοντος. Α. ἥ τε σύννομον
τῆς κυφονώτου σῶμ' ἔχουσα σηπίας,
ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη
τευθίς, μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν
σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥιπίσμασιν,
c ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται,
δείπνου προφήτην λιμὸν ἐκκαλουμένη.
ὥστε γ' εἴσιθι·
μὴ μέλλε, χώρει. δεῖ γὰρ ἠριστηκότας
πάσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέῃ.

καὶ ὃς πάνυ ἐμμελέστατα ἀπαντήσας αὐτῷ ἀντεφώνησε τὰ ἐκ τοῦ Κλεάρχου Κιθαρῳδοῦ τάδε (II 409 K)·

1 ἔξεται A: corr. p. 169d 2 χαλκεὺς AE: corr. Schw 5 corruptus, velut λέγεις ὄνειρ', οὐ ζῶντα (vel οὐκ ὄντα) 7 λεπισθεὶς AE: corr. nescio quis πασθεὶς E: σπασθεὶς A, ⟨ἁλσὶ⟩ πασθείς, ἐκστραφείς Cob 8 τέλος E (ut coniecerat Mein): τέλος μέρος A 9 σίζει E: ἥξει A 10 ἐξηραμμένος E 11 παραστρατεῖ A: corr. E 12 τινάς E 14 σύννομος AE: corr. Herw 15 κουφονώτου AE: corr. Toup σηπία A: corr. E 18 ῥαπίσμασιν A: corr. Abresch 24 ὃς i. e. Amoebeus ἀνεφώνησε A: corr. K

γόγγρων τε λευκῶν πᾶσι τοῖς κολλώδεσι
βρόχθιζε. τούτοις γὰρ τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ φωνάριον ἡμῶν περίσαργον γίνεται.

κρότου δ' ἐπὶ τούτοις γενομένου καὶ πάντων ὁμοθυ- d
μαδὸν αὐτὸν καλεσάντων εἰσελθὼν καὶ πιὼν ἀναλαβών τε τὴν κιθάραν εἰς τοσοῦτον ἡμᾶς ἧσεν ὡς πάντας θαυμάζειν τήν τε κιθάρισιν μετὰ τῆς τέχνης ταχίστην οὖσαν καὶ τῆς φωνῆς τὴν ἐμμέλειαν. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐλάττων εἶναι νομίζεται τοῦ παλαιοῦ Ἀμοιβέως, ὅν φησιν Ἀριστέας ἐν τῷ περὶ Κιθαρῳδῶν ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντα καὶ πλησίον τοῦ θεάτρου οἰκοῦντα, εἰ ἐξέλθοι ᾀσόμενος, τάλαντον Ἀττικὸν τῆς ἡμέρας λαμβάνειν.

18. περὶ δὲ μουσικῆς τῶν μὲν τάδε λεγόντων, e
ἄλλων δ' ἄλλα γ' ὁσημέραι, πάντων δ' ἐπαινούντων τὴν παιδείαν ταύτην, Μασούριος ὁ πάντα ἄριστος καὶ σοφὸς (καὶ γὰρ νόμων ἐξηγητὴς οὐδενὸς δεύτερος καὶ περὶ μουσικὴν ἐνδιατρίβων αἰεί· ἅπτεται γὰρ καὶ τῶν ὀργάνων) ἔφη· 'ὁ μὲν κωμῳδιοποιὸς Εὔπολις, ἄνδρες φίλοι, φησί (I 347 K)·

χἡ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθὺ [τι] καὶ καμπύλον,
αἰεί τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις.

διόπερ καὶ Ἀναξίλας ἐν Ὑακίνθῳ φησίν (II 272 K)·

ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη, πρὸς τῶν θεῶν,
αἰεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον
τίκτει.

1 γόγγρωι τε λευκῶι A: corr. Emperius, idemque deinceps κρέασι pro πᾶσι 3 περίσαρκον Schw, fort. περίτρανον 7 fort. μετὰ πάσης τέχνης 9 fort. ἐλάττων νενόμισται, certe εἶναι tollendum 14 δέ γ' ἄλλα Cas, γ' fort. delendum 15 παιδιὰν A: corr. Cas 16—18 haec contracta 17 διατρίβων Herw, nisi praestat καὶ ⟨τοῖς⟩ περὶ μουσικὴν ἐνδιατρίβων 18 Εὔβουλος E (non Eust. 1422, 53) 20 χἡ K: καὶ A ἡ E τι del. Grot 24. 25 τίκτει θηρίον AE: corr. Morellus

μέγας γάρ. ὦ μακάριοι, κατὰ τὸν Θεοφίλου Κιθαρῳδόν (II 474 K),

θησαυρός ἐστιν καὶ βέβαιος [ἡ] μουσικὴ
ἅπασι τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσί τε.

καὶ γὰρ τὰ ἤθη παιδεύει καὶ τοὺς θυμοειδεῖς καὶ τὰς γνώμας διαφόρους καταπραΰνει. Κλεινίας γοῦν ὁ Πυ-
624 θαγόρειος, ὡς Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἱστορεῖ (fr. 26 Kö), καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἤθεσιν διαφέρων, εἴ ποτε συνέβαινεν χαλεπαίνειν αὐτὸν δι' ὀργήν, ἀναλαμβάνων τὴν λύραν ἐκιθάριζεν. πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν αἰτίαν ἔλεγεν 'πραΰνομαι'. καὶ ὁ Ὁμηρικὸς δὲ Ἀχιλλεὺς τῇ κιθάρᾳ κατεπραΰνετο (I 186), ἣν αὐτῷ ἐκ τῶν Ἠετίωνος λαφύρων μόνην Ὅμηρος χαρίζεται, καταστέλλειν τὸ πυρῶδες αὐτοῦ δυναμένην. μόνος γοῦν ἐν Ἰλιάδι ταύτῃ χρῆται τῇ μουσικῇ. ὅτι δὲ καὶ νόσους ἰᾶται μουσικὴ Θεόφραστος ἱστόρησεν ἐν τῷ περὶ
b Ἐνθουσιασμοῦ (fr. 87 W), ἰσχιακοὺς φάσκων ἀνόσους διατελεῖν, εἰ καταυλήσοι τις τοῦ τόπου τῇ Φρυγιστὶ ἁρμονίᾳ. ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εὗρον καὶ μετεχειρίσαντο. διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν· οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι (fr. 112 B⁴) Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος, παρὰ δὲ Ἱππώνακτι (fr. 97) Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν αἰεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων 'κάκιον [ἢ] Βάβυς αὐλεῖ.' ὁ δ' Ἀριστόξενος (FHG II 287) τὴν εὕρεσιν αὐτῆς

1 Theophilus scripserat μέγας δ', ὦ μακάριοι 3 ἡ del. Mein 6. 7 πυθαγόριος A: corr. E 8 διαφορῶν AE: corr. Cas (σπουδαῖος τὸν τρόπον Ael. v. h. 14, 23) 13 μόνην: πρώτην Ael. l. s, tamen fuit fort. ᾑρημένην 16 cf. Apollon. hist. mir. 49 23 Τύλος Bgk 25 κάκιον Cas: καὶ κίων AE ἢ del. K, patet interpolationis origo

Ὑάγνιδι τῷ Φρυγὶ ἀνατίθησιν. 19. Ἡρακλείδης δ' c
ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ Μουσικῆς οὐδ' ἁρμονίαν
φησὶ δεῖν καλεῖσθαι τὴν Φρύγιον, καθάπερ οὐδὲ τὴν
Λύδιον. ἁρμονίας γὰρ εἶναι τρεῖς· τρία γὰρ καὶ γε-
νέσθαι Ἑλλήνων γένη, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Ἴωνας. οὐ
μικρᾶς οὖν οὔσης διαφορᾶς ἐν τοῖς τούτων ἤθεσιν,
Λακεδαιμόνιοι μὲν μάλιστα τῶν ἄλλων Δωριέων τὰ
πάτρια διαφυλάττουσιν, Θεσσαλοὶ δὲ (οὗτοι γάρ εἰσιν
⟨οἱ⟩ τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους Αἰολεῦσιν μεταδόντες) πα-
ραπλήσιον αἰεὶ ποιοῦνται τοῦ βίου τὴν ἀγωγήν· Ἰώνων d
δὲ τὸ πολὺ πλῆθος ἠλλοίωται διὰ τὸ συμπεριφέρεσθαι
τοῖς αἰεὶ δυναστεύουσιν αὐτοῖς τῶν βαρβάρων. τὴν
οὖν ἀγωγὴν τῆς μελῳδίας ἣν οἱ Δωριεῖς ἐποιοῦντο
Δώριον ἐκάλουν ἁρμονίαν· ἐκάλουν δὲ καὶ Αἰολίδα
ἁρμονίαν ἣν Αἰολεῖς ᾖδον· Ἰαστὶ δὲ τὴν τρίτην ἔφα-
σκον ἣν ἤκουον ᾀδόντων τῶν Ἰώνων. ἡ μὲν οὖν Δώ-
ριος ἁρμονία τὸ ἀνδρῶδες ἐμφαίνει καὶ τὸ μεγαλοπρε-
πὲς καὶ οὐ διακεχυμένον οὐδ' ἱλαρόν, ἀλλὰ σκυθρωπὸν
καὶ σφοδρόν, οὔτε δὲ ποικίλον οὔτε πολύτροπον. τὸ e
δὲ τῶν Αἰολέων ἦθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ ὀγκῶδες,
ἔτι δὲ ὑπόχαυνον· ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἱπποτρο-
φίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ πανοῦργον δέ, ἀλλὰ
ἐξηρμένον καὶ τεθαρρηκός. διὸ καὶ οἰκεῖόν ἐστ' αὐτοῖς
ἡ φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὴν
δίαιταν ἄνεσις. διόπερ ἔχουσι τὸ τῆς ὑποδωρίου κα-
λουμένης ἁρμονίας ἦθος. αὕτη γάρ ἐστι, φησὶν ὁ
Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ Λᾶσος ὁ

9 οἱ add. K 11 τὸ πολὺ πλῆθος i. e. omnes praeter Milesios, cf. p. 625 b 23 ἐξηρημένον AE: corr. Dalec 25 διόπερ ἔχουσι K: διὸ περιέχουσι AE

Ἑρμιονεὺς ἐν τῷ εἰς τὴν ⟨ἐν⟩ Ἑρμιόνι Δήμητρα Ὕμνῳ λέγων οὕτως (fr. 1 B[4])·

Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον,
f μελιβόαν ὕμνον ἀνάγων,
Αἰολίδ' ἅμα βαρύβρομον ἁρμονίαν.

ταῦτα δ' ᾄδουσιν πάντες ὑποδώρια [τὰ μέλη]. ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον [τὰ μέλη], εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ Λᾶσος. καὶ Πρατίνας δέ πού φησι (fr. 5 B)·

μήτε σύντονον δί-
ωκε μήτε τὰν ἀνειμέ-
ναν Ἰαστὶ μοῦσαν, ἀλλὰ
τὰν μέσαν νεῶν ἄρουραν
αἰόλιζε τῷ μέλει.

ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς σαφέστερόν φησιν·

πρέπει τοι
625 πᾶσιν ἀοιδὰ λαβράκταις
Αἰολὶς ἁρμονία.

πρότερον μὲν οὖν, ὡς ἔφην, Αἰολίδα αὐτὴν ἐκάλουν, ὕστερον δ' ὑποδώριον, ὥσπερ ἔνιοί φασιν, ἐν τοῖς αὐλοῖς τετάχθαι νομίσαντες αὐτὴν ὑπὸ τὴν Δώριον ἁρμονίαν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὁρῶντας αὐτοὺς τὸν ὄγκον καὶ τὸ προσποίημα τῆς καλοκἀγαθίας ἐν τοῖς τῆς ἁρμονίας ἤθεσιν Δώριον μὲν αὐτὴν οὐ νομίζειν, προσεμ-

1 ἐν τῷ ς: ἐν τοῖς A   ἑρμειονι A, ἐν add. Schw, cf. X 455 c   3 μεαπω A: corr. p. 455   4 sq versus ita divisit Wilam   4 μελίβοιαν A: corr. Hartung   ἀναγνῶν A: corr. Cas   5 ἀνὰ Wilam   6 glossam del. K   7 inclusa del. Cas, fort. etiam εἶναι (v. 8) delendum   10 sqq versus ita divisit K   12 ἰαστὶν (ἰαστὶ E) οὖσαν AE: corr. Toup   13 μέσσαν A: corr. E   17 ἀοιδολαβράκταις Bgk   19 ἔφη A: corr. Mus, verba sunt ipsius Heraclidae   ταύτην E

φερῆ δέ πως ἐκείνῃ· διόπερ ὑποδώριον ἐκάλεσαν, ὡς
τὸ προσεμφερὲς τῷ λευκῷ ὑπόλευκον καὶ τὸ μὴ γλυκὺ
μὲν ἐγγὺς δὲ τούτου λέγομεν ὑπόγλυκυ· οὕτως καὶ
ὑποδώριον τὸ μὴ πάνυ Δώριον. 20. ἑξῆς ἐπισκεψώ- b
μεθα τὸ τῶν Μιλησίων ἦθος, ὃ διαφαίνουσιν οἱ Ἴωνες,
ἐπὶ ταῖς τῶν σωμάτων εὐεξίαις βρενθυόμενοι καὶ θυ-
μοῦ πλήρεις, δυσκατάλλακτοι, φιλόνεικοι, οὐδὲν φιλάν-
θρωπον οὐδ' ἱλαρὸν ἐνδιδόντες, ἀστοργίαν ⟨δὲ⟩ καὶ
σκληρότητα ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμφανίζοντες. διόπερ οὐδὲ
τὸ τῆς Ἰαστὶ γένος ἁρμονίας οὔτ' ἀνθηρὸν οὔτε ἱλα-
ρόν ἐστιν, ἀλλὰ αὐστηρὸν καὶ σκληρόν, ὄγκον δ' ἔχον
οὐκ ἀγεννῆ· διὸ καὶ τῇ τραγῳδίᾳ προσφιλὴς ἡ ἁρμο-
νία. τὰ δὲ τῶν νῦν Ἰώνων ἤθη τρυφερώτερα καὶ πολὺ
παραλλάττον τὸ τῆς ἁρμονίας ἦθος. φασὶ δὲ Πύθερ- c
μον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας [αὐτοῦ] τούτῳ
ποιῆσαι σκολιὰ μέλη, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν
Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν. οὗτός ἐστι
Πύθερμος οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς
Ἰάμβοις ⟨. . . . . καὶ⟩ ἐν ἄλλῳ οὕτως (Anan. fr. 2 B)·

χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἆλλα.

λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος (scol. 1 B[4])·

οὐδὲν ἦν ἄρα τἆλλα πλὴν ⟨ὁ⟩ χρυσός.

οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πιθανόν ἐστι τὸν
Πύθερμον ἐκεῖθεν ὄντα ποιήσασθαι τὴν ἀγωγὴν τῶν
μελῶν ἁρμόττουσαν τοῖς ἤθεσι τῶν Ἰώνων. διόπερ d
ὑπολαμβάνω οὐχ ἁρμονίαν εἶναι τὴν Ἰαστί, τρόπον δέ

5 rectius τὸ τῶν Ἰώνων ἦθος, ὃ διαφαίνουσιν οἱ Μιλήσιοι 7 l. φιλόνικοι 8 δὲ add. K 13 fort. ἤθη ⟨τε⟩ 14 expectabam παρηλλαγμένον 15 αὐτοῦ om. E, αὐτῷ Bgk, requiro τούτῳ πρῶτον ποιῆσαι 16 σκολιὰ Cas: σκαιὰ A καὶ διὰ E: διὰ A 19 hiatum signif. K 22 οὐθὲν A ὁ add. Suid. 1198 B 26sq verba corrupta, sensus videtur hic esse:

τινα θαυμαστὸν σχήματος ἁρμονίας. καταφρονητέον οὖν τῶν τὰς μὲν κατ' εἶδος διαφορὰς οὐ δυναμένων θεωρεῖν, ἐπακολουθούντων δὲ τῇ τῶν φθόγγων ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τιθεμένων ὑπερμιξολύδιον ἁρμονίαν καὶ πάλιν ὑπὲρ ταύτης ἄλλην. οὐχ ὁρῶ γὰρ οὐδὲ τὴν ὑπερφρύγιον ἴδιον ἔχουσαν ἦθος· καίτοι τινές φασιν ἄλλην ἐξευρηκέναι καινὴν ἁρμονίαν ὑποφρύγιον.
e δεῖ δὲ τὴν ἁρμονίαν εἶδος ἔχειν ἤθους ἢ πάθους, καθάπερ ἡ Λοκριστί· ταύτῃ γὰρ ἔνιοι τῶν γενομένων κατὰ Σιμωνίδην καὶ Πίνδαρον ἐχρήσαντό ποτε, καὶ πάλιν κατεφρονήθη. 21. τρεῖς οὖν αὗται, καθάπερ ἐξ ἀρχῆς εἴπομεν εἶναι ἁρμονίας, ὅσα καὶ τὰ ἔθνη. τὴν δὲ Φρυγιστὶ καὶ τὴν Λυδιστὶ παρὰ τῶν βαρβάρων οὔσας γνωσθῆναι τοῖς Ἕλλησιν ἀπὸ τῶν σὺν Πέλοπι κατελθόντων εἰς τὴν Πελοπόννησον Φρυγῶν καὶ Λυδῶν.
f Λυδοὶ μὲν γὰρ αὐτῷ συνηκολούθησαν διὰ τὸ τὴν Σίπυλον εἶναι τῆς Λυδίας· Φρύγες δὲ οὐχ ὅτι ὁμοτέρμονες τοῖς Λυδοῖς εἰσιν, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτῶν ἦρχεν ὁ Τάνταλος. ἴδοις δ' ἂν καὶ τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ, μάλιστα δὲ ἐν Λακεδαίμονι χώματα μεγάλα, ἃ καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν. μαθεῖν οὖν τὰς ἁρμονίας ταύτας τοὺς Ἕλληνας παρὰ τούτων. διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σελινούντιός φησιν (fr. 5 B^4)·

626 πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλήνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος Ματρὸς ὀρείας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον·

non credo Pythermi harmoniam esse eam quae ionica dicitur, sed inde derivatum miro quodam modo σχῆμα ἁρμονίας

5 οὐδὲ E: οὔτε A 7 fort. ⟨τὴν⟩ ὑποφρύγιον vel potius, quod coni. Wilam, ὑπὸ ⟨τὴν ὑπερ⟩φρύγιον 11.12 confusa recta oratio cum obliqua deinceps passim obtinet 23 τελεστὴς A

τοῖς δ' ὀξύφωνοι πηκτίδων ψαλμοὶ κρέκον
Λύδιον ὕμνον.'

22. 'οὐ παραληπτέον δὲ τὴν μουσικήν,' φησὶν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης (IV 20), 'ὡς Ἔφορος ἱστορεῖ (FHG I 234), ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ τοὺς παλαιοὺς Κρητῶν καὶ Λακεδαιμονίων αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλ- b
πιγγος εἰκῇ νομιστέον εἰσαγαγεῖν, οὐδὲ τοὺς πρώτους Ἀρκάδων εἰς τὴν ὅλην πολιτείαν τὴν μουσικὴν παραλαβεῖν, ὥστε μὴ μόνον [ἐν] παισὶν ἀλλὰ καὶ [ἐν] νεανίσκοις γενομένοις ἕως λ' ἐτῶν κατ' ἀνάγκην σύντροφον ποιεῖν αὐτήν, τἄλλα τοῖς βίοις ὄντας αὐστηροτάτους. παρὰ γοῦν μόνοις Ἀρκάσιν οἱ παῖδες ἐκ νηπίων ᾄδειν ἐθίζονται κατὰ νόμον τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας, οἷς ἕκαστοι κατὰ τὰ πάτρια τοὺς ἐπιχωρίους ἥρωας καὶ θεοὺς ὑμνοῦσι. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς Τιμοθέου καὶ Φιλοξένου νόμους μανθάνοντες χορεύουσι κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς Διονυσιακοῖς αὐληταῖς ἐν τοῖς θεάτροις, οἱ μὲν [οὖν] παῖ- c
δες τοὺς παιδικοὺς ἀγῶνας, οἱ δὲ νεανίσκοι τοὺς τῶν ἀνδρῶν. καὶ παρ' ὅλον δὲ τὸν βίον ἐν ταῖς συνουσίαις ταῖς κοιναῖς οὐχ ⟨οὕτω ποιοῦνται τὰς ἀγωγὰς⟩ διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀκροαμάτων ὡς δι' αὑτῶν, ἀνὰ μέρος ᾄδειν ἀλλήλοις προστάττοντες. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνηθῆναί τι μὴ εἰδέναι οὐδενὶ αὐτῶν αἰσχρόν

1 τοὶ δ' Mus ὀξυφώνοις A: corr. Wilam 3 οὐ γὰρ ἡγητέον τὴν Pol, οὐχ ἡγητέον δὲ scripsisse videtur Athenaeus 10 ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε Pol παισὶν Pol: ἐμπεσεῖν A ἐν om. Pol 11 ἕως Pol: ὡς A 12 τῷ βίῳ E 13 ἀρκάδων A (παρ' οἷς μόνοις E) 18 οὖν om. Pol 21 οὐ διὰ τῶν A: suppl. K ad Polybii exemplum 22 δι' αὑτῶν Pol: διὰ τῶν A 24 οὐδὲν αὐτὸν A: corr. K, οὐδὲν αἰσχρὸν ἡγοῦνται Pol

ἐστιν, τὸ δὲ ᾄδειν ἀποτρίβεσθαι αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς νομίζεται. καὶ μὴν ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως ἀσκοῦντες. ἔτι δὲ ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις
d ἐπιδείκνυνται. ταῦτ' οὖν αὐτοὺς εἴθισαν οἱ παλαιοὶ οὐ τρυφῆς καὶ περιουσίας χάριν, ἀλλὰ θεωροῦντες τὴν ἑκάστου κατὰ τὸν βίον σκληρότητα καὶ τὴν τῶν ἠθῶν αὐστηρίαν, ἥτις αὐτοῖς παρέπεται διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ψυχρότητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ ⟨τὸ⟩ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, οἷς καὶ συνεξομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι· διὸ καὶ κατὰ τὰς ἐθνικὰς διαστάσεις πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρομεν ἤθεσι καὶ μορφαῖς καὶ χρώμασιν. πρὸς δὲ τούτοις
e συνόδους κοινὰς καὶ θυσίας ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ κατείθισαν. ἔτι δὲ χοροὺς παρθένων ὁμοῦ καὶ παίδων. σπεύδοντες τὸ τῆς φύσεως ἀτέραμνον διὰ τῆς τῶν ἐθισμῶν κατασκευῆς ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν. ὧν Κυναιθεῖς ὀλιγωρήσαντες εἰς τέλος, καίτοι σκληρότατον παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ὁμοῦ τῷ τόπῳ καὶ τὸν ἀέρα ἔχοντες, πρὸς [μὲν] αὐτὰς τὰς ἐν ἀλλήλοις παρατριβὰς καὶ φιλοτιμίας ὁρμήσαντες τέλος ἀπεθηριώθησαν οὕτως ὡς μέγιστα ἀσεβήματα παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι. καθ' οὓς δὲ καιροὺς τὴν μεγάλην σφαγὴν ἐποιήσαντο, εἰς
f ἃς ποτε πόλεις Ἀρκαδικὰς κατὰ τὴν δίοδον εἰσῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι παραχρῆμα πάντες αὐτοὺς ἐξεκήρυξαν, Μαντινεῖς δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν καθαρ-

5 οἱ πάλαι Pol 9 τὸ add. Pol 13 ἤθει AE 14.15 κατείθισαν recte, quocum iungendi dativi ἀνδράσι καὶ γυναιξί 16 τὸ τῆς ψυχῆς Pol 18 εἰς om. E, fort. εἰς τέλος delendum, cf. v. 21 20 μὲν del. Schw, πρὸς αὐτὰς δὲ Pol 21 ὥστε Pol 24 τὴν ὁδὸν Pol 25 ἑαυτοὺς A: corr. E

μὸν τῆς πόλεως ἐποιήσαντο σφάγια περιαγαγόντες κύκλῳ τῆς χώρας ἁπάσης.

23. Ἀγίας δ' ὁ μουσικὸς ἔφη (FHG IV 293) τὸν στύρακα τὸν ἐν ταῖς ὀρχήστραις θυμιώμενον τοῖς Διονυσίοις φρύγιον ποιεῖν ὀδμὴν τοῖς αἰσθανομένοις.

τὸ δ' ἀρχαῖον ἡ μουσικὴ ἐπ' ἀνδρείαν προτροπὴ ἦν. Ἀλκαῖος γοῦν ὁ ποιητής, εἴ τις καὶ ἄλλος μου- 627
σικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται, μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος. διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις σεμνυνόμενός φησιν (fr. 15 B[4])·

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ· πᾶσα δ' Ἄρῃ κεκόσμηται στέγη
λαμπραῖσιν κυνίαισι, κὰτ τᾶν λευκοὶ καθύπερθεν ἵππιοι λόφοι
νεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλκιαι δὲ πασσάλοις b
κρυπτοῖσιν περικείμεναι λαμπραὶ κναμίδες, ἄρκος ἰσχυρῶ βέλευς·
θώρρακές τε νέω λίνω, κόιλαι τε κατ' ἀσπίδες βεβλημέναι.
πὰρ δὲ Χαλκιδικαὶ σπάθαι, πὰρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ κυπαττίδες.
τῶν οὐκ ἔστι λαθέσθ', ἐπειδὴ πρώτισθ' ὑπὸ ἔργον ἔσταμεν τόδε.

καίτοι μᾶλλον ἴσως ἥρμοττε τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι μουσικῶν ὀργάνων. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρείαν ὑπε-

1 περιάγοντες K 6 προτροπὴ ἦν E: προτροπήν A 9 fort. κατ' ἀνδρείαν 14 λαμπραῖσι et κατταν A 17 πασάλοις A 20 νεωι A: corr. Cas, νέοι λίνω Bgk κοιλαι A, fort. ποικίλαι 23 κυππαττιδες A: corr. Blomf

c λάμβανον εἶναι μεγίστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν, καὶ ταύτῃ τὰ πολλὰ προσνέμειν . . . οὐ τοῖς ἄλλοις. Ἀρχίλοχος γοῦν ἀγαθὸς ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκαυχήσατο τῷ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων, δεύτερον δὲ ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ, λέγων (fr. 1 B)·

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι
d ἠξίωσεν μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας (fr. 4 B)·

ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιταί κεν Μῆδοι ἐπιστάμενοι.

24. διόπερ καὶ οἱ ἀνδρειότατοι Λακεδαιμόνιοι μετ' αὐλῶν στρατεύονται, Κρῆτες δὲ μετὰ λύρας, μετὰ δὲ συρίγγων καὶ αὐλῶν Λυδοί, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ (I 17). πολλοὶ δὲ καὶ τῶν βαρβάρων τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται μετ' αὐλῶν καὶ κιθάρας, καταπραΰνοντες τῶν ἐναντίων τὰς ψυχάς. Θεόπομπος δ' ἐν τεσσα-
e ρακοστῇ ἕκτῃ τῶν Ἱστοριῶν (FHG I 319) 'Γέται, φησί, κιθάρας ἔχοντες καὶ κιθαρίζοντες τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται.' ὅθεν ἔοικεν καὶ Ὅμηρος διατηρῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν Ἑλλήνων κατάστασιν λέγειν (θ 99 et ρ 271)·

φόρμιγγός θ', ἣν δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην,

ὡς καὶ τοῖς εὐωχουμένοις χρησίμης οὔσης τῆς τέχνης. ἦν δ' ὡς ἔοικε τοῦτο νενομισμένον, πρῶτον μὲν ὅπως

2 πολλὰ A: πολιτικὰ E hiatum not. Schw 3 γοῦν Schw: τοῦ A οὖν E 4 τῷ om. E πολεμικῶν Piccolomini 8 μουσάων E 9. 10 fort. κατὰ τὴν 12 ἀνείποι A 13 βαθυχεταικεν A, rectius haec in vita Aeschyli 14 redit oratio ad p. 383, 6 19 potius Θεόπομπος γοῦν 23 λέγει A: corr. Mus

ἕκαστος τῶν εἰς μέθην καὶ πλήρωσιν ὡρμημένων ἰατρὸν λαμβάνῃ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς ἀκοσμίας τὴν μουσικήν, εἶθ' ὅτι τὴν αὐθάδειαν πραΰνει· περιαιρουμένη γὰρ τὴν στυγνότητα ποιεῖ πρᾳότητα καὶ χαρὰν ἐλευθέριον, f ὅθεν καὶ Ὅμηρος εἰσήγαγε τοὺς θεοὺς χρωμένους ἐν τοῖς πρώτοις τῆς Ἰλιάδος τῇ μουσικῇ. μετὰ γὰρ τὴν περὶ τὸν Ἀχιλλέα φιλοτιμίαν διετέλουν [γὰρ] ἀκροώμενοι (*A* 603)

φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων ⟨θ'⟩, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

παύσασθαι γὰρ ἔδει τὰ νείκη καὶ τὴν στάσιν, καθάπερ ἐλέγομεν. ἐοίκασιν οὖν οἱ πολλοὶ τὴν ἐπιστήμην ἀποδιδόναι ταῖς συνουσίαις ἐπανορθώσεως χάριν καὶ ὠφελείας· ἀλλὰ μὴν οἱ ἀρχαῖοι καὶ περιέλαβον ἔθεσι καὶ νόμοις τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους ᾄδειν ἅπαντας ἐν ταῖς 628 ἑστιάσεσιν, ὅπως καὶ διὰ τούτων τηρῆται τὸ καλὸν καὶ σωφρονικὸν ἡμῶν. ἐναρμονίων γὰρ ὄντων τῶν ᾀσμάτων προσγινόμενος ὁ τῶν θεῶν λόγος ἀποσεμνύνει τὸν ἑκάστων τρόπον. Φιλόχορος δέ φησιν (FHG I 387) ὡς οἱ παλαιοὶ [σπένδοντες] οὐκ αἰεὶ διθυραμβοῦσιν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι, τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ, τὸν δ' Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. Ἀρχίλοχος γοῦν φησιν (fr. 77 B[4])·

ὡς Διωνύσοι' ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας. b

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Φιλοκτήτῃ ἔφη (p. 254 L)·

οὐκ ἔστι διθύραμβος, ὄκχ' ὕδωρ πίῃς.

3 παύει E 6 μετὰ δὲ τὴν A: corr. K deleto simul γὰρ v. 7 10 θ' om. A 12 λέγομεν A: corr. Schw 18 προσγενόμενος A: corr. K 20 σπένδοντες del. Wilam (ἔσπενδον — διθυραμβοῦντες E) 24 διονύσοιο A 27 ὄκχ' Cas: οὐχ A

ὅτι μὲν οὖν οὐχ ἡδονῆς χάριν ἐπιπολαίου καὶ δημο-
τικῆς ἡ μουσικὴ προῆλθεν κατ' ἀρχὰς εἰς τὰς ἑστιάσεις,
ὥσπερ ἔνιοι νομίζουσιν, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων.
Λακεδαιμόνιοι δ' ὅτι μὲν ἐμάνθανον τὴν μουσικὴν οὐδὲ
λέγουσιν· ὅτι δὲ κρίνειν δύνανται καλῶς τὴν τέχνην
ὁμολογεῖται παρ' αὐτῶν, καί φασιν τρὶς ἤδη σεσωκέναι
διαφθειρομένην αὐτήν. 25. καὶ πρὸς γυμνασίαν δὲ
c καὶ ὀξύτητα διανοίας συμβάλλεται ἡ μουσική· διὸ καὶ
τῶν Ἑλλήνων ἕκαστοι καὶ τῶν βαρβάρων οἱ γινωσκό-
μενοι τυγχάνουσιν χρώμενοι. οὐ κακῶς δ' ἔλεγον οἱ
περὶ Δάμωνα τὸν Ἀθηναῖον ὅτι καὶ τὰς ᾠδὰς καὶ
τὰς ὀρχήσεις ἀνάγκη γίνεσθαι κινουμένης πως τῆς
ψυχῆς· καὶ αἱ μὲν ἐλευθέριοι καὶ καλαὶ ποιοῦσι τοι-
αύτας, αἱ δ' ἐναντίαι τὰς ἐναντίας. ὅθεν καὶ τὸ Κλεο-
σθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου χαρίεν καὶ σημεῖον
διανοίας πεπαιδευμένης. ἰδὼν γάρ, ὥς φασι (Herod. 6, 129),
d φορτικῶς ὀρχησάμενον ἕνα τῶν τῆς θυγατρὸς μνηστή-
ρων (Ἱπποκλείδης δ' ἦν ὁ Ἀθηναῖος) ἀπορχῆσθαι τὸν
γάμον αὐτὸν ἔφησεν, νομίζων ὡς ἔοικεν καὶ τὴν ψυχὴν
τἀνδρὸς εἶναι τοιαύτην. καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ πορείᾳ
καλὸν μὲν εὐσχημοσύνη καὶ κόσμος, αἰσχρὸν δὲ ἀταξία
καὶ τὸ φορτικόν. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐξ ἀρχῆς συν-
έταττον οἱ ποιηταὶ τοῖς ἐλευθέροις τὰς ὀρχήσεις καὶ
ἐχρῶντο τοῖς σχήμασι σημείοις μόνον τῶν ᾀδομένων,
τηροῦντες αἰεὶ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀνδρῶδες ἐπ' αὐτῶν, ὅθεν
καὶ ὑπορχήματα τὰ τοιαῦτα προσηγόρευον. εἰ δέ τις
e ἀμέτρως διαθείη τὴν σχηματοποιίαν καὶ ταῖς ᾠδαῖς

1. 2 καὶ ⟨ὠφελείας⟩ δημοτικῆς K, cf. p. 385, 13; pro ὠφε-λείας possis παιδείας, μαθήσεως similia, cf. Arist. pol. 5 (8) c 5, unde simul sententiarum cohaerentia inlustratur 4 δ' ὅτι K: δ' εἰ A, cf. Arist. l. s οὐδὲ K: οὐδὲν A 10 δ' ἔλεγον K: δὲ λέγομεν A δέ φασι E, δὲ λέγουσι Mus

ἐπιτυγχάνων μηδὲν λέγοι κατὰ τὴν ὄρχησιν, οὗτος δ' ἦν ἀδόκιμος. διὸ καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς Σκευαῖς, ὡς Χαμαιλέων φησίν (fr. 28 K), εἴρηκεν οὕτως (I 636 K)·

ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν· νῦν δὲ δρῶσιν οὐθέν,
ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἑστῶτες ὠρύονται.

ἦν γὰρ τὸ τῆς ὀρχήσεως γένος τῆς ἐν τοῖς χοροῖς εὔσχημον τότε καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ ὡσανεὶ τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἀπομιμούμενον. ὅθεν καὶ Σωκράτης ἐν τοῖς ποιήμασιν τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἀρί- f
στους φησὶν εἶναι τὰ πολέμια λέγων οὕτως (II 287 B⁴)·

οἳ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.

σχεδὸν γὰρ ὥσπερ ἐξοπλισία τις ἦν ἡ χορεία καὶ ἐπίδειξις οὐ μόνον τῆς λοιπῆς εὐταξίας, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιμελείας.

26. Ἀμφίων δ' ὁ Θεσπιεὺς ἐν δευτέρῳ περὶ τοῦ 629
ἐν Ἑλικῶνι Μουσείου ἄγεσθαί φησιν ἐν Ἑλικῶνι παίδων ὀρχήσεις μετὰ σπουδῆς, παρατιθέμενος ἀρχαῖον Ἐπίγραμμα τόδε·

ἀμφότερ', ὠρχεύμην τε καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
ἄνδρας· ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ἄνακος Φιαλεύς.
εἰμὶ δὲ Βακχιάδας Σικυώνιος. ἦ ῥα θεοῖσι
ταῖς Σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀπέκειτο γέρας.

οὐ κακῶς δὲ καὶ Καφισίας ὁ αὐλητής, ἐπιβαλλομένου

5 ὀρχοῖθ' A: corr. Mus 6 οὐδὲν E 10 ἀπομιμουμένων A: corr. E 19. 20 fort. ⟨ἀνδρῶν καὶ⟩ παίδων 20 ἀρχαῖον, sed quarto saeculo non antiquius 22 intellege ἐν Μωσέων 24 δ' βακχίδα (sic) A: corr. Mein 25 ταισικυωνι A: corr. K, intellege Musas poetae magistras, quibus discipulus praemium acceptum referebat 26 καφησίας AE: corr. Di

b τινὸς τῶν μαθητῶν αὐλεῖν μέγα καὶ τοῦτο μελετῶντος, πατάξας εἶπεν οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἶναι, ἀλλὰ ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα. ἐστὶ δὲ καὶ τὰ τῶν ἀρχαίων δημιουργῶν ἀγάλματα τῆς παλαιᾶς ὀρχήσεως λείψανα· διὸ καὶ συνέστη τὰ κατὰ τὴν χειρονομίαν ἐπιμελεστέρως διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ἐζήτουν γὰρ κἀν ταύτῃ κινήσεις καλὰς καὶ ἐλευθερίους, ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα περιλαμβάνοντες· καὶ τὰ σχήματα μετέφερον ἐντεῦθεν εἰς τοὺς χορούς, ἐκ δὲ τῶν χορῶν εἰς τὰς παλαίστρας. c καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ κἀν τῇ τῶν σωμάτων ἐπιμελείᾳ περιεποιοῦντο τὴν ἀνδρείαν καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἐγυμνάζοντο μετὰ τῆς ᾠδῆς· ὅθεν ἐκινήθησαν αἵ καλούμεναι πυρρίχαι καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς ὀρχήσεως· [αἵ] πολλαὶ γὰρ αἱ ὀνομασίαι αὐτῶν, ὡς παρὰ Κρησὶν ὀρσίτης καὶ ἐπικρήδιος. τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει (I 51 K) καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν (ib. 800) Ἀριστοφάνης τ' ἐν Κενταύρῳ (ib. 463) καὶ ἄλλοι πλείονες, ὕστερον μακτρισμὸν ὠνόμασαν· ἣν καὶ d πολλαὶ γυναῖκες ὠρχοῦντο, ἃς καὶ μακτιστρίας ὀνομαζομένας οἶδα. 27. τὰ δὲ στασιμώτερα καὶ πυκνότερα καὶ τὴν ὄρχησιν ἁπλουστέραν ἔχοντα καλεῖται δάκτυλοι, ἰαμβική, Μολοσσικὴ ἐμμέλεια, κόρδαξ, σίκιννις, Περσική, Φρύγιος νιβατισμός, Θρᾴκιος κολαβρισμός, τελεσιάς·

3—6 verba epitomatoris culpa turbata vel mutilata 8 παραλαμβάνοντες AE: corr. K 8. 9 simillima de musicis artificiis Arist. pol. 5 (8) p. 1341 a 11 12 μετὰ ᾠδῆς E recte, opinor 14 αιπολλαὶ παραιονομασίαι A: corr. K 15 ἐπικρήδιος nomen suspectum 16 ἧς Cas: ὡς A 20 μαρκτυπίας A: corr. Coraes (μακτριστρίας), μακτροτυπίας Schw 21 καὶ ποικιλώτερα AE: corr. K 24 νικτισμός E, cf. Hes. s. v καλαβρισμὸς AE, cf. Poll. IV 100 τελεσειας A: corr. E, cf. p. 630a, τελεσίας Poll, τελεσία Hes

Μακεδονικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ὄρχησις, ᾗ χρησάμενοι οἱ περὶ Πτολεμαῖον Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου ἀδελφὸν ἀνεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Μαρσύας ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν (scr. hist. Al. M. p. 44). μανιώδεις δ' εἰσὶν ὀρχήσεις κερνοφόρος καὶ μογγὰς καὶ θερμαυστρίς. ἦν δὲ καὶ παρὰ e
τοῖς ἰδιώταις ἡ καλουμένη ἄνθεμα. ταύτην δὲ ὠρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενοι καὶ λέγοντες (carm. pop. 19 B⁴)·

ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι τὰ καλὰ
σέλινα;
ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.

παρὰ δὲ Συρακοσίοις καὶ Χιτωνέας Ἀρτέμιδος ὄρχησίς τίς ἐστιν ἴδιος καὶ αὔλησις. ἦν δέ τις καὶ Ἰωνικὴ ὄρχησις παροίνιος. καὶ τὴν ἀγγελικὴν δὲ πάροινον ἠκρίβουν ὄρχησιν. καλεῖται δέ τις καὶ ἄλλη ὄρχησις κόσμου ἐκπύρωσις, ἧς μνημονεύει Μένιππος ὁ κυνι- f
κὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ. καὶ γελοῖαι δ' εἰσὶν ὀρχήσεις ἴγδις καὶ μακτρισμὸς ἀπόκινός τε καὶ σοβάς, ἔτι δὲ μορφασμὸς καὶ γλαὺξ καὶ λέων ἀλφίτων τε ἔκχυσις καὶ χρεῶν ἀποκοπὴ καὶ στοιχεῖα καὶ πυρρίχη. μετ' αὐλῶν δ' ὠρχοῦντο τὴν τοῦ κελευστοῦ καὶ τὴν καλουμένην πινακίδα. σχήματα δέ ἐστιν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθίσκος, καλλαβίδες, σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ

5 μογγας A μιγγάς E, γίγγρας Schw 11 ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα AE: corr. anonymus 13 ἴδιος corruptum, ceterum cf. Poll. IV 103, qui Dianae Siculos τὸ Ἰωνικόν saltare ait (hoc quidem vix recte), et Luc. de salt. 34, qui παροίνιον dicit Phrygium saltandi genus 14 Hes. ἀγγελική· ὄρχησίς τις παροίνιος 16 κόσμου ἐμπύρωσις Hes 19 ἐκχύσεις AE: corr. Bapp 20 κρεῶν ἀποκλοπή (saltem κλοπή) Bapp coll. Poll. IV 105, non recte, tum fort. στοιχεία πυρρίχη huc non pertinet 23 καλαθισμός A: corr. Meursius καλλαβίς Hes

σκὼψ τῶν ἀποσκοπούντων τι σχῆμα ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς (fr. 79 N)·

καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων.

630 καλλαβίδων δ' Εὔπολις ἐν Κόλαξιν (I 304 K)·

καλλαβίδας δὲ βαίνει,
σησαμίδας δὲ χέζει.

θερμαυστρίς, ἑκατερίδες, σκοπός, χεὶρ καταπρηνής, χεὶρ σιμή, διποδισμός, ξύλου παράληψις, ἐπαγκωνισμός, καλαθίσκος, στρόβιλος. καὶ τελεσιὰς δ' ἐστὶν ὄρχησις καλουμένη· στρατιωτικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ἀπό τινος ἀνδρὸς Τελεσίου λαβοῦσα τοὔνομα, μεθ' ὅπλων τὸ πρῶτον αὐτὴν ἐκείνου ὀρχησαμένου, ὥς φησιν Ἱππαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Καρχηδονίων Πολιτείας (FHG IV 430).

b 28. καλεῖται δ' ἡ μὲν σατυρικὴ ὄρχησις, ὥς φησιν Ἀριστοκλῆς ἐν πρώτῳ περὶ Χορῶν (ib. 331), σίκιννις καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί. τινὲς δέ φασιν Σίκιννόν τινα βάρβαρον εὑρετὴν αὐτῆς γενέσθαι, ἄλλοι δὲ Κρῆτα λέγουσι τὸ γένος εἶναι τὸν Σίκιννον. ὀρχησταὶ δ' οἱ Κρῆτες, ὥς φησιν Ἀριστόξενος (ib. II 284). Σκάμων δ' ἐν πρώτῳ περὶ Εὑρημάτων (ib. IV 489) σίκιννιν αὐτὴν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ σείεσθαι, καὶ πρῶτον ὀρχήσασθαι τὴν
c σίκιννιν Θέρσιππον. προτέρα δ' εὕρηται ἡ περὶ τοὺς πόδας κίνησις τῆς διὰ τῶν χειρῶν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς πόδας μᾶλλον ἐγυμνάζοντο ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς κυνηγεσίοις. οἱ δὲ Κρῆτες κυνηγετικοί, διὸ καὶ ποδώκεις.

1 confundit Athenaeus, ut vidit Mein, σκῶπα et σκοπόν (cf. Poll. IV 103 et Hes. s. ὑπόσκοπον χέρα), nisi forte mutila oratio 8 θαυμαστρεις A: corr. Cas 8. 9 χερσὶ μὴ A: corr. Meursius 10 de telesiade v. p. 629d 16 ἐν πρώτῳ Schw: ἐν η | τωτω A 23 προτέρα Mein: πρώτη AE, videntur haec Aristoxeni

εἰσὶ δέ τινες οἵ φασι τὴν σίκιννιν ποιητικῶς ὠνομάσθαι ἀπὸ τῆς κινήσεως, ἣν καὶ οἱ σάτυροι ὀρχοῦνται ταχυτάτην οὖσαν. οὐ γὰρ ἔχει ἦθος αὕτη ἡ ὄρχησις, διὸ οὐδὲ βραδύνει. συνέστηκεν δὲ καὶ σατυρικὴ πᾶσα ποίησις τὸ παλαιὸν ἐκ χορῶν, ὡς καὶ ἡ τότε τραγῳδία· διόπερ οὐδὲ ὑποκριτὰς εἶχον. τρεῖς δ' εἰσὶ τῆς σκηνικῆς ποιήσεως ὀρχήσεις, τραγική, κωμική, σατυρική. d ὁμοίως δὲ καὶ τῆς λυρικῆς ποιήσεως τρεῖς, πυρρίχη, γυμνοπαιδική, ὑπορχηματική. καὶ ἔστιν ὁμοία ἡ μὲν πυρρίχη τῇ σατυρικῇ· ἀμφότεραι γὰρ διὰ τάχους. πολεμικὴ δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ πυρρίχη· ἔνοπλοι γὰρ αὐτὴν παῖδες ὀρχοῦνται. τάχους δὲ δεῖ τῷ πολέμῳ εἰς τὸ διώκειν καὶ εἰς τὸ ἡττωμένους ‘φεύγειν μηδὲ μένειν μηδ' αἰδεῖσθαι κακοὺς εἶναι’ (orac. Herod. I 55). ἡ δὲ γυμνοπαι- e δικὴ παρεμφερής ἐστι τῇ τραγικῇ ὀρχήσει, ἥτις ἐμμέλεια καλεῖται· ἐν ἑκατέρᾳ δὲ ὁρᾶται τὸ βαρὺ καὶ σεμνόν. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ τῇ κωμικῇ οἰκειοῦται, ἥτις καλεῖται κόρδαξ· παιγνιώδεις δ' εἰσὶν ἀμφότεραι. 29. Ἀριστόξενος δέ φησι (FHG II 284) τὴν πυρρίχην ἀπὸ Πυρρίχου Λάκωνος τὸ γένος τὴν προσηγορίαν λαβεῖν· Λακωνικὸν δ' εἶναι μέχρι καὶ νῦν ὄνομα τὸν Πύρριχον. ἐμφανίζει δ' ἡ ὄρχησις πολεμικὴ οὖσα ὡς Λακεδαιμονίων τὸ εὕρημα. πολεμικοὶ δ' εἰσὶν οἱ Λάκωνες, ὧν f καὶ οἱ υἱοὶ τὰ ἐμβατήρια μέλη ἀναλαμβάνουσιν, ἅπερ καὶ ἐνόπλια καλεῖται. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ἐν τοῖς πολέμοις τὰ Τυρταίου ποιήματα ἀπομνημονεύοντες

1. 2 fort. ὀνοματοποιητικῶς, aut hoc certe intellegendum 3 ἦθος Mein: πάθος AE 4 ἡ σατυρικὴ E 12 fort. ἐν τῷ πολέμῳ vel τῷ πολεμοῦντι 13. 14 μηδὲ δεῖσθαι A: corr. E 16 fort. γὰρ ὁρᾶται et 18 γάρ εἰσιν, at cf. v. 23 22. 23 Λακεδαιμονίου A: corr. E, Λακεδαιμόνιον Schw 24 οἱ υἱοὶ E: υἱοὶ A

ἔρρυθμον κίνησιν ποιοῦνται. Φιλόχορος δέ φησιν (FHG I 393) κρατήσαντας Λακεδαιμονίους Μεσσηνίων διὰ τὴν Τυρταίου στρατηγίαν ἐν ταῖς στρατείαις ἔθος ποιήσασθαι, ἂν δειπνοποιήσωνται καὶ παιωνίσωσιν, ᾄδειν καθ' ἕνα ⟨τὰ⟩ Τυρταίου· κρίνειν δὲ τὸν πολέμαρχον καὶ
631 ἆθλον διδόναι τῷ νικῶντι κρέας. ἡ δὲ πυρρίχη παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν οὐκ ἔτι παραμένει· ἐκλιπούσης δὲ αὐτῆς συμβέβηκε καὶ τοὺς πολέμους καταλυθῆναι. παρὰ μόνοις δὲ Λακεδαιμονίοις διαμένει προγύμνασμα οὖσα τοῦ πολέμου· ἐκμανθάνουσί τε πάντες ἐν τῇ Σπάρτῃ ἀπὸ πέντε ἐτῶν πυρριχίζειν. ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς πυρρίχη Διονυσιακή τις εἶναι δοκεῖ, ἐπιεικεστέρα οὖσα τῆς ἀρχαίας. ἔχουσι γὰρ οἱ ὀρχούμενοι θύρσους ἀντὶ δοράτων, προίενται δὲ ἐπ' ἀλλήλους καὶ νάρθηκας καὶ
b λαμπάδας φέρουσιν ὀρχοῦνταί τε τὰ περὶ τὸν Διόνυσον καὶ [τὰ περὶ] τοὺς Ἰνδοὺς ἔτι τε τὰ περὶ τὸν Πενθέα. τακτέον δὲ ἐπὶ τῆς πυρρίχης τὰ κάλλιστα μέλη καὶ τοὺς ὀρθίους ῥυθμούς. 30. ἔοικεν δὲ ἡ γυμνοπαιδικὴ τῇ καλουμένῃ ἀναπάλῃ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. γυμνοὶ γὰρ ὀρχοῦνται οἱ παῖδες πάντες, ἐρρύθμους φοράς τινας ἀποτελοῦντες καὶ σχήματά τινα τῶν χειρῶν κατὰ τὸ ἀνάπαλον, ὥστ' ἐμφαίνειν θεωρήματά τινα τῆς παλαίστρας καὶ τοῦ παγκρατίου, κινοῦντες ἐρρύθμως τοὺς πόδας. τρόποι δ' αὐτῆς οἵ τε

1 ἔνρυθμον A: εὔρυθμον E 4 ἐπὰν Coraes, δειπνοποιουμένοις καὶ παιωνίζουσιν E 5 τὰ add. K 7. 8 καὶ ἐκλιπούσης δὲ αὐτῆς συμβέβηκε τοὺς A: corr. K, videntur Aristoclis aetati haec convenire 10 puto μανθάνουσι 16 τὰ περὶ del. K (καὶ Ἰνδοὺς καὶ Πενθέα E) 18 ὀρθρίους A: corr. Mus 20 ἐνρύθμους A: εὐρύθμους E 21 ἀποτέμνοντες AE: corr. E sup. vers 22 τὸ ἁπαλόν AE: corr. K; usus hac glossa est scriptor ut nomen explicaret 23 τινα om. E πάλης καὶ παγκρατίου E 24 εὐρύθμως AE: corr. Di, cf. ad v. 20

ὠσχοφορικοὶ καὶ οἱ βακχικοί, ὥστε καὶ [τὴν ὄρχησιν] ταύτην εἰς τὸν Διόνυσον ἀναφέρεσθαι. Ἀριστόξενος c δέ φησιν (FHG II 284) ὡς οἱ παλαιοὶ γυμναζόμενοι πρῶτον ἐν τῇ γυμνοπαιδικῇ εἰς τὴν πυρρίχην ἐχώρουν πρὸ τοῦ εἰσιέναι εἰς τὸ θέατρον. καλεῖται δ' ἡ πυρρίχη καὶ χειρονομία. ἡ δ' ὑπορχηματική ἐστιν ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται. φησὶ γοῦν ὁ Βακχυλίδης (fr. 23 B^4)·

οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς.

καὶ Πίνδαρος δέ φησιν (fr. 112 B^4)·

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες, καὶ ἐστὶν ὑπορχηματικὴ ὄρχησις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν .... βέλτιστοι δέ εἰσι τῶν τρόπων οἵτινες καὶ d ὀρχοῦνται. εἰσὶ δὲ οἵδε· προσοδιακοί, ἀποστολικοὶ (οὗτοι δὲ καὶ παρθένιοι καλοῦνται) καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι. τῶν γὰρ ὕμνων οἳ μὲν ὠρχοῦντο, οἳ δὲ οὐκ ὠρχοῦντο .... ἢ τοὺς εἰς Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον, καὶ τὸν παιᾶνα δὲ ὁτὲ μὲν ὁτὲ δὲ οὔ. εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι σπουδαῖαι καὶ φαῦλαι ὀρχήσεις. ὁ μὲν κόρδαξ παρ' Ἕλλησι φορτικός, ἡ δὲ ἐμμέλεια σπουδαία, καθάπερ καὶ ἡ παρὰ Ἀρκάσι κίδαρις, παρὰ Σικυωνίοις τε ὁ ἀλητήρ. οὕτως δὲ καὶ ἐν Ἰθάκῃ καλεῖται ἀλητήρ, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστόξενος ἐν πρώτῳ Συγκρίσεων (FHG II 284). καὶ περὶ μὲν ὀρχή- e σεως τοσαῦτά μοι ἐπὶ τοῦ παρόντος λέλεκται.

1 ὠσκοφορικοὶ A ὠσχοφόροι E glossam del. K 12 ὑπορχ. ὄρχησις fort. delenda, certe non ita scripsit Aristocles; tum hiat oratio epitomatoris culpa 14 προσῳδιακοί AE: corr. Di ἀποστολικοί omnino ab hoc loco alieni (cf. Proclus apud Phot. bibl. 320a 8, 322a 34), apti erant δαφνηφορικοί, sed gravius haec turbata 16 τὸν γὰρ ὕμνον A: corr. Villebrun 17 hiatum not. K 22 'Δημήτηρ Κιδαρία a Pheneatis culta' Mein (Paus. 8, 15, 2) fort. δὲ ὁ ἀλητήρ

31. τὸ δὲ παλαιὸν ἐτηρεῖτο περὶ τὴν μουσικὴν τὸ
καλὸν καὶ πάντ' εἶχε κατὰ τὴν τέχνην τὸν οἰκεῖον
αὐτοῖς κόσμον. διόπερ ἦσαν ἴδιοι καθ' ἑκάστην ἁρμο-
νίαν αὐλοὶ καὶ ἑκάστοις αὐλητῶν ὑπῆρχον αὐλοὶ ἑκάστῃ
ἁρμονίᾳ πρόσφοροι ἐν τοῖς ἀγῶσι. Πρόνομος δ' ὁ Θη-
βαῖος πρῶτος ηὔλησεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ⟨πάσας⟩ τὰς
ἁρμονίας· νῦν δὲ εἰκῇ καὶ ἀλόγως ἅπτονται τῆς μου-
f σικῆς. καὶ πάλαι μὲν τὸ παρὰ τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμεῖν
σημεῖον ἦν κακοτεχνίας· ὅθεν καὶ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιά-
σιος κροταλιζομένου ποτέ τινος τῶν αὐλητῶν διατρί-
βων αὐτὸς ἔτι ἐν τῷ ὑποσκηνίῳ 'τί τοῦτ'; εἶπεν, δῆλον
ὅτι μέγα κακὸν γέγονεν,' ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἐν τοῖς
πολλοῖς εὐδοκιμήσαντος. οἶδα δέ τινας τοῦθ' ἱστορή-
σαντας ὡς Ἀντιγενείδου εἰπόντος. καίτοι οἱ καθ' ἡμᾶς
γε τέλος ποιοῦνται τῆς τέχνης τὴν παρὰ τοῖς θεάτροις
632 εὐημερίαν. διόπερ Ἀριστόξενος ἐν τοῖς Συμμίκτοις
Συμποτικοῖς (FHG II 291) 'ὅμοιον, φησί, ποιοῦμεν Πο-
σειδωνιάταις τοῖς ἐν τῷ Τυρσηνικῷ κόλπῳ κατοικοῦσιν.
οἷς συνέβη τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς Ἕλλησιν οὖσιν ἐκβεβαρβα-
ρῶσθαι Τυρρηνοῖς [ἢ Ῥωμαίοις] γεγονόσι, καὶ τήν τε
φωνὴν μεταβεβληκέναι τά τε λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων,
ἄγειν δὲ μίαν τινὰ αὐτοὺς τῶν ἑορτῶν τῶν Ἑλληνικῶν
ἔτι καὶ νῦν, ἐν ᾗ συνιόντες ἀναμιμνήσκονται τῶν ἀρχαίων
b ἐκείνων ὀνομάτων τε καὶ νομίμων καὶ ἀπολοφυράμενοι
πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποδακρύσαντες ἀπέρχονται. οὕτω

6 τῶν αὐτῶν K: τῶν αὐλῶν AE (τῶν αὐτῶν αὐλῶν Cas), cf. Paus. 9, 12, 5 πάσας add. Mein, nisi sufficit πάσας ἁρμονίας 11 παρασκηνίῳ Mein 14 ἀντιγενίδου A 14. 15 καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς δὲ A καίτοι οἱ πλείους E: corr. K 17. 18 ποσιδωνιάταις A: corr. E 18 τυρρηνικῷ E 20 inclusa del. Wilam 21 καὶ τὰ λοιπὰ E 22 ἄγειν τε A (ἄγουσι E): corr. K 24 νόμων E

δὴ οὖν, φησί, καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ καὶ τὰ θέατρα ἐκβεβαρβάρωται καὶ εἰς μεγάλην διαφθορὰν προελήλυθεν ἡ πάνδημος αὕτη μουσική, καθ' αὑτοὺς γενόμενοι ὀλίγοι ἀναμιμνησκόμεθα οἵα ἦν ἡ μουσική.' ταῦτα μὲν ὁ Ἀριστόξενος. 32. κἀμοὶ δὲ διὰ τοῦτο φαίνεται φιλοσοφητέον εἶναι περὶ μουσικῆς. καὶ γὰρ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος τηλικαύτην δόξαν ἔχων ἐπὶ φιλοσοφίᾳ καταφανής ἐστιν ἐκ πολλῶν οὐ παρέργως ἁψάμενος μουσικῆς· ὅς γε καὶ τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν διὰ μουσικῆς c
ἀποφαίνει συγκειμένην. τὸ δ' ὅλον ἔοικεν ἡ παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων σοφία τῇ μουσικῇ μάλιστ' εἶναι δεδομένη. καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον· καὶ πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησεν (fr. 314 N)·

εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν.

ὅτι δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν οἰκειότατα διέκειντο οἱ ἀρχαῖοι δῆλον καὶ ἐξ Ὁμήρου· ὃς διὰ τὸ μεμελοποι- d
ηκέναι πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν ποίησιν ἀφροντιστὶ [τοὺς] πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους καὶ λαγαρούς, ἔτι δὲ μειούρους. Ξενοφάνης δὲ καὶ Σόλων καὶ Θέογνις καὶ Φωκυλίδης, ἔτι δὲ Περίανδρος ὁ Κορίνθιος ἐλεγειοποιὸς καὶ τῶν λοιπῶν οἱ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελῳδίαν ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῇ τάξει τῶν μέτρων . . . καὶ σκοποῦσιν ὅπως

1 φασί A: corr. Mus 2 διαφορὰν A: corr. Cas 4 ἀναμιμνησκώμεθα A: corr. Mus 11. 12 ἐνδεδεμένη Schw (duce Cas) 13 σοφώτατοι ὅτι μουσικώτατοι E (mutata structura), fort. μουσικώτατον ⟨ὄντα⟩ 17 καλὰ corruptum, fuit adiectivum velut σοβάδα vel Ἰάδα (hoc Wilam) 18 οἰκειότητα A: corr. Mus 20 τοὺς del. Mein 26 periit vocabulum velut τελείους

αὐτῶν μηθεὶς ⟨μήτε⟩ ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς e μήτε μείουρος. ἀκέφαλοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες·

ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο (Ψ 2).
ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἶφι κταμένοιο (μ 423. Γ 375).

λαγαροὶ δὲ οἱ ἐν μέσῳ, οἷον·

αἶψα δ' ἄρ' Αἰνείαν φίλον υἱὸν Ἀγχίσαο.
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε (Β 731).

μείουροι δ' εἰσὶν οἱ ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς, οἷον·

f Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν (Μ 208).
καλὴ Κασσιέπεια θεοῖς δέμας ἐοικυῖα (Θ 305?).
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια (ι 212).

33. διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικήν, πλείστῃ αὐτῇ χρώμενοι, καὶ συχνοὶ παρ' αὐτοῖς ἐγένοντο μελῶν ποιηταί. τηροῦσιν δὲ καὶ νῦν τὰς ἀρχαίας ᾠδὰς ἐπιμελῶς πολυμαθεῖς τε εἰς 633ταύτας εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς. ὅθεν καὶ Πρατίνας φησί (fr. 2 B⁴)·

Λάκων ὁ τέττιξ εὔτυκος εἰς χορόν.

[διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν προσαγορεύοντες οὕτως τὰς ᾠδάς (fr. ad. 80 B) 'γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων' καὶ (fr. ad. 81) 'μέλεα μελιπτέρωτα Μουσᾶν.'] ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ βίου σωφροσύνης καὶ αὐστηρίας μετέβαινον ἀσμένως ἐπὶ τὴν μουσικήν, ἐχούσης τὸ κηλητικὸν τῆς ἐπιστήμης. εἰκότως οὖν ἐγίνετο χαίρειν τοὺς ἀκροωμένους.

1 μήτε add. Mein 4 ἵκοντος A 7 versus aliunde non notus; υἱὸν φίλον A: corr. Mein (cf. v. l. ad ε 28), poetam scripsisse φίλον υἱέα vidit Nauck 15 δὲ Di: γε A 19 Λακωνοτέττιξ Dobr 20—22 hinc aliena esse vidit Wilam 21 ὕμνων Cas: ὑμῶν A 22 μοῦσαν A: corr. Cas 24 fort. ἐχούσης τι κηλητικὸν 25 fort. ἐγένετο

ἐκάλουν δὲ καὶ χορηγούς, ὥς φησιν ὁ Βυζάντιος Δημήτριος ἐν τετάρτῳ περὶ Ποιημάτων, οὐχ ὥσπερ b νῦν τοὺς μισθουμένους τοὺς χορούς, ἀλλὰ τοὺς καθηγουμένους τοῦ χοροῦ, καθάπερ αὐτὸ τοὔνομα σημαίνει.

καὶ τὸ χρηστομουσεῖν καὶ μὴ παραβαίνειν τοὺς ἀρχαίους τῆς μουσικῆς νόμους.

συνέβαινε δὲ τὸ μὲν παλαιὸν φιλομουσεῖν τοὺς Ἕλληνας· μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης ἀταξίας καταγηρασάντων σχεδὸν ἁπάντων τῶν ἀρχαίων νομίμων ἥ τε προαίρεσις αὕτη κατελύθη καὶ τρόποι μουσικῆς φαῦλοι κατεδείχθησαν, οἷς ἕκαστος τῶν χρωμένων ἀντὶ μὲν c πρᾳότητος περιεποιεῖτο μαλακίαν, ἀντὶ δὲ σωφροσύνης ἀκολασίαν καὶ ἄνεσιν. ἔσται δ' ἴσως τοῦτο ⟨ἔτι⟩ μᾶλλον καὶ ἐπὶ πλέον προαχθήσεται, ἐὰν μή τις ἀγάγῃ πάλιν εἰς τοὐμφανὲς τὴν πάτριον μουσικήν. τὸ παλαιὸν γὰρ καὶ τῶν ἡρώων τὰς πράξεις καὶ τῶν θεῶν τοὺς ὕμνους δι' ᾠδῆς ἐποιοῦντο. Ὅμηρος γοῦν φησιν ἐπ' Ἀχιλλέως (I 189)· 'ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν' [ἡρώων]. καὶ τὸν Φήμιον δέ φησιν ὅτι (α 337)

πολλὰ βροτῶν θελκτήρια οἶδεν,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί.

τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐσῴζετο, d ὥς φησι Δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς (FHG II 90). τὴν γοῦν Κύρου τοῦ πρώτου ἀνδρείαν καὶ τὸν μέλλοντα πόλεμον ἔσεσθαι πρὸς Ἀστυάγην προείδοντο οἱ ᾠδοί.

2 ποιήματος A, cf. X 452d 5 videntur ex hac temporis acti laudatione singulae sententiae abruptae superesse 8. 9 καὶ γηρασάντων A: corr. Cas 13 ἔτι add. K, sive praestat καὶ (ἔτι pro ἔσται Coraes) 15 εἰς τὸ συμφανὲς AE: corr. K 16. 17 τοὺς μύθους K 17 ἐποίουν Wilam 18 ἡρώων add. Athen 23 Dinonis verba male habita

'ὅτε γάρ, φησίν, ᾐτήσατο τὴν εἰς Πέρσας ἀποδημίαν ὁ Κῦρος (ἐγεγόνει δ' αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τῶν ῥαβδοφόρων, εἶθ' ὕστερον ἐπὶ τῶν ὁπλοφόρων) καὶ ἀπῆλθεν .... εὐωχουμένου οὖν τοῦ Ἀστυάγους μετὰ τῶν φίλων τότε Ἀγγάρης ὄνομα (οὗτος δ' ἦν τῶν ᾠδῶν ὁ ἐνδοξότατος) ᾖδεν εἰσκληθεὶς τά τε ἄλλα τῶν εἰθισμέ-
e νων καὶ τὸ ἔσχατον εἶπεν ὡς ἀφεῖται εἰς τὸ ἕλος θηρίον μέγα, θρασύτερον ὑὸς ἀγρίου· ὃ ἂν κυριεύσῃ τῶν καθ' αὑτὸ τόπων, πολλοῖς μετ' ὀλίγον ῥᾳδίως μαχεῖται. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀστυάγους 'ποῖον θηρίον;' ἔφη Κῦρον τὸν Πέρσην. νομίσας οὖν ὀρθῶς αὐτὸν ὑπωπτευκέναι καὶ μεταπεμπόμενος .... οὐδὲν ὤνησεν.'

34. ἐγὼ δὲ ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν περὶ μουσικῆς αὐλῶν ἀκούων βόμβου καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν, τὰ ἐκ Φιλαύλου Φιλεταίρου ἐπειπών (II 235 K)·

ὦ Ζεῦ, καλόν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον.
f τούτοις ἐν Ἅιδου γὰρ μόνοις ἐξουσία
ἀφροδισιάζειν ἐστίν. οἱ δὲ τοὺς τρόπους
ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρίᾳ
εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον.'

μετὰ δὲ ταῦτα ζητήσεως γενομένης περὶ σαμβύκης ἔφη ὁ Μασσούριος ὀξύφθογγον εἶναι μουσικὸν ὄργανον τὴν σαμβύκην διειλέχθαι τε περὶ αὐτοῦ Εὐφορίωνα τὸν ἐποποιὸν ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων (fr. 33 M), χρῆσθαι φήσας αὐτῷ Πάρθους καὶ Τρωγλοδύτας τετρα-

1 ἡγήσατο A: corr. K, scil. παρὰ Ἀστυάγου, ad quem referendum v. 2 pronomen αὐτοῦ 4 hiatum not. K 5 possis Ἀγγάρης ⟨τις⟩, sed aliter haec ordinarat Dino 7 εἰς τοὺς Ἕλληνας E 9 καθ' αὐτὸν AE: corr. Mein 12 hiatum not. K, arcessebat autem Cyrum (ὅμως οὐδὲν ὤνησεν omissis verbis καὶ μεταπ. E) 24 περὶ ἴσμων A: corr. Mus, cf. IV 182e

χόρδῳ ὄντι· ἱστορεῖν δὲ τοῦτο Πυθαγόραν ἐν τῷ 634
περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. καλεῖται δέ τι καὶ τῶν πολιορκητικῶν ὀργάνων σαμβύκη, οὗ τό τε σχῆμα καὶ τὴν κατασκευὴν ἀποδείκνυσι Βίτων ἐν τῷ πρὸς Ἄτταλον περὶ Ὀργάνων. καὶ Ἀνδρέας ὁ Πανορμίτης ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ τῶν Σικελικῶν τῶν κατὰ πόλιν (FHG IV 302), ὡς ἀπὸ δύο νεῶν προσάγοιτο τοῖς τῶν ἐναντίων τείχεσι· καλεῖσθαί τε σαμβύκην, ἐπειδὴ ὅταν ἐξαρθῇ γίνεται σχῆμα νεὼς καὶ κλίμακος ἑνοποιουμένων, ὅμοιον δέ τί ἐστιν καὶ τὸ τῆς σαμβύκης. Μόσχος δ' ἐν πρώτῳ Μηχανικῶν Ῥωμαικὸν εἶναι b
λέγει τὸ μηχάνημα καὶ Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον εὑρεῖν αὐτοῦ τὸ εἶδος. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν Ἱστοριῶν (c. 8, 6) ʻΜάρκελλος, φησί, δυσχρηστούμενος ἐν τῇ Συρακουσῶν πολιορκίᾳ ὑπὸ τῶν Ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων ἔλεγεν ταῖς μὲν ναυσὶν αὐτοῦ κυαθίζειν ἐκ θαλάσσης Ἀρχιμήδην, τὰς δὲ σαμβύκας ῥαπιζομένας ὥσπερ ἐκ πότου μετ' αἰσχύνης ἐκπεπτωκέναι.''

35. εἰπόντος δὲ ἐπὶ τούτοις Αἰμιλιανοῦ· ʻἀλλὰ μήν, ὦ ἑταῖρε Μασούριε, πολλάκις καὶ αὐτὸς ἐν ἐννοίᾳ c
γίνομαι, μουσικῆς ὢν ἐραστής, περὶ τῆς μαγάδιδος καλουμένης, πότερον αὐλῶν εἶδος ἢ κιθάρας ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἥδιστος Ἀνακρέων λέγει που (fr. 18 B⁴)·

ψάλλω δ' εἴκοσι . . .
χορδαῖσι μάγαδιν ἔχων· ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς.

6 libri numerus suspectus 7 νεῶν Lipsius: ὄνων A, cf. Polyb. 8, 6 et App. Mithr. 26 8 fort. δὲ 10 ἑνοποιούμενον A: corr. E, ἑνοποιηθὲν tamen Polyb. l. s 18 fort. ἀκρατιζομένας ὥσπερ ἐκσπόνδους Polyb 25. 26 εἰκοσίχορδον | χείρεσσι Wilam 26 μαγάδην Di

Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Ὀμφάλῃ ὡς περὶ αὐλῶν λέγει διὰ τούτων (fr. 23 N)·

Λυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς.

ὅπερ ἐξηγούμενος ἰαμβεῖον Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικός, ὃν μάντιν ἐκάλει Παναίτιος ὁ Ῥόδιος φιλόσοφος
d διὰ τὸ ῥᾳδίως καταμαντεύεσθαι τῆς τῶν ποιημάτων διανοίας, γένος αὐλοῦ φησιν εἶναι τὸν μάγαδιν, οὔτ' Ἀριστοξένου τοῦτ' εἰπόντος ἐν τοῖς περὶ Αὐλητῶν ἢ ἐν τοῖς περὶ Αὐλῶν καὶ Ὀργάνων, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Ἀρχεστράτου· πεποίηται γὰρ καὶ τούτῳ δύο βυβλία περὶ Αὐλητῶν. οὐκ εἶπεν δὲ τοῦτο οὐδὲ Πύρρανδρος ἐν τῷ περὶ Αὐλητῶν, οὐδὲ Φίλλις ὁ Δήλιος· ξυνέγραψε γὰρ καὶ οὗτος περὶ Αὐλητῶν καὶ Εὐφράνωρ. Τρύφων δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ὀνομασιῶν λέγει οὕτως (fr. 110 V).
e 'ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλός.' καὶ πάλιν· '⟨ὁ⟩ μάγαδις ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁπλομάχῳ φησίν (II 149 K)·

μαγάδι λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα.'

τὴν ἀπορίαν οὖν μοι ταύτην οὐδεὶς ἄλλος δυνήσεται ἀπολύσασθαι, καλὲ Μασούριε, ἢ σύ.'

36. καὶ ὃς ἔφη· 'Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς εἰς Ἴωνα Ἀντεξηγήσεσιν (p. 302 Schm), ἑταῖρε Αἰμιλιανέ, μάγαδιν αὐλὸν ἀκούει τὸν κιθαριστήριον· οὗ μνημονεύειν Ἀριστόξενον ἐν πρώτῳ περὶ Αὐλῶν Τρήσεως
f (FHG II 286) λέγοντα πέντε γένη εἶναι αὐλῶν, παρθε-

9 αὐλῶν καὶ fort. delenda, sed patent aliae emendandi viae 13 Euphranor περὶ Αὐλῶν scripserat, cf. IV p. 182 c (c. 80) 15 αὐλός, ὁ καὶ παλαιομάγαδις Schoenemann, cf. IV p. 182 d (c. 80), qui locus nunc mihi videtur ex hoc corrigendus ὁ add. K 17 ἀλεξανδρίδης A, cf. IV 182 d 18 μάγαδιν A: corr. Mein μέγαν A: corr. Schw 22 πρὸς Ἴωνα A: corr. Wilam (similiter Bapp) 24 fort. περὶ Αὐλῶν Συγκρίσεως

νίους, παιδικούς, κιθαριστηρίους, τελείους, ὑπερτελείους. ἢ ἐλλείπειεν οὖν δεῖ παρὰ τῷ Ἴωνι τόν τε σύνδεσμον, ἵν' ᾖ μάγαδις αὐλός ⟨θ'⟩ ὁ προσαυλούμενος τῇ μαγάδιδι. ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων *φησί* (fr. 18), *Λυδῶν τε εὕρημα. διὸ καὶ τὰς Λυδὰς ψαλτρίας φησὶν εἶναι ὁ Ἴων ἐν τῇ Ὀμφάλῃ διὰ τούτων* (fr. 22 N)·

ἀλλ' εἶα, Λυδαὶ ψάλτριαι παλαιθέτων
ὕμνων ἀοιδοί, τὸν ξένον κοιμήσατε.

Θεόφιλος *δ' ὁ κωμικὸς ἐν Νεοπτολέμῳ καὶ τὸ τῇ* 635
μαγάδιδι ψάλλειν μαγαδίζειν λέγει ἐν τούτοις (II 475 K)·

πονηρὸν υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα
ἐστὶν μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταὐτὸν ᾄσεται μέλος.

Εὐφορίων *δὲ ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων* (fr. 32 M) *παλαιὸν μέν φησι τὸ ὄργανον εἶναι τὴν μάγαδιν, μετασκευασθῆναι δ' ὀψέ ποτε καὶ σαμβύκην μετονομασθῆναι. πλεῖστον δ' εἶναι τοῦτο τὸ ὄργανον ἐν Μιτυλήνῃ, ὡς καὶ μίαν τῶν Μουσῶν ἔχουσαν αὐτὸ ὑπὸ Λεσβοθέμι-* b
δος ποιηθῆναι ἀρχαίου ἀγαλματοποιοῦ. Μέναιχμος *δ' ἐν τοῖς περὶ Τεχνιτῶν* (fr. 5 M) *τὴν πηκτίδα, ἣν τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ μαγάδιδι, Σαπφώ φησιν εὑρεῖν.* Ἀριστόξενος *δὲ* (FHG II 286) *τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρείαν. διόπερ καὶ* Πίνδαρον *εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολίῳ* (fr. 125 B[4]), *τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν*

2 *οὖν λέγει* Mein, sed tradita ferri possunt 3 *θ' ὁ* K: *ὁ* A *μαγάδι* A: corr. K 5 *αὐδῶν* et *αὐδὰς* A: corr. Mus 9 *κοσμήσατε* A: corr. Mein 10 *κωμωδικος* A: corr. K, legebatur *κωμῳδιοποιὸς Νεοπτολέμου* A: corr. Mus 11 *μαγαδι διαψάλλειν* AE: corr. K 22 *μαγίδι* A *μαγάδι* E: corr. K 25 fort. *ὅπερ*

ἀντίφθογγον, διὰ τὸ διὰ δύο γενῶν ἅμα καὶ διὰ πασῶν
c ἔχειν τὴν συνῳδίαν ἀνδρῶν τε καὶ παίδων. καὶ Φρύνιχος δ' ἐν Φοινίσσαις εἴρηκε (fr. 11 N)·

ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες μέλη.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μυσοῖς (fr. 378 N)·

πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος, ἀντίσπαστά ⟨τε⟩
Λυδῆς ἐφύμνει πηκτίδος συγχορδία.

37. διαποροῦσι δ' ἔνιοι ὅπως τῆς μαγάδιδος οὔσης κατὰ Ἀνακρέοντα (ὀψὲ γάρ ποτε τὰ πολύχορδα ὀφθῆναι) μνημονεύων αὐτῆς ὁ Ἀνακρέων λέγει (fr. 18)·

ψάλλω δ' εἴκοσι . . . .
χορδαῖσι μάγαδιν ἔχων, ὦ Λεύκασπι.

καὶ ὁ μὲν Ποσειδώνιός φησιν (FHG III 277) τριῶν
d μελῳδιῶν αὐτὸν μνημονεύειν, Φρυγίου τε ⟨καὶ Δωρίου⟩ καὶ Λυδίου· ταύταις γὰρ μόναις τὸν Ἀνακρέοντα κεχρῆσθαι· ὧν ζ' χορδαῖς ἑκάστης περαινομένης εἰκότως φάναι ψάλλειν αὐτὸν κ' χορδαῖς, τῷ ἀρτίῳ χρησάμενον ἀριθμῷ τὴν μίαν ἀφελόντα. ἀγνοεῖ δ' ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον (fr. 125 B⁴)·

τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρε
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
e ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

1 διὰ τὸ δύο (deleto altero διὰ) Mus, cf. similia Phillidis Delii ex Aristoxeno (IV 182 f) desumpta verba infra 636 c 2 καὶ γυναικῶν E 6 τε add. IV 183e 7 αὐδῆς A, cf. 183e συγχορδίαι A (item p. 183) 8 sententia haec: *qui potuerit magadin, quae iam Anacreontis aetate in usu fuit, multichordam vocare Anacreo, cum id genus instrumenta recentioris aetatis essent;* verba turbata 11 sq cf. p. 634c 13 ποσιδώνιος A 14 suppl. Mus, cf. Plut. mus. 8 23 λύδιον A: corr. Schneid 24 ἀντίφθογγος A, cf. litt. b

πηκτὶς δὲ καὶ μάγαδις ταὐτόν, καθά φησιν ὁ Ἀριστόξενος καὶ Μέναιχμος ὁ Σικυώνιος ἐν τοῖς περὶ Τεχνιτῶν (cf. litt. b). καὶ τὴν Σαπφὼ δέ φησιν οὗτος, ἥτις ἐστὶν Ἀνακρέοντος πρεσβυτέρα, πρώτην χρήσασθαι τῇ πηκτίδι. ὅτι δὲ καὶ Τέρπανδρος ἀρχαιότερος Ἀνακρέοντος δῆλον ἐκ τούτων· τὰ Κάρνεια πρῶτος πάντων Τέρπανδρος νικᾷ, ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἔν τε τοῖς ἐμμέτροις Καρνεονίκαις κἀν τοῖς καταλογάδην (FHG I 61). ἐγένετο δὲ ἡ θέσις τῶν Καρνείων κατὰ τὴν ἕκτην καὶ εἰκοστὴν ὀλυμπιάδα, ὡς Σωσίβιός φησιν ἐν τῷ περὶ f Χρόνων (ib. II 625). Ἱερώνυμος δ' ἐν τῷ περὶ Κιθαρῳδῶν, ὅπερ ἐστὶ πέμπτον περὶ Ποιητῶν (fr. 5 Hi), κατὰ Λυκοῦργον τὸν νομοθέτην τὸν Τέρπανδρόν φησι γενέσθαι, ὃς ὑπὸ πάντων συμφώνως ἱστορεῖται μετὰ Ἰφίτου τοῦ Ἠλείου τὴν πρώτην ἀριθμηθεῖσαν τῶν Ὀλυμπίων θέσιν διαθεῖναι. Εὐφορίων τε ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων (fr. 32 M) τὰ πολύχορδά φησι τῶν ὀργάνων ὀνόμασι μόνον παρηλλάχθαι, παμπάλαιον δ' αὐτῶν εἶναι τὴν χρῆσιν. 38. Διογένης δ' ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα 636 μαγάδιδος, λέγων οὕτως ἐν τῇ Σεμέλῃ (p. 776 N)·

καίτοι κλύω μὲν Ἀσιάδος μιτρηφόρους
Κυβέλας γυναῖκας, παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν,
τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων
βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων . . .
σοφὴν θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα.
κλύω δὲ Λυδὰς Βακτρίας τε παρθένους

12 fort. πέμπτον ⟨τῶν⟩ 15 fort. τῶν Ὀλυμπιάδων διαθεῖναι, post haec intercidit fortasse de Anacreontis aetate explicatio 20 οἴεται λέγων E 23 τυμπάνοισι A: corr. Cas 24 ἀντὶ χερσὶ A: corr. Cas, κυμβάλων ἀντηχέσι Methner (melius ἀντήρεσι) hiatum not. Wilam 26 Βασσάρας τε K, cf. V 198e

ποταμῷ παροίκους Ἅλυι Τμωλίαν θεὸν
δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν
b ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις
ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν, ἔνθα Περσικῷ
νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς.

καὶ Φίλλις δ' ὁ Δήλιος ἐν δευτέρῳ περὶ Μουσικῆς διαφέρειν φησὶ πηκτίδα μαγάδιδος, λέγων οὕτως· 'φοίνικες, πηκτίδες, μαγάδιδες, σαμβῦκαι, ἰαμβῦκαι, τρίγωνα, κλεψίαμβοι, σκινδαψοί, ἐννεάχορδα. ἐν οἷς γάρ, φησί, τοὺς ἰάμβους ᾖδον ἰαμβύκας ἐκάλουν· ἐν οἷς δὲ c παρελογίζοντο τὰ ἐν τοῖς μέτροις κλεψιάμβους. μαγάδιδας δὲ ⟨ἐν οἷς⟩ τὰ διὰ πασῶν καὶ πρὸς ἴσα τὰ μέρη τῶν ᾀδόντων ἡρμοσμένα. καὶ ἄλλα δ' ἦν παρὰ ταῦτα· καὶ γὰρ βάρβιτος ἢ βάρμος καὶ ἄλλα πλείονα τὰ μὲν ἔγχορδα, τὰ δὲ ἔνηχα κατεσκεύαζον.'

39. ἦν γὰρ δή τινα καὶ χωρὶς τῶν ἐμφυσωμένων καὶ χορδαῖς διειλημμένων ἕτερα ψόφου μόνον παρασκευαστικά, καθάπερ τὰ κρέμβαλα. περὶ ὧν φησι Δικαίαρχος ἐν τοῖς περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος Βίου (FHG II 239), ἐπιχωριάσαι φάσκων ποτὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὸ προσορχεῖσθαί τε καὶ προσᾴδειν ταῖς γυναιξὶν d ὄργανά τινα ποιά, ὧν ὅτε τις ἅπτοιτο τοῖς δακτύλοις ποιεῖν λιγυρὸν ψόφον· δηλοῦσθαι δὲ ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ᾄσματι (c. pop. 3 B⁴), οὗ ἐστιν ἀρχή· '"Ἄρτεμι, σοί

1 παροικοῦσα λυι A: corr. Canter 3 πηκτίδων ⟨τ'⟩ Graf 4 fort. ὁλκαῖς (hoc etiam Graf) vel ὁλκῇ, quamquam requiro potius adiectivum ad μάγαδιν referendum κρεκούσαις A κεκρούσῃ E: corr. Cas 7 Phillis ex Aristoxeno, cf. IV 182 f 8 ἴαμβοι καὶ A ἴαμβοι E: corr. Cas 11 παρακατελογίζοντο Herm 12 ἐν οἷς add. K, quamquam alia fuisse possunt, cf. p. 635 b 14 βάρωμος IV 182 f 15 ἔνχορδα A: corr. E 24 carmen fortasse Alcmanis (cuius cf. fr. 45), emendari nequit

μέ τι φρὴν ἐφίμερον ὕμνον νευαιτε ὅθεν αδε τις ἀλλὰ χρυσοφανια κρέμβαλα χαλκοπάραα χερσίν.' Ἕρμιππος δ' ἐν Θεοῖς τὸ τούτοις κρούειν κρεμβαλίζειν εἴρηκεν ἐν τούτοις (I 232 K)·

λεπάδας δὲ πετρῶν ἀποκόπτοντες
κρεμβαλίζουσι.

Δίδυμος δέ φησιν (p. 250 Schm) εἰωθέναι τινὰς ἀντὶ
τῆς λύρας κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκρούοντας ἔρρυθ- e
μον ἦχόν τινα ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις, καθάπερ
καὶ Ἀριστοφάνην ἐν Βατράχοις φάναι (1305). 40. Ἀρ-
τέμων δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Διονυσιακοῦ Συστήματος
(FHG IV 342) Τιμόθεόν φησι τὸν Μιλήσιον παρὰ τοῖς
πολλοῖς δόξαι πολυχορδοτέρῳ συστήματι χρήσασθαι
τῇ μαγάδι· διὸ καὶ παρὰ τοῖς Λάκωσιν εὐθυνόμενον
ὡς παραφθείροι τὴν ἀρχαίαν μουσικήν, καὶ μέλλοντός
τινος ἐκτέμνειν αὐτοῦ τὰς περιττὰς τῶν χορδῶν, δεῖξαι
παρ' αὐτοῖς ὑπάρχοντα Ἀπολλωνίσκον πρὸς τὴν αὐτοῦ f
σύνταξιν ἰσόχορδον λύραν ἔχοντα καὶ ἀφεθῆναι. Δοῦ-
ρις δ' ἐν τῷ περὶ Τραγῳδίας (FHG II 486) ὠνομάσθαι
φησὶ τὴν μάγαδιν ἀπὸ Μάγδιος Θρᾳκὸς γένος. Ἀπολ-
λόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους Ἐπιστολὴν
Ἀντιγραφῇ 'ὃ νῦν, φησίν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον,
τοῦτ' εἶναι μάγαδιν, ὁ δὲ κλεψίαμβος κληθείς, ἔτι δ'
ὁ τρίγωνος καὶ ὁ ἔλυμος καὶ τὸ ἐννεάχορδον ἀμαυρό-
τερα τῇ χρείᾳ καθέστηκεν. καὶ Ἀλκμὰν δέ (fr. 91 B[4]) 637

5 λεπαιδας A: corr. Mus 6 κραμβαλίζουσι A: corr. Mus, κρεμβαλιάζουσι Di, cf. Hes. s. v 8. 9 ἔνρυθμον A εὔρυθμον E 11 συστήματος Coraes: ἐπιστήματος A; intellegenda tamen ἡ τῶν περὶ Διόνυσον τεχνιτῶν σύνοδος 12 πρῶτον K (pro παρὰ), παραλόγως Wilam 14 τῆς μαγάδιδος K 23 ἔτι δ' E: ἔστι δ' A

φησιν· 'μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι.' Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θαμύρᾳ (fr. 217 N)·

πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόαν' ἡδυμελῆ.

Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναίῳ διθυράμβῳ πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν εἶναι διὰ τούτων (fr. 4 B)·

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἱεὶς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν,
[ἐν] πενταρράβδῳ χορδᾶν ἀρθμῷ
χέρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος . . .

οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον ᾧ τῶν Θρᾳκῶν οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς δείπνοις χρῶνται, ὥς φησιν Νικομήδης ἐν
b τῷ περὶ Ὀρφέως (FHG IV 465). φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον Ἔφορος (ibid. I 276) καὶ Σκάμων (ibid. IV 490) ἐν τοῖς περὶ Εὑρημάτων ὑπὸ Φοινίκων εὑρεθὲν ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας· Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν πρώτῳ Δηλιάδος (ibid. 492) διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐν Δήλῳ φοίνικος τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξειργάσθαι. τῇ σαμβύκῃ πρώτην φησὶ χρήσασθαι Σίβυλλαν, ἧς Σκάμων ὁ προειρημένος (l. s)· ὀνομασθῆναι δ' αὐτὴν εὑρεθεῖσαν ὑπὸ Σάμβυκος τινός.

41. καὶ περὶ τοῦ τρίποδος δὲ καλουμένου (ὄργανον δὲ καὶ τοῦτο μουσικόν) ὁ προειρημένος Ἀρτέμων γράφει οὕτως (ib. 342)· 'ὅθεν πολλὰ τῶν ὀργάνων οὐδ' εἰ γέγονέ
c ποτε γινώσκεται· καθάπερ ὁ Πυθαγόρου τοῦ Ζακυνθίου τρίπους. ὀλιγοχρόνιον γὰρ τὴν ἀκμὴν σχὼν ἢ διὰ τὸ

1 Alcmanis Sophoclis Telestis testimonia ab Apollodoro adlata 5 ὑμαιναιωι A 9 ἐν del. Di πενταράβδωι A πενταρόδω E (πενταράβῳ C teste Schw) χορδὰν A: corr. E ἀριθμῶι AE: corr. Bgk 10 χεῖρα AE: corr. Wilam, qui versum enhoplium agnovit κάμψει δίαυλον ἀναστροφῶν A: corr. E 11 instrumenti nomen intercidit 14 σκάμμων A 15 εὑρεθέντα A: corr. K 18 ἐξεργάσασθαι A: corr. Schw 18.19 haec mutila et corrupta 25 ἢ K: καὶ A, om. E

δοκεῖν ἐργώδης εἶναι κατὰ τὴν χειροθεσίαν ἢ δι' ἣν δή ποτ' οὖν αἰτίαν συντόμως καταλυθεὶς διαλέληθε τοὺς πολλούς. ἦν δὲ παραπλήσιος μὲν Δελφικῷ τρίποδι καὶ τοὔνομ' ἐντεῦθεν ἔσχεν, τὴν δὲ χρῆσιν τριπλῆς κιθάρας παρείχετο. τῶν γὰρ ποδῶν ἑστώτων ἐπί τινος βάσεως εὐστρόφου, καθάπερ αἱ τῶν περιάκτων δίφρων κατασκευάζονται θέσεις, τὰς μέσας τρεῖς χώρας d τὰς ἀπὸ ποδὸς ἐπὶ πόδα διεστώσας ἐνέτεινε χορδαῖς, ὑπερθεὶς ἑκάστῃ πῆχυν καὶ κάτω προσαρμόσας χορδοτόνια, καὶ τὸν ἐπάνω κόσμον κοινὸν τοῦ λέβητος καὶ τῶν παρηρτημένων ἐνίων ἀποδούς· ἐξ ὧν καὶ τὴν φαντασίαν εἶχεν ἀστείαν καὶ τὸν ἦχον προσέβαλλεν ἁδρότερον. διένειμεν δὲ τὰς τρεῖς χώρας ταῖς τρισὶν ἁρμονίαις τῇ τε δωριστὶ καὶ φρυγιστὶ καὶ λυδιστί. καὶ καθεζόμενος αὐτὸς ἐπί τινος δίφρου περὶ ταυτὸν συμμέτρως ἔχοντα τῇ συστάσει, διείρας δὲ τὴν εὐώνυμον χεῖρα πρὸς τὴν ἐπιβολήν, [καὶ] τῇ ἑτέρᾳ χρησόμενος e τῷ πλήκτρῳ, καθ' ὁποίαν δὴ πρώτην ᾑρεῖτο τῶν ἁρμονιῶν μετέστρεφε τῷ ποδὶ τὴν βάσιν εὔτροχον [δ'] οὖσαν, καὶ πρὸς ἑτέραν πλευρὰν πάλιν ἐπιβάλλων ἐχρῆτο καὶ πάλιν ἑτέραν. οὕτω δ' ὀξέως ὑπὸ τὴν χεῖρα προσῆγεν αὐτῷ τὰ συστήματα ἡ τῆς βάσεως εὐκινησία τῷ ποδὶ ψαυομένη καὶ τὴν χειροθεσίαν ἐπὶ τοσοῦτον εἰθίσθη κατοξύνειν ὥστ', εἴ τις μὴ συνορῴη τὸ γινό-

11 τονίων Wilam, fort. ἠχείων, quae sine dubio a superiore ad inferiorem partem pertinebant 12 προσέβαλεν A προσβαλλὸν (sic) E: corr. ς 13. 14 δ' ἑκάστης χώρας ταῖς τρισὶν ἁρμονίαις τήν τε A ἑκάστῃ χώρᾳ τὰς τρεῖς ἁρμονίας τήν τε E: corr. Wilam 15 πρὸς αὐτὸν συμμ. ἔχοντος (hoc Schw) Wilam 16 διάρας Schw 17 καὶ del. K 18 δὴ K: ἂν A 19 δ' del. Mus 20 πλευρὰν videtur glossema 21 fort. πάλιν ⟨πρὸς⟩ ἑτέραν 24 ἠθίσθη A εἴθιστο E

μενον, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀκοῆς μόνον κρίνοι, νομίζειν γ'
f κιθαρῶν ἀκούειν διαφόρως ἡρμοσμένων. καὶ τοῦτο τὸ
ὄργανον θαυμασθὲν ἰσχυρῶς μετὰ τὸν ἐκείνου βίον
ἐξέλιπεν εὐθέως.'

42. τὴν δὲ ψιλὴν κιθάρισιν πρῶτόν φησιν Μέ-
ναιχμος (fr. 6) εἰσαγαγεῖν Ἀριστόνικον τὸν Ἀργεῖον, τῇ
ἡλικίᾳ γενόμενον κατὰ Ἀρχίλοχον, κατοικήσαντα ἐν
Κορκύρᾳ. Φιλόχορος δ' ἐν γ' Ἀτθίδος (FHG I 395)
'Λύσανδρος, φησίν, ὁ Σικυώνιος κιθαριστὴς πρῶτος
μετέστησε τὴν ψιλοκιθαριστικήν, μακροὺς τοὺς τόνους
ἐντείνας καὶ τὴν φωνὴν εὔογκον ποιήσας, καὶ τὴν
ἔναυλον κιθάρισιν, ᾗ πρῶτοι οἱ περὶ Ἐπίγονον ἐχρή-
638 σαντο. καὶ περιελὼν τὴν συντομίαν τὴν ὑπάρχουσαν
ἐν τοῖς ψιλοῖς κιθαρισταῖς χρώματά τε εὔχροα πρῶτος
ἐκιθάρισε καὶ ἰάμβους καὶ μάγαδιν, τὸν καλούμενον
συριγμόν, καὶ ὄργανον μετέλαβεν μόνος τῶν πρὸ αὐτοῦ,
καὶ τὸ πρᾶγμα αὐξήσας χορὸν περιεστήσατο πρῶτος.
Δίωνα δὲ τὸν Χῖον τὸ τοῦ Διονύσου σπονδεῖον πρῶ-
τον κιθαρίσαι Μέναιχμος (fr. 7). Τιμόμαχος δ' ἐν
τοῖς Κυπριακοῖς (FHG IV 521) Στήσανδρον λέγει τὸν
Σάμιον ἐπὶ πλεῖον αὐξῆσαι τὴν τέχνην καὶ πρῶτον ἐν
Δελφοῖς κιθαρῳδῆσαι τὰς καθ' Ὅμηρον μάχας, ἀρξά-
b μενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσείας. ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασιν παρ'
Ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι τὰς ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμήτορα
τὸν Ἐλευθερναῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἀμητορίδας
καλεῖσθαι. Ἀριστόξενος δέ φησιν (ib. II 285)· 'ὥσπερ

2 κιθαρῶν Mein: κιθαριστῶν AE 2. 3 τ' οργανον A, notavi hoc propter scriptoris hiatus fugiendi diligentiam 4 ἐξέλειπεν A: corr. E 11. 12 fort. τὴν ἔναυλον ἐκιθάρισεν 14 ἐν fort. delendum 15. 16 temptavi καὶ ἰαμβύκην καὶ μάγαδιν τὸν καλούμενον συριγμὸν κιθαρίζων μετέλαβεν μόνος κτλ' 21 Σαλαμίνιον Wilam 24 ᾠδὰς Ἀμήτορα Mus: ὡς δα | σαμίτωνα A 25 Ἀμητορίδας Mein, coll. Hes. s. v: ἀμίτορας A

τῶν ἑξαμέτρων τινὲς ἐπὶ τὸ γελοῖον παρῳδὰς εὗρον, οὕτως καὶ τῆς κιθαρῳδίας πρῶτος Οἰνώπας· ὃν ἐζήλωσαν Πολύευκτός τε ὁ Ἀχαιὸς καὶ Διοκλῆς ὁ Κυναιθεύς.' καὶ μοχθηρῶν δὲ ᾀσμάτων γεγόνασι ποιηταί, περὶ ὧν φησι Φαινίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Σοφιστὰς (FHG II 299) γράφων οὕτως· 'Τελένικος ὁ Βυζάντιος, c
ἔτι δὲ Ἀργᾶς ποιηταὶ μοχθηρῶν ὄντες νόμων πρὸς μὲν τὸν ἴδιον χαρακτῆρα τῆς ποιήσεως εὐπόρουν, τῶν δὲ Τερπάνδρου καὶ Φρύνιδος νόμων οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἠδύναντο ἐπιψαῦσαι.' τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Ἀποβάτῃ οὕτως (II 304 K)·

Χορόνικος ⟨ὁ⟩ ποιητὴς ὁδί.
Β. τίνων ποιητὴς ᾀσμάτων; Α. σεμνῶν πάνυ.
Β. τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; Α. ἡμέρας δρόμῳ
κρείττων.

καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἡρακλεῖ (ibid. 141)·

ὃ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται· d
ὡς δ' εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον
εἶτ' ἐσχεδίασε δριμέως ευπαπαι,
μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι
κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον,
ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὦ φίλε.

43. ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιήσας Πτωχοὺς Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης, λέγων οὕτως (I 5 K)·

ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης
ἐν ἐννέ' ἂν χορδαῖς κατεγλυκάνατο. e

2 *Οἰνώνας* Hiller itemque olim in scholis OIahn, cf. I p. 19f 5 *αἱρέσιος* A 12 Choronicus aperte is quem Telenicum vocat Phaenias ὁ add. ς 18 *εὔρυθμος* A: corr. Schw 19 extrema corrupta 23 *χιωνίδη* A: corr. Mus 26 *οὐδὲ* Mein: *οὐδ' ὁ* A 27 *ἐννέα χορδαῖσιν* A: corr. Pors

καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας δὲ πεποιηκώς φησιν (I 294)·

τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε
ἀρχαῖον ἀείδειν. ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστ' ἀκούειν,
ὃς νυκτερίν' εὗρε μοιχοῖς ἀείσματ' ἐκκαλεῖσθαι
γυναῖκας ἔχοντας ἰαμβύκην τε καὶ τρίγωνον.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ib. 43)·

τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν, ὦ Γνήσιππε, ἐγὼ πολλῇ χολῇ.
οἴομαι . . . μηδὲν οὕτως μωρὸν εἶναι καὶ κενόν.

σκώπτει δ' αὐτὸν εἰς τὰ ποιήματα καὶ ἐν Βουκόλοις (ib. 16)·

f *ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορόν,*
τῷ Κλεομάχου δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ
ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.

ἐν δὲ ταῖς Ὥραις (ib. 90)·

ἴτω δὲ καὶ τραγῳδίας
ὁ Κλεομάχου διδάσκαλος
μετ' αὐτόν, ⟨ὁ⟩ παρατιλτριῶν
ἔχων χορὸν λυδιστὶ τιλλουσῶν μέλη πονηρά.

639 *Τηλεκλείδης δὲ ἐν τοῖς Στερροῖς* (ib. 217) *καὶ περὶ μοιχείας ἀναστρέφεσθαί φησιν αὐτόν. Κλέαρχος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν* (FHG II 316) *τὰ ἐρωτικά φησιν ᾄσματα καὶ τὰ Λοκρικὰ καλούμενα οὐδὲν τῶν Σαπφοῦς καὶ Ἀνακρέοντος διαφέρειν. ἔτι δὲ τὰ Ἀρχιλόχου καὶ*

1 *ἰλεώτας* A: corr. Cas 2. 3 *σιμωνίδου τ' ἀρχαῖον* A: corr. Mus, tum *ἀειδέν* Di, non recte, *ᾄδειν ἀρχαῖον* Wilam 3. 4 *ἔστιν ἀκούειν κεῖνος νυκτερινα* A: corr. Herm, fort. *ἔστ' ἀμείνων* 4 l. *ᾄσματ'* 7 *ἔρωτα* A: corr. Dalec, tum *εἶδεν* Herm, *Γνήσιππέ πω* Dobr, ego non expedio 8 *γὰρ* suppl. Grot, possis *μὲν* 11 *σοφοκλεῖ* A: corr. Mein 12 *κλεομάχωι* A: corr. Dobr 13 *ἀδώνεια* A: corr. Mus 17 *μετ' αὐτόν, ὁ* K: *μετὰ τῶν* A 21 *τὰ Ἰωνικά* Wilam 23 *διαφθείρειν* A: corr. Mus 23sqq etiam haec Clearchi, nisi quod amatoriae epistulae fortasse ab Athenaeo additae sunt

τῶν Ὁμήρου Ἐπικιχλίδων τὰ πολλὰ διὰ τῆς ἐμμέτρου ποιήσεως τούτων ἔχεταί τινος τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἀσωποδώρου περὶ τὸν Ἔρωτα καὶ πᾶν τὸ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν γένος ἐρωτικῆς τινος διὰ λόγου ποιήσεώς ἐστιν.’

44. τοσαῦτα τοῦ Μασουρίου διεξελθόντος περι- b ηνέχθησαν ἡμῖν καὶ αἱ δεύτεραι καλούμεναι τράπεζαι, πολλάκις ἡμῖν διδόμεναι οὐ μόνον ταῖς τῶν Κρονίων ἡμέραις, ἐν αἷς Ῥωμαίων παισὶν ⟨ἔθος ἐστὶν⟩ ἑστιᾶν τοὺς οἰκέτας, αὐτοὺς τὰς τῶν οἰκετῶν ἀναδεχομένους λειτουργίας. Ἑλληνικὸν δὲ τοῦτο τὸ ἔθος· ἐν Κρήτῃ γοῦν τῇ τῶν Ἑρμαίων ἑορτῇ τὸ ὅμοιον γίνεται, ὥς φησι Καρύστιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (FHG IV 358). εὐωχουμένων γὰρ τῶν οἰκετῶν οἱ δεσπόται ὑπηρετοῦσιν πρὸς τὰς διακονίας. καὶ ἐν Τροιζῆνι δὲ μηνὶ Γε- c ραιστίῳ· πανήγυρις δὲ τότε γίνεται πολυήμερος, ἧς ἐν μιᾷ οἱ δοῦλοι μετὰ τῶν πολιτῶν κοινῇ τε ἀστραγαλίζουσιν καὶ οἱ κύριοι τοὺς δούλους ἑστιῶσιν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Καρύστιος. Βήρωσος δ’ ἐν πρώτῳ Βαβυλωνιακῶν (FHG II 498) τῷ Λώῳ φησὶ μηνὶ ἑκκαιδεκάτῃ ἄγεσθαι ἑορτὴν Σάκαια προσαγορευομένην ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ἡμέρας πέντε, ἐν αἷς ἔθος εἶναι ἄρχεσθαι τοὺς δεσπότας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀφηγεῖσθαί τε τῆς οἰκίας ἕνα αὐτῶν ἐνδεδυκότα στολὴν ὁμοίαν τῇ βασιλικῇ, ὃν καὶ καλεῖσθαι ζωγάνην. μνημονεύει τῆς ἑορτῆς καὶ Κτησίας ἐν δευτέρῳ Περσικῶν (fr. 16 M). Κῷοι δὲ d τοὐναντίον δρῶσιν, ὡς ἱστορεῖ Μακαρεὺς ἐν τρίτῳ

4 διαλόγου A: corr. Cas 8 ἐν ταῖς E 9 ἔθος ἐστὶν suppl. Mus, ἔθος ἦν suppl. E 15. 16 Γεραστίῳ non recte Schw 16. 17 fort. ὧν ἐν μιᾷ 19 ἐν τρίτῳ Mueller 21 σακέαν AE: corr. Cas coll. Hes. s. v 25 ζογάνην E

Κρακῶν (FHG IV 442)· ὅταν γὰρ τῇ Ἥρᾳ θύωσιν, δοῦλοι οὐ παραγίνονται ἐπὶ τὴν εὐωχίαν. διὸ καὶ Φύλαρχον εἰρηκέναι·

σουριηι μοῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοί,
ἀνδρασι προσκεινοισιν ἐλεύθερον ἆμαρ ἔχοντες·
δούλων δ' οὔτις πάμπαν ἐσέρχεται οὐδ' ἠβαιόν.

45. *Βάτων* δ' ὁ Σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ περὶ Θεσ-
e σαλίας καὶ Αἱμονίας (FHG IV 349) σαφῶς ἐμφανίζει τὴν τῶν Σατουρναλίων ἑορτὴν Ἑλληνικωτάτην, φάσκων αὐτὴν παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς Πελώρια καλεῖσθαι, γράφων οὕτως· 'θυσίας κοινῆς τοῖς Πελασγοῖς γινομένης ἀπαγγεῖλαί τινα τῷ Πελασγῷ ἄνδρα, ᾧ ὄνομα ἦν Πέλωρος, διότι ἐν τῇ Αἱμονίᾳ σεισμῶν μεγάλων γενομένων ῥαγείη τὰ Τέμπη ὄρη ὀνομαζόμενα καὶ διότι διὰ τοῦ διαστήματος ὁρμῆσαν τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ ἐμβάλλοι εἰς τὸ τοῦ Πηνειοῦ ῥεῖθρον, καὶ τὴν πρότερον λιμνάζουσαν χώραν ἅπασαν γεγυμνῶσθαι καὶ ἀναξηραινο-
f μένων τῶν ὑδάτων πεδία θαυμαστὰ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι. ἀκούσαντα οὖν τὸν Πελασγὸν τὴν τράπεζαν ἀφθόνως αὐτῷ κεκοσμημένην τῷ Πελώρῳ παραθεῖναι. καὶ τοὺς ἄλλους δὲ φιλοφρονουμένους ἕκαστον φέρειν ὅ τι ἔχοι παρ' αὑτῷ βέλτιστον καὶ παρατιθέναι ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῷ ἀπαγγείλαντι, καὶ αὐτὸν τὸν Πελασγὸν προθύμως διακονεῖν καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐν ἀξιώματι ὄντας ὑπηρετεῖν, καθότι ἑκά-

2. 3 *Εὐφορίωνα εἰρηκέναι* Mein, possis *Φιλητᾶν* 4 ab initio fuit Iunonis sive nomen sive cognomen 5 πρὸς (πὰρ Mein) *Κῴοισιν* Villebr, latet aliud ἔλευρον ἆμαρ (superscr. η, ut in omnibus formis doricis) A: corr. Mus 9 Saturnalia Athenaeus comparat, non Bato 12 ἀναγγεῖλαι A: corr. Mein, cf. v. 23 13 γινομένων A: corr. E 15 ὁρμήσαντος τῆς A ὁρμῆσαι τὸ τῆς E: corr. Mus

στῳ ὁ καιρὸς παρέπιπτεν. διόπερ φασίν, ἐπεὶ τὴν χώραν κατέσχον, ἀπομίμημα τῆς τότε γενομένης ἑορτῆς . . . καὶ θύοντας Διὶ Πελωρίῳ τράπεζάς τε λαμπρῶς 640 κοσμοῦντας παρατιθέναι καὶ οὕτως φιλάνθρωπον [τε] τὴν πανήγυριν συντελεῖν, ὥστε καὶ τοὺς ξένους ἅπαντας ἐπὶ τὴν θοίνην παραλαμβάνειν καὶ τοὺς δεσμώτας λύειν καὶ τοὺς οἰκέτας κατακλίναντας μετὰ πάσης παρρησίας ἑστιᾶν, διακονούντων αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν· καὶ τὸ σύνολον ἔτι καὶ νῦν Θεσσαλοὺς μεγίστην ἑορτὴν ἄγοντας προσαγορεύειν Πελώρια.'

46. πολλάκις οὖν, ὡς ἔφην, τῶν τοιούτων ἡμῖν παρατιθεμένων ἐπιδορπισμάτων ἔφη τις τῶν παρόντων (Eur. Hipp. 436)·

αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι. — b
τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόσχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαὶς
καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου
πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα,

φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις (fr. 467 N). καὶ ὡς ὁ Εὔβουλος δ' ἐν Ὀλβίᾳ ἔφη II 190 K)·

ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται
ἐν ταῖς Ἀθήναις, σῦκα, κλητῆρες, βότρυς,
γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα, μάρτυρες, ῥόδα, c
μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι, δίκαι,

1 διόπερ, φησίν Wilam 3 suppl. fere ποιουμένους πέλωρι A: corr. E 4 προτιθέναι AE: corr. Mein τε del. Mus, fort. intercidit adiectivum velut φιλάνθρωπόν τε ⟨καὶ κοινὴν⟩ 7 rectius ad usum scriptoris κατακλίνοντας 7. 8 verba vix integra, παρρησία apud Batonem servorum erat 10 πελωρίαν AE: corr. Mein 15 τῷ δ' E: τὸ δ' A 17 τέριναι A: corr. E ἀρνεία Mein: χηνία A χηνεία E 22 πωλεῖτ' ἀεὶ Kock 23 οὐ κακλητηρες A: corr. Pierson

πυός, πυριάτη, μύρτα, κληρωτήρια,
ὑάκινθος, ἄρνες, κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί.

μέλλοντος οὖν τοῦ Ποντιανοῦ λέγειν περὶ ἑκάστου τῶν παρακειμένων, 'οὐ πρότερόν γε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, ἀκουσόμεθα περὶ τούτων, ἕως ἂν περὶ ἐπιδορπισμάτων εἴπῃς.' καὶ ὁ Ποντιανός· 'τραγήματα Κράτης φησὶ (p. 65 W) Φιλιππίδην λέγειν ἐν Φιλαργύρῳ οὕτως (III 307 K)·

d πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ᾠά, σήσαμα·
ὅλην λέγοντα με ἐπιλείποι τὴν ἡμέραν.

καὶ Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ (II 567)·

τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα.
B. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι.

Σώφιλος ἐν Παρακαταθήκῃ (II 445)·

ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστιν Ἑλλήνων αἰεὶ
συνάγειν· τὸ πρᾶγμα χάριεν. 'οὐχὶ δώδεκα
κυάθους', ἀνεβόησέν τις, 'ὑποχεῖς; κωμάσαι
πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ, ἵν' ἐκεῖ κατακλιθεὶς
ἐπιδορπίσηται τὰς ὀνείας ματτύας.'

e Πλάτων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ μεταδόρπια αὐτὰ καλεῖ ἐν τούτοις (Critiae p. 115 a)· 'πάντα τε εὐώδη ἔφερέ που τοῖς κατοικοῦσιν ἡ γῆ, καὶ τὸν ἥμερον δὲ καρπὸν πλεῖστον ἔφερεν καὶ ἀκροδρύων πλῆθος καὶ ὅσα παραμύθια ἡδονῆς μεταδόρπια.' 47. [Τρύφων δέ φησι (fr. 136 V) τὸ παλαιὸν πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἑκάστου μοῖραν, ὕστε-

6 εἴπῃ A: corr. Schw 10 λέγοντ' οὐκ ἂν ἐπιλείποι μ' ἡμέραν Kock 12 ἀμυγδαλαῖ A: corr. II 52 16 συνάγειν scil. δεῖπνα vel συμπόσια οὐχὶ β' A: corr. Cob 17 ὑποχει A: corr. Cob 18 κατακλεισθεὶς A: corr. Mus 21 ἔφερέ που K: ἐφέρετο A, aliter Plato 24 πλησμονῆς Plato 24—415, 7 del. K, v. quae secuntur

ρον δὲ πολλά τε καὶ ποικίλα ἐπεισφέρεσθαι· διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι. Φιλύλλιος δ' ἐν Φρεωρύχῳ φησὶν περὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν λέγων·

ἀμυγδάλια, καρύδι', ἐπιφορήματα. f

καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν α'. καὶ ἐπιδορπίσασθαι δ' ἔλεγον τὸ ἐντραγεῖν καὶ ἐπιδειπνῆσαι.] ἅπερ Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ Γαμοῦντι ἐπιφορήματα καλεῖ διὰ τούτων (I 680 K)·

ἰτρίοις ἐπιφορήμασί τ'
ἄλλοις γέμουσα.

καὶ Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ (c. 133)· 'σιτίοις δὲ 641 ὀλίγοισι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖς.' τὸ μέντοι κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον ''Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα' τέλος τί ἐστιν [καὶ] ἐλλιμένιον, ὡς Ἀριστείδης φησὶν ἐν γ' περὶ Παροιμιῶν. Διονύσιος δ' ὁ τοῦ Τρύφωνος· 'τὸ μὲν παλαιὸν πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἑκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ ⟨καὶ⟩ ποικίλα ἐπιφέρεσθαι. διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι.' Φιλύλλιος δ' ἐν Φρεωρύχῳ τὰ ἐπιφερόμενα μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων ὧδε (I 787 K)·

ἀμυγδάλια, καρύδι', ἐπιφορήματα. b

Πλάτων δ' ἐν Μενέλεῳ ἐπιτραπεζώματα αὐτὰ καλεῖ οἷον τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα, λέγων οὕτως (I 622 K)·

εἰπέ μοι,
ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων;
B. ὁ γὰρ θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέφαγεν.

4 ἀμύγδαλα A: corr. Mein κάρυα A: corr. p. 641 b 9 fort. ἰτρίοισι κἀπιφορήμασιν 14 καὶ del. K εναιμενιον A: corr. Cas ἀριστίδης A 15 sqq incertum Tryphonis verba sint an Dionysii an magistri verba a discipulo repetita, cf. p. 640 e 18 καὶ add. p. 640 ἐπεισφέρεσθαι p. 640 21 ἀμύγδαλα A: cf. v. 4

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ Μέθης (fr. 91 R) τὰ τραγήματά φησι λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια· ὡσεὶ γὰρ ἐπιδορπισμὸν εἶναι. Πίνδαρος δέ ἐστιν ὁ εἰπών (fr. 124, 3 B[4])·

c δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον,
καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν.

ὄντως γὰρ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἀποβλέψαντα ἔστιν εἰς τὰ παρακείμενα εἰπεῖν (fr. 1052, 3 N)·

ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος.

48. ὅτι γὰρ ἦσαν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ δεύτεραι τράπεζαι πολυτελῶς μεμεριμνημέναι, παρίστησιν Πίνδαρος ἐν Ὀλυμπιονίκαις περὶ τῆς Πέλοπος κρεουργίας διηγούμενος (I 50)·

τραπέζαισι δ' ἀμφὶ δεύτερα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.
d ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν.

οἱ δὲ παλαιότεροι ἁπλῶς τραπέζας ἔλεγον, ὡς Ἀχαιὸς ἐν Ἡφαίστῳ σατυρικῷ (fr. 17 N)·

θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν· πάρεστι δέ.
Β. τὸ δεύτερον ⟨δὲ⟩ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ;
Α. μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας.
Β. ὕδωρ δὲ νῖψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως;
Α. ἡνίκα τράπεζά γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται.

Ἀριστοφάνης Σφηξίν (1216)·

ὕδωρ κατὰ χειρός, τὰς τραπέζας εἰσφέρειν.

2 Aristotelis verba magis integra infra litt. e 2. 3 τρωγαλιλωσει A τρωγάλια E: corr. Schw 6 καὶ περι παιδα φθονον A: καίπερ Boeckh, reliqua corr. Schneid 10 γὰρ nunc ineptum 14 ἀμφιδευρα A: corr. Schw, ἀμφὶ δεύτατα Pind 16 ἀπορον ἀγαστρίμαργον A (i. e. ἄπορον in ἄπορα correctum, ut in Pindari libris) μακαρωτιν A 19 σε Cas: δὲ A 20 δὲ add. Cas 21 μυροσε A: corr. Mus 23 ἡνίκα K: ναί A

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ Μέθης παραπλησίως ἡμῖν δευτέρας τραπέζας προσαγορεύει διὰ τούτων (fr. 91 R)· e 'τὸ μὲν οὖν ὅλον διαφέρειν τράγημα βρώματος νομιστέον ὅσον ἔδεσμα τρωγαλίου. τοῦτο γὰρ πάτριον τοὔνομα τοῖς Ἕλλησιν, ἐπεὶ ἐν τραγήμασι [τὰ βρώματα] παρατίθενται. διόπερ οὐ κακῶς ἔοικεν εἰπεῖν ὁ πρῶτος δευτέραν προσαγορεύσας τράπεζαν· ὄντως γὰρ ἐπιδορπισμός τις ὁ τραγηματισμός ἐστιν, καὶ δεῖπνον ἕτερον παρατίθεται ⟨τὰ⟩ τραγήματα.' *Δικαίαρχος* δ' ἐν πρώτῳ τῆς εἰς Τροφωνίου Καταβάσεώς φησιν οὕτως (FHG II 266)· 'ἥ γε τὴν πολλὴν δαπάνην ἐν τοῖς δεί- f πνοις παρέχουσα δευτέρα τράπεζα προσεγένετο, καὶ στέφανοι καὶ μύρα καὶ θυμιάματα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα.' 49. ἐδίδοτο δὲ καὶ ᾠὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τραπέζῃ, ὥσπερ καὶ λαγῷα καὶ κίχλαι κοινῇ μετὰ τῶν μελιπήκτων εἰσεφέρετο, ὡς *Ἀντιφάνης* ἐν Λεπτινίσκῳ φησὶν οὕτως (II 68 K)·

οἶνον Θάσιον πίνοις ἄν; Β. εἴ τις ἐγχέοι.
Α. πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; Β. εἰρηνικῶς ...
μαλακὰς σφόδρα, διας μέλιτι προσπαίζειν βίαι.
Α. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; Β. τρώγοιμι καί.
Α. ᾠὸν δέ; Β. καταπίνοιμ' ἄν. Α. ἄλλου δεῖ τινος; 642

ἐν δὲ Ὁμοίοις (ib. 82)·

2 ἀπαγορεύει A: corr. K 4 ἐδέσματος τρωγάλιον Schw 5 glossam del. K, tum fort. παρατίθεται 7. 8 ἐπιδορπισμὸς τραγηματισμός τις ἐστίν A: corr. E (ubi ὁ τραγισμός) 9 τὰ add. K 14 ᾠὰ E 16 προσεφέρετο E 18 ἐγχέαι AE: corr. Rutherford 19 δέ πως A: corr. E 20 μᾶλλον· δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν δέει E (omisso σφόδρα), versus corruptus, ante quem periisse quaedam coni. Di; videtur ille de malis vel nucibus sim. interrogasse, cui alter respondit μαλακῶς σφόδρ', sed reliqua non intellego 21 τρώγοιμ' ἄν E, τρώγοιμ' ἄρα RArnoldt, fort. τρώγοιμί τἄν 22 δή τινος A: corr. Dobr

εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν,
καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς.

Ἄμφις δὲ ἐν Γυναικομανίᾳ (ib. 238)·

ἤδη ποτ' ἤκουσας βίον
ἀληλεμένον; Β. ναί. Α. τοῦτ' ἐκεῖν' ἔστιν σαφῶς·
ἄμητες, οἶνος ἡδύς, ᾠά, σησαμαῖ,
μύρον, στέφανος, αὐλητρίς. Β. ὦ Διοσκόρω,
b *ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας.*

Ἀναξανδρίδης Ἀγροίκοις (ib. 136)·

ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἡ τράπεζ' εἰσήγετο
τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ' ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς
καὶ τὰς θεὰς οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγώ·
οὕτως παρέζων χρηστῶς οὐκ ἔζων τότε.

Κλέαρχος Πανδρόσῳ (ib. 409)·

λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. Β. μηδαμῶς· καλῶς ἔχει.
c *Α. λάβ', ὦγάθ', οὐδὲν χεῖρον. ⟨ἡ⟩ παῖς, ἐπιτίθει*
ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρυα καὶ τραγήματα.

Εὔβουλος Καμπυλίωνι (ib. 180)·

τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα.
Β. οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἑκάστοτε.

Ἄλεξις Πολυκλείᾳ — ἑταίρας δ' ὄνομα Πολύκλεια — (ib. 366)·

ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα.
τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρε καὶ
ἀργοὺς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας.

5 *ναὶ* Schw: *αἶ* A, om. E 6 *ωσασησαμαι* A *ᾠὰ σήσαμα* E 10. 11 *ἐπήγετοσαῦτ'* A: *τοσαῦτα* ς, *εἰσήγετο* Mein 12 *οὐδ' εἰ γέγονεν ᾔδειν ἐγώ* Hirschig vix recte, fort. *οὔτ' εἶδον* (hoc Cas) *οὔτ'* (hoc Mus) *ᾔδη ποτέ· οὕτως παρέζων, χρήστ' ὅσ' οὐκ ἔγνων ἐγώ* 16 *ἡ* add. Dobr 20 *οὐ* E: *οὐχὶ* A 24. 25 *ἐξεῦρε κἀργοὺς* A, (*ἐξεῦρε* omisso) *ὥστε ἀργοὺς* E: corr. Wilam, sed dubito; fort. *ἐξεῦρ' ὅ γε* 25 *μηδεπώποτε* A: corr. E

καὶ ἐν Ὁμοίᾳ — τὸ δ' αὐτὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀντιδότου d
φέρεται — (ib. 357)·

οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,
τραγήμασιν χαίρω δὲ μᾶλλον. Β. εὖ πάνυ.
Α. τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζεται
τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην λέγεις
παρέχειν, ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας.
τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις
ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἤδ' ὀμωθεοι.

Ἀπίων δὲ καὶ Διόδωρος, ὥς φησι Πάμφιλος, ἐπαί- e
κλειά φησι καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ δεῖπνον τραγήματα.

50. Ἔφιππος Ἐφήβοις (II 255 K)·

χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον Αἰγύπτιον,
φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο,
ἴτρια τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἄμης,
ᾠῶν ἑκατόμβη· πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν,
ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν·
καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

καὶ ἐν Κύδωνι (ib. 256)·

καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος ....
ἐρέβινθος ..... κύαμος,
χόνδρος, τυρός, μέλι, σησαμίδες,
βράχος, βρυγμός, μνοῦς, πυραμίδες, f

4 δὲ χαίρω A: corr. Erfurdt, sed fort. talia fuerunt τραγήμασιν δὲ χαίρομεν .... πάνυ, ut omnia haec unius sint personae 5 νομίζετε A: corr. Mus 6 λέγεις corruptum 9 οὐδάμ', ὦ θεοί Iacobs, requiritur verbum velut πνίγομ', ὦ θεοί 11 φησι recte AE (sed in E omissus Diodorus), cf. Bekk. an. 784, 10 13 μετά τ' εἰσῆλθεν A: corr. Iacobs 14 φοινικου A, cf. I p. 29d 15 εἶτ' ἴτρια τραγήματα θῆκε A: corr. Pors, cf. II p. 58a 18 παρὰ μασυλτας A: corr. Cas 20. 21 hiatus not. Di 23 βράχος, βρυγμός corrupta, tum ῥοῦς Kock

μῆλον, κάρυον, γάλα, καννναβίδες,
κόγχαι, χυλός, Διὸς ἐγκέφαλος.

"Α λ ε ξ ι ς Φιλίσκῳ (ibid. 389)·

ἀρτέα
τράπεζ'. ἀπονίψασθαι δοτέον. προσοιστέος.
στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
τραγήματα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἁπτέον.

ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φ ι λ ό ξ ε ν ο ς ἐν τῷ Δείπνῳ
613 δευτέρων τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὠνόμασεν, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν (fr. 3 B[4])·

τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας . . . . λιπαραυγεῖς
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἴσφερον γεμούσας,
τὰς ἐφήμεροι καλέοντι [νῦν] τραπέζας ‹δευτέρας›,
ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθείας κέρας. ταῖσιν δὲ μέσσαις
ἐγκαθιδρύθη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς
γλυκερός, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδῃ τις
μηλογενὲς . . . . . πῶυ λιπόντα . . ἀνάγκαις
ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίου μελιρρύτοισι παγαῖς·
τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος. χερσὶν δ' ἐπέθεντο . . . .
στόμιον μαλεραῖς

4 5 ἀρτέον τράπεζαν A: corr. Mein 7 τράγημα Pors, sed ἔτι suspectum itemque δοτέον 12 hiatum not. Mein 13 εἰσέφερον AE: corr. Mein 14 ἐφημέριοι A: corr. Mein νῦν del. et δευτέρας add. Bgk, fort. τὰς μὲν ἐφημέριοι καλέοντι δευτέρας τρ. 15 σταῖσι (ταῖσι E) δ' ἐν μέσαις AE: corr. K 16. 17 fort. μυελὸς γλαγερός 18 συγκαλύπτον A: corr. Cas κατίδῃ τις ϛ: κατιδης A 19 μολογενὲς A: corr. ϛ, tum μαλακαῖσιν add. Mein, possis μιν ἀμολγέων, tum λιπὼν ταῖς ἀνάγκαις A: λιπόντ' ἐν ἀν. Mein, praestat λιπονθ' ὑπ' 20 παλιρρύτοισι A: corr. Mein 21 τὸ δ' A: corr. Mein ἐπιθεντο A: corr. Mus, tum suppl. fere βίᾳ πάντες, post μαλεραῖς (s. -αῖσιν) plura interciderunt, ad haec referendum pronomen ὅ

. . . ταν δεξαμενην ὅ τι κα διδῷ τις. ἃ Ζανὸς καλέοντι
τρώγματ'. ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐνκατακνακομιγὲς πεφρυγμένου
πυρβρομολευκερεβινθοακανθουμικτριτυαδυ
βρῶμα τοπανταναμικτον.
ἀμπυκικηροιδηστίχας παρεγίνετο τούτοις
σταιτινοκογχομαγὴς τοξαισελαιοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοιρίνας·
ἅδεα δ' ἐν κύκλῳ . . . . τ' ὀπόφωκτ' ἀνάριθμα c
καὶ μελίπακτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα.
τυρακίνας τε γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς ἄμυλος πλαθανίτας.
σασαμοτυροπαγῆ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα
πέμματα κἆτ' ἐρεβινθοκνακοσυμμιγεῖς . . . . ἁπαλαῖς θάλλοντες ὥραις,
ᾠά τ' ἀμυγδαλίδες ⟨τε⟩ τᾶν μαλακοφλοίδων . . . τετο τρωκτά τε παισὶν
αδυιδη κάρυ', ἄλλα θ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
ὀλβιόπλουτον ⟨ἔμεν⟩· πόσις δ' ἐπεραίνετο κότταβοί τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς·

1 κα Di: καὶ A   2 ἐνκατα- corruptum   4 πῦρ οβρομολ. A: corr. Mein, reliqua corrupta   5 τὸ παγκατάμικτον Mein   6 velut ἀμπυκήρης δ' ἐς στίχας ⟨πᾶσιν⟩   7 ταιτινοκογχομανὴς A: corr. Mein   velut ‒ ‒ ◡ λιποξεσελαιο κτλ' (duce Mein) ξανθεπιπανκαπυρος A: corr. Mein   8 χοιρινισ A: corr. Mein   9 αδεαδε κυκλωτα A: dist. K   ομοφλωκτα A: corr. Mein, ὀλόφωκτα Bgk   10 σασαμοφλωκτα A: corr. Mein   11 τυρακίνας nomen incertum   μελισυγκατάφυρτος Mein (συνκαταφ. A)   12 πλαθανίτας Mein: πλατανισ A   13 σασαμορυτοπαγη A: corr. MSchmidt   πλατυντο A: corr. Mein, fort. πληθύνετο   15 καὶ τερεβινθοκν. A: κἆτ' corr. Mein, qui deinceps ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς, hiatum not. K   17 τε add. Mein   μαλακόφλοια ὦν A: corr. Bgk, tum plura interciderunt   19 αδυιδη corruptum   20 ἔμεν add. Bgk, non certa coniectura   21 fort. ἀπὸ κοινᾶς

d ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καὶ θαύ-
μασαν αὔτ' ἐπί τ' ᾔνησαν . . .

ταῦτα καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος· ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησι (II 102)·

πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
ὁ Φιλόξενος. πρώτιστα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ.
ἔπειτα ⟨τὰ⟩ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
ὡς εὖ κέκραται. θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν
e ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικήν.
οἱ νῦν δὲ κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα καὶ
ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασι
ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη.

51. πλακούντων δὲ ὀνόματα πολλῶν καταλεξάντων, ὅσων μέμνημαι τούτων σοι καὶ μεταδώσω. οἶδα δὲ καὶ Καλλίμαχον ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν συγγραμμάτων Πίνακι (fr. 100 d 7 Schn) ἀναγράψαντα πλακουντοποιικὰ f συγγράμματα Αἰγιμίου καὶ Ἡγησίππου καὶ Μητροβίου, ἔτι δὲ Φαίτου. ἡμεῖς δὲ ἃ μετεγράψαμεν ὀνόματα πλακούντων τούτων σοι καὶ μεταδώσομεν, οὐχ ὡς τοῦ ⟨ὑπ'⟩ Ἀλκιβιάδου πεμφθέντος Σωκράτει· ὃν Ξανθίππης κατακλασάσης ὁ Σωκράτης 'οὐκοῦν, ἔφη, οὐδὲ σὺ μεθέξεις τούτου.' τοῦτο δὲ ἱστόρησεν Ἀντίπατρος 644 ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀργῆς. 'ἐγὼ δὲ φιλοπλάκουντος

1 κηνον A: corr. Dalec 1. 2 ἐθαύμασαν αὐτὸ ἔπειτ' ἤινησαν A: corr. Mein 6 πρῶτα A: corr. Dobr 7 ἰδίοις καὶ κοινοῖσι AE: corr. Grot 8 τὰ add. Cas 10 εἰδώς τ' ἀληθῶς A: corr. Grot 11 κισόπληκτα AE: corr. Mein 12 μέλεα E: τε μέλεα A 18 αἰγημίου A 19 Φαίστου Mein 20 τούτων Coraes: ὧν A, sed miro modo iterantur quae v. 17 dicta sunt 21 ὑπ' add. Cas 22 καταγελασάσης A: corr. K, cf. Ael. v. h. 11, 12 24sq poetae comici verba

ὧν οὐκ ἂν περιεῖδον' τὸν θεῖον ἐκεῖνον ἐξυβριζόμενον πλακοῦντα. μνημονεύων οὖν ὁ κωμικὸς Πλάτων εἴρηκεν ἐν τῷ Ποιητῇ οὕτως (I 631 K)·

μόνος δ' ἄγευστος,
ἄσπλαγχνος ἐνιαυτίζομαι, ἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῆς κώμης ἀμνήμων εἰμὶ ἣν Πλακοῦντά φησι καλεῖσθαι Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δωδεκάτῳ Τρωικοῦ Διακόσμου (fr. 7 Gaede), τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν φάσκων αὐτὴν ἀπέχειν σταδίους ἕξ. περισπα- b στέον δὲ λέγοντας πλακοῦς τὴν ὀνομαστικήν· συνῄρηται γὰρ ἐκ τοῦ πλακόεις, ὡς τυρόεις τυροῦς, σησαμόεις σησαμοῦς. εἴρηται δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἄρτος. ὅτι δὲ καλοὺς πλακοῦντας ἐν Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου φαγεῖν ἔστιν οἱ ἐπιδημήσαντες μαρτυρήσουσιν. Ἄλεξις γὰρ πεπλάνηται λέγων τοὺς ἐκ Πάρου· λέγει δὲ οὕτως ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχιλόχῳ (II 305 K)·

ὦ τὴν εὐτυχῆ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ,
ἣ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν,
κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας. c

ὅτι δὲ καὶ οἱ Σάμιοι διαφέροντές εἰσι πλακοῦντες Σώπατρος ὁ φλυακογράφος φησὶν ἐν Βακχίδος Μνηστῆρσιν·

πλακουντοποιὸν ὠνομασμένην Σάμον.

52. ΕΓΧΥΤΩΝ δὲ πλακούντων μνημονεύει Μένανδρος μὲν ἐν Ψευδηρακλεῖ (III 148 K)·

οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν οὐδ' οἷα σὺ

2 μνημονεύων obscurum: Plato citari videtur vocabuli ἀπλάκουντος testis, postquam simili adiectivo φιλοπλάκουντος ipse sophista usus est; itaque mutila haec 5 ἐνιαυγιζομαιαβλακουντος A ἀπλακουντος (om. ἐνιαυτίζομαι) E: corr. Cas 17 εὐτείχη Di ὄλβιαε A: corr. Mus 26 οἷα IV p. 172b: ὅσα A

εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν, μέλι,
d σεμίδαλιν, ᾠά· πάντα γὰρ τἀναντία
νῦν ἐστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,
πλακοῦντας ὀπτᾷ, χόνδρον ἕψει καὶ φέρει
μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρῖον καὶ βότρυς·
ἡ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη
κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας.

Εὐάγγελος δὲ Ἀνακαλυπτομένῃ (ib. 376)·

τέτταρας . . . τραπέζας τῶν γυναικῶν εἶπά σοι,
ἓξ δὲ τῶν ἀνδρῶν· τὸ δὲ δεῖπνον ἐντελὲς καὶ μηδὲ ἓν
e ἐλλιπές. λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους.
οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυθέσθαι· πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ.
τῶν μὲν ἐλαῶν ἄφελε πάνθ' ὅσ' ἂν βούλῃ γένη.
εἰς δὲ τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφακας, χοίρους, λαγώς·
Α. ὡς ἀλαζὼν ὁ κατάρατος. Β. θρῖα, τυρόν, ἐγχύτους.
Α. παῖ Δρόμων. Β. κάνδυλον ᾠά τ', ἀμύλιον . . . .
τὸ πέρας, ὕψος τῆς τραπέζης πήχεων ἔσται τριῶν,
f ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν.

ΑΜΗΣ πλακοῦντος γένος. *Ἀντιφάνης* II 130 K)·

ἄμητες, ἄμυλοι.

Μένανδρος ἐν Ὑποβολιμαίῳ (III 141 K)·

τὸν ἄμητα, Χαίριππ', οὐκ ἐᾷς πέττειν τινά.

Ἴωνες δέ, ὥς φησι *Σιληνὸς* ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἄμην

2 σευμιδαλινωι· ἃ πάντα A: corr. p. 172, ᾤ'· ἅπαντα Di 4 ὀπτοὺς A, cf. p. 172 5 μετὰ τοῦ ταρίχους Wilam 8 δὲ ἐν ἀκαλυπτομένηι A: corr. K 9 ποιεῖν suppl. Mein εἶπας οἷ A: corr. Schw 10 τὸ δεῖπνον δ' Di μηδὲ ἓν K: μηδὲν A 11 ἐλλειπὲς A: corr. Mus γινέσθαι A: corr. Di 12. 13 ἐρωτῶν μὲν A: corr. Mus 13 ἐλαῶν ἄφελε corrupta, requiro pisces ὅσα βούλει A: corr. Di 14 ἔλαβες corruptum δέλφακα A: corr. ς λαγωοὺς A: corr. Schw 16 Α. παῖ, παῖ Δρόμων suppl. Mein 17 ἐστι A: corr. Bothe 22 χαιριππουκεαιεσπεττιν A: corr. Pors

αὐτὸν καλοῦσιν, καὶ τοὺς μικροὺς ἀμητίσκους Τηλεκλείδης (I 209, 1 v. 12 K)·

αὐτόμαται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ'
εἰσεπέτοντο.

53. ΔΙΑΚΟΝΙΟΝ. Φερεκράτης (I 194 K)·

ὑπὸ τῆς ἀπληστίας 645
διακόνιον ἐπήσθι', ἀμφιφῶντ' ἔχων.

ΑΜΦΙΦΩΝ πλακοῦς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος, ἔχει δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δᾴδια. Φιλήμων ἐν Πτωχῇ ἢ Ῥοδίᾳ (II 495 K)·

Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω,
ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα καὶ σπονδήσιμα.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν Ἑκάτῃ (ib. 548). Φιλόχορος (FHG I 412) δ' ἀμφιφῶντα αὐτὸν κληθῆναι καὶ εἰς τὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὰ φέρεσθαι ἔτι τε καὶ εἰς τὰς τριόδους, ἐπεὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαταλαμβάνεται ἡ σελήνη ἐπὶ ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς τοῦ b ἡλίου ἀνατολῆς καὶ ὁ οὐρανὸς ἀμφιφῶς γίνεται.

ΒΑΣΥΝΙΑΣ. Σῆμος ἐν β' Δηλιάδος (ib. IV 493) 'ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης, φησίν, νήσῳ τῇ Ἴριδι θύουσι Δήλιοι τοὺς βασυνίας καλουμένους. ἐστὶν δὲ ἑφθὸν πύρινον, σταῖς σὺν μέλιτι καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία.'

ΣΤΡΕΠΤΟΙ καὶ ΝΕΗΛΑΤΑ. τούτων μνημονεύει Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τοῦ στεφάνου (260).

3 ὀπταὶ δὲ VI p. 268 b φάρυγγ' A 7 ἔπησθεν AE: corr. Mein 9 πτωχῶι ηροδιαι A: corr. Cas 12 σπονδὰς ἅμα Coraes 16 ἐν ἐκείνῃ i. e. Μουνιχιῶνος μηνὸς ἕκτῃ ἐπὶ δέκα, cf. Suid. s. ἀνάστατοι 18 ἀμφίφως E 22 σὺν μέλιτι ἰσχάσι καὶ καρύοις E, τὰ κόκκωρα *poma granata*, ut explicat Wilam, esse non possunt; ego non expedio

ΕΠΙΧΥΤΩΝ Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσιν I 778 K·

c ἐγὼ μὲν ἄρτους, μᾶζαν, ἀθάρην, ἄλφιτα,
κόλλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους,
πτισάνην, πλακοῦντας, δενδαλίδας, ταγηνίας.

Πάμφιλος δὲ τὸν ΑΤΤΑΝΙΤΗΝ καλούμενον ἐπίχυτόν φησι καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἱππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει (fr. 36 B^{4})·

οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

d ΚΗΡΙΟΝ πλακοῦς ἄρτος, ὃν Ἀργεῖοι παρὰ τῆς νύμφης πρὸς τὸν νυμφίον φέρουσιν. 'ὀπτᾶται δ' ἐν ἄνθραξιν, καὶ καλοῦνται ἐπ' αὐτὸν οἱ φίλοι. παρατίθεται δὲ μετὰ μέλιτος', ὥς φησιν Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις (fr. 47 B).

ΓΛΥΚΙΝΑΣ ὁ διὰ γλυκέος ⟨οἴνου⟩ καὶ ἐλαίου πλακοῦς παρὰ Κρησίν, ὥς φησι Σέλευκος ἐν Γλώσσαις.

ΕΜΠΕΠΤΑΣ, ὁ αὐτός φησι, πύρινος ἄρτος κοῖλος καὶ σύμμετρος, ὅμοιος ταῖς λεγομέναις κρηπῖσιν. εἰς ἃς ἐντίθεται τὰ διὰ [τοῦ] τυροῦ σκευαζόμενα πλακούντια.

e 54. ΕΓΚΡΙΔΕΣ πεμμάτιον ἑψόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον. μνημονεύει αὐτῶν Στησίχορος διὰ τούτων (fr. 2 B)·

χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

1 νικοχάρης A: corr. Et. M. 367, 32 4 πτισσάνην A 8 ουκατταστε A, cf. IX 388b 9 τηγανίας A: corr. Cas 11 κηρίον K coll. Hes. s. v: κρηιον A 14 φιλίτας A ut solet 16 γλυκίννας Hes οἶνον add. Hes 18 ἐμπεμπτας AE: corr. Hes 20 τὰ διὰ κηροῦ E, τὰ διὰ τυροῦ Hes, unde delevit articulum Cas

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος (p. 231 L) καὶ ἐν τοῖς Ἐγχειρογάστορσι Νικοφῶν (I 779 K). Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναίσιν καὶ πωλητήν φησιν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις (I 457 K)·

μήτ' ἄρμα εἶναι ἐγκριδοπώλην.

Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλλοις (ib. 168)·

ταῦτ' ἔχων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἁρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας.

ΕΠΙΚΥΚΛΙΟΣ πλακοῦς τις παρὰ Συρακοσίοις οὕτως καλούμενος. καὶ μέμνηται αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾷ f καὶ Θαλάσσᾳ (p. 224 L).

ΓΟΥΡΟΣ ὅτι πλακοῦντος εἶδος ὁ Σόλων ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν (fr. 38 B)·

πίνουσι καὶ τρώγουσιν οἳ μὲν ἴτρια,
οἳ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἳ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι. κεῖθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδ' ἕνασσεν ἀνθρώποισι γῆ
φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

ΚΡΙΒΑΝΑΣ πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι (fr. 20). ὁμοίως καὶ Σωσίβιος ἐν γ' περὶ Ἀλκμᾶνος, τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς, χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἑστιάσεις, περιφέρειν τ' αὐτούς, ὅταν μέλλωσιν ᾄδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς Παρθένου αἱ ἐν τῷ χορῷ ἀκόλουθοι. 646

ΚΡΙΜΝΙΤΗΣ πλακοῦς ποιὸς διὰ κρίμνων γινόμενος, ὡς Ἰατροκλῆς ἐν τῷ περὶ Πλακούντων ἀναγράφει.

1 sqq ordo testimoniorum turbatus, cf. Bergk de rel. com. p. 426 3 πωλητήν Schw: ποιητήν A 5 μή τἄρ' εἶναι μ' Bgk 6 κραπατάλοις A 8 ἐγκύκλιος puto 10 θαλάσσηι A: corr. Di 11 γῶρος E γῦρος C (teste Schw), quod probat Mein 16 οὐδέν, ἅσσα τ' ἀνθρ. Ahrens, οὐδέν, οὔθ' ὅσ' ἀνθρ. Bergk 17 παρὰ A 18 κυριβανας A, cf. III 115a

b 55. ΣΤΑΙΤΙΤΑΣ *πλακοῦς ποιὸς ἐκ σταιτὸς καὶ μέλιτος. μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας Γάμῳ* p. 231 L. *σταῖς δ' ἐστὶν ὑγρὸν εἰς τήγανον ὑποχεόμενον, μέλιτος ἐπιβαλλομένου καὶ σησάμης καὶ τυροῦ, ὡς Ἰατροκλῆς φησίν.*

ΧΑΡΙΣΙΟΣ. *τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν* (I 442 K)·

ἐγὼ δ' ἑλὼν
πέμψω πλακοῦντ' ⟨ἐς⟩ ἑσπέραν χαρίσιον.

Εὔβουλος δ' ἐν Ἀγκυλίωνι ὡς περὶ ἄρτου αὐτοῦ ὄντος οὑτωσὶ λέγει (II 165 K)·

ἐξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.

c ΕΠΙΔΑΙΤΡΟΝ *πλακουντῶδες μάζιον ἐπὶ τῷ δείπνῳ ἐσθιόμενον, ὥς φησι Φιλήμων ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν Ὀνομάτων.*

ΝΑΝΟΣ *ἄρτος πλακουντώδης διὰ τυροῦ καὶ ἐλαίου σκευαζόμενος.*

ΨΩΘΙΑ *τὰ ψαθύρια. Φερεκράτης Κραπατάλλοις* (I 168 K)·

λήψει δ' ἐν Ἅιδου κραπάταλον [*τριωβόλου*] *καὶ ψωθία.*

Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος δ' ἐν Ἀττικαῖς Γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἀποθραυόμενα ψωθία καλεῖσθαι, ἃ τινὰς ὀνομάζειν ἀτταράγους.

d ΙΤΡΙΟΝ *πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον. μνημονεύει αὐτοῦ Ἀνακρέων οὕτως* (fr. 17 B)·

3 *ἐπιχεόμενον* A: corr. K 4 *ἱεροκλῆς* A: corr. Pearson 8 *δ' ἑλὼν* K: *δενων* A 9 *ἐς* add. Bentl 12 *ἐξεπίλησας ἀρτίως* A, cf. XV 668 d 13 *πλακούντων δεσμαζιον* A: corr. Schw 16 *νᾶνος* A 20 *κραπάταλλον* A, tum glossam del. Mein, cf. Poll. 9, 83, *κραπατάλου καὶ ψωθίας* Kock 22 *ἀποψανόμενα* AE: corr. K coll. Hes. s. *ψώθια, ἀποψώμενα* ς (teste Di)

ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ ⟨μικρὸν⟩ ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.

Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν (1092)·

πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια.

Σοφοκλῆς Ἔριδι (fr. 189 N)·

ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω.

ΑΜΟΡΑΙ. τὰ μελιτώματα Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις (fr. 34 B) ἀμόρας φησὶν καλεῖσθαι. μελιτώματα δ' ἐστὶν πεπεμμένα.

ΤΑΓΗΝΙΤΗΣ πλακοῦς ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένος. μνη- e μονεύει Μάγνης ⟨ἢ⟩ ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας κωμῳδίας ἐν Διονύσῳ δευτέρῳ (I 7 K)·

ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς
σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι;

καὶ Κρατῖνος ἐν Νόμοις (ib. 52)·

καὶ δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας.

ΕΛΑΦΟΣ πλακοῦς ὁ τοῖς Ἐλαφηβολίοις ἀναπλασσόμενος διὰ σταιτὸς καὶ μέλιτος καὶ σησάμου.

ΝΑΣΤΟΣ πλακοῦντος εἶδος, ἔχων ἔνδον καρυκκείας.

56. ΧΟΡΙΑ βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα.

ΑΜΟΡΒΙΤΗΣ πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ ... f

ΠΑΙΣΑ πλακούντια παρὰ Κῴοις, ὥς φησιν Ἰατροκλῆς.

ΣΗΣΑΜΙΔΕΣ ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα. Εὔπολις Κόλαξιν (I 304 K)·

1 λεπτὸν ἀποκλάς A, cf. XI 472 e 2 ἐπέπιον A, cf. 472 e 6 πεινωσαγαν A: corr. Mus, at dubito 7 φιλίτας A 8 fort. ἐστὶ ⟨μέλιτι⟩ πεπ. 9 ἐν om. E 10 ante Magnetis versus periit aliud velut Hipponactis testimonium (cf. p. 645 c), deinde supplenda fere ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ταγηνίας ἢ add. Mus 13 αὐτοῖς A: corr. e Poll. 6, 79 18 καρυκκίας A: corr. E 21. 22 οἱ δεπαισα A: dist. Mein

ὃς χαρίτων μὲν ὄζει,
καλλαβίδας δὲ βαίνει,
σησαμίδας δὲ χέζει,
μῆλα δὲ χρέμπτεται.

Ἀντιφάνης Δευκαλίωνι (II 43 K)·

σησαμίδας ἢ μελίπηκτα ἢ τοιοῦτό τι.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ *Ἔφιππος* ἐν Κύδωνι· πρόκειται τὸ μαρτύριον (p. 642f).

⟨ΓΕΛΩΝΕΙΟΣ πλακοῦς . . . .⟩

647 ΜΥΛΛΟΙ. *Ἡρακλείδης* ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ περὶ Θεσμῶν ἐν Συρακούσαις φησὶ τοῖς Παντελείοις τῶν Θεσμοφορίων ἐκ σησάμου καὶ μέλιτος κατασκευάζεσθαι ἐφήβαια γυναικεῖα, ἃ καλεῖσθαι κατὰ πᾶσαν Σικελίαν μυλλοὺς καὶ περιφέρεσθαι ταῖς θεαῖς.

ΕΧΙΝΟΣ. *Λυγκεὺς* ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
Ἐπιστολῇ ἐκ παραλλήλου τιθεὶς τὰ κατὰ τὴν Ἀττικὴν
b ἐξαιρέτως γινόμενα τοῖς ἐν τῇ Ῥόδῳ γράφει οὕτως·
'τῇ δὲ περὶ τὸν ἄμητα δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσι τραπέζης ἐχῖνον. ὑπὲρ οὗ νῦν μὲν ἐπὶ κεφαλαίου· παραγενομένου δὲ σοῦ καὶ συντεθέντος κατὰ τοὺς ἐν Ῥόδῳ νόμους ἀπομασησαμένου πειράσομαι πλείω περιθεῖναι λόγον.'

ΚΟΤΥΛΙΣΚΟΙ. *Ἡρακλέων* ὁ Ἐφέσιος πλακοῦντάς

1 με νομίζει A: corr. Pors 6 B. καὶ τοιοῦτό τι Mein 9 addidi e Crameri anecd. Oxon. III 168, ubi haec: ἵνα τι καὶ ἀπὸ τῶν Δειπνοσοφιστῶν παραρτύσαιμι — τὸν σησαμοῦντα εὑρήσεις ἐνταῦθα καὶ τὸν Γελώνιον πλακοῦντα, quamquam potuit etiam ex libro III (p. 114b) hoc petitum esse 10.11 fort. περὶ Ἐδεσμάτων, nam scripsit ille Ὀψαρτυτικά (XII 516c) 14 fort. προσφέρεσθαι 18 fort. [τὸν] καινὸν (vel potius κλεινὸν) ἀνταγωνιστὴν — ⟨τὸν⟩ ἐχῖνον 19 εἰσάγουσα A: corr. Mein 20 παραγινομένου AE: corr. K 21.22 ἀναμασησάμενος A: corr. K 22 παραθεῖναι K, sive mavis προθεῖναι

τινάς φησιν οὕτω καλεῖσθαι τοὺς ἐκ τρίτου μέρους τῆς χοίνικος γινομένους.

ΧΟΙΡΙΝΑΙ. τούτων μνημονεύει Ἰατροκλῆς ἐν τῷ περὶ Πλακούντων καὶ τοῦ ΠΥΡΑΜΟΥΝΤΟΣ καλουμένου, c ⟨οὐ⟩ διαφέρειν λέγων τῆς πυραμίδος καλουμένης. γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων καὶ μέλιτι δεδευμένων. αὗται δὲ ἆθλα τίθενται ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρυπνήσαντι.

57. Χρύσιππος δ' ὁ Τυανεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρτοκοπικῷ εἴδη πλακούντων καὶ γένη τάδε ἀναγράφει· ʿΤερεντῖνον, Κρασσιανόν, Τουτιανόν, Σαβελλικὸν κλοῦστρον, Ἰουλιανόν, Ἀπικιανόν, Κανωπικά, περλούκιδον, Καππαδοκικόν, ἡδύβια, μαρυπτόν, πλίκιον, γουττᾶτον, Μουτιανόν. τοῦτον, φησί, μάξεις ἐξ οἴνου σκληρόν· εἰ δέ σοι τυρίον παρέσται, ἥμισυ μάξεις ἐξ οἴνου καὶ ἥμισυ ἐκ τυροῦ· ἡδονικώτερον γὰρ γίνεται. d κλοῦστρον Κυριανόν, κλοῦστρον γουττᾶτον, κλοῦστρον Φαβωνιανόν. μουστάκια ἐξ οἰνομέλιτος, μουστάκια σησαμᾶτα, κλοῦστρον πούριον, γωσλωανιον, Παυλινιανόν. ἐκ τυροῦ δέ, φησί, γίνεται πλακουντηρὰ τάδε· ἔγχυτος, σκριβλίτης, σουβίτυλλος. γίνεται δὲ καὶ ἐξ ἄλικος σουβίτυλλος. σπῖρα· καὶ οὗτος ἐκ τυροῦ γίνεται. λούκουντλοι, ἀργυροτρύφημα, λίβος, κίρκλος λιξόλας, κλουστροπλακοῦς. γίνεται δέ, φησί, καὶ ὀρυζίτης πλακοῦς.

3 *χοιριναι* A, *χορίναι* E, cf. Philox. p. 643b 5 *οὐ* add. K, cf. Hes. s. v 6 fort. ⟨*καὶ*⟩ *ταύτην* 12 *κλοῦστρον* i. q. *crust(u)lum* 13 *ἡδύβια, μαρυπτόν, πλίκιον* corrupta 14 *Ματιανόν* Buecheler (*Μουτιανὸν* Schw) 17 ʿi. e. *Quirianum*ʾ Buech *τουττᾶτον* A: corr. Cas 18 *παβωνιανόν* A: corr. Buech (coll. Plin. 15, 54) et Wilam 19 fort. *πούριμον* *γωσλωανιον* corruptum 21 *σκριβαίτης* A: corr. Cas, cf. Cato r. r. 78sqq 22.23 ʿ*λούκουντλοι* i. e. *lucunculi*ʾ Buech, tum fort. *ἀρτοτυροτρύφημα* 23 *κίρκος αιξαφας* A: corr. Buech, coll. Varr. l. l. V 106sq

ὁ δὲ φθοῖς οὕτω γίγνεται· τυρὸν ἐκπιέσας τρῖβε καὶ
e ἐμβαλὼν ἐς κόσκινον χάλκεον διήθει, εἶτ᾽ ἐπίβαλε μέλι
καὶ σελίγνεως ἡμίναν καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν. κάτιλλος
δὲ ὀρνᾶτος ὁ λεγόμενος παρὰ Ῥωμαίοις οὕτως γίγνεται·
θρίδακας πλύνας ξέσον καὶ ἐμβαλὼν οἶνον εἰς θυίαν
τρῖβε τὰς θρίδακας, εἶτα τὸν χυλὸν ἐκπιέσας σελίγνιον
συμφύρασον αὐτῷ καὶ συμπεσεῖν ἐάσας μετ᾽ ὀλίγον
τρῖψον εὐτόνως, προσβαλὼν ὀλίγον στέατος χοιρείου
καὶ πέπερι, καὶ πάλιν τρίψας ἕλκυσον λάγανον καὶ
λειάνας ἐκτεμὼν κατάτεμνε καὶ ἕψε εἰς ἔλαιον θερμό-
f τατον εἰς ἠθμὸν βαλὼν τὰ κατακεκομμένα. ἄλλα πλα-
κούντων γένη· ὀστρακίτης, ἀττανῖται, ἄμυλον, τυρο-
κόσκινον. τυρὸν ἐκπιάσας καλῶς θὲς εἰς ἄγγος. εἶτ᾽
ἄνω κόσκινον χαλκοῦν ἐπιθεὶς δίαγε τὸν τυρόν. ὅταν
δὲ μέλλῃς προσφέρειν, βάλε μέλιτος αὔταρκες ἐπάνω.
ὑποτυρίδες δὲ οὕτως γίνονται· εἰς γάλα βαλὼν μέλι
ἐκπίεσον καὶ βάλε εἰς σκεῦος καὶ ἔα παγῆναι. ἐὰν δέ
σοι παρῇ κοσκίνια μικρά, ἐπίβαλε εἰς αὐτὰ τὸ σκεῦος,
καὶ ἔα ἐκρεῖν τὸν ὀρόν. καὶ ὅταν σοὶ δόξῃ πεπηγέναι,
ἄρας τὸ σκεῦος μετάβαλε εἰς ἀργύρωμα, καὶ ἔσται ἡ
ὄψις ἄνωθεν. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ κοσκίνια, φλαβιλλίοις και-
νοῖς χρῶ, ἐν οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζεται· τὴν γὰρ αὐτὴν
ποιεῖ χρείαν. κοπτοπλακοῦς. ἐν Κρήτῃ δέ, φησίν, πλα-
κουντάριον ποιοῦσιν, ὅπερ ὀνομάζουσι γάστριν. γίνεται
δὲ οὕτως· κάρυα Θάσια καὶ Ποντικὰ καὶ ἀμύγδαλα,
ἔτι δὲ μήκων, ἃ [ὃν] φρύξας θεράπευσον καλῶς καὶ εἰς
648 θυίαν καθαρὰν τρῖψον ἐπιμελῶς· συμμίξας τε τὴν ὀπώ-

3 σιλίγνεως E 5 θυείαν A 8 εὐτόνως Schw: ἑαυτὸν ὡς A 10 λιάνας A: corr. Mus, tum fort. ἐκτενῶς 13 ἐκπιέσας Mus 15 προσφέρειν i. q. προσφέρεσθαι 23 κοπτοπλακοῦς, descriptio videtur periisse 23. 24 πλακουντηρον A: corr. Wilam 24 γά-στριον Hes 26 μήκωνα ὃν φρ. A: corr. K 27 θυείαν A

ραν μάλαξον μέλιτι ἡψημένῳ, προσβαλὼν πέπερι πλέον καὶ μάλαξον· γίνεται δὲ μέλαν διὰ τὴν μήκωνα. διαπλατύνας ποίησον τετράγωνον. εἶτα σήσαμον λευκὸν τρίψας μάλαξον μέλιτι ἡψημένῳ καὶ ἕλκυσον λαγάνια δύο καὶ ἓν θὲς ὑποκάτω καὶ τὸ ἄλλο ἐπάνω, ἵνα τὸ μέλαν εἰς μέσον γένηται, εὖ ῥύθμισόν τε αὐτό.' ταῦτα καὶ ὁ σοφὸς πεμματολόγος Χρύσιππος. 58. Ἁρποκρα- b τίων δὲ ὁ Μενδήσιος ἐν τῷ περὶ Πλακούντων τὴν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι καλουμένην ΠΑΓΚΑΡΠΙΑΝ . . . . καλεῖ. ἴτρια δ' ἐστὶ ταῦτα συντεθρυμμένα μετὰ μέλιτος ἑψόμενα· καὶ μετὰ τὴν ἕψησιν σφαιρηδὸν συντεθέντα περιδεῖται βύβλῳ λεπτῇ ἕνεκα τοῦ συμμένειν. ΠΟΛΤΟΥ δὲ μνημονεύει Ἀλκμὰν οὕτως (fr. 75 B[4])·

ἤδη παρέξει πυάνιόν τε πολτὸν
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

ἐστὶ δὲ τὸ πυάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος, πανσπερμία ἐν γλυκεῖ ἡψημένη· χίδρον δὲ οἱ ἑφθοὶ πυροί. κηρίναν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσῃ (p. 225 L)·

πολτὸν ἕψειν ὄρθριον. c

καὶ τῶν καλουμένων δὲ ΜΕΛΙΚΗΡΙΔΩΝ μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις οὕτως (I 152 K)·

ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας.'

59. λεχθέντων καὶ τούτων ὁ σοφὸς Οὐλπιανὸς ἔφη· 'πόθεν ὑμῖν, ὦ πολυμαθέστατοι γραμματικοί, καὶ ἐκ ποίας βιβλιοθήκης ἀνεφάνησαν οἱ σεμνότατοι οὗτοι

1 μάξον A: corr. K 1.2 fort. καὶ πλέον μάλαξον 2.3 ⟨καὶ⟩ διαπλατύνας K 5 ἔνθες A: corr. Cas 6 εὐρύθμησόν τε A: corr. Lobeck 9 παγκαπραν A: corr. Mus, tum fort. ⟨λίβον⟩ καλεῖ, cf. III 125f 12 πολτου A, sed 14 πολτὸν, 20 πολτον 17 γλυκι A 23 non intellego

συγγραφεῖς Χρύσιππος καὶ Ἁρποκρατίων, διαβάλλοντες καλῶν ὀνόματα φιλοσόφων τῇ ὁμωνυμίᾳ; τίς δὲ καὶ d ἡμίναν Ἑλλήνων ὠνόμασεν ἢ τίς ἀμύλου μνημονεύει;' ἀπαντήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ Λαρηνσίου καὶ εἰπόντος· 'τὴν μὲν ἡμίναν οἱ τὰ εἰς Ἐπίχαρμον ἀναφερόμενα ποιήματα πεποιηκότες οἴδασι, κἀν τῷ Χείρωνι ἐπιγραφομένῳ οὕτως λέγεται (p. 296 L)·

καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρόν, ἡμίνας δύο.

τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες ἔνδοξοι Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὥς φησιν Ἀριστόξενος ἐν ὀγδόῳ Πολιτικῶν Νόμων (FHG II 289), τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην· Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ Μαντικῆς (ib. I 416) Ἀξιόπιστον τὸν εἴτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι e φησίν. ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος. τοῦ δὲ ἀμύλου μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Στερροῖς οὑτωσὶ λέγων (I 217 K)·

φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ,
χαίρω λαγῴοις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις.'

60. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ κοπτήν τινα καλεῖτε, ὁρῶ δὲ ἑκάστῳ κειμένην ἐπὶ τῆς τραπέζης, λέγετε ἡμῖν, ὦ λίχνοι, τίς τοῦ ὀνόματος τούτου τῶν ἐνδόξων μνημονεύει.' καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'τὸ μὲν θαλάσσιον πράσον κοπτήν φησι καλεῖσθαι Διονύσιος ὁ Ἰτυκαῖος ἐν ἑβδόμῳ Γεωργικῶν. τοῦ f δὲ ἡμῖν παρακειμένου μελιπήκτου μέμνηται Κλέαρχος

6 fort. κἀν τῷ Χείρωνι ⟨δὲ⟩ 9 ψευδεπιχάρμια A: corr. Schw 9 sqq structura turbata, v. 12 post ἐπιγραφομένην hiatum not. Mein 16 mirum unum Teleclidae de amylo testimonium, magis mirum quod Ulpianus exempla omnino desiderarat 21 fort. παρακειμένην, cf. cap. 61 in 24 πράσσον A, cf. Hes. s. κοπτή

ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ Γρίφων (FHG II 322) οὑτωσὶ λέγων· 'σκεύη κελεύοντι λέγειν ὅμοια εἰπεῖν·

τρίπους, χύτρα, λυχνεῖον, ἀκταία, βάθρον,
σπόγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὅλμος, λήκυθος,
σπυρίς, μάχαιρα, τρυβλίον, κρατήρ, ῥαφίς.

ἢ πάλιν ὄψων οὕτως·

ἔτνος, φακῆ, τάριχος, ἰχθύς, γογγυλίς,
σκόροδον, κρέας, θύννειον, ἅλμη, κρόμμυον, 649
σκόλυμος, ἐλαία, κάππαρις, βολβός, μύκης.

ἐπί τε τῶν τραγημάτων ὁμοίως·

ἄμης, πλακοῦς, ἔντιλτος, ἴτριον, ῥόα,
ᾠόν, ἐρέβινθος, σησάμη, κοπτή, βότρυς,
ἰσχάς, ἄπιος, πέρσεια, μῆλ', ἀμύγδαλα.'

ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. ὁ δὲ φλυακογράφος Σώπατρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πύλαι δράματί φησιν·

τίς δ' ἀναρίθμου μήκωνος εὗρε κοπτὰς
ἢ κνηκοπύρους ἡδονὰς τραγημάτων ἔμιξεν;

ἀπέχεις, ὦ καλέ μου λογιστὰ Οὐλπιανέ, τὴν κοπτήν· ἧς συμβουλεύω σοι ἀπεσθίειν.' καὶ ὃς οὐδὲν μελλή- b
σας ἀνελόμενος ἤσθιεν. γελασάντων δὲ πάντων ἔφη ὁ Δημόκριτος· 'ἀλλ' οὐκ ἐσθίειν σοι προσέταξα, καλὲ ὀνοματοθήρα, ἀλλὰ μὴ ἐσθίειν· τὸ γὰρ ἀπεσθίειν οὕτως εἴρηκεν ἐν Φινεῖ ὁ κωμῳδιοποιὸς Θεόπομπος (I 749 K)·

παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις
διαχρῶ τὸ λοιπόν. κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις·

1 γραφων A: corr. Cas 2 κελεύοντα A: corr. K (κελεύοντος Schw), cf. X p. 457e ὁμοίως Wilam, sed fort. σκευῶν — λέγειν ὀνόματα scribendum, ut v. 6 ὄψων recte habeat 8 θυννίον A: corr. Schw ἅλμη Mus: αλλη A 10 ἔτι τε non recte Mein 11 ἔντιλτος corruptum 11. 12 ῥοδῶιον A: corr. Salm 13 πέρσια A: corr. Salm μηλέα A: corr. Schneider 17 fort. κνηκοτύρους 18 λογιστά, cf. IX 401b

τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων ἀπέσθιε·
ἡ τρὺξ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν.
ταῦτ' ἢν ποῇς, ῥᾴων ἔσει τὴν οὐσίαν.

c χρῶνται δὲ τῷ ἀπεσθίειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος ἐσθίειν, ὡς Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις I 239 K.·

οἴμοι τάλας, δάκνει, δάκνει,
ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν.'

61. ἐπὶ τούτῳ ἐλεγχθεὶς ὁ Σύρος καὶ δηχθεὶς σφόδρα 'ἀλλὰ μήν, ἔφη, παράκειται ἡμῖν ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ψιττάκια· ἅπερ ἢν εἴπῃς παρὰ τίνι κεῖται, 'δώσω σοι' οὐ 'χρυσέους δέκα στατῆρας' κατὰ τὸν Ποντικὸν λεσχηνευτήν, ἀλλὰ τουτὶ τὸ ἔκπωμα.' σιωπήσαντος δὲ τοῦ Δημοκρίτου 'ἀλλ' ἐπεὶ ἀπορεῖς, ἔφη, ἐγώ σε διδάξω. Νίκανδρος μὲν ὁ Κολοφώνιος ἐν
d τοῖς Θηριακοῖς μνημονεύων αὐτῶν φησιν (891)·

φιττάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλέοισιν ὅμοια.

γράφεται δὲ καί 'βιστάκια ..... ἀμυγδαλόεντα πέφανται.' καὶ Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν γράφει οὕτως (FHG III 253)· 'φέρει δὲ καὶ τὸ πέρσειον ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Συρία καὶ τὸ καλούμενον βιστάκιον· ὃ δὴ βοτρυώδη τὸν καρπὸν ἀφίησι λευκόφαιον ὄντα καὶ μακρόν, παρεμφερῆ τοῖς δακρύοις, ἃ δὴ ῥαγῶν τρόπον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, τὰ δ' ἔνδον ἔγχλωρον καὶ τοῦ κωνίου τῶν στροβίλων ἧττον μὲν εὔχυμον, εὐώδη δὲ μᾶλλον.' οἱ δὲ τὰ

2 εὐκοιλίαν Scaliger 3 ταύτηνποῃς A: corr. Scal 3sqq exemplum ineptum, delendum putat Wilam 11 Heraclidae Pontici Lescharum versiculum agnovit Schw 17 ἀμύγδαλα ὄντα A, cf. Nic 20 περσιον A: περσειον superscr. ι E 22 λευκοφαοιον A λευκοφαῆ E: corr. Schw (χρῶμα ποιῶδες Theophr. h. pl. 4, 2, 5) 23 δακτύλοις Hofmann 24 ἔνχλωρον A τοῦ κωνίου aut corruptum aut spurium

Γεωργικὰ συγγράψαντες ἀδελφοὶ ἐν τῷ γʹ γράφουσιν e
οὕτως· ʽκαὶ τὴν μελίαν καὶ τὴν τέρμινθον, ἃ δὴ νῦν
πιστάκια οἱ Σύροι καλοῦσιν.ʼ καὶ οὗτοι μὲν διὰ τοῦ
π πιστάκια ταῦτα ὠνόμασαν, ὁ δὲ Νίκανδρος δασέως
φιττάκια, Ποσειδώνιος δὲ βιστάκια.ʼ

62. περιβλέψας οὖν ἐπὶ τούτοις τοὺς παρόντας καὶ
τυχὼν ἐπαίνου ἔφη· ʽἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τῶν ἄλλων
πάντων τῶν παρακειμένων λελέξεταί μοι, ἵνα με τῆς
πολυμαθίας ἀγασθῆτε· ἐρῶ δὲ πρότερον περὶ τῶν παρὰ
Ἀλεξανδρεῦσιν καλουμένων κοννάρων καὶ παλιούρων.
μνημονεύει δʼ αὐτῶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Κυζικηνὸς ἐν γʹ f
τῶν περὶ τῆς πατρίδος λέγων οὕτως (FHG IV 289)·
ʽκεραυνοῦ δὲ σκήψαντος εἰς τὸν τάφον ἀνεβλάστησεν
ἐκ τοῦ σήματος δενδρίον, ὃ ἐκεῖνοι κόνναρον ἐπονομά-
ζουσιν. ἐστὶ δὲ τὸ δενδρίον μεγέθει μὲν πτελέης καὶ
πεύκης οὐθέν τι μεῖον, ἀκρεμόνας δὲ ἔχει θαμέας καὶ
δολιχοὺς καὶ ἐπʼ ὀλίγον ἀκανθώδεας, τὸ δὲ φύλλον
τέρεν καὶ χλωρόν, τῇ φυῇ περιφερές. καρποφορεῖ δὲ
δὶς τοῦ ἔτεος, ἦρός τε καὶ φθινοπώρου. γλυκὺς δὲ 650
πάνυ ὁ καρπός, μέγεθος κατὰ φαυλίην ἐλάην καὶ τὴν
σάρκα καὶ τὸ ὀστέον ταύτῃ προσείκελον, διαλλάσσον
δὲ τῇ τοῦ χυμοῦ ἡδονῇ. καὶ τρώγεται ἔτι χλωρὸς ὁ
καρπός· καὶ ἐπὴν αὐανθῇ, ποιοῦσιν ἐξ αὐτοῦ ἄλευρα,
καὶ πατέονται ταῦτα οὐ μάξαντες οὐδʼ ὕδατι δεύοντες,
ἀλλὰ φαύλως ὁκοῖά περ πέφυκεν.ʼ καὶ Εὐριπίδης ἐν
Κύκλωπί φησι (393)· ʽπαλιούρου κλάδῳ.ʼ Θεόπομπός
τε ἐν εἰκοστῇ πρώτῃ Φιλιππικῶν (FHG I 303) μνημονεύει
αὐτῶν καὶ Δίφιλος ὁ Σίφνιος ἰατρὸς ἐν τῷ περὶ b

1 ἀδελφοὶ i. e. Quintilii 6 ἐπὶ K: ἐν A 16 θαμεὰς A
24 πατέονται Wesseling: πατεον A προσφέρονται E, fort. πατέονται αὐτὰ

τῶν Προσφερομένων τοῖς ὑγιαίνουσι καὶ τοῖς νοσοῦσιν. τούτων δὲ πρῶτον ἐμνήσθην, ἄνδρες φίλοι, οὐχ ὅτι ἡμῖν παράκειται νῦν, ἀλλ' ὅτι πολλάκις ἐν τῇ καλῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν παρακείμενα ἔλαβον καὶ ζητηθέντος ἐκεῖ τοῦ ὀνόματος ἐνθάδε τῷ βιβλίῳ ἐντυχὼν ἀνελεξάμην. 63. ἑξῆς οὖν λέξω περὶ τῶν παρακειμένων ΑΠΙΩΝ· ἐπεὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἡ Πελοπόννησος Ἀπία ἐκλήθη διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν
c ἐν αὐτῇ τὸ φυτόν, φησὶν Ἴστρος ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς (FHG I 424). ὅτι δὲ τὰς ἀπίους ἐν ὕδατι εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια Ἄλεξις ἐν Βρεττίᾳ παρίστησι διὰ τούτων (II 309 K)·

εἶδές ποτε
πίνουσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένας
ἐν ὕδατι; Β. πολλοῖς πολλάκις δήπου. τί οὖν;
Α. οὐκοῦν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει
τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην ἀεί;
Β. δηλονότι.

αἱ δ' ἀμαμηλίδες οὐκ εἰσιν ἄπιοι, ὥς τινες οἴονται,
d ἀλλ' ἕτερόν τι καὶ ἥδιον καὶ ἀπύρηνον. Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ φησίν (I 692 K)

ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ;

ὅτι δ' ἐστὶν ἕτερον τῆς ἀπίου καὶ ἥδιον ⟨καὶ ἀπύρηνον⟩ Αἰσχυλίδης παρίστησιν ἐν τρίτῳ Γεωργικῶν. περὶ Κέω γοῦν τῆς νήσου λέγων γράφει οὕτως· 'ἀπίους ἡ νῆσος φέρει κρατίστας κατὰ τὰς ἐν Ἰωνίᾳ καλουμένας ἀμαμηλίδας· εἰσὶ γὰρ ἀπύρηνοί τε καὶ ἡδεῖαι καὶ

5 fort. κατέλαβον 6 τῷ βιβλίῳ i. e. Agathoclis, ut monuit Wilam 11 βρευτίαι A: corr. Dalec 14 πείνουσιν A (sic): corr. Dobr 15 πολλῶι A: corr. Kock, distinxit personas Mein 18 δη | όντι A: corr. ς 23. 24 καὶ ἀπύρηνον add. K

γλυκεῖαι.’ Ἀέθλιος δ’ ἐν ε΄ Ὥρων Σαμίων (cf. p. 653 f), εἰ γνήσια τὰ συγγράμματα, ὁμομηλίδας αὐτὰς καλεῖ. Πάμφιλος δ’ ἐν τοῖς περὶ Γλωσσῶν καὶ Ὀνομάτων e ‘ἐπιμηλίς, φησίν, ἀπίου γένος.’ Ἀνδροτίων δ’ ἐν τῷ περὶ Γεωργικῶν φωκίδας φησὶν εἶδος ἀπίων εἶναι.

64. ΡΟΩΝ . . . . δὲ σκληροκόκκων. τῶν γὰρ ἀπυρήνων Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς (I 421 K) μνημονεύει. καὶ ἐν Ἀναγύρῳ (ib. 404)·

πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας.

καὶ ἐν Γηρυτάδῃ (ib. 433). Ἕρμιππος δ’ ἐν Κέρκωψί φησιν (ib. 234)·

ἤδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας;

(ῥοίδιον μέντοι ὡς βοίδιον τὸ ὑποκοριστικόν.) Ἀντιφάνης ἐν Βοιωτίᾳ (II 36 K)·

ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοιῶν
τῶν σκληροκόκκων.

Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ (I 803 K)·

μῆλα καὶ ῥόας λέγεις.

Ἄλεξις Μνηστῆρσιν (II 321 K)·

ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν . . .

σίδας δ’ ὅτι τὰς ῥοιὰς καλοῦσι Βοιωτοὶ Ἀγαθαρχί- f δης ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τῶν Εὐρωπιακῶν οὕτως γράφει (FHG III 192)· ‘ἀμφισβητούντων Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς περὶ τῆς χώρας ἣν καλοῦσι Σίδας, Ἐπαμινώνδας δικαιολογούμενος ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἀριστερᾶς

3 περὶ γλώσσης A: corr. Schw 4 Ἀνδροτίων K: ἀντιφῶν A 6 sqq haec omnia turbata et mutilata: post universam de malis Punicis disputationem de singulis generibus dictum erat, velut τῶν δὲ <σκληροκόκκων μνημονεύει Ἀντιφάνης (cf. v. 15) ἐν Βοιωτίᾳ — τῶν> σκληρολόκκων, sed singula restitui nequeunt 6. 7 ἀπυρίνων A: corr. E 13 inclusa ab hoc loco aliena, nec p. 651 a traici possunt 14 alibi ἐν Βοιωτίῳ 17 φωραλίσκωι A: corr. Schw

μεταλαβὼν κεκρυμμένην ῥόαν καὶ δείξας ἤρετο τί καλοῦσι τοῦτο. τῶν δ' εἰπόντων 'ῥόαν', 'ἀλλ' ἡμεῖς, εἶπε,
651 σίδαν' (ὁ δὲ τόπος τοῦτ' ἔχει τὸ φυτὸν ἐν αὑτῷ πλεῖστον, ἀφ' οὗ τὴν ἐξ ἀρχῆς εἴληφε προσηγορίαν) καὶ ἐνίκησεν.' (Μένανδρος δ' ἐν Αὑτὸν Τιμωρουμένῳ ῥοίδια αὐτὰς ὠνόμασεν διὰ τούτων (III 43 K)·

μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδάλας ἐγὼ
παρέθηκα καὶ τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν.)

λέγεται δέ τι καὶ φυτὸν σίδη ὅμοιον ῥοιᾷ, γινόμενον ἐν τῇ περὶ Ὀρχομενὸν λίμνῃ ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι, οὗ τὰ μὲν φύλλα τὰ πρόβατα ἐσθίει, τὸν δὲ βλαστὸν αἱ ὕες, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τετάρτῳ περὶ Φυτῶν
b (c. 4, 10), γίνεσθαι λέγων κἀν τῷ Νείλῳ ὁμώνυμόν τι αὐτῇ ἄνευ ῥιζῶν.

65. ΦΟΙΝΙΚΕΣ. Ξενοφῶν μὲν ἐν β' Ἀναβάσεώς φησιν (c. 3, 14)· 'ἐν δὲ σῖτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων καὶ ὄξος [καὶ] ἑψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. αὐταὶ δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο· αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι, θαυμάσιοι τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου οὐδὲν διέφερεν· τὰς δέ τινας ξηραίνοντες τραγήματα παρετίθεντο. καὶ ἦν
c παρὰ πότον ἡδὺ μέν, κεφαλαλγὲς δέ.' Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ α' περὶ Βαβυλῶνος λέγων φησίν (c. 193)· 'εἰσὶ δ' αὐτόθι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον, οἱ πλεῦνες αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον

5 Menandri verba male huc interposita, v. supra 7 corruptus 12 non ipsius Theophrasti haec sunt, cf. etiam Hes. s. σίδη 16 ἐνῆν δὲ Xen, aut hoc aut ἦν δὲ scrib 17 ὄξος ἑψητὸν Xen: ὄψον καὶ ἑψητὸν A 18 φοινικίων A 22 ἀπετίθεσαν Xen 24 ἐν τῆι β' A, ἐν τῷ δευτέρῳ E: corr. ed. Bas

καὶ μέλι ποιέονται· τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσιν. τῶν γὰρ φοινίκων οὓς ἔρσενας καλέουσι, τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανηφόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα τε πεπαίνῃ σφιν ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐνδύνων καὶ μὴ ἀπορρείῃ ὁ καρπὸς τοῦ φοίνικος. ψῆνας γὰρ δὴ φορέουσιν ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες καθάπερ οἱ ὄλονθοι.' τὰ παραπλήσια τοῖς περὶ τὸν Ἡρόδοτον ἱστορεῖ περὶ [d] τοῦ ἐν Λιβύῃ καλουμένου λωτοῦ αὐτόπτης γενόμενος ὁ Μεγαλοπολίτης Πολύβιος ἐν τῇ ιβʹ τῶν Ἱστοριῶν λέγων οὕτως (c. 2 Hu)· 'ἐστὶ δὲ τὸ δένδρον ὁ λωτὸς οὐ μέγα, τραχὺ δὲ καὶ ἀκανθῶδες, ἔχει δὲ φύλλον χλωρὸν παραπλήσιον τῇ ῥάμνῳ, μικρὸν βαθύτερον καὶ πλατύτερον. ὁ δὲ καρπὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ὅμοιός ἐστιν καὶ τῇ χρόᾳ καὶ τῷ μεγέθει ταῖς λευκαῖς μυρτίσι ταῖς τετελειωμέναις, αὐξανόμενος δὲ τῷ μὲν χρώματι γίνεται φοινικοῦς, τῷ δὲ μεγέθει ταῖς γογγύλαις ἐλαίαις παραπλήσιος, πυρῆνα δὲ ἔχει τελέως μικρόν. ἐπὰν δὲ [e] πεπανθῇ, συνάγουσι καὶ τὸν μὲν τοῖς οἰκέταις μετὰ χόνδρου κόψαντες σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα, τὸν δὲ τοῖς ἐλευθέροις ἐξελόντες τὸν πυρῆνα συντιθέασιν ὡσαύτως καὶ σιτεύονται τοῦτον. ἐστὶ δὲ τὸ βρῶμα παραπλήσιον σύκῳ καὶ φοινικοβαλάνῳ, τῇ δὲ εὐωδίᾳ βέλτιον. γίνεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ βρεχομένου καὶ τριβομένου δι' ὕδατος, κατὰ μὲν τὴν γεῦσιν ἡδὺς καὶ ἀπολαυστικός, οἰνομέλιτι χρηστῷ παραπλήσιος, ᾧ χρῶνται χωρὶς ὕδατος· οὐ δύναται δὲ πλέον δέκα μένειν ἡμερῶν, διὸ καὶ ποιοῦσι κατὰ βραχὺ πρὸς τὴν χρείαν. ποιοῦσι δὲ καὶ [f] ὄξος ἐξ αὐτῶν.' 66. Μελανιππίδης δ' ὁ Μήλιος ἐν

1 συκεῶν A 4 πεπένη A ἐσδύνων Herod 10 ὁ λωτὸς add. Athen 12 μικρῷ Reiske 15 αὐξόμενος E 21 σιτέονται A: corr. Mus 28 ἐξ αὐτοῦ Di

ταῖς Δαναίσιν φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομάζει τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν τῶν Δαναίδων (fr. 1 B)·

οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφὰν ἐνεῖδος,
οὐδὲ τὰν αὐδὰν γυναικείαν ἔχον·
ἀλλ' ἐν ἁρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἀν' εὔδι'
ἄλσεα πολλάκι θήραισιν φρένα τερπόμεναι,
ἱερόδακρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε ματεῦσαι,
τέρενα Σύρια σπέρματα.

652 καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ Φυτῶν (fr. 246 R) οὕτως· 'φοινίκων ἀνόρχων, οὓς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἱ δ' ἀπυρήνους.' φοίνικα δὲ τὸν καρπὸν καὶ Ἑλλάνικος κέκληκεν ἐν τῇ εἰς Ἄμμωνος Ἀναβάσει (FHG I 67), εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα, καὶ Φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀταλάνταις (p. 294 L). περὶ δὲ τῶν Νικολάων καλουμένων φοινίκων τοσοῦτον ὑμῖν εἰπεῖν ἔχω τῶν ἀπὸ τῆς Συρίας καταγομένων, ὅτι ταύτης τῆς προσηγορίας ἠξιώθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ αὐτοκράτορος σφόδρα χαίροντος τῷ βρώματι, Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἑταί-
b ρου ὄντος αὐτῷ καὶ πέμποντος φοίνικας συνεχῶς. τῶν ἀπὸ τοῦ περιπάτου δ' ὢν ὁ Νικόλαος καὶ ἱστορίαν συνέγραψεν πολλήν.

67. ΙΣΧΑΔΕΣ. σφόδρα τῶν ἰσχάδων ἐθαυμάζοντο αἱ Ἀττικαί. Δίνων γοῦν ἐν τοῖς Περσικοῖς (FHG II 91) φησιν· 'παρετίθεντο δ' ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς βασιλέως

2 αὐτῶν τῶν γὰρ ἀίδων A: corr. Dobr 3 nemodum probabiliter emendavit 4 τὰν αὐτὰν γυναικίαν A: corr. Cas 5. 6 ανευηλιασδεα A: corr. Mein 6 θήραισιν Bgk (θήραις Pors et Iac): θῆρες A 7 ἱερόδακρυ A: corr. Emperius 8 πατεῦσαι A: corr. Emp 9 συρίας τέρματα A: corr. Fiorillo 11 ἐνόρχων AE: corr. Cas 15 sqq cf. Plut. qu. symp. 723 d 21 δ' ἦν E

ὅσα ἡ γῆ βρώματα φέρει ἧς ἄρχει βασιλεύς, ἀφ' ἑκάστου ὅσον ἀπαρχήν. ξενικῷ δὲ οὐδενὶ οὔτε βρώματι οὔτε ποτῷ ᾤετο δεῖν ὁ Ξέρξης τοὺς βασιλεῖς χρῆσθαι· ὅθεν καὶ νόμος τις ὕστερον ἐγένετο. εἰσενέγκαντος γάρ ποτε τῶν εὐνούχων τινὸς ἐν τοῖς λοιποῖς τραγή- c
μασιν ἰσχάδας Ἀττικάς, ἐρωτῆσαι ποταπαὶ εἶεν. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο ἐξ Ἀθηνῶν, τοῖς ἀγορασταῖς ἀπηγόρευεν ὠνεῖσθαι, ἕως ἂν ἐξουσία γένηται αὐτῷ λαμβάνειν ὅταν ἐθέλῃ καὶ μὴ ἀγοράζειν. λέγεται δὲ τὸν εὐνοῦχον ἐπίτηδες τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα αὐτὸν ὑπομνήσῃ τῆς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείας.' Ἄλεξις δ' ἐν Κυβερνήτῃ φησίν (II 339 K)·

εἰσέβαινον ἰσχάδες,
τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ θύμου δέσμαι τινές.

Λυγκεὺς δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν κωμικὸν Ποσείδιππον Ἐπιστολῇ 'ἐν τοῖς τραγικοῖς, φησίν, πάθεσιν Εὐριπίδην d
νομίζω Σοφοκλέους οὐδὲν διαφέρειν· ἐν δὲ ταῖς ἰσχάσι τὰς Ἀττικὰς τῶν ἄλλων πολὺ προέχειν.' κἀν τῇ πρὸς Διαγόραν δὲ Ἐπιστολῇ γράφει οὕτως· 'ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονείοις ἰσχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς Βρυγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαριζούσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲν ἧττον ἐκείνων ἀττικιζούσας.' Φοινικίδης δ' ἐν Μισουμένῃ φησίν (III 333 K)·

μύρτων λέγουσιν καὶ μέλιτος ἐγκώμια
καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων. e
τούτων ἐγευσάμην καταπλεύσας εὐθέως

3 Ξέρξης Ruhnken: ἐξαρχῆς A 7. 8 ἐκέλευεν ὠνεῖσθαι AE: corr. K, cf. Plut. apophth. reg. p. 173c 8 ἕως Mus: ὡς A αὐτῶν A: corr. Mus 14 τῶν ἀττικῶν E 15 ποσίδιππον A 17 Σωσιφάνους οὐδὲν Wilam, res incerta est 18 προσέχειν A: corr. E 20 χελιδονίοις A χελιδονίαις E 20. 21 βριγινδαριδας AE, cf. Ross inscr. III p. 31

καὶ τῶν προπυλαίων, κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως
πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων.

ἐν τούτοις τηρητέον καὶ τὴν τοῦ ἀτταγῆνος μνήμην. Φιλήμων δ' ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀττικῶν Ὀνομάτων Αἰγιλίδας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας· Αἴγιλα δ' εἶναι δῆμον τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ Αἰγίλου τινὸς ἥρωος
f ὠνομασμένον· χελιδονίας δὲ καλεῖσθαι τὰς ἐρυθρομελαίνας ἰσχάδας. Θεόπομπος δ' Εἰρήνῃ τὰς Τιθρασίας ἐπαινῶν ἰσχάδας φησὶν οὕτως (I 736 K)·

μᾶζαι, πλακοῦντες, ἰσχάδες Τιθράσιαι.

οὕτω δὲ ἦσαν περισπούδαστοι πᾶσιν ἀνθρώποις αἱ ἰσχάδες — 'ὄντως γὰρ' κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην (I 541 K)

οὐδὲν [γὰρ ὄντως] γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων —

ὡς καὶ Ἀμιτροχάτην τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα γράψαι Ἀντιόχῳ ἀξιοῦντα, φησὶν Ἡγήσανδρος (FHG IV 421),
653 πέμψαι αὐτῷ γλυκὺν καὶ ἰσχάδας καὶ σοφιστὴν ἀγοράσαντα. καὶ τὸν Ἀντίοχον ἀντιγράψαι· 'ἰσχάδας μὲν καὶ γλυκὺν ἀποστελοῦμέν σοι, σοφιστὴν δ' ἐν Ἕλλησιν οὐ νόμιμον πωλεῖσθαι.' ὅτι δὲ καὶ πεφωσμένας ἰσχάδας ἤσθιον Φερεκράτης δείκνυσιν ἐν Κοριαννοῖ λέγων οὕτως (I 163 K)·

ἀλλ' ἰσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωσμένων.

καὶ μετ' ὀλίγα δέ·

οὐκ ἰσχάδας οἴσεις τῶν μελαινῶν; μανθάνεις.
ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκείνοις βαρβάροις
χύτρας καλοῦσι τὰς μελαίνας ἰσχάδας.

1 προσπυλαίων A: corr. Mus, fort. νὴ τὸν Προπύλαιον (scil. Ἑρμῆν), nisi forte verba male iterata sunt 2 συμβάλλειν A: corr. Mus 5 cf. schol. Theocr. 1, 147, errat sine dubio Philemo 7 δὲ E: τε A 10 l. Τειθράσιαι 13 γὰρ οὕτως A: corr. Mus (cod. P teste Di., del. K, nam Aristophanes scripsit ὄντως γὰρ οὐδὲν 22 πεφωγμένων rectius alii

οἶδα δὲ καὶ Πάμφιλον εἰρηκότα πρόκνιδας γένος b ἰσχάδων.

68. ΒΟΤΡΥΣ δὲ ὅτι μὲν κοινὸν δῆλον. σταφυλῆς δὲ μέμνηται, καίτοι δοκοῦντος τοῦ ὀνόματος Ἀσιαγενοῦς εἶναι, Κράτης ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς Διαλέκτου (p. 65 W), ἐν τοῖς Ὕμνοις τοῖς ἀρχαίοις φάσκων ἀντὶ τοῦ βότρυος τὴν σταφυλὴν κεῖσθαι διὰ τούτων·

αὐτῇσι σταφυλῇσι μελαίνῃσιν κομόωντες.

ὅτι δὲ καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶν (Σ 561 al) παντὶ δῆλον. Πλάτων δὲ ἐν ὀγδόῳ Νόμων καὶ βότρυς καὶ σταφυλὰς ὀνομάζει διὰ τούτων (p. 844 d)· 'ὃς ἂν ἀγροίκου ὀπώρας c γεύσηται, βοτρύων εἴτε καὶ σύκων, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ σύνδρομον, εἴτ' ἐν τοῖς αὑτοῦ χωρίοις εἴτε καὶ ἐν ἄλλων, ἱερὰς μὲν ⟨ν'⟩ ὀφειλέτω τῷ Διονύσῳ δραχμάς, ἐὰν ἐκ τῶν αὑτοῦ δρέπῃ, ἐὰν δ' ἐκ τῶν γειτόνων, μνᾶν, ἐὰν δ' ἐξ ἄλλων, δύο μέρη τῆς μνᾶς. ὃς δ' ἂν τὴν γενναίαν νῦν λεγομένην σταφυλὴν ⟨ἢ⟩ τὰ γενναῖα σῦκα ἐπονομαζόμενα ὀπωρίζειν βούληται, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν οἰκείων λαμβάνῃ, ὅπως ἂν ἐθέλῃ καὶ ὁπόταν βούληται καρπούσθω, ἐὰν δ' ἐξ d ἄλλων μὴ πείσας, ἑπομένως τῷ νόμῳ τῷ 'μὴ κινεῖν ὅ τι μὴ κατέθετο', ἐκείνως αἰεὶ ζημιούσθω.' ταῦτα μὲν ὁ θεῖος Πλάτων· ἐγὼ δὲ πάλιν ζητῶ τίς ἡ γενναία σταφυλὴ καὶ τίνα τὰ γενναῖα σῦκα. ὥρα οὖν ὑμῖν ζητεῖν, ἕως ἐγὼ περὶ τῶν ἑξῆς παρακειμένων διεξέλθω.' καὶ ὁ Μασσούριος ἔφη·

'μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφι (Hes. op. 410).

1 προσκνιδας A, cf. Hes. s. v, πρόκριδες Poll. VI 81 3 haec mutila 14 ν' om. A 16 ἐὰν δὲ καὶ τῶν γειτόνων A 18 ἢ om. A 21 ἑπόμενος A 22 ἐκείνῶς A 23 fort. πάλαι ζητῶ 24. 25 fort. ⟨καὶ⟩ ὑμῖν ζητεῖν 27 ἔνηφι A

γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 107 B[4])·

πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

ἢ τὰ ἐπιγεγεννημένα οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης (fr. 247) καὶ ἐπεμβολάδας ἀπίους ὀνο-
e μάζει τὰς ἐγκεκεντρισμένας.' .... Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (262)· 'σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων.' Ξενοφῶν ἐν Οἰκονομικῷ (19, 19)· 'ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεσθαι τὰς σταφυλάς.' οἴδασιν δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ συντιθεμένους βότρυς. Εὔβουλος γοῦν ἐν Κατακολλωμένῳ φησίν (II 181 K)·

ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνὰς
καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς.

ὁ δὲ τὸν Χείρωνα πεποιηκὼς τὸν εἰς Φερεκράτην
f ἀναφερόμενόν φησιν (I 191 K)·

ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα
καὶ μύρτα καὶ σέλινα κἀξ οἴνου βότρυς
καὶ μυελόν.

ὅτι δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι πᾶσαι, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις (ib. 536). τί οὖν παράδοξον ἱστορεῖν δοκεῖ Ἀέθλιος ὁ Σάμιος ἐν πέμπτῳ Σαμίων Ὥρων λέγων (FHG IV 287)· 'σῦκον καὶ σταφυλὴ καὶ ὁμομηλὶς καὶ μῆλα καὶ ῥόδα δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐγί-
654 νετο' Λυγκεὺς δ' ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν Ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὸν κατὰ τὴν Ἀττικὴν γινόμενον Νικοστράτειον βότρυν καὶ ἀντιτιθεὶς αὐτῷ τοὺς Ῥοδιακούς φησιν· 'τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυι Νικοστρατείῳ τὸν

4 ἐπιγεγενημένα A: corr. E 5 ἐμβολάδας rectius Harpocr. 71, 8 6 hiatum not. K, nam pergit Ulpianus de uvarum nominibus loqui 8 Xenophontis plura verba exscripserat, ut et βότρυν et σταφυλήν eum dixisse probaret 23. 24 ἐγένετο AE: corr. K 25. 26 νικοστράτιον (item v. 27) A: corr. E

Ἱππώνειον ἀντεκτρέφουσι βότρυν, ὃς ἀπὸ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς ὥσπερ ἀγαθὸς οἰκέτης διαμένει τὴν αὐτὴν ἔχων εὔνοιαν.'

69. ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὑμῖν εἴρηται περί τε κρεῶν καὶ ὀρνίθων [καὶ περιστεριδίων], ἔρχομαι κἀγὼ λέξων ὅσα ἐκ πολυαναγνωσίας εὑρεῖν ἠδυνήθην παρὰ τὰ προειρημένα (lib. IX). ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΝ οὕτως ἔστιν εὑρεῖν b
εἰρημένον παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Παλλακῇ (III 109 K)·

μικρὸν ἐπιμείνας προστρέχει,
'ἠγόρακά σοι περιστέρια ⟨ταδί⟩' λέγων.

ὁμοίως Νικόστρατος Ἅβρᾳ (II 220 K)·

ταῦτ' ἀξιῶ·
τοὐρνιθάριον, τὸ περιστέριον, τὸ γάστριον.

Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀντέρωτι (ib. 139)·

περιστέρια γὰρ εἰσάγων καὶ στρουθία.

Φρύνιχος Τραγῳδοῖς (I 383 K)·

περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου.

ΦΑΣΙΑΝΙΚΟΣ. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν Ὑπομνημάτων περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ c
βασιλείων λέγων (FHG III 188) καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ζῴων τρεφομένων φησίν· 'τά τε τῶν φασιανῶν, οὓς τετάρους ὀνομάζουσιν, [οὓς] οὐ μόνον ἐκ Μηδίας μετεπέμπετο, ἀλλὰ καὶ νομάδας ὄρνιθας ὑποβαλὼν ἐποίησε πλῆθος, ὥστε καὶ σιτεῖσθαι· τὸ γὰρ βρῶμα πολυτελὲς ἀποφαίνουσιν.' αὕτη ⟨ἡ⟩ τοῦ λαμπροτάτου βασιλέως φωνή, ὃς οὐδὲ φασιανικοῦ ὄρνιθός ποτε γεύσασθαι

1 ἱππώνιον A: corr. E superscr 2. 3 haec vix integra 5 glossam del. K 9 ἐπέμεινας A: corr. Clericus 10 suppl. et dist. Cob 13 εἴτ' ὀρνιθάριον A: corr. Di, qui pro ἀξιῶ coni. ἀξιοῖ 14 ἐν ἀντερῶντι A, cf. Inscr. Sicil. et Ital. 1099 21 φησὶν τάδε olim K, sed τὰ τῶν φασιανῶν i. e. γένη, opinor 22 οὓς del. K 22. 23 μετεπόμποντο A: corr. Cas 25 ἡ add. K

ὡμολόγησεν, ἀλλ' ὥσπερ τι κειμήλιον ἀνακείμενον εἶχε τούσδε τοὺς ὄρνιθας. εἰ δὲ ἑωράκει ὡς ἡμῶν ἑκάστῳ εἷς ἐστι παρακείμενος χωρὶς τῶν ἤδη κατανηλωμένων,
d προσαναπεπληρώκει ἂν ταῖς πολυθρυλήτοις ἱστορίαις τῶν Ὑπομνημάτων τούτων ταῖς εἰκοσιτέσσαρσιν καὶ ἄλλην μίαν. [Ἀριστοτέλης δὲ (fr. 580 R) ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι 'τῶν φασιανῶν, φησίν, οὐ κατὰ λόγον ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀρρένων, ἀλλὰ πολλῷ μείζων.'] 70. εἰ δ' ὁ προειρημένος βασιλεὺς καὶ τὸ τῶν ΤΑΩΝΩΝ πλῆθος ἑωράκει τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην, καταπεφεύγει ἂν ἐπὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον, ὡς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ πάλιν τῆς βασιλείας ἐξεληλαμένος. τοσοῦτον
e γάρ ἐστι τούτων τῶν ὀρνίθων τὸ πλῆθος ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς δοκεῖν προμεμαντευμένον τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνην ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι εἰρηκέναι τάδε (II 99 K)·

τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,
σπάνιον ὂν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων.
χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας.

f Ἄλεξις δ' ἐν Λαμπάδι (II 340)·

καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον; οὐδ' εἰ γάλα λαγοῦ
εἶχον, μὰ τὴν Γῆν, καὶ ταῶς κατήσθιον.

ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις Στράττις παρίστησιν ἐν Παυσανίᾳ διὰ τούτων (I 718 K)·

πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια,
οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς ἕνεκα τῶν ὠκυπτέρων.

5 τῶν εἰκοσιτεσσάρων A: corr. K 6sqq haec male interiecta 9. 10 fort. τῶν ταῶν 16 τὸν ταὼν AE, cf. IX 397a 18 δὲ ἂν et εἴδη A: corr. E 22 τουσουτ' A: corr. E 22. 23 λαγοῦ εἶχον Schw (voluit etiam λαγὼ): εἶχον λαγοῦ AE 23 ταὼς AE 24 τιθάσους A

Ἀναξανδρίδης ἐν *Μελιλώτῳ* (II 145 K)·

οὐ μανικόν ἐστ᾽ ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς, 655
ἐξὸν τοσουτουὶ δύ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀγοράσαι.

Ἀναξίλας Ὀρνιθοκόμοις (ib. 272)·

καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμώζων ταῶς.

Μηνόδοτος δ᾽ ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Σαμίας Ἥρας φησίν (FHG III 105)· ʽοἱ ταοὶ ἱεροί εἰσι τῆς Ἥρας. καὶ μήποτε πρώτιστοι καὶ ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν, ὡς καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες ἐν τῇ Περσίδι καὶ αἱ καλούμεναι μελεαγρίδες ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ.᾽ διὸ καὶ *Ἀντιφάνης* ἐν τοῖς Ὁμοπατρίοις φησίν (II 83 K)· b

ἐν Ἡλίου μέν φασι γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας. ἡ Κύπρος
ἔχει πελείας διαφόρους, ἡ δ᾽ ἐν Σάμῳ
Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος,
τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταῶς.

διόπερ καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταῶς ἐστιν.

71. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν μελεαγρίδων Μηνόδοτος ἐμνήσθη, λέξομέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ αὐτῶν. *Κλύτος* ὁ Μιλήσιος, Ἀριστοτέλους δὲ μαθητής, ἐν τῷ α΄ περὶ Μιλήτου γράφει περὶ αὐτῶν οὕτως (FHG II 333)· ʽπερὶ δὲ τὸ c ἱερὸν τῆς Παρθένου ἐν Λέρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄρνιθες μελεαγρίδες. ὁ δὲ τόπος ἐστὶν ἑλώδης ἐν ᾧ τρέφονται. ἐστὶ δὲ ἄστοργον πρὸς τὰ ἔκγονα τὸ ὄρνεον

2 οὐχὶ AE: corr. Herm ἐστιν AE ἐν οικιδαι A: corr. E ταὼς AE 3 τοιούτουσΐδυο A τουτοισὶ δύ᾽ E: corr. Coraes 4 ἀναξίλαος A: corr. ς 5 ταώς A 8 aut ⟨οἱ⟩ πρώτιστοι aut πρώτιστα K 13 ἐν ἀλίαις μὲν E 15 διφόρους AE: corr. Eust. 1035, 46 16 ἤρατο A: corr. E 17 ταὼς AE 18 ταῶς A 23 ἐν αερω A: corr. Dalec 23. 24 fort. ὄρνιθες οἱ καλ. μελ. vel οἱ μελεαγρίδες καλούμ. ὄρνιθες possis, etiam αἱ καλούμεναι [ὄρνιθες] μελ. coll. v. 11

καὶ ὀλιγωρεῖ τῶν νεωτέρων, ὥστε ἀνάγκη τοῖς ἱερεῦσιν
ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν. ἔχει δὲ τὸ μὲν μέγεθος ὄρνιθος
γενναίου, τὴν δὲ κεφαλὴν μικρὰν πρὸς τὸ σῶμα καὶ
ταύτην ψιλήν, ἐπ᾽ αὐτῆς δὲ λόφον σάρκινον, σκληρόν,
στρογγύλον, ἐξέχοντα τῆς κεφαλῆς ὥσπερ πάτταλον, καὶ
d τὸ χρῶμα ξυλοειδῆ, πρὸς δὲ ταῖς γνάθοις ἀπὸ τοῦ
στόματος ἀρξαμένην ἀντὶ πώγωνος μακρὰν σάρκα καὶ
ἐρυθροτέραν τῶν ὀρνίθων. τὴν δὲ τοῖς ὄρνισιν ἐπὶ
τῷ ῥύγχει γινομένην, ἣν ἔνιοι πώγωνα καλοῦσιν, οὐκ
ἔχει· διὸ καὶ ταύτῃ κολοβόν ἐστιν. ῥύγχος δὲ ὀξύτερον
καὶ μεῖζον ἢ ὄρνις ἔχει. τράχηλος μέλας, παχύτερος
καὶ βραχύτερος τῶν ὀρνίθων. τὸ δὲ σῶμα ἅπαν ποι-
κίλον, μέλανος ὄντος τοῦ χρώματος ὅλου, πτίλοις λευ-
κοῖς καὶ πυκνοῖς διειλημμένου ⟨οὐ⟩ μείζοσιν φακῶν.
e οὗτοι δ᾽ εἰσὶν ἐν ῥόμβοις οἱ κυκλίσκοι ⟨ἧσσον⟩ μέλασι
τοῦ ὅλου χρώματος· διὸ καὶ ποικιλίαν τινὰ οἱ ῥόμβοι
παρέχονται, τοῦ μὲν μέλανος ἔχοντες λευκότερον τὸ
χρῶμα, τοῦ δὲ λευκοῦ πολὺ μελάντερον. τὸ δὲ κατὰ
τὰς πτέρυγας αὐταῖς πεποίκιλται λευκῷ πριονώδεσιν
σχήμασιν [πυρώδεσιν καὶ] παρ᾽ ἄλληλα κειμένοις. σκέλη
δὲ ἄκεντρα ὅμοια τοῖς ὀρνιθίοις. παραπλήσιαι δ᾽ εἰσὶν
αἱ θήλειαι τοῖς ἄρρεσιν· διὸ καὶ δυσδιάκριτόν ἐστι τὸ
τῶν μελεαγρίδων γένος.᾽ τοσαῦτα καὶ ὁ περιπατητικὸς
φιλόσοφος περὶ τῶν μελεαγρίδων ἱστόρησεν.

1 *νεοττῶν* Herw   3.4 planius erat *καὶ αὐτὴν ⟨μὲν⟩ ψιλήν*   6 *ξυλοειδὲς* AE: corr. Schw   7 *σώματος* A: corr. E   [*καὶ*] K   8 *ἐρυθρωτέραν* A: corr. E   13 *σπίλοις* Gesner, sed *variis sparsum plumis* Plin. h. n. 10, 74   14 *διειλημμένων* A: corr. E, *διειλημμένον* Mus   *οὐ* add. Schw   15 *ἧσσον* add. Wilam, *μελαντέροις* (pro *μέλασι*) E   17 *ἔχοντος* A: corr. Wilam   18 *τὰ δὲ* E recte, opinor   19 fort. *λευκοῖς*   20 *πυρώδεσιν* del. Schw, *καὶ* (om. E) del. K   *πρὸς ἄλληλα* E   21 *ὀρνιθείοις* E

72. ΟΠΤΩΝ ΔΕΛΦΑΚΩΝ δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης f
ἐν Ἐμπόρῳ (II 284 K)·

ἐπὶ τοῖς δ' ἐγὼ
μάγειρος. οὔτε Σικελία καυχήσεται
τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων,
οὐκ Ἦλις, ἔνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα
κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα.

Ἄλεξις δ' ἐν Πονήρᾳ (ib. 367)·

τριωβόλου κρείσκον ἀστεῖον πάνυ
ὕειον ὀπτὸν καὶ θερμόν, εὔχυλον,
τέρεν, ὅταν ᾖ προσφέρων. 656

Ἀθηναῖοι δ', ὥς φησι Φιλόχορος (FHG I 413), ταῖς Ὥραις θύοντες οὐκ ὀπτῶσιν, ἀλλ' ἕψουσι τὰ κρέα, παραιτούμενοι τὰς θεὰς ἀπείργειν τὰ περισκελῆ καύματα καὶ τοὺς αὐχμούς, μετὰ δὲ τῆς συμμέτρου θερμασίας καὶ ὑδάτων ὡραίων ἐκτελεῖν τὰ φυόμενα. τὴν μὲν γὰρ ὄπτησιν ἐλάττους παρέχεσθαι ὠφελείας, τὴν δὲ ἕψησιν οὐ μόνον τὴν ὠμότητα περιαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ σκληρὰ μαλάττειν δύνασθαι καὶ τὰ λοιπὰ πεπαίνειν. ἔτι δ' εὐμενέστερον καὶ ἀκινδυνότερον πεπαίνει τὴν τροφήν. διόπερ ἑφθὸν ἐποπτᾶν οὔ φασι δεῖν οὐδ' ἐφέψειν. τὸ b
μὲν γὰρ ἀνάλυσιν ἔχειν δοκεῖ τοῦ βελτίονος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (meteor. 380 b 21?)· 'τὰ δὲ ὀπτὰ τῶν ἑφθῶν ὠμότερα καὶ ξηρότερα.' τὰ δὲ ὀπτὰ κρέα καλεῖται φλογίδες. Στράττις γοῦν ἐν Καλλιππίδῃ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους φησίν (I 715 K)·

αὐτίκα δ' ἥρπασε τεμάχη
θερμάς τε κάπρου φλογίδας ἔβρυχέ τε πάνθ' ἅμα.

6 ουκηλισενθα A: οὔτ' Ἦλις Cas   10 fort. κἄτι θερμόν   10.11 εὔχυλον, τέρεν Pors: εὐχυλότερον A   11 ὅταν ᾖ ⟨τι⟩, πρόσφερ' Pors   19 ἔτι δ' E: ὅτι δ' A   20 πέττει Wilam, fort. πεπαίνειν (s. πέττειν)   23 τὰ δὲ ὄντα A: corr. Mus   27.28 numeri fortasse ionici

καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ Γαμοῦντι (ib. 680)·

ταδὶ δ' ἅμα χοίρων ἀκροκώλια μικρῶν
ταύρου τ' αὐξίκερω φλογίδες
αἵ δολιχαί τε κάπρου φλογίδες.

c 73. περὶ δὲ ΠΕΡΔΙΚΩΝ τί δεῖ καὶ λέγειν ἐμέ, πλεόνων εἰρημένων ὑφ' ὑμῶν; ἀλλ' οὐ παραλείψω τὸ ἱστορηθὲν ὑπὸ Ἡγησάνδρου ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν (FHG IV 421). φησὶν γὰρ ὅτι Σάμιοι πλεύσαντες εἰς Σύβαριν καὶ κατασχόντες τὴν Σιρῖτιν χώραν περδίκων ἀναπτάντων καὶ ποιησάντων ψόφον ἐκπλαγέντες ἔφυγον καὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς ἀπέπλευσαν.

περὶ δὲ ΛΑΓΩΝ Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου (fr. 14 Koep) ὡς δειπνῶν παρὰ τῷ Ἱέρωνι ὁ
d Σιμωνίδης, οὐ παρατεθέντος αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωοῦ, ἀλλ' ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἱέρωνος, ἀπεσχεδίασεν (fr. 170 B)·

οὐδὲ γὰρ ⟨οὐδ'⟩ εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

ὄντως δ' ἦν ὡς ἀληθῶς κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ αἰσχροκερδής, ὡς Χαμαιλέων φησίν. ἐν Συρακούσαις γοῦν τοῦ Ἱέρωνος ἀποστέλλοντος αὐτῷ τὰ καθ' ἡμέραν λαμπρῶς πωλῶν τὰ πλείω ὁ Σιμωνίδης τῶν παρ' ἐκείνου πεμπομένων ἑαυτῷ μικρὸν μέρος ἀπετίθετο. ἐρομένου
e δέ τινος τὴν αἰτίαν· 'ὅπως, εἶπεν, ἥ τε Ἱέρωνος μεγαλοπρέπεια καταφανὴς ᾖ καὶ ἡ ἐμὴ κοσμιότης.'

ΟΥΘΑΤΟΣ δὲ Τηλεκλείδης ἐν Στερροῖς οὕτως μνημονεύει (I 217 K)·

ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φέρω.

2 τὰ δι δαλλα A: corr. Mein μικρῶν parum aptum, fort. πνικτῶν 3 ταξικερω A: corr. Di 4 φλογίδες del. Bgk, σχελίδες Mein 17 οὐδ' add. Mus, cf. Hom. Ξ 33 25 ἐν ἑτέροις A, cf. IX p. 399c

ὑπογάστριον δ' αὐτὸ ὠνόμασεν Ἀντίδοτος ἐν Μεμψιμοίρῳ (II 410 K). 74. ΣΙΤΕΥΤΩΝ δὲ ὀρνίθων μὲν μνημονεύει Μάτρων ἐν ταῖς Παρῳδίαις οὕτως (fr. 4 Br)·

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐγέλασσαν, ἐπήνεικάν τ' ἐπὶ τούτῳ
σιτευτὰς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισι πίναξιν,
ἄτριχας, οἰέτεας, λαγάνοις κατὰ νῶτον ἐίσας (B 764). f

δελφάκων δὲ σιτευτῶν ὁ φλυακογράφος Σώπατρος ἐν Βακχίδος Γάμῳ οὕτως·

εἴ που κλίβανος ἦν, πολὺ δέλφαξ σιτευτὸς ἔγρυξεν.

δελφάκια δὲ Αἰσχίνης εἴρηκεν ἐν Ἀλκιβιάδῃ οὕτως (p. 21 Herm)· 'ὥσπερ αἱ καπηλίδες τὰ δελφάκια τρέφουσιν.' Ἀντισθένης δ' ἐν Φυσιογνωμονικῷ· 'καὶ γὰρ ἐκεῖναι τὰ δελφάκια πρὸς βίαν χορτάζουσιν.' καὶ ἐν Προτρεπτικῷ δέ· 'ἀντὶ δελφακίων τρέφεσθαι.' δέλφακα δὲ ἀρσενικῶς εἴρηκεν Πλάτων ἐν Ποιητῇ (I 631 K)· 657

δέλφακα δὲ ῥαιότατον.

Σοφοκλῆς Ὕβρει (fr. 610 N)·

ἐσθίειν ἐθέλων τὸν δέλφακα.

Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν (I 59 K)·

δέλφακας μεγάλους.

θηλυκῶς δὲ Νικοχάρης ἔφη (ib. 774)·

κύουσαν δέλφακα.

καὶ Εὔπολις Χρυσῷ Γένει (ib. 335)·

οὐκ ἀλλ' ἔθυον δέλφακα ωδον θῄστίᾳ
καὶ μάλα καλήν.

καὶ Πλάτων Ἰοῖ (ib. 615)·

2 σιτιστῶν δὲ AE: corr. Schw 4 επηνεινκαντ A, quod videtur ἐπήνεγκάν τ' esse, ut voluit Mus 7 δὲ Schw: τε A (καὶ δελφ. E) 9 ἔτρυξεν AE: corr. Schw 12 Ἀντιφάνης δ' ἐν A: corr. Di 16 δὲ πιότατον K, δ' ὡραιότατον Wilam 18 θέλων Di 24 ουκαλλευθιον A: corr. Mein, tum δέλφακ' ἔνδον Kock θῄστίᾳ Mein: θηστια A

πρόσφερε δεῦρο δὴ τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος.
Θεόπομπος Πηνελόπῃ (ib. 746)·
καὶ τὴν ἱερὰν σφάττουσιν ἡμῶν δελφάκα.

b χηνῶν δὲ σιτευτῶν καὶ μόσχων Θεόπομπος ἐν ιγ' Φιλιππικῶν καὶ ια' Ἑλληνικῶν (FHG I 297. 281), ἐν οἷς ἐμφανίζει τὸ περὶ τὴν γαστέρα τῶν Λακώνων ἐγκρατὲς γράφων οὕτως· καὶ οἱ Θάσιοι ἔπεμψαν Ἀγησιλάῳ προσιόντι πρόβατα παντοδαπὰ καὶ βοῦς εὖ τεθραμμένους, πρὸς τούτοις δὲ καὶ πέμματα καὶ τραγημάτων εἶδος παντοδαπῶν. ὁ δ' Ἀγησίλαος τὰ μὲν πρόβατα καὶ τὰς βοῦς ἔλαβεν, τὰ δὲ πέμματα καὶ τὰ τραγήματα πρῶτον μὲν οὐδ' ἔγνω· κατεκεκάλυπτο γάρ.
c ὡς δὲ κατεῖδεν, ἀποφέρειν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, εἰπὼν οὐ νόμιμον εἶναι Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι τοιούτοις τοῖς ἐδέσμασι. λιπαρούντων δὲ τῶν Θασίων 'δότε, φησί, φέροντες ἐκείνοις,' δείξας αὐτοῖς τοὺς εἵλωτας, εἰπὼν ὅτι τούτους δέοι διαφθείρεσθαι τρώγοντας αὐτὰ πολὺ μᾶλλον ἢ αὐτὸν καὶ τοὺς παρόντας Λακεδαιμονίων.' ὅτι δὲ τοῖς εἵλωσιν ὑβριστικῶς πάνυ ἐχρῶντο Λακεδαιμόνιοι καὶ Μύρων ὁ Πριηνεὺς ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ
d Μεσσηνιακῶν γράφων οὕτως (FHG IV 461)· 'τοῖς δ' εἵλωσι πᾶν ὑβριστικὸν ἔργον ἐπιτάττουσι πρὸς πᾶσαν ἄγον ἀτιμίαν. κυνῆν τε γὰρ ἕκαστον φορεῖν ἐπάναγκες ὥρισαν καὶ διφθέραν περιβεβλῆσθαι πληγάς τε τεταγμένας λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτὸν ἀδικήματος χωρίς, ἵνα μήποτε δουλεύειν ἀπομάθωσιν. πρὸς δὲ τούτοις εἴ τινες

3 ἡμῶν σφάττουσιν A: corr. Iacobs 7 ὁ Ταχὼς ἔπεμψεν Wichers, cf. IX 384 a et Nep. Ages. c. 8 10 fort. πλῆθος (τραγήματα παντοδαπὰ E) 11 τοὺς βοῦς Cas 14 τοιούτοις E: τοσούτοις A, tum fort. τοῖς vel τοῖς ἐδέσμασιν delendum 16 αὐτοῖς om. E 17 δὲ οἶδα φθείρεσθαι AE: corr. Cas 18 ἤπερ Benseler

ὑπερακμάζοιεν τὴν οἰκετικὴν ἐπιφάνειαν, ἐπέθηκαν
ζημίαν θάνατον καὶ τοῖς κεκτημένοις ἐπιτίμιον, εἰ μὴ
ἐπικόπτοιεν τοὺς ἁδρουμένους. καὶ παραδόντες αὐτοῖς
τὴν χώραν ἔταξαν μοῖραν ἣν αὐτοῖς ἀνοίσουσιν αἰεί.'
χηνίζειν δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν αὐλούντων. Δίφιλος e
Συνωρίδι (II 567 K)·

ἐχηνίασας· ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ
παρὰ Τιμοθέῳ.

75. ἐπεὶ δὲ καὶ πετασῶνος μέρος ἑκάστῳ κεῖται, ἣν
ΠΕΡΝΑΝ καλοῦσι, φέρε τι εἴπωμεν καὶ περὶ ταύτης,
εἴ τις τοῦ ὀνόματος μνημονεύει. κάλλισται μὲν γὰρ
αἱ Γαλλικαί, οὐκ ἀπολείπονται δὲ αὐτῶν οὔτε ⟨αἱ⟩
ἀπὸ Κιβύρας τῆς Ἀσιατικῆς οὔτε αἱ Λύκιαι. μνημο-
νεύει δ' αὐτῶν Στράβων ἐν τρίτῃ Γεωγραφουμένων f
(p. 162), ἀνὴρ οὐ πάνυ νεώτερος· λέγει γὰρ αὐτὸν ἐν
τῇ ἑβδόμῃ τῆς αὐτῆς πραγματείας (fr. 58b M) ἐγνωκέναι
Ποσειδώνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλόσοφον, οὗ πολλά-
κις ἐμεμνήμεθα συγγενομένου Σκιπίωνι τῷ τὴν Καρχη-
δόνα ἑλόντι. γράφει δ' οὖν ὁ Στράβων οὕτως· 'ἐν
Σπανίᾳ πρὸς τῇ Ἀκυτανίᾳ πόλις Πομπέλων, ὡς ἂν
εἴποι τις Πομπηιόπολις, ἐν ᾗ πέρναι διάφοροι συντί- 658
θενται ταῖς Κανταβρικαῖς ἐνάμιλλοι.'

ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ δὲ κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμῳδίας
ποιητὴς Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ (I 692 K)·

ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι.

καὶ ἐν Γόησιν (ib. 691)·

3 ἀνδρουμένους AE: corr. Cas 7 ἐχήνισας Stephanus, nisi mavis v. 5 χηνιάζειν 8 Τιμοθέου Kock 10 περὶ αὐτῆς A: corr. K 12 αἱ γαλαῖ καὶ A: corr. K αἱ add. Mus 15 οὐ πολὺ K, sed oratio mutila; αὐτὸν intellege Pompeium 18 μεμνήμεθα A: corr. K, ceterum de Scipione idem error XII 449 de 19 sqq longe aliter Strabo 20 πομπάδων A: corr. Cas 22 κουρικαῖς A: corr. e Strabone

[ὁ στράβων]
ἀλίπαστον αἰεὶ τὸν θεράποντ' ἐπεσθίειν.

76. ἐπεὶ δὲ καὶ 'Σικελίας αὔχημα τροφαλὶς' ἥδ' ἐστί σοι, φίλοι, λέξωμέν τι καὶ περὶ ΤΥΡΩΝ. Φιλήμων μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σικελικῷ II 499 K.·

ἐγὼ πρότερον μὲν ᾠόμην τὴν Σικελίαν
b ἓν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν
καλούς. ἔτι ταῦτα προσετίθην ἀκηκοώς,
ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά.
Β. σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ᾠόμην φέρειν.

καὶ ὁ Τρομιλικὸς δὲ τυρὸς ἔνδοξός ἐστι. περὶ οὗ φησιν Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωικοῦ Διακόσμου οὕτως (fr. 3 Gaede)· 'τῆς Ἀχαίας πόλις Τρομίλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἴγειος ἥδιστος, οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Τρομιλικός· c οὗ καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν Ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή (fr. 22 B)·

⟨ἦ⟩ πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῇ, Τηλέμβροτε,
γράφων·
ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαίης
Τρομιλικὸς θαυμαστός, ὃν κατήγαγον . . .

Εὐριπίδης δ' ἐν Κύκλωπι ὀπίαν καλεῖ τυρὸν τὸν δριμύν, τὸν πηγνύμενον τῷ τῆς συκῆς ὀπῷ (136)·

καὶ τυρὸς ὀπίας ἐστὶ καὶ Διὸς γάλα.

1 ὁ στράβων del. Wilam, certe non recte ὀστακὸν Toup 3. 4 fort. ἥδε τις, ὦ φίλοι, ut etiam haec eiusdem poetae ignoti sint 6 ᾤμην A: corr. Bentl τῇ Σικελίᾳ Dobr 7 αὐτὸν A: corr. Mus 8 ἔτι Bentl: ἔτι τε A post ἀκηκοὼς addit A: τυρὸς σικελικὸς ὅτι κράτιστος ἦν αἵ τε περιστεραὶ σικελικαί, quae del. Bentl 10 Β. add. Kock; versus corruptus, velut σκύτη μὲν οὖν καὶ σκώμματ', tum ᾤμην A: corr. Cas 11 στρομιλικὸς E ubique 18 τηλέμβρωτε A 21 στρομίλιος A: corr. Mein 24 βοὸς γάλα recte Eurip. codd.

ἐπεὶ δὲ περὶ πάντων εἶπον τῶν παρακειμένων ἀποτράγημά τε πεποίημαι τὸν Τρομιλικόν, καταπαύσω τὸν d λόγον· τὸ γὰρ λείψανον τῶν τραγημάτων καὶ τρωξίμων ἀποτράγημα εἴρηκεν Εὔπολις (I 335 K). σκώπτων γὰρ Διδυμίαν τινὰ ἀποτράγημα αὐτὸν εἴρηκεν ἀλώπεκος ἤτοι ὡς μικρὸν τὸ σῶμα ἢ ὡς κακοήθη καὶ πανοῦργον, ὥς φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης Δωρόθεος. τοὺς δὲ λεπτοὺς τῶν τυρῶν καὶ πλατεῖς Κρῆτες θηλείας καλοῦσιν, ὥς φησι Σέλευκος· οὓς ἐν θυσίαις τισὶν ἐναγίζουσιν. πυριέφθων δὲ μνημονεύει (οὕτω δὲ καλεῖται τὸ πρῶτον γάλα) Φιλιππίδης ἐν Αὐλοῖς (III 304 K)·

τὰ δὲ πυρίεφθα καὶ τὰ λάγανα ταῦτ' ἔχων. e

καὶ ἴσως πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιδειπνίδας ἔλεγον Μακεδόνες. κώθωνος γὰρ ἡδύσματα ταῦτα.'

77. τοιαῦτά τινα ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγομένου ἐπελθὼν εἷς ἐκείνων τῶν σοφιστῶν μαγείρων ἐκήρυσσε μῦμα. καὶ πολλῶν ξενιζομένων ἐπὶ τῷ κηρύγματι — οὐ γὰρ ἐδείκνυεν ὁ στιγματίας ὅ τι ἦν — ἔφη· 'ἀγνοεῖν μοι δοκεῖτε, ὦ ἄνδρες δαιταλῆς, ὅτι καὶ Κάδμος ὁ τοῦ Διονύσου πάππος μάγειρος ἦν.' σιωπησάντων δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ πάντων 'Εὐήμερος, ἔφη, ὁ Κῷος ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Ἱερᾶς Ἀναγραφῆς τοῦθ' ἱστορεῖ, ὡς Σιδω- f νίων λεγόντων τοῦτο, ὅτι Κάδμος μάγειρος ὢν τοῦ βασιλέως καὶ παραλαβὼν τὴν Ἁρμονίαν αὐλητρίδα καὶ αὐτὴν οὖσαν τοῦ βασιλέως ἔφυγεν σὺν αὐτῇ.

ἐγὼ δὲ φεύξομαι ⟨γ'⟩ ἐλεύθερος γεγώς (trag. ad. fr. 98 N);

1. 2 ἀποτράγημαι ἐπεποίημαι A: corr. K 4 Eupolis dixit ἀποπάτημα 9 οὓς καὶ ἐν E 12 τοὺς δὲ πυριεφθας A πυρίεφθα E: corr. Schw, cf. Poll. 6, 54 λάχανα Mus 17 μυμα A ubique 22.23 σιδονίων A: corr. Mus 26 γ' add. Schw, versus fort. Euripideus coll. Ar. Ach. 203

οὐδὲ γὰρ ἂν εὕροι τις ὑμῶν δοῦλον μάγειρόν τινα ἐν κωμῳδίᾳ πλὴν παρὰ Ποσειδίππῳ μόνῳ. δοῦλοι δ'
659 ὀψοποιοὶ παρῆλθον ὑπὸ πρώτων Μακεδόνων τοῦτ' ἐπιτηδευσάντων ἢ δι' ὕβριν ἢ δι' ἀτυχίαν τῶν αἰχμαλωτισθεισῶν πόλεων. ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν μὲν πολιτικὸν μάγειρον μαίσωνα, τὸν δ' ἐκτόπιον τέττιγα. Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος τὸν μαίσωνα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι οἴεται κεκλῆσθαι, οἷον τὸν ἀμαθῆ καὶ πρὸς γαστέρα νενευκότα, ἀγνοῶν ὅτι Μαίσων γέγονεν κωμῳδίας ὑποκριτὴς Μεγαρεὺς τὸ γένος, ὃς καὶ τὸ προσωπεῖον εὗρε τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον μαίσωνα, ὡς Ἀρι-
b στοφάνης φησὶν ὁ Βυζάντιος ἐν τῷ περὶ Προσώπων (p. 276 N), εὑρεῖν αὐτὸν φάσκων καὶ τὸ τοῦ θεράποντος πρόσωπον καὶ τὸ τοῦ μαγείρου. καὶ εἰκότως καὶ τὰ τούτοις πρέποντα σκώμματα καλεῖται μαισωνικά. μάλιστα γὰρ εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσιν (III 30 K). καὶ Φιλήμων δέ πού φησιν (II 517 K)·

σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
εἴληφ'· ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ ἕν, μὰ τοὺς θεούς,
ὧν ⟨ἂν⟩ λέγῃ συνίημι· καινὰ ῥήματα
c πεπορισμένος γάρ ἐστι.

τὸν δὲ Μαίσωνα Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Τίμαιον (fr. 46 Pr) ἐκ τῶν ἐν Σικελίᾳ φησὶν εἶναι Μεγάρων καὶ οὐκ ἐκ τῶν Νισαίων. ἀλλ' ὅ γε Ποσείδιππος περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησίν (III 336 K)·

1 ἂν εὕροι Mus: ανελευθεροι A 2 ποσιδίππωι A 3 fort. [ὑπὸ] 5 δ' οἱ E 11 εὗρε τὸ E: ερευτο A, tum fort. μαίσων 14 cf. Poll. 4, 148 16 οἱ del. K, nisi praestat τινες ⟨ὄντες⟩ 19 sqq eidem versus e Stratonis Phoenicida IX p. 382 c, videtur turbatum esse 21 ὧν λέγει A: ὅσ' ἂν λέγῃ p. 382, fort. ὅσων λέγει 23 μάσωνα A 24 μεγαρέων A: corr. Schw 25 νησαίων A ποσίδιππος A, cf. p. 658 f

ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα. συμβαίνει δέ τι
νῦν μοι διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότῃ
ἀστεῖον· οὐχ ἁλώσομ' ἐκφέρων κρέας.

καὶ ἐν Συντρόφοις (ib. 342)·

ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὤν;
Β. ἐντὸς πυλῶν γὰρ ⟨ἂν⟩ μένων ἄδειπνος ἦν. d
Α. πότερ' οὖν ἀφεῖσαι; Β. κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι·
ἐπρίατο γάρ τις ὁμότεχνός με γνώριμος.

78. οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον εἰ καὶ θυτικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαίτεροι μάγειροι· προΐσταντο γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν. διόπερ Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖς τετραδισταῖς διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα (III 82 K)·

σπονδή. δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν. ποῖ βλέπεις;
σπονδή. φέρ', ὦ παῖ Σωσία. σπονδή. καλῶς. e
εὔχου. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα
Ὀλυμπίαισι, πᾶσι πάσαις· λάμβανε
τὴν γλῶτταν. ἐπὶ τούτῳ διδόναι σωτηρίαν,
ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλὰ τῶν ὄντων τε νῦν
ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι. ταῦτ' εὐχώμεθα.

καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δέ φησιν ἕτερος (fr. 24 B[4])·

ὗν ὡς ἄφευσα χὼς ἐμίστυλα κρέα f
ἱρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι . . .

ἐμφαίνει δ' αὐτῶν τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἡ πρὸς Ἀλέξανδρον Ὀλυμπιάδος Ἐπιστολή. προτρεπομένη μάγει-

6 γὰρ ἂν μένων Di: παρμένων A 7 πότερον οὖν ἀφεισεα A: corr. Dobr 16 ὦ πλειωωσια A: corr. Piers καλω A: corr. Mus 16. 17 καλῶς ἔχει Wilam, fort. v. 17 εὔχεσθε· θεοῖς 18 Ὀλυμπίασι A: corr. Cas 19 ἐπὶ Mein: ἐν A 21 ονησιαν A: corr. Cas 23 ὗν ὡς Bgk: χως A 24 ἱρωστί Hecker: εἰδώς· τί A 25 epistulam non Olympiadis esse, sed ex Alexandri matrisque epistulario petitam vidit Wilam

ρον αὐτῇ πρίασθαι θυσιῶν ἔμπειρον ἡ μήτηρ φησί· 'Πελίγναν τὸν μάγειρον λαβὲ παρὰ τῆς μητρός. οὗτος γὰρ οἶδε τὰ ἱερά σου τὰ πατρῷα πάντα ὃν τρόπον θύεται καὶ τὰ ἀργαδιστικὰ καὶ τὰ Βακχικά, ὅσα τε 660 Ὀλυμπιὰς προθύεται οὗτος οἶδεν. μὴ οὖν ἀμελήσῃς, ἀλλὰ λαβέ· καὶ ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ τὴν ταχίστην.'

79. ὅτι δὲ σεμνὸν ἦν ἡ μαγειρικὴ μαθεῖν ἔστιν ἐκ τῶν Ἀθήνησι Κηρύκων. οἴδε γὰρ μαγείρων καὶ βουτύπων ἐπεῖχον τάξιν, ὥς φησιν Κλείδημος ἐν Πρωτογονίας πρώτῳ (FHG I 362). Ὅμηρός τε τὸ ῥέζειν ἐπὶ τοῦ θύειν τάσσει, τὸ δὲ θύειν ἐπὶ τοῦ ψαιστὰ μεταδόρπια θυμιᾶν· καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. ἔδρων δ' οἱ Κήρυκες ἄχρι πολλοῦ βουθυτοῦντες, φησί, καὶ σκευάζοντες καὶ μιστύλλοντες, ἔτι b δ' οἰνοχοοῦντες. Κήρυκας δ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ κρείττονος ὠνόμαζον. ἀναγέγραπταί τε οὐδαμοῦ μαγείρῳ μισθός, ἀλλὰ κήρυκι. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ παρ' Ὁμήρῳ θύει βασιλεύων· φησὶ γὰρ ὁ ποιητής (Γ 292)·

ἦ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ,
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός.

καὶ Θρασυμήδης ὁ τοῦ Νέστορος υἱὸς ἀναλαβὼν πέλεc κυν κόπτει τὸν βοῦν, ἐπεὶ διὰ τὸ γῆρας ὁ Νέστωρ οὐκ ἠδύνατο· συνεπόνουν δ' αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοί (γ 442). οὕτως ἔνδοξον ἦν καὶ μέγιστον τὸ τῆς μαγειρικῆς τέχνης ἀξίωμα. καὶ παρὰ Ῥωμαίοις δ' οἱ τιμηταὶ — μεγίστη δ' αὕτη ἀρχὴ — τὴν περιπόρφυρον ἐνδεδυκότες καὶ ἐστεφανωμένοι πελέκει τὰ ἱερεῖα κατέβαλλον.

2 Πελίγνας nomen suspectum 3 πάντας A: corr. Mus 4 fort. τὰ Ἀργεαδικὰ 8. 9 οἶδε et βουτύρων A: corr. Mus 10—13 non suo loco posita 16. 17 haec concisa 18 rectius βασιλεὺς ὤν

οὐ παρέργως δὲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ καὶ τὰ ὅρκια καὶ τὰ ἱερόθυτα κήρυκες κομίζουσιν, ὡς παλαιᾶς οὔσης καὶ προσηκούσης αὐτοῖς τῆς λειτουργίας (Γ 116)·

Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύο κήρυκας ἔπεμπε d
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι.

καὶ πάλιν (118)·

αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προίει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι ἠδ' ἄρν' ἐκέλευσεν
οἰσέμεναι.

καί (Τ 250)·

Ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.

80. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῆς Ἀτθίδος Κλείδημος (FHG I 359) φῦλον ἀποφαίνει μαγείρων ἐχόντων δημιουργικὰς e τιμάς, οἷς καὶ τὸ πλῆθος ἐνεργεῖν ἔργον ἦν. οὐκ ἀπεικότως δὲ καὶ Ἀθηνίων ἐν Σαμόθραξιν, ὥς φησιν Ἰόβας (FHG III 482), μάγειρον εἰσάγει φυσιολογοῦντα διὰ τούτων (III 369 K)·

οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη
πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως;
Β. τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; Α. πάνυ γε, βάρβαρε.
τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου
ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς
ἀλληλοφαγίας ἤγαγ' εἰς τάξιν τινὰ f
καὶ τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον
ζῶμεν. Β. τίνα τρόπον; Α. πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω.
ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν
γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος

1 δὲ τὰ παρὰ A: corr. ς 5 καλέσαι A 11 δὲ εω ἐναλ. A 13 καὶ δημος A: corr. Cas 15 ἐνεργεῖν corruptum, ἀγείρειν Wilam

ἔθυσ' ἱερεῖον πρῶτος, ὤπτησεν κρέας.
ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν,
αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα
θύοντες ὤπτων. ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς
661 ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης
ἐπὶ πλεῖον ηὖξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι
τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν φλογὶ
ἅλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω
εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι.
ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἅλας
προσάγουσιν ἤδη, τῶν ἱερῶν γεγραμμένων
τὰ πάτρια διατηροῦντες. ἅπερ ἡμῖν μόνα
ἅπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας,
b τὸ προσφιλοτεχνεῖν διά τε τῶν ἡδυσμάτων
ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
B. καινὸς γάρ ἐστιν οὑτοσὶ Παλαίφατος.
A. μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένον
προιόντος εἰσηνέγκατ' ἤδη τοῦ χρόνου·
[ἀκριβῶς] ἐρίφιον ἐτακέρωσε, πνικτῷ διέλαβεν
περικομματίῳ, διεγίγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεῖ,
ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν οὐδ' ὁρώμενον,
c λάχανον, τάριχος πολυτελές, χόνδρον, μέλι.
ὡς πολὺ ⟨δὲ⟩ διὰ τὰς ἡδονὰς ἃς νῦν λέγω
ἀπεῖχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ·

1. 2 κρέα. ἴσως δ' A: κρέας Pors, ὡς Cas 3 εἶτ' αὐτοὺς μὲν E, αὐτοὺς ἔτ' οὐκ Mein 6 πλεῖον τινηυξον A πλεῖον τινες ηὖξον E: corr. Di 12 velut τῶν ἱερῶν χρείᾳ (s. καιρῷ) μόνον i. e. *in solis sacris faciundis salibus abstinebant* 20 ἀκριβῶς del. Dobr 21 διεπιγγρας A: corr. Dobr, metaphora firmatur insequenti verbo ὑποκρούσας 22 extrema corrupta, fort. οὐδ' ἑωραμένον 24 δὲ add. Mein

αὐτοῖς ἅπαντες ἠξίουν συζῆν, ὄχλος
ἠθροίζετ', ἐγένονθ' αἱ πόλεις οἰκούμεναι
διὰ τὴν τέχνην, ὅπερ εἶπα, τὴν μαγειρικήν.
B. ἄνθρωπε χαῖρε, περὶ πόδ' εἶ τῷ δεσπότῃ.
A. καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν,
σπονδὰς ποιοῦμεν, τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς
ἡμῖν ὑπακούειν διὰ τὸ ταῦθ' εὑρηκέναι
τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς. d
B. ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν ἀφεὶς παῦσαι λέγων.
A. ἥμαρτον. ἀλλὰ δεῦρο ⟨νῦν⟩ συνείσιθι
ἐμοί, τά τ' ἔνδον εὐτρεπῆ ποίει λαβών.

81. καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Λεβητίῳ (II 343 K) δηλοῖ ὅτι ἡ μαγειρικὴ τέχνη ἐπιτήδευμα ἦν ἐλευθέρων· πολίτης γάρ τις οὐκ ἀγενὴς ἐν αὐτῷ δείκνυται ὁ μάγειρος. καὶ οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ δὲ συγγράψαντες Ἡρακλείδης e τε καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρὸς οὐχ ἁρμόττειν φασὶ ⟨'δούλοισι⟩ τὴν μαγειρικήν, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων.' ἐκσεμνύνει δὲ τὴν τέχνην καὶ ὁ νεώτερος Κρατῖνος ἐν τοῖς Γίγασι λέγων (II 289 K)·

ἐνθυμεῖ δὲ τῆς γῆς ὡς γλυκὺ
ὄζει καπνός τ' ἐξέρχετ' εὐωδέστατος;
οἰκεῖ τις, ὡς ἔοικεν, ⟨ἐν⟩ τῷ χάσματι
λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός.
B. παραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς; f

7 εἰρηκέναι A: corr. Mus 9 ἄφες A: corr. Iac 10. 11 δεῦρο συνέσθιέ μοι A: νῦν add. Cob, reliqua corr. Dobr 14 ἀγενὴς K: ἀπινὴς A, οὐ κακοπινὴς non recte Schoenemann 16. 17 δούλοισι add. K, poetae versus agnovit Di 20 ἐνθυμει A 21 εὐωδέστερος AE: corr. Bgk 22 ἐν add. Mus 24 Dobraeus Athenaei verba esse putat παραπλησίαν ὀσμὴν λέγει (potius λέγων) ἀμφοῖν· καὶ ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης δὲ (potius δ' Ἀντιφάνης)

καὶ Ἀντιφάνης δ᾽ ἐν Δυσπράτῳ ἐπαινῶν τοὺς Σικελικοὺς μαγείρους λέγει (ib. 48)·

Σικελῶν δὲ τέχναις ἡδυνθεῖσαι
δαιτὸς διαθρυμματίδες.

καὶ Μένανδρος ἐν Φάσματι (III 144 K)·

ἐπισημαίνεσθ᾽, ἐὰν
ἡ σκευασία καθάρειος ᾖ καὶ ποικίλη.

Ποσείδιππος ἐν Ἀναβλέποντι (ib. 335)·

ἐγὼ μάγειρον λαμβάνων ἀκήκοα
662 τὰ τῶν μαγείρων πάνθ᾽ ἃ καθ᾽ ἑκάστου κακὰ
ἀντεργολαβοῦντος ἔλεγον· ὃ μὲν ὡς οὐκ ἔχει
ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον, ὃ δ᾽ ὅτι ⟨τὸ⟩ στόμα
πονηρόν, ὃ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας
ἐπιθυμίας ἔνιά τε τῶν ἡδυσμάτων,
κάθαλος, κάτοξος, χναυστικός, προσκαυστικός,
καπνὸν οὐ φέρων, πῦρ οὐ φέρων. ἐκ τοῦ πυρὸς
εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἷς οὑτοσὶ
b διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ᾽ ἐλήλυθεν.

Ἀντιφάνης δ᾽ ἐν Φιλώτιδι τὴν σοφίαν τῶν μαγείρων ἐμφανίζων φησίν (II 109 K)·

οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον, ὥσπερ ἄλλοτε,
ἕψειν ἐν ἅλμῃ φημί. B. τὸ δὲ λαβράκιον;
A. ὀπτᾶν ὅλον. B. τὸν γαλεόν; A. ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι. B. τὸ δ᾽ ἐγχέλειον; A. ἅλες, ὀρίγανον,
ὕδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταὐτόν. B. ἡ βατίς; A. χλόη.

6 ἐπισημαίνεσθαι ἂν A: corr. Bentl 7 καθάριος A 8 ποσίδιππος A 9 ἀναλαβὼν A: corr. Mein 10 πάνθ᾽ ἃ Kock: πάντα A 11 ἐλέγομεν ὡς A: corr. Grot 12 κρητικὴν A: corr. ς τὸ add. Iac 14 ἔνιά τε corruptum, ἐμίαινε Cob, post ἐπιθυμίας hiatum not. Di 15 κατοξους A: corr. Grot 16 πῦρ οὐ φέρων Grot: οὐ πῦρ οὐ φέρων δ᾽ A 21 γλυκιδιον A: corr. VII 295d 22 ἕλειν ἐν A, cf. p. 295 24 ζέσθαι A: corr. Cas ἐγχέλιον ἅλας A, cf. p. 295

Β. πρόσεστι θύννου τέμαχος. Α. ὀπτήσεις. Β. κρέας
ἐρίφειον; Α. ὀπτόν. Β. θάτερον; Α. τἀναντία.
Β. ὁ σπλήν; Α. σεσάχθω. Β. νῆστις; Β. ἀπολεῖ μ' c
οὑτοσί.

ἀοιδίμων δ' ὀψαρτυτῶν ὀνόματα καταλέγει Βάτων ἐν Εὐεργέταις οὕτως (III 327 K)·

εὖ γ', ὦ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν
οὐδ' ἀναγεγράμμεθ', ἀλλὰ καίεται λύχνος,
καὶ βιβλίον ⟨ἐν⟩ ταῖς χερσί, καὶ φροντίζομεν
τί Σόφων καταλέλοιπ' ἢ τί Σημωνακτίδης
ὁ Χῖος ἢ Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος, d
ἢ Ζωπυρῖνος. Α. αὐτὸς εὕρηκας δὲ τί;
Α. τὰ μέγιστα. Β. ποῖα ταῦτα; Α. τοὺς τεθνηκότας..

82. ἐγὼ δὲ τοιουτονὶ βρῶμα ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μῦμα φέρω. περὶ οὗ Ἀρτεμίδωρος μὲν ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν Ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις φησὶν ὅτι σκευάζεται ἐκ κρεῶν καὶ αἵματος, πολλῶν ἀρτυμάτων συνεμβαλλομένων. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ λέγει ταῦτα· 'μῦμα δὲ παντὸς ἱερείου, καὶ ὄρνιθος δὲ χρὴ ποιεῖν τὰ ἁπαλὰ τῶν κρεῶν μικρὰ συντεμόντα καὶ τὰ e σπλάγχνα καὶ τὸ ἔντερον καὶ τὸ αἷμα διαθρύψαντα καὶ ἀρτύσαντα ὄξει, τυρῷ ὀπτῷ, σιλφίῳ, κυμίνῳ, θύμῳ χλωρῷ καὶ ξηρῷ, θύμβρᾳ, κοριάννῳ χλωρῷ τε καὶ ξηρῷ καὶ γητίῳ καὶ κρομμύῳ καθαρῷ πεφωσμένῳ ἢ μήκωνι καὶ σταφίδι ἢ μέλιτι καὶ ῥόας ὀξείας κόκκοις. εἶναι δέ σοι τὸ αὐτὸ μῦμα καὶ ὄψον."

83. τοσαῦτα καὶ τούτου κατακόψαντος οὐ μόνον

1 ὀπτῆς εἰς A 2 ἐρίφιον A 8 οὐδ' ἀναπεπαύμεθ' Cob 9 ἐν add. Bothe 10 σοφῶν A: corr. Pors e Poll. 6, 70 καταλέλοιπεν ητις ἡμωνακτειδης A: corr. Pors 11 τυνδαρικὸς A: corr. Pors 13 πόσα A: corr. Schw 26 fort. τὸ αὐτὸ [μῦμα] καὶ ὄψον

τὰ προειρημένα ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἄλλος ἐπεισῆλθεν τὴν f ματτύην κομίζων. ὑπὲρ ἧς καὶ ζητήσεως γενομένης καὶ τοῦ Οὐλπιανοῦ εἰπόντος τὰ ἐκ τῶν Ὀψαρτυτικῶν Γλωσσῶν τοῦ προειρημένου Ἀρτεμιδώρου, Αἰμιλιανὸς Δωροθέῳ ἔφη τῷ Ἀσκαλωνίτῃ σύγγραμμα ἐκδεδόσθαι ἐπιγραφόμενον Περὶ Ἀντιφάνους καὶ περὶ τῆς παρὰ τοῖς νεωτέροις κωμικοῖς ματτύης· ἣν Θετταλῶν φησιν εἶναι εὕρημα, ἐπιχωριάσαι δὲ κἀν ταῖς Ἀθήναις κατὰ τὴν Μακεδόνων ἐπικράτειαν. ὁμολογοῦνται δ' οἱ Θετταλοὶ πολυτελέστατοι τῶν Ἑλλήνων γεγενῆσθαι περί τε τὰς ἐσθῆτας καὶ τὴν δίαιταν· ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο καὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας, ἐζηλωκόσι τὴν τούτων τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. ἱστορεῖ δὲ περὶ τῆς πολυτελείας αὐτῶν καὶ Κριτίας ἐν τῇ Πολιτείᾳ αὐτῶν (FHG II 69). ὠνομάσθη δὲ ἡ ματτύη, ὡς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ 663 μασᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη καὶ ἡ μάσταξ· ἡμεῖς δέ φαμεν ἀπὸ τοῦ μάττειν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ μᾶζα αὐτὴ ὠνομάσθη καὶ ἡ παρὰ Κυπρίοις καλουμένη μαγίς, καὶ τὸ τρυφᾶν καθ' ὑπερβολὴν ὑπερμαζᾶν. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν τὴν δημοτικὴν καὶ κοινὴν ταύτην τροφὴν τὴν ἐκ τῶν ἀλφίτων μᾶζαν ὠνόμαζον καὶ μάττειν τὸ παρασκευάζειν αὐτήν. ὕστερον δὲ ποικίλλοντες τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν ἀκολάστως καὶ περιέργως μικρὸν παρ-

7 κωμικῆς A: corr. Mus 8 δὲ E: τε A 15 Κριτίας Cas: κρατῖνος A, sed Critiae verba sunt ea quae antecedunt, cf. XII p. 527b ὠνόμασται E 18 καὶ ἡ μάσταξ K: καὶ τὰ μάλιστα καὶ A, ipse Athenaeus fort. oratione obliqua usus scripserat ὠνομάσθαι δὲ τὴν ματτύην φησὶν Ἀπολλόδωρος . . . ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ὥσπερ καὶ τὴν μαστίχην καὶ τὴν μάστακα 24 ποικίλαντες E

αγαγόντες τοὔνομα τῆς μάζης ματτύην ὠνόμαζον πᾶν τὸ c πολυτελὲς ἔδεσμα, τὸ δὲ ματτυάζειν τὸ παρασκευάζειν αὐτά, εἴτε ἰχθὺς εἴη εἴτε ὄρνις εἴτε λάχανον εἴτε ἱερεῖον εἴτε πεμμάτιον. τοῦτο δὲ δῆλόν ἐστιν ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος παρέθετο μαρτυρίου Ἀλέξιδος· συνεμφῆναι γὰρ βουλόμενος ὁ Ἄλεξις τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς προσέθηκε τὸ λέπεσθαι. ἔχει δ' ⟨οὕτως⟩ ἡ σύμπασα ἐκλογὴ οὖσα ἐκ τοῦ διεσκευασμένου δράματος ὃ ἐπιγράφεται Δημήτριος (II 315 K)·

τοὔψον λαβοῦσαι τοῦτο ταπεταλμένον
σκευάζετ', εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε,
λέπεσθε, ματτυάζετε. d

τῷ δὲ λέπεσθαι χρῶνται οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελγοῦς καὶ φορτικῆς δι' ἀφροδισίων ἡδονῆς. 84. καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς Ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις τὴν ματτύην ἀποφαίνει κοινὸν εἶναι πάντων ὄνομα τῶν πολυτελῶν ἐδεσμάτων, γράφων οὕτως ʽἔστι τις ὄρνιθος ματτύης. ἐσφάχθω μὲν διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κεφαλήν. ἔστω δὲ ἕωλος καθάπερ ὁ πέρδιξ· ἐὰν δὲ θέλῃς, ὡς ἔχει αὐτοῖς πτεροῖς ἐᾶν τετιλμένην.' εἶτα τὸν τρόπον ἐκθεὶς τῆς ἀρτύσεως καὶ τῆς ἑψήσεως ἐπιφέρει εὐθύς· ʽκαὶ e νομάδα παχεῖαν ἕψε καὶ νεοσσοὺς τῶν ἤδη κοκκυζόντων, ἐὰν θέλῃς παρὰ πότον χρῆσθαι. εἶτ' ἐξελὼν τὰ λάχανα εἰς τρυβλίον καὶ τῆς ὄρνιθος τῶν κρεῶν ἐπι-

1 τὸ delendum puto 5 Artemidori igitur tota haec disputatio 7 οὕτως hoc loco add. K, post voc. ἐκλογὴ (8) Schw 10 τἀπεσταλμένον Mus, rectius τοὐπεσταλμένον Hirschig 13 τῷ δὲ E: τὸ δὲ A 17 ἐδεσμάτων K (cf. litt. e extr): ἡδυσμάτων AE ἔστι τις K (ἔστι καί τις Schw): εἴ τις τῆς A 20 αὐτοῖς K: τοῖς A, tum μὴ (pro ἐᾶν) τετιλμένην Dalec (*plumis minime vulsis*), ἐᾶν . . . τετιλμένην Wilam 24 λάγανα Hes. s. ματτύης

θεὶς παρατίθει· τοῦ θέρους ἀντὶ τοῦ ὄξους τῆς ὄμφακος ἐμβαλὼν εἰς τὸν ζωμὸν ὡς ἔχει τοὺς βότρυς· ἐπειδὰν δὲ ἐφθὴ γένηται, ἔξελε μετὰ τοῦ βοτρυδίου πρὸ τοῦ τὸ γίγαρτον ἐξαφεῖναι, εἶθ' οὕτως τὸ λάγανον κατάθρυπτε. οὗτος ⟨ὁ⟩ ματτύης ἐν τοῖς ἡδίστοις.' ὅτι μὲν οὖν κοινὸν ἦν τοὔνομα τῶν πολυτελεστάτων ἐδε-
f σμάτων φανερόν· ὅτι δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης εὐωχίας ὁμοίως ἐλέγετο Φιλήμων φησὶν ἐν Ἁρπαζομένῳ (II 482 K)·

γυμνῷ φυλακὴν ἐπίταττε, καὶ διὰ τριῶν
ποτηρίων με ματτύης εὐφραινέτω.

καὶ ἐν Ἀνδροφόνῳ (ib. 480)·

πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω καὶ ματτύην
ποιεῖτε θᾶττον.

Ἄλεξις δ' ἐν Πυραύνῳ ἀμφιβόλως εἴρηκεν (ib. 372)·

664 ἐγὼ δ' ἐπειδὰν ἀσχολουμένους λάβω,
ἀνέκραγον 'οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην;'

ὥσπερ ἂν εἰ τὸ δεῖπνον ἔλεγεν· πιθανὸν δὲ καὶ ἰδίως ἐπί ⟨τι⟩ τῶν ἐδεσμάτων ἀναφέρειν. Μάχων δ' ὁ Σικυώνιος τῶν μὲν κατὰ Ἀπολλόδωρον τὸν Καρύστιον κωμῳδιοποιῶν εἷς ἐστι καὶ αὐτός· οὐκ ἐδίδαξεν δ' Ἀθήνησι τὰς κωμῳδίας τὰς ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ἦν δ' ἀγαθὸς ποιητὴς εἴ τις ἄλλος τῶν μετὰ τοὺς ἑπτά· διόπερ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης ἐσπούδασε
b συσχολάσαι αὐτῷ νέος ὤν. ἐποίησε δὲ καὶ οὗτος ἐν δράματι Ἀγνοίᾳ ταυτί (III 324 K)·

ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης,
τοῦτ' εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς

5 ὁ add. K 10 fort. καί ⟨τις⟩ διά 19 τι add. K
21 κωμῳδιοποιὸν A: corr. Mus 22. 23 ἀλλ' ἀλεξανδρείην δ' ἀγαθὸς A: corr. E

κατέδειξαν ἡμῖν εἴτε πάντες οἱ θεοί·
οὐκ οἶδα πλήν ἐστίν γε μουσικωτάτου τινός . . .

85. ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρετο Νικόστρατός φησιν ἐν Ἀπελαυνομένῳ. μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ διηγούμενος ὡς λαμπρὰν καὶ εὔτακτον παρεσκεύασεν εὐωχίαν· προδιηγησάμενός τε οἷον ἦν τὸ ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέσεως ἐπιφέρει c (II 221 K)·

εὖ γ', ἄνδρες, εὖ σφόδρ'· ἀλλὰ μὴν τῇ ματτύῃ
οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ' ὥστ' οἴομαι
οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.

καὶ ἐν Μαγείρῳ (ib. 224)·

θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν
εἰς ματτύην οὐδέτερος εἶδε πώποτε.

ἄλλος δέ τίς φησιν (III 482 K)·

περιφέρειν ματτύην ⟨καὶ⟩ ποδάριον
καὶ γαστρίον τακερόν τι καὶ μήτρας ἴσως. d

Διονύσιος δ' ἐν Ἀκοντιζομένῳ (II 423 K)· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων·

ὥστ' ἐνίοτ' ἂν τούτοισι ποιῶν ματτύην
σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτὼν μίαν
ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν.

Φιλήμων ἐν Πτωχῇ (ib. 496)·

ἐξὸν ἀποσάττεσθαι δ' ὅλην τὴν ἡμέραν,
ποιοῦντα καὶ διδόντα ματτύας ἐκεῖ.

Μόλπις δ' ὁ Λάκων τὰ παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις ἐπαί- e

1 κατεδίδαξαν AE: corr. Cas 2 πλήν γ' ὅτι Schw, possis πλὴν ἕν· μουσ. τ. | ἐστίν γε 6 fort. δὲ (pro τε) 9 εὖ γ' Cas: εὖ γετ' A 13 κάνδυλον A, cf. XII p. 517a 14 οὐδέτερον A: corr. Wilam 16 καὶ add. Mein 20 ἂν τούτου τοῖσι A: corr. Mus 22 extrema corrupta

κλεια, ⟨ἃ⟩ σημαίνει τὰς ἐπιδειπνίδας, ματτύας φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς ἄλλοις (FHG IV 451). ὁ δὲ κυνικὸς Μένιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρκεσιλάῳ γράφει οὕτως· ʽπότος ἦν ἐπικωμασάντων τινῶν καὶ ματτύην ἐκέλευσεν εἰσφέρειν Λάκαινάν τις· καὶ εὐθέως περιεφέρετο περδίκεια ὀλίγα καὶ χήνεια ὀπτὰ καὶ τρύφη πλακούντων.' τὸ δὲ τοιοῦτον δεῖπνον οἱ μὲν Ἀττικοὶ
f προσηγόρευον ἐπιδόρπισμα, οἱ δὲ Δωριεῖς ἐπάικλον, τῶν δ' ἄλλων Ἑλλήνων οἱ πλεῖστοι ἐπιδειπνίδα.

τοσούτων καὶ περὶ τῆς ματτύης λεχθέντων ἔδοξεν ἀπιέναι· καὶ γὰρ ἑσπέρα ἦν ἤδη. διελύθημεν οὖν οὕτως.

ΙΕ

665 Εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός,

κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην (fr. 899 N), ἑταῖρε Τιμόκρατες, οὐκ ἂν δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλάκις λεχθέντων ἐν τοῖς περισπουδάστοις τούτοις συμποσίοις διά τε τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν ὁμοιότητα τῶν ἀεὶ καινῶς προσευρισκομένων. καὶ γὰρ καὶ
b περὶ τάξεως τῶν περιφορῶν πολλάκις ἐλέχθη καὶ περὶ τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπιτελουμένων, ἅπερ καὶ μόλις ἀναπεμπάζομαι, εἰπόντος τινὸς τῶν ἑταίρων τὰ ἐκ τῶν Λακώνων Πλάτωνος ἰαμβεῖα (I 620 K)·

ἄνδρες δεδειπνήκασιν ἤδη; Β. σχεδὸν ἅπαντες. Α. εὖ γε·
τί οὐ τρέχων ⟨σὺ⟩ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; ἐγὼ δὲ

1 ἃ add. K, nisi mavis ἐπάικλα, ἃ   5 λάκαινά τις AE: corr. K   περδίκια A: corr. E, fort. περδίκεια ὀπτὰ   6 χηνία A: corr. E   9 ἐπιδειπνίδα K: ἐπίδειπνα AE

ΙΕ   18 διά γε A: corr. Mus   23 ἰάμβια A   25 σὺ add. Mus

λίτρον παραχέων ἔρχομαι. Β. κἀγὼ δὲ παρακορήσων.
σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέας τὸν κότταβον παροίσω·
τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη πρὸ χειρὸς εἶναι c
καὶ προαναφυσᾶν. τὸ μύρον ἤδη παράχεον βαδίζων
Αἰγύπτιον κᾆτ' ἴρινον· στέφανον δ' ἔπειθ' ἑκάστῳ
δώσω φέρων τῶν ξυμποτῶν. νεοκρᾶτά τις ποιείτω.
Α. καὶ δὴ κέκραται. Β. τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς εἶπε…
σπονδὴ μὲν ἤδη γέγονε καὶ πίνοντές εἰσι πόρρω· d
καὶ σκόλιον ᾖσται, κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε.
αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος ⟨τι⟩
μελίζεται τοῖς συμπόταις· κἄλλην τρίγωνον εἶδον
ἔχουσαν, εἶτ' ᾖδεν πρὸς αὐτὸ μέλος Ἰωνικόν τι.

2. μετὰ ταῦτ', οἶμαι, καὶ περὶ κοττάβων ζήτησις ἦν καὶ τῶν ἀποκοτταβιζόντων. οὓς οἰηθείς τις τῶν παρ- e όντων ἰατρῶν εἶναι τούτων οἳ ἀπὸ βαλανείου καθάρσεως ἕνεκα τοῦ στομάχου πίνοντες ἄμυστιν ἀποβλύζουσιν, ἔφη οὐκ εἶναι παλαιὰν ταύτην παράδοσιν οὐδ' εἰδέναι τινὰ τῶν ἀρχαίων ταύτῃ τῇ καθάρσει χρησάμενον. δι' ὃ καὶ Ἐρασίστρατον τὸν Ἰουλιήτην ἐν τῇ περὶ τῶν Καθόλου πραγματείᾳ ἐπιτιμᾶν τοῖς τοῦτο 666 ποιοῦσιν, βλαπτικὸν ὀφθαλμῶν τὸ ἐπιχείρημα δεικνύων καὶ τῆς κάτω κοιλίας ἐπισχετικόν. πρὸς ὃν Οὐλπιανὸς ἔφη (Timon. fr. 27 W)·

ὅρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων σε Χαρωνεύς (Δ 204).

οὐ γὰρ κακῶς τινι τῶν ἑταίρων ἡμῶν ἐλέχθη τὸ 'εἰ

1 νίπτρον παραχέων Cas, λίτρον παρέξων Cob ἔρχομαι Herm: εἰσέρχομαι A (teste Schw, ego non notavi) 3 προχείρους A: corr. Herm, sed dubito 4 προσαναφυσᾶν A: corr. Cob παράχεων (sic) A: corr. Mus 6 νεόκρατά τις A 7 ἐπιτίθει. εἶτ' ⟨ἐπάγει·⟩ Mein 8 μὲν Schw: με A εἰσι Pors: ἤδη A 10 τι add. Herm 11 κἄλλην Schw: καλὴν A 12 εἶτηδε A: corr. Schw 15 fort. τούτων ⟨τινὰς⟩ vel τούτους 24 Χαρωνεύς suspectum

μὴ ἰατροὶ ἦσαν, οὐδὲν ἂν ἦν τῶν γραμματικῶν μωρότερον.’ τίς γὰρ ἡμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι οὐκ ἦν οὗτος ὁ ἀποκοτταβισμὸς ἀρχαῖος; εἰ μή τι σὺ καὶ τοὺς Ἀμειψίου ⟨Ἀποκοτταβίζοντας⟩ ἀποβλύζειν ὑπολαμβάνεις. ἐπεὶ οὖν ἄπειρος εἶ τῆς τοιαύτης θεωρίας, μάθε παρ’ b ἐμοῦ ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων εὕρεσις Σικελική ἐστιν παιδιά, ταύτην πρώτων εὑρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλαίσχρου ἐν τοῖς Ἐλεγείοις διὰ τούτων (fr. 1 B)·

κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.

Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Ἀριστοτέλους μαθητής, ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου (FHG II 247) καὶ τὴν λατάγην φησὶν c εἶναι Σικελικὸν ὄνομα. λατάγη δ’ ἐστὶν τὸ ὑπολειπόμενον ἀπὸ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρόν, ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. Κλείταρχος δ’ ἐν τῇ περὶ Γλωττῶν πραγματείᾳ λάταγα Θεσσαλοὺς καὶ Ῥοδίους τὸν ἀπὸ τῶν ποτηρίων κότταβον λέγειν. 3. κότταβος δ’ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως (fr. 562 N)·

πυκνοῖς δ’ ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ ’τετάγμην, ἆθλα κότταβον διδούς.

4 suppl. Mein 7 ἐστι, ⟨τὴν⟩ παιδιὰν ταύτην K, ταύτην om. schol. Arist. Pac. 1244 11 ἐκ λατάγων A: corr. I p. 28b 12 δὲ ὁ schol. Arist 13 τὴν λάταγα αὐτὴν schol. Arist, recte opinor 15 ἐκ τοῦ schol. Ar, sed cf. Et. M. 533, 15 17 κοτταβειον A: corr. E et schol. Ar 18 λατάγην AE: corr. K coll. Hes. s. v 19 καὶ add. E et schol. Ar: om. A 20sqq Euripidis testimonium om. schol. Ar 22 βακχείου AE: corr. Mus 24 κοττάβων AE: corr. Cas

ἐκαλεῖτο δὲ κότταβος καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἔβαλλον τὰς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσιν (cf. p. 667 f)· ⟨ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν, Εὔπολις ἐν Βάπταις λέγει (I 278 K)· 'χαλκῷ περὶ κοττάβῳ.'⟩ Πλάτων δὲ ἐν Διὶ Κακουμένῳ παιδιᾶς εἶδος παροίνιον τὸν κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ δυσκυβοῦντες. λέγει δ' οὕτως (I 612 K)· d

πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῷν ἐγὼ
τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω. ΗΡ. πάνυ βούλομαι·
ἀλλανεμος ἐστ'. Α. ἀλλ' εἰς θυίαν παιστέον.
ΗΡ. φέρε τὴν θυίαν, αἶρ' ὕδωρ, ποτήρια
παράθετε. παίζωμεν δὲ περὶ φιλημάτων. e
Α. . . . . ἀγεννῶς οὐκ ἐῶ
παίζειν. τίθημι κοττάβεια σφῷν ἐγὼ
τασδί τε τὰς κρηπῖδας, ἃς αὕτη φορεῖ,
καὶ τὸν κότυλον τὸν σόν. ΗΡ. βαβαιάξ· οὑτοσὶ
μείζων ἀγὼν τῆς Ἰσθμιάδος ἐπέρχεται.

4. ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινας κοττάβους. ἐστὶν δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα. Εὔβουλος Βελλεροφόντῃ (II 171 K)·

τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μου;
ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἴρομαι. f

1 ἐνέβαλλον schol. Ar   3. 4 inclusa add. K e schol. Ar   5 εἶδος schol. Ar: οἶνος A, tum fort. παροινίου   7 διακυβεύοντες schol. Ar   9 ἔνδον Di (duce Iac): ὃν ἐν   10 requiro talia ὁ πλακοῦς (ἀλλᾶς?) ἐμός ἐστ'   παῖς τεον A: corr. Herm   13 ⟨ἰδοὺ φιλημάτων⟩ Cob   14 τίθεμαι A: corr. Cob   15 τε Elmsl: γε A   αὐτὴ A: corr. Elmsl   16 ουτοισϊ A: corr. Cas   17 μιζωνιαγωνιστὴς A: corr. Cas   18 verba ἐκάλουν — συμπίπτοντα ab hoc loco aliena pertinent fort. ad p. 667 e, cf. schol. Arist, ubi post Platonis testimonium secuntur haec ἐκάλουν δὲ ἀπ' ἀγκύλης κτλ' (p. 667 c), et fortasse omnia illa (p. 667 cd usque ad χεὶρ ἐφίετο) huc transponenda, cf. schol. Luc. Lexiph. IV 149 Iac   19 λυχνίον ἀγόμενον . . . συμπῖπτον schol. Ar   21 κάτω θέμενοι A κάτω θέμενος E: κάτωθέ μοι Mus, κ. μου K

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς ib. 33)·

τουδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνιεῖς; κότταβος
τὸ λυχνίον ἐστί. πρόσεχε τὸν νοῦν· ᾠὰ μὲν
. . . . πέντε νικητήριον.
Β. περὶ τοῦ; γελοῖον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον;
Α. ἐγὼ διδάξω καθ' ἕν· ὃς ἂν τὸν κότταβον
ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ⟨ποιήσῃ πεσεῖν —
Β. πλάστιγγα⟩ ποίαν; τοῦτο τοὐπικείμενον
ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον λέγεις;
667 *Α. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ — οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται.*
Β. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; Α. ἐὰν θίγῃ μόνον
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολύς. Β. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ Μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;

καὶ μετ' ὀλίγα·

ᾧ δεῖ λαβὼν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ.
Α. αὐλητικῶς δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους
οἶνόν τε μικρὸν ἐγχέαι καὶ μὴ πολύν·
b *ἔπειτ' ἀφήσεις. Β. τίνα τρόπον; Α. δεῦρο βλέπε·*
τοιουτονί. Β. Πόσειδον, ὡς ὑψοῦ σφόδρα.
Α. οὕτω ποιήσεις. Β. ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνῃ
οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. Α. ἀλλὰ μάνθανε.

5. *ἀγκυλοῦντα γὰρ δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθμως πέμπειν τὸν κότταβον, ὡς Δικαίαρχός φησιν καὶ Πλάτων δ' ἐν τῷ Διὶ [τῷ] Κακουμένῳ* I 613 K. *παρα-*

2 *τουδει* A: corr. Schw *συνιεὶς* A 4 cf. p. 667 d 5 *κοτταβιῇ τινα* E, fort. *κοτταβιῇ δὲ τίνα* 6 *καθ' ἕν· ὃς* K: *καθ' ὅσον* AE 7. 8 inclusa add. schol. Luc 7 *ποιήσεις* schol: corr. Toup 11 *τοῦτο ἂν* AE: corr. XI p. 487 d *θίγῃ* Iac: *τύχῃ* AE et schol. Luc 17 *δικαρκινοῦν* A: corr. E 19 *ἔπειτα φήσεις* A: corr. E 20 *τοιοῦτον* AE: corr. K *ὕψους* A: corr. E 23 sq Platonis poetae verba (a Dicaearcho adlata) agnovit Cob 25 *τῷ* del. K

κελεύεται δέ τις τῷ Ἡρακλεῖ μὴ σκληρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα μέλλοντα κοτταβίζειν. ἐκάλουν δ' ἀπ' ἀγκύλης c τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν διὰ τὸ ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. οἱ δὲ ποτηρίου εἶδος τὴν ἀγκύλην φασί. Βακχυλίδης ἐν Ἐρωτικοῖς (fr. 24 B)·

εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων (fr. 179 N)·

Εὐρύμαχος, οὐ γὰρ ἄλλος, οὐδὲν ἧσσον . . .
ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος ἀεὶ τοὐμὸν κάρα,
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπὸς d
ἐκτεμὼν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

ὅτι δὲ ἆθλον προὔκειτο τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότταβον προείρηκε μὲν καὶ ὁ Ἀντιφάνης (cf. p. 666 f)· ᾠὰ γάρ ἐστι καὶ πεμμάτια καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ (I 801 K) καὶ Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι (ib. 696) καὶ Εὔπολις (ib. 278) Ἕρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις (ib. 247). τὸ δὲ καλούμενον κατακτὸν κοττάβιον τοιοῦτόν ἐστιν· λυχνίον e ἐστὶν ὑψηλόν, ἔχον τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' ὃν τὴν καταβαλλομένην ἔδει πεσεῖν πλάστιγγα, ἐντεῦθεν δὲ πίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ·

3 ἀπαγκυλοῦν A E: corr. schol. Arist 5 φασὶ E: φησι A 6 τοῖσδε om. XI p. 782 e 10 οὐ γὰρ Mein: οὐκ A ἥσσονας Mus, ἡσσόνως Nauck, fort. ἧσσον ⟨αὖ⟩ 11 αἰνεσιους A: corr. Pors 12 αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ Dobr τοὐμὸν Petitus: τοῦ μεν A 13 fort. τοῦ δ' (i. e. *capitis*) ἀγκυλητοὺς κοσσάβους ἐπίσκοπος . . . . . ἡβῶσα χεὶρ ἐφ. 21 sqq cf. schol. Luc. l. s fort. λυχνίον ἐστιν ⟨ἀναγόμενον πάλιν τε συμπῖπτον⟩ ὑψηλόν, cf. p. 666 e 22 ἐφ' οὗ schol. Luc, ἐφ' ᾧ schol. Arist 23. 24 δ' ἔπιπτεν A: corr. K, δ' ἐμπίπτειν schol. Ar

‘καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχέρεια τῆς βολῆς.’ μνημονεύει δὲ τοῦ μάνου Νικοχάρης ἐν Λάκωσιν (ib. 772). 6. ἕτερον δ’ ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δ’ ὕδατος πληροῦται ἐπινεῖ τε ἐπ’ αὐτῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ’ ἃ βάλλοντες τὰς λατάγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν· ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω καταδύ-
f σας. Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν (I 670 K)·

ἡ Μανία, φέρ’ ὀξύβαφα καὶ κανθάρους
καὶ τὸν ποδανιπτῆρ’, ἐγχέασα θὔδατος.

Κρατῖνος ἐν Νεμέσει (ib. 50)· ‘τὸ δὲ κοττάβῳ προθέντας ἐν πατρικοῖσι νόμοις τὸ κεινεου ὀξυβάφοις βάλλειν μὲν τῶ πόντω δὲ βάλλοντι νέμω πλεῖστα τύχης τὸ δ’ ἆθλον. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν (ib. 444) ‘ἔγνωκ’, ἐγὼ δὲ χαλκίον (τοῦτ’ ἐστὶν κοττάβειον) ἱστά-
668ναι καὶ μυρρίνας.’ Ἕρμιππος Μοίραις (ib. 237)·

χλανίδες δ’ οὖλαι καταβέβληνται,
θώρακα δ’ ἅπας ἐμπερονᾶται,
κνημὶς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται,
βλαύτης δ’ οὐδεὶς ἔτ’ ἔρως λευκῆς,
ῥάβδον δ’ ὄψει τὴν κοτταβικὴν
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,
μάνης δ’ οὐδὲν λατάγων ἀίει·
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ’ ⟨ἂν⟩ ἴδοις

1 εὐχειρία A: corr. schol. Arist, poetae verba sunt 4 ἐπέκειτο δὲ ἐπ’ αὐτῇ schol. Ar, fort. ἐπινεῖ δὲ ἐπ’ αὐτῷ 6 κοττάβια AE, in A nescio ει ex ι an ι ex ει correctum 10 Cratini verba non tango, nisi quod προθέντα συμποτικοῖσι νόμοις conieci; praeterea verba τὸ δ’ (τόδ’) ἆθλον ad Cratini versus pertinere recte, opinor, coni. Dalec (velut τῷ δὲ βαλόντι πλεῖστα νέμω τύχης τόδ’ ἆθλον) 14 ἔγνωκ’· ἐγῷδα Mein, de myrrhinis v. schol. Ar. Pac. 1244 χαλκειον A: corr. Mus 18 κνημιδες et ἀρθροῦνται A: corr. Pors 19 ἑτέρως A: corr. Iac 22 οὐδε A, cf. XI 487e ἀίει Iac: αει A, αἰεί p. 487 23 ἂν add. p. 487

παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Λίνῳ περὶ τῶν Σατύρων λέγων φησίν (fr. 26 N)·

ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες, τί μου
λέγοντες· 'ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ' b

τοῦτο δὲ λέγοντες παρ' ὅσον τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ Ἀφροδισίαν εἴρηκε τὴν λάταγα (fr. 255 N)·

ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ
πᾶσιν ἐπεκτύπει δόμοις.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει (fr. 631)·

πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος
προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν.

καὶ Καλλίμαχος δέ φησι (fr. 102)·

πολλοὶ καὶ φιλέοντες Ἀκόντιον ἧκαν ἔραζε
οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας. c

7. ἦν δέ τι καὶ ἄλλο κοτταβίων εἶδος προτιθέμενον ἐν ταῖς παννυχίσιν, οὗ μνημονεύει Κάλλιππος ἐν Παννυχίδι διὰ τούτων (III 378 K)·

ὁ διαγρυπνήσας [τὸν πυραμοῦντα] λήψεται
τὰ κοττάβια καὶ τῶν παρου-
σῶν ἣν θέλει φιλήσει.

ἐγίνετο δὲ καὶ πεμμάτιά τινα ἐν ταῖς παννυχίσιν, ἐν αἷς πλεῖστον ὅσον χρόνον διηγρύπνουν χορεύοντες·

5. 6 graviter corrupti; certum videtur ὦ βάλλ' . . Ἡρακλεῖ, λάταξ 11 αλάταξ A: corr. Mus 12 παισὶν ἐπεκύπτει A: corr. Heath (πᾶσιν) et Nauck 17 ἔραζε schol. Arist: ἔργαζε A 20 κάλλιπος A: καὶ Ἵππαρχος Pors, cf. p. 691 c 22 ὁ δ' ἀγρυπνήσας A: corr. Pors glossam del. Mein, qui dimetros discripsit

καὶ διωνομάζετο τὰ πεμμάτια τότε χαρίσιοι ἀπὸ τῆς
d τῶν ἀναιρουμένων χαρᾶς. μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι λέγων οὑτωσί (II 165 K)·

καὶ γὰρ πάλαι πέττει τὰ νικητήρια.

εἶθ' ἑξῆς φησιν·

ἐξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.

ὅτι δὲ καὶ φίλημα ἦν ἆθλον ἑξῆς λέγει ὁ Εὔβουλος·

εἶεν γυναῖκες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην
ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε
θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας
καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα.

ὅτι δὲ ἐσπούδαστο παρὰ τοῖς Σικελιώταις ὁ κότταβος
e δῆλον ἐκ τοῦ καὶ οἰκήματα ἐπιτήδεια τῇ παιδιᾷ κατασκευάζεσθαι, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου (FHG II 246). οὐκ ἀπεικότως οὖν οὐδ' ὁ Καλλίμαχος Σικελὴν τὴν λάταγα προσηγόρευσεν. μνημονεύει τῶν λατάγων καὶ τῶν κοττάβων καὶ ὁ Χαλκοῦς καλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις διὰ τούτων (fr. 3 B)·

κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἑστάναι οἱ δυσέρωτες
f ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
κώρυκον. οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,
ὄμματι βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίνην,
εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκτέταται.

8. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ᾔτει πιεῖν μεγάλῃ κύλικι, ἐπιλέγων ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλεγείων καὶ τόδε (fr. 4)·

1 fort. καὶ ἰδίως ὠνομάζετο   χαρισιαι A χαρίσια E: corr. Schw, cf. Suid. et Hes. s. v   4 πέττι A: corr. ς   12 ἐσπούδασται σφόδρα schol. Arist, recte fortasse   17 λαταγῶν A ὁ χαλκὸς A: corr. Mus   21 ἐνείρεται A: corr. Mus   22 ἐσφαίρας A   23 βηματίσασθε Mus   κλεινην A   24 ἐκτατέαι Buecheler, vix recte

῾ὕμνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοί τε καὶ ἡμῖν 669
τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπόν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης δὲ λόγου
Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

κατὰ γὰρ τὸν νεώτερον Κρατῖνον, ὅς ἐν Ὀμφάλῃ φησίν (II 290 K)·

πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα
κρεῖττον· μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνος μέλοι.' b

πρὸς ὃν ὁ Κύνουλκος ἀεὶ τῷ Σύρῳ ἀντικορυσσόμενος καὶ οὐδέποτε τῆς φιλονεικίας παυόμενος ἧς εἶχε πρὸς αὐτόν, ἐπεὶ θόρυβος κατεῖχεν τὸ συμπόσιον, ἔφη· ῾τίς οὗτος ὁ τῶν συρβηνέων χορός; καὶ αὐτὸς δὲ τούτων τῶν ἐπῶν μεμνημένος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οὐλπιανὸς βρενθύηται ὡς ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ὁμηρίδαις (Plat. Phaedr. 252b) μόνος ἀνασπάσας ⟨λήψεται⟩ τὰ κοττάβεια (fr. 2)·

ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι
καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε c
τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε,

εἰς τὴν παροῦσαν ζήτησιν ἐπιτήδεια ὄντα. ὁρῶ γὰρ καὶ τοὺς παῖδας ἤδη φέροντας ἡμῖν στεφάνους καὶ μύρα. διὰ τί δὲ λέγονται, τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύωνται οἱ στέφανοι, ὅτι ἐρῶσιν; τοῦτο γὰρ ἐν παισὶ τὰ Καλλιμάχου ἀναγινώσκων ἐπιγράμματα, ὧν ἐστι καὶ τοῦτο, ἐπεζήτουν μαθεῖν, εἰπόντος τοῦ Κυρηναίου (ep. 43 W)·

τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα d
τὠνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγένοντο χαμαί.

2 τόν τε σὸν A: τόνδε Mus, τὸν Bgk   τηλεπαδον A: corr. Cas 4 δὲ Bgk: τε A   6—9 recte post voc. χορός (v. 13) transp. Wilam 9 πόνοι A: corr. Bgk   11 l. φιλονικίας   13 συρβηναίων A: corr. Mein, cf. Hes. s. v   δὲ K: δ' ἐκ A   15 τοῖς Ὁμηρίδαις ⟨ὁμοίως⟩ K 16 λήψεται add. Wilam, coll. p. 671 c   17 πεσσόμενοι A: corr. Cas

σὺν οὖν ἐστιν, ὦ μουσικώτατε, τὴν χιλιέτη μου ταύτην ζήτησιν ἀπολύσασθαι, Δημόκριτε, καὶ διὰ τί οἱ ἐρῶντες στεφανοῦσι τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας.' 9. καὶ ὁ Δημόκριτος 'ἀλλ' ἵνα κἀγώ, φησίν, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου — Χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλεῦσαι Ἀθηναίοις χαλκῷ νομίσματι χρήσασθαι, καὶ τὸν λόγον τοῦτοι
e ἀνέγραψε Καλλίμαχος ἐν τῇ τῶν Ῥητορικῶν Ἀναγραφῇ (fr. 100d 24) — λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν Ἐλεγείων (fr. 1 B). σὺ δέ, ὦ Θεόδωρε (τοῦτο γάρ σου τὸ κύριον ὄνομα),

δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποίησιν. ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
σοὶ πρώτῳ Χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

f φὴς οὖν 'διὰ τί, τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύηται ὁ στέφανος, ἐρᾶν λέγονται.' 'πότερον ὅτι ὁ ἔρως τοῦ τῶν ἐρώντων ἤθους περιαιρεῖται τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο τὴν τοῦ ἐπιφανοῦς κόσμου περιαίρεσιν φρυκτόν τινα,' φησὶ Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν (FHG II 315), 'καὶ σημεῖον νομίζουσιν τοῦ καὶ τὸν τοῦ ἤθους κόσμον περιῃρῆσθαι τοὺς τοιούτους. ἢ καθάπερ ἐπὶ τῆς μαν-
670 τικῆς ἄλλα πολλά, καὶ τοῦτο σημειοῦνταί τινες; ὁ γὰρ ἐκ τοῦ στεφάνου κόσμος οὐδὲν ἔχων μόνιμον σημεῖόν ἐστι πάθους ἀβεβαίου μὲν κεκαλλωπισμένου δέ. τοιοῦτος δ' ἐστὶν ὁ ἔρως· οὐδένες γὰρ μᾶλλον τῶν ἐν τῷ

8. 9 ἀπογραφῇ A: corr. Mus 14 i. e. *tibi miscens amicitiae poculum* (χάριτας), quod quoniam ipsum carmen est, recte Gratiarum poculum vocatur 19. 20 διὰ τοῦτο τὴν Schw: διὰ τὸ πρὸς τὴν A, fort. διὰ τοῦτο καὶ τὴν

*ἐρᾶν ὄντων καλλωπίζονται. εἰ μὴ ἄρα ἡ φύσις οἱονεί
τι δαιμόνιον δικαίως βραβεύουσα τῶν πραγμάτων ἕκα-
στον οἴεται δεῖν τοὺς ἐρῶντας μὴ στεφανοῦσθαι πρὶν
κρατήσωσιν τοῦ ἔρωτος· τοῦτο δ' ἔστιν ὅταν κατεργα-
σάμενοι τὸν ἐρώμενον ἀπαλλαγῶσιν τῆς ἐπιθυμίας.
τὴν ἀφαίρεσιν οὖν τοῦ στεφάνου σημεῖον τοῦ ἔτι ἐν
τῷ διαγωνίζεσθαι εἶναι ποιούμεθα. ἢ ὁ Ἔρως αὐτὸς* b
*οὐκ ἐῶν καθ' αὑτοῦ στεφανοῦσθαι καὶ ἀνακηρύττεσθαι
τῶν μὲν τὸν στέφανον περιαιρεῖ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐνδί-
δωσιν αἴσθησιν μηνύων ὅτι ἡττῶνται ὑπὸ αὐτοῦ· δι'
ὃ ἐρᾶν οἱ λοιποὶ τοὺς τοιούτους φασίν. ἢ ὅτι λύεται
μὲν πᾶν τὸ δεδεμένον, ὁ δὲ ἔρως στεφανουμένων τινῶν
δεσμός ἐστιν (οὐθένες γὰρ ἄλλοι τῶν δεδεμένων περὶ
τὸ στεφανοῦσθαι σπουδάζουσιν πλὴν οἱ ἐρῶντες), τὴν
τοῦ στεφάνου δὴ λύσιν σημεῖον τοῦ περὶ τὸν ἔρωτα
δεσμοῦ νομίζοντες ἐρᾶν φασιν τοὺς τοιούτους; ἢ διὰ
τὸ πολλάκις τοὺς ἐρῶντας διὰ τὴν πτοίησιν, ὡς ἔοικεν,* c
*στεφανουμένους περιαιρεῖν αὑτῶν τὸν στέφανον ἀντι-
στρέφομεν τῇ ὑπονοίᾳ τὸ πάθος, ὡς οὐκ ἄν ποτε τοῦ
στεφάνου περιρέοντος, εἰ μὴ ἤρων; ἢ ὅτι ἀναλύσεις
περὶ μόνους μάλιστα τοὺς ἐρῶντας καὶ καταδεδεμένους
γίνονται, τὴν δὲ τοῦ στεφάνου ἀνάλυσιν καταδεδεμένων
τινῶν εἶναι νομίζοντες ἐρᾶν φασι τοὺς τοιούτους·
καταδέδενται γὰρ οἱ ἐρῶντες. εἰ μὴ ἄρα διὰ τὸ κατ-
εστέφθαι τῷ ἔρωτι τοὺς ἐρῶντας οὐκ ἐπίμονος αὐτῶν* d
ὁ στέφανος γίνεται· χαλεπὸν γὰρ ἐπὶ μεγάλῳ καὶ θείῳ

9 *περιαιρεῖ* E: *περιαιρεῖσθαι* A 11 fort. *λύεται μὲν οὐδὲν πλὴν τὸ δεδεμένον* 15 *δὴ λύσιν* Mus: *δήλωσιν* AE 17 post *ἔοικεν* verba *στεφάνου δήλωσιν — ἔοικεν* iterata A 18 *περιρεῖν* A *περιρρεῖν* E: corr. Mus 20 *ἢ ὅτι — 24 οἱ ἐρῶντες* a Clearcho aliena putat Rohde

στεφάνῳ μικρὸν καὶ τὸν τυχόντα μεῖναι. στεφανοῦσιν δὲ τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας ἤτοι τιμῆς χάριν καθαπερεί τινος θεοῦ τὰ πρόθυρα [στεφανοῦσιν αὐτῶν], ἢ οὐ τοῖς ἐρωμένοις ἀλλὰ τῷ Ἔρωτι ποιούμενοι τὴν τῶν στεφάνων ἀνάθεσιν τοῦ μὲν Ἔρωτος τὸν ἐρώμενον ἄγαλμα, τούτου δὲ ναὸν ὄντα τὴν οἴκησιν στεφανοῦσι [τὰ τῶν ἐρωμένων πρόθυρα]· διὰ ταῦτα δὲ καὶ θύουσιν ἔνιοι ἐπὶ ταῖς τῶν ἐρωμένων θύραις. ἢ μᾶλλον ὑφ'
e ὧν οἴονταί τε καὶ πρὸς ἀλήθειαν τὸν τῆς ψυχῆς κόσμον ἐσκύλευνται, [καὶ] τούτοις καὶ τὸν τοῦ σώματος κόσμον ὑπὸ τοῦ πάθους ἐξαγόμενοι [καὶ] σκυλεύοντες ἑαυτοὺς ἀνατιθέασιν. πᾶς δ' ὁ ἐρῶν τοῦτο δρᾷ μὲν ⟨παρόντος⟩, μὴ παρόντος δὲ τοῦ ἐρωμένου τοῦ ἐμποδὼν ποιεῖται τὴν ἀνάθεσιν. ὅθεν Λυκοφρονίδης τὸν ἐρῶντα ἐκεῖνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα (III 634 B[4])·

'τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον,
καλὸν ἄνθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεί μοι νόος ἄλλᾳ
κέχυται
f ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.'

10. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἱερώτατος Πλάτων ἐν ἑβδόμῳ Νόμων πρόβλημά τι προβάλλει στεφανωτικόν, ὅπερ ἄξιόν ἐστιν ἐπιλύσασθαι, οὕτως λέγοντος τοῦ φιλοσόφου (p. 819b)· 'μήλων τέ τινων διανομαὶ καὶ στεφάνων πλείο-

1 μεῖναι Mein: θεῖναι AE 3 inclusa del. Mein, τὰ πρόθυρα στεφ. αὐτῶν del. Wilam 6 στεφανοῦσι Mus: στεφάνου A 7 inclusa del. Wilam 10 καὶ τοῦτον καὶ τὸν A: corr. Mus, quamvis non certa coniectura 11 καὶ del. K 12 παρόντος add. Schw (duce Dalec) 17 ἄνθημα Cas: νόημα A 18 καὶ τὴν A 20 παῖδ' Ἀκακαλλίδα . . Wilam 21 sqq haec non iam Clearchi 22 προβάλλω A: corr. E, nisi προβάλλων — λέγει sim. fuit 24 καὶ στεφάνων E et Plat: στεφάνων A

σιν ἅμα καὶ ἐλάττοσιν ἁρμοττόντων τῶν ἀριθμῶν τῶν αὐτῶν.’ ὁ μὲν Πλάτων οὕτως εἶπεν. ἐστὶν δ’ ὃ λέγει τοιοῦτον· ἕνα βούλεσθαι ἀριθμὸν εὑρεῖν, ᾧ ἕως τοῦ τελευταίου εἰσελθόντος ἐξ ἴσου πάντες ἕξουσιν ἤτοι 671 μῆλα ἢ στεφάνους. φημὶ οὖν τὸν τῶν ἑξήκοντα ἀριθμὸν εἰς ἓξ συμπότας δύνασθαι τὴν ἰσότητα πληροῦν. οἶδα γὰρ ὅτι κατ’ ἀρχὰς ἐλέγομεν (I p. 4e) μὴ συνδειπνεῖν τῶν πέντε γε πλείους· ὅτι δ’ ἡμεῖς ψαμμακόσιοι ἐσμὲν δῆλον. ὁ οὖν ⟨τῶν⟩ ἑξήκοντα ἀριθμὸς εἰς ἓξ συμπληρωθέντος τοῦ συμποσίου ἀρκέσει οὕτως. εἰσῆλθεν εἰς τὸ συμπόσιον ὁ πρῶτος καὶ ἔλαβεν στεφάνους ἑξήκοντα· ἐπεισελθόντι τῷ δευτέρῳ δίδωσιν τοὺς ἡμίσεις καὶ ἑκατέρῳ γίνονται τριάκοντα· καὶ τρίτῳ b ἐπεισελθόντι συνδιαιρούμενοι τοὺς πάντας ἐξ εἴκοσιν ἔχουσι, τετάρτῳ πάλιν ὁμοίως κοινωνήσαντες ἐκ δεκαπέντε [γίνονται], πέμπτῳ δὲ ἐκ δώδεκα καὶ τῷ ἕκτῳ ἐκ δέκα. καὶ οὕτως ἰσότης ἀναπληροῦται τῶν στεφάνων.’

11. ταῦτ’ εἰπόντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας πρὸς τὸν Κύνουλκον

‘οἴῳ μ’ ὁ δαίμων, ἔφη, φιλοσόφῳ συνῴκισεν·

— κατὰ τὸ Θεογνήτου τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Φάσμα (III 364 K) —

ἐπαρίστερ’ ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα·
ἀνέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία· c
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν,
οἷς οὐθέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

3 ᾧ E: ὃς A 7 sq οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἐξῆν συνδειπνεῖν E, συνδειπνεῖν ⟨δεῖν⟩ Mein 9 τῶν add. K 10 συμπληρωθέντος E: τοὺς συμπληρωθέντας A ἀρκέσει Rohde: ἄρξεται A E 13 ἑκάστω A: corr. E 14 ἐξ εἴκοσιν Cas: ξ´ A ἀνὰ εἴκοσι E 15 κοινωνήσασιν E 16 γίνονται del. K, debebat ἔχουσιν 20 συνώκησεν A (notato mendo) 24 ἀνατέτροφεν Hirschig, cf. III 104c

πόθεν γάρ σοι καὶ ὁ τῶν συρβηνέων ἐπῆλθεν χορός; τίς τῶν ἀξίων λόγου μέμνηται τοῦ μουσικοῦ τούτου χοροῦ;' καὶ ὃς 'οὐ πρότερον, ἔφη, ὦ οὗτος, διδάξω σε, πρὶν ἂν τὸν ἄξιον παρὰ σοῦ λάβω μισθόν. οὐ γὰρ ἐγὼ τὰς ἐκ τῶν βιβλίων ἀκάνθας ὥσπερ σὺ ἀναγινώσκων ἐκλέγω, ἀλλὰ τὰ χρησιμώτατα καὶ ἀκοῆς ἄξια.'
d ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς δυσχεράνας ἀνεβόησεν τὰ ἐξ Ὕπνου Ἀλέξιδος (II 385 K)·

'οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα·
οὗ φασι τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις
δείξαντα δεῖν τὸ δεῖπνον εἰς τὴν αὔριον
πωλεῖν ἀδείπνοις ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν.

τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα φέρεται καὶ παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Ὕπνῳ (ib. 104).' καὶ ὁ Κύνουλκος· 'ἐπεὶ περὶ στεφά-
e νων ζητήσεις ἤδη γεγόνασιν, εἰπὲ ἡμῖν τίς ἐστιν ὁ παρὰ τῷ χαρίεντι Ἀνακρέοντι Ναυκρατίτης στέφανος, ὦ Οὐλπιανέ. φησὶν γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητής (fr. 83 B)·

στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

καὶ διὰ τί παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ λύγῳ τινὲς στεφανοῦνται; φησὶν γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Μελῶν (fr. 41)·

f Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπείτε
στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος· πρὸς δεσμοὺς γὰρ καὶ πλέγματα ἡ λύγος ἐπιτήδειος. εἰπὲ οὖν ἡμῖν τι

1 συρβηναίων A, cf. p. 669b 4 de praemio doctrinae vide p. 669b 8 Ὕπνου Schw: ὑπονοίας A 11 δείξαντα ἰδεῖν A: corr. K 13 ἰαμβια A 14 haec contracta 15 fort. γεγόνασιν ἡμῖν, εἰπὲ 17 μελίχρος A 19 στεφάνου ὁ δ' A: corr. Mus 23 ⟨ὁ⟩ Μεγίστης Gaisford 24 πίνουσιν A: corr. p. 673d

περὶ τούτων ζητήσεως ἀξίων ὄντων καὶ μὴ ὀνόματα
θήρα, φιλότης.' 12. σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ ἀναζητεῖν
προσποιουμένου ὁ Δημόκριτος ἔφη· ''Ἀρίσταρχος ὁ
γραμματικώτατος, ἑταῖρε, ἐξηγούμενος τὸ χωρίον ἔφη 672
ὅτι καὶ λύγοις ἐστεφανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. Τεναρος δὲ
ἀγροίκων εἶναι λέγει στεφάνωμα τὴν λύγον. καὶ οἱ
ἄλλοι δὲ ἐξηγηταὶ ἀπροσδιόνυσά τινα εἰρήκασιν περὶ
τοῦ προκειμένου. ἐγὼ δ' ἐντυχὼν τῷ Μηνοδότου
τοῦ Σαμίου συγγράμματι, ὅπερ ἐπιγράφεται Τῶν κατὰ
τὴν Σάμον ἐνδόξων ἀναγραφή, εὗρον τὸ ζητούμενον
(FHG III 103). Ἀδμήτην γάρ φησιν τὴν Εὐρυσθέως ἐξ
Ἄργους φυγοῦσαν ἐλθεῖν εἰς Σάμον, θεασαμένην δὲ
τὴν τῆς Ἥρας ἐπιφάνειαν καὶ τῆς οἴκοθεν σωτηρίας
χαριστήριον βουλομένην ἀποδοῦναι ἐπιμεληθῆναι τοῦ b
ἱεροῦ τοῦ καὶ νῦν ὑπάρχοντος, πρότερον δὲ ὑπὸ Λελέ-
γων καὶ Νυμφῶν καθιδρυμένου· τοὺς δ' Ἀργείους
πυθομένους καὶ χαλεπαίνοντας πεῖσαι χρημάτων ὑπο-
σχέσει Τυρρηνοὺς ληστρικῷ [τε] βίῳ χρωμένους ἁρπά-
σαι τὸ βρέτας, πεπεισμένους τοὺς Ἀργείους ὡς, εἰ τοῦτο
γένοιτο, πάντως τι κακὸν πρὸς τῶν τὴν Σάμον κατοι-
κούντων ἡ Ἀδμήτη πείσεται. τοὺς δὲ Τυρρηνοὺς ἐλθόν-
τας εἰς τὸν Ἡραίτην ὅρμον καὶ ἀποβάντας εὐθέως
ἔχεσθαι τῆς πράξεως. ἀθύρου δὲ ὄντος τότε τοῦ νεὼ c
ταχέως ἀνελέσθαι τὸ βρέτας καὶ διακομίσαντας ἐπὶ
θάλασσαν εἰς τὸ σκάφος ἐμβαλέσθαι· λυσαμένους δ'
αὐτοὺς τὰ πρυμνήσια καὶ τὰς ἀγκύρας ἀνελομένους

1 ὀνομάτων A: corr. Schw 5 τέναρος nomen corruptum, fort. Νίκανδρος vel Μένανδρος, is qui Βιόχρηστα scripsit inter auctores Plinianos libri XXI 7 δὲ K: γε A 16 νυμφῶν A, cf. Hes. s. ἄστυ Νυμφέων, Μιλυῶν coni. Mein 18 τε del. Schw, nisi quid intercidit, an τῷ βίῳ? 22 ἀποβάντας K: διαβάντας A 26 ἀγκύλας A: corr. ς

εἰρεσίᾳ τε πάσῃ χρωμένους ἀπαίρειν οὐ δύνασθαι.
ἡγησαμένους οὖν θεῖόν τι τοῦτ᾽ εἶναι πάλιν ἐξενεγκα-
μένους τῆς νεὼς τὸ βρέτας ἀποθέσθαι παρὰ τὸν αἰγια-
λόν· καὶ ψαιστὰ αὐτῷ ποιήσαντας περιδεεῖς ἀπαλλάττε-
σθαι. τῆς δὲ Ἀδμήτης ἕωθεν δηλωσάσης ὅτι τὸ βρέτας
ἠφανίσθη καὶ ζητήσεως γενομένης εὑρεῖν μὲν αὐτὸ
d τοὺς ζητοῦντας ἐπὶ τῆς ᾐόνος, ὡς δὲ δὴ βαρβάρους
Κᾶρας ὑπονοήσαντας αὐτόματον ἀποδεδρακέναι πρός
τι λύγου θωράκιον ἀπερείσασθαι καὶ τοὺς εὐμηκεστά-
τους τῶν κλάδων ἑκατέρωθεν ἐπισπασαμένους περιειλῆ-
σαι πάντοθεν. τὴν δὲ Ἀδμήτην λύσασαν αὐτὸ ἁγνίσαι
καὶ στῆσαι πάλιν ἐπὶ τοῦ βάθρου, καθάπερ πρότερον
ἵδρυτο. διόπερ ἐξ ἐκείνου καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἀποκομί-
ζεσθαι τὸ βρέτας εἰς τὴν ᾐόνα καὶ ἀφαγνίζεσθαι ψαι-
στά τε αὐτῷ παρατίθεσθαι· καὶ καλεῖσθαι Τόναια τὴν
e ἑορτήν, ὅτι συντόνως συνέβη περιειληθῆναι τὸ βρέτας
ὑπὸ τῶν τὴν πρώτην αὐτοῦ ζήτησιν ποιησαμένων.
13. ἱστορεῖται δ᾽ ὑπ᾽ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν χρόνον τῶν
Καρῶν δεισιδαιμονίᾳ περισχεθέντων ἐπὶ τὸ μαντεῖον
τοῦ θεοῦ παραγενομένων εἰς Ὕβλαν καὶ πυνθανομένων
περὶ τῶν ἀπηντημένων, θεσπίσαι τὸν Ἀπόλλωνα ποινὴν
αὐτοὺς ἀποδοῦναι τῇ θεῷ δι᾽ ἑαυτῶν ἑκούσιον καὶ
χωρὶς δυσχεροῦς συμφορᾶς, ἣν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν
f χρόνοις ἀφώρισεν ὁ Ζεὺς τῷ Προμηθεῖ χάριν τῆς
κλοπῆς τοῦ πυρός, λύσας αὐτὸν ἐκ τῶν χαλεπωτάτων
δεσμῶν· καὶ τίσιν ἑκούσιον ἐν ἀλυπίᾳ κειμένην δοῦναι

4 *ποιήσαντας* corruptum, *παρανήσαντας* vix recte Wilam 7 *ὡς δ᾽ ἂν βαρβάρους* A (*Κᾶρες ἅτε βάρβαροι* E): corr. K, tum *Κᾶρας* fort. glossema 15 *Τόναια* K (*Τόνεια* Mein): *τόνεα* A 16 *ἐν τόνοις* Dobr, *τόνοις* Mein, neutrum recte 20 *εἰς Ὑλλούαλαν* (s. *-αλα*) K, cf. Steph. B. s. v 26 *ἐν ἀλυπίᾳ κειμένην* recte, i. e: *quae nihil mali illi afferret*, cf. v. 22. 23

θελήσαντος, ταύτην ἐκείνῳ ἐπιτάξαι τὸν καθηγούμενον τῶν θεῶν. ὅθεν αὐτίκα τὸν δεδηλωμένον στέφανον τῷ Προμηθεῖ περιγενέσθαι καὶ μετ' οὐ πολὺ τοῖς εὐεργετηθεῖσιν ἀνθρώποις ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς δωρεάν. διόπερ καὶ τοῖς Καρσὶ κατὰ τὸ παραπλήσιον ὁ θεὸς παρεκελεύσατο στεφανώματι χρωμένοις τῇ λύγῳ καταδεῖν τὴν ἑαυτῶν κεφαλὴν τοῖς κλάδοις οἷς αὐτοὶ κατέλαβον τὴν θεόν. καταλῦσαι δὲ καὶ τἄλλα 673 γένη τῶν στεφάνων ἐπέταξε χωρὶς τῆς δάφνης· τὴν δ' αὐτὸς ἔφη τοῖς τὴν θεὸν θεραπεύουσι μόνοις ἀπονέμειν δῶρον. τοῖς τε χρησθεῖσιν ἐκ τῆς μαντείας κατακολουθήσαντας αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι [καὶ] δίκην ἐν εὐωχίαις ἀποδιδόντας τῇ θεῷ τὴν προσήκουσαν. ὅθεν τοὺς Κᾶρας ὑπακοῦσαι βουλομένους τοῖς ἐκ τοῦ χρηστηρίου καταλῦσαι τὰς ἔμπροσθεν εἰθισμένας στεφανώσεις αὐτούς τε κατὰ πλῆθος χρῆσθαι μὲν τῇ λύγῳ, τοῖς δὲ θεραπεύουσιν τὴν θεὸν ἐπιτρέψαι φο- b ρεῖν τὸν καὶ νῦν ἔτι διαμένοντα τῆς δάφνης στέφανον.

14. μνημονεύειν δ' ἔοικεν ἐπὶ ποσόν τι τῆς κατὰ τὴν λύγον στεφανώσεως καὶ Νικαίνετος ὁ ἐποποιὸς ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν, ποιητὴς ὑπάρχων ἐπιχώριος καὶ τὴν ἐπιχώριον ἱστορίαν ἠγαπηκὼς ἐν πλείοσιν. λέγει δ' οὕτως·

οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλὰ παρ' Ἥρῃ
  δαίνυσθαι ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
ἀρκεῖ μοι λιτὴ μὲν ὑπὸ πλευροῖσι χαμευνάς,
  ἐγγύθι πὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης, c

1 ἐκείνῳ K: ἔχειν A 2 αὐτίκα K: οὔτ' ἐκείνου A 6 ὁ θεὸς K (quod in hac codicis parte solito compendio scribi solet): ἔθος A 9. 10 ταύτην δ' E 12 καὶ del. Wilam 19. 20 τὴν λύγον Cas: τον λύγον A 26 λιτὴ Di: αιτη A χαμμευνα A: corr. Di 27 ἐγγύοι A: corr. Di, ἐγγὺς Mus πὰρ K: γὰρ A

καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
οἶνος καὶ Μουσῶν ἡ χαρίεσσα λύρη,
θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλπωμεν, νήσου δεσπότιν ἡμετέρης.

ἐν τούτοις γὰρ ἀμφιβόλως εἰρηκὼς ὁ Νικαίνετος πότερον στρωμνῆς ἕνεκεν ἢ στεφανώσεως ἀρκεῖται τῇ λύγῳ, d τῷ [δὲ] λέγειν αὐτὴν τῶν Καρῶν ἀρχαῖον στέφος πρόδηλον καθίστησι τὸ ζητούμενον. συνέβη δὲ τὴν τῆς λύγου στεφάνωσιν καὶ μέχρι τῶν κατὰ Πολυκράτην χρόνων, ὡς ἄν τις εἰκάσειε, τῇ νήσῳ συνηθεστέραν ὑπάρχειν. ὁ γοῦν Ἀνακρέων φησίν (cf. p. 671 f)·

Μεγίστης ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπειδὴ
στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.'

15. ταῦτα ἴσασιν οἱ θεοὶ ὡς πρῶτος αὐτὸς ἐν τῇ καλῇ Ἀλεξανδρείᾳ εὗρον κτησάμενος τὸ τοῦ Μηνοδότου συγγραμμάτιον καὶ ἐπιδείξας πολλοῖς ἐξ αὐτοῦ τὸ παρὰ e τῷ Ἀνακρέοντι ζητούμενον. λαβὼν δὲ παρ' ἐμοῦ ὁ πᾶσιν κλοπὴν ὀνειδίζων Ἡφαιστίων ἐξιδιοποιήσατο τὴν λύσιν καὶ σύγγραμμα ἐξέδωκεν ἐπιγράψας Περὶ τοῦ παρ' Ἀνακρέοντι λυγίνου στεφάνου· ὅπερ νῦν ἐν τῇ Ῥώμῃ εὕρομεν παρὰ τῇ ἀντικοττυραι Δημητρίῳ. τοιοῦτος δέ τις καὶ [ὁ Ἡφαιστίων συγγραφεὺς καὶ] περὶ τὸν καλὸν ἡμῶν Ἄδραστον ἐγένετο. ἐκδόντος γὰρ τούτου πέντε μὲν βιβλία Περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τοῖς περὶ Ἠθῶν καθ' ἱστορίαν καὶ λέξιν ζητουμένων, f ἕκτον δὲ περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἠθικοῖς Νικομαχείοις Ἀρι-

3 εὐκλεᾶ A 7 δὲ del. Mus 10 fort. ⟨ἐν⟩ τῇ νήσῳ 19. 20 περὶ τοῦ Mus: παρὰ τοῦ A 21 latere conieci *vici Turarii* nomen, cf. Hor. ep. II 1, 269, fort. παρὰ τῇ ἐν οὐίκῳ Τυραρίῳ Δήμητρι, quamquam Cereris aram ibi fuisse non traditum est 22 inclusa del. Cas 23 ἄδραντον A: corr. Cas 26 νικομαχίοις A

στοτέλους, ἐννοίας ἀμφιλαφεῖς παραθεμένου περὶ τοῦ παρὰ Ἀντιφῶντι τῷ τραγῳδιοποιῷ Πληξίππου καὶ πλεῖστα ὅσα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀντιφῶντος εἰπόντος, σφετερισάμενος καὶ ταῦτα ἐπέγραψέν τι βιβλίον Περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν (1, 6) Ἀντιφῶντος, οὐδὲν ἴδιον προσεξευρών, ὥσπερ κἂν τῷ Περὶ τοῦ λυγίνου στεφάνου. μόνον γὰρ τοῦτ' ἴδιον εἴρηκεν ὅτι Φύλαρχος ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν (FHG I 337) οἶδεν τὴν κατὰ ⟨τὴν⟩ λύγον ἱστορίαν καὶ ὅτι 674
οὔτε τὰ Νικαινέτου οἶδεν οὔτε τὰ Ἀνακρέοντος ὁ συγγραφεύς· ἀπέδειξε δὲ καὶ διαφωνοῦντα αὐτὸν κατ' ἔνια τῶν ἱστορηθέντων παρὰ τῷ Μηνοδότῳ. δύναται δέ τις λέγειν περὶ τῆς λύγου ἁπλούστερον, ὅτι ὁ Μεγίστης τῇ λύγῳ ἐστεφανοῦτο, ὡς παρακειμένης ἐκ τοῦ δαψιλοῦς ἐν ᾧ εὐωχεῖτο τόπῳ, συνδέσεως ἕνεκα τῶν κροτάφων. καὶ γὰρ καὶ Λακεδαιμόνιοι καλάμῳ στεφανοῦνται ἐν τῇ τῶν Προμαχείων ἑορτῇ, ὥς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι Θυσιῶν (FHG II 626) γράφων οὕτως· 'ἐν ταύτῃ συμβαίνει τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς χώρας b
καλάμοις στεφανοῦσθαι ἢ στλεγγίδι, τοὺς δ' ἐκ τῆς ἀγωγῆς παῖδας ἀστεφανώτους ἀκολουθεῖν.' 16. Ἀριστοτέλης δ' ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν (fr. 80 R) καὶ Ἀρίστων ὁ περιπατητικός, Κεῖος δὲ τὸ γένος, ἐν β' Ἐρωτικῶν Ὁμοίων φασὶν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι διὰ τοὺς περὶ τὸν οἶνον πόνους τῶν κεφαλαλγιῶν δεσμοὺς εὕρισκον τοὺς

1 ἀμφιλαφῶς A: corr. K 9 τὴν add. Wilam 11 ἀπέδειξέ τε A: corr. Wilam 14 λυγωσστεφανουτο A: corr. Schw ἐκ τοῦ δαψιλοῦς dictum videtur uti ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐκ τοῦ ἀκινδύνου, alia; minus probabiliter ἐγγὺς conicias pro ἐκ τοῦ 15 inde a verbis ἐν ᾧ εὐωχεῖτο usque ad p. 696 a πρόβλημα χρωτός (v. 7) omnia omisit Musurus addita nota λείπει; desunt etiam in codice Pauli Degan 24 ὁμοίως A: corr. Cas

τυχόντας, τῆς τῶν κροτάφων συνδέσεως ὠφελεῖν δοκούσης· οἱ δ' ὕστερον ἅμα τῷ κροτάφῳ προσέβαλόν τινα καὶ κόσμον οἰκεῖον τῇ παρὰ τὸν οἶνον διαγωγῇ,
c μηχανησάμενοι τὸν στέφανον. βέλτιον δὲ διὰ τὸ πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἶναι ταύτην στεφανοῦσθαι ἢ διὰ τὸ συμφέρειν ἐσκεπάσθαι καὶ συνδεδέσθαι τοὺς κροτάφους πρὸς τὸν οἶνον.' ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων ἔφη (fr. 54 B[4])·

ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ἑορτὴν ἀγάγωμεν Διονύσῳ.

ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὰ στήθη καὶ ἐμύρουν ταῦτα, ἐπεὶ αὐτόθι ἡ καρδία. ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμίδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις (fr. 36 B)·

d ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισι
περθέτω πλεκτὰς ὑποθυμίδας τίς.

καὶ Σαπφώ (fr. 46)·

καὶ πολλαὶς ὑποθυμίδας
πλεκταὶς ἀμπ' ἀπαλᾷ δέρᾳ.

καὶ Ἀνακρέων (fr. 39)·

πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ Λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησιν (fr. 202 N) ὅτι ἐπὶ [τε] τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπών (fr. 235)·

1 ὀφελεῖν A: corr. E 9 ἐπεὶ δ' A: corr. E 10 θαλιαν et αγαγωμε A: corr. E 13 ὑποθυμιάδας AE, cf. Plut. qu. conv. 3, 1 p. 647e 15 ἀννήτω A: corr. Cas δεραις A: corr. Ahrens 16 ὑποθυμιάδας A: corr. Blomf 18 πολλαις ὑποθυμιάδαις A: corr. Blomf., κἀπάλαις Bgk 19 πλεκταις αντιαπαλαι A: corr. Di (duce Schw) 21 ὑποθυμιάδας AE: corr. Di στήθεσσιν A: corr. E 23 τε om. E

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος,
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου. e

Σαπφὼ δ' ἁπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσιν τοῦ στεφανοῦσθαι ἡμᾶς, λέγουσα τάδε (fr. 78 B^4)·

σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐραταῖς φόβαισιν
ὅρπακας ἀνήτοιο συνερραις ἁπαλαῖσι χερσίν.
εὐανθέα γὰρ πέλεται καὶ Χάριτες μάκαιρα
μᾶλλον προσόρην, ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

ὡς εὐανθέστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς θεοῖς παραγγέλλει στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ Συμποσίῳ φησὶν (fr. 98 R) ὅτι f οὐδὲν κολοβὸν προσφέρομεν πρὸς τοὺς θεούς, ἀλλὰ τέλεια καὶ ὅλα. τὸ δὲ πλῆρες τέλειόν ἐστιν. τὸ δὲ στέφειν πλήρωσίν τινα σημαίνει. Ὅμηρος (*Α* 470)·

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

καί (*ϑ* 170)·

ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει.

'τοὺς γὰρ αὖ τὴν ὄψιν ἀμόρφους, φησίν, ἀναπληροῖ ἡ τοῦ λέγειν πιθανότης· ἔοικεν οὖν ὁ στέφανος τοῦτο 675 ποιεῖν βούλεσθαι. διὸ καὶ περὶ τὰ πένθη τοὐναντίον παρασκευάζομεν. ὁμοπαθείᾳ γὰρ τοῦ κεκμηκότος κολοβοῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ τε κουρᾷ τῶν τριχῶν καὶ τῇ τῶν στεφάνων ἀφαιρέσει.' 17. Φιλωνίδης δ' ὁ ἰατρὸς ἐν τῷ περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων 'ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς, φησίν, θαλάσσης ὑπὸ Διονύσου μετενεχθείσης εἰς τὴν

1 στέφανος Grotius   2 ἄριστον Nauck   προμηθέος A   5—9 haec omnia fere sine accentibus A   5 ωδικα A: distinx. Welcker, Δωρίχα Cas   παρθεσθ A: corr. Seidler   6 αννητωι A: corr. Ahrens   συνερραις A: requiro participium '*sacrificans*'   ἀπαλλαγιση χερσίν A: corr. Cas   7. 8 '*floribus ornatam te etiam Gratiae videre malunt*'   8 προτερην A: corr. Wilam (προτόρην Seidler)

Ἑλλάδα τῆς ἀμπέλου καὶ πρὸς ἄμετρον ἀπόλαυσιν τῶν πολλῶν ἐκτρεπομένων ἄκρατόν τε προσφερομένων
b αὐτῶν, οἳ μὲν μανιωδῶς ἐκτρεπόμενοι παρέπαιον, οἳ δὲ νεκροῖς ἐῴκεσαν ἀπὸ τῆς καρώσεως. ἐπ' ἀκτῆς δέ τινων πινόντων ἐπιπεσὼν ὄμβρος τὸ μὲν συμπόσιον διέλυσεν, τὸν δὲ κρατῆρα, ὃς εἶχεν ὀλίγον οἶνον ὑπολελειμμένον, ἐπλήρωσεν ὕδατος. γενομένης δ' αἰθρίας εἰς τὸν αὐτὸν ὑποστρέψαντες τόπον, γευσάμενοι τοῦ μίγματος προσηνῆ καὶ ἄλυπον ἔσχον ἀπόλαυσιν. καὶ διὰ τοῦθ' οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν παρὰ δεῖπνον ἀκράτῳ προσδιδομένῳ τὸν Ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι Δαίμονα, τιμῶντες τὸν εὑρόντα [δαίμονα]· ἦν δ' οὗτος ὁ Διόνυσος.
c τῷ δὲ μετὰ δεῖπνον κεκραμένῳ πρώτῳ διδομένῳ ποτηρίῳ Δία Σωτῆρα ἐπιλέγουσι, τῆς ἐκ τοῦ μίγματος ἀλύπου κράσεως τὸν καὶ τῶν ὄμβρων ἀρχηγὸν αἴτιον ὑπολαβόντες. ἔδει μὲν οὖν βοηθημάτων τοῖς ἐν τῷ πότῳ κεφαλὴν ἐπιθλιβεῖσιν, ἦν δὲ δεσμὸς ἐξ αὐτῶν προχειρότατος καὶ τῆς φύσεως ἐπὶ τοῦτο ὁδηγούσης. ἀλγήσας γάρ τις κεφαλήν, ὥς φησιν Ἀνδρέας, εἶτα πιέσας καὶ κουφισθεὶς εὗρεν κεφαλαλγίας δεσμὸν φάρμακον. τούτῳ οὖν βοηθήματι πρὸς πότους χρώμενοι
d τοῖς παραπίπτουσι τὴν κεφαλὴν ἐδέσμευον· καὶ ἐπὶ τὸν κίσσινον στέφανον ἦλθον αὐτόματόν τε καὶ πολὺν ὄντα καὶ κατὰ πάντα τόπον γεννώμενον, ἔχοντα καὶ πρόσοψιν οὐκ ἀτερπῆ, χλωροῖς πετάλοις καὶ κορύμβοις

3 αὐτὸν E, fort. delendum   ἐκτρεπόμενοι om. E, recte fortasse   παρέπεον A: corr. E   6. 7 ὑπολελιμμένον A ὑπολελεγμένον E   8 ἐπιστρέψαντες A: corr E   12 δαίμονα del. Mein (τιμῶντες τὸν εὑρόντα Διόνυσον E)   13 διδομένῳ K: προσδιδομένῳ AE   14 ἐπιλέγουσα A: corr. E   15 ἀλύπου ἀπολαύσεως K   χορηγὸν Nauck   16 ἔδει μὲν Nauck: ἐδέησεν AE   21 πρὸς τοὺς πότους E

σκιάζοντα τὸ μέτωπον καὶ τοὺς ἐν τῷ σφίγγειν τόνους ὑπομένοντα, προσέτι δὲ ψύχοντα χωρὶς ὀδμῆς καρούσης. καὶ ταύτῃ μοι δοκεῖ Διονύσῳ ὁ βίος ἀνεῖναι τὸ στέφος, τὸν εὑρετὴν τοῦ πώματος καὶ τῶν δι' αὐτὸ ἐλασσωμάτων ἀλεξητῆρα βουλόμενος εἶναι. ἐντεῦθεν δὲ εἰς ἡδονὴν τραπέντες τὸ μὲν εἰς . . . συμφέρον καὶ τοῖς ἐκ μέθης παραβοηθοῦν ἐλαττώμασιν ὁ στέφανος τοῦ e πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ὀσμὴν ἐπιτερποῦς ἐφρόντισαν. διὸ μυρσίνης μὲν στέφανον στύφοντα καὶ τὴν οἴνων ἀναθυμίασιν ἀποκρουόμενον, ἔτι δὲ ῥόδινον ἔχοντά τι καὶ κεφαλαλγίας παρηγορικὸν σὺν τῷ καὶ κατὰ ποσὸν ψύχειν, πρὸς δὲ τοῖς δάφνινον οὐκ ἀλλότριον πότου ἡγητέον. λευκόινον δὲ κινητικὸν ὄντα κεφαλῆς καὶ ἀμαράκινον καὶ ἅπαντας τοὺς καροῦν δυναμένους ἢ βαρύνειν ἄλλως κεφαλὴν περιστατέον.' τὰ αὐτὰ εἴρηκεν καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων ⟨ταῖς⟩ αὐταῖς λέξεσι. καὶ περὶ μὲν τούτων, ὦ ἑταῖροι, f ταῦτα. 18. περὶ δὲ τοῦ Ναυκρατίτου στεφάνου τίς ἐστι τὴν ἄνθην πολλὰ ἀναζητήσας καὶ πολλῶν πυθόμενος, ὡς οὐδὲν ἐμάνθανον, ἐνέτυχον ὀψέ ποτε Πολυχάρμου Ναυκρατίτου ἐπιγραφομένῳ βιβλίῳ Περὶ Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ ταυτὶ γέγραπται (FHG IV 480)· 'κατὰ δὲ τὴν τρίτην πρὸς ταῖς εἴκοσιν Ὀλυμπιάδα ὁ Ἡρόστρατος, πολίτης ἡμέτερος ἐμπορίᾳ χρώμενος καὶ χώραν

1 τόνος A: corr. E 6 τὸ μὲν συμφέρον ς, τὸ μὲν εἰς ⟨πότους⟩ συμφέρον sim. K, nisi plura interierunt 7 παραβοηθῶν ἐλαττώματος A: corr. E, ubi haec scripta: τοῖς ἐκ μέθης παραβοηθοῦν ἐλαττώμασιν ἀφῆκαν, τοῦ δὲ πρὸς ὄψιν κτλ', fort. ἀφέντες (pro ὁ στέφανος) 9 cf. Plut. qu. conv. III p. 647 d fort. τὴν ⟨ἐκ τῶν⟩ οἴνων, cf. infra p. 676 c 12 ἀλλότρια E ποτοῦ E πότοις A 13 λευκόιον AE: corr. Schw 15 παραιτητέον E, non recte 17 ταῖς add. K 19 τὴν ἀρχὴν Cas, intellegerem τὴν σύνθεσιν 24 ἐμπορείαι A: corr. m²

πολλὴν περιπλέων, προσσχών ποτε καὶ Πάφῳ τῆς
676 Κύπρου ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης σπιθαμιαῖον, ἀρχαῖον
τῇ τέχνῃ, ὠνησάμενος ᾔει φέρων εἰς τὴν Ναύκρατιν.
καὶ αὐτῷ πλησίον φερομένῳ τῆς Αἰγύπτου ἐπεὶ χειμὼν
αἰφνίδιον ἐπέπεσεν καὶ [οὐ] συνιδεῖν οὐκ ἦν ὅπου
γῆς ἦσαν, κατέφυγον ἅπαντες ἐπὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης
ἄγαλμα σῴζειν αὐτοὺς αὐτὴν δεόμενοι. ἡ δὲ θεὸς (προσ-
φιλὴς γὰρ τοῖς Ναυκρατίταις ἦν) αἰφνίδιον ἐποίησε
πάντα τὰ παρακείμενα αὐτῇ μυρρίνης χλωρᾶς πλήρη
b ὀδμῆς τε ἡδίστης ἐπλήρωσεν τὴν ναῦν ἤδη ἀπειρηκόσι
τοῖς ἐμπλέουσιν τὴν σωτηρίαν [διὰ τὴν πολλὴν ναυ-
τίαν γενομένου τε ἐμέτου πολλοῦ], καὶ ἡλίου ἐκλάμ-
ψαντος κατιδόντες τοὺς ὅρμους ἧκον εἰς τὴν Ναύκρατιν.
καὶ ὁ Ἡρόστρατος ἐξορμήσας τῆς νεὼς μετὰ τοῦ ἀγάλ-
ματος, ἔχων καὶ τὰς αἰφνίδιον αὐτῷ ἀναφανείσας
χλωρὰς μυρρίνας, ἀνέθηκεν ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ,
θύσας δὲ τῇ θεῷ καὶ ἀναθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ τἄγαλμα,
καλέσας δὲ καὶ ἐφ' ἑστίασιν ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ τοὺς
c προσήκοντας καὶ τοὺς οἰκειοτάτους ἔδωκεν ἑκάστῳ καὶ
στέφανον ἐκ τῆς μυρρίνης, ὃν καὶ τότε ἐκάλεσε Ναυ-
κρατίτην.' ὁ μὲν οὖν Πολύχαρμος ταῦτα. οἷς κἀγὼ
πείθομαι, ἡγούμενος οὐκ ἄλλον τινὰ εἶναι Ναυκρατίτην
στέφανον ἢ τὸν ἐκ τῆς μυρρίνης, τῷ καὶ μετὰ τῶν
ῥόδων ὑπὸ τοῦ Ἀνακρέοντος φορεῖσθαι (cf. p. 671 e).
καὶ ὁ Φιλωνίδης δὲ εἴρηκεν ὡς ὁ τῆς μυρρίνης στέ-

1 προσχων A 5 οὐ del. ς ὅποι A: corr. ς 9 μυρρίνας χλωρὰς A: corr. Mein 11. 12 inclusa ab hoc loco aliena, fort. traicienda v. 6 hunc in modum συνιδεῖν οὐκ ἦν ὅπου γῆς ἦσαν, γενομένου τε ἐμέτου πολλοῦ διὰ τὴν πολλὴν ναυτίαν, κατέφυγον 13 τοὺς ὅρους A: corr. Mein 17 θυσίας τε A: θύσας Canter, δὲ K ἄγαλμα A: corr. K 18 τε καὶ A: corr. K, καὶ del. Ui 22 εἶναι κρατίτην A: corr. ς

φανος τὴν ἐκ τῶν οἴνων ἀναθυμίασιν ἀποκρούεται καὶ ὁ τῶν ῥόδων ἔχει τι κεφαλαλγίας παρηγορικὸν πρὸς τῷ καὶ ἐμψύχειν. γελοῖοι οὖν εἰσιν καὶ οἱ λέγοντες Ναυκρατίτην εἶναι στέφανον τὸν ἐκ τῆς βύβλου τῆς στεφανωτρίδος καλουμένης παρ' Αἰγυπτίοις [στεφόμε- d νον], παρατιθέμενοι Θεοπόμπου ἐκ τῆς τρίτης τῶν Ἑλληνικῶν (FHG I 279), ὅς φησιν Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι παραγενομένῳ εἰς Αἴγυπτον δῶρα πέμψαι τοὺς Αἰγυπτίους ἄλλα τέ τινα καὶ δὴ καὶ τὴν στεφανωτρίδα βύβλον. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα τίνα ὠφέλειαν ἢ ἡδονὴν ἔχει τὸ βύβλῳ στεφανοῦσθαι μετὰ ῥόδων, πλὴν εἰ μή τι οἱ τούτοις χαίροντες στέψονται ὁμοῦ ῥόδοις καὶ σκόροδα. παμπόλλους δὲ οἶδα λέγοντας τὸν ἐκ τῆς σαμψύχου στέφανον εἶναι τὸν Ναυκρατίτην· πολὺ δὲ τὸ ἄνθος τοῦτο κατὰ τὴν Αἴγυπτον. διάφορος δὲ γίνε- e ται κατὰ τὴν ὀδμὴν ἡ ἐν Αἰγύπτῳ μυρρίνη παρὰ τὰς ἐν ἄλλαις χώραις, ὡς καὶ Θεόφραστος ἱστορεῖ (h. pl. 6,8,5).'

19. ἔτι τούτων λεγομένων ἐπεισῆλθον παῖδες στεφάνους φέροντες τῶν ἀκμαζόντων κατὰ τοὺς καιρούς. καὶ ὁ Μυρτίλος 'λέγε, καλέ, εἶπεν, Οὐλπιανέ, στεφάνων ὀνόματα. οἱ γὰρ παῖδες κατὰ τὸν Χαιρήμονος Κένταυρον (fr. 11 N)·

στεφάνους ἑτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας
κήρυκας εὐχαῖς προὐβάλοντο δαιμόνων.

καὶ ἐν τῷ Διονύσῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη ποιητής (fr. 6)· f

στεφάνους τεμόντες, ἀγγέλους εὐφημίας.

3 καὶ (ante οἱ) om. E recte, opinor 4 βίβλου A: corr. E, cf. Plut. Ages. 36 5. 6 στεφόμενον (ex στέφανον corruptum) del. K, probabilius hoc quam πλεκόμενον corrigere 10 βίβλον A 13. 14 σκορόδοις καὶ ῥόδα AE: corr. K 23 ἑτοιμάζουσιν Chaeremonem non scripsisse vidit Mein 24 εὐχαὶ A: corr. Dalec προὐβάλλοντο A: corr. Canter

σὺ δὲ μὴ τὰ ἐκ τῶν ἐπιγραφομένων Αἰλίου Ἀσκληπιάδου Στεφάνων φέρε ἡμῖν ὡς ἀνηκόοις αὐτῶν, ἀλλ' ἄλλο τι παρ' ἐκεῖνα λέγε. δεῖξαι γὰρ οὐκ ἔχεις ὅτι διαλελυμένως τις εἴρηκε ῥόδων στέφανον καὶ ἴων στέφανον· τὸ γὰρ παρὰ Κρατίνῳ κατὰ παιδιὰν εἴρηται (I 113)· 'ναρκισσίνους ὀλίσβους.'' καὶ ὃς γελάσας 'πρῶτον ἐν τοῖς Ἕλλησι στέφανος ὠνομάσθη, ὥς φησι Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν δ' Δηλιάδος (FHG IV 493), τὸ
677 παρὰ μὲν ἡμῖν στέφος, παρὰ δέ τισι στέμμα προσαγορευόμενον, διὸ καὶ τούτῳ πρώτῳ στεφανωσάμενοι δεύτερον περιτιθέμεθα τὸν δάφνινον. κέκληται δὲ στέφανος ἀπὸ τοῦ στέφειν. σὺ δὲ οἴει με, ἔφη, Θετταλὲ ποικιλόμυθε, τῶν κοινῶν τούτων καὶ κατημαξευμένων ἐρεῖν τι; διὰ δὲ τὴν σὴν γλῶσσαν τῆς ΥΠΟΓΛΩΤΤΙΔΟΣ μνησθήσομαι, ἧς Πλάτων ἐμνήσθη ἐν Διὶ Κακουμένῳ (I 614 K)·

καίτοι φορεῖτε γλῶσσαν ἐν ὑποδήμασι,
στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, ὅταν πίνητέ που·
b κἂν καλλιερῆτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε.

Θεόδωρος δ' ἐν ταῖς Ἀττικαῖς Φωναῖς, ὥς φησιν Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ Ὀνομάτων, πλοκῆς στεφάνων γένος τι τὴν ὑπογλωττίδα ἀποδίδωσιν. λαβὲ οὖν καὶ παρ' ἐμοῦ κατὰ τὸν Εὐριπίδην (fr. 189 N)·

ἐκ παντὸς (γὰρ) ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων
ἀγῶνα θεῖτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

6 Ναρκίσσου Mein (duce Cas), ναρκίσσων Wilam ὀλίσκους A: corr. Schw 6. 7 πρῶτος AE: corr. K 9 στέφος Canter: στέφανος AE, sensus: '*primum corona vocabatur quod post alii vittam dicebant*' 12 στέφειν Schw: στεφάνου A 18 στεφάνου δ' ὑπογλ. A: corr. Pors ὅταν Schw: ὅτε A πεινητε A: corr. ς 19 κἂν Cas: καὶ A πέμπεται A: corr. ς 20 Ἀττικαῖς Γλώσσαις K, cf. p. 678d 24 γὰρ add. Ulpianus

20. ΙΣΘΜΙΑΚΟΝ. οὕτως τοῦτον καλούμενον στέφανον Ἀριστοφάνης μνήμης ἠξίωσεν ἐν Ταγηνισταῖς λέγων οὕτως (I 518 K)·

τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν· c
εἶτ' ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ᾄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

Σιληνὸς δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις φησίν· '"Ισθμιον στέφανον.' Φιλητᾶς δέ φησι (fr. 46 B)· '⟨"Ισθμιος⟩ στέφανος ἤγουν ὁμωνυμία ἀμφοτέρωθι οἷον τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πρώτου κόσμου. λέγω δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ φρέατος καὶ τοῦ ἐγχειριδίου ἴσθμιον.' Τιμαχίδας δὲ καὶ Σιμμίας οἱ Ῥόδιοι ἀποδιδόασιν ἓν ἀνθ' ἑνὸς '"Ισθμιον, στέφανον.' οὗ μνημονεύει καὶ Καλλίξεινος ὁ Ῥόδιος καὶ αὐτὸς d γένος ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας γράφων οὕτως (FHG III 64) .... 21. ἐπεὶ δὲ Ἀλεξανδρείας ἐμνημόνευσα, οἶδά τινα ἐν τῇ καλῇ ταύτῃ πόλει καλούμενον στέφανον ΑΝΤΙΝΟΕΙΟΝ γινόμενον ἐκ τοῦ αὐτόθι καλουμένου λωτοῦ. φύεται δ' οὗτος ἐν λίμναις θέρους ὥρᾳ, καὶ εἰσὶν αὐτοῦ χροιαὶ δύο, ἡ μὲν τῷ ῥόδῳ ἐοικυῖα· ἐκ τούτου δὲ ὁ πλεκόμενος στέφανος κυρίως Ἀντινόειος καλεῖται· ὁ δὲ ἕτερος λώτινος ὀνομάζεται, κυανέαν ἔχων τὴν χροιάν. καὶ Παγκράτης τις τῶν ἐπιχωρίων ποιητής, ὃν καὶ ἡμεῖς e ἔγνωμεν, Ἀδριανῷ τῷ αὐτοκράτορι ἐπιδημήσαντι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ πολλῆς τερατείας ἐπέδειξεν τὸν ῥοδίζοντα λωτόν, φάσκων αὐτὸν δεῖν καλεῖν Ἀντινόειον, ἀναπεμφθέντα ὑπὸ τῆς γῆς ὅτε τὸ αἷμα ἐδέξατο τοῦ

1 fort. ⟨τὸν⟩ στέφανον 8 φιλιτας A "Ισθμιος add. K, nam voluit Philetas fere hoc '*utriusque vocabuli duplex sensus, si quidem* στέφανος *et capitis partem et ornamentum,* ἴσθμιον *autem et putei et gladii os significat;*' hinc v. 11 fort. ⟨στόμιον⟩ ἴσθμιον (ἴσθιον A) 17 ἀντινόιον A: corr. E 25. 26 ἀντινόιον ἀναπιεφθέντα A: corr. E

Μαυρουσίου λέοντος, ὃν κατὰ τὴν πλησίον τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Λιβύην ἐν κυνηγίῳ καταβεβλήκει ὁ Ἀδριανός, μέγα χρῆμα ὄντα καὶ πολλῷ χρόνῳ κατανεμηθέντα πᾶσαν τὴν Λιβύην, ἧς καὶ πολλὰ ἀοίκητα ἐπεποιήκει οὗτος ὁ λέων. ἡσθεὶς οὖν ἐπὶ τῇ τῆς ἐννοίας εὑρέσει καὶ καινότητι τὴν ἐν Μουσῶν αὐτῷ σίτησιν ἔχειν ἐχα-
f ρίσατο. καὶ Κρατῖνος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ὀδυσσεῦσι (I 60 K) κέκληκεν τὸν λωτὸν στεφάνωμα διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων στεφανώματα λέγεσθαι. ὁ δὲ Παγκράτης ἐν τῷ ποιήματι οὐκ ἀγλαφύρως εἴρηκεν·

οὔλην ἕρπυλλον, λευκὸν κρίνον ἠδ' ὑάκινθον
πορφυρέην γλαυκοῦ τε χελιδονίοιο πέτηλα
καὶ ῥόδον εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν·
οὔπω γὰρ φύεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο.

678 22. ΠΥΛΕΩΝ. οὕτως καλεῖται ὁ στέφανος ὃν τῇ Ἥρᾳ περιτιθέασιν Λάκωνες, ὥς φησιν Πάμφιλος.

ἀλλὰ μὴν καὶ ΙΑΚΧΑΝ τινὰ καλούμενον οἶδα στέφανον ὑπὸ Σικυωνίων, ὥς φησι Τιμαχίδας ἐν ταῖς Γλώσσαις. Φιλητᾶς δ' οὕτως γράφει (fr. 45 B)· 'Ἴακχα, ἐν τῇ Σικυωνίᾳ στεφάνωμα εὐῶδες·

ἕστηκ' ἀμφὶ κόμας εὐώδεας ἀγχόθι πατρὸς
καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.'

Σέλευκος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις ΕΛΛΩΤΙΔΑ καλεῖσθαί φησι τὸν ἐκ μυρρίνης πλεκόμενον στέφανον, ὄντα
b τὴν περίμετρον πηχῶν κ', πομπεύειν τε ἐν τῇ τῶν Ἑλλω-

6 ἐν Μουσείῳ Cas 8 τὸ λωτὸν A, cf. Hes. s. στεφάνωμα, ubi deinceps φυλλώδη καὶ ποώδη 13 γλαυκοῦ Schw: λευκοῦ AE τε E: δὲ A 18 ἴαχχα τινὰ A: corr ς, cf. Hes. s. ἴακχα 20 φιλιτας A 21 ἐν τῇ Σικυωνίᾳ scil. Ἀναγραφῇ 22 ἀμφίκομα A: corr. Schw 26 πομπεύοντα ἐν K, ceterum Hellotia Cretensium dicit, cf. Hes. s. v

τίων ἑορτῇ. φασὶ δ' ἐν αὐτῷ τὰ τῆς Εὐρώπης ὀστᾶ κομίζεσθαι, ἣν ἐκάλουν Ἑλλωτίδα. ἄγεσθαι δὲ καὶ ἐν Κορίνθῳ τὰ Ἑλλώτια.

ΘΥΡΕΑΤΙΚΟΙ. οὕτω καλοῦνταί τινες στέφανοι παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὥς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ Θυσιῶν (FHG II 626), ψιλίνους αὐτοὺς φάσκων νῦν ὀνομάζεσθαι, ὄντας ἐκ φοινίκων. φέρειν δ' αὐτοὺς ὑπόμνημα τῆς ἐν Θυρέᾳ γενομένης νίκης τοὺς προστάτας τῶν ἀγομένων χορῶν ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ, ὅτε καὶ τὰς Γυ- c μνοπαιδιὰς ἐπιτελοῦσιν. χοροὶ δ' εἰσὶν τὸ μὲν πρόσω παίδων ..... τὸ δ' ἐξ ἀρίστου ἀνδρῶν, γυμνῶν ὀρχουμένων καὶ ᾀδόντων Θαλητᾶ καὶ Ἀλκμᾶνος ᾄσματα καὶ τοὺς Διονυσοδότου τοῦ Λάκωνος παιᾶνας.

ΜΕΛΙΛΩΤΙΝΩΝ δὲ στεφάνων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κρατείᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ οὕτως (II 337 K)·

στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους.

ΕΠΙΘΥΜΙΣ. Σέλευκός φησι 'τὰ πάντα στεφανώματα.' Τιμαχίδας δέ φησιν τὰ παντοδαπὰ στεφανώματα ἃ τὰς γυναῖκας φορεῖν οὕτως καλεῖσθαι. ΥΠΟ- d ΘΥΜΙΣ δὲ καὶ ὑποθυμίδες στέφανοι παρ' Αἰολεῦσιν καὶ Ἴωσιν, οὓς περὶ τοὺς τραχήλους περιετίθεντο, ὡς σαφῶς ἔστιν μαθεῖν ἐκ τῆς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεως (cf. cap. 16). Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις (fr. 58 B) ὑποθυμίδα Λεσβίους φησὶν καλεῖν μυρσίνης κλῶνα, περὶ ὃν πλέκειν ἴα καὶ ἄλλα ἄνθη. καὶ ὑπογλωττὶς δὲ στεφάνου ἐστὶν εἶδος. Θεόδωρος δ' ἐν

8 θυρεᾶι A 11 fort. εἰσὶν γ', ὁ μὲν (sic Wyttenbach) πρόσω παίδων, ⟨ὁ δ' ἐκ δεξιοῦ γερόντων⟩, ὁ δ' ἐξ ἀριστεροῦ ἀνδρῶν 12 θάλητα A 15 κρατίαι A 17 ἐπιθυμεῖς A, cf. Hes. s. v τὰ παντοδαπά στεφανώματα K, τὰ πλεκτὰ στεφ. Wilam 20 ὑποθυμιάδες A 23 φιλίτας A φιλήτας E 24 ὑποθυμίδας A: corr. K 25 sq hypoglottis male fortasse e p. 677 a iterata

Ἀττικαῖς Γλώσσαις στεφάνων πλοκῆς γένος παρὰ Πλάτωνι ἐν Διὶ Κακουμένῳ (cf. p. 677a).

e 23. εὑρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς ΚΥΛΙΣΤΟΝ τινα καλούμενον στέφανον καὶ μνημονεύοντα αὐτοῦ Ἄρχιππον ἐν Ῥίνωνι διὰ τούτων (I 687 K)·

ἀθῷος ἀποδοὺς θοἰμάτιον ἀπέρχεται,
στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων οἴκαδε.

Ἄλεξις δ' ἐν μὲν Ἀγωνίδι ἢ Ἱππίσκῳ (II 298 K)·

ὁ τρίτος οὗτος δ' ἔχει
σύκων κυλιστὸν στέφανον. ἀλλ' ἔχαιρε καὶ
ζῶν τοῖς τοιούτοις.

ἐν δὲ τῷ Σκίρωνί φησι (ib. 373)·

ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἑαυτοῦ Ἐρῶντι
f (ib. 31), Εὔβουλος δ' ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι (ib. 190)·

περιφοραῖς κυκλούμενος
ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος.

τίς οὖν οὗτος ὁ κυλιστός; οἶδα γὰρ τὸν Θυατειρηνὸν Νίκανδρον ἐν τοῖς Ἀττικοῖς Ὀνόμασι λέγοντα τάδε· 'ἐκκύλιστοι στέφανοι καὶ μάλιστα οἱ ἐκ ῥόδων.' καὶ τὸ εἶδος ὁποῖον ζητῶ, ὦ Κύνουλκε. καὶ μή μοι εἴπῃς ὅτι δεῖ τοὺς ἁδροὺς ἀκούειν. σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις ἀπόρρητα οὐ μόνον ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ ἐξορύττων, καθάπερ οἱ παρὰ Βάτωνι τῷ κωμῳδιοποιῷ ἐν Συνεξαπατῶντι φιλόσοφοι (III 329 K), περὶ ὧν καὶ Σοφοκλῆς Συνδείπνῳ φησίν, οὖσί σοι παραπλησίοις (fr. 139 N)·

6 ἀποδὺς Toup 9 οὗτος δ' Mein: δ' οὗτος A 12 σκείρωνι A 20 ἐκκυλίσιοι AE: corr. Schw 22 ἁδρούς, cf. Hes. s. ἐκκύλιστοι 23 οὐ μόνον ἀπόρρητα AE: corr. Mein 23. 24 διορύττων AE: corr. Mein 26 συνδείπνοι A: corr. Cas, Συνδείπνοις Mus, quod ut verum sit, tamen οὖσι non cum hoc dativo iungendum

οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς 679
φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν
γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.

ἐπειδὴ οὖν ἤδη καὶ σὺ πεπλήρωσαι οὐ μόνον τῶν τοῦ γλαύκου κρανίων ἀλλὰ καὶ τῆς ἀειζώου βοτάνης, ἧς ὁ Ἀνθηδόνιος ἐκεῖνος δαίμων ἐμφορηθεὶς ἀθάνατος πάλιν ητις γέγονε, λέγε ἡμῖν περὶ τοῦ προκειμένου, ἵνα μὴ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα (Phaed. p. 81e) ὑπολάβωμέν σε ἀποθανόντα μεταμορφωθῆναι [ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς]· τοὺς μὲν γὰρ τὰς γαστριμαργίας τε καὶ ὕβρεις καὶ φιλοποσίας μεμελετηκότας καὶ μὴ διευλαβουμένους b εἰς τὰ τῶν ὄνων γένη καὶ τῶν τοιούτων θηρίων εἰκὸς ἐνδύεσθαι.' 24. ἀποροῦντος δ' αὐτοῦ 'ἐπὶ ἕτερον, φησί, στέφανον μεταβήσομαι,' ὁ Οὐλπιανός, 'τὸν ΣΤΡΟΥΘΙΝΟΝ καλούμενον, οὗ μέμνηται μὲν ὁ Ἀσκληπιάδης παρατιθέμενος τὰ ἐκ τῶν Εὐβούλου Στεφανοπωλίδων ταῦτα (II 199 K)·

ὦ μάκαρ, ἥτις ἔχουσ' ἐνὶ δωματίῳ στρουθίον ἀεροφόρητον
λεπτότατον περὶ σῶμα συνίλλεται [τε]
ἡδυπότατον περὶ νυμφίον εὔτριχα,
Κισσὸς ὅπως Καλάμῳ περιφύεται
αὐξόμενος ἔαρος ὀλολυγόνος c
ἔρωτι κατατετηκώς.

πλέκεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ στρουθίου καλουμένου ἄνθους,

1 διηλειφὲς A: corr. Cas 3 Sophoclem μητρὸς dixisse coni. Nauck 4 συμπεπλήρωσαι A: corr. ς, σὺ ἐμπεπλ. Schw 6.7 ἐκεῖνος ἐμφορηθεὶς δαίμων 'ἀθάνατος πολύμητις' γέγονε K 9.10 glossam del. Schw 15 στρούθιον A: corr. K 18 ἐνὶ Kock: ἐν A 18.19 αὐριφόρητον Wilam, passerulus ille videtur homo λεπτότατος esse Cinesiae similis, corona certe non est 20 τε del. Schw 21 ἡδυπότατον corruptum, cf. litt. d 22 Cissi et Calami amores significari vidit Rohde 23 fort. ὄαρος ὀλολυγόνος

οὗ μνημονεύει Θεόφραστος ἐν ἕκτῳ Φυτικῆς Ἱστορίας (c. 8, 3) ἐν τούτοις· ʻἀνθεῖ δὲ καὶ ἡ ἶρις τοῦ θέρους καὶ τὸ στρούθιον καλούμενον, ὃ τῇ μὲν ὄψει καλὸν ἄνθος, ἄοσμον δέ.ʼ Γαλήνη δʼ ἡ Σμυρναία στρουθιον αὐτὸν ὀνομάζει.

ΠΟΘΟΣ. οὕτως τις στέφανος ὀνομάζεται, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν Γλώσσαις (fr. 144 Schn)· καὶ ἴσως ὁ ἀπὸ τοῦ οὕτω καλουμένου [πόθου] ἄνθους πλεκόμενος, οὗ μνημονεύει ὁ αὐτὸς Θεόφραστος ἐν
d τῷ ἕκτῳ τῶν Φυτικῶν γράφων ὧδε (l. s)· ʻτὰ δὲ θερινὰ μᾶλλον, ἥ τέ λυχνὶς καὶ τὸ Διὸς ⟨ἄνθος⟩ καὶ τὸ κρίνον καὶ ⟨τὸ⟩ ἴφυον καὶ ἀμάρακος ὁ Φρύγιος, ἔτι δὲ ὁ πόθος καλούμενος. οὗτος δέ ἐστι διττός, ὃ μὲν ἔχων τὸ ἄνθος ὅμοιον ὑακίνθῳ, ὁ δʼ ἕτερος ἄχρως, ἔκλευκος, ᾧ χρῶνται πρὸς τοὺς τάφους.ʼ

καταλέγει δὲ Εὔβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους (II 200 K)·

Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις
στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων,
γρυπότατον, χαριέστατον, ὦ Ζεῦ·
τίς γὰρ αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει.

e κἂν τοῖς ἑξῆς τάδε φησί (ib. 198)·

στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερʼ ἑρπυλλίνους
ἢ μυρτίνους ἢ τῶν διηνθημένων;

4 Γαλήνη suspecta στρουθιον corruptum 8 glossam del. K 11 ἄνθος et 12 τὸ om. A, cf. p. 680 f 14 εὔλευκος E, λευκὸς Theophr 16 et 503, 3 Eubuli et Xenarchi versus de suo interposuit Athenaeus, quamquam Eubuli verba eis vicina fuerunt quae supra (litt. b) ex Asclepiade attulerat 20 γρυπότατον corruptum, idem fuit vocabulum quod supra (litt. b) ἡδυπότατον traditum est, ὑγρότατον Hirschig 21 τί γάρ; αὐτὸν Bergk, παντὶ γὰρ αὐτὸν K 23 πότερον A: corr. Canter 24 τῶν διηνθεμισμένων Kock

Β. τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τουτωνί· σὺ ⟨δὲ⟩
τά γ' ἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

25. ΦΙΛΥΡΙΝΟΣ. Ξέναρχος Στρατιώτῃ (ib. 473)·

φιλύρας εἶχε γὰρ
ὁ παῖς ἀφύλλου στέφανον ἀμφικείμενον.

καλοῦνται δέ τινες καὶ ΕΛΙΚΤΟΙ στέφανοι, ὥσπερ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι μέχρι καὶ νῦν. μνημονεύει δ' f
αὐτῶν Χαιρήμων ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν Διονύσῳ διὰ τούτων (fr. 7 N)·

κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ
στεφάνων ἑλικτῶν . . .

περὶ δὲ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ αἰεὶ ἀνθούντων στεφάνων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς οὕτως γράφει (FHG I 66)· ‘πόλις ἐπιποταμίη, Τίνδιον ὄνομα αὐτῇ, θεῶν ὁμήγυρις, καὶ ἱερὸν μέγα καὶ ἁγνὸν ἐν μέσῃ τῇ πόλει λίθινον καὶ θύρετρα λίθινα. ἔσω τοῦ ἱεροῦ ἄκανθαι πεφύκασι λευκαὶ καὶ μέλαιναι. ἐπ' αὐτῇσι στέφανοι ἐπιβέβληνται ἄνω τῆς ἀκάνθου τοῦ 680
ἄνθεος καὶ ῥοιῆς [ἄνθους] καὶ ἀμπέλου πεπλεγμένοι· καὶ οὗτοι αἰεὶ ἀνθέουσι· τοὺς [στεφάνους] ἀπέθεντο οἱ θεοὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυθόμενοι βασιλεύειν τὸν Βάβυν, ὅς ἐστι Τυφών.’ Δημήτριος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον (FHG IV 383) περὶ Ἄβυδον πόλιν τὰς ἀκάνθας ταύτας εἶναί φησιν γράφων οὕτως· ‘ἔχει δὲ ὁ κάτω τόπος καὶ ἄκανθάν τινα δένδρον, ὃ τὸν καρπὸν

1 τούτῳ. σὺ A: corr. Dobr, qui δὲ add 2 τά γ' ἄλλα Herm: τἄλλα A 11 fort. ἑλικτῶν ⟨ὁρμαθούς⟩, nisi forte ἑλικτῶν glossema est 14.15 Τίνδιον ὄνομα. αὐτη θεῶν A: dist. K, nisi praestat αὐτῇ, ⟨τῇ⟩ θ. ὁμ. καὶ ἱερὸν 17.18 ἐπ' αὐτοῖς οἱ στέφανοι A: corr. Mein, ἐπὶ τῇσι Wilam 19 ῥοιῆς ἄνθος A: corr. Canter, glossam del. Mein 20 στεφάνους del. K 23 ἄβυλον A: corr. Berkel

b φέρει στρογγύλον ἐπί τινων κλωνίων περιφερῶν. ἀνθεῖ δ' οὗτος ὅταν ὥρα ᾖ, καὶ ἐστὶ τῷ χρώματι τὸ ἄνθος . . . καὶ εὐφεγγές. λέγεται δέ τις μῦθος ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι οἱ Αἰθίοπες στελλόμενοι εἰς Τροίαν ὑπὸ τοῦ Τιθωνοῦ, ἐπεὶ ἤκουσαν τὸν Μέμνονα τετελευτηκέναι, ἐν τούτῳ ⟨τῷ⟩ τόπῳ τοὺς στεφάνους ἀνέβαλον ἐπὶ τὰς ἀκάνθας. ἐστὶ δὲ παραπλήσια τὰ κλωνία στεφάνοις, ἐφ' ὧν τὸ ἄνθος φύεται.' ὁ δὲ προειρημένος Ἑλλάνικος (l. s) καὶ Ἄμασιν Αἰγύπτου βασιλεῦσαι, ἰδιώτην ὄντα καὶ τῶν τυχόντων κατὰ τὸν
c πρῶτον βίον, διὰ στεφάνου δωρεάν, ὃν ἔπεμψεν ἀνθέων πλεξάμενος τῇ ὥρᾳ περικαλλεστάτων γενέθλια ἐπιτελοῦντι Πατάρμιδι τῷ τῆς Αἰγύπτου τότε βασιλεύοντι. τοῦτον γὰρ ἡσθέντα τῷ κάλλει τοῦ στεφάνου καὶ ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι τὸν Ἄμασιν καὶ μετὰ ταῦτα τῶν φίλων ἕνα αὐτὸν ἔχοντα ἐκπέμψαι ποτὲ καὶ στρατηγόν, Αἰγυπτίων αὐτῷ πολεμούντων· ὑφ' ὧν διὰ τὸ τοῦ Πατάρμιδος μῖσος ἀποφανθῆναι βασιλέα.

26. ΣΥΝΘΗΜΑΤΙΑΙΟΙ στέφανοι, ἠργολαβημένοι καὶ ἐκδόσιμοι. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (458)·

πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

d ΧΟΡΩΝΟΝ. Ἀπίων ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαικῆς Διαλέκτου φησὶν τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον ἀπὸ τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι, αὐτούς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου Ἐπιγράμμασιν ἰδεῖν ἔστιν οὕτως καλουμένου (fr. 174 B⁴)·

3 λευκὸν suppl. Schoell 6 τῷ add. ϛ 8 ἀφ' ὧν A: corr. K 19 συνθηματαῖοι A: corr. E 22 χορωνός Cas, qui de *corona* vocabulo agi vidit 27 καλούμενον Pursanus

Φοῖβον, ὃς ἀγεῖται ⟨τοῖς⟩ Τυνδαρίδησιν ἀοιδᾶς,
ἁμέτεροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῷ.

ΑΚΙΝΙΝΟΙ. *στέφανοί τινες καλοῦνται οὕτως οἱ ἐκ τῆς ἀκίνου τοῦ φυτοῦ πλεκόμενοι, ὥς φησιν Ἄνδρων ὁ ἰατρός. παρέθετο δ' αὐτοῦ τὴν λέξιν Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου ἐν τῷ πρώτῳ τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς* e *Λέξεων* (Mein. anal. Al. 293).

27. *στεφανωματικὰ δὲ ἄνθη καταλέγει Θεόφραστος τάδε* (h. pl. 6, 6, 11)· ʽ*ἴον, Διὸς ἄνθος, ἴφυον, φλόγα, ἡμεροκαλλές. πρῶτόν τε τῶν ἀνθέων ἐκφαίνεσθαί φησιν* (ib. c. 8, 1) *τὸ λευκόιον, ἅμα δὲ αὐτῷ καὶ τὸ φλόγινον καλούμενον τὸ ἄγριον, ἔπειτα νάρκισσον καὶ λείριον καὶ τῶν ἀγρίων ἀνεμώνης γένος τὸ καλούμενον ὄρειον καὶ τὸ τοῦ βολβοῦ κώδυον. συμπλέκουσι γὰρ καὶ τοῦτ' ἔνιοι εἰς τοὺς στεφάνους. ἐπὶ τούτοις ἥ τε οἰνάνθη καὶ τὸ μέλαν ἴον καὶ τῶν ἀγρίων ὅ τε ἑλίχρυσος καὶ τῆς ἀνεμώνης ἡ λειμωνία καλουμένη καὶ* f *ξίφιον καὶ ὑάκινθος. τὸ δὲ ῥόδον ὑστερεῖ τούτων καὶ τελευταῖον μὲν φαίνεται, πρῶτον δὲ παύεται. τὰ δὲ θερινὰ μᾶλλον, ἥ τε λυχνὶς καὶ τὸ Διὸς ἄνθος καὶ τὸ κρίνον καὶ τὸ ἴφυον καὶ ἀμάρακος ⟨ὁ⟩ Φρύγιος, ἔτι δὲ ὁ πόθος καλούμενος.*ʼ *ἐν δὲ τῷ θ' ὁ αὐτὸς Θεόφραστός φησιν* (c. 19, 3)· ʽ*ἐάν τις τοῦ* ΕΛΙΧΡΥΣΟΥ *τῷ ἄνθει*

1 *Φοῖβος εσαγειται* A: corr. Wilam *τοῖς* add. Bergk 1. 2 *ἀοιδησαναμετροι* A: corr. Hartung (*ἀοιδῆς* Schw, *ἀοιδᾶν* Bergk) 3 *ἀκίνινοι* K: *ἀκίννιοι* A 4 *ἀκίνου* Canter: *ακιδος* A *Ἄνδρων* fortasse i. q. *Ἀνδρέας* 9 *ἰωνιάν* (pro *ἴον*) Theophr 10 *πρῶτον δὲ* ς 11. 12 *καὶ τὸν φλονον* A 12. 13 *καὶ αιριον καὶ τῶν ὀρίων μανεμωνηνῆς γένος* A 14 *ὄριον* A *ἐμπλέκουσι* Theophr 16 *μελάνιον* A 16. 17 *ἐλείχρυσος* Theophr 17 *λιμωνία* A 21 *ὁ* om. A 23 *ἐλειχρύσου* Theophr

στεφανῶται, εὔκλειαν ἴσχει μύρῳ ῥαίνων.' μνημονεύει αὐτοῦ Ἀλκμὰν ἐν τούτοις (fr. 16 B[4])·

681 καὶ τὶν εὔχομαι φέροισα
τόνδ' ἑλιχρύσω πυλεῶνα
κἠράτω κυπαίρω.

καὶ Ἴβυκος (fr. 6)·

μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς φησιν (I 43 K)·

ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἑλιχρύσου κλάδοις.

ἐστὶ δὲ τὸ ἄνθος ὅμοιον λωτῷ. Θεμισταγόρας δ' ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Χρυσέῃ Βύβλῳ ἀπὸ τῆς
b πρώτης δρεψαμένης νύμφης Ἑλιχρύσης ὄνομα τὸ ἄνθος ὀνομασθῆναι. τὰ δὲ κρίνα φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 6, 6, 3) εἶναι καὶ πορφυρανθῆ.

Φιλῖνος δὲ τὸ ΚΡΙΝΟΝ ὑφ' ὧν μὲν λείριον, ὑφ' ὧν δὲ ἴον καλεῖσθαι. Κορίνθιοι δ' αὐτὸ ἀμβροσίαν καλοῦσιν, ὥς φησι Νίκανδρος ἐν Γλώσσαις (fr. 126 Schn).

Διοκλῆς δ' ἐν τῷ περὶ Θανασίμων Φαρμάκων 'ΑΜΑΡΑΚΟΝ, φησίν, ὃν σάμψουχόν τινες καλοῦσιν.'

28. ΚΟΣΜΟΣΑΝΔΑΛΩΝ δὲ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς διὰ τούτων (I 43 K)·

κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,
λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις.

c Κλέαρχος δ' ἐν β' Βίων (FHG II 303) 'ὅρα, φησίν, τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον ἀνείροντας Λακεδαιμονίους, οἳ τὸν παλαιότατον τῆς πολιτικῆς κόσμον συμπατήσαντες ἐξε-

1 στεφανῶτε et ῥαίων A 4 πυλεω ακηράτων A: corr. Boissonade 5 κυπερω A: corr. Welcker 8 τερινα δάφηα A: corr. Canter 10 ἑλειχρύσου Mein 15 πορφυρᾶ Theophr 24 κρίνοισιν A: corr. Pors κοσμοσάνδαλλος A, cf. p. 685 c 26 ἀνευρόντας A: corr. Schw (duce Natali Comite)

τραχηλίσθησαν. διόπερ καλῶς περὶ αὐτῶν εἴρηκεν ὁ κωμῳδιοποιὸς Ἀντιφάνης ἐν Κιθαριστῇ (II 57 K)·

'οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρθητοί ποτε;
νῦν δ' ὁμηρεύουσ' ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυφάλους;'

Ἱκέσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ὕλης τὸ ΛΕΥΚΟΙΟΝ φησι μεσότητά τινα ἔχειν ἐν τῷ στύφειν, πολὺ δ' ἀρίστην εὐωδίαν καὶ δυναμένην τέρπειν, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγιστον. d 'τὸ δὲ μέλαν, φησί, τὴν μὲν αὐτὴν θεωρίαν ἔχει, εὐῶδες δ' ἐστὶ πολὺ μᾶλλον.' Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηρίων (fr. 10 Schn. Nic. p. 195) φησί· 'χαμαίπιτυν, οἱ δὲ ὁλόκυρον, οἱ δὲ Ἀθήνησιν ἰωνιάν, οἱ δὲ κατ' Εὔβοιαν σιδηρῖτιν.' Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν — τὰ δὲ ἔπη ὀλίγον ὕστερον (p. 683a) παραθήσομαι, ὅταν περὶ πάντων τῶν στεφανωματικῶν ἀνθῶν διεξέρχωμαι — τὸ ἴον, φησίν, Ἰωνιάδες τινὲς νύμφαι Ἴωνι ἐχαρίσαντο πρώτῳ. τὸν δὲ ΝΑΡΚΙΣΣΟΝ ἐν τῷ ϛ' περὶ Φυτῶν Ἱστορίας (c. 6, 9) ὁ Θεόφραστος καλεῖ- e σθαί φησι καὶ λείριον. εἶθ' ὑποβὰς ὡς διαλλάσσοντα τίθησιν νάρκισσον καὶ λείριον. Εὔμαχος δ' ὁ Κορκυραῖος ἐν Ῥιζοτομικῷ καὶ ἀκακαλλίδα φησὶ καλεῖσθαι τὸν νάρκισσον καὶ κρόταλον. τοῦ δὲ ἡμεροκαλλοῦς καλουμένου ἄνθους, ὃ τὴν μὲν νύκτα μαραίνεται, ἅμα δὲ τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι θάλλει, μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς λέγων οὕτως (I 43)·

ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ.

τῆς δ' ΕΡΠΥΛΛΟΥ, φησὶ Θεόφραστος (h. pl. 6, 7, 2), τὴν ἄγριον κομίζοντες ἐκ τῶν ὀρῶν φυτεύουσιν ἐν f Σικυῶνι καὶ Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ Ὑμηττοῦ. παρ' ἄλλοις

5 fort. τὸ λευκὸν ἴον 11 fort. οἱ δ' ⟨ἐν Πόντῳ⟩ ὁλόκυρον, cf. Diosc. III 155 18 καὶ αιριον A 27 τὴν ἀγρίαν E ὀρῶν Theophr: ἀγρῶν A (ἐκ. τ. ἀ. om. E)

δὲ ⟨ὅλα⟩ ὄρη πλήρη ἐστὶ τοῦ ἄνθους, καθάπερ ἐν Θρᾴκῃ.' Φιλῖνος δέ φησιν αὐτὴν ζυγίδα καλεῖσθαι. περὶ δὲ τῆς ΛΥΧΝΙΔΟΣ *λέγων Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν τῷ Ῥιζοτομικῷ φησιν ἀναφῦναι αὐτὴν ἐκ τῶν Ἀφροδίτης λουτρῶν, ὅτε Ἡφαίστῳ συγκοιμηθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐλούσατο. εἶναι δ' ἀρίστην ἐν Κύπρῳ καὶ Λήμνῳ, ἔτι δὲ Στρογγύλῃ καὶ Ἔρυκι καὶ Κυθήροις. ἡ δ'* ΙΡΙΣ, *φησὶ Θεόφραστος, ἀνθεῖ τοῦ θέρους* (h. pl. 6, 8, 3) *μόνη τε* (ib. 9, 7, 3) *τῶν Εὐρωπαίων ἀνθέων εὔοσμος ἐστίν. ἀρίστη δ' ἐστὶν ἐν Ἰλλυριοῖς τοῖς ἀνῳκισμένοις*
682 *τῆς θαλάσσης. Φιλῖνος δέ φησι τὰ ἄνθη τῆς ἴριδος λέγεσθαι λύκους διὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι λύκου χείλεσι. Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν Ἱστοριῶν πρὸς ταῖς ἑκατὸν* (FHG III 416) *περὶ τὰς Ἄλπεις λίμνην τινά φησιν εἶναι πολλῶν σταδίων οὖσαν, ἧς περὶ τὸν κύκλον πεφυκέναι δι' ἔτους ἄνθη ἥδιστα καὶ εὐχρούστατα, ὅμοια ταῖς καλουμέναις* ΚΑΛΧΑΙΣ. *τῶν δὲ καλχῶν μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν τούτοις* (fr. 39)·

χρύσιον ὅρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν. —

b *μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ* (p. 219 L).

29. *'τῶν δὲ* ΡΟΔΩΝ, *φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἕκτῳ* (h. pl. 6, 6, 4), *πολλαί εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ πλεῖστα αὐτῶν [εἰσὶν] πεντάφυλλα, τὰ δὲ δωδεκάφυλλα, ἔνια δ' ἐστὶ καὶ ἑκατοντάφυλλα περὶ Φιλίππους. λαμβάνοντες γὰρ ἐκ τοῦ Παγγαίου φυτεύουσιν· ἐκεῖ γὰρ*

1 *ὅλα* add. Mein (*ὅλως* Theophr: corr. Schneider) 6 *λούοιτο* A *λούεται* E: corr. K 7 *ἡ δ' ἴερις* A: corr. E 10 fort. *τοῖς ἀνακεχωρισμένοις, ἐν τῇ ἀνακεχωρηκυίᾳ* Theophr 11 *ἴεριδος* A: corr. E 19 *χρύσιον* ς et fort. A; ego nihil notavi *ῥαδινὰν* et *κάλχαν* AE: corr. Dalec, *πετάλοις ἴσα* Bgk 20 *ἀγρωστείνωι* A 24 *αὐτῶν εἰσιν* om. Theophr

γίγνεται πολλά. μικρὰ δὲ σφόδρα τὰ ἐντὸς φύλλα· ἡ γὰρ ἔκφυσις αὐτῶν οὕτως ἐστὶν ὥστ' εἶναι τὰ μὲν ἐντός, τὰ δὲ ἐκτός· οὐκ εὔοσμα δὲ οὐδὲ μεγάλα τοῖς μεγέθεσιν. τὰ δὲ πεντάφυλλα εὐώδη μᾶλλον ὧν τραχὺ τὸ κάτω. εὐοσμότατα δὲ τὰ ἐν Κυρήνῃ, διὸ καὶ τὸ c *μύρον ἥδιστον. καὶ τῶν ἴων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθέων ἄκρατοι μάλιστα καὶ θεῖαι αἱ ὀσμαί· διαφερόντως δὲ ἡ τοῦ κρόκου.' Τιμαχίδας δὲ ἐν τοῖς Δείπνοις τὸ ῥόδον φησὶ τοὺς Ἀρκάδας καλεῖν εὔομφον ἀντὶ τοῦ εὔοσμον. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δ' Παρθικῶν* (fr. 8 Behr) *ἄνθος τι ἀναγράφει καλούμενον* ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΝ *κατὰ τὴν Παρθικὴν χώραν, περὶ οὗ τάδε φησίν· 'καὶ μυρσίνης γένη ποικίλα μῖλάξ τε καὶ τὸ καλούμενον φιλάδελφον, ὃ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε τῇ φύσει πρόσφορον. ἐπειδὰν* d *γὰρ ἐκ διαστήματος αὐτομάτως κράδαι συμπέσωσι, ἐμψύχων περιπλοκὴν ἐν τῷ . . . . μένουσιν ἡνωμέναι ⟨καὶ⟩ καθάπερ ἀπὸ ῥίζης μιᾶς [καὶ] τὸ λοιπὸν ἀνατρέχουσιν καὶ ζωοφυτοῦσιν· διὸ καὶ τοῖς ἡμέροις φυλακὴν ἀπ' αὐτῶν κατασκευάζουσιν. ἀφαιροῦντες γὰρ τῶν ῥάβδων τὰς λεπτοτάτας καὶ διαπλέξαντες [τε] δικτύου τρόπῳ φυτεύουσιν κύκλῳ τῶν κηπευμάτων· καὶ ταῦτα συμπλεκόμενα περιβόλου παρέχεται δυσπάροδον ἀσφάλειαν.'*

30. *ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται ὁ μὲν τὰ Κύπρια Ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας ἢ Στασῖνος· Δημοδάμας γὰρ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ* e *Ἁλικαρνασσοῦ* (FHG II 444) *Κυπρία Ἁλικαρνασσέως [δ']*

7 *καὶ θεῖαι* AE: *ἐκεῖ* Theophr, nec videtur aliud Athenaeus scripsisse 9 *εὐόμφαλον* AE: corr. Nauck 16 *περιπλοκῇ* E (om. *ἐν τῷ*) *ἐν τῷ . . . ⟨μιμούμεναι⟩ μένουσιν* K 17 ⟨*καὶ*⟩ et [*καὶ*] K 20 *τε* del. nescio quis, fort. praestat [*καὶ*] *διαπλέξαντές τε* 26 fort. *δ' ὁ*, cf. v. 27 27 *κύπρια* A: corr. Hecker, idem *δ'* del

αὐτὰ εἶναί φησι ποιήματα· λέγει δ' οὖν ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὰ ἐν τῷ α' οὑτωσί (fr. 3 Ki)·

εἵματα μὲν χροὶ ἕστο τά οἱ Χάριτές τε καὶ Ὧραι
ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
οἷα φοροῦσ' ὧραι, ἔν τε κρόκῳ ἔν θ' ὑακίνθῳ
ἔν τε ἴῳ θαλέθοντι ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθει καλῷ,
ἡδέι νεκταρέῳ, ἔν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσιν
f ἄνθεσι ναρκίσσου καλλιρρόου δ' οια Ἀφροδίτη
ὥραις παντοίαις τεθυωμένα εἵματα ἕστο.

οὗτος ὁ ποιητὴς καὶ τὴν τῶν στεφάνων χρῆσιν εἰδὼς φαίνεται δι' ὧν λέγει (fr. 4)·

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδὴς Ἀφροδίτη . . . .
πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας ἄνθεα γαίης
ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσῆ Ἀφροδίτη,
καλὸν ἀείδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἴδης.

683 31. Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν καταλέγων καὶ αὐτὸς στεφανωτικὰ ἄνθη καὶ περὶ Ἰωνιάδων Νυμφῶν καὶ περὶ ῥόδων τάδε λέγει (fr. 74 Schn)·

ἀλλὰ τὰ μὲν σπείροις τε καὶ ὡς ὡραῖα φυτεύοις,
ἄνθε' Ἰαονίηθε· γένη γε μὲν ἴάσι δισσά,
ὠχρόν τε χρυσῷ τε φυὴν εἰς ὦπα προσεικές,
ἅσσα τ' Ἰωνιάδες Νύμφαι στέφος ἁγνὸν Ἴωνι
Πισαίοις ποθέσασαι ἐνὶ κλήροισιν ὄρεξαν.

3 ἱμάτια μὲν A: corr. Canter χροιᾶς τότε οἱ A: corr. Mein 5 φέρουσ' αὐταί Mein, φιλοῦσ' ὧραι Wilam, ὅσσα φέρουσ' ὧραι Hecker 7 ἡδεῖ A 8. 9 corrupti et mutili, velut εὐανθέος ναρκίσσου . . . . . . | . . . . . . καλλίχροα τοῖ Ἀφροδίτη, ubi τοῖ Mein, nisi fuit δῖ' Ἀφροδίτη, ut voluit Cas 12 hiatum not. Mein 18 περὶ τῶν ἰάδων A: corr. K, cf. Strab. VIII p. 356 20 καὶ ὅσσ' Schneider 21 ἄνθη A: corr. Schn μὲν Ἰάδι Mein, quod si verum, v. 20 fort. ἀλλ' ἴα μὲν scribendum 22 εἰς ὠ πατρος ειδες A: dist. Schw, προσεικές K

ἤνυσε γὰρ χλούνηνδε μετεσσύμενος σκυλάκεσσιν,
Ἀλφειῷ καὶ λύθρον ἑῶν ἐπλύνατο γυίων, b
ἑσπέριος Νύμφαισιν Ἰαονίδεσσι νυχεύσων.
αὐτὰρ ἀκανθοβόλοιο ῥόδου κατατέμνεο βλάστας
τάφροις τ' ἐμπήξειας, ὅσον διπάλαιστα τελέσκων.
πρῶτα μὲν Ὠδονίηθε Μίδης ἅπερ Ἀσίδος ἀρχὴν
λείπων ἐν κλήροισιν ἀνέτρεφεν Ἠμαθίοισιν,
αἰὲν ἐς ἑξήκοντα πέριξ κομόωντα πετήλοις·
δεύτερα Νισαίης Μεγαρηίδος, οὐδὲ Φάσηλις
οὐδ' αὐτὴ Λεύκοφρυν ἀγασσαμένη ἐπιμεμφής, c
Ληθαίου Μάγνητος ἐφ' ὕδασιν εὐθαλέουσα.
κισσοῦ δ' ἄλλοτε κλῶνας ἐυρρίζου καπέτοισιν,
πολλάκι δὲ στέφος αὐτὸ κορυμβηλοῖο φυτεύσαις
θράσκιον ἢ ἀργωπὸν ἠὲ κλαδέεσσι πλανήτην·
βλαστοδρεπιδεχυτοιο καὶ εἰς μίαν ὄρσεο κόρσην,
σπεῖραν ὑπὸ σπυρίδεσσι νεοπλέκτοισι καθάπτων,
ὄφρα δύο κροκόωντες ἐπιζυγέοντε κορύμβοι
μέσφα συνωρίζωσιν ὑπερφιάλοιο μετώπου, d
χλωροῖς ἀμφοτέρωθεν ἐπηρεφέες πετάλοισιν.
σπέρματι μὴν κάλυκες κεφαλήγονοι ἀντελέουσιν,
ἀργήεις πετάλοισι, κρόκῳ μέσα χροισθεῖσαι·
ἃ κρίνα, λείρια δ' ἄλλοι ἐπιφθέγγονται ἀοιδῶν,
οἳ δὲ καὶ ἀμβροσίην, πολέες δέ τε χάρμ' Ἀφροδίτης·

1 χλοῦν ἣν δὲ A: corr. Schn 2 αλφιω A 5 ὁδὸν A: corr. Mein διπάλεστα τελεσχων A: corr. Scal 6 ὠδονιησθεμιδης A: corr. Schw 7 ηματίοισιν A: corr. Weston 9 νισεης A: corr. Canter 10 ἀγασσαμένης A: corr. Schw 12 κλῶνες A: corr. Cas 13 κορυμβήλοιο A 14 ἡ ποικίλη (ἕλιξ), ἣν δὴ καλοῦσί τινες θρᾳκίαν Theophr. h. pl. 3, 18, 8 neque audeo Θρᾴκιον emendare ηαργωπονηε A: dist. Schn 15 βλαστοδρεπῆ δ' ἐχυρῷο Wilam ὀρεοκορσην A: corr. IGSchneid 17 κορύμβοις A: corr. Canter 18 μέσσα A: corr. Mein 20 σπερματίνην A: corr. Schn κεφαληγόνοι Schn 21 χροισθεῖσαι A 23 τε Schn: γε A

ἤρισε γὰρ χροιῇ. τὸ δέ που ἐπὶ μέσσον ὄνειδος
e ὅπλον βρωμήταο διεκτέλλον πεφάτισται.
ἶρις δ' ἐν ῥίζῃσιν ἀγαλλίας ἥ θ' ὑακίνθῳ
αἰαστῇ προσέοικε, χελιδονίοισι δὲ τέλλει
ἄνθεσιν ἰσοδρομεῦσα, χελιδόσιν, αἵ τ' ἀνὰ κόλπῳ
φυλλάδα νηλείην ἐκχεύετον, ἀρτίγονοι δὲ
εἴδοντ' ἠμύουσαι αἰεὶ κάλυκες στομίοισιν.
σὺν καὶ ἅπερ τ' ὀξεῖα χροιῇ λυχνὶς οὐδὲ θρυαλλίς,
οὐδὲ μὲν ἀνθεμίδων κενεὴ γηρύσεται ἀκμή,
οὐδὲ βοάνθεμα κεῖνα τά τ' αἰπύτατον κάρη ὑψοῖ,
φλόξ τε θεοῦ αὐγῇσιν ἀνερχομένῃς ἰσάουσα.
f ἕρπυλλον δὲ φριαλευσοτεν βώλοισι φυτεύσεις,
ὄφρα κλάδοις μακροῖσιν ἐφερπύζων διάηται
ἠὲ κατακρεμάησιν ἐφιμείρων ποτὰ Νυμφέων.
καὶ δ' αὐτῆς μήκωνος ἄπο πλαταγώνια βάλλοις,
ἄβρωτον κώδειαν ὄφρα κνώπεσσι φυλάξῃ·
φυλλάσιν ᾗ γὰρ πάντα διοιγομέναισιν ἐφίζει
ἑρπετά, τὴν δὲ δρόσοισιν ἐισκομένην βοτέονται
684 κώδειαν, καρποῖο μελιχροτέρου πλήθουσαν.
θρίων δ' οἰχομένων ῥέα μὲν φλόγες, ἄλλοτε ῥιπαὶ
πῆξαν σάρκα τυπῇσι· τὰ δ' οὐ βάσιν ἐστήριξαν,
[θρῖα δ' οὐ λέγει τὰ τῆς συκῆς, ἀλλὰ τὰ τῆς μήκωνος]

3 *αγαλλιασηδ'* A: corr. Schn 4 *τίλλει* A: corr. Canter 5 dist. Wilam, ut *χελιδόσιν* sit i. q. *χελιδονίοις*, tum *ἀνὰ κύκλῳ* idem 6 *ἔγχευε τὸν* A: corr. ς 6. 7 *ἀρτίγονον δὲ εἴδοντ' ετ'* A: corr. Cas 8 *ἅπερ* Schn: *περ* A *τοξια* A: corr. Mein *χροιῇ, λ. ἠδὲ θρ.* Wilam 10 *κεινὰ* Wilam *επυτατον κορη* A: corr. Schw *ὑψοῦ* A: corr. Cas 11 *τε* Schw: *δὲ* A *ἰσάουσα* K: *αουσα* A 12 corruptus 14 *ἐφ' μιρων* (sic) A: corr. Scal 15 *δ' αὐτὸς* Wilam 16 et 19 *κωδιαν* A 17 *φυλασσινηγαρ* A: corr. Schw 18 *δροσισιν* A: corr. ς 20 *διοιχομένων* A: corr. Schw *ρειπη* A: corr. IGSchn 21 *πλῆξαν* A: corr. Schn *σαρκοτυπησι* A: corr. IGSchn 22 scholion ad v. 20 ne Athenaei quidem videtur

οὔτε τι παι ῥρώμην ποτιδεγμένα· πολλάκι δ' ἴχνη
στιφροῖς ὠλίσθηναν ἐνιχρίμψαντε καρείοις·
ἀδρύνει δὲ βλάστα βαθεῖ' ἐν τεύχεϊ κόπρος,
σαμψύχου λιβάνου τε νέας κλάδας ἠδ' ὅσα κῆποι b
ἀνδράσιν ἐργοπόνοις στεφάνους ἔπι πορσαίνουσιν.
ἦ γὰρ καὶ λεπταὶ πτερίδες καὶ παιδὸς ἔρωτες
λεύκη ἰσαιόμενοι, ἐν καὶ κρόκος εἴαρι μύων
κύπρος τ' ὀσμηρόν τε σισύμβριον ὅσσα τε κοίλοις
ἄσπορα ναιομένοισι τόποις ἀνεθρέψατο λειμὼν
κάλλεα, βουφθαλμόν τε καὶ εὐειδὲς Διὸς ἄνθος,
χάλκας, σὺν δ' ὑάκινθον ἰωνιάδας τε χαμηλὰς c
ὀρφνοτέρας, ἃς στύξε μετ' ἄνθεσι Περσεφόνεια.
σὺν δὲ καὶ ὑψῆέν τε πανόσμεον ὅσσα τε τύμβοι
φάσγανα παρθενικαῖς νεοδουπέσιν ἀμφιχέονται,
αὐταί τ' ἠιθέας ἀνεμωνίδες ἀστράπτουσαι
τηλόθεν ὀξυτέρῃσιν ἐφελκόμεναι χροιῇσιν.
(ἐν ἐνίοις δὲ γράφεται 'ἐφελκόμεναι φιλοχροιαῖς.')
πᾶς δέ τις ἢ ἑλένειον ἢ ἀστέρα φωτίζοντα d
δρέψας εἰνοδίοισι θεῶν παρακάββαλε σηκοῖς
ἢ αὐτοῖς βρετάεσσιν, ὅτε πρώτιστον ἴδωνται·
πολλάκι θελμια καλά, τοτὲ χρυσανθὲς ἀμέργων
λείριά τε στήλαισιν ἐπιφθίνοντα καμόντων

1 οὐδ' ἔμπα Wilam 2 στιφροῖς // (una littera erasa) A ὠλίσθησαν A: corr. Schn καρεί//οις (una litt. erasa) A, quod fuerit καρήνοις, ut voluit IGSchn 3 βαθεῖ ἐν τεύχει καρπόν A: corr. Schn 4. 5 κηποπανδρασιν A: corr. ς, ut videtur 5 ἐπιπορσ. A: corr. Mein 7 ιαρι μυϊων A: corr. Cas 8 τε κ' οιαοισ A: corr. Pors 9 νεομένοισι ποτοις A: corr. Cas (ναομένοισι, quod corr. Mein) 10 εὐῶδες A: corr. Schn 11 ιωνιδας A: corr. Scal 13 ὑψήεντα ταπανοσ μεον A: corr. Mein (duce Cas) 14 νεοχουπαισιν A: corr. Mein 15 ἠίθειαι A: corr. Schn 19 εἰνοδίοισιν A 20 ὅτε Mein: ἅτε A 21 θελ|//μια A corrupte, θερμία Wilam τό τε A: corr. Schw 22 λίριάστε A: corr. Canter στήλεσιν A

καὶ γεραὸν πώγωνα καὶ ἐντραπέας κυκλαμίνους
σαύρην θ', ἣ χθονίου πέφαται στέφος Ἡγεσιλάου.

32. *ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν δῆλον γίνεται ὅτι ἕτερόν* e *ἐστιν τὸ χελιδόνιον τῆς ἀνεμώνης· τινὲς γὰρ ταὐτὸ εἶναί φασι. Θεόφραστος δέ φησι* (h. pl. 7, 15, 1)· *'τὰς δ' ἀνθήσεις λαμβάνειν δεῖ συνακολουθοῦντα τοῖς ἄστροις· τὸ ἡλιοτρόπιον καλούμενον καὶ τὸ χελιδόνιον· καὶ γὰρ τοῦτο ἅμα τῇ χελιδόνι ἀνθεῖ.' καὶ ἀμβροσίαν δὲ ἄνθος τι ἀναγράφει ὁ Καρύστιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι λέγων οὕτως* (FHG IV 357)· *'Νίκανδρός φησιν* (fr. 127 Sch) *ἐξ ἀνδριάντος τῆς κεφαλῆς Ἀλεξάνδρου τὴν καλουμένην ἀμβροσίαν φύεσθαι ἐν Κῷ.' προείρηται δ' ἄνω* f (p. 681 b) *περὶ αὐτῆς ὅτι τὸ κρίνον οὕτω λέγουσι. Τιμαχίδας δ' ἐν τετάρτῳ Δείπνου καὶ θήσειόν τι ἀναγράφει καλούμενον ἄνθος·*

θήσειόν θ' ἁπαλὸν μήλῳ ἐναλίγκιον ἄνθος,
Λευκερέης ἱερὸν περικαλλέος, ὅ ῥα μάλιστα
φίλατο.

ἀπὸ τούτου δέ φησι τοῦ ἄνθους καὶ τὸν τῆς Ἀριάδνης καλούμενον στέφανον πεπλέχθαι. καὶ ὁ Φερεκράτης 685 *δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ δρᾶμα τοὺς Πέρσας μνημονεύων καὶ αὐτὸς ἀνθῶν τινων στεφανωτικῶν φησιν* (I 183 K)·

ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν, ἀναπνέων δ' ὑάκινθον,
καὶ μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρώς·
ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα,
γελῶν δ' ἱπποσέλινα καὶ κοσμοσάνδαλα βαίνων,
ἔγχει κἀπιβόα τρίτον παιῶν', ὡς νόμος ἐστίν.

2 *ἡγεσιλίου* A: corr. Salm 6 fort. *λαμβάνει ἀεὶ συνακ.*, aliter Theophr 17 *Λευκοθέης* Cas, vix recte *περικαλλὲς ὃν ρα* A: corr. Cas 25 *προσκινῶν* A: corr. E (superscr. ϊ) 26 *κοσμοσάνδαλλα* A: corr. E

ὁ δὲ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένους Μεταλλεῖς φησιν (ib. 177)·

ὑπ' ἀναδενδράδων ἁπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες
ἐν λειμῶνι λωτοφόρῳ κύπειρόν τε δροσώδη b
κἀνθρύσκου μαλακῶν τ' ἴων λείμακα καὶ τριφύλλου.

ἐν τούτοις ζητῶ τί τὸ τρίφυλλον. καὶ γὰρ εἰς Δημαρέτην ἀναφέρεταί τι ποιημάτιον ὃ ἐπιγράφεται Τρίφυλλον. κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις δὲ Ἀγαθοῖς ὁ Φερεκράτης ἢ Στράττις φησίν (ib. 145)·

λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς
ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ
λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε.

καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ib. 43)·

παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,
λειρίοις ῥόδοις κρίνεσιν κοσμοσανδάλοις ἴοις c
καὶ σισυμβρίοις ἀνεμωνῶν κάλυξί τ' ἠριναῖς
ἑρπύλλῳ κρόκοις ὑακίνθοις ἑλειχρύσου κλάδοις
οἰνάνθῃσιν ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ,
ἀνθρύσκ⟨ου . . . . ναρκ⟩ίσσου φόβῃ
τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι·
καὶ . . κύτισος αὐτόματος παρὰ Μέδοντος ἔρχεται.

33. ἡ δὲ τῶν στεφάνων καὶ μύρων πρότερον εἴσοδος εἰς τὰ συμπόσια ἡγεῖτο τῆς δευτέρας τραπέζης, ὡς παρίστησι Νικόστρατος ἐν Ψευδοστιγματίᾳ διὰ τούτων (II 227 K)·

καὶ σὺ μὲν d
τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῆ ποίει,

1 ⟨τὸν⟩ αὐτὸν olim K, sed vix opus 3 ἀσπαλάθους suspectum 5 λίμακα A 12 λαλεῖται A: corr. Dobr 15 κρίνοις A: corr. Pors 16 ἀνέμων ὧν A: corr. m. rec 17 ἑλιχρύσου A: corr. Mein 19 ἀνθρυσκισσου φοβῃ A: dist. Bergk 21 καὶ γὰρ Herm, καὶ δὴ Mein

κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν,
μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν, αὐλητρίδα λαβέ.

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὑτωσὶ λέγων (fr. 1 B)·

κατὰ χειρὸς δ'
ἤλυθ' ὕδωρ· ἁπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ φέρων
προχόῳ ἐπέχευεν.
εἶτ' ἔφερεν στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων
κλαδέων δισύναπτον.

e Εὔβουλος Τιτθαῖς (II 204 K)·

ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους,
εὐθὺς ἀνεκλίνετο· παρῆν στέφανος ἐν τάχει,
ᾔρετο τράπεζα, παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη
μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

τοῦτο δ' ἦν ἔθος καὶ παρ' Αἰγυπτίοις, ὡς Νικόστρατός φησιν ἐν Τοκιστῇ. Αἰγύπτιον γὰρ ὑποστησάμενος τὸν τοκιστήν φησιν (ib. 226)·

καταλαμβάνομεν τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δύο
f ἑτέρους κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας
καὶ στέφανον. εἶεν· καλὸς ὁ καιρός, Χαιρεφῶν.

σὺ δὲ γαστρίζου, Κύνουλκε· καὶ μετὰ ταῦτα ἡμῖν εἰπὲ διὰ τί Κρατῖνος εἴρηκε (litt. c) τὸν μελίλωτον 'τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ.' ἐπεὶ δέ σε ὁρῶ ἔξοινον ἤδη γεγενημένον — οὕτως δ' εἴρηκε τὸν μεθύσην Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ (II 318 K) — παύσομαί σε ἐρεσχηλῶν καὶ

3 fort. ⟨καὶ⟩ Φιλόξενος δέ, nisi v. 4 fuit τὸν ⟨μύρτινον⟩ στέφανον 8 προχοω φέρων A: transp. Bgk 9 στεφανολεπτας ἀπὸ μυρτίδων A: corr. Grotefend 10 κλάδων A: corr. Bgk 13 ὁ στέφανος A: corr. Erfurdt 19 δύ' A 22 σὺ δὲ γαστρίζου, haec in mutilo dialogo sensum non habent

τοῖς παισὶ παρακελεύομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα, ὃς ἐν Συνδείπνοις φησί (fr. 138 N)·

φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν 686
κρατῆρ'· ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς
ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται.

καὶ κατὰ τὸν Φλιάσιον δὲ Ἀριστίαν· καὶ γὰρ οὗτος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Κηρσὶν ἔφη (fr. 3 N)·

σύνδειπνος ἢ 'πίκωμος ἢ μαζαγρέτας,
Ἅιδου τραπεζεύς, ἀκρατέα νηδὺν ἔχων.

ἐπεὶ δὲ τοσούτων λεχθέντων μηδὲν ἀποκρίνεται, κελεύω αὐτὸν κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Διδύμους ΧΥΔΑΙΟΙΣ στεφανωθέντα στεφάνοις ἐξάγεσθαι τοῦ συμποσίου. τῶν δὲ χυδαίων στεφάνων μνημονεύων ὁ κωμῳδιοποιός b φησιν (II 315 K)·

στεφάνων τε τούτων ⟨τῶν⟩ χύδην πεπλεγμένων.

κἀγὼ δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ λέγειν ἤδη παύσομαι τὸ τήμερον, παραχωρῶν τε τὸν περὶ τῶν μύρων λόγον τοῖς βουλομένοις διεξέρχεσθαι τῷ τε παιδὶ προστάττων ἐπὶ τῇ στεφανηφόρῳ ταύτῃ μου διαλέξει κατὰ τὸν Ἀντιφά⟨νη (ib. 123)

στεφά⟩νους ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο
καὶ δᾷδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί. c

οὕτω γὰρ τὴν τῶν λόγων ἔξοδον ὥσπερ δράματος ποιήσομαι.' καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ὥσπερ ⟨αὐτὸς⟩ αὑτοῦ σιωπὴν καταμαντευσάμενος ἀπέθανεν εὐτυχῶς, οὐδένα καιρὸν νόσῳ παραδούς, πολλὰ δὲ λυπήσας ἡμᾶς τοὺς ἑταίρους.

3 φυρᾶτε Mein 8 ἐπίκωπος A: corr. LDind 9 αἰδοῖ E ακραταιαν A: corr. E 15 τῶν add. Mein 17 παραχωρῶ τε A: corr. K 20.21 suppl. Mein (duce Cas) 21.22 χριστῶν et χριστὴν et χριστῷ Mein 23 ἔξοδον Mein: διέξοδον A 24 αὐτὸς add. K 26 voluit Athenaeus λυπῶν

34. περιενεγκόντων δὲ τῶν παίδων ἐν ἀλαβάστοις καὶ ἄλλοις χρυσοῖς σκεύεσιν μύρα, ⟨νυστάζοντα⟩ τὸν Κύνουλκον θεασάμενός τις πολλῷ τῷ μύρῳ τὸ πρόσωπον ἐπέχρισεν. ὃ δὲ διεγερθεὶς καὶ μόλις ἑαυτὸν d ἀναλαβὼν 'τί τοῦτ', εἶπεν, Ἡράκλεις; οὐ σπογγιᾷ τίς μου παρελθὼν τὸ πρόσωπον ἐκκαθαρίσει μεμολυσμένον μαγγανείαις πολλαῖς; ἢ οὐκ οἴδατε καὶ τὸν καλὸν Ξενοφῶντα ἐν τῷ Συμποσίῳ ποιοῦντα τὸν Σωκράτην τοιαυτὶ λέγοντα (c. 2, 2)· 'νὴ Δί', ὦ Καλλία, τελέως ἡμᾶς ἑστιᾷς· οὐ γὰρ μόνον δεῖπνον ἄμεμπτον παρέθηκας, ἀλλὰ καὶ ἀκροάματα καὶ θεάματα ἥδιστα παρέχεις. — τί οὖν εἰ καὶ μύρον ἐνέγκαι τις ἡμῖν, ἵνα καὶ εὐωδίᾳ ἑστιώμεθα; — μηδαμῶς, ἔφη ὁ Σωκράτης· ὥσπερ γάρ τοι ἐσθὴς ἄλλη μὲν γυναικεία, ἄλλη δὲ ἀνδρεία e [κάλλη], οὕτω καὶ ὀσμὴ ἄλλη μὲν γυναικί, ἄλλη δὲ ἀνδρὶ πρέπει. καὶ γὰρ ἀνδρὸς μὲν δή που ἕνεκεν ἀνδρῶν οὐδεὶς μύρῳ χρίεται. αἵ γε μὴν γυναῖκες ἄλλως τε καὶ ἂν νύμφαι τύχωσιν οὖσαι, ὥσπερ ἡ Νικηράτου τε τούτου καὶ ἡ Κριτοβούλου, μύρου μέν τι καὶ προσδέονται· αὐταὶ γὰρ τούτου ὄζουσιν. ἐλαίου δὲ τοῦ ἐν γυμνασίοις ὀσμὴ καὶ παροῦσα ἡδίων ἢ μύρου γυναιξὶν [ἡδίων] καὶ ἀποῦσα ποθεινοτέρα. καὶ γὰρ δὴ μύρῳ μὲν ἀλειψάμενος δοῦλος καὶ ἐλεύθερος εὐθὺς ἅπας ὅμοιον ὄζει· αι δ' ἀπὸ τῶν ἐλευθερίων μόχθων f ὀσμαὶ ἐπιτηδευμάτων τε πρῶτον χρηστῶν καὶ χρόνου

2 *νυστάζοντα* vel *καθεύδοντα* add. Schw duce Dalec (*dormitantem*) 5. 6 latent fort. poetae comici versus (l. *ἐκκαθαρεῖ*) 6 *προσελθὼν* K 13 *ἑστιώμεθα* A et Xen: corr. K 15 *κάλλη* i. e. *καλὴ* e Xenophonte interpolatum del. K, om. E 17 *ἀνδρῶν* om. A: add. E, *ἀνὴρ* Xen 18 *καὶ ἂν* Xen: *ἂν καὶ* AE 19 *κριτοβόλου* A *με//τι* A 20 *αὐταὶ* Xen: *ναυται* A 21 *παρουσία ἀνδρῶν ἢ* A 22 *ἡδίων* (correctio vocabuli *ἀνδρῶν*) om. Xen *ἀπουσία* A 24 *ἐλευθέρων* A

πολλοῦ δέονται, εἰ μέλλουσιν ἡδεῖαί τε καὶ ἐλευθέριαι ἔσεσθαι.' καὶ ὁ θαυμασιώτατος δὲ Χρύσιππος τὴν ὀνομασίαν φησὶ λαβεῖν τὰ μύρα ἀπὸ τοῦ μετὰ πολλοῦ μόρου καὶ πόνου ματαίου γίνεσθαι. Λακεδαιμόνιοί τε ἐξελαύνουσι τῆς Σπάρτης τοὺς τὰ μύρα κατασκευάζοντας ὡς διαφθείροντας τοὔλαιον· καὶ τοὺς τὰ ἔρια δὲ βάπτοντας ὡς ἀφανίζοντας τὴν λευκότητα τῶν ἐρίων. 687
Σόλων τε ὁ σοφὸς διὰ τῶν Νόμων κεκώλυκε τοὺς ἄνδρας μυροπωλεῖν. 35. 'νῦν δὲ τῶν ἀνθρώπων οὐχ αἱ ὀσμαὶ μόνον, ὥς φησιν Κλέαρχος ἐν γ΄ περὶ Βίων (FHG II 304), ἀλλὰ καὶ αἱ χροιαὶ τρυφερὸν ἔχουσαί τι συνεκθηλύνουσι τοὺς μεταχειριζομένους. ὑμεῖς δὲ οἴεσθε τὴν ἁβρότητα χωρὶς ἀρετῆς ἔχειν τι τρυφερόν; καίτοι Σαπφώ, γυνὴ μὲν πρὸς ἀλήθειαν οὖσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἁβρότητος ἀφελεῖν λέγουσα ὧδε (fr. 79 B[4])·

ἐγὼ δὲ φίλημ' ἁβροσύναν, b
καί μοι τὸ λαμπρὸν ἔρος ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογχε,

φανερὸν ποιοῦσα πᾶσιν ὡς ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ καλὸν εἶχεν αὐτῇ· ταῦτα δ' ἐστὶν οἰκεῖα τῆς ἀρετῆς. Παρράσιος δὲ ὁ ζωγράφος, καίπερ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τρυφήσας καὶ τὸ λεγόμενον ἐλευθέριον ἐκ ῥαβδίων [ἔκ τινων ποτηρίων] ἑλκύσας, λόγῳ γοῦν ἀντελάβετο τῆς ἀρετῆς, ἐπιγραψάμενος τοῖς ἐν Λίνδῳ πᾶσιν αὐτοῦ ἔργοις (fr. 1 B)·

ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ' ἔγραψεν
Παρράσιος.

4 πόνου E: ποτου A 9. 10 οὐχὶ αἱ A, οὐχὶ αἱ Schoell 13 χωρὶς ἀρετῆς i. q. χωρὶς τοῦ καλοῦ, cf. Sapph. fr. 80 17 φίλημμι A: corr. ς 18 ερος α ελιω A, ἔρως Blass, ὧρος Wilam, sententia mire expressa 23 glossam del. K, nisi praestat ὥς τινων ποτ.

ᾧ κομψός τις, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὑπεραλγήσας ῥυπαίνοντι
c τὸ τῆς ἀρετῆς ἁβρὸν καὶ καλόν, ἅτε φορτικῶς μετακαλεσαμένῳ εἰς τρυφὴν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς τύχης χορηγίαν, παρέγραψε τὸ ʽῥαβδοδίαιτος ἀνήρ.᾽ ἀλλ᾽ ὅμως διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν φῆσαι τιμᾶν ἀνεκτέον.᾽ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. Σοφοκλῆς δ᾽ ὁ ποιητὴς ἐν Κρίσει τῷ δράματι (fr. 334 N) τὴν μὲν Ἀφροδίτην Ἡδονήν τινα οὖσαν δαίμονα μύρῳ τε ἀλειφομένην παράγει καὶ κατοπτριζομένην, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν Φρόνησιν οὖσαν καὶ Νοῦν, ἔτι δ᾽ Ἀρετὴν ἐλαίῳ χριομένην καὶ γυμναζο-
d μένην.᾽ 36. τούτοις ἀπαντήσας ὁ Μασσούριος ἔφη· ʽὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν, οὐκ οἶδας ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν αἰσθήσεις ὀδμαῖς ἡδείαις παρηγοροῦνται προσέτι τε θεραπεύονται, καθὰ καὶ Ἄλεξίς φησιν ἐν Πονήρᾳ οὕτως (II 368 K)·

ὑγιείας μέρος
μέγιστον ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

καὶ ὁ ἀνδρειότατος δέ, προσέτι δὲ καὶ πολεμικὸς ποιητὴς Ἀλκαῖος ἔφη (fr. 36 B)·

κὰδ δὲ χευάτω μύρον ἀδὺ καττῶ
στήθεος ἄμμι.

e καὶ ὁ σοφὸς δὲ Ἀνακρέων λέγει που (fr. 9)·

τί μὴν πέτεαι
συρίγγων κοιλώτερα
στήθεα χρισάμενος μύρῳ;

τὰ στήθη παρακελευόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστιν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς

3 τὴν εἰς τρυφὴν δοθεῖσαν A: corr. Perizon 6 ἐν κρησὶ A: corr. Tyrwhitt 8 δαίμονα fort. delendum 10 χρωμένην AE: corr. Nauck 15 οὗτοσ A: corr. ς 20 καδδ᾽ ἐχεύσατο A καδδεχεύατο E: corr. Bgk 23 τί λίην Bgk 24 κοιλότερα AE: corr. Bgk

εὐώδεσι. τοῦτο δ' ἔπρασσον οὐ μόνον τῆς εὐωδίας ἀπὸ τοῦ στήθους κατὰ φύσιν ἀναφερομένης ἐπὶ τὴν ὄσφρησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ νομίζειν ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ψυχὴν καθιδρῦσθαι, ὡς Πραξαγόρας καὶ Φυλότιμος οἱ f
ἰατροὶ παραδεδώκασιν. καὶ Ὅμηρος δέ φησιν (υ 17)·

στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ.

καί (υ 13)·

κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.

καί (Η 216)·

Ἕκτορι δ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσε.

ὃ δὴ καὶ σημεῖον φέρουσι τοῦ τὸ κυριώτερον τῆς ψυχῆς ἐνταῦθα κεῖσθαι· κατὰ γὰρ τὰς ἐν τοῖς φόβοις γινομένας ἀγωνίας πάλλεσθαι τὴν καρδίαν ἐπιδηλότατα συμβαίνει. καὶ ὁ Ἀγαμέμνων δέ φησιν ὁ Ὁμηρικός 688
(Κ 93)·

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὕπο φαίδιμα γυῖα.

καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς ἀπολελυμένας τοῦ φόβου πεποίηκε λεγούσας (fr. 699 N)·

θυμῷ δ' οὔ τις φαιδρὰ χορεύει
τάρβους θυγάτηρ.

Ἀναξανδρίδης δὲ τὸν ἀγωνιῶντα παράγει λέγοντα (II 160 K)·

ὦ πονηρὰ καρδία, b
ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος·
ὀρχῇ γὰρ εὐθύς, ἄν ⟨μ'⟩ ἴδῃς δεδοικότα.

Πλάτων δέ φησι (Tim. p. 70 c) τὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν καὶ τὴν τοῦ πλευμόνος αὐτῇ φύσιν περιθεῖναι,

8 ὑλακτεῖ A 12 φόβοις Muret: ψόφοις 21 δ' ἐλπὶς Bamberger 27 μ' add. K ἀρχῇ A (ἀρχὴ m²): corr. Canter 29 παραθεῖναι AE: corr. K, aliter haec omnia Plato

πρῶτον μὲν μαλακὴν καὶ ἄναιμον, εἶτα σήραγγας ἔχουσαν οἷον σπόγγου κατατετρημένας, ἵν' ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ πολλάκις ἀλλομένη τὸν παλμὸν εἰς ὑπεῖκον καὶ μαλακὸν ποιῆται. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς στε-
c φάνους τοὺς περικειμένους τῷ στήθει ὑποθυμιάδας οἱ ποιηταὶ κεκλήκασιν ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθῶν ἀναθυμιάσεως, οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν ψυχὴν θυμὸν καλεῖσθαι, ὥς τινες ἀξιοῦσιν. 37. τῷ δὲ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται λέγων (fr. 31 B)·

οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη (fr. 30)·

ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

μύρρα γὰρ ἡ σμύρνα παρ' Αἰολεῦσιν, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ τῶν μύρων διὰ σμύρνης ἐσκευάζετο καὶ ἥ γε στακτὴ καλουμένη διὰ μόνης ταύτης. ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν
d χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων, ἔλαιον δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου (Ψ 186)·

ῥοδόεντι δ' ἔχριεν ἐλαίῳ.

καὶ ἀλλαχοῦ δὲ (Ξ 172) λέγει τι τεθυωμένον. καὶ ἡ Ἀφροδίτη δὲ παρ' αὐτῷ (Ψ 186) τὸν Ἕκτορος νεκρὸν ῥοδόεντι ἔχριεν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ. καὶ τοῦτο μὲν ἐξ ἀνθέων. περὶ δὲ τοῦ ἐκ τῶν ἀρωμάτων σκευαζομένου, ἃ δὴ θυώματα ἐκάλουν, ἐπὶ τῆς Ἥρας λέγει (Ξ 170)·

ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ χρόα λευκὸν
e ἀμβροσίῳ ἑανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·

5 immo ὑποθυμίδας 17 χρῆσιν E: χρίσιν A ἔλαια AE: corr. K 19 δροσόεντι δ' AE (ῥοδο superscr. E) 21 Ἀφροδίτη τε A: corr. E bini Homeri loci (Ξ 170. Ψ 186) bis memorantur; turbavit Athenaeus

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀυτμή.

38. γίνεται δὲ μύρα κάλλιστα κατὰ τόπους, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν ὁ Ἡροφίλειος ἐν τῷ περὶ Μύρων γράφων οὕτως· ἴρις μὲν ἐν Ἤλιδι χρηστοτάτη καὶ ἐν Κυζίκῳ· ῥόδινον δὲ κράτιστον ἐν Φασήλιδι, καὶ τὸ ἐκ Νέας δὲ πόλεως καὶ Καπύης· κρόκινον δ' ἐν Σόλοις τῆς Κιλικίας καὶ ἐν Ῥόδῳ· νάρδινον δὲ τὸ ἐν Τάρσῳ· οἰνάνθη δὲ ἡ Κυπρία καὶ Ἀδραμυττηνή· ἀμαράκινον Κῷον καὶ μήλινον. κύπρινον δὲ προκέκριται τὸ ἐν f Αἰγύπτῳ, δευτερεῦον δ' ἐστὶ τὸ Κυπριακὸν καὶ τὸ ἐν Φοινίκῃ καὶ ταύτης τὸ ἀπὸ Σιδῶνος. τὸ δὲ παναθηναικὸν λεγόμενον ἐν Ἀθήναις· τὸ δὲ μετώπιον καὶ Μενδήσιον κάλλιστα ἐν Αἰγύπτῳ σκευάζεται· σκευάζεται δὲ τὸ μετώπιον ἐξ ἐλαίου τοῦ ἀπὸ τῶν πικρῶν καρύων. οἱ δὲ χορηγοῦντες, φησί, καὶ ἡ ὕλη καὶ οἱ τεχνῖται τὸ χρηστότατον ποιοῦσι μύρον, ἀλλ' οὐχ οἱ τόποι. Ἔφεσός γέ τοι πρότερον, φησί, τοῖς μύροις διέφερεν 689 καὶ μάλιστα [ἐν] τῷ μεγαλλείῳ, νῦν δὲ οὔ. ἤκμαζε δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διὰ πλοῦτον καὶ διὰ τὴν Ἀρσινόης καὶ Βερενίκης σπουδήν. ἐγίνετο δὲ καὶ ἐν Κυρήνῃ ῥόδινον χρηστότατον καθ' ὃν χρόνον ἔζη Βερενίκη ἡ μεγάλη. οἰνάνθινον δὲ ἐν Ἀδραμυττίῳ πάλαι μὲν μέτριον, ὕστερον δὲ πρῶτον διὰ Στρατονίκην τὴν

4 ἡροφίλιος A 5 *irinum Corinthi diu maxime placuit* Plin. h. n. 13, 5 ex fonte aut eodem aut consimili; Apollonius et Elin et Corinthum nominarat 8 τοῖς κιλικίοις AE: corr. K *pardalium in Tarso* Plin 9 δὲ ἀρίστη ἡ E ἀδραμυτηνή E, et sic CIG II 2349b ἀμαράκινον δὲ E 18 φασί A (om. E): corr. K 19 ἐν del. K, μὲν Pursanus μεγαλλίωι AE ἤκμασε AE: corr. Canter 21 ἐν κορύνηι A: corr. Canter 22 Βερενίκη ἡ Μάγα Schw, nisi forte μεγάλην dixit Callimachus, quam *magnanimam* vocavit Catullus

Εὐμένους. ἡ δὲ Συρία τὸ παλαιὸν χρηστὰ πάντα παρείχετο, μάλιστα δὲ τὸ τήλινον, νῦν δὲ οὔ. ἐν δὲ Περγάμῳ πρότερον μὲν ἐξόχως, νῦν δὲ οὔ, μυρεψοῦ τινος
b ἐκπονήσαντος τὸ παρ' οὐδενί πω γεγονὸς ἐσκευάζετο λιβανώτινον μύρον. μύρον δὲ χρηστὸν μύρῳ εὐτελεῖ ἐπιχεόμενον ἐπιπολῆς μένει· μέλι δὲ χρηστὸν χείρονι ἐπιχεόμενον εἰς τὸ κάτω βιάζεται· λαμβάνει γὰρ αὐτοῦ καθύπερθεν τὸ ἧττον.'

39. τοῦ δὲ Αἰγυπτίου μύρου μνημονεύων Ἀχαιὸς ἐν Ἄθλοις φησιν (fr. 5 N)·

ἰσάργυρόν τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου
δώσουσι κόσμον χριμάτων τ' Αἰγυπτίων . . .

μήποτε, φησὶν ὁ Δίδυμος (p. 305 Schm), τὴν καλουμένην
c στακτὴν λέγει, διὰ τὴν σμύρναν ἣν εἰς Αἴγυπτον καταγομένην κομίζεσθαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἱκέσιος δ' ἐν β' περὶ Ὕλης 'τῶν μύρων, φησίν, ἃ μέν ἐστιν χρίματα, ἃ δ' ἀλείμματα. καὶ ῥόδινον μὲν πρὸς πότον ἐπιτήδειον, ἔτι δὲ μύρσινον, μήλινον· τοῦτο δ' ἐστὶν καὶ εὐστόμαχον καὶ ληθαργικοῖς χρήσιμον. τὸ δ' οἰνάνθινον εὐστόμαχον ὂν καὶ τὴν διάνοιαν ἀπαραπόδιστον φυλάσσει. καὶ τὸ σαμψούχινον δὲ καὶ ἑρπύλλινον ἐπιτήδεια πρὸς πότον καὶ κρόκινον τὸ χωρὶς σμύρνης
d πολλῆς. καὶ ἡ στακτὴ δὲ ἐπιτήδειος πρὸς πότον, ἔτι δὲ νάρδος. τὸ δὲ τήλινον καὶ γλυκύ ἐστι καὶ ἁπαλόν. τὸ δὲ λευκόινον καὶ εὐῶδες καὶ σφόδρα πεπτικόν.' Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ Ὀδμῶν (6, 27) συντίθεσθαί φησι μύρα ἀπ' ἀνθέων μὲν ῥόδινον καὶ λευκόι-

3 ἐξόχη (sic) A: corr. K 4 ἐσκευάζετο K: ἐσκευάσθη τὸ A ἐσκευάσθη E 3. 4 μὲν ⟨οὐδενὸς⟩ ἐξοχή, νῦν δὲ [οὐ] μυρεψοῦ — ἐσκευάσθη Wilam, vix rectius 11 εἰς ἀργυροῦν τις χεῖρα A: corr. Heringa 12 χριμμάτων A hiatum not. Mein 14 cf. p. 688 c 17 πρὸς πότον Canter: πρὸς τὸν A 21 σαμψύχινον E

νον καὶ σούσινον (καὶ γὰρ τοῦτο ἐκ τῶν κρίνων), ἔτι δὲ τὸ σισύμβρινον καὶ ἑρπύλλινον, ἔτι δὲ κύπρινον καὶ κρόκινον· βέλτιστον δ' ἐν Αἰγίνῃ καὶ Κιλικίᾳ. ἀπὸ δὲ φύλλων τὸ μύρρινον καὶ τὸ οἰνάνθινον· αὕτη δ' ἐν Κύπρῳ φύεται ὀρεινὴ καὶ πολύοσμος· ⟨ἀπὸ δὲ τῆς⟩ ἐν [δὲ] Ἑλλάδι οὐ γίνεται διὰ τὸ ἄοσμον. ἀπὸ δὲ e *ῥιζῶν τό τ' ἴρινον, καὶ τὸ νάρδινον, καὶ τὸ ἀμαράκινον ἐκ τοῦ κόστου.'*

40. *ὅτι δὲ διὰ σπουδῆς ἦν τοῖς παλαιοτέροις ἡ τῶν μύρων χρῆσις δῆλον ἐκ τοῦ καὶ ἐπίστασθαι ποῖόν τι ἑκάστῳ τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστιν ἐπιτήδειον. Ἀντιφάνης γοῦν ἐν Θορικίοις ἢ Διορύττοντί φησιν* (II 53 K)·

λοῦται δ' ἀληθῶς· ἀλλὰ τί;
Β. ἐκ χρυσοκολλήτου δὲ κάλπιδος μύρῳ
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα, f
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἑρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα . . .

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ (I 800 K)·

ἔπειτ' ἀλείφεσθαι πρίω τὸ σῶμά μοι
μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι, Ξανθία·
καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν.
Β. ὦ λακκόπρωκτε, βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσὶν
ἐγὼ πρίωμαι; λαικάσομἄρα βάκχαριν;

2.3 *ἔτι δὲ κύπρινον καὶ κρόκινον* K (duce Di): *ἐν δὲ κύπρωι καὶ τὸ κρίνον* A, cf. Theophr 5 *πολύοδμος* Theophr: *πολύγονος* AE, proxima suppleta e Theophr 6 *ἀπὸ* Theophr: *διὰ* AE 10 *χρίσις* A: corr. E 13 *λουτ' αιδον ο ἀληθῶς* A, cf. XII p. 553d adn 17 *σισυμβρίωι* A: corr. E 21 *πριῶ* A 22 *μύρον τ' ἴρινον* A, cf. p. 553a *ξανθίου* A, cf. p. 553 23 *πριω χωρις* A, cf. p. 553 25 *βάκκαριν* A

Ἀναξανδρίδης Πρωτεσιλάῳ (II 151 K)·

μύρον τε παρὰ Πέρωνος, οὗπερ ἀπέδοτο
690 ἐχθὲς Μελανώπῳ, πολυτελοῦς Αἰγυπτίου,
ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυχάρει (I 733. 737 K). Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀντείᾳ (II 24)·

πρὸς τῷ μυροπώλῃ γευόμενον κατελίμπανον
αὐτὸν περὶ μύρον ..... μέλλει τε συνθείς σοι φέρειν
τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα.

41. παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμῳδιοποιῶν ὀνομάζεταί τι μύρον ΒΑΚΚΑΡΙΣ· οὗ μνημονεύει καὶ Ἱππῶναξ διὰ τούτων (fr. 41 B)·

b βακκάρι δὲ τὰς ῥῖνας
ἤλειφον· ἐσθ' οἵη περ κρόκος.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ (fr. 10 N)·

βακκάρει χρισθέντα καὶ ψυκτηρίοις
πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα.

Ἴων Ὀμφάλῃ (fr. 24 N)·

βακκάρεις δὲ καὶ μύρα
καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς
ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον.

ἐν τούτοις Σαρδιανὸν κόσμον εἴρηκε τὸ μύρον, ἐπεὶ διαβόητοι ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί· καὶ τὸ παρὰ Ἀνα-
c κρέοντι (fr. 155 B[4]) 'λυδοπαθὴς' ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθής. μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς (fr. 929 N). Μάγνης δ' ἐν Λυδοῖς (I 8 K)·

3 χθὲς A, cf. p. 553 e 9 περὶ μύρον A: Πέρωνι nomen latere ante Bergkium vidit Clinton hiatum not. Di 10 κιν-νάμωμα A: corr. Schw 14 βακκάρει AE: corr. E sup. vers 15 ἐστὶ δ' οἵη E, ἐστὶ δ' οἵαπερ κρόκος Bergk 18 προσθείαν A 20 βακκάρις A: corr. Di, cf. p. 527, 4

λούσαντα χρὴ καὶ βακκάριδι κεχριμένον.

καὶ μήποτε οὔκ ἐστι μύρον ἡ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ ἀντιδιαστέλλων φησίν (fr. 14 N)·

κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

καὶ Σιμωνίδης (fr. 16 B)·

κἠλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασι
καὶ βακκάρι.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (I 474 K)·

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἔπνευσεν ὁ μιαρὸς d
φάσκωλ ς εὐθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

42. ΒΡΕΝΘΕΙΟΥ δὲ μύρου μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Λήροις οὕτως (ib. 173)·

ἔστην δὲ κἀκέλευον 'ἐγχέασθε νῷν
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιοῦσιν ἐγχέῃ.'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ δὲ μύρου μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσιν λέγων οὕτως (ib. 131)·

γλυκύτατον δ' ὦζε βασιλείου μύρου.

Σαπφὼ δ' ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλείου καὶ τοῦ e βρενθείου, λέγουσα οὕτως (fr. 49)·

βρενθείω βασιληίω.

ΨΑΓΔΗΣ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν (I 443 K)·

φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων· ψάγδαν φιλεῖς;

Εὔπολις δ' ἐν Μαρικᾷ (ib. 312)·

ψάγδαν ἐρυγγάνοντα.

Εὔβουλος δ' ἐν Στεφανοπώλισιν (II 199 K)·

Αἰγυπτίῳ ψάγδανι τρὶς λελουμένη.

3 ἀμυμόνη A 7 βακκάρει A: corr. E 9 ἔπνευσ' A: corr. Brunck, ἐνέπνευσ' Dobr 10 λουόμενος AE: corr. Dalec 12 βρενθίου A: corr. E 14 εγχεασθαι νῶν A: corr. Mein 15 βρένθειον Mein: μύρον βρένθιον A ἐγχέω Mein 18 ὦζε Pors: ὦ ζεῦ A 24 μαρικαὶ A 27 ψαγδανι A, fort. ψαγδᾶνι

Πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον (fr. 64 Pr) παρὰ
Ἠλείοις φησὶ μύρον τι ΠΛΑΓΓΟΝΙΟΝ καλεῖσθαι, εὑρε-
θὲν ὑπό τινος Πλαγγόνος. ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Σωσί-
f βιος ἐν Ὁμοιότησιν (FHG II 630). ὡς καὶ τὸ ΜΕΓΑΛ-
ΛΕΙΟΝ· ὠνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ
Σικελιώτου· οἱ δ' Ἀθηναῖόν φασιν εἶναι τὸν Μέγαλ-
λον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμησ-
σεῦσι (I 527 K) καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ (ib. 186),
Στράττις δ' ἐν Μηδείᾳ οὕτως (ib. 720)·

καὶ λέγ', ὅτι φέρεις αὐτῇ μύρον
τοιοῦτον οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε
ἥψησεν οὐδὲ Δεινίας ᾀγύπτιος
οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο.

691 τοῦ μεγαλλείου δὲ μύρου μνημονεύει καὶ Ἄμφις ἐν
Ὀδυσσεῖ διὰ τούτων (II 243 K)·

ἐρίοισι τοὺς τοίχους κύκλῳ Μιλησίοις,
ἔπειτ' ἀλείφειν τῷ μεγαλλείῳ μύρῳ
καὶ τὴν βασιλικὴν θυμιᾶτε μίνδακα.
B. ἀκήκοας σύ, δέσποτ', ἤδη πώποτε
τὸ θυμίαμα τοῦτο;

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ (ib. 156)·

ἀλλ' οἷα νύμφη βασιλὶς ὠνομασμένη
μύροις μεγαλλείοις ⟨τὸ⟩ σῶμ' ἀλείφεται.

ΝΑΡΔΙΝΟΥ δὲ μύρου μέμνηται Μένανδρος ἐν Κεκρυ-
φάλῳ οὕτως (III 78 K)·

b ἡδὺ τὸ μύρον, παιδίον. B. ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ;
νάρδινον.

4. 5 μεγαλεῖον A μεγάλλιον E 7 τελμισσεῦσι A 9 μήδαι A: corr. Schw 10 ὅτι μύρον φέρεις αὐτῇ A: transp. Erf 12 δινίας A αἰγύπτιος A: corr. Kock 14 μεγαλλίου A 17 μεγαλλίῳ A 23 μεγαλλίοισι σῶμ' A: corr. Herw 26 παῖ. B. νὴ Δί', ἡδύ· Dobr

43. τὸ δὲ χρίσασθαι τῷ τοιούτῳ ἀλείμματι μυρίσασθαι εἴρηκεν Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστραις διὰ τούτων (I 761 K)·

μυρίσασά ⟨μ'⟩ ἐγκατέκλεισεν ἀνθ' αὑτῆς λάθρᾳ.

μυρώμασιν μέντοι, οὐ μυρίσμασιν ἔλεγεν Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις (1117)·

ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν.

(τῆς δὲ λεγομένης σάγδας — μύρον δ' ἐστὶ καὶ τοῦτο — c Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ (I 803 K)·

βάκκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν καὶ ἐν Μαρικᾷ Εὔπολις 'σάγδαν ἐρυγγάνοντα' λέγων (v. supra p. 690 e). ὅπερ ὁ Θυατειρηνὸς Νίκανδρος ἐπὶ τοῦ ἄγαν χλιδῶντος εἰρῆσθαι ἀκούει, Θεόδωρος δὲ θυμίαμά τί φησιν αὐτὸ εἶναι.)

44. παμπόλλου δ' ἐπιπράσκετο Ἀθήνησιν ἡ τοῦ μύρου κοτύλη, καὶ ὡς μὲν Ἵππαρχός φησιν ἐν Παννυχίδι (III 274 K), ε' μνῶν, ὡς δὲ Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ (ib. 97), ι'. Ἀντιφάνης δ' ἐν Φρεαρρίῳ στα- d κτῆς τοῦ μύρου μνημονεύων φησίν (II 110 K)·

στακτὴ δυοῖν μναῖν οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς.

οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν Σαρδιανῶν γένος φιλόμυρον ἦν, ὡς Ἄλεξίς φησιν ἐν Ἐκπωματοποιῷ (ib. 320)·

ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος,

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἱ πάντων τῶν καλλίστων εἰσηγηταὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ γενόμενοι, παρ' οἷς

1 χρῖσαι et μυρίσαι olim Mein, sed hoc agitur non μυρώσασθαι sed μυρίσασθαι veteres dixisse, cf. Eust. 974, 61 4 μυρίσας A: corr. Dalec μ' add. K 5 ἔλεγον A: corr. ς 8–15 eadem fere de psagda supra p. 690 e 11 μαρικαὶ A, cf. p. 690 e 19 φρεαρρω A: corr. Pors, scriptum fuit Φρεαρίῳ 24 Σαρδέων ς, fort. recte 26 παρ' οἷς del. K, καίτοι Wilam

ἀνυπερβλήτου τιμῆς. ὡς προείρηται, τῶν μύρων ὑπαρχούσης οὐκ ἀπείχοντο τῆς χρήσεως, ὥσπερ οὐδὲ ἡμεῖς
e νῦν οὕτω πολυτίμων τῶν καλλίστων ὑπαρχόντων. ὡς λῆροι εἶναι τὰ ἐν τῷ Εἰσοικιζομένῳ Ἀλέξιδος ταυτί (ib. 318)·

οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμά τι
γινόμενον ἀεί, κρονικόν, ἀλλὰ τέτταρας
περιστερὰς ἀφῆκεν ἀποβεβαμμένας
εἰς οὐχὶ ταὐτόν, μὰ Δία, τὴν αὐτὴν μύρον,
ἰδίῳ δ' ἑκάστην. πετόμεναι δ' αὗται κύκλῳ
ἔρραινον ἡμῶν θαἰμάτια καὶ στρώματα.
f μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι· Eur. fr. 703
ἠλειφόμην ὑόμενος ἰρίνῳ μύρῳ.

45. πρὸς θεῶν, φίλοι, ποία ἡδονή, μᾶλλον δ' ὑοσαλακωνία θαἰμάτια μολύνεσθαι, ἐξὸν ταῖς χερσίν, ὥσπερ ἡμεῖς νῦν ποιοῦμεν, ἀρυσαμένους ἀλείφεσθαι πᾶν τὸ σῶμα καὶ μάλιστα τὴν κεφαλήν. φησὶν γὰρ ὁ Φιλωνίδης ἐν τῷ περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων τὴν ἀφορμὴν
692 τοῦ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς πότοις λιπαίνειν ἐντεῦθεν γενέσθαι· τοῖς αὐχμῶσι γὰρ τὰς κεφαλὰς εἰς τὸ μετέωρον ἕλκεσθαι τὸ λαμβανόμενον· καὶ διὰ τοῦτο τῶν πυρετῶν διακαιόντων τὰ σώματα τέγγουσι τὴν κεφαλὴν ἐπιβρέγμασιν, ἵνα μὴ πρὸς τὸ ξηρόν, ταύτῃ δὲ καὶ πολύκενον, ὁρμὴν τὰ παρακείμενα λαμβάνῃ. τοῦτο δὴ λογισάμενοι καὶ ἐπὶ τῶν πότων τὴν εἰς τὸ μετέωρον

2 χρίσεως A: corr. E 3 τῶν ἀλλ. Wilam: καὶ καλλ. A 4 ταύτη A: corr. m[1] ταυτι 7 ἀλλὰ δ' A 8 ἀποβεβανμένας A: corr. E 9 τὴν αὐτὴν corruptum; τὰς πάσας Hirschig, τὴν πηγὴν K 10 ἰδίω A ἰδίᾳ E, ἴδιον Kock 11 καὶ Di: τὰ AE 13 θυόμενος A: corr. Mein ηρινω A: corr. Canter 14. 15 δ' οὐσαλακωνία A: corr. Mein 17. 18 Φιλωνίδης Reinesius: μυρωνίδης AE, nisi forte facete dixit Φιλωνίδης, μᾶλλον δὲ Μυρωνίδης 24 παρακείμενα suspectum 25 τὸ om. A: add. E

τῶν οἴνων φορὰν ὑποπτεύσαντες ἐπεσπάσθησαν κεφαλὴν λιπαίνειν, ὡς ἐλάσσονος ⟨τῆς⟩ βίας γενησομένης, εἰ ταύτην προτέγξαιεν. προστιθεὶς δ' ὁ βίος ἀεὶ τοῖς χρειώ- b δεσιν καὶ τῶν εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τρυφὴν ἀγόντων ἐπὶ τὴν τῶν μύρων χρῆσιν ὥρμησεν. χρηστέον οὖν, ὦ Κύνουλκε Θεόδωρε, μύροις παρὰ πότον τοῖς ἐλάχιστα καροῦν δυναμένοις, τοῖς στύφουσιν δὲ καὶ ψύχουσιν ἐπ' ὀλίγον. ζητεῖ δ' ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλήμασι (fr. 218 R) 'διὰ τί οἱ μυριζόμενοι πολιώτεροι; ἢ ὅτι τὸ μύρον διὰ τὰ ἀρώματα ξηραντικόν ἐστι, διὸ καὶ αὐχμηροὶ οἱ μυριζόμενοι· ὁ δὲ αὐχμὸς πολιωτέρους ποιεῖ. εἴτε γὰρ αὔανσις τριχὸς ἡ πολιὰ εἴτ' ἔνδεια θερμοῦ, ἡ ξηρότης μαραίνει. διὸ c καὶ τὰ πιλία θᾶττον ποιεῖ πολιούς· ἐκπίνεται γὰρ ἡ οἰκεία τῆς τριχὸς ὑγρότης.' 46. ἥδιστον δέ, ἄνδρες φίλοι, ἀναγινώσκων τὴν ὀγδόην καὶ εἰκοστὴν τῶν Ποσειδωνίου Ἱστοριῶν περὶ μύρων τι λεγόμενον ἐτήρησα, οὐκ ἀλλότριον ἡμῶν τοῦ συμποσίου. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος (FHG III 263)· 'ἐν Συρίᾳ ἐν τοῖς βασιλικοῖς συμποσίοις ὅταν τοῖς εὐωχουμένοις δοθῶσιν οἱ στέφανοι, εἰσίασίν τινες μύρων Βαβυλωνίων ἔχοντες ἀσκίδια καὶ πόρρωθεν ἐκ τούτων περιπορευόμενοι τοὺς μὲν στεφάνους τῶν κατακειμένων δροσίζουσι τοῖς d μύροις, ἄλλο μηδὲν ἔξωθεν παραραίνοντες.' ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, 'συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα' κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητήν (Philox. fr. 6 B), ὅτι Ἰανὸς ὁ παρ' ἡμῖν θεός, ὃν καὶ πατέρα προσαγο-

2 τῆς add. Wilam 3. 4 χριώδεσιν A: corr. E 11 αὐχμηροὶ οἱ E (αὐχμηρότεροι οἱ Clem. Al. paed. II 8, 69): αὐχμηρον A 13 ἔνδεια E et Clem: ἐνδείαι A 17 ποσιδωνίου A: corr. E 17 ἀλλότριοσ A: corr. ς 20 δωθῶσιν A: corr. E 21 μύρω A: corr. E

ρεύομεν, πρῶτος εὗρεν στέφανον. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Δράκων ὁ Κερκυραῖος ἐν τῷ περὶ Λίθων γράφων οὕτως (FHG IV 402)· 'Ἰανὸν δὲ λόγος ἔχει διπρόσωπον γεγονέναι, τὸ μὲν ὀπίσω τὸ δ' ἔμπροσθεν ἔχοντα πρόσωπον. ἀπὸ τούτου καὶ τὸν Ἰανὸν ποταμὸν καὶ τὸ ὄρος Ἰανὸν e ὀνομάζεσθαι, κατοικήσαντος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους. τοῦτον δὲ καὶ στέφανον πρῶτον εὑρεῖν καὶ σχεδίας καὶ πλοῖα καὶ νόμισμα χαλκοῦν πρῶτον χαράξαι. διὸ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολλὰς πόλεις καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἐγχαράττειν πρόσωπον δικέφαλον καὶ ἐκ θατέρου μέρους ἢ σχεδίαν ἢ στέφανον ἢ πλοῖον. τοῦτον δὲ τὴν ἀδελφὴν γήμαντα Καμήσην υἱὸν μὲν Αἴθηκα, θυγατέρα δὲ Ὀλιστήνην γεννῆσαι. καὶ αὐτὸν ὡς μειζόνων ὀρε- f γόμενον πραγμάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν διαπλεῦσαι καὶ οἰκῆσαι τὸ πλησίον Ῥώμης ὄρος κείμενον τὸ ἀπ' αὐτοῦ Ἰανοῦκλον ὀνομαζόμενον.'

47. τοσαῦτα καὶ περὶ μύρων ἐλέχθη. καὶ μετὰ ταῦτα πλείστων τῶν μὲν Ἀγαθοῦ Δαίμονος αἰτούντων ποτήριον, τῶν δὲ Διὸς Σωτῆρος, ἄλλων δὲ Ὑγείας καὶ ἑτέρων ἑτέρου ἐπιλεγόντων, τοὺς τούτων τῶν κράσεων μεμνημένους τῶν ποιητῶν ἔδοξεν παρατίθεσθαι, ὧν καὶ αὐτῶν μνησθήσομαι. Ἀντιφάνης μὲν γὰρ ἐν Ἀγροικίσιν ἔφη (II 14 K)·

Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο,
μεγάλην Διὸς Σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις.

5 videtur ille Ianum quendam Fluvium, Fontis patrem fingere, cf. Plut. qu. rom. 41 6 ὀνομάζεται A: corr. ς 6. 7 τοῦτον δὲ K: πρῶτον δὲ A (οὗτος εὗρε πρῶτος στέφανον E) 11 κεφαλὴν διπρόσωπον Mein 12 τούτου δὲ Canter 13 καμισην A l. Αἴθικα, cf. Plut qu. rom. 22 17 ἰανουκλον A, fort. Ἰανῦκλον 21 ἑτέρους A: corr. K 24 alias Ἀγροίκοις vel Ἀγροίκῳ 25 ἐκαλεῖτο A: corr. Koppiers

Ἄλεξις δ' ἐν *Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ* (ib. 382)·

ἀλλ' ἔγχεον
αὐτῷ Διός γε τήνδε Σωτῆρος, θεῶν 693
θνητοῖς ἁπάντων χρησιμωτάτου πολύ.
Β. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἂν ἐγὼ διαρραγῶ,
οὐδέν μ' ὀνήσει. Α. πῖθι θαρρῶν.

Νικόστρατος Πανδρόσῳ (ib. 224)·

κἀγώ, φιλτάτη·
μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς Ὑγιείας ἔγχεον.
Β. λαβὲ τῆς Ὑγιείας δὴ σύ. Α. φέρε, τύχἀγαθῇ.
τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ', ⟨ἡ⟩ πρόνοια δὲ
τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν, ὦ πάτερ.

ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δράματι καὶ τῆς τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος b κράσεως μνημονεύει, ἧς καὶ σχεδὸν πάντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἀλλ' ὅ γε *Νικόστρατος* οὕτως φησίν (ib.)·

ἀλλ' ἐγχέασα θᾶττον Ἀγαθοῦ Δαίμονος
ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκποδών.
ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ. Ἀγαθοῦ Δαίμονος
δέχομαι. λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκποδών.

Ξέναρχος ἐν *Διδύμοις* (ib. 468)·

ὡς ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι·
ἡ τἀγαθοῦ ⟨γὰρ⟩ Δαίμονος συνέσεισέ με c
ἄκρατος ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς.
ἡ τοῦ δὲ Σωτῆρος Διὸς τάχιστά γε
ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσέν μ', ὁρᾷς.

2 *ἔνχεον* A 3 *Διὸς ἔτι* Cob, *Διὸς σὺ* Dobr 4 *χρησιμώτατον* A: corr. Mein 5 *ἐὰν* A 6 *πειθει* A: corr. Canter 9 *μετανιπρίαδ'* (sic) A, cf XI p. 487 b 10 *τυχααγαθη* A: corr. Di 11 *ἡ* add. Pors 17 *ἐνχέασα* A 18 et 20 *ἐκ ποδῶν* A: corr. Mein 22 *ὡς εὐποτι* A: corr. Pors 23 *γὰρ* add. Mein (duce Di) *συνέσισέ* A 26 *ἀπώλεσεν αὐτὴν* A: corr. Canter

Ἔριφος Μελιβοίᾳ (ib. 430)·

ἐκπεπήδηκας πρὶν Ἀγαθοῦ πρῶτον Δαίμονος λαβεῖν,
πρὶν Διὸς σωτῆρος.

48. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ Μέθης (fr. 123 W) 'τὸν ἄκρατον, φησίν, οἶνον τὸν ἐπὶ τῷ δείπνῳ διδόμε-
d νον, ὃν δὴ λέγουσιν Ἀγαθοῦ Δαίμονος εἶναι πρόποσιν,
ὀλίγον τε προσφέρουσιν, ὥσπερ ἀναμιμνήσκοντες μόνον
τῇ γεύσει τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ δωρεάν, καὶ
μετὰ τὴν πλήρωσιν διδόασιν, ὅπως ἐλάχιστον ᾖ τὸ
πινόμενον· καὶ τρίτον προσκυνήσαντες λαμβάνουσιν
ἀπὸ τῆς τραπέζης, [καὶ] ὥσπερ ἱκετείαν τινὰ ποιού-
μενοι τοῦ θεοῦ μηθὲν ἀσχημονεῖν μηδ' ἔχειν ἰσχυρὰν
ἐπιθυμίαν τοῦ πότου τούτου καὶ λαμβάνειν ἐξ αὐτοῦ
τὰ καλὰ καὶ χρήσιμα.' Φιλόχορος δ' ἐν δευτέρῳ
Ἀτθίδος (FHG I 387) 'καὶ θέσμιον, φησίν, ἐτέθη τότε
e προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σιτία πᾶσιν ἀκράτου μὲν ὅσον
γεῦμα καὶ δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ,
τὸν δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον. δι' ὃ καὶ τροφοὺς τοῦ
Διονύσου τὰς Νύμφας ὀνομασθῆναι.' ὅτι δὲ δοθείσης
τῆς τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος κράσεως ἔθος ἦν βαστάζε-
σθαι τὰς τραπέζας ἔδειξεν διὰ τῆς αὑτοῦ ἀσεβείας ὁ
Σικελιώτης Διονύσιος. τῷ γὰρ Ἀσκληπιῷ ἐν ταῖς Συρα-
κούσαις ἀνακειμένης τραπέζης χρυσῆς προπιὼν αὐτῷ
ἄκρατον Ἀγαθοῦ Δαίμονος ἐκέλευσεν βασταχθῆναι τὴν
τράπεζαν. παρὰ δὲ τοῖς Ἐμεσηνοῖς θύοντες τῷ Ἡλίῳ,

2 ἐκπεπιηδεκας A: corr. Cobet   δαίμονος πρῶτον olim Mein, rectius fortasse πρῶτα δαίμονος Di, quamquam πρότερον requiro   11 καὶ om. E, del. Mein   13 τούτου del. Herw   16 ακρατουμενος ὂν A, cf. II p. 38d   18 haec mutila, cf. p. 38d   25 τοῖς Ἐμεσηνοῖς egregie Wilam: τοῖς ἕλλησιν ὡς A

ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ ιβ´ τῶν Ἱστοριῶν (ib. 340), f μέλι σπένδουσιν, οἶνον οὐ φέροντες τοῖς βωμοῖς, δεῖν λέγοντες τὸν τὰ ὅλα συνέχοντα καὶ διακρατοῦντα θεὸν καὶ ἀεὶ περιπολεύοντα τὸν κόσμον ἀλλότριον εἶναι μέθης.'

49. ἐμέμνηντο δ' οἱ πολλοὶ καὶ τῶν Ἀττικῶν ἐκείνων σκολίων· ἅπερ καὶ αὐτὰ ἄξιόν ἐστί σοι ἀπομνημονεῦσαι διά τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀφέλειαν τῶν ποιησάντων, [καὶ τῶν] ἐπαινουμένων ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ τῆς ποιητικῆς Ἀλκαίου τε καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς Ἀριστοφάνης παρίστησιν ἐν Δαιταλεῦσιν λέγων οὕτως 694 (I 449 K)·

ᾆσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

καὶ Πράξιλλα δ' ἡ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν σκολίων ποιήσει. σκόλια δὲ καλοῦνται οὐ κατὰ τὸν τῆς μελοποιίας τρόπον ὅτι σκολιὸς ἦν — λέγουσιν γὰρ τὰ ἐν ταῖς ἀνειμέναις εἶναι σκολιά — ἀλλὰ τριῶν γενῶν ὄντων, ὥς φησιν Ἀρτέμων ὁ Κασανδρεὺς ἐν δευτέρῳ Βιβλίων Χρήσεως (FHG IV 342), ἐν οἷς τὰ περὶ τὰς συνουσίας ἦν ᾀδόμενα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἦν ὃ δὴ πάντας ᾄδειν νόμος ἦν, τὸ δὲ δεύτερον ὃ δὴ πάντες μὲν ᾖδον, b οὐ μὴν ἀλλά γε κατά τινα περίοδον ἐξ ὑποδοχῆς, ⟨τὸ⟩ τρίτον δὲ καὶ τὴν ἐπὶ πᾶσι τάξιν ἔχον, οὗ μετεῖχον οὐκέτι πάντες, ἀλλ' οἱ συνετοὶ δοκοῦντες εἶναι μόνοι, καὶ κατὰ τόπον τινὰ εἰ τύχοιεν ὄντες· διόπερ ὡς ἀτα-

2 δεῖν E: δεινα A 4 περιπολοῦντα E fort. recte 6 fort. δὲ πολλοὶ i. e. τῶν δειπνοσοφιστῶν 9 καὶ τῶν del. K 14 δ' ἡ Cas: δη A, ἡ E 16 ὅτι Schw (Hes. s. σκόλια): ὅστις A, ὃς E 18. 19 βιβλίωι A: corr. Ionsius; Artemo sua sumpsit e Dicaearcho, cf. schol. Plat. Gorg. p. 451 e 19 τὰ παρὰ K 22 γε om. E, fort. ἀλλ' ⟨ἐφεξῆς⟩ γε, cf. Dicaearchus l. s. et Plut. qu. conv. p. 615 b τὸ add. K 25 fort. καὶ καθ' ὅντινα τόπον ἀεὶ (ἀεὶ Runck) τύχοιεν ὄντες

ξίαν τινὰ μόνον παρὰ τἄλλα ἔχον τὸ μήθ' ἅμα μήθ' ἑξῆς γινόμενον [ἀλλ' ὅπου ἔτυχεν εἶναι] σκόλιον ἐκλήθη. τὸ δὲ τοιοῦτον ᾔδετο ὁπότε τὰ κοινὰ καὶ πᾶσιν ἀναγκαῖα τέλος λάβοι· ἐνταῦθα γὰρ ἤδη τῶν σοφῶν ἕκαστον
c ᾠδήν τινα καλὴν εἰς μέσον ἠξίουν προφέρειν. καλὴν δὲ ταύτην ἐνόμιζον τὴν παραίνεσίν τέ τινα καὶ γνώμην ἔχειν δοκοῦσαν χρησίμην [τε] εἰς τὸν βίον.' 50. τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὃ μέν τις ἔλεγε τῶν σκολίων τόδε, ὃ δέ τις τόδε· πάντα δ' ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα·

α' (2 B[4])

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας,
ἄτερ ἀλγέων [τε] καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

β' (3 B)

Πλούτου μητέρ' Ὀλυμπίαν ἀείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,
σέ τε, παῖ Διός, Φερσεφόνη·
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

γ' (4 B)

d ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

2 inclusa del. Runck 4 λάβοιεν· ταῦτα γὰρ A: corr. Cob 5 προσφέρειν A, εἰσφέρειν E: corr. Coraes 7 τε del. K (παραίνεσιν καὶ γνώμην ἔχουσαν τῷ βίῳ χρησίμην E) 9 numerales notas (α' β' cet) non habet A 10 ἀθηνα A, Ἀθάνα Bgk 12 τε del. Herm 14 ειδω A: corr. ς 15 δημητραστε στεφανηφόροις A 17 ἀμφετον A: corr. Canter 18 ἔτικτε παῖδα λατώ E (ut coni. Herm), fort. recte 19 ἀπόλλων' A ἀπόλλωνα E: corr. Ilgen

δʹ (5 B)

ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ Βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
εὔφροσι ταῖσδ' ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

εʹ (6 B)

ἐνικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου . . . . [ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.]

ϛʹ (7 B)

εἶθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

ζʹ (8 B)

ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ,
δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

ᾀσθέντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ καὶ μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μέμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου (Gorg. p. 451e), ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμῳδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως (II 142 K)·

1 ἴω παν et μεδέων AE: corr. Herm 3 γελασίαισῖω A(ἰὼ nihil amplius E): corr. Valcken, γελάσαις, ἰὼ Bgk 4 εὐφροσύναις ταῖσδ' ἀοιδαῖς αοιδε (ἄειδε E) κεχ. AE: αοιδε del. Herm, reliqua corr. Wilam ex hymni Ptolemaeensis (Rev. arch. 1889 p. 71) v. 21 5 ἐβουλόμεθα AE: corr. Herm 7 hiatum not. K, verba ὡς φίλην Ἀθηνᾶς ⟨λέγει τὴν Πάνδροσον⟩ e scholio videntur superesse; totum versum om. E 10 εἰσιδόντα A, ἰδόντα E: corr. Herm 15 συνηβᾶν AE: corr. apud alios

f ὁ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν,
τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ὂν
ὠνόμασεν ὀρθῶς· δεύτερον δ' εἶναι καλόν,
τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο·
μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει·
καλὸς δὲ πεινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον.

695 ἑξῆς δ' ἐλέχθη καὶ τάδε·

η' (15 B)

. . . . ἐκ γης χρὴ κατίδην πλόον,
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι.
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

ϑ' (16 B)

ὁ δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφη,
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·
'εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.'

ι' (9 B)

ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
b ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

ια' (10 B)

φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τί που τέθνηκας·
νήσσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,

2 ὂν Mein: ἦν AE 6 πινων AE: corr. Canter 8 ⟨τὸν εὐθὺν⟩ ἐκ γῆς Wilam κατίδην A (κατιδεῖν E) aeolicae fort. dialecti vestigium 10 κ' Di: καὶ AE 11 τρέχειν suspectum Bergkio 12 δὲ habent AE 13 χαλᾷ τὸν E: χαλλιτον A 14 εὐθέα E ἐνμὲν A ἔμεν E: corr. Cas 18 et 539, 9 κανέτην Cob 20 ἁρμοδίου πω τέθνηκας AE: corr. schol. Arist. Ach. 980 21 νήσοις E

ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεύς,
Τυδείδην τέ φασι τὸν ἐσθλόν [Διομήδεα].

ιβʹ (11 B)

ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.

ιγʹ (12 B)

αἰεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἁρμόδιε καὶ Ἀριστόγειτον,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

ιδʹ (21 B)

Ἀδμήτου λόγον, ὦ ἑταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, c
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

ιεʹ (17 B)

παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

ιϛʹ (18 B)

τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα.

ιζʹ (19 B)

εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν.

ιηʹ (20 B)

εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον. d

1 ἀχιλλεύς AE: corr. Brunck 2 glossam del. Wilam 8 Ἁρμόδιος et Ἀριστογείτων Ilgen 11 φίλει σέβου A φίλους σέβου E: corr. schol. Ar. Vesp. 1239 13 λέγουσί σ' E λεγούσης A 14 μετ' Ἀχιλλέα Eust. 285, 4: καὶ Ἀχιλλέα AE 16 μετ' Ἀχιλλέα edd 17 ἐλεφαντίνα E 19 γενοίμαν E

ιϑ′ (22 B)

σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.

κ′ (23 B)

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ ἑταῖρ', ὑποδύεται.
φράζευ μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

κα′ (24 B)

ἁ ὗς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

κβ′ (25 B)

πόρνη καὶ βαλανεὺς τωὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτᾷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

κγ′ (27 B)

ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ δὴ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

κδ′ (14 B)

αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων κύρησαν.

κε′ (26 B)

ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
τιμὰν ἔν τε βροτοῖς ἔν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

σκόλιον δέ φασί τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν. ἔχει δ' οὕτως (28 B)·

1 συνστεφανηφόρει A: corr. E 2 μένεο A: corr. E σὺν σωφρονήσω σωφρονι A συσσωφρόνει σώφρονι E: corr. Canter 6 ἔχων A: corr. ς 10 χρή σ' ἀγαθοῖς Bergk 11 λιψύδριον προδωσεταιρουν A 14 ἔσαν recte ali 16 θεοῖς A: corr. ς 17 σκολιὸν A κριτὸς A: corr. E

ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός.
τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω, 696
τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω,
τούτῳ δεσπότας μνοίας κέκλημαι.
τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἐμὸν κυνέοντι, δεσπόταν
καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

51. τούτων λεχθέντων ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφὲν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος Δημόφιλος εἰς αἴδωτε παρασκευασθεὶς ὑπ' b
Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ᾄδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις ὁσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα. ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ᾆσμα, ἀλλὰ τῶν σκολίων ἕν τι καὶ αὐτὸ εἶδός ἐστιν ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερὸν ὑμῖν ποιήσω (fr. 6 B)·

Ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος c
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις

4 ἀμπέλων E 5 μνοιας A, om. E 6 τολμῶντες AE: corr. Herm 7 πρόβλημά τε χρωτός AE: corr. ς 8 hinc rursus integra Musuri editio, cf. ad p. 674a 8 προσκυνεῦντί με δεσπόταν Bergk 9 βασιλεα AE 12 ἀταρνέαν A: corr. E 14 εἰς αἴδωτε fuit verbum mentiendi 18 αὐτῆς Cas: ἀρχῆς A 20 πολύμοχθε ενει A: corr. E et Diog. L. 5, 7 21. 22 βιώσας (βίω σᾶς E) τε πέρι AE: corr. Diog 23 ἐν E: om. A 24 ἀκαμάτους AE: corr. Diog

καρπόν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου.
σεῦ δ' ἕνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κοῦροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
d σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Ἀίδα δόμον ἦλθον.
σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφος
ἠελίου χήρωσεν αὐγάς.
τοιγὰρ ἀοίδιμον ἔργοις ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι
Μοῦσαι,
Μνημοσύνης θύγατρες, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι
φιλίας τε γέρας βεβαίας.

52. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα εἴ τίς τι κατιδεῖν ἐν τούτοις e δύναται παιανικὸν ἰδίωμα, σαφῶς ὁμολογοῦντος τοῦ γεγραφότος τετελευτηκέναι τὸν Ἑρμείαν δι' ὧν εἴρηκεν 'σᾶς γὰρ φιλίου μορφᾶς Ἀταρνέος ἔντροφος ἠελίου χήρωσεν αὐγάς.' οὐκ ἔχει δ' οὐδὲ τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα, καθάπερ ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς ὄντως παιάν, ὅν φησι Δοῦρις ἐν τοῖς Σαμίων ἐπιγραφομένοις Ὥροις (F H G II 485) ᾄδεσθαι ἐν Σάμῳ. παιὰν δ' ἐστὶν καὶ ὁ εἰς Κρατερὸν τὸν Μακεδόνα γραφείς, ὃν ἐτεκτήνατο Ἀλεξῖνος ὁ διαλεκτικός, φησὶν f Ἕρμιππος ὁ Καλλιμάχειος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ἀριστοτέλους (F H G III 46). ᾄδεται δὲ καὶ οὗτος ἐν Δελφοῖς, λυρίζοντός γέ τινος παιδός. καὶ ὁ εἰς Ἀγήμονα δὲ

1 καρπόν τ' corruptum, requiro ἵμερον sim, i. e. *amorem auri, parentum, somni amore fortiorem* 2 ὕπνουσ A: corr. Diog 3 ἕνεκεν (ἕνεχ' E) ὁ διὸς AE, ἕνεκ' ἐκ Διὸς Diog: corr. Brunck, οἱ Διὸς Wilam ἡρακλῆς AE: corr. Diog 5 ἀχιλλεὺς AE: corr. Bgk Ἀίδαο δόμους AE Diog: corr. Wilam 6 ἀταρτανεος A ἀταρνέως E: corr. Mus 7 αὔγας A αὐγάς E 8 τὲ μην A: corr. E 10 θυγατέρες AE: corr. Diog 11 τεγαρας A: corr. Diog 13 παιωνικὸν A: corr. E 16 οὐδὲ E: οὔτε A 22 καλλιμάχιος A. Hermippi sunt omnia inde a c. 51

τὸν Κορίνθιον Ἀλκυόνης πατέρα, ὃν ᾄδουσιν Κορίνθιοι, ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπίφθεγμα. παρέθετο δ' αὐτὸν Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν τῇ πρὸς Ἀράνθιον Ἐπιστολῇ (fr. 76 Pr). καὶ ὁ εἰς Πτολεμαῖον δὲ τὸν πρῶτον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα παιάν ἐστιν, ὃν ᾄδουσιν Ῥόδιοι·
ἔχει γὰρ τὸ ἰηπαιὰν ἐπίφθεγμα, ὥς φησιν Γόργων 697
ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν. ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶν Φιλόχορος (FHG I 408) Ἀθηναίους ᾄδειν παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμίππου τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων . . καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους προκριθέντος. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς ἀσεβείας (fr. 592 R), εἰ μὴ κατέψευσται ὁ λόγος, φησίν· 'οὐ γὰρ ἄν ποτε Ἑρμείᾳ θύειν ὡς ἀθανάτῳ προαιρούμενος ὡς
θνητῷ μνῆμα κατεσκεύαζον καὶ ἀθανατίζειν τὴν φύσιν b
βουλόμενος ἐπιταφίοις ἂν τιμαῖς ἐκόσμησα τὸ ⟨σῶμα⟩.'

53. τοιαῦτα λέγοντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Κύνουλκος ἔφη·

'τί μ' ἀνέμνασας κείνων κυλίκων;

κατὰ τὸν σὸν Φίλωνα, δέον μηδένα τῶν σπουδῆς ἀξίων λέγειν τι τοῦ γάστρωνος παρόντος Οὐλπιανοῦ. οὗτος γὰρ τὰς καπυρωτέρας ᾠδὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τῶν ἐσπουδασμένων· οἷαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι, μοιχικαί τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι, ὡς καὶ ἥδε (carm. pop. 27 B)·

6 Γόργων Cas: γεωργος A, cf. Hes. s. καταραπτίτης 9 ὑπὸ Ἑρμοκλέους Schw, recte opinor 11 πολλῶν suppl. Mus, praestat fort. πάντων vel certi numeri nota velut γ' 15 fort. κατεσκεύαζον οὐδ' ἀπαθανατίζειν 16 ἐκόσμησα τὸ ⟨σῶμα⟩ K: ἐκοσμήσατο A ἐκόσμουν E (ἐκόσμησα Schw) 20 Philonem Nicomedensem poetam tragicum vel lyricum non credo μηδένα K: μηδὲν A 23 οια εἰσιν οἱ λοκρικαὶ (sic) καλούμενοι A: corr. E (omisso tamen voc. καλούμεναι)

ὢ τί πάσχεις· μὴ προδῷς ἄμμ', ἱκετεύω.
c πρὶν καὶ μολεῖν κεῖνον, ἀνίστω, μὴ κακὸν
μέγα ποιήσῃ σε κἀμὲ τὴν δειλάκραν.
ἁμέρα καὶ δή, τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ εἰσορῇς;

τοιούτων γὰρ ᾀσμάτων αὐτοῦ πᾶσα πλήρης ἡ Φοινίκη, ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς περιῄει καλαμίζων μετὰ τῶν τοὺς κολάβρους καλουμένους συντιθέντων· εἴρηται γάρ, ὦ καλὲ Οὐλπιανέ, τοὔνομα. καὶ ὅ γε Σκήψιος Δημήτριος ἐν τῷ δεκάτῳ τοῦ Τρωικοῦ Διακόσμου φησὶν οὕτως (fr. 6 Gaede)· 'Κτησιφῶν ὁ Ἀθηναῖος ποιητὴς τῶν καλουμένων κολάβρων, ὃν καὶ ὁ πρῶτος μετὰ Φιλέται-
d ρον ἄρξας Περγάμου Ἄτταλος δικαστὴν καθεστάκει βασιλικῶν τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα.' ὁ δ' αὐτὸς οὗτος συγγραφεὺς κἀν τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας (fr. 13 G) Μνησιπτολέμου φησί ποτε τοῦ ἱστοριογράφου τοῦ παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ προσαγορευθέντι Μεγάλῳ πλεῖστον ἰσχύσαντος υἱὸν γενέσθαι Σέλευκον τὸν τῶν ἱλαρῶν ᾀσμάτων ποιητήν· οὗπερ συνεχῶς ᾄδειν εἰώθασιν (Bergk anth. p. 521)·

κἀγὼ παιδοφιλήσω· πολύ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν·
e παῖς μὲν γὰρ παρεὼν κὴν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.'

54. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποβλέψας εἰς αὐτὸν ἔφη· 'ἀλλ' ἐπειδή μοι ὀργίζῃ, ἔρχομαί σοι λέξων τὸν συρβηνέων χορὸν ὅστις ἐστί.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'οἴει γάρ, ἔφη, κάθαρμα, θυμοῦσθαί με ἐφ' οἷς εἴρηκας ἢ κἀπ' ὀλίγον σου πεφροντικέναι, 'κύον ἀδδεές' (Φ 481); ἀλλ' ἐπεὶ

1 sqq cf. Wilamowitz ind. lect. Gotting. 1889/90 p. 22 2 μολιν A 3 ποιήσησ· καί με A: corr. Di 4 ηδη A: corr. Bergk ἐκορησ A: corr. Mein 6 καλαβίζων Lobeck 13 βασιλικὸν Mein, sed dubito 23 et 545, 3. 5 συρβηναίων A, cf. p. 669 b 25 ἢ κατολίγον σοι A: corr. K (ἢ κἂν ὀλ. σου Cas)

διδάσκειν μέ τι ἐπαγγέλλῃ, σπονδάς σοι ποιοῦμαι οὐ τριακοντούτιδας ἀλλ' ἑκατοντούτιδας. σὺ δὲ μόνον δίδασκε τίς ὁ συρβηνέων χορός.' ⟨καὶ ὅς·⟩ 'Κλέαρχος, f ὦ λῷστε, ἐν δευτέρῳ περὶ Παιδείας οὑτωσί φησιν (FHG II 313)· 'λείπεταί τις ὁ συρβηνέων χορός, ὧν ἕκαστος τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ κατᾳσαι δεῖ, προσέχων οὐδὲν τῷ προκαθημένῳ καὶ διδάσκοντι τὸν χορόν, ἀλλ' αὐτὸς πολὺ τούτων ἀτακτότερός ἐστιν θεατής.' καὶ κατὰ τὸν παρῳδὸν Μάτρωνα (fr. 6 Brandt)·

οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι (Λ 825),
Εὔβοιός τε καὶ Ἑρμογένης δῖοί τε Φίλιπποι (Κ 429),
οἳ μὲν δὴ τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν (Χ 52)·
ἔστι δέ τις Κλεόνικος, ὃν ἀθάνατον λάχε γῆρας, 698
οὔτε ποιητάων ἀδαήμων οὔτε θεάτρων (ρ 283),
ᾧ καὶ τεθνειῶτι λαλεῖν πόρε Φερσεφόνεια (κ 490).

σὺ δὲ καὶ ζῶν, καλὲ Οὐλπιανέ, πάντα μὲν ζητεῖς, λέγεις δὲ οὐδὲ ἕν. καὶ ὃς 'τίς ἡδέως, ἔφη, τῶν ἐπῶν . . . . . . ὦ καλέ μου ἑταῖρε, ἕως ἔτι ἐμμένομεν ταῖς σπονδαῖς.'

55. καὶ ὁ Κύνουλκος· 'πολλοί τινες παρῳδιῶν ποιηταὶ γεγόνασιν, ὦ ἑταῖρε· ἐνδοξότατος δ' ἦν Εὔβοιος ὁ Πάριος, γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον. οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναίοις λοιδορησάμενος, καὶ σῴζεται b αὐτοῦ τῶν παρῳδιῶν βιβλία τέσσαρα. μνημονεύει δ'

1 ἐπαγγέλλῃς A: corr. Schw 3 suppl. Schw 5 aut λείπεται τίς (*restat ut quaeramus quis*) aut λέγεταί τις συρβηνέων χορός K 6 ἕκαστον—προσέχοντα E κατᾳσαι δεῖ A, καταυλεῖ K 7 fort. ἀλλ' ⟨οὗτος⟩ αὐτὸς (i. e. chorodidascalus) 9 Matronis versus non cohaerent cum eis quae praecedunt 14 οὔτε τι θοινάων K 15 περσεφόνεια E 17 καὶ ὅστις A: distinx. Mus, hiatum (ante τῶν ἐπῶν) not. Cas, fuerunt fere talia: καὶ ὃς 'ὅστις ἡδέως, ἔφη, τῶν ἐπῶν ⟨τούτων ἔχεις, ὡς ἔοικε, τίς πρῶτος παρῳδίαν ἐξήνεγκε σὸν ἤδη ἐστὶν διδάσκειν ἡμᾶς⟩, ὦ καλέ μου ἑταῖρε 23 παρωδίων A παρωδῶν E

αὐτοῦ Τίμων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Σίλλων (fr. 39 W). *Πολέμων δ' ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρῳδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει* (fr. 45 Pr)· '*καὶ τὸν Βοιωτὸν δὲ καὶ τὸν Εὔβοιον τοὺς τὰς παρῳδίας γράψαντας λογίους ἂν φήσαιμι διὰ τὸ παίζειν ἀμφιδεξίως καὶ τῶν προγενεστέρων ποιητῶν ὑπερέχειν ἐπιγεγονότας. εὑρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἱππώνακτα φατέον τὸν ἰαμβοποιόν. λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς ἑξαμέτροις* (fr. 85 B⁴)·

c *Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν παντοχάρυβδιν,*
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον (υ 181),
ἔννεφ', ὅπως ψηφῖδι ⟨κακὸς⟩ κακὸν οἶτον ὀλεῖται (Γ 417)
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο (Α 316).

κέχρηται δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ὁ Συρακόσιος ἔν τισι τῶν δραμάτων ἐπ' ὀλίγον καὶ Κρατῖνος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Εὐνείδαις καὶ τῶν κατ' αὐτὸν Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὃν ἐκάλουν Φακῆν. λέγει γὰρ οὕτως (p. 42 Brandt)·

d *ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μετεωρίζοντες ἔβαλλον*
πολλοῖσι σπελέθοισι, καὶ ὧδέ τις εἶπε παραστάς·
'*ὦ πάντων ἀνδρῶν βδελυρώτατε, τίς σ' ἀνέπεισε*
καλὴν ⟨ἐς⟩ κρηπῖδα ποσὶν τοιοῖσδ' ἀναβῆναι;'
τοῖσι δ' ἐγὼ πᾶσιν μικρὸν μετὰ τοῦτ' ἔπος εἶπον·
'*μνέα μ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι*
καὶ σπάνις, ἣ πολλοὺς Θασίων εἰς ὁλκάδα βάλλει

1 *σιλλῶν* A 2 *πρὸς* Schw: *περὶ* A 8 *ἱππώνακτε* A 10 *Εὐρυμεδοντιάδεω τὴν* Wilam *ποντοχάρυβδιν* A: corr. Bergk 12 *κακὸς* add. Cob *ὄληται* AE: corr. Cob 13 fort. *πολλῇ δημοσίῃ* 14 *ἔν τινι* A: corr. E 16 *κωνιωδίας* A *εὐνίδαις* A 20 *σπέλθοισι* A *λίθοισι* A: corr. Cas 21 *τισσαν ἔπι σε* A: corr E 22 *ἐς* add. Brandt (*ἐς καλὴν* Mus) *τοῖσδ'* A *τοῖσιν δ'* E: corr. Cas 23 *σμικρὸν* Di 24 *μνέα μ'* Wilam: *μνῆμ'* AE

εὐκούρων βδελυρῶν, ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε e
ἀνδρῶν, οἵ [καὶ] νῦν κεῖθι κακῶς κακὰ ῥαψῳδοῦσιν·
οἷς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖσιν τὰ χρηίζων ἐποίθησα.
αὖθις δ' οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀπείσομαι εἰς Θασίους
μηθὲν πημαίνων κλυτὸν ἄργυρον ἐγγυαλίζων,
μή τίς μοι κατὰ οἶκον Ἀχαιάδων νεμεσήσῃ (β 101)
πεσσομένης ἀλόχου τὸν ἀχαικὸν ἄρτον ἐν οἴκοις, f
καί ποτέ τις εἴπῃ σμικρὸν τυροῦντ' ἐσιδοῦσα (Z 459),
'ὡς φιλίων ωρμην παρ' Ἀθηναίοισιν ἀείσας
πεντήκοντ' ἔλαβε δραχμάς, σὺ δὲ μικρὸν ἐπέψω.'
ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη (γ 222),
χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἶπέ τε φωνῇ·
'δεινὰ παθοῦσα Φακῆ βδελυρά, χώρει 'ς τὸν ἀγῶνα.' 699
καὶ τότε δὴ θάρσησα καὶ ἤειδον πολὺ μᾶλλον (Α 92)

56. πεποίηκε δὲ παρῳδίας καὶ Ἕρμιππος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής. τούτων δὲ πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς θυμελικοὺς Ἡγήμων καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐνίκησεν ἄλλαις τε παρῳδίαις καὶ τῇ Γιγαντομαχίᾳ. γέγραφε δὲ καὶ κωμῳδίαν εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον, ἣν ἐπιγράφουσιν Φιλίνην. ὁ δὲ Εὔβοιος πολλὰ μὲν εἴρηκεν ἐν τοῖς ποιήμασιν χαρίεντα, περὶ b μὲν τῆς τῶν βαλανέων μάχης (fr. 1 Brandt)·

1 εὐκούρων suspectum 2 κιθι A: corr. Cas, qui καὶ delevit, sed dubito 3 εἷς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖς ἴσα χρηίζων ἐπέρησα Herm, alii aliter 4 ἀποίσομαι A: corr. Cas 4. 5 fort. ἐκ Θάσου, ὑμῖν μηδένα (hoc etiam Brandt) πημαίνων — ἐγγυαλίζων 7 ἀχάινον Cas 8 εἴπησι μικρὸν A: corr. Mein 9 ὦ φίλη, ὡνὴρ μὲν Wilam; intellego haec omnia sic (inde a v. 4): *iam vero apud vos manebo vobisque magnam lego pecuniam, ne qua mulier mihi irascatur meam uxorem videns magnam Thesmophoriorum tempore placentam coquentem neve minorem suam intuens maritum increpet 'ille Athenis L drachumas lucratus est, tu vero nihil, ut iam misella hac caseata contentus esse debeas'* 18 ἄλλως τε A: corr. Mus 20 φιλίννην A: corr. Mein 22 βαλανείων A E: corr. Dalec

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν (Σ 534).
περὶ δὲ τοῦ λοιδορουμένου κουρέως τῷ κεραμεῖ τῆς γυναικὸς χάριν (fr. 2)·

μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο, κουρεῦ,
μήτε σύ, Πηλείδη (Α 275. 77).

ὅτι δὲ ἦν τις περὶ αὐτοὺς δόξα παρὰ τοῖς Σικελιώταις Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ὁ τραγῳδοδιδάσκαλος ποιήσας ἐλεγεῖον τρόπον τοῦτον δηλοῖ (p. 230 M)·

c ὡς Ἀγαθοκλῆος λάσιαι φρένες ἤλασαν ἔξω
πατρίδος. ἀρχαίων ἦν ὅδ' ἀνὴρ προγόνων,
εἰδὼς ἐκ νεότητος ἀεὶ ξείνοισιν ὁμιλεῖν
ξεῖνος· Μιμνέρμου δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν
παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι πότην ἶσον. ἔγραφε δ' ὡνὴρ
εὖ παρ' Ὁμηρείην ἀγλαίην ἐπέων
πισσύγγους ἢ φῶρας ἀναιδέας ἤ τινα χλούνην,
φλύων ἀνθηρῇ σὺν κακοδαμονίῃ.
τοῖα Συρηκοσίοις καὶ ἔχων χάριν. ὃς δὲ Βοιωτοῦ
ἔκλυεν, Εὐβοίῳ τέρψεται οὐδ' ὀλίγον.'

d 57. πολλῶν οὖν ἑκάστοτε τοιούτων λεγομένων, ἐπεί ποτε ἑσπέρα κατελάμβανεν ἡμᾶς, ὃ μέν τις ἔλεγεν 'παῖ, λυχνίον', ὃ δὲ λυχνέα, ὃ δὲ λοφνίδα, οὕτω καλεῖσθαι φάσκων τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ λαμπάδα, ὃ δὲ πανόν, ἄλλος δὲ φανόν, ὃ δὲ λυχνοῦχον, ὃ δὲ λύχνον, καὶ

1 ἀγγείοισι Schw, sed servari potest fort. ἐγγείοισι 4 et 5 μηδὲ A: corr. E 7 τραγωδιδάσκαλος A 9 ἀγαθοκλειος A: corr. Iac, nisi servandum est Ἀγαθοκλεῖος 11 ξένοισιν A: corr. Mus 12 δεισεποσακρονιων A: dist. Cas 13 σὺν ἔρῳ (sic Mein) τρίβον ἤνυσεν K δ' ὠ 'νηρ A 14 παρομηρεην A: corr. Mus 15 πισυγγασηφωρασαναιδεας A: corr. Weston 16 φλοιων A: corr. Schw 17 fort. τῷ ῥα (hoc Herm) Συρηκόσιοί οἱ ἔχον χάριν ὃς δὲ Iac: ὡς δὲ A βοιωτους A: corr. Cas 21 λυχνειον A οἱ δὲ λυχνέα A: corr. Mein οἱ δὲ λοφνίαν AE: corr. K (ὁ δὲ Cas) 22 ἐκ τ/// φλοιοῦ A (duabus litteris evanidis)

δίμυξον δὲ λύχνον ἕτερος, ἄλλος δὲ ἑλάνην, ὃ δέ τις ἑλάνας, τὰς λαμπάδας οὕτω φάσκων καλεῖσθαι παρὰ τὴν ἕλην· οὕτω δ' εἰπεῖν Νεάνθην ἐν α' τῶν περὶ Ἄτταλον Ἱστοριῶν (FHG III 4)· καὶ ἄλλος ὅ τι δή ποτε, ὡς τάραχον γίνεσθαι οὐ τὸν τυχόντα τῶν ἐπὶ τούτοις e πίστεων παρὰ πάντων λεγομένων. Σιληνὸν μὲν γάρ τις τὸν γλωσσογράφον ἔφασκεν Ἀθηναίους λέγειν τὰς λαμπάδας φανούς. Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος δέλετρον τὸν φανὸν καλεῖσθαι, οἷον, φησίν, οἱ νυκτερευόμενοι τῶν νέων ἔχουσιν...οὓς οὗτοι ἑλάνας καλοῦσιν. Ἀμερίας δὲ γράβιον τὸν φανόν. Σέλευκος δὲ οὕτως ἐξηγεῖται ταύτην τὴν λέξιν· 'γράβιόν ἐστιν τὸ πρίνινον ἢ δρύινον ξύλον, ὃ περιεθλασμένον καὶ κατεσχισμένον ἐξάπτεσθαι καὶ φαίνειν τοῖς ὁδοιποροῦσιν. Θεοδωρίδας γοῦν ὁ Συρακόσιος ἐν Κενταύροις διθυράμβῳ f φησίν (anth. Bergk. p. 521)·

πίσσα δ' ἀπὸ γραβίων ἔσταξεν,

οἷον ἀπὸ ⟨.... λαμ⟩πάδων. μν⟨ημονεύει δὲ⟩ γραβίων κα⟨ὶ Στράττις⟩ ἐν Φοινίσσαις (I 726 K). 58. ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ ὠνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι παρίστησιν (ib. 394)·

καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν,
ὥσπερ ἐν κενῷ λυχνούχῳ,
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

1 ἑλένην dicit Hes. s. v 3 ἐν α' τῶν ς: εατων A 9 ὃν οἱ νυκτερεύοντες φαίνουσιν Hes 10 ⟨ἐπὶ⟩ τῶν νέων Wilam, qui deinceps hiatum notavit 10. 11 αμερις δὲ A: corr. Cas; quae deinceps ad λέξιν (v. 12) leguntur in codice medicamentis chimicis exesa perierunt 13 ὅπερ (ὃ E) ἐθλασμένον AE: corr. K 15 ενεκενταυροις A: corr. Mus 18 post ἀπὸ periere litterae septem, fort. ξυλολαμπάδων 18. 19 suppl. Schw, Strattidis nomen spatio solum aptum 23 ἐν καινῷ Salm: ἐν κενῷ A et Poll. 10, 116

ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Νιόβῳ προειπὼν λυχνοῦχον (ib. 463)

οἴμοι κακόδαιμον, φησίν, ὁ λυχνοῦχος ἡμῖν οἴχεται.

εἶτ᾽ ἐπιφέρει·

καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνοῦχον οἴχεται
κἄλαθέ σε;

ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων·

ἀλλ᾽ ὥσπερ [ὁ] λύχνος
ὁμοιότατα κάθευδ᾽ ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Πλάτων δ᾽ ἐν Νυκτὶ Μακρᾷ (ib. 624)·

ἕξουσιν οἱ πομπεῖς λυχνούχους δηλαδή.

Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ (ib. 156)·

ἄνυσόν ποτ᾽ ἐξελθών, κρότος γὰρ γίγνεται,
καὶ τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ᾽ ἐνθεὶς τὸν λύχνον.

Ἄλεξις δ᾽ Ἐκκηρυττομένῳ (II 332 K)·

ὥστ᾽ ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον
μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ᾽ ἑαυτόν, ὑπὸ μάλης
τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

Εὐμήδης δ᾽ ἐν Σφαττομένῳ (III 377 K) *προειπών·*

ἡγοῦ μέν· ἦν δὲ . ụκνον εἰς τὸ πρόσθ᾽ ἰδὼν
. . . . ατο . ὑμένιδι . . . . ς,

ἐπιφέρει·

⟨. . . . λυχνο⟩ύχῳ . . . κο . . . .

2 *ὁ λύχνος ἡμῖν* Schw 4 *οἴχεται* K (duce Cobeto): *οἴχεται· εἶτ᾽ ἐπιφέρει* A 5 *κἄλαθέ σε* K (duce Cobeto): *καὶ ελαθεσ* A 7 *ὁ* om. Poll. 10, 119 8 *καθεύδετ᾽ ἔπι* A: corr. Poll 12. 13 *γίγνε | νετ////. . ὶ τὸν λυχνοῦχον | ἐκ — — — — χνον |* A: integra haec E 14 *δ᾽ ἐν κηρυττομένῳ* A (teste Schw filio, *εν* litterae evanidae; Schoellius totius versus unam litteram primam *ἄ* legit, ego ne hanc quidem): corr. Mein 15 *τ᾽ ἐξελὼν ἐκ τοῦ* legit solus Schw filius *λυχνου | τον χου τον λυχνον* A: corr. Elmsl 16 *ἔλαθεν εαυτὸν* A: corr. Elmsl *υπομαλης* A, ego non capio 19 *ηγουμενην* A: dist. K *δὲ. ụκνον* legit Schoell, ego non vidi, fort. *ἦν δὲ λυχνίον* 20 legit Schoell, ego nihil nisi *μενιδι* in fine versus 22 suppl. Schoell; post *υχω* Schoellius *κ(ụ?) εσ* legit, ego *μιξ*

Ἐπικράτης δ᾽ ἐν Τριόδοντι ἢ Ῥωποπώλῃ προειπὼν 699 (II 285 K)·

λαβὲ τριόδοντα καὶ λυχνοῦχον,

ἐπιφέρει·

ἐγὼ δὲ δεξιᾷ γε τόνδ᾽ ἔχω τινά,
σιδηρότευκτον ἐναλίων θηρῶν βέλος,
κερατίνου τε φωσφόρου λύχνου σέλας.

Ἄλεξις Μίδωνι (ib. 351)·

ὁ πρῶτος εὑρὼν μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν 700
τῆς νυκτὸς ἦν τις κηδεμὼν τῶν δακτύλων.

59. ἐν δὲ Θεοφορήτῳ ὁ αὐτὸς Ἄλεξις (ib. 325)·

οἶμαί γ᾽ ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντώντων τινὰς
ἡμῖν, ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ.
ποῖος γάρ ἐστιν φανός, ὦ πρὸς τῶν θεῶν,
τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος;

Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ὕβρει (ib. 157)·

οὔκουν λαβὼν τὸν φανὸν ἅψεις μοι λύχνον;

ἄλλοι δὲ ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι τὴν λαμπάδα, οἱ b δὲ τὴν ἔκ τινων ξύλων τετμημένων δέσμην. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς (III 20 K)·

ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὑτοσί·
δεῖ τ᾽ οὐχὶ σείειν, ἀλλ᾽ ἀποσείειν αὐτόθεν.

Νικόστρατος ἐν Πατριώταις (II 226 K)·

ὁ κάπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων
ἄν τ᾽ οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι
ἄν τ᾽ ὄξος, ἀπέπεμψ᾽ ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ.

Φιλιππίδης Συμπλεούσαις (III 306)· c

6 μέλος A: corr Cas 12 γ᾽ Iac: γὰρ A, om. E 16 ενυβρι A: corr. Cas 20 ἀνεψιὸς A: corr. Mus 22 δειτε οὐχὶ A, fort. δεῖ δ᾽ οὐχὶ ἀλλὰ ποδιειν αυτόν A: corr. Bentl 25 ἂν στέφανον A: corr. ς 26 ἀπέπεμψεν A: corr. Mus

ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἕν.
Β. ἔπειτα φυσᾶν δυστυχὴς οὐκ ἠδύνω;

60. Φερεκράτης δὲ ἐν Κραπατάλλοις τὴν νῦν λυχνίαν καλουμένην λύχνειον κέκληκεν διὰ τούτων (I 169 K)·

τίς τῶν λυχνείων ἡ ᾽ργασία; Β. Τυρρηνική.

ποικίλαι γὰρ ἦσαν αἱ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργασίαι, φιλοτέχνων ὄντων τῶν Τυρρηνῶν. Ἀντιφάνης δ᾽ Ἱππεῦσι (II 54 K)·

τῶν δ᾽ ἀκοντίων
συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα.

Δίφιλος δ᾽ ἐν Ἀγνοίᾳ (ib. 541)·

d ἅψαντες λύχνον
λυχνεῖον ἐζητοῦμεν.

Εὐφορίων δ᾽ ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (fr. 24ᵇ M) Διονύσιόν φησι τὸν νεώτερον Σικελίας τύραννον Ταραντίνοις εἰς τὸ πρυτανεῖον ἀναθεῖναι λυχνεῖον δυνάμενον καίειν τοσούτους λύχνους ὅσος ὁ τῶν ἡμερῶν ἐστιν ἀριθμὸς εἰς τὸν ἐνιαυτόν. Ἕρμιππος δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰάμβοις (I 248 K) τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον σύνθετον οὕτως ὀνομάζει. ἐν δὲ Φορμοφόροις δράματι (ib. 243)·

τῇδ᾽ ἐξιόντι δεξιᾷ, ὦ λυχνίδιον.

πανὸς δ᾽ ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συν-
e δεδεμένον· τούτῳ δ᾽ ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς (III 21 K)·

⟨οἶσ᾽⟩ εἰσιὼν
πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι· φῶς
μόνον πολὺ ποίει.

3 κραπατάλοις A λυχνειαν A: corr. E 4 λυχνίον E 5 λυχνίων A 7 ἀριστοφάνης AE: corr. Pors 10 λυχνίῳ AE 16 sqq Euphorionis verba vix integra 20 σύνδετον Schw 22 δεῖξον, ὦ λ. Mein 26 οἶσ᾽ add. Dobr 28 ποιεῖ A: corr. Dalec

Δίφιλος Στρατιώτῃ (II 542 K)·

ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.

πρότερος δὲ τούτων *Αἰσχύλος* ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται | τοῦ πανοῦ (296) ⟨καὶ *Εὐριπίδης*⟩ | ἐν Ἴωνι (195). ἔλεγ⟨ον δὲ τοῦτον οἱ⟩ | πρὸ ἡμῶν κ⟨αὶ ξυλολυχνοῦ-⟩ | χον, οὗ μνη⟨μονεύει *Ἄλεξις*⟩ | ἐν Εἰσοικιζ⟨ομένῳ οὕτως⟩ (II 408 K)·

fol. 371^{r} pag. *b*, inde a v. 6

ὁ δὲ ξυλο⟨λυχνοῦχος . . . .
πυρὸς
ν̣ὶ
χ
ο
κ⟨. . . . . μνημο-⟩
νε⟨ύει δὲ *Θεόπομπος* ἐν Εἰρή-
ν⟨ῃ λέγων οὑτωσί (I 735 K)· 'ἡμᾶς δ' ἀ-⟩
παλ⟨λαχθέντας ἐπ' ἀγαθαῖς⟩
τύχα⟨ις ὀβελισκολυχνίου⟩
καὶ ξ⟨ιφομαχαίρας πικρᾶς⟩
επακ
επισ
ασελ
ωτι
πῶς

4 καὶ Εὐριπίδης add. Mein   5 ἐλει . . . A: corr. et suppl. K καὶ suppl. K, ξυλολυχνοῦχον Mein   6 suppl. Mein, οὕτως add. K (ξυλολυχνούχου δὲ μέμνηται Ἄλεξις E)   8 codicis fol. 371^{r} pagina altera s. dextra ideoque etiam fol. 371^{v} pagina prior s. sinistra magna ex parte abscissa est, ita ut fol. 371^{r} non nisi primae, fol. 371^{v} non nisi extremae versuum litterae supersint, cf. ind. lect. Rost. aest. 1883   8 sqq Alexidis verba   10. 11 fort. ⟨τῷ δὲ ξυλολυ⟩χ⟨νούχῳ ὅμοιόν ἐστιν τὸ ὀβελισκολύχνιον⟩ sim, cf. epit. p. 556, 12   13—18 suppl. K coll. Poll. X 118   14 altera litt. aut ε aut ο   19 pergit fort. Theop   21 ἀσελγής sim

μεν
δαίν
γωδ
διcπ
φη
ενο
νειμ
απτ
Φιλύ⟨λλιος (I 788 K)
π
δι
λα
φ
φ
ι
ξ
δ
.
.
.

fol. 371ᵛ pag. α

ὡς ἐβάδι-
ζον δαίδας⟩ μετὰ χερσὶν
ἔχοντες’.⟩ δὲ τῶν ἄλλων
ἐμενον ἔν
δέοι κατα
ὅπερ ἔτι

2 quarta littera fort. μ, δαίμων sim 3 fort. ὁ τραγῳδιοποιὸς sim 5 fort. φησίν, tum nomen poetae, v. 6 fabula ἐν . . tertia littera incerta) 9 Φιλύλλιος Schoell 9. 10 fort. λαμ⟩π⟨άδας, cf. epit. p. 556, 13 21—23 suppl. K 26 ὅπερ ἔτι ⟨καὶ νῦν⟩ sim

. ρων
ιη
.
.
.
.
.
.
κάν
ῆι
ͻ φησὶ
λεί
οδω
ι εἰσ
ωλι
δ' ενι
λύ
υθέ
υτί
όν
ῆσ
εκ
ου
ψη
χρυ
αφά
ει:
ον

1 sqq videtur Phrynichi versus periisse, quem servavit Pollux 7,178: *Φρύνιχος δ' εἴρηκεν ἐν Μονοτρόπῳ· ἔπειτ' ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ*, cf. epit. p. 556, 15

υ
διμύ⟩ξου
ει
ὰ
σ
αῖ
.
α
.
.

ΕΚ ΤΟΥ ΙΕ

ξυλολύχνου δὲ μέμνηται Ἄλεξις (supra p. 553, 6)· καὶ τάχα τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκόλυχνον (sic). Φιλύλλιος δὲ (supra p. 554, 9) τὰς λαμπάδας δᾷδας καλεῖ. οὐ παλαιὸν δ' εὕρημα λύχνος· φλογὶ δ' οἱ παλαιοὶ τῆς τε δᾳδὸς καὶ τῶν ἄλλων ξύλων ἐχρῶντο. 'κοιμίσαι λύχνον' Φρύνιχος φησί (I 377 K). Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος κτλ' (cf. p. 701 a)

ΙΕ

. . . . σω καὶ θρυαλλίδ', ἣν δέῃ.

καὶ Πλάτων ἐν Νυκτὶ μακρᾷ (I 624 K)·

ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον
δίμυξον.

μνημονεύει τοῦ διμύξου λύχνου καὶ Μεταγένης ἐν
701 Φιλοθύτῃ (ib. 708) καὶ Φιλωνίδης ἐν Κοθόρνοις (ib. 255).
Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις λοφνίδα φησὶ καλεῖν

2. 3 fort. ⟨διμύ⟩ξου ⟨δὲ λύχνου μνημονεύ⟩ει   18 ab syllaba σω incipit codicis f. 371ʳ pag. b   ⟨καὶ λύχνον δίμυξον οἱ⟩σω Pors, qui Philyllii versum esse putat coll. Poll. 6, 103   ηνδενι A: corr. ς   20 ἐντεῦθεν ἐπ' ἄκρων Mein   24 λοφίδα A: corr. Mus

Ῥοδίους τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου λαμπάδα. Ὅμηρος δὲ τὰς λαμπάδας δετὰς ὀνομάζει (Λ 554)·

καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

ἑλάνη δὲ ἡ λαμπὰς καλεῖται, ὡς Ἀμερίας φησίν. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος (fr. 89 Schn) ἑλάνην τὴν τῶν καλάμων δέσμην. λύχνα δὲ οὐδετέρως εἴρηκεν Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ Ἱστοριῶν (c. 62). λυχνοκαυτίαν δὲ ἣν οἱ πολλοὶ λέγουσιν λυχναψίαν Κηφισόδωρος b
ἐν Ὑί (I 802 K).

καὶ ὁ Κύνουλκος αἰεί ποτε τῷ Οὐλπιανῷ ἀντικορυσσόμενος ἔφη· 'ἐμοὶ δέ, παῖ δωρόδειπνε, ἀσσαρίου κανδήλας πρίω, ἵνα κἀγὼ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα (fr. 15 N) ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ ἡδίστου Ἀριστοφάνους (I 544 K)·

ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.'

καὶ ταῦτ' εἰπὼν

οὐρὰν ὑπίλας ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν (Eur. fr. 540 N),

ὑπεξῆλθεν τοῦ συμποσίου ὑπνηλὸς κάρτα γενόμενος.

62. τῶν δὲ πολλῶν τὸ ἰὴ παιὼν ἐπιφθεγγομένων ὁ Ποντιανὸς ἔφη· 'τὸ ἰὴ παιών, ἄνδρες φίλοι, μα- c
θεῖν βούλομαι εἴτε παροιμία ἐστὶν εἴτε ἐφύμνιον εἴτε τι ἄλλο.' πρὸς ὃν ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'Κλέαρχος ὁ Σολεὺς οὐδενὸς ὢν δεύτερος τῶν τοῦ σοφοῦ Ἀριστοτέλους μαθητῶν ἐν τῷ προτέρῳ περὶ Παροιμιῶν (FHG II 318) τὴν Λητώ φησιν ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀνακομίζουσαν εἰς Δελφοὺς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν γενέσθαι περὶ τὸ τοῦ κληθέντος Πύθωνος σπήλαιον. καὶ φερομένου τοῦ Πύθωνος ἐπ' αὐτοὺς ἡ Λητὼ τῶν

9 υἱεῖ A: corr. Schw 10 Ulpiani quae antecessit oratio multifariam concisa 11 ἀωρόδειπνε Mein 17 ὑπήλας A: corr. Schw λεοντό||πουν incipit f. 372ʳ codicis 19 et 20 τὸ ἴη παιὼν A 27 περὶ E: παρὰ A

d παίδων τὸν ἕτερον ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχουσα, ἐπιβᾶσα τῷ λίθῳ τῷ νῦν ἔτι κειμένῳ ὑπὸ τῷ ποδὶ τῆς χαλκῆς εἰργασμένης Λητοῦς, ὃ τῆς τότε πράξεως μίμημα γενόμενον ἀνάκειται παρὰ τὴν πλάτανον ἐν Δελφοῖς, εἶπεν 'ἵε παῖ.' τυχεῖν δὲ τόξα μετὰ χεῖρας ἔχοντα τὸν Ἀπόλλωνα. τοῦτο δ' ἐστὶν ὡς ἂν εἴποι τις 'ἄφιε παῖ' καὶ 'βάλε παῖ.' διόπερ ἀπὸ τούτου λεχθῆναί φασιν τὸ ἵε παῖ καὶ ἵε παιών. ἔνιοι δὲ παρεγκλίνοντές τε τὴν λέξιν καὶ ⟨ψιλοῦντες⟩ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ἀλεξητήριόν e τινα παροιμίαν λέγουσιν 'ἰὴ παιών' καὶ οὐχὶ 'ἵε παῖ.' πολλοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς τέλος ἔχουσιν ἐπιφθεγγόμενοι οἳ μὲν ἐν παροιμίᾳ φασὶν οὕτως τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον 'ἰὴ παιών,' διὰ δὲ τὸ λίαν ἡμῖν εἶναι σύνηθες λανθάνον ὂν ἐν παροιμίᾳ. οἳ δὲ τὸ τοιοῦτο λέγοντες οὐχ ὡς παροιμίαν . . . τὸ δὲ ὑφ' Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ λεχθὲν φανερῶς πέπλασται, ἐπὶ σπονδαῖς τοῦτο πρῶτον εἰς τρὶς εἰπεῖν τὸν θεὸν οὕτως 'ἴη παιάν ἴη παιών.' ἐκ ταύτης γὰρ τῆς πίστεως τὸ τρίμετρον καλούf μενον ἀνατίθησι τῷ θεῷ, φάσκων τοῦ θεοῦ τοῦθ' ἑκάτερον εἶναι τῶν μέτρων, ὅτι μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν λεγομένων 'ἰὴ παιάν' ἡρῷον γίνεται, βραχέων δὲ [λεχθεισῶν] ἰαμβεῖον· διὰ δὲ τοῦτο δῆλον ὅτι καὶ τὸν χωλίαμβον ἀναθετέον αὐτῷ. βραχειῶν γὰρ

1 προσβᾶσα A προβᾶσα E: corr. K 3 ὃς E 8 fort. ἴη παιών, hucusque Clearchus 9 ψιλοῦντες add. K, sunt hi Cratetei, cf. schol. Ven. *O* 365 10—14 λέγουσιν — οἳ δὲ pleraque in codice medicamentis chimicis exeso evanida 15 hiatum notavit K 17 ἴη παιὰν ἴη παιών A ἴη παίαν ἴε παιών E: ἰὴ παιάν, ἰὴ παιάν, ⟨ἰὴ παιάν⟩ K (duce Cas) 19 fort. ⟨διὰ⟩ τοῦθ', nisi τοῦθ' delendum 22 βραχέως E (sed μακρῶν v. 20), scrib. potius βραχειῶν λεχθεισῶν del. K ἰαμβίον A: corr. E 23 χωλίαμβον K: ἴαμβον AE, augetur Heraclidae sententia

γινομένων εἰ δύο τὰς ἁπασῶν τελευταίας σ̣υλλαβὰς εἰς μακρὰν ποιήσει τις, ὁ Ἱππώνακτος ἴαμβος ἔσται.’

63. μετὰ ταῦτ’ ἤδη μελλόντων καὶ ἡμῶν ἀνίστασθαι ἐπεισῆλθον παῖδες φέροντες ὃ μέν τις θυμιατήριον, ὃ δὲ — — — —

f. 372ᵛ pag. *a*

τοῦ συμποσίου . . . . . δε̣ | ⟨λιβ⟩α⟨ν⟩ωτοῦ . . . . . ιμ̣ποι̣ | ι — — — — — — ι δὴ . . . | — — — — — — ηιθυτ̣αὶ | — — — — — — τὰ τὸν | — — — — — — αν. τὴν . . . . . ε̣νο̣ρ̣ . . . . . οι | . . . . . ὁ . . . . . καὶ τόδε ε ' . . . . ε̣ . τοῦ θ⟨υμι⟩ατηρίου | . . . . . κ̣α̣ὶ̣ ἐ . τοῦ ⟨λι⟩βανωτοῦ, | τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις | εὐ̣ξάμενος, ἐπισπείσας | τοῦ οἴνου καὶ δοὺς κατὰ | τὸ νόμιμον ⟨τὸ⟩ ἐπιχώριον τὸ | λοιπὸν τοῦ ἀκράτου τῷ | διδόντι ἐκπιεῖν παιδὶ | τὸν εἰς τὴν Ὑγίειαν παι|ᾶνα ᾄσας τὸν ποιηθέν|τα ὑπὸ Ἀρίφρονος τοῦ Σι|κυωνίου τόνδε (PL III 595 B[4]) ·702

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ ναίοιμι τὸ
λειπόμενον βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος
[εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
⟨ἢ⟩ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ
πόθων,

1 γινομένων δυεῖν ([εἰ] δύο K) τὰς ἁπασῶν τελευταίας συλλαβὰς εἰ μακρὰς ποιήσει τις Wilam (μακρὰς etiam Cas) 5 post ὁ δὲ extremi tres paginae versus, vicenarum fere singuli litterarum, plane perierunt: affertur libationis instrumentum 6—11 solus legit Schoell 6 δε ‘sed ε incertum, potest ο vel etiam ω esse’ Sch λιβανωτοῦ suppl. Sch 6.7 — ‘pro ιμποι potest ινποι legi’ Sch; fort. θυμίασιν ποιη⟨σ . . . 10 et 11 θυμιατηρίου et λιβανωτοῦ (. . καμωτοῦ legit) suppl. Sch 11 sqq dicta haec sunt de Larensio (cf. p. 560, 9), sed participiis videtur verbum finitum deesse 12 ἐπισπάσας A: corr. K, ἔθος δὲ ἦν ἀναστᾶσι τοῦ δείπνου καὶ σπείσασι τὸ λοιπὸν τοῦ ἀκράτου τῷ διδόντι παιδὶ ἐκπιεῖν διδόναι E τὸ add K 18 ἡ γὰρ τις A: corr. E 19 ἢ add. e Sext. Emp. 11, 49 p. 556 B: om. A E εἰσοδαίμονος A: corr E ἀρχὰς A τ’ ἀρχᾶς E

b 5 οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ὄαροι·
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ⟨ἔφυ⟩.

καὶ ἀσπα|σάμενος ἡμᾶς φιλοφρό⟨νως⟩ ... ἀπομάττοντας ... | — — — οἴδασιν ο⟨ἱ πα⟩λαιοί. *Σώπατρος* γὰρ ὁ φλυακογράφος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῇ λέγει οὕτως·

κρεανομοῦμαι καὶ τὸν ἐκ Τυρρηνίας
οἶνον σὺν ὀκτὼ λαμβάνειν ἐπίσταμαι.

ταῦτα, φίλτατε Τιμόκρατες, κατὰ τὸν *Πλάτωνα* (ep. 2
c p. 314 c) οὐ Σωκράτους νέου καὶ καλοῦ παίγνια, ἀλλὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν σπουδάσματα. κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν *Διονύσιον* (fr. 6 B)·

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

1 ἀρκουσι A: corr. E 3 ἀνπνοὰ A: corr. E 4 ὑγεια A: corr. E 5 ⟨καὶ⟩ τέθαλε Boeckh, πάντα male del. Bergk, fort. pentapodia fuit μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια, τέθαλε | πάντα κτλ' ὄαροι A (οι litterae non certae, prima etiam littera potest ἔ legi, ἔαρ σε non recte legit Cobet) ὄαρι γρ. ὄαρ E: ἔαρι Bergk 6 ἔφυ add. Sext. Emp: om. A E 7 φιλοφρόνως suppl. Schoell 7. 8 post ἀπομάττοντας tres periere litterae ('fort. ἔτι' Schoell), tum versus tres integri huius paginae extremi 8 suppl. Schoell 11 τυρρηνέας A: corr. Mus 12 συν ὀκτὼ A, σὺν ὄψῳ Mein 17 ἀρχομένοις A E: corr. Cas 18 ἤ τι ποθεινότερον olim Bergk, sed vix haec integra Athenaei clausula est.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙ | ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ | : ΙΕ :

INDICES

I DIALOGI PERSONAE

385 bc. XIII 566 e — 571 a. 610 b — d. XV 669 b — d. 671 c. 671 d — f. tacet rignorans 679 b. tacet ebrius 685 f. 686 a. somnolentus excitatus loquitur 686 d — 687 c 697 b — e. 697 f — 698 a. 698 a — 699 c. 701 b.

DAPHNVS Ephesius, medicus I 1 e, cf. praef. I p. vi. loquitur II 51 ab. III 79 a — 80 e (fort. ad 81 c). III 116 f — 118 d, cf. adn. c. 88 in. 120 b — 121 e. VII 276 de. VIII 355 a — 359 d.

DEMOCRITVS Nicomedensis, philosophus I 1 d. *μουσικώτατον* appellat Cynulcus XV 669 d. loquitur III 83 c — 85 b. VI 248 c — 262 a. 262 b — 270 a. VIII 331 c — 347 c, cf. 346 c. IX 401 d — 402 c. 406 d. 406 e — 407 c. 407 d — 408 b. X 426 c — 429 f. 429 f — 443 c. XIV 648 e — 649 a. 649 bc. tacet ignorans 649 c. loquitur XV 669 d — 671 b. 671 f — 676 e. 696 a — 697 b. 701 c — f.

DIONYSOCLES medicus loquitur III 96 d. 116 d-f, cf. adn. c. 88 in.

GALENVS Pergamenus, medicus I 1 e, cf. praef. I p. vi. loquitur I 26 c sqq. III 115 c — 116 a.

LARENSIS, graece *Λαρήνσιος* s. *Λαρίνσιος* [*P. Livius Larensis pontif(ex) minor* CIL VI 2126, *Livius Larensis procurator patrimonii* vit. Commodi 20, cf. HDessau Hermae XXV fasc. 1], procurator prov. Moesiae IX 398 e, *καθεσταμένος ἐπὶ τῶν ἱερῶν εἶναι καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου βασιλέως Μάρκου καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν Ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι* I 2 c. eius *προπάτωρ* dicitur (propter studiorum similitudinem, cf. Dessau l. s) Varro Menippeus IV 160 c. significatur obscurius *ὁ † Νιττούνιος ἡμῶν* VI 224 c. *ὁ λαμπρὸς* s. *καλὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ* XIII 555 b. XIV 613 d et saepius. eius mores ingenium doctrina I 2 b — 3 f. eius bibliotheca I 3 ab. utriusque linguae peritus indeque *Ἀστεροπαῖος* vocatus I 2 c. Homeri carminum diligentissimus XIV 620 b. — loquitur II 50 f. 51 a. IV 160 b — d. V 221 f — 222 b. VI 272 d — 275 b. IX 372 d. 381 f — 382 a. 398 b — 399 a. X 448 c — 459 b. XIII 555 b — 558 e. XIV 648 de. libatione facta et paeane recitato dimittit convivas XV 701 f-702 b.

LEONIDAS Eleus, grammaticus I 1 c. loquitur III 96 d. 116 a-d. IX 367 d — 368 f. XI 504 b. XIII 558 e — 560 f.

MAGNVS fortasse Romanus genere, cf. III 75 e. loquitur III 74 c — 78 f. 113 e — 115 b. IV 160 d — 164 d. IX 380 de. [Myrtilum a Cynulco defensurus non Magnus est, sed Ulpianus XIII 571 a, cf. praef. vol. III] loquitur XIV 615 e — 616 b.

MASVRIVS s. *Μανσούριος*, *Μασσούριος*, iure consultus, iamborum poeta, musicus I 1 c. XIV 623 e, cf. praef. I p. vi. xxix sq. loquitur V 185 a — 196 a. 196 a — 221 a. VI 271 b — 272 d.

XIV 623e—633f et statim pergit ad 634b. 634e—639a. 653d—654a. XV 687d—692f.

MYRTILVS Thessalus (Θετταλὸν σόφισμα I 11b. Θετταλὸν πάλαισμα VII 308b. Θετταλὲ ποικιλόδιφρε XIII 568d. Θετταλὲ ποικιλόμυθε XV 677a), grammaticus (γραμματικώτατε appellatur XIII 570b). pater eius κρηπιδοποιός XIII 568e. iter fecerat ἐκ Συννάδων εἰς Μητρόπολιν ἀφικνούμενος XIII 574f. apud Corinthios publice declamarat XIII 567c. 573c. senex est XIII 608f. Ulpiano inimicus XIII 571a (ubi τοὐλπιανοῦ legendum pro τοῦ Μάγνου). — loquitur III 83a. 106f—108c. 119b—120b. 125a. 125b—d. 125d—f. VII 276e—277a. VII 308a. b—d, fortasse etiam ultra. VIII 362a—365d. IX 373a —374d (?). 384d—f. 385ab. 385c—386d. 386e—387f. 397a. XIII 563d—566e, cf. quae respondet Cynulcus 566ef. loquitur 571a—587f et statim pergit ad 590a. 590a—596f et pergit rursus ad 610b. colloquitur cum Cynulco 610d (cf. adn) et pergit loqui ad 612f. loquitur XIV 616b(cf. adn)—e. 676cf. 694ef.

PALAMEDES ὁ Ἐλεατικός, ὁ ὀνοματολόγος, loquitur IX 397a.

PHILADELPHVS Ptolemaeensis, philosophus I 1d, cf. praef. I p. vi.

PLVTARCHVS Alexandrinus (III 118f. VII 276a), grammaticus I 1c, cf. praef. I p. vi. loquitur III 83ab. 119ab. IV 134 —156a (?). ridet Cynulcum IV 158d. loquitur VI 234c—248c. VII 276a—c. VIII 359d—361e. IX 384a—c. promiserat de vasis potoriis disputationem XI 460a, cf. adn. promissis stat XI 461e—503f. 504ab. magnas fortasse in libro XII partes habuit, cf. praef. I p. xxv. loquitur XIII 562a—563c, cf. adn.

PONTIANVS Nicomedensis, philosophus I 1d, cf. praef. I p vi. loquitur III 109b—112f. 123e—125a. VI 231b—234c. X 443c—445b. 445c—f. XI 505c—509e. XIII 561c—562a. locuturum occupat Ulpianus XIV 640c. loquitur 640c—643e, fortasse ad 648c. XV 701bc.

RVFINVS Nicaeensis, medicus I 1f, cf. praef. I. p. vi.

TIMOCRATI Athenaeus amicus sermones dipnosophistarum enarrat I 1a (ubi Ἐχεκράτην codd. e Platonis Phaedone p. 57a). 2a. Timocratis ad Athenaeum verba videntur II 35a οὐκ εἴων με οἱ λόγοι οὓς ἀπεμνημόνευσας ὄντες ποικίλοι ὕπνῳ διδόναι σχολήν. colloquitur cum Athenaeo III 127e. alloquitur eum Athenaeus II 71e. IV 128a. 130e. 185a. V 185a. VI 222a. 223d. VII 277a. 330bc. VIII 330c. 365e. X 411a.

II INDEX SCRIPTORVM

1) Aeschyli non puto esse versiculum.

1) Ἱστορίαι sine dubio sunt τὰ Εὐρωπιακά, neque minus haec intellegenda ubi titulus omittitur.

1) fort. *Ἀντιγόνη*, ut sit tragoedia Alexandri Aetoli.

25*

1) Cf. Hermae XXV fasc. 1.

1) si quidem sunt duo, quorum uterque scripsit *Ἀπολιποῦσαν* et *Γραμματειδιοποιόν*.

1) minime diversus a Pergameno, ut vel librorum ratio docet; comparari potest Telephi Pergameni liber περὶ ἐμπειρίας βιβλιακῆς.

2) hoc alterum volumen est totius operis, quod erat περὶ βιβλίων κτήσεως καὶ χρήσεως.

1) vix idem ac poeta comicus.

1) si quidem fuit alter eiusdem nominis poeta comicus; potest fieri, ut Athen. IX 405 e Demetrii nomen corruptum sit.

1) ad commentarios haec omnia an ad *Λέξιν* s. *τραγικὴν* s. *κωμικὴν* pertineant incertum.

1) paene certum est, hoc loco turbasse Athenaeum sive eius epitomatorem: citatur Dorionis de piscibus liber, cf. Corrig. in praef. vol. III.
2) Ephippi fabulas nemo legit nisi unus Athenaeus.

1) Chironem suppositiciam esse ex Athenaei verbis certa ratione colligi non potest.

1) Heraclitum comicum Ptolemaei Hephaestionis fraude natum esse vidit Nauck Mél. gr. rom. V 237.

1) videntur non duo libri esse, sed aut duae unius libri partes aut duo eiusdem libri nomina.

1) unum hominem esse Matream et Matronem vix potest dubitari.

1) Peripetias totum opus, Prusiae fata partem operis inscriptam fuisse incerta est Muelleri coniectura (FHG IV 462).

1) hoc loco incertum Aristoteles significarit Leucadii an Cytherii Philoxeni *Δεῖπνον*, nisi forte unum omnino unius poetae carmen fuit, ut Plato comicus (Athen. I 5b—d) satis libere Philoxeni versus immutaverit.

1) unum carmen fuisse sive Αἰθιοπίδα sive Ἀσωπίδα vix mihi dubium.

1) Xenarchi reliquias solus tradidit Athenaeus.

III INDEX NOMINVM

IV INDEX GLOSSARVM